

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

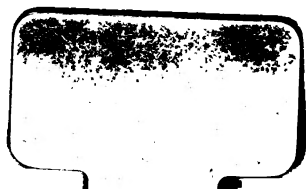
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1

2

3

4

5

49.1087.

ἩΡΟΔΟΤΟΣ.

H E R O D O T I
H I S T O R I A :

CUM VITA HOMERI.

T O M. I.

OXONII,
JOHANNES HENRICUS PARKER ;

ET LONDINI, 377, STRAND.

M DCCC XLIX.

OXONI:
EXCUDERAT I. SHRIMPTON.

EDITORIS MONITUM.

IN hac editione textum Historiæ ad mentem Joannis Christ. Fel. Bähr (Lips. 8vo. 1830-5.) recudimus ; notas chronologicas summis paginis affiximus. Vitam Homeri ex Antonii Westermann *Vitar. Scriptor. Græc. Minor.* desumpsimus ; singulorum librorum Argumenta, itemque Indicem Historicum (quibusdam tamen resectis,) ex editione Tauchnitiana. Tabulam Chronologicam (ope præcipue Henrici Fynes Clinton *Fast. Hellen.*) ipsi conficimus.

Oxonii,
Jul. 1849.

1

2

ARGUMENTA.

LIBRI PRIMI.

A temporibus maxime remotis ad annum A. C. 529, Ol. 62. 4.

Quæ causæ impulerint Græcos ad bella cum barbaris gerenda, secundum Persarum hac de re narrationes, c. 1—5. Croesi, Lydorum regis, ut qui primus Græcos in Asia sibi tributarios fecerit, regnum et res gestæ, 6—94. De Candaule et Gyge narratio, 8—12. Gyges ejusque successores usque ad Cræsum, 13—22. De Arione narratio, 23, 24. Cræsi imperium, 26—28. Solonis apud Cræsum commoratio, 29—33. Cræsi filius in venatu interfectus, 34—45. Cræsus explorat oracula. Eiusdem de Græcis sibi adjungendis consilium, 46—56; hinc de rebus ortuque Græcorum; Pelasgi, 56, 57. Pisistratus, 59. Lycurgus legislator, 65. Lacedæmoniorum cum Tegeatis bellum, 66. Fœdus eorum cum Crœso factum, 69. Cræsus cum exercitu in Cappadociam proficiscitur, 71. Causa belli, 73. Scytharum olim irruptio. Thales, 74. Cræsus Halyn transit, 75. Prælium inter Cræsum et Cyrum, 76. Cræsus Sardes redit, 77. Prælium ad Sardes, 80. Cræsus obseesus mittit Lacedæmonem legatos, auxilium arcessitum, 81. Sardes captæ, 83—91. Varia de Crœso et de terra Lydia, 92. De Tyrreno ejusque colonia, 94.

Res a CYRO GESTÆ, rege Persarum; ante quem Assyrii et Medi, 95—316. Medorum regnum et reges, quorum primus Deioceus, 96. Astyages, 107. De Cyri infantia narratio. Harpagus, 120. Cyrus in Persiam remissus, 121. Harpago stimulante bellum suscipit contra Astyagem; 125. Quem prælio vincit, 128. Persarum religio, et mores, 131—140. Iones et Acœnenses sibi metuentes a Cyro, legatos Spartam mittunt, 141. De Ionum rebus, 142—151. Spartani Ionibus negant auxilium; Cyro, ne damnum iis inferat, denunciant, 152. Cyrus contemptim his respondet. Bellum contra Babylonios aliosque populos facturus Ecbatana redit et legatos bellum contra Iones persequi jubet, 153. Pactyas, 157. Phœcienses, 162. Abdera condita, 168. Iones victi, 169. Bias. Thales, 170. descriptio, 177. Belus, 182. Semiramis. Nitocris, 184. Labyntus, Cares, 171—176. Cyri adversus Babylonios bellum. Urbis Babylonis 188. Cyrus derivato Euphrate urbem capit, 191. De terra Babyloniorum eorumque moribus, 192—200. Cyri bellum contra Massagetas,

quorum terra describitur, 201—204. Tomyris regina Massag. 205. Cyri de Dario somnium, 208. Massagetarum pars dolo ceras, 211. Cyrus proelio victus et occisus, 214. Massagetarum mores, 215, 216.

LIBRI SECUNDI.

A temporibus maxime remotis ad annum A. C. 525, Ol. 68. 3.

Sequitur libro tertio CAMBYSES, Cyri successoris, CONTRA ÆGYPTI EXPEDITIO. Ideo ÆGYPTI DESCRIPTIO et historia, c. 1—182. Antiquitas gentis, 2. Ægyptiorum inventa, 4. Amplitudo terræ, 6. Sinus Arabicus, 11. De Nilo fluvio, 18—34. Mores et religio Ægyptiorum, 35. Taurus, 35. Isis, Osiris, 40. Hercules, 48. Pan, 46. Bacchus, 47. Græcorum dei, 50. (Homerus, Hesiodus), 53. Jupiter Dodonæus et Ammon, 54. Ceres, 59. Diana, 60. Minerva, 62. Sol Latona, Mars, 63. Bestiarum cultus. Felis, Crocodili etc., 65. Phoenix, 73. Serpentes, 74. Ægyptiorum mores, 77. Carmina Maneros, 79. Salutatio, 80. Vestes, 81. Superstitio, 82. Medici, 84. Condiendi cadavera ratio, 86. Chemmis urbs, 91. Lotus, 92. Pisces, 93. Oleum, 94. Naves, 96. Inundatio, 97.

Sequuntur reges. Menes, 99. Mæris, 101. Sesostris et res ab eo gestæ, 102—110. De Colchia, 104. Geometriæ origo, 109. Pheron rex, 111. Proteus rex, ad quem Paris cum Helena delatus, 112. Homerus, 116. Ægyptiorum de Troja narratio, 118. Menelaus, 119. Rhampsinitus rex ditissimus; de ejus divitiarum raptoribus narratio, 121. Ægyptiorum de animæ immortalitate opinio, 123. Cheops Pyramides extruit, 124. Chephren rex, 127. Mycerinus rex, 129. Asychis rex, 136. Anysis Sabaco, 137. Sethon rex, 141. Antiquissima de Ægyptiis, 142—146. Duodecim reges creati, 147. Labyrinthus, 148. Lacus Mæridis, 149. Psammetichus rex, ejusque opera, 151. Neco, 153. Psammis, 160. Apries, 161. Amasis, 162. De Ægyptiorum populis eorumque divisione, 164—168. Minervæ templum, 169. Amasidis res gestæ, 172. Græcis data Naucratis, 177. Fœdus cum Cyrenæis, 180. Amasis templa Græciæ donat. Cyprum occupat, 182.

LIBRI TERTII.

A. C. 526—508? Ol. 68. 3—Ol. 68. 1?

Causæ belli inter Cambysem et Amasin, regem Ægypti, c. 1—3. Phanes transfuga Cambysei de itinere exponit, 4. Describuntur regiones,

quibus proficiendum, 5. Cambyes fœdus facit cum Arabum rege, 7. Psammenitus patri Amasi succedit et bellum suscipit, 10. Vincuntur Ægyptii, 11. Memphis urbs a Persis capitur, 13. Narratio de rege Psammenito capto, 14. Cujus filii prædicuntur Ægypto a Cambyse, 15. Camb. furor in sacra Æg. 16. Expeditio ejus in Æthiopes decreta, 17. Æthiopes, 18—25. Ichthyophagi, 21. Persæ adversus Ammonios missi, 26. Cambyes Apin Ægyptiorum violat, 27. Occidit Smerdim fratrem, 30. Et sororem, 31. Eius morbus, 32. Prexaspes, Croesus, 34. Cambysis insaniam in religionem Æg. 37. Narratio de Polycrate Samio, qui, 39. Cambysi auxilio mittit Samios sibi suspectos, 44. Deficientes hi ab Lacedæmoniis auxilia impetrant contra Polycratem, 46. Corinthii, 48. De Periandro narratio, ejusque filio, et Corcyraeis, 50. Lacedæmonii Samo abeunt infecta re, 55. Samii exules Cretam secedunt, 59. Memorabilia Sami insulae, 60.

Pseudo-Smerdis cum fratre, magi, occupant imperium Persarum, 61. Obit in reditu Cambyes, 66. Otanes fraudem magorum detegit, 68. Septem conjurati consultant, 70. Prexaspis testimonium, 74. Septem conjurati magos reges trucidant, 76. Magophonia, 79. Colloquium de regno. Democratia, 80. Aristocratia, 81. Monarchia, 82. Otanes liber, 83. Darius equi hinnitu rex, 86. Ejus regni ambitus, 88. Indi, eorumque terræ descriptio, 98. Arabia terra, 107. Æthiopia, 114. Extræmæ Europæ terræ, 115. Arimaspi, 116. Aces fluvius, 117. Intaphernes in Darium committit et punitur, 118.

Interseritur de Polycrate historia, qui, dolo captus ab Orecte Sardium præfecto, perit, 120. Orestes ipse rebellis Darii jussu interceptus; ejus servi Susa deducti; inter quos, 126—128. Democedes, Crotoniatae, medicus, regem sanat et Atossam,—129. Redeundi in patriam studio instigat Darium per Atossam ad bellum Græciæ inferendum, 134. Mittitur cum speculatoribus in Græciam. Eorum fatum, 135. Syloson, frater junior Polycratidis, jussu Darii per Otanem Samum, restituitur. Mæandrius expulsus, ad Cleomenem, regem Spartanorum profugit, 139.

Babylonii rebelles obsessi a Dario, 150. Zopyri factum, 154. Babylonis expugnatio, 158. Poena, 159. Zopyrus præfectus Babylonii. Ejus posterum, 160.

LIBRI QUARTI.

A. C. 508?—506? OL. 68. 1?—3?

DARIi ADVERSUS SCYTHAS EXPEDITIO, ad ulciscendam eorum in Asia dominationem suscepta, c. 1—144. Nimirum Scythæ per annos viginti octo Asiam tenuerant, 1. Redeunt in terram suam, 2—4. Eorum reges antiquissimi, 5. Hercules in Scythia, cujus filius Scythæ ex Echidna, 9. Aliæ narrationes Græcorum, 11. Aristææ, 13. Hujusque carmina Arimaspe, 14. Terræ Scythiæ descriptio, adânlumque terrarum, 16—31. Hyperborei, 32. Hyperoche et Laodice, 33. Olen Lycius, 35.

Geographia terrarum a mari rubro ad Pontum Euxinum, 86. Lybia, 41. India, 44. De Europa, 45. Gentes ad Pontum.—Anacharsis, 46. Flumina Scythiæ, 48—58. Martis cultus, 59. Instituta bellica apud Scythas; sacra; civilia, 64. De Anacharsi, 76. Scyles rex, 78. Scytharum multitudo. Memorabilia, 81.

Darius movet Susis, 83. Pons ad Bosporum, 85. Ponti mensura, 84. Mandrocles architectus. Copiæ Darii, 87. Iones ad Istrum. Darius per Thraciam, 89. Getas subigit, 93. Zamolxis, 94. Darius Istrum transit, 97. Iones pontem custodiunt, 98. Scythiæ situs, 99. Scythæ finitimos populos sibi adiungunt. Qui describuntur, 102. Amazones, 110. Scytharum legatio ad reges finitimos, eorumque responsa, 118. Scytharum ratio belli gerendi, 120—128. Darius eos persequitur, 124. Poscit prælium, 126. Scytharum ad Iones ad pontem legatio, 128. Scythæ Dario quæ dona miserint, 181. Acies Scytharum; lepus, 134. Darius ad Istrum redit, 135. Quem persequuntur Scythæ, 134. Miltiades, 137. Iones partem pontis solvunt. Scythæ accedunt, redeuntque, Darium quæsitum, 139. Darius venit ad pontem, vocatoque per Ægyptium vocalissimum Histiaeo, ponteque juncto, transit; dein, 141. Apud Sestum in Asiam revertitur, Megabazo ad exercitum in Europa relicto, 143. Byzantium urbs, condita, 144.

EXPEDITIO PERSARUM IN LIBYAM, eodem tempore suscepta, 145—205. Narratio de Minyis Argonautarum posteris, Lemno ejectis et a Lacedæmoniis receptis, 145—147. De Thera ejusque colonia, in insulam Callistam deducta, Theram postea dictam. Eo et Minyæ deducti, 148. E quibus ortus Battus, 150. De Batto narratio, conditore coloniae in Libya, 150—159. Batti successores, 160. Unius eorum mater Pheretima, filio in bello civili interfecto, Ægyptum confugit, 165. Ad Aryanden, prætorem Persicum, 166. Qui Pheretimæ topias dat ad bellum Libyæ faciendum, 167. Libyæ descriptio, 168—199. Persæ, Barce urbe capta, redeunt, 200—205.

TABULA CHRONOLOGICA.

OL.	A. C.	
	c. 2200.	Menes, primus Ægyptiorum rex. (ii. 4, 99.)
	c. 1900.	Semiramis, Babylonem exornat. (i. 184.)
	c. 1250.	Mœris, Ægyptiorum rex. (ii. 101.)
	c. 1200.	Sesostris, Ægyptiorum rex. (ii. 102.)
	c. 1150.	Pheron, Ægyptiorum rex. (ii. 111.)
	c. 1100.	Proteus, Ægyptiorum rex. (ii. 112.)
	c. 1100.	Eurysthenes et Procles, Lacedæmoniorum reges. (iv. 147.)
	c. 1050.	Rhampsinitus, Ægyptiorum rex. (ii. 121.)
	c. 1000.	Cheops, Ægyptiorum rex. (ii. 124.)
	c. 950.	Chephren, Ægyptiorum rex. (ii. 127.)
	c. 900.	Mycerinus, Ægyptiorum rex. (ii. 129.)
	c. 850.	Asychis, Ægyptiorum rex. (ii. 136.)
	c. 790.	Anysis, Ægyptiorum rex, a Sabacone expulsus. (ii. 137.)
	c. 730.	Sethon, Ægyptiorum rex. (ii. 141.)
16. 1.	716.	Gyges, Lydorum rex. (i. 14.)
17. 2.	711.	Sennacherib, Assyriorum rex, apud Pelusium victus. (ii. 141.)
17. 4.	709.	Deioces, Medorum rex. (i. 96.)
c. 22. 3.	c. 690.	Ægyptiorum duodecim reges. (ii. 151.)
25. 3.	678.	Ardys, Lydorum rex. (i. 16.)
26. 3.	674.	Chalcedon condita. (iv. 144.)
27. 3.	670.	Psammetichus, Ægyptiorum rex. (ii. 151.)
30. 4.	657.	Byzantium conditum. (iv. 144.)
31. 1.	656.	Phraortes, Medorum rex. (i. 73.)
31. 2.	655.	Cypselus, Corinthiorum tyrannus. (v. 92.)
35. 4.	637.	Theræi Battum in Libyam comitantur. (iv. 157.)

OL.	A. C.	
36. 2.	635.	Cimmerii Sardes capiunt. (i. 15.)
36. 3.	634.	Cyaxares, Medorum rex. (i. 102.)
37. 2.	631.	Battus Cyrenem condit. (iv. 159.)
37. 4.	629.	Sadyattes, Lydorum rex. (i. 16.)
38. 4.	625.	Periander, Corinthiorum tyrannus. (v. 92.)
40. 4.	617.	Alyattes, Lydorum rex. (i. 16.)
41. 1.	616.	Neco, Ægyptiorum rex. (ii. 157.)
43. 2.	607.	Scythæ ex Asia Superiori expulsi. (i. 106.)
45. 1.	600.	Psammis, Ægyptiorum rex. (ii. 160.)
46. 3.	594.	Apries, Ægyptiorum rex. (ii. 161.)
46. 3.	594.	Astyages, Medorum rex. (i. 107.)
47. 2.	591.	Arcesilaüs I., Cyrenes rex. (iv. 159.)
51. 2.	575.	Battus II., Cyrenes rex. (iv. 159.)
52. 4.	569.	Amasis, Ægyptiorum rex. (ii. 172.)
54. 1.	564.	Phocæi Alaliam in Corsica condunt. (i. 165.)
55. 1.	560.	Cræsus, Lydorum rex. (i. 26.)
55. 1.	560.	Pisistratus, Atheniensium tyrannus. (i. 59.)
55. 2.	559.	Cyrus, Persarum rex. (i. 125 sq.)
56. 3.	554.	Pisistratus Athenis expellitur. (i. 60.)
56. 3.	554.	Arcesilaüs II., Cyrenes rex. (iv. 160.)
58. 1.	548.	Pisistratus in patriam revocatur. (i. 60.)
58. 2.	547.	Pisistratus iterum expellitur. (i. 61.)
58. 3.	546.	Cyrus Cræsum superat. (i. 80 sq.)
59. 1.	544.	Battus III., Cyrenes rex. (iv. 161.)
60. 3.	538.	Cyrus Babylonem capit. (i. 178.)
60. 4.	537.	Pisistratus iterum revocatur. (i. 64.)
62. 1.	532.	Polycrates, Samiorum tyrannus. (iii. 120.)
62. 3.	530.	Arcesilaüs III., Cyrenes rex. (iv. 162.)
62. 4.	529.	Cambyses, Persarum rex. (i. 214.)
63. 2.	527.	Hippias et Hipparchus, Atheniensium tyranni. (v. 55.)
63. 3.	526.	Psammenitus, Ægyptiorum rex. (iii. 10.)
63. 4.	525.	Cambyses Ægyptum obtinet. (iii. 10.)
64. 3.	522.	Polycrates occiditur. (iii. 125.)
64. 4.	521.	Smerdis Magus, Persarum rex. (iii. 66.)
64. 4.	521.	Darius I., Persarum rex. (iii. 84.)
66. 1.	516.	Darius Babylonem capit. (iii. 158.)

OL.	A. C.	
65. 1.	520.	Cleomenes I., Spartanorum rex. (v. 41 sq.)
66. 3.	514.	Hipparchus occiditur. (v. 55.)
67. 3.	510.	Hippias Athenis expellitur. (v. 55.)
68. 1.	508.	Darii contra Scythas expeditio. (iv. 1 sq.)
69. 4.	501.	Naxiorum dissensiones. (v. 31 &c.)
70. 1.	500.	Aristagoras Spartanorum et Atheniensium auxilium petit. (v. 37 sq.)
70. 2.	499.	Sardis urbs ab Ionibus incenditur. (v. 99 sq.)
71. 3.	494.	Persæ Miletum capiunt. (vi. 18.)
72. 1.	492.	Persarum contra Græcos expeditio prima, Mar- donio duce. (vi. 43 sq.)
72. 2.	491.	Leonidas et Leotychides, Spartanorum reges. (vi. 65 sq.; vii. 205.)
72. 3.	490.	Persarum expeditio secunda, Date et Artapherne ducibus. (vi. 94 sq.)
72. 3.	490.	Pugna apud Marathenem. (vi. 111 sq.)
73. 3.	486.	Ægyptii a Persis deficient. (vii. 1.)
73. 4.	485.	Xerxes I., Persarum rex. (vii. 1 sq.)
74. 1.	484.	Xerxes Ægyptum recipit. (vii. 7.)
74. 4.	481.	Xerxis contra Græcos expeditio. (vii. 20 sq.)
75. 1.	480.	Pugnæ apud Thermopylas, (vii. 223 sq.) Artemisium, (viii. 9 sq.) et Salaminem. (viii. 84 sq.)
75. 1.	480.	Plistarchus, Spartanorum rex. (ix. 10.)
75. 2.	479.	Pugnæ apud Plataeas, (ix. 53 sq.) et Mycalen. (ix. 98 sq.)

VITA HOMERI.

1. [Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεύς] περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς.

Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς τὸ ἀτρεκέστατον. Ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο, συνῆλθον ἐν αὐτῇ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικά, καὶ δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ Ἰθαγένεος τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων. Οὗτος δ' ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ τὴν θυγατέρα Ὀμύρην, καὶ αὐτῇ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ οὖνομα τίθεται Κρηθηίδα. Καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ, ᾧ ἐχρήτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργεῖῳ. Χρόνον δὲ προϋόντος συνέβη τὴν 2 παῖδα μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δ' ἦσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάντων ἐν αἰτῇ μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνῃ τὴν πρὸς τοὺς πολίτας. Προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε. Ἐτυχον οἱ Κυμαῖοι κτίζοντες τότε τοῦ Ἑρμείου κόλπου τὸν μυχόν, κτιζομένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεὺς, μνημεῖον ἐθέλων καταστήσαι τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τοῦνομα Σμύρνη. Ὁ δὲ Θησεὺς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρῶ-

τοῖς Θεσσαλῶν, ἀπ' Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. Ἐνθαῦτα ὑπεκτίθεται ὁ Κλέαναξ τὴν Κρηθίδαν πρὸς Ἰσμηνὴν τὸν Βοιωτίον τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἔων ἐταῖρος τὰ μάλιστα.

3 Χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθὴς μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἐορτὴν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Μέλητα ἤδη ἐπίτοκος οὖσα τίττει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλόν, ἀλλὰ δεδορκότα, καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελησιγένεια, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. Τέως μὲν οὖν ἡ Κρηθὴς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίῳ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐξῆλθε καὶ ἀπ' ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἡδύνατο.

4 Ἦν δὲ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. Οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθίδαν, ὧν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔριά τινα, ἃ παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. Ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἡρέσκετο. Τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους πείθων ἑωυτῷ συνοικεῖν, ἀλλὰ τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδὸς, υἱὸν ποιούμενος, καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιός λόγου ἔσται, (ἑώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυνέα,) ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα. Ὁ παῖς δ' ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελὴς τε καὶ παιδευόμενος πρὸς γενομένης αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερείχεν. Χρόνου δ' ἐπιγενομένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. Καὶ οὕτως ὁ μὲν Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον καὶ ἡ Κρηθὴς ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ

Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει, καθ' ἑωυ-
 τὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐωρᾶτο.
 Καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεισαν οἱ τ' ἐγχώριοι καὶ
 τῶν ξένων οἱ ἐσαπικνεύμενοι. Ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρ-
 νη καὶ σίτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμένης
 χώρας δαψιλῶς κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν. Οἱ οὖν
 ξένοι, ὁκότε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπασχόλαζον παρὰ τῷ
 Μελησιγένει ἐγκαθίζοντες. Ἦν δ' ἐν αὐτοῖς τότε καὶ ὁ
 Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπε-
 πλεुकῶς ἐπὶ σίτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τ' ἀνὴρ
 ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυῖστωρ, ὃς μιν ἔπεισε τὸν
 Μελησιγένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασ-
 καλίαν, μισθὸν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα,
 καὶ ὅτι χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἶη αὐτῷ ἕως
 νέος ἐστίν. Καί μιν οἶμαι μάλιστα τούτοις προαχ-
 θῆναι. Ἰσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει ἤδη τότε ἔπενόει ἐπιθῆ-
 σεσθαι. Καταλύσας δὲ τὴν διδασκαλίαν ἐναυτίλλετο
 μετὰ τοῦ Μέντεω, καὶ ὅπου ἐκάστοτε ἀφίκοιτο, πάντα τὰ
 ἐπιχώρια διεωρᾶτο καὶ ἱστορέων ἐπυνθάνετο· εἰκὸς δέ
 μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεισθαι. Ἀνακομιζό-
 μενοι δ' ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης ἀπικνέονται εἰς
 Ἰθάκην, καὶ τῷ Μελησιγένει συνέβη νοσήσαντι τοὺς
 ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης
 εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα καταλιπεῖν ὁ
 Μέντης παρ' ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι
 τῷ Ἀλκίμου Ἰθακσίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν,
 ἐπαναπλώσας δ' ἀναλήψεσθαι αὐτόν. Ὁ δὲ Μέντωρ
 ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἄρκεσιν
 εἶχε καὶ ἥκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην
 μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα συνέβη
 τῷ Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσεύως ἐξιστορῆσαι καὶ πυθέ-

σθαι. Οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφλωθῆναι, ὥς δ' ἐγὼ φημι, τότε μὲν ὑγιῇ γενέσθαι, ὕστερον δ' ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ 8 μοι καὶ Κολοφῶνιοι τούτοις. Ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα, χρόνον τ' ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. Ἀπικομένῳ δ' ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. Ἐκ δὲ τῆς Κολοφῶνος τυφλὸς ἔων ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχειρεῖ τῇ 9 ποιήσει. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρῃ ἀπορος ἔων τοῦ βίου διανοήθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην, πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἑρμου πεδίου ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων. Ὠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. Ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάνα ἐπὶ σκυτεῖόν τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε·

“ Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἡδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
Ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
Ἑρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς^α. ”

Ἡ δὲ Σαρδῆνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τεύχους. Τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τύχιος. Ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον· ἡλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλὸν καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ' αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξειν ἔφθην καὶ παρόντων. Ὁ δ' εἰσῆλθεν. Κατήμενος δ' ἐν τῷ σκυτεῖ παρόντων καὶ ἄλλων τὴν τε ποιήσιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ, καὶ

^α Hom. *Εἰρηγ.* 1.

περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος θωύματος ἄξιος ἐφαίμετο εἶναι τοῖς ἀκούουσιν. Τέως μὲν δὴ κατείχεν ὁ Μελησιγένης¹⁰ περὶ τὸ Νέον τεῖχος ἀπὸ τῆς ποιήσίδος γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων. Ἐδείκνυν δ' οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ τὸν χώρον ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο, καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ αἴγιερος ἐπεφύκει, ἣν ἐκείνοι ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι. Χρόνου δὲ προϊόντος ἀπόρως¹¹ κείμενος καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἴ τι βέλτιον πρήξει. Μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπεα λέγει·

“Αἴψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν.
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ ἡττις ἀρίστη.”

Ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τεύχεος πορευόμενος ἀπικέτο εἰς τὴν Κύμην διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος, (ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον,) καὶ, ὥς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίῃ βασιλῇ Μίδῃ τῷ Γορδίῳ δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ ποιῇ τὸ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίῳ ἐπιγέγραπται·

[“Χαλκῇ παρθενὸς εἰμι, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κείμει”]
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε βέη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη^a,
Ἡελίος τ' ἀνίων λάμπη λαμπρά τε σελήνη,
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
Ἀγγελέω παριούσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.”

^a Hom. *Epigr.* 2.

^b Epigramma legitur etiam ap. Plat. *Phædr.*, p. 264, D; Dion. Chrys. *Or.* 87, p. 466; Diog. Laërt. i. 89; Hom. *Epigr.* 8; inf. *Certam. Hom. et Hes.* § 15; *Anthol. Palat.* vii. 158. t. i. p. 848. (cf. t. iii. p. 249.)

^c Hunc versum usurpant Longin. *De Subl.* 36, 2; Sext. *Emp. Hygro.* ii. 5.

- 12 Καρίζων δ' ἐν ταῖς λίσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας, καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθεστήκεσαν. Γνοὺς δ' ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιαύσδε προσήνεγκε λέγων, ὥς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν, ἐπικλεεστάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. Τοῖς δ' ἀκούουσι βουλομένοις τ' ἦν ταῦτα καὶ αὐτοὶ παρήνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. Ὁ δ' ἐπέειθετο αὐτοῖς καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλευεῖον ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν. Ο δ' ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγεν. Καταστάς δ' ὁ Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λίσχαις ἔλεγεν, ὥς δ' εἶπεν,
- 13 ἐξελθὼν ἐκάθητο. Οἱ δ' ἐβουλεύοντο ὃ τι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. Προθυμουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων, ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λίσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων ἓνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὥς, εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς, ὁμίλον πολλὸν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξουσιν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῦνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένῃ ἀπὸ τῆς συμφορῆς, (οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν,) ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένεος τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος. Καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν, ὅτε
- 14 μῆμην αὐτοῦ ἐποιῶντο. Ἐτελευταῖα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, ἔδοξε δὲ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ. Ἐπελθὼν δ' ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεξόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ

αὐτοῦ καὶ τὰ δύξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ δ' ὥς ἤκουσεν,
 εὐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

“Ὀῦ μ' αἶσθ' ὤκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
 Νήπιον αἰδοῖς ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
 ἢ ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
 Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἱππων,
 Ὀπλότεροι μαλεροῦ πυρὸς κρίνοντες Ἄρῃα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλγείτονα παντοτίνακτον,
 Ἦν τε δι' ἀγλαὴν εἰσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλῃτος.
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἦθελέτην κληῖσαι διὰν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
 Οἱ δ' ἀπαρηγάσθη ἱερὴν ὅπα, φῆμιν αἰοδῆς,
 Ἄφραδ' ἦ τῶν μὲν τε παθὼν τις φράσσεται αὖτις,
 Ὅς σφιν ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
 Κῆρα δ' ἐγὼ, τὴν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένη περ,
 Τλήσομαι ἀκράντα φέρων τετληότι θυμῷ.
 Οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγνυαῖς
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
 Δῆμον ἐς ἄλλοδαπῶν ἰέναι ὀλίγον περ ἔοντα.”

Μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην 15
 Κυμαίοις ἐπαρησάμενος, μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ
 χώρᾳ γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαῖε. Ἀπικόμενος
 δ' ἐς Φωκαίην τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβίβτευσεν, ἔπεα ἐνδεικ-
 νύμενος ἐν ταῖς λέσχαις κατίζων. Ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ
 τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσ-
 κων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήγυος. Κατανοήσας δὲ τοῦ
 Ὀμήρου τὴν ποιήσιν λόγους τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε,
 φᾶς ἔτιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλα-
 βῶν, εἰ ἐθέλοι ἃ γε πεποιημένα εἰ αὐτῷ τῶν ἐπέων
 ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεὶ.
 Τῷ δ' Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα 16
 ἐνδεὲς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπειῆς. Διατρίβων

δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχή·

“Ἴλιον αἶδω καὶ Δαρδανίην ἔθπωλον,

Ἦς περί πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἀρης!”

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ’ αὐτοῖσι ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τᾶλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενεόθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ Ὀμήρου ἐξειδώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον. Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

“Θεστορίδῃ, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,

Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.”

Ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο, καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἑόντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελείτο· ὁ δ’ Ὅμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο 17 ἐν τῇ Φωκαίῃ ἀπὸ ἧς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων. Χρόνῳ δ’ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χίοι ἔμποροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὀμήρου, ἃ πρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδῃ, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ ὅτι ἐν Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον ἔχει. Ὁ δ’ Ὅμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν ἐς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. Καταβὰς δ’ ἐπὶ τὸν λιμένα ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέων, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλον παρεσκευάζοντο πλεῖν. Καλῶς δ’ εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι’ Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. Καί

† Hom. *Frags.* 5.

§ Hom. *Epigr.* 5.

προσελθὼν ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολλὰ τε καὶ προσαγωγὰ λέγων οἷς σφείας ἔμελλε πείσειν. Τούτῳ δ' ἔδοξε δέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν ἐς τὸ πλοῖον. Ὁ δ' Ὅμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐσίβη, καὶ ἐπεὶ ἔζητο λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

“Κλυθὶ Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρου μεδέων ἡδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος,
Δὺς δ' ὄθρον καλὸν καὶ ἀπῆμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἱ νηὶς πομποὶ ἡδ' ἄρχοι ἔασι,
Δὺς δ' ἐς ὑπάρειαν ὑψικρήμνιοι Μίματος
Αἰδοίην μ' ἐλθόντα βροτῶν δσίων τε κυρῆσαι·
Φῶτά τε τισαίμην, δς ἐμὸν νόον ἡπεροπέυσας
Ῥόδυσσας Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν^h.”

Ἐπεὶ δ' ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἑρυθραίην, τότε 18
μὲν Ὅμηρος τὴν αὐλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, τῇ δ'
ὕστεραίῃ ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς
τὴν πόλιν. Οἱ δὲ συνέπεμψαν ἓνα αὐτῷ. Πορευόμενος δ'
Ὅμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἑρυθραίης τραχείης τε καὶ ὀρει-
νῆς εὐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

“Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελιφρόνος ὄλβου,
Ὡς ἔρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὐοχθὸς ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεὶⁱ, οἷς ἐχολώθης¹.”

Ἀπικόμενος δ' ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἑρυθραίων ἐπηρώτησε
περὶ τοῦ ἐς τὴν Χίον¹ πλοῦ καὶ τινος προσελθόντος
αὐτῷ τῶν ἑωρακῶτων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου
ἔχρηξεν αὐτοῦ συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν
Χίον διαβαίῃ. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπὸ- 19
στολον, ἅγαι δ' αὐτὸν ἐνθα τῶν Ἀλίων τὰ πλοῖα ὀρμί-

^h Hom. *Épigr.* 6; cf. Suid. s. v. Ὅμηρος. p. 2672. ed. Gaisf.

ⁱ Hom. *Épigr.* 7.

¹ Cf. Suid. p. 2673.

ζεται. Καί πως ἐντυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὃν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὅμηρον. Οἱ δ' οὐδένα λόγον ποιησάμενοι ἀνήγοντο, ὁ δ' Ὅμηρος φθέγγεται τάδε ἔπεα^κ:

“Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλγίκοι ἔτη,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίῳ Διδῷ σέβας ὑψιμέδοντος·
Δεινὴ γὰρ μέτ' ὕπτις ξενίου Διδῶς, ὅς κ' ἀλίτῃται^κ.”

Ἄναχθεῖσι δ' αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου παλινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο, καὶ τὸν Ὅμηρον καταλαβεῖν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. Μαθὼν δ' αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε· “Ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται^λ.” Οἱ δ' ἄλιεῖς ἐν μεταμελίῃ γενόμενοι, ὅτι οὐ καὶ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι οὐ καλιμπάνουσιν, ἦν ἐθέλῳ συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν, καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς.
20 Οἱ μὲν δὴ ἄλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν, ὁ δ' Ὅμηρος τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δ' ἡμέραν πορευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπῆκετο ἐς τὸ χωρίον τοῦτο, ὃ Πίτυς καλεῖται. Κἀνταῦθα^μ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. Ὁ δ' Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

“Ἄλλη τίς σου, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡνεμοέσσης,
Ἐνθα σίδηρος Ἄρῃος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι^ν.”

^κ Hom. *Épigr.* 8.
^μ Cf. *Suid.* *ibid.*

^λ Cf. Hom. *Épigr.* 9.
^ν Hom. *Épigr.* 10.

Τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι
 παρεσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος.
 Ἐντεῦθεν^ο δ' ἀναστὰς Ὅμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν 21
 τινα αἰγῶν νεμομένων. Ὡς δ' ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες,
 ἀνέκραγεν. Ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς, (ἦν
 γὰρ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας,) ἐπέδραμεν
 ὀτραλέως, τὰς τε κύνας ἀνεκαλείτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ
 τοῦ Ὁμήρου. Ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν,
 ὅπως τυφλὸς ἐὼν μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιοῦτους χώρους
 καὶ ὅ τι θέλων, προσελθὼν τέ μιν ἰστόρειεν, ὅστις τ' ἦν
 καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους καὶ ἀσπι-
 βέα χωρία, καὶ τίνας κεχρημένους εἶη. Ὁ δ' Ὅμηρος
 αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος εἰς οἶκτον
 προηγάγετο· ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος.
 Ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμὸν, πῦρ τ'
 ἀνακαύσας δείπνον παρασκευάζει καὶ παραβεῖς δειπνεῖν
 ἐκελεύειν ὁ Γλαῦκος. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ 22
 ὑλακτούντων δειπνοῦντας, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς
 τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος τὰ ἔπεα τάδε·

“Γλαῦκε, βοτῶν ἐπιόπτα, ἐπὸς τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 Πρῶτον μὲν κυσὶ δείπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
 Δοῦναι· ὥς γὰρ ἕμεινον· ἢ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 Ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.”

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἤσθη τῇ παραινέσει καὶ ἐν θωύ-
 ματι εἶχεν αὐτόν. Δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰστιώδοντο.
 Ἀπηγεομένου δ' Ὁμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἑωυτοῦ καὶ
 τὰς πόλεις ἃς ἐσαπίκοιτο, ἔκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἐσ-
 ακούων. Καὶ τότε μὲν ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν, ἀνέπανε. Τῇ δ' 23
 ὑπεραιήθ' διανοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευ-
 θῆναι, σημανέων τὰ ὑπὲρ τοῦ Ὁμήρου. Ἐπιτρέψας δὲ

• Cf. Suid. *ibid.*

• Hom. *Epiqr.* 11; cf. Suid. *ibid.*

τῷ συνδούλῳ νέμειν τὰς αἰγας τὸν Ὅμηρον καταλείπει
 ἔνδον, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι.
 Κάταβας δ' ἐς Βολ γτὸν (ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου
 τούτου), καὶ συγγενόμενος τῷ δεσπότη ἀπηγγέτο περὶ
 Ὅμηρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περὶ τ' αὐτοῦ τῆς ἀπίξεως,
 ἐν θούματι ποιούμενος, ἐρωτᾷ τε ὃ τι χρὴ ποιεῖν περὶ
 αὐτόν. Ὁ δ' ὀλίγα μὲν προσίετο τῶν λόγων, κατεγίνωσκε
 δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἐόντος τοὺς ἀναπήρους δε-
 χομένου καὶ τρέφοντος. Ἐκέλευσε δ' ὁμῶς τὸν ξείνον
 24 ἄγειν πρὸς ἑαυτόν. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὅμηρον διηγέ-
 σατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν πορεύεσθαι·
 οὕτω γὰρ εὖ πρήξειν. Ὁ δ' Ὅμηρος ἤθελε πορεύεσθαι.
 Ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπό-
 την. Διὰ λόγων δ' ἰὼν τῷ Ὁμήρῳ ὁ Χίος εὕρισκει ἐόντα
 δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, ἔπειθέ τ' αὐτὸν μένειν καὶ
 τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ
 παῖδες ἐν ἡλικίᾳ. Τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθεται παιδεύειν.
 Ὁ δ' ἔπρησσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ Βατραχο-
 μυνομαχίην καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακτικὴν καὶ Ἐπι-
 κιχλίδας καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρου,
 ἐνταῦθ' ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε καὶ ἐν
 τῇ πόλει περιβόητος ἤδη ἐγένετο τῇ ποιήσει. Καὶ ὁ μὲν
 Θεστορίδης ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, φῆκετο
 25 ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου. Χρόνου δὲ προϊόντος δεηθεὶς τοῦ
 Χίου πορεύσαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον ἀπύκετο εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ
 ἔπεα. Καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις καὶ
 πολλοὶ θουμασταὶ αὐτοῦ καθειστήκεσαν. Συλλεξάμενος
 δὲ βλλον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ θυγατέρες
 δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτελεύτησε, τὴν
 26 δὲ συνώκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει

ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ἰθακησίῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσῆλευεν ἐκτενέως, τοῦνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποιήσιν, Ὀδυσσεὺς τε ἐταῖρον^α φᾶς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσσεά, ὥς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὥς εἰσὶν Ἰθακησίων ἀρίστοι καὶ δικαιοτάτοι. Πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν τὴν Ἀθηνᾶν, ὅπου ἐς λόγον τινὶ καθίσταται, τῷ Μέντορι οἰκίην ποιεῖ. Ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφείᾳ καὶ διδασκαλείᾳ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

“Κῆρυξ δ’ ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ’ ἔθηκε
Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.”

Καὶ πάλιν·

“Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.”

Μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μεθ’ οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ εἶδε πύλιός τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε·

“Μέντης Ἀγχιάλῳ βαΐφρονος εὖχομαι εἶναι
Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίῳσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.”

Ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι καταξέυξας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε·

“Αἶας δ’ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤϊτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τύχιος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων δ’ ἄριστος, ὅτλη ξει οἰκία νῦιν.”

Ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκίμει Ὅμηρος περὶ τε 27

^α Οἰλ. ii. 225.
^β Οἰλ. i. 180.

^γ Οἰλ. i. 153.
^δ Il. vii. 219.

τὴν Ἰωνίην, καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀνεφέρετο. Κατοικέων δ' ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποίησιν, ἀπικνευμένων πολλῶν πρὸς αὐτὸν, συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσεδέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει
28 ἀποδημήσαι. Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλὰ καὶ μεγάλα εἶεν εὐλογίαι πεποιημένα, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθέα μεγαλύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε·

“Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.”

Καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας, ὥς πάντων εἷη ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἵπποτας ἐν τοιούδε τοῖς ἔπεσιν εἶπε·

“Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τῷ δ' οὕτω τις ὅμοιος ἐπιχθόνιος γένηετ' ἀνὴρ
Κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ὀσπιδιώτας.”

Αἶψα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίους ἐν νεῶν καταλόγῳ ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους λέγων ὧδε·

“Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στήσσει δ' ἄγων Ἰν' Ἀθηναίων ἱσταντο φάλαγγες.”

Ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσείην τὰδ' ἐποίησεν, ὥς Ἀθηναῖοι ἐς λόγους ἐλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεὶ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπῆκετο, τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολίων μάλιστα·

“Ἰκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.”

29 Ἐμποίησας δ' ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα καὶ παρασκευασάμενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν προσίσχει τῇ Σάμῳ^α. Ἐτυχον δ' οἱ ἐκέισε τὸν τότε και-

^α Il. ii. 647.
^β Od. vii. 80.

^γ Il. ii. 552.
^δ Cf. Suid. p. 2672.

^ε Il. ii. 557.

ρὸν ἄγοντες ἑορτὴν Ἀπατούρια. Καί τις τῶν Σαμίων
 ἰδὼν τὸν Ὅμηρον ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ὀπωπῶς ἐν
 Χίφῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ
 μεγάλῳ ποιούμενος αὐτόν. οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν
 αὐτόν· ὁ δ' ἐντυχὼν τῷ Ὁμήρῳ ἔλεξεν· “ὦ ξένε,
 Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος καλοῦσί σε οἱ φράτορες
 οἱ ἡμέτεροι συνεορτάσονται.” Ὁ δ' Ὅμηρος ἔφη ταῦτα
 ποιήσειν, καὶ ἦει μετὰ τοῦ καλέσαντος. Πορευόμενος δ' 30
 ἐγχερίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῃ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ.
 Ἡ δ' ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχεράνασα τῇ ὄψει·
 “Ἄνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν.” Ὁ δ' Ὅμηρος ἐς θυμόν τ' ἔβαλε
 τὸ ῥηθὲν καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς τ' εἴη ὁ φθεγγάμενος
 καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. Ὁ δ' αὐτῷ διηγήσατο, ὅτι
 γυνὴ εἴη Κουροτρόφῃ θύουσα. Ὁ δ' ἀκούσας λέγει
 τάδε τὰ ἔπεα·

“Κλυθὶ μοι εὐχομένῃ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναιῖκα
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότῃτα καὶ εὐνήν·
 Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 Ὡν ὄρη μὲν ἀπὸ μβλυνται, θυμὸς δὲ μενουᾷ¹.”

Ἐπεὶ δ' ἦλθεν εἰς τὴν φρήτῃν καὶ τοῦ οἴκου, ἔνθα δὴ 31
 ἐδαίνυντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἕστη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου
 πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασὶ τότε ἑκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ
 Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν·

“Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
 Ἴπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 Χρήματα δ' αὖξει οἶκον, ἅτῃ γεραροὶ βασιλῆες
 Ἡμενοὶ εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾶσθαι·
 Λιθομένου δὲ πυρὸς γεραρότερος οἶκος ἰδέσθαι.”

Εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυντο μετὰ τῶν φρατῶρων,

¹ Hom. *Epigr.* 12; cf. Athen. xiii. § 61. p. 592. ² Hom. *Epigr.* 18;
 Suid. *ibid.*; paullo aliter inf. *Certam. Hom. et Hes.* § 16.

καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θώματι εἶχον. Καὶ τότε μὲν τὴν
 32 κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος. Τῇ δ' εἰσαύριον ἀπο-
 πορευόμενον ἰδόντες κεραμέες^a τινές, κάμινον ἐγκαίοντες
 κεράμουν λεπτοῦ, προσεκαλίσσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι
 σοφὸς εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν αἰεῖσαι, φάμενοι δώσειν
 αὐτῷ τοῦ κεράμου καὶ ὃ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. Ὁ δ'
 Ὅμηρος αἰεῖδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κάμινος·

“Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰέσω, ὦ κεραμῆες.
 Δεῦρ' ἔγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
 Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κνάσστρα,
 Φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
 Πολλὰ δὲ κερθῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν αἰεῖσαι.
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
 Συναλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβετον ἠδὲ Σαβάκτην
 Ὀμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
 Πέρθε πυραῖθουσιν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
 Πᾶσα κυκηθεῖη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
 Ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
 Πάντ' ἐντοσθ' αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποιοῦσα.
 Δεῦρο καὶ Ἑλλίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 Ἀγρία φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοῦς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 Οἳ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλονται,
 Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος·
 Αὐτοὶ δ' οἰμάζοντες ὀρῶτο ἔργα πονηρά.
 Γηθῆσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην·
 Ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 Φλεχθήη, ὥς πάντες ἐπίσταιντ' αἰσίμα βέξειν.”

33 Παραχειμάζων δ' ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπο-
 ρεύόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ
 τι αἰέιδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη (ὠδήγουν

^a Cf. Suid. p. 2674.

• Hom. *Epiqr.* 14.

δ' αὐτὸν καὶ συμπαρήσαν αἰὲ τῶν παιδῶν τινὲς τῶν ἐγχωρίων)·

“Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὀλβιος αἰεὶ.
 Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσσει
 Πολλὰς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα
 Εἰρήνη τ' ἀγαθή. Ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδίου ἔρποι μάζα·
 Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράκα βήσεται ὕμνῳ,
 Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
 Αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνει ἐκ ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 Νεῦμαί τοι, νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν
 Ἔσσηκ' ἐν προθύροισι.”

καὶ

“Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἑσθήσομεν·
 Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.”

Ἦδετο δὲ τὰ ἔπεα τὰδ' ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον
 ὑπὸ τῶν παιδῶν, δὲ ἀγείρειεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλω-
 νος. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὀμηρος 34
 εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου. Καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινῶν
 ἐγχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον, καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ
 πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. Συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ
 τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν. Ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοι-
 μάτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδυνατῶς ἔχων. Πλείους δ'
 ἡμέρας ὀρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοῦν καταβαίνοντες αἰεὶ
 τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχολᾶζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
 καὶ ἐν θούματι εἶχον αὐτὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. Τῶν δὲ 35
 ναυτῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ
 Ὀμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλίητες τὸν τόπον καὶ ἐκβάν-
 τες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς τὰδ' εἶπον·
 “Ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἃν ἄρα δύνησθε
 διαγῶναι ἄσο' ἃν ὑμῖν εἴπωμεν.” Καὶ τις τῶν παρεόν-

ἢ Hom. *Epigr.* 15.

ἢ Cf. Athen. viii. 60. p. 360.

των ἐκέλευε λέγειν. Οἱ δ' εἶπαν· “ἡμεῖς ἄσσο' εἵλομεν κατελίπομεν, ἃ δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν.” Οἱ δὲ φάσι μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς,

“Ἄσσο' ἔλομεν λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.”

Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γινῶναι τὰ ῥηθέντα διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ελεῖν, καθήμενοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν κατελιπον, ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο εἰς οἴκους ἀπεφέροντο. Ὁ δ' Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτ' ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε·

“Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκεγέσασθε,
οὔτε βαθυκλήρων οὐτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.”

36 Ἐκ δὲ τῆς ἀσθeneίας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευτῆσαι ἐν Ἴφῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθέν, ὥς οἰοῦνται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. Τελευτήσας δ' ἐν τῇ Ἴφῳ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν συμπλόων καὶ τῶν πολίτηων, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγέννητο αὐτῷ. Καὶ τὸ ἐλεγείον τὸδ' ἐπέγραψαν Ἰῆται ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὥς ἤδη ἡ τε ποίησις ἐξεπεπτώκεε καὶ ἐθανυμάζετο ὑπὸ πάντων (οὐ γὰρ Ὀμήρου ἐστίν).

“Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Ἄνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.”

37 Ὅτι δ' ἦν Αἰολεὺς Ὀμηρός καὶ οὗτ' Ἴων οὔτε Δωριεὺς, τοῖς τ' εἰρημένοις δεδήλωται μοι, καὶ δη καὶ τοῖσδε τεκμαίρεσθαι παρέχει. Ἄνδρα ποιητὴν τηλικούτον εἰκόσ ἐστι τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦντα εἰς τὴν ποίησιν ἥτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιεῖν ἢ τὰ ἐωντοῦ πάτρια εἶναι. Ἦδη τοίνυν τὸ ἐνθένδ' αὐτοὶ τῶν ἐπέων ἀκούοντες κρινεῖτε. Ἱεροποιὴν γὰρ ἡ τὴν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν ἢ τὴν ἐωντοῦ πατρίδι προσήκουσαν.

^b Hom. *Erigr.* 16.

^c Cf. *Anthol. Pal.* viii. 8. t. i. p. 806.

Λέγει γὰρ ὧδε·

“Αὐ ἐρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ’ ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ’ αὐτῶν δ’ ὠμοθέτησαν¹.”

Ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται, ἧ ἐς τὰ ἱερὰ
χρέονται· μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν
ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν. Δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς
ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὢν δικαίως τοῖς τούτων νόμοις
ἐχρήτο·

“Καίε δ’ ἐπὶ σχίσσῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ’ αἰθῶπα οἶνον
Λαῖβε, νέοι δὲ παρ’ αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν².”

Αἰολεὺς γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶ-
σιν, οἱ δ’ ἄλλοι Ἑλληνες ἐπὶ τριῶν· καὶ γὰρ ὀνομάζου-
σιν οἱ Αἰολεὺς τὰ πέντε πέμπε. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς 38
γενέσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωταί μοι. Περὶ δ’
ἡλικίης τῆς Ὀμήρου ἐκ τῶνδ’ ἂν τις ἐπισκεπτόμενος
ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο. Ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἰλιον
στρατηΐης, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν
ὑστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα Λέσβος ᾤκισθη κατὰ
πόλεις, πρότερον εὐοῦσα ἄπολις. Μετὰ δὲ Λέσβον οἰκι-
σθεῖσαν ἔτεσιν ὑστερον εἴκοσι Κύμη ἢ Αἰολιώτις καὶ
Φρικωνίς καλεομένη ᾤκισθη. Μετὰ δὲ Κύμην ὀκτωκαί-
δεκα ἔτεσιν ὑστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων καταφύκισθη,
καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὀμηρος. Ἀφ’ οὗ δ’ Ὀμηρος ἐγένετο
ἔτεά ἐστιν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβά-
σεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας καὶ ζεύξας
τὸν Ἑλλησποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην.
Ἀπὸ δὲ τούτου ῥηϊδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ
ἐθέλοντι ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν. Τῶν δὲ
Τρωϊκῶν ὑστερον γέγονεν Ὀμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξηκον-
ταοκτῶ.

¹ Il. I. 459; II. 422.

² Il. I. 462.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

ΚΛΕΙΩ.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ Ἀλικαρνησσοῦ ἱστορίας ἀπόδεξις ἦδε·
ὥς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα
γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά, τὰ μὲν
Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροις ἀποδοκθέντα, ἀκλεῶ γένηται·
τά τε ἅλλα, καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἑλληλοῖσι.

Περσέων μὲν νυν οἱ λόγῳ Φοίνικας αἰτίους φασὶ 1
γενέσθαι τῆς διαφορῆς. τούτους γάρ, ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ^{Ἀ. 6.} 1600?
καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θά- 2
λασσαν, καὶ οἰκήσαντας τοῦτον τὸν χώρον τὸν καὶ νῦν
οἰκέουσι, αὐτίκα ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι· ἀπαγι-
νέοντας δὲ φορτία Αἰγύπτῳ τε καὶ Ἀσσύρια, τῇ τε ἄλλῃ
χώρῃ ἐσαπικνέσθαι, καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος. Τὸ δὲ Ἄρ- 3
γος τοῦτον τὸν χρόνον προείχε ἀπασι τῶν ἐν τῇ νῦν.
Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. Ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοί-
νικας ἐς δὴ τὸ Ἄργος τοῦτο, διατίθεσθαι τὸν φόρτον.
πέμπτη δὲ ἦ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπ' ἧς ἀπίκοντο, ἐξεμπολημένων 4
σφί σκεδὸν πάντων, ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναικας,
ἄλλας τε πολλὰς, καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλείου θυγατέρα· τὸ
δὲ οἱ οὖνομα εἶναι, κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ καὶ Ἑλληνες λέγουσι,
Ἰοῦν τὴν Ἰνάχου. Ταύτας στάσας κατὰ πρῶμνην τῆς 5

- νηὸς, ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφι ἦν θυμὸς μάλιστα·
 καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους ὁρμήσαι ἐπ' αὐτάς.
 6 τὰς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυγείν, τὴν δὲ
 Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσι ἀρπασθῆναι. ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν
 2 νέα, οἵχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου. Οὕτω
 μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ
 ὥς Φοίνικες· καὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦτο ἄρξαι πρῶτον.
 3 Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἑλλήνων τινὰς (οὐ γὰρ ἔχουσι τοῖνομα
 ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον προσχόντας,
 ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Εὐρώπην. (εἶσαν
 3 δ' ἂν οὗτοι Κρήτες.) ταῦτα μὲν δὴ ἴσα σφι πρὸς ἴσα
^{A. C.}
 1253? γενέσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἑλλήνας αἰτίους τῆς δευ-
 τέρης ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας γὰρ μακρῇ νηϊ
 ἐς Αἴαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν, ἐνθεῦ-
 4 τε, διαπρηξαμένους καὶ τᾶλλα τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο,
 ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμ-
 4 ψαντα δὲ τὸν Κόλχον ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυκα, αἰτέειν τε
 5 δίκας τῆς ἀρπαγῆς, καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα. τοὺς δὲ
 ὑποκρίνασθαι, ὥς οὐδὲ ἐκεῖνοι Ἰοῦς τῆς Ἀργεῖς ἔδοσαν
 σφι δίκας τῆς ἀρπαγῆς, οὐδὲ ὦν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι.
 8 Δευτέρῃ δὲ λέγουσι γενεῇ μετὰ ταῦτα Ἀλέξανδρον
^{A. C.}
 1198? τὸν Πριάμον, ἀκηκοῦτα ταῦτα, ἐβελῆσαι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλά-
 δος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως
 2 ὅτι οὐ δώσει δίκας· οὔτε γὰρ ἐκείνους διδόναι. οὕτω δὴ
 ἀρπάζαντος αὐτοῦ Ἑλένην, τοῖσι Ἑλλήσι δόξαι, πρῶτον
 πέμψαντας ἀγγέλους, ἀπαιτέειν τε Ἑλένην, καὶ δίκας
 3 τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν. τοὺς δὲ, προῖσχομένον ταῦτα, προ-
 φέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν· ὥς σὺ δόντες αὐτοὶ
 δίκας, οὐδὲ ἐκδόντες ἀπαιτεόντων, βουλοίατό σφι παρ'
 4 ἄλλων δίκας γίνεσθαι. Μέχρι μὲν ὦν τούτου ἀρπα-
 2 γὰς μούνας εἶναι παρ' ἀλλήλων· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, Ἑλ-

Α. C. 1198 ?]

ληνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι. προτέρους γὰρ ἄρξαι στρατεύεσθαι ἐς τὴν Ἀσίην, ἢ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν νυν ἀρπάζειν γυναῖκας, ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι· τὸ δὲ ἀρπασθεισέων σπουδῇ ποιήσασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων· τὸ δὲ μηδεμίαν ἄρην ἔχειν ἀρπασθεισέων, σωφρόνων. δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι, εἰ μὴ αὐ- 3 τὰι ἐβουλεύατο, οὐκ ἂν ἥρπάζοντο. σφέας μὲν δὴ, τοὺς 4 ἐκ τῆς Ἀσίης, λέγουσι Πέρσαι, ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι· Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης· εἵνεκεν γυναικὸς στολὸν μέγαν συναγεῖραι, καὶ ἔπειτα ἐλθόντας ἐς τὴν Ἀσίην, τὴν Πριάμου δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν σφίσι εἶναι πολέμιον. τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνηα βάρβαρα οἰκειῦνται οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἡγνῆται κεχωρίσθαι.

Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι, καὶ διὰ τὴν 5 Ἰλίου ἄλωσιν εὐρίσκουσι σφίσι εἶναι τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. Περὶ δὲ τῆς Ἰούς οὐκ 2 ὁμολογεῖν Πέρσησι οὕτω Φοίνικες. οὐ γὰρ ἀρπαγῇ 3 σφέας χρησαμένους λέγουσι ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Ἀίγυπτον, ἀλλ' ὥς ἐν τῷ Ἀργεῖ ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νηὸς· ἐπεὶ δὲ ἔμαθεν ἔγκυος εἶναι, αἰδεομένη τοὺς τοκέας, οὕτω δὴ ἐβελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι, ὥς ἂν μὴ κατὰδηλος γένηται. ταῦτα μὲν νυν Πέρσαι τε καὶ 4 Φοίνικες λέγουσι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι 5 ἐρέων ὥς οὕτως ἢ ἄλλως κως ταῦτα ἐγένετο· τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς Ἕλληνας, τοῦτον σημήνας, προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου, ὁμοίως μικρὰ καὶ μεγάλα ἄστυ ἀνθρώπων ἐπεξίω. τὰ 6 γὰρ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν, τὰ πολλὰ αὐτῶν σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμοῦ ἦν μεγάλα. πρότερον ἦν σμικρά.

- 1 τὴν ἀνθρωπήϊν ὃν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμὰ ἐν
τῶντῃ μένουσαν, ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὁμοίως.
- 6 Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω,
 560. τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἀλυος ποταμοῦ· ὃς ῥέων
ἀπὸ μεσαμβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων, ἐξίει
πρὸς βορρὴν ἄνεμον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον.
- 2 Οὗτος ὁ Κροῖσος, βαρβάρων πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν,
3 τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο. κατεστρέψατο μὲν
Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας, καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ·
4 φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους. πρὸ δὲ τῆς
Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ
Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον,
Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν
7 πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῇ. Ἡ δὲ ἡγεμονίᾳ
οὕτω περιῆλθε, εἴοισα Ἑρακλειδέων, ἐς τὸ γένος τὸ
2 Κροίσου, καλεομένους δὲ Μερμνάδας. Ἦν Κανδαύλης,
τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρ-
3 δίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἑρακλέος. Ἀγρων
μὲν γὰρ ὁ Νίνου, τοῦ Βήλου, τοῦ Ἀλκαίου, πρῶτος
4 Ἑρακλειδέων βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων· Κανδαύλης δὲ
ὁ Μύρσου, ὕστατος. οἱ δὲ πρότερον Ἀγρωνος βασιλεύ-
σαντες ταύτης τῆς χώρας, ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ
Ἰλίου ἀπ' οὗ ὅτε ὁ δῆμος Λυδῶν ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος,
6 πρότερον Μῶν καλεόμενος. παρὰ τούτων Ἑρακλειδαί
ἐπιτραφθέντες, ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου, ἐκ δοῦ-
λης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἑρακλέος. ἄρξαντες
μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἕτεα πέντε τε
καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρός ἐκδεκόμενος τὴν ἀρ-
8 χὴν, μέχρι Κανδαύλεω τοῦ Μύρσου. Οὗτος δὲ ὢν ὁ
 716. Κανδαύλης ἡράσθη τῆς ἑωυτοῦ γυναικός· ἐρασθεὶς δὲ,

OL 16. 1.]

ἐνόμιζέ οἱ εἶναι γυναῖκα πολλὸν πασέων καλλίστην· ὥς 2
 τε δὲ ταῦτα νομίζων· ἦν γάρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης
 ὁ Δασκύλου ἀρεσκόμενος μάλιστα· τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ
 τὰ σπονδαίεστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Καν-
 δαύλης, καὶ δὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαίνων.
 χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, (χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ 3
 γενέσθαι κακῶς,) ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην τοιάδε· “Γύγη,
 οὐ γάρ σε δοκέω πείθεσθαι μοι λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους
 τῆς γυναικὸς· (ὧτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισι ἐόντα ἀπι-
 στότερα ὀφθαλμῶν) ποίειε ὅπως ἐκείνην θεήσεται γυμνήν.”
 Ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, εἶπε· “Δέσποτα, τίνα λέγεις 4
 λόγον οὐκ ὑγίεια, κελεύω με δέσποιναν τὴν ἐμὴν θεή-
 σασθαι γυμνήν; ἅμα δὲ κιθῶν ἐκδυομένη συνεκδύεται
 καὶ τὴν αἰδῶ γυνή. πάλαι δὲ τὰ κατὰ ἀνθρώποισι ἐξεύ- 5
 ρηται, ἐκ τῶν μανθάνειν δεῖ· ὥν τοῖσι ἐν τόδῃ ἐστὶ, σκο-
 πείειν τινὰ τὰ ἐωυτοῦ. ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πα- 6
 σέων γυναικῶν καλλίστην· καὶ σεο δέομαι μὴ δέεσθαι
 ἀνόμων.” Ὁ μὲν δὴ, λέγων τοιαῦτα, ἀπεμάχετο, 9
 ἀρρωδέων μὴ τι οἱ ἐξ αὐτέων γένηται κακόν. Ὁ δὲ 2
 ἀμείβετο τοῖσδε· “Θάρσει, Γύγη· καὶ μὴ φοβεῦ μήτε
 ἐμὲ, ὥς σεο πειρώμενος λέγω λόγον τόνδε· μήτε γυναῖκα
 τὴν ἐμὴν, μὴ τι τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος. ἀρχὴν γάρ 3
 ἐγὼ μηχανήσομαι οὕτω, ὥστε μὴδὲ μαθεῖν μιν ὀφθείσαν
 ὑπὸ σεῦ. ἐγὼ γάρ σε ἐς τὸ οἴκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα, 4
 ὅπισθε τῆς ἀνοιγομένης θύρης στήσω· μετὰ δ' ἐμὲ ἐσελ-
 θόντα παρέσται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ ἐς κοῖτον. κείμεν κατὰ 5
 ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου θρόνος· ἐπὶ τούτῳ τῶν ἱματίων κατὰ
 ἐν ἑκάστον ἐκδύνουσα θήσεται· καὶ κατ' ἡσυχίαν πολλὴν
 παρέξει τοι θεήσασθαι. ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου στεῖχῃ 6
 ἐπὶ τὴν εὐνὴν, κατὰ νώτου τε αὐτῆς γένη, σοὶ μελέτω
 τὸ ἐνθεῦτεν ὅπως μὴ σε ὄψεται ἰόντα διὰ θυρέων.”

- 10 Ὁ μὲν δὴ, ὥς οὐκ ἠδύνατο διαφυγέειν, ἦν ἐτοίμος. ὁ δὲ Κανδαύλης, ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρῃ τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν Γύγεια εἰς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα παρῆν καὶ ἡ γυνή. ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθείσαν τὰ εἴματα ἐθηγείτο ὁ Γύγης. ὥς δὲ κατὰ νότου ἐγένετο, λούσης τῆς γυναικὸς εἰς τὴν κοίτην, ὑπεκδὺς ἐχώρει ἕξω. καὶ ἡ γυνὴ ἐπορᾷ μιν ἐξιώντα. μαθοῦσα δὲ τὸ ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὔτε ἀνέβωσεν ἀσχυνθεῖσα, οὔτε ἔδοξε μαθέειν, ἐν νόφ' ἔχουσα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλεα. παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ ἄνδρα 11 ὀφθῆναι γυμνὸν, εἰς αἰσχύνην μεγάλην φέρεται. Τότε μὲν δὴ οὕτω, οὐδὲν δηλώσασα, ἡσυχίην εἶχε· ὥς δὲ ἡμέρῃ τάχιστα ἐγεγόνεε, τῶν οἰκετῶν τοὺς μάλιστα ὦρα πιστοὺς ἔοντας ἐωυτῇ, ἐτοίμους ποιησαμένη, ἐκάλει 2 τὸν Γύγεια. Ὁ δὲ, οὐδὲν δοκέων αὐτὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι, ἦλθε καλεόμενος· ἐώθεε γὰρ καὶ πρόσθε, 3 ὅπως ἡ βασιλεία καλέοι, φοιτᾷν. ὥς δὲ ὁ Γύγης ἀπίκετο, ἔλεγε ἡ γυνὴ τάδε· “Νῦν τοι δυοῖν παρουσέων, Γύγῃ, δίδωμι αἵρεσιν, ὑποτέραν βούλει τραπέσθαι· ἡ γὰρ Κανδαύλεα ἀποκτείνας, ἐμέ τε καὶ τὴν βασιλῆϊν ἔχε τὴν Λυδῶν, ἡ αὐτὸν σὲ αὐτίκα οὕτω ἀποθνήσκειν δεῖ· ὥς ἂν μὴ, πάντα πειθόμενος Κανδαύλῃ, τοῦ λοιποῦ 4 ὧς τὰ μὴ σε δεῖ. ἀλλ’ ἦτοι κείνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπολλυσθαι, ἡ σὲ, τὸν ἐμὲ γυμνὴν 5 θηγάμενον, καὶ ποιήσαντα οὐ νομιζόμενα.” Ὁ δὲ Γύγης τέως μὲν ἀπεθώμαζε τὰ λεγόμενα· μετὰ δὲ, 6 ἰκέτευε μὴ μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. οὐκὼν δὲ ἔπειθε, ἀλλ’ ὦρα ἀναγκαίην ἀληθῆως προκειμένην, ἡ τὸν δεσπότηα ἀπολλύναι, ἡ αὐτὸν ὑπ’ ἄλλων 7 ἀπολλυσθαι. αἰρέεται αὐτὸς περιεῖναι. ἐπειρώτα δὲ λέγων τάδε· “Ἐπεὶ με ἀναγκάζεις δεσπότηα τὸν ἐμὸν κτείνειν,

ΟΙ. 16. 1.]

οὐκ ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω τέφ καὶ τρόφῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ." Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· "Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν 8 χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, ὅθεν περ καὶ ἐκείνος ἐμὲ ἐπεδέξατο γυμνήν· ὑπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχειρήσις ἔσται." Ὡς 12 δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, νυκτὸς γινομένης, (οὐ γὰρ μετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία, ἀλλὰ ἔδεε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι, ἢ Κανδαύλεα.) εἶπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί. καὶ μιν ἐκείνῃ, ἐγχειρίδιον δοῦσα, 2 κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν θύρην. καὶ μετὰ ταῦτα, ἀνα- 3 παυομένου Κανδαύλεω, ὑπείσδύς τε καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιλιῆν Γύγης· τοῦ καὶ Ἀρχιλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν λάμβφ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη. Ἔσχε δὲ 13 τὴν βασιλιῆν, καὶ ἐκρατύνη, ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρηστήριου. ὥς γὰρ δὴ οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποיעύντο τὸ 2 Κανδαύλεω πάθος, καὶ ἐν ὅπλοισι ἦσαν, συνέβησαν ἐς τὸν αὐτὸ οἷ τε τοῦ Γύγεω στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοὶ, ἦν μὲν δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι Λυδῶν, τὸνδε βασιλεύειν· ἦν δὲ μὴ, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας τὴν ἀρχήν. ἀνεῖλέ τε δὴ τὸ χρη- 3 στήριον, καὶ ἐβασίλευσεν οὕτω Γύγης. τοσόνδε μέντοι 4 εἶπε ἡ Πυθίη, ὥς Ἡρακλείδῃσι τίσις ἦξει ἐς τὸν πέμπτον ἀπόγονον Γύγεω. τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοὶ τε καὶ οἱ 6 βασιλεῖς αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποיעύντο, πρὶν δὴ ἐπετελέσθῃ.

Τὴν μὲν δὴ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ Μερμνάδαι, 14 τοὺς Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι. Γύγης δὲ τυραννέυσας 2 ἀπέπεμψε ἀναθήματα ἐς Δελφοὺς οὐκ ὀλίγα. ἀλλ' ὅσα 3 μὲν ἀργύρου ἀναθήματα ἔστι οἱ πλείστα ἐν Δελφοῖσι· πάρεξ δὲ τοῦ ἀργύρου, χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκεν ἄλλον τε καὶ, τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, κρητῆρές

- 4 οἱ ἀριθμὸν ἐξ χρύσειοι ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ, σταθμὸν ἔχοντες τριήκοντα τάλαντα· ἀληθεῖ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ, οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ Κυψέλου τοῦ Ἡετίωνος.
- 5 Οὗτος δὲ ὁ Γύγης, πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς Δελφοὺς ἀνέθηκε ἀναθήματα, μετὰ Μίδην τὸν Γορδῖεω,
- 6 Φρυγίης βασιλέα. ἀνέθηκε γὰρ δὴ καὶ Μίδης τὸν βασιλῆϊον θρόνον, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, ἐόντα ἀξιοθέητον. κείται δὲ ὁ θρόνος οὗτος ἐνθα περ οἱ τοῦ Γύγεω
- 7 κρητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος καὶ ὁ ἀργυρὸς, τὸν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, ὑπὸ Δελφῶν καλεῖται Γυγάδας ἐπὶ τοῦ ἀνα-
- 8 θέντος ἐπωνυμῆν. Ἐσέβαλε μὲν νυν στρατιὴν καὶ οὗτος, ἐπεὶ τε ἥρξε, ἐς τε Μίλητον καὶ ἐς Σμύρνην, καὶ Κολο-
- 9 φῶνος τὸ ἄστυ εἶλε. ἀλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο βασιλεύσαντος δυῶν δέοντα τεσσεράκοντα ἔτεα, τοῦτον μὲν παρήσομεν, τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες.
- 15 Ἄρδυος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνη-
 A. C. 678. μνη ποιήσομαι. οὗτος δὲ Πιρηνέας τε εἶλε, ἐς Μίλη-
- 2 τόν τε ἐσέβαλε. ἐπὶ τούτου τε τυραννεύοντος Σαρδίων,
- Κιμμέριοι ἐξ ἡθίων ὑπὸ Σκυθίων τῶν Νομάδων ἐξανα-
 στάντες, ἀπικέατο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ Σάρδεις πλὴν τῆς ἀκροπόλεως εἶλον.
- 16 Ἄρδυος δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα
 A. C. 620. ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδνάττης ὁ Ἄρδυος, καὶ ἐβασίλευσεν
- 2 ἔτεα δωδέκα· Σαδνάττew δὲ, Ἀλυνάττης. Οὗτος δὲ Κυα-
 ξάρη τε τῷ Δηϊόκew ἀπογόνῳ ἐπολέμησε, καὶ Μήδοισι·
- Κιμμέριους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε· Σμύρνην τε τὴν
 ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν εἶλε, ἐς Κλαζομενάς τε
- 3 ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐκ ὥς ἤθελε ἀπῆλλαξε,
- 4 ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἀλλὰ δὲ ἔργα ἀπεδέξατο
- 17 ἑὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα τάδε. Ἐπολέμησε

ΟΙ. 25. 8—40. 4.]

Μιλησίοισι, παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πατρὸς.
 ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρόφῳ τοιφδε 2
 ὅπως μὲν εἷη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἄδρὸς, τηνικαῦτα ἐσέβαλλε
 τὴν στρατιήν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πη- 3
 κτίδων, καὶ αὐλοῦ γυναικίου τε καὶ ἀνδρηίου. ὥς δὲ ἐς 4
 τὴν Μιλησίην ἀπίκοιτο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν
 οὔτε κατέβαλλε, οὔτε ἐνεπίμπερ, οὔτε θύρας ἀπέσπα,
 ἔα δὲ κατὰ χώρην ἐστάμεναι· ὁ δὲ τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν
 καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅπως διαφθείρειε ἀπαλλάσσετο
 ὑπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, 5
 ὥστε ἐπέρρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας 6
 οὐ κατέβαλλε ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, ὅπως ἔχοιεν ἐνθεῦτε
 ὀρμεώμενοι τὴν γῆν σπεῖρειν τε καὶ ἐργάεσθαι οἱ Μιλή-
 σιοι, αὐτοὺς δὲ, ἐκείνων ἐργαζομένων, ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι
 ἐσβάλλων. Ταῦτα ποιεῶν, ἐπολέμεε ἕτεα ἔνδεκα 18
 ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο,
 ἐν τε Λιμενίῳ χώρῃ τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ
 ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. τὰ μὲν νυν ἕξ ἕτεα τῶν ἔνδεκα 2
 Σαδυάττης ὁ Ἄρδνος ἔτι Λυδῶν ἦρχε, ὁ καὶ ἐσβάλλων
 τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν· (Σαδυάττης
 γὰρ οὗτος καὶ ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας·) τὰ δὲ πέντε 3
 τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσι ἕξ Ἀλυάττης ὁ Σαδυάττεω 4
 ἐπολέμεε, ὃς παραδεξάμενος (ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδή-
 λωται) παρὰ τοῦ πατρὸς τὸν πόλεμον, προσεῖχε ἐντετα-
 μένως. τοῖσι δὲ Μιλησίοισι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλε- 5
 μον τοῦτον συνεπελάφρυνον, ὅτι μὴ Χίοι μούνοι. οὗτοι 6
 δὲ τὸ ὁμοῖον ἀνταποδιδόντες ἐτιμώρεον· καὶ γὰρ δὴ
 πρότερον οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους
 πόλεμον συνδιήνεικαν. Τῷ δὲ δυωδεκάτῳ ἔτει λήϊον 19
 ἐμπιπραμένου ὑπὸ τῆς στρατιῆς, συνηνείχθη τι τοιόνδε
 γενέσθαι πρήγμα· ὥς ἀφθὴ τάχιστα τὸ λήϊον ἀνέμψ

A. G.
617.

- βιάμενον, ἄψατο νηοῦ Ἀθηναίης, ἐπὶ κλησιν Ἀσσησίης.
- 2, 3 ἀφθεῖς δὲ ὁ νηὸς κατεκαύθη. καὶ τὸ παραντῖκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο· μετὰ δὲ, τῆς στρατιῆς ἀπικο-
 4 μένης ἐς Σάρδεις, ἐνόσησε ὁ Ἀλυάττης. μακροτέρης δὲ οἱ γενομένης τῆς νόσου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, εἴτε δὴ συμβουλευσάντος τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμ-
 5 ψαντα τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι περὶ τῆς νόσου. τοῖσι δὲ ἡ Πυθίη ἀπικομένοισι ἐς Δελφοὺς οὐκ ἔφη χρήσειν, πρὶν ἢ τὸν νηὸν τῆς Ἀθηναίης ἀνορθώσῃσι, τὸν ἐνέ-
 20 πρησαν χώρης τῆς Μιλησίης ἐν Ἀσσησφ. Δελ-
 2 φῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας γενέσθαι. Μιλήσιοι δὲ τὰδε προστιθεῖσι τούτοις· Περὶάνδρον τὸν Κυψέλου, ἐόντα Θρασυβούλῳ τῷ τότε Μιλήτου τυραννεύοντι ξεί-
 3 νον ἐς τὰ μάλιστα, πυθόμενον τὸ χρηστήριον τὸ τῷ Ἀλυάττῃ γερόμενον, πέμψαντα ἄγγελον κατειπεῖν, ὅκως
 8 ἂν τι προειδὼς πρὸς τὸ παρεὸν βουλευῇται. Μιλήσιοι
 21 μὲν νυν οὕτω λέγουσι γενέσθαι. Ἀλυάττης δὲ, ὥς οἱ ταῦτα ἐξαγγέλθη, αὐτίκα ἐπεμπε κήρυκα ἐς Μίλητον, βουλόμενος σπονδὰς ποιήσασθαι Θρασυβούλῳ τε καὶ
 2 Μιλησίοις χρόνον ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν· Θρασύβουλος δὲ σαφέως προπεπυσμένος πάντα λόγον, καὶ εἰδὼς τὰ
 3 Ἀλυάττης μέλλοι ποιήσειν, μηχανᾶται τοιαύδε. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος καὶ ἑωυτοῦ καὶ ἰδιωτικὸς, τοῦτον πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν, προεῖπε Μιλησίοις, ἔπε-
 22 εσθαι ἐς ἀλλήλους. Ταῦτα δὲ ἐποίεε τε καὶ προ-
 ἀγόρευε Θρασύβουλος τῶνδε εἵνεκεν, ὅκως ἂν δὴ ὁ κήρυξ ὁ Σαρδιηνὸς, ἰδὼν τε σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσι ἐόντας, ἀγγείλῃ Ἀλυάττῃ.
 2 τὰ δὴ καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα ὁ κήρυξ,

ΟΙ. 40. 4.]

καὶ εἶπας πρὸς Θρασύβουλον τὰς ἐντολάς τοῦ Αὐτοῦ, ἀπῆλθε ἐς τὰς Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγή. ἐλπίζων γὰρ ὁ Ἀλυάττης 8 σιτοδητὴν τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ, καὶ τὸν λεῶν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κήρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. μετὰ δέ, ἣ τε διαλλαγή σφι ἐγένετο, 4 ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους. καὶ 8 δύο τε ἀντὶ ἐνὸς νηοὺς τῇ Ἀθηναίῃ φκοδόμησε ὁ Ἀλυάττης ἐν τῇ Ἀσσησῷ, αὐτὸς τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη. κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον πόλεμον Ἀλυάττης ὧδε ἔσχε.

Περιάνδρος δὲ ἦν Κυψέλου παῖς, οὗτος ὁ τῷ Θρα- 23 συβούλῳ τὸ χρηστήριον μνηύσας. ἐτυράννευε δὲ ὁ Περιάνδρος Κορίνθου. τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμο- 2 λογέουσι δὲ σφι Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶμα μέγιστον παραστήναι Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφίνος ἐξε- νειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἔοντα κιθαριδὸν τῶν τότε ἔόντων οὐδεκὸς δεύτερον· καὶ διθύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ. Τοῦτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι, 24 τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην· ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, θελήσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι. ὀρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ Τάραντος, πιστεύοντα 2 δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. τοὺς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβουλεύειν, 3 τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας, ἔχειν τὰ χρήματα. τὸν δέ, 4 συνέντα τοῦτο, λίσσεσθαι, χρήματα μὲν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτούμενον. οὐκ ὧν δὴ πείθειν αὐτὸν τού- 5 τοις· ἀλλὰ κελεύειν τοὺς παρθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶ-

- σθαί μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν
 6 θάλασσαν τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς
 ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφί οὕτω δοκοί, περὶ-
 δέειν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι,
 αἰεῖσαι· αἰέσας δὲ, ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι.
 7 καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι
 τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων αἰδοῦ, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς
 8 πρύμνης ἐς μέσσην νέα. τὸν δὲ, ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν
 σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, στάντα ἐν τοῖσι ἐδω-
 λίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον· τελευτώντων δὲ τοῦ
 νόμου, ρίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑωυτὸν, ὡς εἶχε, σὺν
 9 τῇ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον·
 τὸν δὲ, δελφίνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκα ἐπὶ
 10 ταῖναρον. ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν
 τῇ σκευῇ, καὶ ἀπικόμενον ἀπηγγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός.
 11 Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ
 ἔχειν, οὐδαμῇ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορβμέων·
 ὥς δὲ ἄρα παρῆναι αὐτοὺς, κληθέντας ἱστορέεσθαι εἴ τι
 12 λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. φαμένων δὲ ἐκείνων ὡς εἶη τε
 σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ πρήσσοντα λίποιν ἐν
 Τάραντι, ἐπιφανῆναί σφί τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων
 ἔξεπήδησε· καὶ τοὺς, ἐκπλαγέντας, οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλε-
 13 γχόμενους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν Κορίνθιοι τε καὶ
 Λέσβιοι λέγουσι. καὶ Ἀρίονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον οὐ
 μέγα ἐπὶ ταινάρῳ, ἐπὶ δελφίνος ἐπεὶ ἀνθρώπος.
 25 Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό-
 λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασιλεύσας ἔτεα
 2 ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα. ἀνέθηκε δὲ, ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον
 δεύτερος οὖτος τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφοὺς κρητῆρά
 τε ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλη-
 τόν, θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημά-

ΟΙ. 40. 4—55. 1.]

των' Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασι- 26
 λήϊν Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἑὼν ἡλικίην πέντε ^{Λ. α. 500.}
 καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρώτοισι ἐπεθήκατο
 Ἐφεσίοισι. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξύ τῆς τε 8
 παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἑπτὰ στάδιοι. πρώτοισι μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖ- 4
 σος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονα παρερίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ 27
 Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτησι· ἐόντων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν 2
 βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην· “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σέ ἔχοντες ἐν νῆ στρατεύεσθαι.” Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον 3
 ἀληθεία, εἰπεῖν· “Αἱ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι. ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι.” Τὸν δὲ, ὑπολαβόντα φάναι· “ὦ βασιλεῦ, προθύμως 4
 μοι φαίναι εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ, οἰκότα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκεῖς εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα· ἐπὶ σφίσι νηυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀρῶμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων.

- Ἐλλήνων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις ;” Κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυέως γὰρ δόξαι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι ξεινίην συνεθήκατο.
- 28 Χρόνου δὲ ἐπιγενομένου, κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἶδε, Λυδοί, Φρύγες, Μυσοί, Μαριανδυνοί, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρήικες, οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κῆρες, Ἴωνες, Δω-
 29 ριῆες, Αἰολέες, Πάμφυλοι· κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ προσεπικτωμένου Κροῖσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφιστὰι, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτίγ-
 3 χανον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασαι ποιήσας, ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λύσαι
 3 τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοι τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο, δέκα ἕτεα
 30 χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἂν σφί Σόλων θῇται. Αὐτῶν δὴ ὦν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ
 3 ἐς Σάρδις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίετο ἐν τοῖσι βασιλεῦσι ὑπὸ τοῦ Κροῖσου· μετὰ δὲ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαντος Κροῖσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπεδείκ-
 3 νυσαν πάντα ἔντα μεγάλα τε καὶ ὀλβια. θηησάμενον δὲ μιν τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν,
 4 ἔλερετο ὁ Κροῖσος τάδε· “*Ζεῦ Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας*

ΟΙ. 85. 1.]

γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπικται πολλὸς, καὶ σοφίης εἵκεν
 τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρίης
 εἵκεν ἐπελήλυθας. νῦν ὦν ἡμερος ἐπείρεσθαί μοι 5
 ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ μὲν,
 ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα.
 Σόλων δέ, οὐδέν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησά- 6
 μενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.” Ἀπο- 7
 θωνύμασας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἵρετο ἐπιστροφῶς·
 “Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;” Ὁ δὲ 8
 εἶπε· “Τέλλω, τοῦτο μὲν, τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης, παῖδες
 ἦσαν καλοὶ τε κάγαθοι, καὶ σφί εἶδε ἅπασι τέκνα ἐγγε-
 νόμενα, καὶ πάντα παραμείναντα· τοῦτο δέ, τοῦ βίου εὖ
 ἦκοντι, ὥς τὰ παρ’ ἡμῖν, τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη
 ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς 9
 Ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιή-
 σας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. καὶ μὲν Ἀθη- 10
 ναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμη-
 σαν μεγάλως.”

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρήσατο ὁ 26-31
 λων τὸν Κροῖσον, εἶπας πολλά τε καὶ ὀλβια, ἐπειρώτα
 τίνα δεύτερον μετ’ ἐκείνων ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα
 γῶν οἴσσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· “Κλέοβιν τε καὶ Βίτωνα. 2
 τοῦτοισι γὰρ, εὐοῦσι γένος Ἀργείοισι, βίος τε ἀρκέων
 ὑπῆν, καὶ πρὸς τούτῳ, βῶμη σώματος τοιήδε· ἀεθλο-
 φόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως ἔσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται
 εἶδε ὁ λόγος. εὐούσης ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι, 3
 ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ
 ἱρόν· οἱ δὲ σφί βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν
 ὥρῃ· ἐκκληζόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνίαί, ὑποδύντες
 αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην, εἰλκον τὴν ἄμαξαν, ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφί ὀχέετο ἡ μήτηρ. σταδίου δὲ πέντε καὶ 4

- τεσσεράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐς τὸ ἱόν· ταῦτα
 δέ σφι ποιήσασι, καὶ ὀφθεῖσι ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τε-
 5 λευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο. διέδεξέ τε ἐν τού-
 τοις ὁ θεός, ὥς ἄμεινον εἶη ἀνθρώπων τεθνάναι μᾶλλον
 6 ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον τῶν
 νεηνίων τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι, τὴν μητέρα αὐτῶν,
 7 οἷων τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς ἐοῦσα τῷ
 τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ, στᾶσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος,
 εὐχετο, Κλέοβί τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐωυτῆς τέκνοισι, οἳ
 8 μιν ἐτίμησαν μεγάλως, δοῦναι τὴν θεὸν τὸ ἀνθρώπων
 9 τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν, ὥς ἔθυ-
 σάν τε καὶ εὐωχήθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ
 ἱερῷ οἱ νεηνίαί, οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ
 9 ἔσχοντο. Ἀργεῖοι δὲ σφῶν εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέ-
 θεσαν ἐς Δελφοὺς, ὥς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.”
- 32 Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοι-
 σι. Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς, εἶπε· “ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε,
 ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ
 2 μὴδὲν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποί-
 3 ησας;” Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ
 θεῖον πᾶν ἐὼν φθονερὸν τε καὶ ταραχῶδες, ἐπειρωτᾶς
 ἀνθρωπότηϊν πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ
 4 πολλὰ μὲν ἐστὶ ἰδέειν τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ
 5 παθεῖν· ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτα οὖρον τῆς ζῆς ἀν-
 θρώπων προτίθημι. οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα,
 παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ πεντακισχιλίας καὶ
 4 διςμυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου. εἰ δὲ δὴ
 ἐθελήσει τοῦτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι,
 ἵνα δὴ αἱ ἄραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον,
 5 μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτα οἱ ἐμβολίμοι γί-
 νονται τριήκοντα πέντε· ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων,

ΟΙ. 58. 1—58. 3.]

χιλίας πενήκοντα. τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων, τῶν 6
 ἐς τὰ ἑβδομήκοντα ἔτεα ἐουσέων πενήκοντα καὶ διηκο-
 σίων καὶ ἑξακισχιλιέων καὶ δισμυριάων, ἡ ἐτέρη αὐτέων
 τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοίον προσάγει
 πρῆγμα. οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε, πᾶν ἐστι ἀνθρώπος συμ- 6
 φορή. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μὲν μέγα φαίναται, καὶ 7
 βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκείνο δὲ τὸ εἶρεό
 με, οὐκω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς
 τὸν αἰῶνα πύθωμαι. σὺ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μάλ- 8
 λον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι. εἰ μὴ οἱ
 τύχῃ ἐπίσποιοτο, πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτῆσαι εὖ τὸν
 βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, ἀνόλβιοί
 εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. ὁ 9
 μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνόλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει
 τοῦ εὐτυχέος μούνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ
 ἀνόλβιου πολλοῖσι. ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ 10
 ἄτην μεγάλην προσπесоῦσαν ἐνείκαι δυνατότερος· ὁ δὲ,
 τοιοῖδε προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ
 ὁμοίως δυνατός ἐκείνῳ ἐνείκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίῃ οἱ
 ἀπερύκει· ἄπηρος δὲ ἐστὶ, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν,
 εὖπαις, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτῆσει τὸν 11
 βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκλησθαι
 ἀξιός ἐστι. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν, μηδὲ 12
 καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νυν 13
 ταῦτα συλλαβεῖν ἀνθρώπων ἐόντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ
 χώρα οὐδεμία καταρκέει πάντα ἐωντῇ παρέχουσα, ἀλλὰ
 ἄλλο μὲν ἔχει, ἐτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλείστα
 ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν 14
 αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου δὲ ἐνδές ἐστι.
 ὥς δ' ἂν αὐτῶν πλείστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἔπειτα τε- 15
 λεντήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ τὸ οὐνομα

16 τοῦτο, ὡ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ
χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευταίην κῆ ἀποβήσεται.

17 πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεός, προρρίζους
33 ἀνέτρεψε.” Ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ, οὐ κως οὔτε

ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμ-
πεται· κάρτα δόξας ἀμαθέα εἶναι, ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ
μετεῖς, τὴν τελευταίην παντὸς χρήματος ὁρᾶν ἐκέλευε.

34 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμε-
σις μεγάλη Κροίσου· ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἑωυτὸν

2 εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. αὐτίκα δὲ οἱ

εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθείην ἔφαινε τῶν

3 μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ

Κροίσῳ δύο παῖδες· τῶν οὔτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ

δὴ κωφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλικίων μακρῷ τὰ πάντα

4 πρῶτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Ἄτυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν

σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολεί μιν αἰχμῇ

5 σιδηρῇ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, καὶ ἑωυτῷ

λόγον ἔδωκε, καταρρώδησας τὸν ὄνειρον, ἀγεται μὲν τῷ

παιδί γυναικί· ἑωθότα δὲ στρατηγείει μιν τῶν Δυδῶν,

οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε· ἀκόντια δὲ

καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς

πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρῶνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς

θαλάμους συνένησε, μὴ τι οἱ κρεμáμενον τῷ παιδί ἐμ-

35 πέσι. Ἐχοντας δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον,

ἀπκνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ

c. an. οὐ καθαρὰς χεῖρας ἔων. Φρυγὴ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ

A. C. 549. βασιλείου. παρέλθων δὲ οὗτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία,

2 κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίον ἐδέετο κυρῆσαι·

Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ κάθα-

3 ρις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε δὲ τὰ

νομίζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τε

ΟΙ. 58. 1—59. 2.]

καὶ τίς εἴη, λέγων τάδε· “Ὁ ἄνθρωπε, τίς τε ἐὼν, καὶ
 κόβων τῆς Φρυγίης ἦκων, ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόβησας;” Ὁ δὲ ἀμείβετο· “Ὡ 4
 βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς, οὐνομάζομαι
 δὲ Ἀδρηστος· φοβέυσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεωντοῦ ἀέκων,
 πάρειμι ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐστερημένος
 πάντων.” Κροῖσος δὲ μὲν ἀμείβετο τοῖσδε· “Ἄνδρῶν 5
 τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἐὼν, καὶ ἐλήλυθας ἐς φί-
 λους· ἔνθα ἀμχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων ἐν
 ἡμετέρου. συμφορὴν δὲ ταύτην ὥς κουφότατα φέρων, 6
 κερδανέεις πλείστον.” Ὁ μὲν δὴ δίαταν εἶχε ἐν Κροῖσου.

Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῇ Μυσίᾳ Οὐ- 36
 λύμπῳ σὺς χρήμα γίνεται μέγα· ὀρμεώμενος δὲ οὐ-
 τος ἐκ τοῦ οὖρου τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα δια-
 φθείρεσκε. πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, 2
 ποιεέσκον μὲν οὐδὲν κακὸν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ.
 τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν
 ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· “Ὡ βασιλεῦ, ὑὸς χρήμα μέγι- 3
 στον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, δε τὰ ἔργα διαφθείρει.
 τοῦτον προθυμέμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ὧν 4
 προσδεύμεθά σευ, τὸν παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ
 κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας.” Οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μην- 5
 μονεύων τοῦ οὐαίρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “Παι-
 δὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν
 ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι, καὶ ταῦτα οἱ
 νῦν μέλει. Λυδῶν μὲντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον 6
 πᾶν συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὥς
 προθυμοτάτοις συνεξέλειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώ-
 ρης.” Ταῦτα ἀμείψατο· ἀποχρεωμένων δὲ τού- 37
 τοῖσι τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροῖσου παῖς,

- 2 ἀκηκὼς τῶν ἐδέοντο οἱ Μυσοί. οὐ φαμένου δὲ τοῦ Κροίσου τὸν γε παῖδ᾽ σφι συμπέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ γενναιότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκίμειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν, οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτῃσι δόξω εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμφῳ γυναικί; κοῖα δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικεῖν; ἐμέ ὦν σὺ ἢ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον ὅκως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα.”
- 38 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οὔτε δειλίην, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὅψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. 2 πρὸς ὦν τὴν ὅψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἰ κως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζόης διακλέψαι. εἰς γάρ μοι μῶνος τυγχάνεις ἑὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἰναί μοι λογίζομαι.”
- 39 Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· “Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι, ἰδόντι γε ὅψιν τοιαύτην, περὶ ἐμέ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθῆ σε τὸ 2 ὄνειρον, ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμέ τελευτήσειν· ὑὸς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμὴ σιδηρῆ, ἣν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσεν με, ἢ ἄλλου τευ ὃ τι τούτῳ ἔοικε, χρῆν δὴ σε 2 ποιέειν τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὦν οὐ 40 πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” Ἀμεί-

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

βεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾷς, γνῶμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὢν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, μετήμῃ τε σε λέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύ- 41
γα Ἄδρηστον, ἀπικομένῳ δέ οἱ λέγει τάδε· “Ἄδρη-
στε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέ-
χων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὢν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προ- 2
ποιήσαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι)
φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρηίζω γενέσθαι, ἐς ἄγρην ὀρμεομένου· μή τινες κατ’ ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεῶν 3
ἔστι λέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνει τοῖσι ἔργοισι· πατρῷόν
τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει.” Ἀμεί- 42
βεται ὁ Ἄδρηστος· “ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν οὐκ ἦῖα ἐς ἄεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεκρημένον οἰκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὖ πρήσσοντας λέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολλαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεω-
τόν. νῦν δὲ, ἐπεὶ τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζε- 2
σθαι, (ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα. παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύεαι φυ-
λάσσειν, ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἶνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν.”

Τοιοῦτοισι ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦσαν 43
μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νηνίησι καὶ κυσί.
ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θη- 2
ρίον· εὐρόντες δὲ καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ, ἐση-
κόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξένος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν
φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ
μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροῖσου παιδός. ὁ μὲν
δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην.

- σθαί μιν, ὥς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ, ἢ ἐκπηδᾷ ἐς τὴν
6 θάλασσαν τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς
ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφι οὕτω δοκοίη, περιῖ-
δέειν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι,
αἰΐσαι· αἰΐσας δὲ, ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι.
7 καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι
τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων ἀοιδοῦ, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς
8 πρύμνης ἐς μέσσην νέα. τὸν δὲ, ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν
σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, στάντα ἐν τοῖσι ἐδω-
λίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον· τελευτῶντος δὲ τοῦ
νόμου, ρίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑωυτὸν, ὥς εἶχε, σὺν
9 τῇ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον·
τὸν δὲ, δελφίνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκαι ἐπὶ
10 ταῖναρον. ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν
τῇ σκευῇ, καὶ ἀπικόμενον ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός.
11 Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ
ἔχειν, οὐδαμῇ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων·
ὥς δὲ ἄρα παρῆναι αὐτοὺς, κληθέντας ἱστορέεσθαι εἴ τι
12 λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. φαμένων δὲ ἐκείνων ὥς εἴη τε
σὼς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν ἐν
Τάραντι, ἐπιφανῆναί σφι τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων
ἐξεπήδησε· καὶ τοὺς, ἐκπλαγέντας, οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλε-
13 γχομένους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν Κορίνθιοι τε καὶ
Λέσβιοι λέγουσι. καὶ Ἀρίονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον οὐ
μέγα ἐπὶ Ταινάρφ, ἐπὶ δελφίνος ἐπέων ἀνθρώπος.
25 Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό-
λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασιλεύσας ἔτεα
2 ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα. ἀνέθηκε δὲ, ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον
δεύτερος οὖτος τῆς οἰκῆς ταύτης, ἐς Δελφοὺς κρητῆρά
τε ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλη-
τὸν, θέγης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημά-

ΟΙ. 40. 4—55. 1.]

των' Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασι- 26
 λήϊν Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἑὼν ἡλικίην κέντε Α. α.
580.
 καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρώτοις ἐπεθήκατο
 Ἐφεσίοισι. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξύ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἑπτὰ στάδιοι. πρώτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρερίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ 27
 Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτησι· ἐόντων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην· “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σέ ἔχοντες ἐν νῆ στρατεύεσθαι.” Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνων ἀληθεία, εἰπεῖν· “Αἱ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσιν ἐπὶ νόον νησιώτησι. ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι.” Τὸν δὲ, ὑπολαβόντα φάναι· “ὦ βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνεται εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ, οἰκόντα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκείεις εὐχέσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα· ἐπὶ σφίσι νηυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων.

- Ἑλλήνων τίσωνται σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” Κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυνέως γὰρ δόξαι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης.
- 6 καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι ἴωσι ξεινίην συνεθήκατο.
- 28 Χρόνου δὲ ἐπιγινόμενου, κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἷδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ, Μαριανδυνοὶ, Χάλυβες, Παφλαγόνης, Θρηῖκες, οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι·
- 29 κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ προσεπικτωμένου Κροῖσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας· πλοῦτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασιν ποιήσας, ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῦσαι τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο, δέκα ἔτεα
- 30 χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἂν σφί Σόλων θῇται. Αὐτῶν δὴ ὦν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίσετο ἐν τοῖσι βασιλῆυσιν ὑπὸ τοῦ Κροῖσου· μετὰ δὲ, ἡμέρη τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαντος Κροῖσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες περιήγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα τε καὶ ὀλβία. θηησάμενον δὲ μιν τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος τάδε· “ἤξιον Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας

ΟΙ. 56. 1.]

γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπίκται πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν
 τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρῆς
 εἵνεκεν ἐπελήλυθας. νῦν ὦν ἡμερος ἐπείρεσθαι μοι 5
 ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ μὲν,
 ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα.
 Σόλων δέ, οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησά- 6
 μενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.” Ἀπο- 7
 θωυμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἵρετο ἐπιστρεφέως·
 “Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;” Ὁ δὲ 8
 εἶπε· “Τέλλω, τοῦτο μὲν, τῆς πόλιος εἰ ἡκούσης, παῖδες
 ἦσαν καλοὶ τε καὶ αἰσθητοὶ, καὶ σφί εἶδε ἅπασι τέκνα ἐγγε-
 νόμενα, καὶ πάντα παραμείναντα· τοῦτο δέ, τοῦ βίου εὖ
 ἦκοντι, ὥς τὰ παρ’ ἡμῖν, τελευτῇ τοῦ βίου λαμπροτάτη
 ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς 9
 Ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιή-
 σας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. καὶ μὲν Ἀθη- 10
 ναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμη-
 σαν μεγάλως.”

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σό- 31
 λων τὸν Κροῖσον, εἶπας πολλὰ τε καὶ ὄλβια, ἐπειρώτα
 τίνα δεῦτερον μετ’ ἐκείνων ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα
 γῶν οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· “Κλέοβιν τε καὶ Βίτωννα. 2
 τούτοις γὰρ, ἐοῦσι γένος Ἀργείοισι, βίος τε ἀρκέων
 ὑπὴν, καὶ πρὸς τοῦτω, ῥώμῃ σώματος τοιήδε· ἀβλο-
 φόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως ἔσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται
 ὅδε ὁ λόγος. ἐούσης ὀρτῆς τῇ Ἡρῇ τοῖσι Ἀργείοισι, 3
 ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ
 ἱρόν· οἱ δὲ σφί βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν
 ὥρῃ· ἐκκληϊόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνῖαι, ὑποδύντες
 αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην, εἴλκον τὴν ἀμαξάν, ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφί ὀχέετο ἡ μήτηρ. σταδίου δὲ πέντε καὶ 4

τεσσεράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐς τὸ ἱόν· ταῦτα δέ σφι ποιήσασι, καὶ ὀφθείσι ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τε-
 5 λευτὴ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο. διέδεξέ τε ἐν τού-
 τοισι ὁ θεὸς, ὥς ἄμεινον εἶη ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον
 6 ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον τῶν
 νεηνίων τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι, τὴν μητέρα αὐτῶν,
 7 οἷων τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς ἐοῦσα τῷ
 τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ, στάσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος,
 εὐχετο, Κλέοβί τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐωυτῆς τέκνοισι, οἳ
 μιν ἐτίμησαν μεγάλως, δοῦναι τὴν θεὸν τὸ ἀνθρώπῳ
 8 τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν, ὥς ἔθυ-
 σάν τε καὶ εὐωχῆθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ
 ἱρῷ οἱ νεηνῖαι, οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ
 9 ἔσχοντο. Ἀργεῖοι δὲ σφῶον εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέ-
 θεσαν ἐς Δελφοὺς, ὥς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.”

32 Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοι-
 σι. Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς, εἶπε· “ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε,
 ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ
 μηδὲν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποί-
 2 ησας;” Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ
 θεῖον πᾶν ἐὼν φθονερόν τε καὶ ταραχώδες, ἐπειρωτῆς
 ἀνθρωπότηων πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ
 πολλὰ μὲν ἐστὶ ἰδέειν τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ
 3 παθεῖν· ἐς γὰρ ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζῆς ἀν-
 θρώπῳ προτίθημι. οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἑβδομήκοντα,
 παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ πεντακισχιλίας καὶ
 4 δις μυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου. εἰ δὲ δὴ
 ἐβελήσῃ τοῦτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι,
 ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον,
 μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτεα οἱ ἐμβολιμοὶ γί-
 νονται τριήκοντα πέντε· ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων,

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

χίλια πενήκοντα. τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων, τῶν 5
 ἐς τὰ ἐβδομήκοντα ἔτεα εὐσεύων πενήκοντα καὶ διηκο-
 σίων καὶ ἑξακισχιλίων καὶ δισμυρίων, ἡ ἐτέρη αὐτῶν
 τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὅμοιον προσάγει
 πρῆγμα. οὕτω ὢν, ὦ Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμ- 6
 φορή. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μὲν μέγα φαίνας, καὶ 7
 βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖνο δὲ τὸ εἶρεό
 με, οὐκω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς
 τὸν αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μάλ- 8
 λον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι. εἰ μὴ οἱ
 τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτήσαι εὐ τὸν
 βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, ἀνὸλβιοί
 εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. ὁ 9
 μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνὸλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει
 τοῦ εὐτυχέος μούνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ
 ἀνολβίου πολλοῖσι. ὁ μὲν, ἐπιθυμῖν ἐκτελέσαι, καὶ 10
 ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος· ὁ δὲ,
 τοισίδε προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμῖν οὐκ
 ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχὴ οἱ
 ἀπερύκει· ἄπηρος δὲ ἐστὶ, ἀνουςος, ἀπαθὴς κακῶν,
 εὐπαις, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἔτι τελευτήσει τὸν 11
 βίον εὐ, οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκλησθαι
 ἀξίος ἐστι. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν, μηδὲ 12
 καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχία. τὰ πάντα μὲν νυν 13
 ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον ἐόντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ
 χώρα οὐδεμία καταρκέει πάντα ἐωυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ
 ἄλλο μὲν ἔχει, ἐτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλείστα
 ἔγῃ, ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν 14
 ὑπάρκες ἐστὶ· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου δὲ ἐνδέας ἐστι.
 ὅς δ' ἂν αὐτῶν πλείστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἔπειτα τε- 15
 λ' ευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ τὸ οὐνομα

16 τοῦτο, ὃ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ
 χρή παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται.

17 πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους
 33 ἀνέτρεψε.” Ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ, οὐ κως οὔτε
 ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμ-
 πεται· κάρτα δόξας ἀμαθέα εἶναι, ὃς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ
 μετεῖς, τὴν τελευτὴν παντὸς χρήματος ὁρᾶν ἐκέλευε.

34 Μετὰ δὲ Σάλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμε-
 σις μεγάλη Κροίσον· ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἑωυτὸν
 2 εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. αὐτίκα δὲ οἱ
 εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὃς οἱ τὴν ἀληθειάν ἔφαινε τῶν
 3 μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ
 Κροίσῳ δύο παῖδες· τῶν οὐτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ
 δὴ κωφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλικίων μακρῷ τὰ πάντα
 4 πρῶτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Ἄτυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν
 σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ
 5 σιδηρῇ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, καὶ ἑωυτῷ
 λόγον ἔδωκε, καταρρώδηςας τὸν ὄνειρον, ἀγεται μὲν τῷ
 παιδί γυναῖκα· ἑωυτὰ δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν,
 οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε· ἀκόντια δὲ
 καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς
 πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς
 θαλάμους συνένησε, μή τι οἱ κρεμύμενον τῷ παιδί ἐμ-
 35 πέσῃ. Ἐχοντας δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον,
 ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ

c. an. οὐ καθαρὰς χεῖρας ἔων. Φρυγὴ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ
 A. C. βασιληίου. παρέλθων δὲ οὗτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία,
 549.

2 κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίῳ ἐδέετο κυρῆσαι·
 Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ καθαρ-
 3 σις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε δὲ τὰ
 νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τε

ΟΙ. 55. 1—68. 2.]

καὶ τίς εἶπ, λέγων τάδε· “Ὁ ἄνθρωπε, τίς τε ἐὼν, καὶ
 κόθεν τῆς Φρυγίης ἦκων, ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας;” Ὁ δὲ ἀμείβετο· “Ὁ ἄ-
 βασιλεῦ, Γορδίεω μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς, οὐνομάζομαι
 δὲ Ἀδρηστος· φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεωντοῦ ἀέκων,
 πάρειμι ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐστερημένος
 πάντων.” Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσδε· “Ἀνδρῶν 6
 τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἐὼν, καὶ ἐλήλυθας ἐς φί-
 λους· ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων ἐν
 ἡμετέρου. συμφορὴν δὲ ταύτην ὥς κουφότατα φέρων, 6
 κερδανέεις πλείστον.” Ὁ μὲν δὴ διαίταν εἶχε ἐν Κροίσου.

Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῇ Μυσίᾳ Οὐ- 36
 λύμπῳ σὺνδ χρήμα γίνεται μέγα· ὀρμεώμενος δὲ οὐ-
 τος ἐκ τοῦ οὐρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα δια-
 φθείρεσκε. πολλάκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, 2
 ποιεέσκον μὲν οὐδὲν κακόν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ.
 τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν
 ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· “Ὁ βασιλεῦ, ὕδς χρήμα μέγι- 2
 στον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει.
 τοῦτον προθυμεόμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ὦν 4
 προσδεόμεθά σε, τὸν παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ
 κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας.” Οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνη- 6
 μονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “Παι-
 δὸς μὲν περὶ τοῦ ἀμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν
 ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι, καὶ ταῦτά οἱ
 νῦν μέλει. Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον 6
 πᾶν συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὥς
 προθυμοτάτοις συνεξέλειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώ-
 ρης.” Ταῦτα ἀμείψατο· ἀποχρεωμένων δὲ τοῦ- 37
 τοῖσι τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς,

- 2 ἀκηκοὺς τῶν ἐδέοντο οἱ Μυσοί. οὐ φαμένου δὲ τοῦ
 Κροίσου τόν γε παῖδ᾽ σφί συμπέμψειν, λέγει πρὸς
 αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα πρό-
 τερόν κοτε καὶ γενναῖότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ
 ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκιμέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με
 8 τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, οὔτε τινὰ δειλίην μοι παρι-
 δῶν, οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί με χρή ὄμμασι ἔς τε
 ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν
 τις τοῖσι πολιήτησι δόξῳ εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεο-
 γάμφῳ γυναικί; κοῖφ δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν;
 ἐμέ ὦν σὺ ἡ μέθες λέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἡ λόγφ ἀνά-
 πεισον ὅκως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα.”
- 38 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οὔτε δειλίην,
 οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδῶν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ
 μοι ὄψις ὄνειρον ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστᾶσα ἔφη σε ὀλιγο-
 χρόνιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι.
 2 πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τοῦτον
 ἔσπευσσας, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω,
 φυλακὴν ἔχων εἴ κως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζόης δια-
 8 κλέψαι. εἰς γάρ μοι μῦθος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ
 δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναι μοι λογί-
 39 ζομαι.” Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· “Συγγνώμη
 μὲν, ὦ πάτερ, τοι, ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμέ
 φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λελήθῃ σε τὸ
 2 ὄνειρον, ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς τοι τὸ
 ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης φάναι ἐμέ τελευτήσειν·
 υἱὸς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμὴ σιδηρὴ, ἣν
 σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδύντος τοι εἶπε τελευτή-
 σειν με, ἡ ἄλλου τευ ὃ τι τούτφ ἔοικε, χρῆν δὴ σε
 ποιεῖν τὰ ποιεῖς· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὦν οὐ
 40 πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” Ἀμεί-

ΟΙ. 56. 1—58. 2.]

βεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾶς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὢν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, μετήμί τε σε ἵναί ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύ- 41
γα Ἄδρηστον, ἀπικομένῳ δέ οἱ λέγει τάδε· “Ἀδρη-
στε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέ-
χων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὢν (ὀφείλεις γάρ, ἐμεῦ προ- 2
ποιήσαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι)
φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρητίζω γενέσθαι, ἐς ἄγρην ὀρμεομένον· μή τινες κατ’ ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεῶν 3
ἔστι ἵναί ἐνθα ἀπολαμπρύνει τοῖσι ἔργοισι· πατρῴϊόν τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει.” Ἀμεί- 42
βεται ὁ Ἄδρηστος· “ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν οὐκ ἦϊα ἐς ἄεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὐ πρήσσοντας ἵναί, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολλαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεω-
τόν. νῦν δὲ, ἐπεὶ τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζε- 2
σθαι, (ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποίειν εἰμὶ ἐτόιμος ταῦτα. παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύει φυ-
λάσσειν, ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν.”

Τοιούτοις ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦσαν 43
μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νηνίησι καὶ κυσί.
ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θη- 2
ρίον· εὐρόντες δὲ καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ, ἐση-
κόντιζον. ἐνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν
φόνον, καλούμενος δὲ Ἄδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ
μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροῖσου παιδός. ὁ μὲν
δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην.

8 ἔθεε δέ τις ἀγγελέων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμε-
νος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις, τήν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς
44 λόρον ἐσήμνηε οἱ. Ὁ δὲ Κροίσος, τῷ θανάτῳ τοῦ

παιδὸς συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδειρολογέετο, ὅτι
2 μιν ἀπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. περημεκτέων
δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάρσιον, μαρ-
τυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεποινθῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ
'Επίστιόν τε καὶ Ἑταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων
θεόν· τὸν μὲν Ἑπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑπο-
δεξάμενος τὸν ξείνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάβανε βόσκων·
τὸν δὲ Ἑταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι
45 πολεμώτατον. Παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ

φέροντες τὸν νεκρόν· ὕπισθε δὲ εἵπετό οἱ ὁ φονεύς.
στὰς δὲ οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου ἑαυτὸν Κροίσῳ,
προτείνων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάζει μιν κελύων τῷ
νεκρῷ· λέγων τήν τε προτέραν ἑαυτοῦ συμφορὴν, καὶ
ὡς ἐπ' ἐκείνῃ τὸν καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδὲ οἱ εἶη

2 βιώσιμον. Κροίσος δὲ τούτων ἀκούσας, τὸν τε Ἄδρη-
στον κατοικτεῖρει, καίπερ ἔων ἐν κακῷ οἰκίῳ τοσούτῳ,
καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “Ἐχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν

8 τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεαυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἰς δὲ
οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων
ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ θεῶν κου τις, ὃς μοι καὶ πάλαι προε-
σήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροίσος μὲν νυν ἔθαψε

4 ὡς οἶκος ἦν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. Ἄδρηστος δὲ ὁ Γορδῖεω
τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφικοῦ
γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήρατος, ἐπεὶ τε ἡσυχίῃ
τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος
ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ᾔειδε βαρυσυμφωρότατος,
ἑαυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ. Κροίσος δὲ ἐπὶ δύο
ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ καθήστο, τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

ΟΙ. 56. 1—58. 8.]

Μετὰ δέ, ἡ Ἀστυάγεος τοῦ Κυαξάρου ἡγεμονία κα- 46
 ταιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμβύσεως, καὶ τὰ τῶν Περ-
 σέων πρῆγματα αὐξανόμενα, πένθεος μὲν Κροῖσον ἀπέ-
 παυσε· ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἴ καὶ δύναιτο, πρὶν e. ap.
 μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας. καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξά- A. C.
 νομένην τὴν δύναμιν. Μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην αὐ- 547.
 τικά ἀπεπειράτο τῶν μαντηῶν τῶν τε ἐν Ἑλλήσι, καὶ
 τοῦ ἐν Λιβύῃ· διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, τοὺς μὲν ἐς
 Δελφοὺς ἰέναι, τοὺς δὲ ἐς Ἄβας τὰς Φωκίῳ, τοὺς δὲ ἐς
 Δωδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρὰ τε Ἀμφιάρεων
 καὶ παρὰ Τροφώνιον· οἱ δὲ, τῆς Μιλησίου ἐς Βραγχί-
 δας. ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικὰ μαντήια, ἐς τὰ ἀπέ-
 πεμψε μαντευσόμενος Κροῖσος. Λιβύης δὲ παρὰ Ἀμ- 3
 μωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους. διέπεμπε δὲ πει-
 ρεώμενος τῶν μαντηῶν ὃ τι φρονόειεν· ὥς, εἰ φρονέοντα
 τὴν ἀληθῆν ἐύρεθείη, ἐπείρηται σφεα δεύτερα πέμπων.
 εἰ ἐπιχειρεοί ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι. Ἐντει- 47
 λάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε, ἀπέπεμπε ἐς τὴν διαπει-
 ραν τῶν χρηστηρίων· ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρμηθῶσι ἐκ
 Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον,
 ἑκατοστῇ ἡμέρῃ χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις, ἐπειρω-
 τέοντας ὃ τι ποιέων τυγχάνοι ὁ Λυδῶν βασιλεὺς Κροῖ-
 σος ὁ Ἀλυάττεω. ἄσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων 2
 θεσπίσῃ, συγγραψάμενους ἀναφέρειν παρ' ἑωυτόν. Ὅ 3
 τι μὲν νυν τὰ λοιπὰ τῶν χρηστηρίων ἐθέσπισε, οὐ λέγε-
 ται πρὸς σὺδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖς ὥς ἐσηλθον τάχιστα
 ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ, καὶ ἐπειρώ-
 τεον τὸ ἐντεταλμένον, ἡ Πυθίῃ ἐν ἐξαμέτρῳ τόνῳ λέγει
 τάδε·

Οἶδα δ' ἐγὼ φάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρον θαλάσσης, 4
 καὶ κοφῶ σινίημι, καὶ νῦ φωνεῦντος ἀκούω.

᾽Οδμή μ' ἐς φρένας ἤλθε κραταιρίνοιο χελώνης
 ἐψομένης ἐν χαλκῷ ἔμ' ἀρνείοισι κρέεσσι,
 ἢ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπιέσται.

- 48 Ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεσπισάσης τῆς Πυθίης συγγρα-
 2 ψάμενοι, οἴχοντο ἀπιόντες ἐς τὰς Σάρδεις. ὥς δὲ καὶ
 ἄλλοι οἱ περιπεμφθέντες παρήσαν φέροντες τοὺς χρη-
 σμούς, ἐνθαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσωσιν ἐπώρα
 3 τῶν συγγραμμάτων. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσιέτο μιν· ὁ
 δὲ, ὥς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε, αὐτίκα προσεύχετό τε καὶ
 προσεδέξατο, νομίσας μῶνον εἶναι μαντήιον τὸ ἐν Δελ-
 φοῖσι, ὅτι οἱ ἐξευρήκεε τὰ αὐτὸς ἐποίησε, ἐπεὶ τε γὰρ δὴ
 διέπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, φυλά-
 4 ξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, ἐμνηχανήσατο τοιάδε· ἐπι-
 νοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι·
 χελώνην καὶ ἄρνα κατακόψας, ὁμοῦ ἔψее αὐτὸς ἐν λέβητι
 49 χαλκῷ, χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς. Τὰ μὲν δὴ ἐκ
 Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ ἐχρήσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀμ-
 φιάρῳ τοῦ μαντηίου ἀπόκρισιν, οὐκ ἔχω εἶπαι ὃ τι
 τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομι-
 ζόμενα. οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι
 καὶ τοῦτο ἐνόμισε μαντήιον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι.
- 50 Μετὰ δὲ ταῦτα θυσίησι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελ-
 φοῖσι θεὸν ἱλάσκετο. κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα
 τρισχίλια ἔθυσσε, κλίνας τε ἐπιχρυσούς καὶ ἐπαργύρους,
 καὶ φιάλας χρυσέας, καὶ εἴματα πορφύρεα, καὶ κιθῶνας,
 νηήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε· ἐλπίζων τὸν θεὸν
 2 μᾶλλον τι τούτοις ἀνακτήσεσθαι· Λυδοῖσί τε πᾶσι
 προεῖπε, θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν τούτῳ ὃ τι ἔχοι ἕκα-
 στος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχεάμενος χρυ-
 σὸν ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυσε· ἐπὶ μὲν τὰ
 μακρότερα, ποιέων ἐξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα,

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

τριπάλαιστα· ὕψος δέ, παλαιστιαῖα· ἀριθμὸν δέ, ἐπ-
 τακαίδεκα καὶ ἑκατόν· καὶ τουτέων, ἀπέφθου χρυσοῦ 8
 τεσσαρα, τρίτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἔλκοντα· τὰ δὲ
 ἄλλα ἡμιπλίνθια, λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα.
 ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσοῦ ἀπέφθου, ἔλκου- 4
 σαν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεὶ τε κατε- 5
 καίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμιπλιν-
 θίων· ἐπὶ γὰρ τούτοισι ἱδρυτο· καὶ νῦν κείται ἐν τῷ
 Κορινθίων θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτάλαν-
 τον. ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον. Ἐπι- 51
 τελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμπε ἐς Δελφούς· καὶ
 τὰδε ἄλλα ἅμα τοῖσι· κρητῆρας δύο μεγάβει μεγάλους,
 χρύσειον καὶ ἀργύρεον· τῶν ὁ μὲν χρύσειος ἐκέετο ἐπὶ
 δεξιὰ ἐσιόντι ἐς τὸν νηὸν, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀριστερά.
 μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα· 2
 καὶ ὁ μὲν χρύσειος κείται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ,
 ἔλκων σταθμὸν ἑννατον ἡμιτάλαντον καὶ ἑτι δυώδεκα
 μνέας· ὁ δὲ ἀργύρεος, ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης,
 χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. ἐπικίρνεται γὰρ ὑπὸ 8
 Δελφῶν Θεοφανίοισι. φασὶ δὲ μιν Δελφοὶ Θεοδώρου
 τοῦ Σαμίου ἔργον εἶναι· καὶ ἐγὼ δοκέω, οὐ γὰρ τὸ συν-
 τυχὸν φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πῖθους τε ἀργυρέους
 τέσσαρας ἀπέπεμψε, οἱ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ
 ἐστάσι· καὶ περιρραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρυσεόν τε καὶ 4
 ἀργύρεον· τῶν τῷ χρυσέῳ ἐπιγέγραπται, ΛΑΚΕΔΑΙ-
 ΜΟΝΙΩΝ, φαμένων εἶναι ἀνάθημα· οὐκ ὀρθῶς λέγοντες.
 ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο Κροῖσου. ἐπέγραψε δὲ τῶν τις 5
 Δελφῶν, Λακεδαιμονίοισι βουλόμενος χαρίζεσθαι· τοῦ
 ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι. ἀλλ' ὁ μὲν
 παῖς, δι' οὗ τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαιμονίων
 ἐστὶ· οὐ μέντοι τῶν γε περιβρῦντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα 6

τε ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τοῖσι ὁ Κροῖσος, καὶ χεῦματα ἀργύρεα κυκλοτερέα· καὶ δὴ καὶ γυναικὸς εἰδωλὸν χρύσειον τρίπηχυν, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι. πρὸς δὲ, καὶ τῆς ἐωντοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε 52 ὁ Κροῖσος, καὶ τὰς ζώνας. Ταῦτα μὲν ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψε. τῷ δὲ Ἀμφιάρεω, πυθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην, ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον πᾶν, ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, τὸ ξυστὸν τῆσι λόγχῃσι ἐὼν ὁμοίως χρύσειον· τὰ ἔτι καὶ ἀμφότερα ἐς ἐμέ ἦν κείμενα ἐν Θήβῃσι, καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νηφ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπολλωνος.

53 Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ἐς τὰ ἱρὰ ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ἐπειρωτῶν τὰ χρηστήρια, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος, καὶ 2 εἰ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον; Ὡς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα, ἐχρέωντο τοῖσι χρηστηρίοισι, λέγοντες· “Κροῖσος, ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, νομίσας τάδε μαντήια εἶναι μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι, ὑμῖν τε ἄξια δῶρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾷ, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ εἴ τινα στρα- 3 τὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον;” Οἱ μὲν ταῦτα ἐπειρώτεον. τῶν δὲ μαντηῶν ἀμφοτέρων ἐς τῶντὸ αἰ γινῶμαι συνέδραμον, προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν μιν καταλύσαι. τοὺς δὲ Ἑλλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἱ ἐξευρόντα 54 φίλους προσθέσθαι. Ἐπεὶ τε δὲ ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοισι· πάγχυ τε ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληίην, πέμψας αὐτὶς ἐς Πυθῶν, Δελφοὺς θωρέεται,

ΟΙ 55. 1—58. 8.]

πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, κατ' ἄνδρα δύο στατήρσι
 ἕκαστον χρυσοῦ. Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδοσαν Κροί- 2
 σφ καὶ Λυδοῖσι προμαντήϊν καὶ ἀτελείην καὶ προεδρίην,
 καὶ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτέων γενέσθαι Δελφὸν ἐς
 τὸν αἰὶ χρόνον. Δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφούς ὁ 55
 Κροῖσος, ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον. ἐπεὶ τε γὰρ δὴ
 παρέλαβε τοῦ μαντήϊου ἀληθίην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ.
 ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, εἰ οἱ πολυχρόνιος
 ἔσται ἡ μοναρχία. ἢ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ τάδε· 2

Ἄλλ' ὅτ' ἂν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
 καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρὲ, πολυψήφιδά παρ' Ἑρμον
 φεύγειν, μὴδὲ μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

Τούτοις ἐλθοῦσι τοῖσι ἔπειτα ὁ Κροῖσος πολλόν τι 56
 μάλιστα πάντων ἦσθη, ἐλπίζων ἡμίονον οὐδαμᾶ ἀντ'
 ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων· οὐδ' ὦν αὐτὸς, οὐδὲ οἱ ἐξ
 αὐτοῦ, παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόν- 2
 τιζε ἱστορέων, τοὺς ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους εὐντας
 προσκτεῖναι φίλους. ἱστορέων δὲ, εὗρισκε Λακεδαι-
 μονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δωρι-
 κοῦ γένους, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. ταῦτα γὰρ ἦν τὰ προ- 3
 κεκριμένα εὐντα τῷ ἀρχαῖον· τὸ μὲν, Πελασγικόν· τὸ δὲ,
 Ἑλληνικόν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν, οὐδαμῇ κω ἐξεχώρησε·
 τὸ δὲ, πούλυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκαλίωνος 4
 βασιλῆος οἴκεε γῆν τὴν Φθιώτιν· ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ
 Ἑλλήνος, τὴν ὑπὸ τὴν Ὀσσαν τε καὶ τὸν Οὐλυμπον χώ-
 ρην, καλεομένην δὲ Ἰστιαϊώτιν· ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαϊωτίδος
 ὡς ἐξανεστή ὑπὸ Καδμείων, οἴκεε ἐν Πίνδῳ, Μακεδόνῳ
 καλεόμενον. ἐνθεῦτεν δὲ αὖτις ἐς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, 5
 καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὼν,
 Δωρικὸν ἐκλήθη.

Ἦν τινα δὲ γλῶσσαν ἴεσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω 57

ἀτρεκέως εἶπαι. εἰ δὲ χρεὼν ἐστὶ τεκμαιρόμενον λέγειν τοῖσι νῦν ἔτι εὐοῦσι Πελασγῶν, τῶν ὑπὲρ Τυρσηνῶν Κρηστώνων πόλιν οἰκεόντων, οἳ ὁμουροὶ κοτε ἦσαν τοῖσι νῦν Δωριεῦσι καλεομένοισι, οἵκεον δὲ τηνικαῦτα γῆν τὴν νῦν

2 Θεσσαλιῶτιν καλεομένην· καὶ τὴν Πλακίην τε καὶ Σκυλάκην Πελασγῶν οἰκισάντων ἐν Ἑλλησπόντῃ, οἳ σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι· καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγικά ἐόντα πολίσματα τὸ οὖνομα μετέβαλε· εἰ τούτοις τεκμαιρόμενον δεῖ λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον γλῶσσαν

3 ἰέντες. εἰ τοῖνυν ἦν καὶ πᾶν τοιοῦτο τὸ Πελασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος, ἐὸν Πελασγικόν, ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς

4 Ἑλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. καὶ γὰρ δὴ οὔτε οἱ Κρηστωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν σφεας περιοικεόντων εἰς ὁμόγλωσσοι, οὔτε οἱ Πλακιηνοί· σφίσι δὲ, ὁμόγλωσσοι· δηλοῦσί τε, ὅτι, τὸν ἡνείκαντο γλώσσης χαρακτηριστὴρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, τοῦτον ἔχουσι

58 ἐν φυλακῇ. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν γλῶσση μὲν, ἐπεὶ τε ἐγένετο, αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ διαχρέεται, ὥς ἐμοὶ κατα-

2 φαίνεται εἶναι. ἀποσχισθὲν μέντοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, ἐὸν ἀσθενές, ἀπὸ σμικροῦ τέο τὴν ἀρχὴν ὀρμεώμενον, αὐξεται ἐς πλῆθος τῶν ἐθνῶν πολλῶν, μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐθνῶν βαρβάρων συχῶν.

3 πρὸς δὴ ὧν ἐμοὶ τε δοκεῖ οὐδὲ τὸ Πελασγικὸν ἔθνος, ἐὸν βάρβαρον, οὐδαμὰ μεγάλως αὐξηθῆναι.

59 Τοῦτον δὴ ὧν τῶν ἐθνῶν τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενόν τε καὶ διεσπασμένον ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἱπποκράτεος, τοῦτον τὸν χρόνον

2 τυραννεύοντος Ἀθηναίων. Ἱπποκράτῃ γὰρ, ἐόντι ἰδιώτῃ, καὶ θεωροῦντι τὰ Ὀλύμπια, τέρας ἐγένετο μέγα. θύσαντος γὰρ αὐτοῦ τὰ ἱρὰ, οἱ λέβητες ἐπεστεῶτες, καὶ κρεῶν τε εἶντες ἔμπλεοι καὶ ὕδατος, ἄνευ πυρὸς ἔζεσαν, καὶ

ΟΙ. 55, 1—58. 8.]

ὑπερέβαλον. Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος παρατυχὼν, καὶ 8
 θεησάμενος τὸ τέρας, συνεβούλευε Ἰπποκράτει, πρῶτα
 μὲν γυναῖκα τεκνοποιοῦν μὴ ἀγεσθαι ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ
 τυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναῖκα ἐκπέμπειν· καὶ εἰ
 τίς οἱ τυγχάνει ἐὼν παῖς, τοῦτον ἀπείπασθαι· οὐκων, 4
 ταῦτα παραινέσαντος Χίλωνος, πείθεσθαι θέλειν τὸν
 Ἰπποκράτεια· γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισίστρατον
 τοῦτον, δς, στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ
 πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν προεσπεύωτος Μεγακλέος
 τοῦ Ἀλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου
 Ἀριστολαΐδew, καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, ἤγειρε 5
 τρίτην στάσιν. συλλέξας δὲ στασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ 8
 τῶν ὑπερακρίων προστάς, μηχανᾶται τοιάδε. τραματίσας
 ἐωντόν τε καὶ ἡμιόνους, ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος,
 ὡς ἐκπεφευγῶς τοὺς ἐχθροὺς, οἳ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν
 ἤθελησαν ἀπολέσαι δῆθεν· ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς
 τινος πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι, πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ
 πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ, Νίσαιάν τε ἐλὼν,
 καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. Ὁ δὲ δῆμος ὁ 6
 τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεῖς, ἔδωκε οἱ τῶν ἀστῶν κατα-
 λέξας ἄνδρας τούτους, οἱ δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο
 Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνας
 ἔχοντες εἶποντό οἱ ὀπισθε. συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι 7
 ἄμα Πεισιστράτῳ, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα δὴ ὁ
 Πεισίστρατος ἤρχε Ἀθηναίων, οὔτε τιμὰς τὰς ἐούσας c. ap.
 συνταράξας, οὔτε θέσμιμα μεταλλάξας· ἐπὶ τε τοῖσι ^{Δ. C.} 560.
 κατεσπεύωσι ἔνεμε τὴν πόλιν, κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ.
 Μετὰ δὲ οὐ πολλὸν χρόνον τῶντὸ φρονήσαντες οἱ τε 60
 τοῦ Μεγακλέους στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, ἐξε-
 λαύνουσί μιν. οὕτω μὲν Πεισίστρατος ἔσχε τὸ πρῶτον 2
 Ἀθήνας, καὶ τὴν τυραννίδα οὐκω κάρτα ἐρριζωμένην ἔχων,

3 ἀπέβαλε. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίστρατον, αὐτίς ἐκ
 νέης ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν. περιελαυνόμενος δὲ
 τῇ στάσει ὁ Μεγακλής, ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ,
 εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ
 4 τυραννίδι. ἐνδεξαμένου δὲ τὸν λόγου καὶ ὁμολογή-
 σαντος ἐπὶ τούτοις Πεισιστράτου, μηχανῶνται δὴ
 ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα εὐθέςτατον, ὥς ἐγὼ εὗρισκω,
 μακρῷ· ἐπεὶ γε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου τοῦ βαρβάρου
 ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν, ἐὸν καὶ δεξιώτερον, καὶ εὐθίης
 ἡλιθίου ἀπηλλαγμένον μᾶλλον· εἰ καὶ τότε γε οὗτοι ἐν
 Ἀθηναίοις, τοῖσι πρῶτοις λεγομένοις εἶναι Ἑλλήνων
 5 σοφίην, μηχανῶνται τοιάδε. Ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανίῃ ἦν
 γυνή, τῇ οὐνομα ἦν Φύη, μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων
 6 ἀπολείπονσα τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύ-
 την τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ἐσβε-
 βάσαντες, καὶ προδέξαντες σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε εὐπρε-
 πέστατον φανέεσθαι ἔχουσα, ἤλαινον ἐς τὸ ἄστυ,
 προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα
 7 ἡγόρευον ἐς τὸ ἄστυ ἀπικόμενοι, λέγοντες τοιάδε· “Ὁ
 Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόφ Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴν
 ἢ Ἀθηναίη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα, κατὰγει ἐς τὴν
 8 ἐωνιτῆς ἀκρόπολιν.” Οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφροιέοντες
 ἔλεγον· αὐτίκα δὲ ἔς τε τοὺς δῆμους φάτις ἀπίκετο, ὥς
 Ἀθηναίη Πεισίστρατον κατὰγει· καὶ οἱ ἐν τῷ ἄστυ
 πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν, προσεύ-
 χοντό τε τὴν ἀνθρώπων, καὶ ἰδέοντο τὸν Πεισίστρατον.

61 Ἀπολαβὼν δὲ τὴν τυραννίδα τράπῃ τῷ εἰρημένῳ ὁ
 Πεισίστρατος, κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα

1. α. γενομένην γαμέει τοῦ Μεγακλέους τὴν θυγατέρα. οἷα δὲ
 548. 2 παίδων τέ οἱ ὑπαρχάντων νενηνίων, καὶ λεγομένων ἐνα-
 γίων εἶναι τῶν Ἀλκμαιωνιδέων, οὐ βουλόμενός οἱ γενέ-

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

σθαι ἐκ τῆς νεογάμου γυναικὸς τέκνα, ἐμίσητό οἱ οὐ
κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρῶτα ἔκρυπτε ταῦτα ἡ γυνή· 3
μετὰ δέ, εἴτε ἱστορεύσῃ, εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ἐωυτῆς
μητρί· ἡ δέ, τῷ ἀνδρί. τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε, ἀτιμά- 4
ζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου. ὀργῇ δέ, ὥς εἶχε, καταλ-
λάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτησι. μαθὼν δὲ ὁ 5
Πεισίστρατος τὰ ποιούμενα ἐπ' ἐωυτῷ, ἀπαλλάσσετο ἐκ
τῆς χώρας τὸ παράπαν. ἀπικόμενος δὲ ἐς Ἑρέτριαν, 6
ἐβουλεύετο ἅμα τοῖσι πιασί. Ἰππίεω δὲ γνώμην νυκὴ· 6
547.
σαντος, ἀνακτῶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, ἐνθαῦτα ἡγει-
ρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, αἱ τινὲς σφί προηδέατό κού
τι. πολλῶν δὲ μεγάλα παρασχόντων χρήματα, Θηβαῖοι
ὑπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων. μετὰ δέ, οὐ 7
πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, χρόνος διέφθυ, καὶ πάντα σφί ἐξήρ-
τυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ ἀπί- 8
κοντο ἐκ Πελοποννήσου· καὶ Νάξιός σφί ἀπὴρ ἀπιγμέ-
νος ἐβελοντῆς, τῷ ὀνόματι ἦν Δύγαμις, προθυμίην πλεί-
στην παρείχετο, κομίσας καὶ χρήματα καὶ ἄνδρας. Ἐξ 62
Ἑρετρίης δὲ ὀρμηθέντες, διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκου-
το ὀπίσω. καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἰσχυροὺς Μαρα-
θῶνα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφί στρατοπεδευόμενοισι, 3
οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος στασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε ἐκ
τῶν δῆμων προσέρβρεον, οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας
ἦν ἀσπαστότερον. οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο. Ἀθῆ- 3
ναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν Πεισίστρατος τὰ
χρήματα ἡγείρε, καὶ μεταῦτις ὥς ἔσχε Μαραθῶνα, λόγον
οὐδένα εἶχον. ἐπεὶ τε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος
αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσι ἐπ'
αὐτόν. καὶ οὗτοί τε πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας· 4
καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὥς ὀρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος
ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τὸντο συνιώντες ἀπικινοῦνται ἐπὶ

Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρὸν, καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὄπλα.
 5 ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ
 Ἀμφίλυτος ὁ Ἀκαρνὰν, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ προσ-
 ῶν χρᾶ ἐν ἐξαμέτρῳ τόνφ, τάδε λέγων·

Ἑρρίπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται·
 θύννοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός.

63 Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε· Πεισίστρατος δὲ,
 συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθέν,
 2 ἐπήγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ ἄστεος πρὸς
 ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηνικαῦτα· καὶ μετὰ τὸ
 ἄριστον μετεξετεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ
 πρὸς ὕπνον. οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισίστρατον ἐσπεσόντες, τοὺς
 3 Ἀθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δὲ τούτων, βουλὴν
 ἐνθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως
 μήτε ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι, διεσκεδασμένοι τε εἶεν.

4 ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, προέπεμπε· οἱ δὲ
 καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας, ἔλεγον τὰ ἐντεταλμένα
 ὑπὸ Πεισιστράτου, θαρσέειν τε κελεύοντες, καὶ ἀπιέναι
 64 ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἐωυτοῦ. Πειθομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων,

α. σ. οὕτω δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας, ἐρρί-
 587. ψωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισι τε πολλοῖσι, καὶ χρη-
 μάτων συνόδοισι, τῶν μὲν, αὐτόθεν, τῶν δὲ, ἀπὸ Στρυ-
 2 μόνος ποταμοῦ συνιόντων· ὁμήρους τε τῶν παραμεινάν-
 των Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φυγόντων παῖδας λαβὼν,
 καὶ καταστήσας ἐς Νάξον· καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισίστρα-
 τος κατεστρέψατο πολέμῳ, καὶ ἐπέτρεψε Λυγδάμι· πρὸς
 γε ἔτι τούτοισι, τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας ἐκ τῶν λο-
 3 γίων, καθήρας δὲ ᾤδε. ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε,
 ἐκ τούτου τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς,
 μετεφόρεε ἐς ἄλλον χώρον τῆς Δήλου. καὶ Πεισίστρατος
 μὲν ἐτυράννευε Ἀθηναίων· Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν ἐν τῇ

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

μάχῃ ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετὰ Ἀλκμαιωνίδεω ἔφευγον ἐκ τῆς οἰκῆς.

Τοὺς μὲν νυν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον τοῦ- 65
τον ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος κατέχοντα· τοὺς δὲ Λακε-
δαιμονίους ἐκ κακῶν τε μεγάλων πεφευγότας, καὶ ἐόντας
ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεατέων. ἐπὶ γὰρ 2
Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἡγησικλέος ἐν Σπάρτῃ, τοὺς
ἄλλους πολέμους εὐτυχεόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὸς
Τεγεάτας μόνους προσέπαιον. τὸ δὲ ἔτι πρότερον 3
τούτων, καὶ κακονομώτατοι ἦσαν σχεδὸν πάντων Ἑλλή-
νων, κατὰ τε σφέας αὐτοὺς, καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι.
μετέβαλον δὲ ᾧδε ἐς εὐνομίην. Λυκούργον, τῶν Σπαρ- 4
τιητέων δοκίμου ἀνδρὸς, ἐλθόντος ἐς Δελφούς ἐπὶ τὸ
χρηστήριον, ὥς ἐσήϊε ἐς τὸ μέγαρον, εὐθύς ἡ Πυθίη
λέγει τάδε·

Ἦκεις, ᾧ Λυκόβοργε, ἐμὸν ποτὶ πῖονα νηδὺν, 5
Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
διῶ ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ ἄνθρωπον.
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ᾧ Λυκόβοργε.

Οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῷ 6
τὴν Πυθίην τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι.
ὥς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκούργον ἐπιτρο-
πεύσαντα Λεωβώτῳ, ἀδελφιδέῳ μὲν ἑωυτοῦ, βασιλεύ-
οντος δὲ Σπαρτιητέων, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὥς
γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα,
καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ παραβαίνειν. μετὰ δὲ, τὰ ἐς 7
πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ συσσίτια,
πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε
Λυκούργος. Οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. 66
τῷ δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱρὸν εἰσάμενοι, σέβονται 807.
μεγάλως. οἳ δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ, καὶ πλήθει οὐκ

ὀλίγων ἀνδρῶν, ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα, καὶ εὐθηνήθησαν.

- 2 καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἥσυχὴν ἄγειν, ἀλλὰ καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, ἐχρησστημάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ· ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾶ τάδε·

- 3 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω. πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι, οἳ σ' ἀποκωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω· δώσω τοι Τεγέην ποσσίκρυτον ὀρχήσασθαι, καὶ καλὸν πεδῖον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.

- 4 Ταῦτα ὥς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδων μὲν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο· οἱ δὲ, πέδας φερόμενοι, ἐπὶ Τεγέητας ἐστρατεύοντο, χρησμῷ κιβδηλῶ πίσυννοι, ὥς δὴ ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγέητας.

- 5 ἐσσωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐζωγρήθησαν, πέδας τε ἔχοντες τὰς ἐφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδῖον τὸ Τεγεητέων, ἐργάζοντο. αἱ δὲ πέδαι αὐται, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι ἐν Τεγέῃ, περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης κρεμάμεναι.

- 67 Κατὰ μὲν δὴ τὸν πρότερον πόλεμον συνεχῶς αἰεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγέητας. κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον, καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεω τε καὶ Ἀρίστωνος βασιλείῃν ἐν Λακεδαίμονι, ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρτεροι τῷ πικίλῳ ἐγεγόνεσαν, τρόπῳ τοιῷδε
2 γινόμενοι. ἐπειδὴ αἰεὶ τῷ πολέμῳ ἐσσοῦντο ὑπὸ Τεγεητέων, πέμψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, ἐπειρώτεον, τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίαιτο. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε, τὰ Ὁρέστεω τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐτέα ἐπαγαγομένους. ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶοί τε ἐγινέατο τὴν θήκην τοῦ Ὁρέστεω, ἐπεμπον

ΟΙ. 65. 1—58. 3.]

αὐτὶς τὴν ἐς θεὸν ἐπειρησομένους τὸν χώρον ἐν τῷ κείτοιο
ὁ Ὀρέστης. εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει 4
ἡ Πυθίη τάδε·

Ἔστι τις Ἀρκαδῆς Τεγέη λευρῷ ἐνὶ χώρῳ,
ἐνθ' ἄνεμοι πνέουσιν δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται.
ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσιζοὺς αἶα·
τὸν σὺ κομισσάμενος, Τεγέης ἐπιταρροθος ἔσση.

Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπείχον τῆς 5
ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασσον, πάντα διζήμενοι· ἐς οὐ δὴ
Δίχης, τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων, ἀνεῦρε.
οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσὶ τῶν ἀστῶν, ἐξιόντες ἐκ τῶν ἱπ- 6
πέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἐκάστου· τοὺς
δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἱππέων,
Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους μὴ ἐλινύειν ἄλ-
λους ἄλλῃ. Τούτων ὦν τῶν ἀνδρῶν Δίχης ἀνεῦρε 68
ἐν Τεγέῃ, καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ. ἐούσης
γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας,
ἐλθὼν ἐς χαλκήϊον, ἐθνεῖτο σιδήρον ἐξελαυνόμενον· καὶ
ἐν θώματι ἦν, ὁρέων τὸ ποιεόμενον. μαθὼν δὲ μιν ὁ 2
χαλκεὺς ἀποθωυμάζοντα, εἶπε παυσάμενος τοῦ ἔργου·
“Ἡ κου ἂν, ὦ ξεῖνε Λάκων, εἴ περ εἶδες τό περ ἐγὼ,
κάρτα ἂν ἐθώυμαζες. ὅκου νῦν οὕτω τυγχάνεις θῶυμα
ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ἐν τῇδε 3
θέλων τῇ αὐλῇ φρέαρ ποιήσασθαι, ὀρύσσων ἐπέτυχον
σορῷ ἐπατηχέϊ· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας μὴ μὲν γενέσθαι
μηδαμὰ μέζοντας ἀνθρώπους τῶν νῦν, ἀνῶξα αὐτήν, καὶ
εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἐόντα τῇ σορῷ. μετρήσας
δὲ, συνέχωσα ὀπίσω.” Ὁ μὲν δὴ οἱ ἔλεγε τά περ ὀπώ- 4
πες· ὁ δὲ, ἐννώσας τὰ λεγόμενα, συνεβάλλετο τὸν
Ὀρέστεα κατὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον εἶναι, τῇδε συμ-

βαλλεόμενος· τοῦ χαλκέος δύο ὁρέων φύσας, τοὺς ἀνέμους εὗρσκει ἐόντας· τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφύρην, τὸν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον· τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον, τὸ πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον· κατὰ τοιόνδε τι εἰκάζων, ὥς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπῳ σίδηρος ἀνεύρηται.

δ Συμβαλλεόμενος δὲ ταῦτα, καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην, ἔφραζε Λακεδαιμονίοισι πᾶν τὸ πρῆγμα. οἱ δὲ, ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, ἐδίωξαν. ὁ δὲ, ἀπικόμενος ἐς Τεγέην, καὶ φράζων τὴν ἐωυτοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν χαλκέα, ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκιδόντος τὴν αὐλήν. χρόνῳ δὲ ὥς ἀνέγνωσε, ἐνοικίσθη. ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον, καὶ τὰ ὁστέα συλλέξας, οἷχeto φέρων ἐς Σπάρτην. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅκως περὶ πάτο ἀλλήλων, πολλῶ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἥδη δὲ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη.

69 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος, ἔπεμπε ἐς Σπάρτην ἀγγέλους δῶρά τε φέροντας, καὶ δεησομένους συμμαχίης, ἐντειλάμενός τε τὰ λέγειν χρῆν. α οἱ δὲ, ἐλθόντες ἔλεγον· “Ἐπεμψε ἡμέας Κροῖσος ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, λέγων τάδε· ὦ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ἑλληνα φίλον προσθέσθαι, ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προεστάναι τῆς Ἑλλάδος, ὑμέας ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέομαι, φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνεν τε δόλου β καὶ ἀπάτης.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα δι’ ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀκηκοότες καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον, ἤσθησάν τε τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, καὶ ἐποίησαντο ὄρκια ξεινίης πέρι καὶ συμμαχίης· καὶ γάρ τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ γ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγонуῖαι. πέμψαντες γὰρ οἱ

Ο. 55. 1—58. 2.]

Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις, χρυσὸν ὠνέοντο, ἐς ἀγαλμα
 βουλόμενοι χρῆσασθαι τούτῳ, τὸ νῦν τῆς Λακωνικῆς ἐν
 Θόρνακι ἰδρυται Ἀπολλωνος· Κροίσος δὲ σφί ὠνεομέ-
 νοις ἔδωκε δωτίην. Τούτων τε ὧν εἵκεν οἱ Λακεδαι- 70
 μόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ ὅτι ἐκ πάντων σφέας
 προκρίνας Ἑλλήνων, αἰρέετο φίλους. καὶ τοῦτο μὲν, 2
 αὐτοὶ ἦσαν ἐτοῖμοι ἐπαγγεῖλαντι· τοῦτο δὲ, ποιησάμενοι
 κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ
 χεῖλος, καὶ μεγάλῃ τριηκοσίους ἀμφορέας χωρέοντα
 ἦγον, δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ. οὗτος δὲ 3
 κρητῆρ οὐκ ἀπίκετο ἐς Σάρδεις, δι' αἰτίας διφασίας λεγο-
 μένας τάσδε· οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ὡς ἐπεὶ τε
 ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητῆρ ἐγίνετο κατὰ τὴν
 Σαμίην, πυθόμενοι Σάμιοι ἀπελοίατο αὐτὸν, νηυσὶ μα-
 κρῆσι ἐπιπλώσαντες. αὐτοὶ δὲ Σάμιοι λέγουσι, ὡς ἐπεὶ 4
 τε ὑστέρησαν οἱ ἄγοντες τῶν Λακεδαιμονίων τὸν κρη-
 τῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδεις τε καὶ Κροῖσον ἠλωκέσαι,
 ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, ἰδιώτας δὲ ἄνδρας πρια-
 μένους ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ Ἡραῖον· τάχα δὲ ἂν καὶ οἱ
 ἀποδόμενοι λέγοιεν, ἀπικόμενοι ἐς Σπάρτην, ὡς ἀπαιρε-
 θείησαν ὑπὸ Σαμίων. κατὰ μὲν νῦν τὸν κρητῆρα οὕτως
 ἔσχε.

Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ, ἐποίετο στρα- 71
 τῆϊν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταρῆσειν Κῦρὸν τε
 καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου δὲ Κροί- 2
 σου στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, τῶν τις Λυδῶν, νομιζό-
 μενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφὸς, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώ-
 μης καὶ τὸ κάρτα οὐνομα ἐν Λυδοῖσι ἔχων, συνεβούλευσε
 Κροίσῳ τάδε· (οὐνομά οἱ ἦν Σάνδανις) “ὦ βασιλεῦ, 3
 ἐπ’ ἄνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ
 σκυτῖνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα

- φορέουσι· σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχεῖήν· πρὸς δὲ, οὐκ οἶνω διαχρέονται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι· οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι
 4 τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσεται, τοῖσί γε μὴ ἔστι μηδέν; τοῦτο δὲ, ἣν νικηθῆς, μάθε ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γευσάμενοι γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέζονται, οὐδὲ
 5 ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὼ μὲν νυν θεοῖσι ἔχω χάριν, οἳ οὐκ ἐπὶ νόον ποιέουσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς.” Ταῦτα λέγων, οὐκ ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὔτε ἀβρὸν,
 72 οὔτε ἀγαθὸν οὐδέν. Οἱ δὲ Καππαδόκαι ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται· ἦσαν δὲ οἱ Σύριοι οὗτοι, τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι, Μήδων κατήκοι, τότε δὲ
 2 Κύρου. ὁ γὰρ οὗρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ ἄλυσ ποταμός· ὃς ῥέει ἐξ Ἀρμενίου οὄρεος διὰ Κιλικίων· μετὰ δὲ, Ματιηνοὺς μὲν ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας· παραμβιβόμενος δὲ τούτους, καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον, ἔνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλα-
 3 γόνας. οὕτω ὁ ἄλυσ ποταμός ἀποτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίας τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον Κύπρου ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς χώρης ταύτης ἀπάσης· μήκος ὁδοῦ, εὐζώνῃ ἀνδρὶ πέντε ἡμέρας ἀναισιμούνται.
 73 Ἐστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖσος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίαν τῶνδε εἵνεκα· καὶ γῆς ἱμέρω, προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος· καὶ μάλιστα, τῷ χρηστηρίῳ πῖσυνος ἔων, καὶ τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κῦ-
 2 ρον. Ἀστυάγεα γὰρ, τὸν Κυαξάρειω, ἔοντα Κροῖσον μὲν γαμβρόν, Μήδων δὲ βασιλέα, Κῦρος ὁ Καμβύσης

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

καταστρεφάμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρὸν Κροίσῳ ᾧδε. Σκυθέων τῶν νομάδων εἴλη ἀνδρῶν στασιάσασα, ὑπεξήλθε εἰς γῆν τὴν Μηδικήν. ἐτυράννευε δὲ τὸν χρόνον 8 τοῦτον Μῆδων Κυαξάρης, ὁ Φραόρτεω, τοῦ Δηϊόκεω· ὃς τοὺς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον περιεῖπε εὖ, ὥς ἔοντας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιούμενος αὐτοὺς, παῖδας σφί παραέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἐκμαθεῖν, καὶ τὴν τέχνην τῶν τόξων. χρόνου δὲ γενομένου, καὶ αἰεὶ 4 φοιτεόντων τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην, καὶ αἰεὶ τι φερόντων, καὶ κοτε συνήνεκε ἐλεῖν σφεας μηδέν· ροστήσαντας δὲ αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ, ὁ Κυαξάρης (ἦν γὰρ, ὥς διέδεξε, ὀργὴν ἄκρος) τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικίη. οἱ 6 δὲ, ταῦτα πρὸς Κυαξάρει παθόντες, ὥστε ἀνάξια σφέων αὐτῶν πεπονθότες, ἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι διδασκομένων παίδων ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἐώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, Κυαξάρει δοῦναι φέροντες, ὥς ἄγρην δῆθεν· δόντες δὲ, τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα τὸν Σαδυάττεω εἰς Σάρδεις. ταῦτα καὶ δὴ ἐγένετο. καὶ γὰρ Κυαξάρης καὶ οἱ παρε- 8 όντες δαιτυμόνες τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο· καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες, Ἀλυάττεω ἰκέται ἐγένοντο. Μετὰ δὲ ταῦτα (οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς 14 Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρει,) πόλεμος τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Μῆδοσι ἐγεγόνεε ἐπ' ἕτα πέντε· ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς ἐνίκησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μῆδους· ἐν δὲ, καὶ νυκτομα- χίην τινα ἐποιήσαντο. διαφέρουσι δὲ σφί ἐπὶ ἰσῆς τὸν 1 πόλεμον, τῷ ἕκτῳ ἔτεϊ συμβολῆς γενομένης, συνήνεκε ὥστε τῆς μάχης συνεστρώσης τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς 2 ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι, υἱὸν

προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μετα-
 4 βολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι ἐπεὶ τε εἶδον νύκτα
 ἀντὶ ἡμέρης γινομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύσαντο, καὶ
 μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφοτέρωτεροι εἰρήνην ἐωυτοῖσι
 5 γενέσθαι. οἱ δὲ συμβιβάσαντες αὐτοὺς, ἦσαν οἶδε,
 Σύνενεςίς τε ὁ Κίλιξ, καὶ Λαβύνητος ὁ Βαβυλωνίως·
 οὗτοί σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπεύσαντες γενέσθαι ἦσαν,
 καὶ γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν· Ἀλυάττεα γὰρ ἔγνω-
 σαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀρύνην Ἀστυάγει τῷ Κναζά-
 6 ραι οὐκ ἐθέλουσι συμμεῖναι. Ὅρκια δὲ ποιέεται ταῦτα
 τὰ ἔθνεα τὰ περ τε Ἑλλήνες· καὶ πρὸς τοῦτοισι, ἔπειαν
 τοὺς βραχίονας ἐπιτάμονται ἐς τὴν ὁμοχροιήν, τὸ αἷμα
 ἀναλείχουσι ἀλλήλων.

- 75 Τοῦτον δὴ ὡν τὸν Ἀστυάγεα Κῦρος, εὔντα ἐωυ-
 τοῦ μητροπάτορα, καταστρεψάμενος ἔσχε δι' αἰτὴν τὴν
 2 ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοις σημανέω. τὰ Κροΐσος ἐπι-
 μεμφόμενος τῷ Κύρῳ, ἔς τε τὰ χρηστήρια ἔπεμπε, εἰ
 στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ δὴ καὶ ἀπικομένου χρησ-
 3 μού κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἐωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι,
 8 ἐστρατεύετο ἐς τὴν Περσέων μοῖραν. Ὡς δὲ ἀπῆκετο
 ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροΐσος, τὸ ἐνθεῦτεν, ὥς μὲν
 ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς εἰούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν
 στρατὸν· ὥς δὲ ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ
 4 Μιλήσιος διεβίβασε. ἀπορέοντος γὰρ Κροΐσου ὅπως οἱ
 διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατὸς, (οὐ γὰρ δὴ εἶναι κω
 τοῦτον τὸν χρόνον τὰς γεφύρας ταύτας,) λέγεται παρε-
 ὄντα τὸν Θαλῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ποιῆσαι αὐτῷ τὸν
 ποταμὸν, ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ῥέοντα τοῦ στρατοῦ, καὶ
 8 ἐκ δεξιῆς ῥεῖν· ποιῆσαι δὲ ᾤδε. ἀνωθεν τοῦ στρατο-
 πέδου ἀρξάμενον, διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν, ἄγοντα

ΟΙ. 65. 1—58. 2.]

μηροειδέα, ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νό-
του λάβοι, ταύτῃ κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτραπύμενος ἐκ
τῶν ἀρχαίων ρέεθρων, καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος τὸ
στρατόπεδον, εἰς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι. ὥστε, ἐπεὶ τε 6
καὶ ἐσχίσθη τάχιστα ὁ ποταμὸς, ἀμφοτέρῃ διαβατὸς
ἐγένετο. οἱ δὲ καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ τὸ ἀρχαῖον
ρέεθρον ἀποξηρανθῆναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίμεται·
κὼς γὰρ ὑπίσω πορευόμενοι διέβησαν αὐτόν; Κροῖ- 76
σος δὲ, ἐπεὶ τε διαβὰς σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκετο τῆς
Καππαδοκίης εἰς τὴν Πτερίην καλεομένην· ἡ δὲ Πτερίη
ἐστὶ τῆς χώρας ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, κατὰ Σινώπην
πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ μάλιστα κη κειμένη· ἐν-
θαῦτα ἐστρατοπεδεύετο, φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλή-
ρους. καὶ εἶλε μὲν τῶν Πτερίων τὴν πόλιν, καὶ ἡνδρα- 2
ποδίσατο· εἶλε δὲ τὰς περιουκίδας αὐτῆς πάσας. Συ-
ρίους τε, οὐδὲν ἐόντας αἰτίους, ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦ- 3
ρος δὲ ἀγείρας τὸν ἑωυτοῦ στρατὸν, καὶ παραλαβὼν
τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάντας, ἡντιοῦτο Κροίσῳ. πρὶν
δὲ ἐξελαύνειν ὀρμῆσαι τὸν στρατὸν, πέμψας κήρυκας εἰς
τοὺς Ἰωνας, ἐπειράτο σφέας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάμεναι.
Ἰῶνες μὲν νυν οὐκ ἐπείθοντο. Κῦρος δὲ ὡς ἀπίκετο, καὶ 4
ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ Πτερίῃ
χώρα ἑπειρώατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ 5
καρτερῆς γενομένης, καὶ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν,
τέλος οὐδέτεροι νίκησαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελ-
θούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτως ἡγω-
νίσατο.

Κροῖσος δὲ, μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ 77
στράτευμα· ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν
ἐλάσσωσιν ἢ ὁ Κύρου· τοῦτο μεμφθεὶς, ὡς τῇ ὑστεραίῃ
οὐκ ἐπειράτο ἐπιῶν ὁ Κύρος, ἀπῆλυνε εἰς τὰς Σάρδις, ἐν

νόφ' ἔχων, παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὄρκιον,
 2 (ἐποίησατο γὰρ καὶ πρὸς Ἀμασιν βασιλεύοντα Αἰγύπτου
 συμμαχίην πρότερον ἢ περὶ Δακεδαιμονίους,) μετα-
 πεμφάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους, (καὶ γὰρ πρὸς τούτους
 αὐτῷ ἐπεποιήτο συμμαχίη· ἐτυράννευε δὲ τῶν Βαβυλωνί-
 ων τὸν χρόνον τοῦτον Λαβύνητος·) ἐπαγγείλας δὲ καὶ
 Δακεδαιμονίους παρῆναι ἐς χρόνον ῥητόν· ἀλίσας τε δὴ
 τούτους, καὶ τὴν ἑαυτοῦ συλλέξας στρατιήν, ἐνένωτο,
 τὸν χειμῶνα παρεῖς, ἅμα τῷ ἤρι στρατεύειν ἐπὶ τοὺς
 3 Πέρσας. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα φρονέων, ὥς ἀπίκετο ἐς τὰς
 Σάρδεις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας, προερέον-
 4 τας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις. τὸν δὲ
 παρόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν Πέρσῃσι, ὃς ἦν
 αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ἀφείς, διεσκέδασε· οὐδαμὰ ἐλπί-
 78 σας μὴ κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως Κύρος
 προύστειον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη. φανέντων δὲ αὐτῶν,
 οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, φοιτέοντες κατή-
 σθιον. ἰδόντι δὲ τοῦτο Κροίσω, ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε
 2 τέρας εἶναι. αὐτίκα δὲ ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν
 ἐξηγητῶν Τελμησσέων. ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι θεοπρό-
 3 ποιισι, καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησσέων τὸ θέλει σημαίνειν
 8 τὸ τέρας, οὐκ ἐξεγένετο Κροίσω ἀπαγγεῖλαι. πρὶν γὰρ
 ἢ ὁπίσω σφέας ἀναπλῶσαι ἐς τὰς Σάρδεις, ἦλω ὁ Κροί-
 σος. Τελμησσέες μὲν τοι τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν
 ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσω ἐπὶ τὴν χώραν.
 ἀπικόμενον δὲ τοῦτον καταστρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους·
 λέγοντες ὄφιν εἶναι γῆς παῖδα, ἵππον δὲ, πολέμιόν τε
 4 καὶ ἐπήλυδα. Τελμησσέες μὲν νυν ταῦτα ὑπεκρίναντο
 Κροίσω ἤδη ἡλωκότι, οὐδὲν κω εἰδότες τῶν ἦν περὶ
 Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν Κροίσον.

OL. 58. 2.]

Κῦρος δέ, αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν 79
 μάχην τὴν γενομένην ἐν τῇ Πτερίῃ, μαθὼν ὡς ἀπελά-
 σας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευό-
 μενος εὗρισκε πρῆγμ' αἱ οἷα εἶναι ἐλαύνειν ὡς δύναίτο
 τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλίσσθηναι
 τῶν Λυδῶν τὴν δύναμιν. ὡς δέ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ 2
 ἐποίηε κατὰ τάχος. ἐλάσας γάρ τὸν στρατὸν ἐς τὴν
 Λυδίην, αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. ἐνθαῦτα 3
 Κροῖσος ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ὥς οἱ παρὰ
 δόξαν ἔσχε τὰ πρῆγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκει, ὅμως
 τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ τοῦτον τὸν χρόνον 4
 πῆθος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρείωτερον, οὔτε ἀκραιώ-
 τερον τοῦ Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἀπ' ἵππων,
 δούρατά τε ἐφόρειον μεγάλα, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἱππεύεσθαι
 ἀγαθοί. Ἐς τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων τοῦτο τὸ 80
 πρὸ τοῦ ἁσπεύειν ἐστὶ τοῦ Σαρδιηνοῦ, ἐὼν μέγα τε καὶ
 ψιλόν, (διὰ δὲ αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ
 ὕλλος συρρηγνῦσι ἐς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ἑρ-
 μων, ὃς ἐξ οὐρεὸς Ἰροῦ Μητρὸς Δινδυμήνης ῥέων, ἐκδιδόι
 ἐς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὡς 2
 εἶδε τοὺς Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταβρῶδῃσας
 τὴν ἵππον, ἐποίησε, Ἀρπάγου ὑποθεμένου ἀνδρὸς Μήδου,
 τοιοῦνδε. ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἐώντῳ ἔποντο σιτοφόροι 3
 τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας, καὶ
 ἀπελὼν τὰ ἄχθεα, ἀνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ἱππὰδα
 στρατὸν ἐνεσταλμένους. σκευάσας δὲ αὐτοὺς, προσέταξε
 τῆς ἄλλης στρατιῆς προϊέναι πρὸς τὴν Κροίσου ἵππον,
 τῇ δὲ καμήλῳ ἔπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε· ὅπι-
 σθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. ὡς δέ οἱ 4
 πάντες διετετάχατο, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν
 μὴ φειδομένους, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον,

- Κροῖσον δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος
 ἁμύνηται. ταῦτα μὲν παραίνεσε. τὰς δὲ καμηλοὺς ἔταξε
 ἀντία τῆς ἵππου, τῶνδε εἵνεκεν· κάμηλον ἵππος φοβέ-
 εται, καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ὀρέων, οὔτε
 τὴν ὁδμὴν ὁσφραϊνόμενος. αὐτοῦ δὴ ὦν τούτου εἵνεκεν
 ἐσεσφόριστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ᾖ τὸ ἵππικόν, τῷ
 δὴ τι καὶ ἐπέιχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ
 συνήσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα ὥς ὁσφραντο τάχιστα
 τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, καὶ εἶδον αὐτὰς, ὀπίσω ἀνέστρε-
 φον, διέφθαρτ' τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ μέντοι οἷ γε
 Λυδοὶ τὸ ἐνθεῦτεν δειλοὶ ᾔσαν· ἀλλ', ὥς ἔμαθον τὸ γινό-
 μενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι
 8 συνέβαλλον. χρόνῳ δὲ, πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν,
 ἐτράποντο οἱ Λυδοί. κατεληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος,
 ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.
- 81 Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη. Κροῖσος δὲ
 δοκῶν οἱ χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι τὴν πολιορκίην,
 ἔπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους ἐς τὰς συμμα-
 2 χίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, ἐς πέμπτον
 μῆνα προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τούτους δὲ
 ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθέειν, ὥς πολιορκεο-
 82 μένου Κροίσου. Ἔς τε δὴ ὦν τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμ-
 μαχίας, καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι
 τοῖσι Σπαρτιήτησι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνε-
 πεπτώκεε ἔρις ἐούσα πρὸς Ἀργεῖους, περὶ χώρου καλεο-
 2 μένου Θυρέης. τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας, ἐούσας τῆς Ἀρ-
 γολίδος μοίρης, ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ἡ πρὸς ἑσπέρην Ἀργεῖων, ἣ
 τε ἐν τῇ ἡπίερω χώρῃ, καὶ ἡ Κυθηρίῃ νήσῳ, καὶ αἱ
 8 λοιπαὶ τῶν νήσων. βοηθησάντων δὲ Ἀργεῖων τῇ σφε-
 τέρῃ ἀποταμνομένη, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους συ-

ΟΙ. 58. 8.]

νελθόντες, ὥς τε τριηκοσίους ἑκατέρων μαχέσασθαι.
 ὁκότεροι δ' ἂν περιγέωνται, τούτων εἶναι τὸν χώρον·
 τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς
 τὴν ἑωυτοῦ, μηδὲ παραμένειν ἀγωνιζομένων, τῶνδε εἵνε-
 κεν, ἵνα μὴ παρόντων τῶν στρατοπέδων, ὀρώντες οἱ
 ἕτεροι ἐσσομένους τοὺς σφετέρους, ἐπαμύνουεν. Συν- 4
 θέμενοι ὦν ταῦτα, ἀπαλλάσσοντο· λογάδες δὲ ἑκατέρων
 ὑπολειφθέντες συνέβαλλον. μαχομένων δέ σφρων, καὶ
 γινομένων ἰσοπαλέων, ὑπελείποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων
 τρεῖς· Ἀργείων μὲν, Ἀλκίηωρ τε καὶ Χρόμιος· Λακε-
 δαιμονίων δὲ, Ὀθρυάδης. ὑπελείφθησαν δὲ οὗτοι νυκτὸς
 ἐπελθούσης. οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων, ὥς νενικηκό- 5
 τες, ἔθεον ἐς τὸ Ἄργος· ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυ-
 άδης, σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, καὶ προσφο-
 ρήσας τὰ ὄπλα πρὸς τὸ ἑωυτοῦ στρατόπεδον, ἐν τῇ
 τάξει εἶχε ἑωυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρῆσαν πυνθανό- 6
 μενοι ἀμφοτέρω. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν
 νικᾶν· λέγοντες, οἱ μὲν, ὥς ἑωυτῶν πλεῖνες περιγεγό-
 νασι· οἱ δὲ, τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας, τὸν δὲ
 σφέτερον παραμείναντα, καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων
 νεκροὺς. τέλος δὲ, ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο·
 πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐνίκων Λακεδαι-
 μονιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου κατα- 7
 κειράμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες,
 ἐποίησαντο νόμον τε καὶ κατάρην, μὴ πρότερον θρέψειν
 κόμην Ἀργείων μηδένα, μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσο-
 φορήσειν, πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακεδαιμόνιοι 8
 δὲ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γάρ κομῶντες
 πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν. τὸν δὲ ἔνα λόγουσι τὸν
 περιλειφθέντα τῶν τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον
 ἀπονοστήειν ἐς Σπάρτην, τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρ-

- μένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι θυρήσιν καταχρήσασθαι ἐων-
83 τόν. Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτῃσι ἐνεστέωτων
 πρηγμάτων, ἦκε ὁ Σαρδιηνὸς κήρυξ, δεόμενος Κροίσφ
 βοηθέειν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὅμως, ἐπεὶ τε ἐπύθοντο
2 τοῦ κήρυκος, ὀρμέατο βοηθέειν. καὶ σφί ἤδη παρε-
 σκενασμένοισι, καὶ νεῶν ἐουσέων ἐτοίμων, ἦλθε ἄλλη
 ἀγγελίη, ὥς ἡλώκοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο
 Κροῖσος ζωγρηθείς. οὕτω δὴ οὗτοι μὲν, συμφορὴν ποιη-
 σάμενοι μεγάλην, ἐπέπαιντο.
- 84** Σάρδιες δὲ ἡλώσαν ὤδε. ἐπειδὴ τεσσереσκαίδε-
 κὰτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ πολιορκευμένῳ Κροίσφ, Κῦρος τῇ
 στρατιῇ τῇ ἐωντοῦ, διαπέμψας ἱππέας, προεῖπε, τῷ
2 πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ
 τοῦτο, πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὥς οὐ προεχώρει,
 ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων πεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος ἐπειρᾶτο
 προσβαίνων, τῷ ὄννομα ἦν Ὑροιάδης, κατὰ τοῦτο τῆς
 ἀκροπόλιος τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος· οὐ γὰρ ἦν
8 δεινόν, κατὰ τοῦτο μὴ ἀλφῷ κοτέ. ἀπότομός τε γάρ ἐστι
 ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος· τῇ οὐδὲ Μήλης, ὁ πρό-
 τερον βασιλεὺς Σαρδίων, μούνη οὐ περιήνεικε τὸν λέον-
 τα, τὸν οἱ ἡ παλλακὴ ἔτεκε, Τελμησσέων δικασάντων,
 ὥς περιενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ἔσονται Σάρ-
4 διες ἀνάλωτοι. ὁ δὲ Μήλης κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περι-
 ενείκας, τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος,
 κατηλόγησε τούτου, ὥς ἐὼν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον·
6 ἔστι δὲ πρὸς τοῦ Τμώλου τετραμμένον τῆς πόλιος. Ὁ
 ὢν δὴ Ὑροιάδης οὗτος ὁ Μάρδος, ἰδὼν τῇ προτεραίῃ
 τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος καταβάντα
 ἐπὶ κινέην ἄνωθεν κατακυλισθεῖσαν, καὶ ἀνελόμενον,
6 ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο. τότε δὲ δὴ ὁ αὐτὸς τε
 ἀναβεβήκε, καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον.

ΟΙ. 58. 3.]

προσβάντων δὲ συχνῶν, οὕτω δὴ Σάρδιές τε ἠλώκεσαν,
καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο.

Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγένετο. ἦν οἱ παῖς, 85
τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, τὰ μὲν ἄλλα ἐπικεικῆς,
ἄφωνος δέ. ἐν τῇ ᾧ παρελθούσῃ εὐεστοί ὁ Κροῖσος τὸ 2
πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκει, ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ
δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμεφε χρησομένους.
ἡ δὲ Πυθίη οἱ εἶπε τάδε·

Λυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε, 8
μὴ βούλευ πολύευκτον ἰὴν ἀνὰ δάματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου. τάδε σοι πολλὸν λῶϊον ἀμφὶς
ἔμμεναι. αὐδήσει γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλβω.

Ἄλικομένους δὲ τοῦ τείχεος, ἥϊε γὰρ τῶν τις Περσέων 4
ἀλλογνώσας Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων, Κροῖσος μὲν νυν
ὀρέων ἐπιόντα, ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς παρη-
μελήκει, οὐδέ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν· ὁ δὲ
παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος, ὡς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ
δέους τε καὶ κακοῦ ἔρρηξε φωνήν, εἶπε δέ· “Ὠθrowπε,
μὴ κτεῖνε Κροῖσον.” Οὗτος μὲν δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέ- 6
γξατο· μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον
τῆς ζῆς. Οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδις ἔσχον, 86
καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν, ἄρξαντα ἔτεα τεσσσερεσ-
καίδεκα, καὶ τεσσσερεσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκηθέντα,
κατὰ τὸ χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἐωντοῦ μεγά-
λην ἀρχήν· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἤγαγον παρὰ
Κῦρον. ὁ δὲ, συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασε ἐπ’ 2
αὐτὴν τὸν Κροῖσόν τε ἐν πέδησι δεδεμένον, καὶ δις ἐπὶ τὰ
Λυδῶν παρ’ αὐτὸν παῖδας· ἐν νόφ’ ἔχων εἶτε δὴ ἀκροθίνια
ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεφ δὴ, εἶτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι
θέλων· εἶτε καὶ πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι θεοσεβέα,
τοῦδε εἵνεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν πυρὴν, βουλόμενος

εἰδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατα-
 8 καυθῆναι. τὸν μὲν δὴ ποιεῖεν ταῦτα· τῷ δὲ Κροίσῳ,
 ἔσπεύοντι ἐπὶ τῆς πυρῆς, ἐσελθεῖν, καὶ περ ἐν κακῷ ὄντι
 τοσοῦτῳ, τῷ τοῦ Σόλωνος, ὥς οἱ εἶη σὺν θεῷ εἰρημένον,
 τὸ “Μηδένα εἶναι τῶν ζώντων ὀλβιον.” ὥς δὲ ἄρα μιν
 προστῆναι τοῦτο, ἀνενεικάμενόν τε καὶ ἀναστενάζαντα ἐκ
 4 πολλῆς ἡσυχίης, ἐς τρίς ὀνομάσαι Σόλωνα. καὶ τὸν Κύρον
 ἀκούσαντα, κελεύσαι τοὺς ἑρμηνέας ἐπείρεσθαι τὸν Κροί-
 σον, τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο· καὶ τοὺς προσελθόντας
 5 ἐπειρωτῶν. Κροῖσον δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν ἐρωτώ-
 μενον· μετὰ δὲ, ὥς ἡναγκάζετο, εἰπεῖν· “Τὸν ἂν ἐγὼ
 πᾶσι τυράννοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λό-
 γους ἐλθεῖν.” Ὡς δὲ σφί ἀσσημα ἔφραξε, πάλιν ἐπει-
 6 ρώτεον τὰ λεγόμενα. λιπαρέοντων δὲ αὐτῶν, καὶ ὄχλον
 παρεχόντων, ἔλεγε δὴ, ὥς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων, ἐὼν
 Ἀθηναῖος, καὶ θεησάμενος πάντα τὸν ἐωυτοῦ ὀλβον
 ἀποφλαυρίσει· οἷα δὴ εἶπας, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀπο-
 βεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς ἐωυτὸν
 λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, καὶ μάλιστα τοὺς
 παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλβίους εἶναι. Τὸν μὲν
 Κροῖσον ταῦτα ἀπηγέεσθαι· τῆς δὲ πυρῆς ἦδη ἀμμένης,
 7 καίεσθαι τὰ περιέσχατα. καὶ τὸν Κύρον ἀκούσαντα τῶν
 ἑρμηνέων τὰ εἶπε Κροῖσος, μεταγνόντα τε, καὶ ἐννώ-
 σαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν, ἄλλον ἄνθρωπον,
 γενόμενον ἐωυτοῦ εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσω, ζῶντα πυρὶ
 διδοίη· πρὸς τε τοῦτοις, δέισαντα τὴν τίσιν, καὶ ἐπι-
 λεξάμενον ὥς οὐδὲν εἶη τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλέως
 ἔχον, κελεύει σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ καιόμενον
 πῦρ, καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροί-
 σου· καὶ τοὺς, πειρωμένους, οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς
 87 ἐπικρατῆσαι. Ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν, Κροί-

ΟΙ. 68. 2.]

σον μαθόντα τὴν Κύρου μετάγνωσιν, ὥς ὦρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλαβεῖν, ἐπιβῶσασθαι, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλούμενον, εἴ τι οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἔδωρήθη, παραστήναι, καὶ ῥύσασθαι μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. τὸν μὲν, δακρύοντα 2 ἐπικαλέσθαι τὸν θεόν· ἐκ δὲ αἰθρίας τε καὶ νηνεμῆς συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα, καὶ χειμῶνά τε καταρραγῆναι, καὶ ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, κατασβεσθῆναι τε τὴν πυρῆν. οὕτω δὲ μαθόντα τὸν Κύρον, ὥς εἶη ὁ Κροῖσος καὶ θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ ἀγαθός, καταβιβάσαντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πυρῆς, εἶρεσθαι τάδε· “Κροῖσε, τίς σε ἀν- 3 θρώπων ἀνέγνωσε, ἐπὶ γῆν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον, πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστήναι;” Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἔπρηξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμευτοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ, αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ὁ Ἑλλήνων θεός, ἐπάρas ἐμέ στρατεύεσθαι. οὐδεὶς γὰρ 4 οὕτω ἀνόητός ἐστι, ὥς τις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται. ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι· ἐν δὲ τῷ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. ἀλλὰ ταῦτα δαίμοσί μου φίλον ἦν οὕτω γένεσθαι.”

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε. Κύρος δὲ αὐτὸν λύσας κάτι- 88 σέ τε ἐγγὺς ἔωντοῦ, καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίῃ εἶχε, ἀπεθώυμαξέ τε ὀρέων καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ ἐκείνον ἐόντες πάντες. ὁ δὲ συννοίῃ ἐχόμενος, ἡσυχος ἦν. μετὰ 2 δὲ, ἐπιστραφεὶς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας, εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, κότερον λέγειν πρὸς σέ τὰ νοέων τυγχάνω, ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρε- οντι χρή;” Κύρος δὲ μιν θαρσύνοντα ἐκέλευε λέγειν ὃ τι 3 βούλοιο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα, λέγων· “Ὁὗτος ὁ πολλὸς ὁμιλος τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ ἐργάζεται;” Ὁ δὲ εἶπε· “Πόλιν τε τὴν σὴν διαρπάζει, καὶ χρήματα τὰ σὰ δια-

- 4 φορέει." Κροῖσος δὲ ἀμείβετο· "Οὐτε πόλιν τὴν ἐμὴν, οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάζει· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τού-
 89 των μέτα. ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά." Κύ-
 ρφ δὲ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε· μετασθησά-
 μενος δὲ τοὺς ἄλλους, εἶρετο Κροῖσον ὃ τι οἱ ἐνορῶν ἐν
 2 τοῖσι ποιευμένοισι. ὁ δὲ εἶπε· "Ἐπεὶ τε με θεοὶ δῶκαν
 δοῦλόν σοι, δικαίῳ, εἴ τι ἐνορέω πλέον, σημαίνειν σοι.
 8 Πέρσαι, φύσιν ἔοντες ὑβρισταί, εἰσὶ ἀχρήματοι. ἦν ὦν
 σὺ τούτους περιῶδης διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρή-
 ματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἐπίδοξα γενέσθαι· ὅς
 ἂν αὐτῶν πλείστα κατάσχη, τοῦτον προσδέκεσθαι τοι
 4 ἐπαναστησόμενον. νῦν ὦν ποίησον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει
 τὰ ἐγὼ λέγω. κάτισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι τῇσι
 πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων πρὸς τοὺς ἐκφέροντας
 τὰ χρήματα ἀπαιρέομενοι, ὥς σφεα ἀναγκαίως ἔχει δε-
 5 κατευθῆναι τῷ Διί. καὶ σὺ τε σφί οὐκ ἀπεχθήσῃαι βίη
 ἀπαιρέομενος τὰ χρήματα· καὶ ἐκεῖνοι, συγγινόντες ποιέειν
 90 σε δίκαια, ἐκόντες ποιήσουσι." Ταῦτα ἀκούων ὁ Κύ-
 ρος, υπερήδeto, ὥς οἱ ἐδόκεε εὐ ὑποτίθεσθαι. αἰνέσας
 δὲ πολλὰ, καὶ ἐντειλάμενος τοῖσι δορυφόροις τὰ Κροῖ-
 σος ὑπεθήκατο ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροῖσον τάδε·
 2 "Κροῖσε, ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς βασιλέως χρηστὰ ἔρ-
 γα καὶ ἔπεα ποιέειν, αἰτέο δόσιν τὴν τινα βούλει τοι
 8 γενέσθαι παραυτίκα." Ὁ δὲ εἶπε· "ὦ δέσποτα, ἐάσας
 με χαριεῖ μάλιστα τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐτίμησα
 ἐγὼ θεῶν μάλιστα, ἐπείρεσθαι, πέμψαντα τάσδε τὰς
 πέδας, οἱ ἐξαπατᾶν τοὺς εὐ ποιέοντας νόμος ἔστι οἱ."
 4 Κύρος δὲ εἶρετο ὃ τι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο.
 Κροῖσος δὲ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν,
 καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας, καὶ μάλιστα τὰ
 ἀναθήματα· καὶ ὥς ἐπαρθεῖς τῷ μαντηίῳ, ἐστρατεύσατο

ΟΙ. 58. 3.]

ἐπὶ Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὐτὶς παραι-
 τεόμενος, ἐπειναί οἱ τῷ θεῷ τούτων ὀνειδίσαι. Κῦρος
 δὲ γελάσας εἶπε· “Καὶ τούτου τεύξεαι παρ’ ἐμεῦ,
 Κροῖσε, καὶ ἄλλου παντὸς τοῦ ἂν ἐκάστοτε δέῃ.” Ὡς 6
 δὲ ταῦτα ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Λυδῶν ἐς Δελ-
 φούς, ἐνετέλλετο, τιθέντας τὰς πένδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν
 οὐδὸν, εἰρωτᾶν εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι μαντήιοις
 ἐπάρας Κροῖσον στρατεῦσθαι ἐπὶ Πέρσας, ὥς κατα-
 παύσοντα τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ’ ἧς οἱ ἀκροθίνια τοι-
 αῦτα γενέσθαι· δεικνύοντας τὰς πένδας. ταῦτα τε ἐπει-
 ρωτᾶν, καὶ εἰ ἀχαρίστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι
 θεοῖσι. Ἀπικομένοις δὲ τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ λέ- 91
 γουσι τὰ ἐντεταλμένα, τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν τάδε·
 “Τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ
 θεῷ. Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, 2
 ὃς ἔων δορυφόρος Ἡρακλειδῶν, δόλῳ γυναικὶν ἐπι-
 σπόμενος, ἐφόνευσε τὸν δεσπότηα, καὶ ἔσχε τὴν ἐκείνου
 τιμὴν οὐδέν οἱ προσήκουσαν. προθυμομένου δὲ Λοξίῳ,
 ὅπως ἂν κατὰ τοὺς παῖδας τοὺς Κροῖσου γένοιτο τὸ
 Σαρδίων πάθος, καὶ μὴ κατ’ αὐτὸν Κροῖσον, οὐκ οἶόν τε
 ἐγένετο παραγαγεῖν μοῖρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὐται, 3
 ἡνύσατο, καὶ ἐχαρίσατό οἱ. τρία γὰρ ἔτεα ἐπανεβάλετο
 τὴν Σαρδίων ἄλωσιν· καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος, ὥς
 ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις ἀλὸς τῆς πεπρωμένης.
 δεύτερα δὲ τούτων, καιομένη αὐτῷ ἐπήρκεσε. Κατὰ δὲ τὸ 4
 μαντήιον τὸ γενόμενον, οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται.
 προηγόρευε γάρ οἱ Λοξίης, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας.
 μεγάλην ἀρχὴν αὐτὸν καταλύσειν, τὸν δὲ πρὸς ταῦτα
 χεῖρα, εὖ μέλλοντα βουλευέσθαι, ἐπείρεσθαι πέμψαντα,
 ἐότερα τὴν ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου· λέγοι ἀρχήν. οὐ συλ- 5
 λαβὼν δὲ τὸ ῥηθὲν, οὐδ’ ἐπανειρόμενος, ἑωυτὸν αἴτιον

ἀποφαινέτω. ᾧ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένηφ
εἶπε τὰ εἶπε Λοξίης περὶ ἡμίονου· οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε.
ἦν γὰρ δὴ ὁ Κῦρος οὗτος ἡμίονος· ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ
ὁμοεθνέων ἐγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνωνος, πατρὸς δὲ ὑπο-
δεεστέρου. ἡ μὲν γὰρ ἦν Μηδὶς, καὶ Ἀστυάγεος θυγά-
τηρ τοῦ Μῆδων βασιλέως· ὁ δὲ, Πέρσης τε ἦν, καὶ ἀρ-
χόμενος ὑπ' ἐκείνοισι· καὶ ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι, δε-
σποίνῃ τῇ ἐωυτοῦ συνοίκεε." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίη ὑπε-
κρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι· οἱ δὲ ἀνῆνικαν ἐς Σάρδεις, καὶ
ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας, συνέγνω ἐωυτοῦ
εἶναι τὴν ἀμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ. Κατὰ μὲν δὴ
τὴν Κροίσου τε ἀρχὴν, καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην κατα-
στροφὴν, ἔσχε οὕτω.

- 92 Κροίσῳ δὲ ἔστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι πολλὰ, καὶ οὐ τὰ εἰρημένα μόννα. ἐν μὲν γὰρ Θή-
βησι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος, τὸν ἀνέθηκε τῷ
Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ· ἐν δὲ Ἐφέσῳ, αἱ τε βόες αἱ
χρύσαι, καὶ τῶν κίωνων αἱ πολλαί· ἐν δὲ Προνηΐς τῆς
2 ἐν Δελφοῖσι, ἀσπίς χρυσή μεγάλη. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἔς
ἐμὲ ἦν περιέοντα· τὰ δ' ἐξάπόλωλε τὰ τῶν ἀναθημάτων.
τὰ δ' ἐν Βραγχίδησι τῇσι Μιλησίων ἀναθήματα Κροίσῳ,
ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὁμοῖα τοῖσι ἐν
3 Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἔς τε Δελφούς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιά-
ρεω ἀνέθηκε, οἰκίᾳ τε ἐόντα, καὶ τῶν πατρῶων χρη-
μάτων ἀπαρχήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς
ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ, πρὶν ἢ βασιλεῦσαι, ἀν-
τιστασιώτης κατεστήκει, συσπεύδων Πανταλέοντι γενέ-
4 σθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν Ἀλυάττω
μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος. Κροί-
σος μὲν γὰρ ἐκ Καεῖρης ἦν γυναικὸς Ἀλυάττῃ· Παντα-
5 λέων δὲ, ἐξ Ἰάδος. ἐπεὶ τε δὲ, δόντος τοῦ πατρὸς,

ΟΙ. 58. 2.]

ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντι-
πρήσσοντα ἐπὶ κνάφου ἔλκων διέφθειρε· τὴν δὲ οὐσίην
αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας, τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ
ἀνέθηκε ἐς τὰ εἴρηται. καὶ περὶ μὲν ἀναθημάτων τούτων
εἰρήσθω.

Θώματα δὲ γῇ Λυδίῃ ἐς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, 93
οἷά τε καὶ ἄλλη χώρα, πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου κα-
ταφερομένου ψήγματος. Ἐν δὲ ἔργον πολλὸν μέγισ-
τον παρέχεται, χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν
Βαβυλωνίων. ἔστι αὐτόθι Ἀλυάττεω τοῦ Κροίσου πα- 2
τὸς σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μὲν ἐστὶ λίθων μεγάλων, τὸ δὲ
ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς. ἐξεργάσαντο δὲ μὴ οἱ ἀγοραῖοι
ἄνθρωποι, καὶ οἱ χειρώνακτες, καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι παι-
δίσκαι. οὖροι δὲ, πέντε ἑόντες, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν ἐπὶ 3
τοῦ σήματος ἄνω· καὶ σφί γράμματα ἐνεκεκόλαπτο, τὰ
ἕκαστοι ἐξεργάσαντο. καὶ ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ τῶν
παιδισκέων ἔργον ἐὼν μέγιστον. Τοῦ γὰρ δὴ Λυδῶν 4
δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι
σφίσι φερνάς. ἐς δ' ἂν συνοικήσωσι τοῦτο ποιεῖν οὐσαι.
ἐκδιδάσκει δὲ αὐταὶ ἑωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σή- 5
ματος, εἰςὶ στάδιοι ἕξ, καὶ δύο πλέθρα· τὸ δὲ εὐρὸς 6
ἐστὶ πλέθρα τριακαίδεκα. λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος
μεγάλῃ, τὴν λέγουσι Λυδοὶ ἀείναον εἶναι· καλεῖται δὲ
αὕτη Γυγαίη. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι.

Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι χρέωνται καὶ 94
Ἕλληνας· χωρὶς ἡ ὅτι τὰ θήλεα τέκνα καταπορνεύ-
ουσι. πρῶτοι δὲ ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα
χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ
καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ, καὶ τὰς 2
παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἕλλησι κατεστρώσας,
ἑωυτῶν ἐξέυρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρε- 3

θῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι, καὶ Τυρσηνῆν ἀποικίσαι·
 ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες. ἐπὶ Ἄτυος τοῦ Μάνεω βασι-
 λέος σιτοδητὴν ἰσχυρὴν ἀνα τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι·
 καὶ τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας· μετὰ δέ,
 ὥς οὐ παύεσθαι, ἄκεα δίξησθαι· ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμη-
 4 χανᾶσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὦν τότε καὶ τῶν κύβων
 καὶ τῶν ἀστραγάλων, καὶ τῆς σφαίρης, καὶ τῶν ἄλλων
 πασέων παιγνιέων τὰ εἶδεα, πλὴν πεσσῶν. τούτων γὰρ
 5 ὦν τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηῖοῦνται Λυδοί. ποιέειν δὲ ὧδε,
 πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην τῶν ἡμερέων
 παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία· τὴν δὲ ἐτέρην
 σιτέεσθαι, πανομένους τῶν παιγνιέων. τοιοῦτῳ τρόπῳ
 6 διάγειν ἐπ' ἔτεα δυῶν δέοντα εἴκοσι. ἐπεὶ τε δὲ οὐκ
 ἀνίεναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, οὕτω
 δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν, δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάν-
 των, κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ
 7 τῆς χώρας. καὶ ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανούση
 τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα προστάσσειν· ἐπὶ δὲ
 τῇ ἀπαλλασσομένη, τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα εἶναι
 8 Τυρσηρόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἐτέρους ἐξίεναι ἐκ
 τῆς χώρας, καταβῆναι ἐς Σμύρνην, καὶ μηχανήσασθαι
 πλοία, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα ὅσα σφι ἦν χρηστὰ
 ἐπιπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν· ἐς δ,
 ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους, ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικούς·
 ἔνθα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλιας, καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι
 9 τοῦδε. ἀντὶ δὲ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ
 βασιλέως τοῦ παιδός, ὃς σφεας ἀνήγαγε· ἐπὶ τούτου τὴν
 ἐπωνυμίην ποιευμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Λιδοὶ
 μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο.

95 Ἐπιδίξεται δὲ δὴ τὸ ἐνθούτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν
 2 τε Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε· καὶ

[A. C. 709; Ol. 17. 4.]

τοὺς Πέρσας, ὅτεφ τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς Ἀσίας. Ὡς
 ὧν Περσέων μετεξέτεροι λέγουσι, οἱ μὴ βουλόμενοι
 σεμνοῦν τὰ περὶ Κύρον, ἀλλὰ τὸν ἔοντα λέγειν λόγον,
 κατὰ ταῦτα γράψω· ἐπιστάμενος περὶ Κύρου καὶ τρι-
 φασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι. Ἀσσυρίων ἀρχόν- 3
 των τῆς ἄνω Ἀσίας ἐπ' ἔτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια, ^{ab an.}
 πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίσταςθαι· καί κως ^{A. C. 1229.}
 οὗτοι περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρί- ^{ad an.}
 οῖσι, ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοί· καὶ ἀπώσάμενοι τὴν δου- ⁷⁰²
 λουσύνην, ἡλευθερώθησαν. μετὰ δὲ τούτους, καὶ τὰ ἄλλα 4
 ἔθνεα ἐποίηε τῶντὸ τοῖσι Μῆδοισι. Ἐόντων δὲ αὐτονό-
 μων πάντων ἀνὰ τὴν ἡπειρον, ὧδε αὖτις ἐς τυραννίδας
 περιῆλθον. Ἀνὴρ ἐν τοῖσι Μῆδοισι ἐγένετο σοφός, 96
 τῷ οὐνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω. οὗτος ὁ
 Δηϊόκης, ἐρασθεὶς τυραννίδος, ἐποίηε τοιάδε. Κατοι- 3
 κημένων τῶν Μῆδων κατὰ κόμης, ἐν τῇ ἑωυτοῦ ἔων καὶ
 πρότερον δόκιμος, καὶ μᾶλλον τι καὶ προθυμότερον
 δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει· καὶ ταῦτα μέντοι, εἰούσης
 ἀνομίας πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν, ἐποίηε, ἐπιστά-
 μενος ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι. οἱ δ' ἐκ
 τῆς αὐτῆς κόμης Μῆδοι, ὁρῶντες αὐτοῦ τοὺς τρόπους,
 δικαστὴν μιν ἑωυτῶν αἰρέοντο. ὁ δὲ δη, οἷα μνεώμενος
 ἀρχὴν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιεῶν τε ταῦτα, ἔπαινον 8
 εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν, οὕτω ὥστε πυνθα-
 νόμενοι οἱ ἐν τῇσι ἄλλῃσι κόμῃσι ὡς Δηϊόκης εἴη ἀνὴρ
 μούνος κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, πρότερον περιπίπτοντες
 ἀδίκοις γνώμῃσι, τότε ἐπεὶ τε ἤκουσαν, ἄσμενοι ἐφοί-
 τεον παρὰ τὸν Δηϊόκα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι· τέλος δέ.
 οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο. Πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινο- 97
 μένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, οἷα πυνθανομένων τὰς δίκας
 ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, γνοῦς ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωυτὸν πᾶν

ἀνακείμενον, οὔτε κατίκειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον
 2 προκατίκων ἐδίκασε, οὐτ' ἔφη δικῶν ἔτι. οὐ γάρ οἱ
 λυσιτελέειν, τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι'
 3 ἡμέρης δικάζειν. εἰούσης ὧν ἀρπαγῆς καὶ ἀνομίης ἔτι
 πολλῶ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κόμας ἢ πρότερον ἦν, συνελέ-
 χθησαν οἱ Μῆδοι ἐς τῶντ', καὶ ἐδίδουσιν σφίσι λόγον,
 λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, μά-
 4 λιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι. "Οὐ γὰρ δὴ,
 τρόπῳ τῷ παρεόντι χρεώμενοι, δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν
 χώραν; φέρε, στήσωμεν ἡμέων αὐτῶν βασιλεία· καὶ
 οὕτω ἢ τε χώρα εὐνομήσεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρε-
 ψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα." Ταῦτά
 98 κη λέγοντες, πείθουσι ἑωυτοὺς βασιλεύεσθαι. Αὐ-
 τῖκα δὲ προβαλλομένων ὅν τινα στήσονται βασιλεία, ὁ
 Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς· καὶ προβαλλό-
 μενος καὶ αἰνεόμενος· ἐς δ' τοῦτον καταινέουσι βασιλεία
 2 σφίσι εἶναι. 'Ο δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑωυτῷ ἀξία
 τῆς βασιλείης οἰκοδομῆσαι, καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυ-
 3 φόροις. ποιεῦσι δὴ ταῦτα οἱ Μῆδοι. οἰκοδομέουσιν τε
 γὰρ αὐτῷ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς ἔφρασε
 τῆς χώρας· καὶ δορυφόρους αὐτῷ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάν-
 4 των Μήδων καταλέξασθαι. 'Ο δὲ, ὥς ἔσχε τὴν ἀρχὴν,
 109. τοὺς Μήδους ἠνάγκασε ἐν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ
 τοῦτο περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἦσσαν ἐπιμελεσθαι.
 5 πειθομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα
 μεγάλα τε καὶ καρτερά, ταῦτα τὰ νῦν Ἀγβάτανα κέκλη-
 6 ται, ἕτερον ἐτέρῳ κύκλῳ ἐνεστεῶτα. μεμηχάνηται δὲ
 οὕτω τοῦτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος τοῦ ἐτέρου κύκλος
 7 τοῖσι προμαχεῶσι μούνοισι ἐστὶ ὑψηλότερος. τὸ μὲν
 κού τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχέει, κολωνὸς ἐὼν, ὥστε
 τοιοῦτο εἶναι· τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη, κύκλων

ΟΙ. 17. 4.]

έόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλῆα ἔνεστι καὶ οἱ θησαυροί. τὸ δὲ αὐτῶν μέγιστόν 8 ἔστι τείχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστά κη τὸ μέγαθος. τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνες εἰσι λευκοί· τοῦ δὲ δευτέρου, μέλανες· τρίτου δὲ κύκλου, φοινίκεοι· τετάρτου δὲ, κυάνεοι· πέμπτου δὲ, σανδαράκινοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων οἱ προμαχεῶνες 9 ἡνθισμένοι εἰσὶ φαρμάκοισι. δύο δὲ οἱ τελευταῖοι εἰσι ὁ μὲν καταργυρωμένους, ὁ δὲ κατακεχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας.

Ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης ἔωυτῷ τε εἰτείχεε, καὶ περὶ 99 τὰ ἔωυτοῦ οἰκία· τὸν δὲ ἄλλον δῆμον πέριξ ἐκέλευε τὸ τείχος οἰκέειν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων, κόσμον 2 τόνδε Δηϊόκης πρώτος ἔστι ὁ καταστησάμενος· μήτε εἰσιέναι παρὰ βασιλέα μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι, ὀρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε τούτοις ἔτι, γελᾶν τε καὶ πτύειν ἀντίον καὶ ἅπασι εἶναι τοῦτο γε αἰσχρόν. Ταῦτα δὲ περὶ ἔωυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε 8 εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ὀρώντες οἱ ὁμήλικες, ἔοντες σύντροφοί τε ἐκείνῳ, καὶ οἰκίῃς οὐ φλαυροτέρης, οὐδὲ ἐς ἀνδραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοῖατο καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἀλλ' ἑτεροῖς σφι δοκεοί εἶναι μὴ ὀρώσι. Ἐπεὶ τε δὲ 100 ταῦτα διεκόσμησε, καὶ ἐκράτυνε ἔωυτὸν τῇ τυραννίδι, ἣν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός. καὶ τὰς τε δίκας γράφοντες, εἴσω παρ' ἐκείνων ἐσπέμπεσκον· καὶ ἐκεῖνος διακρίνων τὰς ἐσφερομένας, ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν 2 κατὰ τὰς δίκας ἐποίηε· τὰ δὲ δὴ ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τοῦτον ὅπως μεταπέμψαιτο, κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίεν· καὶ οἱ κατασκοποὶ τε καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν τῆς ἡρχε.

- 101 Δηϊόκης μὲν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μού-
νον, καὶ τούτου ἦρξε. ἔστι δὲ Μήδων τοσάδε γένηα,
Βουσαι, Παρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀριζαντοί, Βούδιοι,
- 102 Μάγοι. γένηα μὲν δὴ Μήδων ἔστι τοσάδε. Δηϊό-
κεω δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὅς, τελευτήσαντος Δηϊό-
 A. C. 656. 2 ξατο τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος δὲ, οὐκ ἀπεχρᾶτο μού-
νων ἄρχειν τῶν Μήδων· ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς
Πέρσας, πρῶτοισί τε τούτοις ἐπεθήκατο, καὶ πρῶτους
8 Μήδων ὑπηκόους ἐποίησε. μετὰ δὲ, ἔχων δύο ταῦτα
ἔθνη, καὶ ἀμφοτέρω ἰσχυρὰ, κατεστρέφετο τὴν Ἀσίην,
4 ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος. ἐς δὲ στρατευσάμενος ἐπὶ
τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ Ἀσσυρίων τούτους οἱ Νίνον εἶχον,
καὶ ἦρχον πρότερον πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμουνωμένοι
μὲν συμμάχων, ἅτε ἀπεστεῶτων, ἄλλως μέντοι ἐωυτῶν
εὖ ἴκοντες· ἐπὶ τούτους δὴ στρατευσάμενος ὁ Φραόρ-
της, αὐτός τε διεφθάρη, ἄρξας δύο καὶ εἴκοσι ἔτεα, καὶ
ὁ στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός.
- 103 Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κναζάρης
 A. C. 684. ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκεω παῖς. οὗτος λέγεται πολλὸν
2 ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων· καὶ πρῶτος
τε ἐλόχισε κατὰ τέλεια τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ πρῶτος
διέταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι, τοὺς τε αἰχμοφόρους, καὶ
τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἵππείας· πρὸ τοῦ δὲ ἀναμῆξ
8 ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. Οὗτος ὁ τοῖσι Λυδοῖσι
ἔστι μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρῃ ἐγένετό σφι μαχο-
μένοισι· καὶ ὁ τὴν Ἄλυν ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν
4 συστήσας ἐωυτῷ. Συλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἐωυτῷ ἀρχομέ-
νους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νίνον, τιμωρέων τε
5 τῷ πατρί, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν. καὶ οἱ,
ὥς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένῳ

ΟΙ. 81. 1—36. 8.]

τὴν Νῆον, ἐπῆλθε Σκυθέων στρατὸς μέγας· ἄγε δὲ αὐτοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθέων Μαδύης, Πρωτοθύεω παῖς· οἱ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν Ἀσίην, Κιμμερίους ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Εὐρώπης, τοῦτοισι δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι, οὕτω ἐς τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπίκοντο. *Εἶστι δὲ 104

ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν καὶ ἐς Κόλχους τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός. ἐκ δὲ τῆς 2 Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ μέσου ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Σάσπειρες· τοῦτο δὲ παραμειβομένοισι, εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ. οὐ μέντοι οἱ γε 3 Σκύθαι ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῶ μακροτέρῃ ἐκτραπόμενοι, ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Κανκάσιον ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι 4 Σκύθησι, καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν· οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. *Εν- 105

θεῦτεν δὲ ἦσαν ἐπ' Αἴγυπτον· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ, Ψαμμίτιχός σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀντιάσας δώροισι τε καὶ λιτῇσι ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε ἀναχω- 2 ρέοντες ὀπίσω, ἐγένοντο τῆς Συρίης ἐν Ἀσκάλωνι πύλι, τῶν πλεόνων Σκυθέων παρεξελθόντων ἀσινέων, ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπολειφθέντες, ἐσύλησαν τῆς Οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱρόν, ὡς ἐγὼ 3 πυνθανόμενος εὐρίσκω, πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ. καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρόν ἐνθεῦτεν 4 ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ λέγουσι Κύπριοι· καὶ τὸ ἐν Κυθήροισι φοινικὲς εἰσι οἱ ἰδρυσάμενοι, ἐκ ταύτης τῆς Συρίης ἐόντες. τοῖσι δὲ τῶν Σκυθέων συλήσασσι τὸ ἱρόν τὸ ἐν 5 Ἀσκάλωνι, καὶ τοῖσι τούτων αἰεὶ ἐκγόνοισι, ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον· ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτό σφεας νοσέειν, καὶ ὁρᾶν παρ' ἑωυτοῖσι τοὺς

- 4 φορέει.” Κροΐσος δὲ ἀμείβετο· “Οὐτε πόλιν τὴν ἐμὴν, οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάζει· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τού-
 89 των μέτα. ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά.” Κύ-
 ρφ δὲ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροΐσος εἶπε· μετασθησά-
 μενος δὲ τοὺς ἄλλους, εἶρετο Κροΐσον ὃ τι οἱ ἐνορῶν ἐν
 2 τοῖσι ποιευμένοισι. ὁ δὲ εἶπε· “Ἐπεὶ τε με θεοὶ δῶκαν
 δοῦλόν σοι, δικαίῳ, εἴ τι ἐνορέω πλέον, σημαίνειν σοι.
 8 Πέρσαι, φύσιν ἐόντες ὑβρίσται, εἰσὶ ἀχρήματοι. ἦν ὦν
 σὺ τούτους περιῦδης διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρή-
 ματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἐπίδοξα γενέσθαι· ὃς
 ἂν αὐτῶν πλείστα κατάσχη, τούτον προσδέκεσθαι τοι
 4 ἐπαναστησόμενον. νῦν ὦν ποίησον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει
 τὰ ἐγὼ λέγω. κάτισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι τῇσι
 πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων πρὸς τοὺς ἐκφέροντας
 τὰ χρήματα ἀπαιρέομενοι, ὥς σφεα ἀναγκαίως ἔχει δε-
 6 κατευθῆναι τῷ Δίῳ. καὶ σύ τε σφι οὐκ ἀπεχθήσῃαι βίῃ
 ἀπαιρέομενος τὰ χρήματα· καὶ ἐκεῖνοι, συγγνόντες ποιείν
 90 σε δίκαια, ἐκόντες ποιήσουσι.” Ταῦτα ἀκούων ὁ Κύ-
 ρας, ὑπερήδeto, ὥς οἱ ἐδόκεε εὖ ὑποτίθεσθαι. αἰνέσας
 δὲ πολλὰ, καὶ ἐντειλάμενος τοῖσι δορυφόροις τὰ Κροΐ-
 σος ὑπεθήκατο ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροΐσον τάδε·
 2 “Κροΐσε, ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔρ-
 γα καὶ ἔπεα ποιείειν, αἰτέο δόσιν τὴν τινα βούλει τοι
 8 γενέσθαι παραντίκα.” Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ δέσποτα, ἐάσας
 με χαριεῖ μάλιστα τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐτίμησα
 ἐγὼ θεῶν μάλιστα, ἐπέειρεσθαι, πέμψαντα τάσδε τὰς
 4 πένδας, εἰ ἐξαπατᾶν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἔστι οἱ.”
 Κῦρος δὲ εἶρετο ὃ τι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο.
 Κροΐσος δὲ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ διάνοιαν,
 καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσεις, καὶ μάλιστα τὰ
 ἀναθήματα· καὶ ὥς ἐπαρθεῖς τῷ μαντήϊῳ, ἐστρατεύσατο

ΟΙ. 58. 8.]

ἐπὶ Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὐτὶς παραι-
 τεόμενος, ἐπεῖναι οἱ τῷ θεῷ τούτων ὀνειδίσαι. Κῦρος
 δὲ γελάσας εἶπε· “Καὶ τούτου τεύξεαι παρ’ ἐμεῦ,
 Κροῖσε, καὶ ἄλλου παντὸς τοῦ ἂν ἐκάστοτε δέῃ.” Ὡς
 δὲ ταῦτα ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Λυδῶν ἐς Δελ-
 φούς, ἐνετέλλετο, τιθέντας τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν
 οὐδὸν, εἰρωτᾶν εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι μαντήιοις
 ἐπ’ ἄρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, ὥς κατα-
 παύσονται τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ’ ἧς οἱ ἀκροβίνια τοι-
 αῦτα γενέσθαι· δεικνύοντας τὰς πέδας. ταῦτά τε ἐπει-
 ρωτᾶν, καὶ εἰ ἀχαρίστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι
 θεοῖσι. Ἀπικομένοις δὲ τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ λέ-
 γουσι τὰ ἐντεταλμένα, τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν τάδε·
 “Τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγέειν καὶ
 θεῷ. Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἀμαρτάδα ἐξέπλησε,
 ὃς ἔων δορυφόρος Ἡρακλειδέων, δόλῳ γυναικὶ ἐπι-
 σπόμενος, ἐφόνευσε τὸν δεσπότηα, καὶ ἔσχε τὴν ἐκείνου
 τιμὴν οὐδὲν οἱ προσήκουσαν. προθυμομένου δὲ Λοξίῳ,
 ὅπως ἂν κατὰ τοὺς παῖδας τοὺς Κροῖσου γένοιτο τὸ
 Σαρδίων πάθος, καὶ μὴ κατ’ αὐτὸν Κροῖσον, οὐκ οἶόν τε
 ἐγένετο παραγαγεῖν μοῖρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὐται,
 ἠνύσατο, καὶ ἐχαρίσατό οἱ. τρία γὰρ ἔτεα ἐπανεβάλετο
 τὴν Σαρδίων ἀλωσιν· καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος, ὥς
 ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις ἀλούς τῆς πεπρωμένης.
 δεύτερα δὲ τούτων, καιομένην αὐτῷ ἐπήρκεσε. Κατὰ δὲ τὸ
 μαντήιον τὸ γενόμενον, οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται.
 προηγόρευε γὰρ οἱ Λοξίης, ἣν στρατεύεται ἐπὶ Πέρσας.
 μεγάλην ἀρχὴν αὐτὸν καταλύσειν, τὸν δὲ πρὸς ταῦτα
 κρῆν, εὖ μέλλοντα βουλευέσθαι, ἐπείρεσθαι πέμψαντα,
 ἁρτέρα τὴν ἐωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου, λέγοι ἀρχήν. οὐ συλ-
 λαβῶν δὲ τὸ ῥηθὲν, οὐδ’ ἐπανειρόμενος, ἐωυτὸν αἴτιον

ἀποφαινέτω. ᾧ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένη
εἶπε τὰ εἶπε Λοξίης περὶ ἡμίονου· οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε.
ἦν γὰρ δὴ ὁ Κῦρος οὗτος ἡμίονος· ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ
ὁμοεθνέων ἐγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνωνος, πατρὸς δὲ ὑπο-
δεεστέρου. ἡ μὲν γὰρ ἦν Μηδὶς, καὶ Ἀστυάγεος θυγά-
τηρ τοῦ Μῆδων βασιλέως· ὁ δὲ, Πέρσης τε ἦν, καὶ ἀρ-
χόμενος ὑπ' ἐκείνοισι· καὶ ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι, δε-
σποίνῃ τῇ ἐωυτοῦ συνοίκεε." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίη ὑπε-
κρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι· οἱ δὲ ἀνῆνικαν ἐς Σάρδεις, καὶ
ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας, συνέγνω ἐωυτοῦ
εἶναι τὴν ἀμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ. Κατὰ μὲν δὴ
τὴν Κροίσου τε ἀρχὴν, καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην κατα-
στροφὴν, ἔσχε οὕτω.

- 92 Κροίσῳ δὲ ἔστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι πολλὰ, καὶ οὐ τὰ εἰρημένα μόννα. ἐν μὲν γὰρ Θή-
βησι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος, τὸν ἀνέθηκε τῷ
Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ· ἐν δὲ Ἐφέσῳ, αἱ τε βόες αἱ
χρύσαι, καὶ τῶν κίωνων αἱ πολλαί· ἐν δὲ Προνηΐδος τῆς
ἐν Δελφοῖσι, ἀσπίς χρυσὴ μεγάλη. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἔς
ἐμὲ ἦν περιεόντα· τὰ δ' ἐξ ἀπόλωλε τὰ τῶν ἀναθημάτων.
τὰ δ' ἐν Βραγχίδησι τῇσι Μιλησίων ἀναθήματα Κροίσῳ,
ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὁμοῖα τοῖσι ἐν
Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἔς τε Δελφοὺς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιά-
ρεω ἀνέθηκε, οἰκίᾳ τε ἐόντα, καὶ τῶν πατρῶων χρη-
μάτων ἀπαρχήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς
ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ, πρὶν ἢ βασιλεῦσαι, ἀν-
τιστασιώτης κατεστήκει, συσπεύδων Πανταλέοντι γενέ-
σθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν Ἀλυάττεω
μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος. Κροί-
σος μὲν γὰρ ἐκ Καείρης ἦν γυναικὸς Ἀλυάττῃ· Παντα-
λέων δὲ, ἐξ Ἰάδος. ἐπεὶ τε δὲ, δόντος τοῦ πατρὸς,

ΟΙ. 58. 2.]

ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντι-
πρήσσοντα ἐπὶ κνάφου ἔλκων διέφθειρε· τὴν δὲ οὐσίην
αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας, τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ
ἀνέθηκε ἐς τὰ εἶρηται. καὶ περὶ μὲν ἀναθημάτων τοσαῦ-
τα εἰρήσθω.

Θῶνυματα δὲ γῇ Λυδίῃ ἐς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, 93
οἷά τε καὶ ἄλλη χώρα, πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου κα-
ταφερομένου ψήγματος. Ἐν δὲ ἔργον πολλὸν μέγισ-
τον παρέχεται, χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν
Βαβυλωνίων. ἔστι αὐτόθι Ἀλυάττεω τοῦ Κροίσου πα- 2
τρός σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μὲν ἐστὶ λίθων μεγάλων, τὸ δὲ
ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς. ἐξειργάσαντο δὲ μὴν οἱ ἀγοραῖοι
ἄνθρωποι, καὶ οἱ χειρώνακτες, καὶ αἱ ἐνεργαζόμενοι παι-
δίσκαι. οὖροι δὲ, πέντε ἐόντες, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν ἐπὶ 3
τοῦ σήματος ἄνω· καὶ σφί γράμματα ἐνεκεκόλαπτο, τὰ
ἕκαστοι ἐξεργάσαντο. καὶ ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ τῶν
παιδισκίων ἔργον ἐὼν μέγιστον. Τοῦ γὰρ δὴ Λυδῶν 4
δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι
σφίσι φερνὰς. ἐς δ' ἂν συνοικήσωσι τοῦτο ποιήουσιναι.
ἐκδιδύασιν δὲ αὐταὶ ἑωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σή- 5
ματος, εἰςὶ στάδιοι ἕξ, καὶ δύο πλείθρα· τὸ δὲ εὐρὸς 6
ἐστὶ πλείθρα τριακαίδεκα. λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος
μεγάλῃ, τὴν λέγουσιν Λυδοὶ ἀείναον εἶναι· καλέεται δὲ
αὕτη Γυγαίη. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι.

Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι χρέωνται καὶ 94
Ἑλληνας· χωρὶς ἥ ὅτι τὰ θήλεα τέκνα καταπορεύ-
ουσι. πρῶτοι δὲ ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα
χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ
καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ, καὶ τὰς 2
παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἑλλήσι κατεστρώσας,
ἑωυτῶν ἐξέυρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρε- 3

- θῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι, καὶ Τυρσηνὴν ἀποικίσαι·
 ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες. ἐπὶ Ἄττος τοῦ Μάνεω βασι-
 λέος σιτοδητὴν ἰσχυρὴν ἀνα τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι·
 καὶ τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας· μετὰ δέ,
 ὥς οὐ παύεσθαι, ἄκεα δίζησθαι· ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμη-
 4 χανᾶσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὦν τότε καὶ τῶν κύβων
 καὶ τῶν ἀστραγάλων, καὶ τῆς σφαίρης, καὶ τῶν ἁλλέων
 πασέων παιγνιέων τὰ εἶδεα, πλὴν πεσσῶν. τούτων γὰρ
 5 ὦν τὴν ἐξέυρεσιν οὐκ οἰκηιοῦνται Λυδοί. ποιέειν δὲ ὧδε,
 πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην τῶν ἡμερέων
 παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία· τὴν δὲ ἐτέρην
 σιτέεσθαι, πανομένους τῶν παιγνιέων. τοιοῦτῳ τρόπῳ
 6 διάγειν ἐπ' ἔτεα δυὼν δέοντα εἴκοσι. ἐπεὶ τε δὲ οὐκ
 ἀνίεναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, οὕτω
 δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν, δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάν-
 των, κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ
 7 τῆς χώρας. καὶ ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ
 τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα προστάσσειν· ἐπὶ δὲ
 τῇ ἀπαλλασσομένη, τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα εἶναι
 8 Τυρσηνόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἐτέρους ἐξιέναι ἐκ
 τῆς χώρας, καταβῆναι ἐς Σμύρνην, καὶ μηχανήσασθαι
 πλοία, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα ὅσα σφί ἦν χρυσὰ
 ἐπιπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίον τε καὶ γῆς ζήτησιν· ἐς δ,
 ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους, ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικοὺς·
 ἔθθα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλιας, καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι
 9 τοῦδε. ἀντὶ δὲ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ
 βασιλέως τοῦ παιδός, ὃς σφεας ἀνήγαγε· ἐπὶ τούτου τὴν
 ἐπωνυμίην ποιευμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Λιδοὶ
 μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο.
- 95 Ἐπιδίξεται δὲ δὴ τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν
 2 τε Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε· καὶ

[A. C. 709; OL 17. 4.]

τοὺς Πέρσας, ὅτεφ τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς Ἀσίης. Ὡς
 ὦν Περσέων μετεξέτεροι λέγουσι, οἱ μὴ βουλόμενοι
 σεμνοῦν τὰ περὶ Κύρον, ἀλλὰ τὸν ἐόντα λέγειν λόγον,
 κατὰ ταῦτα γράψω· ἐπιστάμενος περὶ Κύρου καὶ τρι-
 φασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φηκαί. Ἀσσυρίων ἀρχόν- 3
 των τῆς ἄνω Ἀσίης ἐπ' ἔτα εἴκοσι καὶ πεντακόσια, ^{ab an.}
 πρώτοι ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἥρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ κως ^{A. C. 1229}
 οὗτοι περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρί- ^{ad an.}
 οῖσι, ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοί· καὶ ἀπώσάμενοι τὴν δου- ¹⁰²
 λουσύνην, ἡλευθερώθησαν. μετὰ δὲ τοὺτους, καὶ τὰ ἄλλα 4
 ἔθνεα ἐποίηε τῶντὸ τοῖσι Μήδοισι. Ἐόντων δὲ αὐτονό-
 μων πάντων ἀνὰ τὴν ἡπειρον, ᾧδε αὖτις ἐς τυραννίδας
 περιῆλθον. Ἀνὴρ ἐν τοῖσι Μήδοισι ἐγένετο σοφός, 96
 τῷ οὐνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω. οὗτος ὁ
 Δηϊόκης, ἐρασθεὶς τυραννίδος, ἐποίηε τοιάδε. Κατοῖ- 3
 κημένων τῶν Μήδων κατὰ κώμας, ἐν τῇ ἐωυτοῦ ἐὼν καὶ
 πρότερον δόκιμος, καὶ μᾶλλον τι καὶ προθυμότερον
 δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει· καὶ ταῦτα μέντοι, εἰούσης
 ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν, ἐποίηε, ἐπιστά-
 μενος ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι. οἱ δ' ἐκ
 τῆς αὐτῆς κώμης Μῆδοι, ὁρῶντες αὐτοῦ τοὺς τρόπους,
 δικαστὴν μιν ἐωυτῶν αἰρέοντο. ὁ δὲ δὴ, οἷα μνεώμενος
 ἀρχὴν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιεῶν τε ταῦτα, ἔπαινον 3
 εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν, οὕτω ὥστε πυνθα-
 νόμενοι οἱ ἐν τῇσι ἄλλησι κώμησι ὥς Δηϊόκης εἴη ἀνὴρ
 μούνος κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, πρότερον περιπίπτυντες
 ἀδίκουσι γνώμησι, τότε ἐπεὶ τε ἤκουσαν, ἄσμενοι ἐφοί-
 τεον παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι· τέλος δὲ,
 οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο. Πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινο- 97
 μένου τοῦ ἐπιφουιτέοντος, οἷα πυνθανομένων τὰς δίκας
 ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐωυτὸν πᾶν

ἀνακείμενον, οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον
 2 προκατίζων ἐδίκαζε, οὐτ' ἔφη δικῶν ἔτι. οὐ γάρ οἱ
 λυσιστελείην, τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι'
 3 ἡμέρης δικάζειν. εἰούσης ὦν ἀρπαγῆς καὶ ἀνομίας ἔτι
 πολλῶ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κώμας ἢ πρότερον ἦν, συνελέ-
 χθησαν οἱ Μῆδοι ἐς τῷτο, καὶ ἐδίδουσαν σφίσι λόγον,
 λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, μά-
 4 λιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι. "Οὐ γὰρ δὴ,
 τρόπῳ τῷ παρεόντι χρεώμενοι, δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν
 χώραν· φέρε, στήσωμεν ἡμέων αὐτῶν βασιλεία· καὶ
 οὕτω ἦ τε χώρα εὐνομησεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρε-
 ψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίας ἀνάστατοι ἐσόμεθα." Ταῦτά
 98 κη λέγοντες, πείθουσι ἑωυτοὺς βασιλεύεσθαι. Αὐ-
 τῖκα δὲ προβαλλομένων ὃν τινα στήσονται βασιλεία, ὁ
 Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς· καὶ προβαλλό-
 μενος καὶ αἰνεόμενος· ἐς δ' τοῦτον καταινέουσι βασιλεία
 2 σφίσι εἶναι. "Ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑωυτῷ ἄξια
 τῆς βασιλείης οἰκοδομῆσαι, καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυ-
 3 φόροισι. ποιεῦσι δὴ ταῦτα οἱ Μῆδοι. οἰκοδομέουσιν τε
 γὰρ αὐτῷ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς ἔφρασε
 τῆς χώρας· καὶ δορυφόρους αὐτῷ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάν-
 4 των Μήδων καταλέξασθαι. "Ὁ δὲ, ὥς ἔσχε τὴν ἀρχὴν,
^{α. c.}
 709. τοὺς Μήδους ἠνάγκασε ἐν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ
 τοῦτο περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἦσσαν ἐπιμελεσθαι.
 5 πειθομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα
 μεγάλα τε καὶ καρτερὰ, ταῦτα τὰ νῦν Ἀγβάτανα κέκλη-
 6 ται, ἕτερον ἐτέρῳ κύκλῳ ἐνεστέωτα. μεμηχάνηται δὲ
 οὕτω τοῦτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος τοῦ ἐτέρου κύκλος
 7 τοῖσι προμαχεῶσι μούνιοις ἐστὶ ὑψηλότερος. τὸ μὲν
 κου τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχέει, κολωνὸς ἐὼν, ὥστε
 τοιοῦτο εἶναι· τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη, κύκλων

OL 17. 4.]

έόντων τῶν συναπάντων έπτά, έν δέ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλῆϊα ένεστι καί οἱ θησαυροί. τὸ δέ αὐτῶν μέγιστόν 8 έστι τείχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγαθος. τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνές εἰσι λευκοί· τοῦ δέ δευτέρου, μέλανες· τρίτου δέ κύκλου, φοινίκεοι· τετάρτου δέ, κυάνεοι· πέμπτου δέ, σανδαράκινοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων οἱ προμαχεῶνες 9 ἡνθισμένοι εἰσὶ φαρμάκοισι. δύο δέ οἱ τελευταῖοι εἰσι ὁ μὲν καταργυρωμένους, ὁ δέ κατακεχυρωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας.

Ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης έωυτῷ τε έτείχεε, καὶ περὶ 99 τὰ έωυτοῦ οἰκία· τὸν δέ ἄλλον δῆμον πέριξ έκέλευε τὸ τείχος οἰκέειν. οἰκοδομηθέντων δέ πάντων, κόσμον 2 τόνδε Δηϊόκης πρώτος έστι ὁ καταστησάμενος· μήτε εἰσέναι παρὰ βασιλεία μηδένα, δι' ἀγγέλων δέ πάντα χρέεσθαι, ὁρᾶσθαί τε βασιλεία ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε τούτοις έτι, γελᾶν τε καὶ πτύειν ἀντίον καὶ ἅπασι εἶναι τοῦτο γε αἰσχρόν. Ταῦτα δέ περὶ έωυτὸν έσέμνυνε τῶνδε 3 εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ὀρῶντες οἱ ὁμήλικες, έόντες σύντροφοί τε έκείνῳ, καὶ οἰκίῃς οὐ φλαυροτέρῃς, οὐδὲ ές ἀνδραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοῖατο καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἄλλ' 4 έτεροῖς σφι δοκέοι εἶναι μὴ ὀρῶσι. Ἐπεὶ τε δέ 100 ταῦτα διεκόσμησε, καὶ έκράτυνε έωυτὸν τῇ τυραννίδι, ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός. καὶ τὰς τε δίκας γράφοντες, εἴσω παρ' έκείνον έσεπέμπεσκον· καὶ έκείνος διακρίνων τὰς έσφερομένας, έκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν 2 κατὰ τὰς δίκας έποίεε· τὰ δέ δὴ ἄλλα έεκοσμέατό οἱ. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τούτον ὅπως μεταπέμψαιτο, κατ' ἀξίην έκάστου ἀδικήματος έδικαίεν· καὶ οἱ κατάσκοποι τε καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν τῆς ἡρχε.

- 101 Δηϊόκης μὲν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μού-
νον, καὶ τούτου ἦρξε. ἔστι δὲ Μήδων τοσάδε γένηα,
Βουσαι, Παρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀριζαντοί, Βούδιοι,
- 102 Μάγοι. γένηα μὲν δὴ Μήδων ἐστὶ τοσάδε. Δηϊό-
κεω δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὅς, τελευτήσαντος Δηϊό-
 α. c. 656. κέω, βασιλεύσαντος τρία καὶ πενήκοντα ἔτεα, παρεδέ-
 2 ξατο τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος δὲ, οὐκ ἀπεχρᾶτο μού-
 νων ἄρχειν τῶν Μήδων· ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς
 Πέρσας, πρώτοισι τε τούτοις ἐπεθήκατο, καὶ πρώτους
 8 Μήδων ὑπηκόους ἐποίησε. μετὰ δὲ, ἔχων δύο ταῦτα
 ἔθνη, καὶ ἀμφοτέρω ἰσχυρὰ, κατεστρέφετο τὴν Ἀσίην,
 4 ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος. ἐς δὲ στρατευσάμενος ἐπὶ
 τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ Ἀσσυρίων τούτους οἱ Νῖνον εἶχον,
 καὶ ἦρχον πρότερον πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμουνωμένοι
 μὲν συμμάχων, ἅτε ἀπεστεώτων, ἄλλως μέντοι ἐωυτῶν
 εὖ ἤκοντες· ἐπὶ τούτους δὴ στρατευσάμενος ὁ Φραόρ-
 τής, αὐτός τε διεφθάρη, ἄρξας δύο καὶ εἴκοσι ἔτεα, καὶ
 ὁ στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός.
- 103 Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κναξάρης
 α. c. 684. ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκεω παῖς. οὗτος λέγεται πολλὸν
 2 ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων· καὶ πρώτως
 τε ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ πρώτος
 διέταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι, τοὺς τε αἰχμοφόρους, καὶ
 τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἰππέας· πρὸ τοῦ δὲ ἀναμῖξ-
 8 ῆν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. Οὗτος ὁ τοῖσι Λυδοῖσι
 ἐστὶ μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρῃ ἐγένετό σφι μαχο-
 μένοισι· καὶ ὁ τὴν Ἄλυν ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν
 4 συστήσας ἐωυτῷ. Συλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἐωυτῷ ἀρχομέ-
 νους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, τιμωρέων τε
 8 τῷ πατρί, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν. καὶ οἱ,
 ὥς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένω

ΟΙ. 81. 1—86. 8.]

τὴν Νίνον, ἐπῆλθε Σκυθέων στρατὸς μέγας· ἄγε δὲ αὐτοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθέων Μαδύης, Πρωτοθύεω παῖς· οἱ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν Ἀσίην, Κιμμερίους ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Εὐρώπης, τούτοις δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι, οὕτω ἐς τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπίκοντο. Ἔστι δὲ 104

ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν καὶ ἐς Κόλχους τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός. ἐκ δὲ τῆς 2 Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ μέσου ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Σάσπειρες· τοῦτο δὲ παραμειβομένοις, εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ. οὐ μέντοι οἱ γε 3 Σκύθαι ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῶ μακροτέρῃν ἐκτραπόμενοι, ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Καυκάσιον ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖς 4 Σκύθησι, καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν· οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. Ἐν- 105

θεῦτεν δὲ ἦϊσαν ἐπ' Αἴγυπτον· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ, Ψαμμίτιχός σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀντιάσας δώροισι τε καὶ λιτῇσι ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε ἀναχω- 2 ρούντες ὀπίσω, ἐγένοντο τῆς Συρίας ἐν Ἀσκάλῳ πύλι, τῶν πλεόνων Σκυθέων παρεξελθόντων ἀσινέων, ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπολειφθέντες, ἐσύλησαν τῆς Οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱρόν, ὡς ἐγὼ 3 πυνθανόμενος εὐρίσκω, πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ. καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρόν ἐνθεῦτεν 4 ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ λέγουσι Κύπριοι· καὶ τὸ ἐν Κυθήροισι Φοινικὲς εἰσι οἱ ἰδρυσάμενοι, ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἐόντες. τοῖς δὲ τῶν Σκυθέων σπλήσασι τὸ ἱρόν τὸ ἐν 5 Ἀσκάλῳ, καὶ τοῖς τούτων αἰεὶ ἐγγόνιοις, ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον· ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτό σφεας νοσέειν, καὶ ὁρᾶν παρ' ἐωντοῖς τοὺς

- ἀπικνεομένους ἐς τὴν Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται,
 106 τοὺς καλέουσι Ἐναρέας οἱ Σκύθαι. Ἐπὶ μὲν νυν
 ὁκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα ἤρχον τῆς Ἀσίας οἱ Σκύθαι, καὶ
 τὰ πάντα σφί ὑπὸ τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίας ἀνάστατα
 ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων, ἔπρησσον παρ' ἐκάστων τὸ
 ἐκάστοισι ἐπέβαλλον· χωρὶς δὲ τοῦ φόρου, ἤρπαζον
 2 περιελαύνοντες τοῦτο ὃ τι ἔχοιεν ἕκαστοι. καὶ τούτων
 μὲν τοὺς πλεῖνας Κναξάρης τε καὶ Μῆδοι ξεινίσαντες
 καὶ καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. καὶ οὕτω ἀνέσώσαντο
 τὴν ἀρχὴν Μῆδοι, καὶ ἐπεκράτεον τῶν περ καὶ πρότερον.
 3 καὶ τὴν τε Νίνον εἶλον, (ὡς δὲ εἶλον, ἐν ἐτέροισι λό-
 γοις δηλώσω,) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποίη-
 4 σαντο, πλὴν τῆς Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ δὲ ταῦτα,
 Κναξάρης μὲν βασιλεύσας τεσσαράκοντα ἔτεα, σὺν τοῖσι
 Σκύθαι ἤρξαν, τελευτᾷ.
 107 Ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης, ὁ Κναξάρει πάϊς, τὴν
 Ἀ. Ο. 694. βασιλιῆν. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ οὖνομα ἔθετο
 2 Μανδάνην. τὴν ἐδόκεε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὕπνῳ οὐρῆσαι
 τοσοῦτον, ὥστε πληῆσαι μὲν τὴν ἐωυτοῦ πόλιν, ἐπι-
 3 κατακλύσαι δὲ καὶ τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ὑπερθέμενος δὲ
 τῶν μάγων τοῖσι ὄνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον, ἐφοβήθη,
 4 παρ' αὐτῶν αὐτὰ ἕκαστα μαθών. μετὰ δέ, τὴν Μανδάνην
 ταύτην, εὐόσαν ἤδη ἀνδρὸς ὥραιην, Μήδων μὲν τῶν
 ἐωυτοῦ ἀξίων οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα, δεδοικῶς τὴν ὄψιν·
 ὁ δὲ Πέρσης διδοῖ, τῷ οὖνομα ἦν Καμβύσης· τὸν εὗρισκε
 οἰκίης μὲν ἰόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου· πολλῶ
 108 ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Συννο-
 κεύσης δὲ τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης, ὁ Ἀστυάγης τῷ
 2 πρῶτῳ ἔτεϊ εἶδε ἄλλην ὄψιν. ἐδόκεε δὲ οἱ ἐκ τῶν
 αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης φῦναι ἄμπελον· τὴν δὲ
 3 ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ τοῦτο,

ΟΙ. 46. 8.]

καὶ υπερβήμενος τοῖσι ὄνειροπόλοισι, μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα εὐοῦσαν. ἀπικομένη δὲ ἐφύλασσε, βουλόμενος τὸ γεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γάρ οἱ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων ὄνειροπολοὶ ἐσήμαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύσειν ἀντὶ ἐκείνου. Ταῦτα δὴ ὦν φυλασσόμενος ὁ Ἄστυάγης, ὡς ἐγένετο ὁ Κῦρος, καλέσας Ἄρπαγον, ἀνδρα οἰκῆιον, καὶ πιστότατόν τε Μήδων, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἐωυτοῦ, ἔλεγέ οἱ τοιάδε· “Ἄρπαγε, πρῆγμα τὸ ἂν τοι προσθέω, μηδαμῶς παραχρήσῃ· μηδὲ ἐμέ τε παραβάλλῃ, καὶ ἄλλους ἐλόμενος, ἐξ ὑστέρης σοι ἐωυτῷ περιπέσης. λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε παῖδα· φέρων δὲ ἔς σεωυτοῦ, ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ, θάψον τρόφῳ ὅτεφ αὐτὸς βούλει.” Ὁ δὲ ἀμείβεται· “ὦ βασιλεῦ, οὔτε ἄλλοτὲ κω παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδέν, φυλασσόμεθα δὲ ἐς σέ καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ’ εἴ τοι φίλον τοῦτο οὕτω γίνεσθαι, χρῆ δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως.” Τούτοι- 109
σι ἀμειψάμενος ὁ Ἄρπαγος, ὥς οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἥϊε κλαίων ἐς τὰ οἰκία. παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἐωυτοῦ γυναικὶ τὸν πάντα Ἄστυάγεος ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει· “Νῦν δὲ ὦν τί σοι ἐν νόφ’ ἐστὶ ποιέειν;” Ὁ δὲ ἀμείβεται· “Οὐκ ἦ ἐνετέλλετο Ἄστυάγης· οὐδ’ εἰ παραφρονήσῃ τε καὶ μαίνεται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, οὐδὲ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν δὲ εἵνεκα οὐ φονεύσω μιν· καὶ ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶν ὁ παῖς, καὶ ὅτι Ἄστυάγης μὲν ἐστὶ γέρων, καὶ ἄπαις ἔρσηνος γόνου. εἰ δὲ θελήσῃ, τούτου τελευτή- 4
σαντος, ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην ἀναβῆναι ἢ τύραννις, ἥς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δι’ ἐμεῦ, ἄλλο τί ἢ λείπεται τὸ

- ἐνθεύτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλέος εἵνεκα ἐμοὶ, δεῖ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα· δεῖ μὲν τοι τῶν τινὰ Ἀστυάγεος αὐτοῦ φονέα γενέσθαι,
- 110 καὶ μὴ τῶν ἐμῶν.” Ταῦτα εἶπε, καὶ αὐτίκα ἄγγελον ἔπεμψε ἐπὶ τῶν βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος τὸν ἡπίστατο νομάς τε ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα, καὶ οὐρεα θηριωδέστατα· τῷ οὐνομα ἦν Μιτραδάτης, συνοίκεε δὲ τῇ ἑωυτοῦ συνδούλῳ· οὐνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν τῇ συνοίκεε, Κυνῶ, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν· κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν, 2 Σπακώ· τὴν γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. αἱ δὲ ὑπάρεαι εἰσι τῶν οὐρέων ἔνθα τὰς νόμας τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, πρὸς βορέω τε ἀνέμου τῶν Ἀγβα- 3 τάνων, καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου. ταύτῃ μὲν γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα πρὸς Σασπεύρων ὀρεινὴ ἐστὶ κάρτα, καὶ ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συνηρεφής. ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ 4 χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. ἐπεὶ ὧν ὁ βουκόλος σπουδῇ πολλῇ καλούμενος ἀπίκετο, ἔλεγε ὁ Ἀρπαγος τάδε· “Κελεύει σε Ἀστυάγης τὸ παιδίον τοῦτο λαβόντα, θεῖναι ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν οὐρέων, ὅπως ἂν τάχιστα 5 διαφθαρεῖ. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἣν μὴ ἀποκτείνῃς αὐτὸ, ἀλλὰ τεφρὶ τρύπῃ περιποιήσῃ, ὕλεθρῳ τῷ 6 κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι· ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον διατέ- 111 ταγμαὶ ἐγώ.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος, καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἦγε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, καὶ 2 ἀπικνέεται ἐς τὴν ἑπαυλιν. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνή, ἐπὶ τεξέουσα πᾶσαν ἡμέρην, τότε κως κατὰ δαίμονα τίκτει, οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι ἀμφότεροι ἀλλήλων πέρι· ὁ μὲν, τοῦ τόκου τῆς γυναικὸς ἀρρώδεων· ἡ δὲ γυνή, ὅ τι οὐκ ἐωθῶς ὁ Ἀρπαγος μετα- 3 ἐπέμψαιτο αὐτῆς τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ τε δὲ ἀπονοστήσας ἐπέστη, οὐα ἐξ ἀέλπτου ἰδοῦσα ἡ γυνή, εἶρετο προτέρη,

ΟΙ. 48. 3.]

ὅ τι μιν οὕτω προθύμως Ἄρπαγος μεταπέμψαιτο. ὁ δὲ 4
εἶπε· “ὦ γύναι, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἐλθὼν καὶ ἤκουσα τὸ
μήτε ἰδεῖν ὄφελον, μήτε κοτὴ γενέσθαι ἐς δεσπότης τοὺς
ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου κλαυθμῷ κατείχεται·
ἐγὼ δὲ ἐκπλαγεῖς, ἥϊα ἔσω. ὥς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον, 5
ὁρέω παιδίον προκείμενον, ἀσπαῖρόν τε καὶ κραυγανόμε-
νον, κεκοσμημένον χρυσῷ τε καὶ ἐσθῇτι ποικίλῃ. Ἄρπα- 6
γος δὲ ὥς εἶδέ με, ἐκέλευε τὴν ταχίστην ἀναλαβόντα τὸ
παιδίον, οἷχεσθαι φέροντα, καὶ θείναι ἔνθα θηριωδέστατον
εἴη τῶν οὐρέων· φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέ-
μενόν μοι, πολλὰ ἀπειλήσας εἰ μὴ σφεα ποιήσαιμι. καὶ 7
ἐγὼ ἀναλαβὼν ἔφερον, δοκέων τῶν τινος οἰκετῶν εἶναι·
οὐ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα ἔνθεν γε ἦν. ἐθάμβεον δὲ
ὁρέων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον· πρὸς δὲ,
καὶ κλαυθμὸν κατεστεῶτα ἐμφανέα ἐν Ἀρπάγου. καὶ 8
πρόκα τε δὴ κατ’ ὁδὸν πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον
θεράποντος, ὃς ἐμέ προπέμπων ἔξω πύλιος, ἐνεχεῖρισε
τὸ βρέφος· ὥς ἄρα Μανδάνης τε εἴη παῖς τῆς Ἀστυάγεω
θυγατρὸς, καὶ Καμβύσεω τοῦ Κύρου, καὶ μιν Ἀστυάγης
ἐντέλλεται ἀποκτείνειν. νῦν τε ὅδε ἐστί.” Ἄμα δὲ 112
ταῦτα ἔλεγε ὁ βουκόλος, καὶ ἐκκαλύψας ἀπεδείκνυε. ἡ
δὲ, ὥς εἶδε τὸ παιδίον μέγα τε καὶ εὐειδὲς ἔον, δακρυσάσα,
καὶ λαβομένη τῶν γουνάτων τοῦ ἀνδρὸς, ἔχρηζε μηδεμὴ
τέχνη ἐκθεῖναι μιν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως 2
αὐτὰ ποιεῖν· ἐπιφοιτήσῃν γὰρ κατασκόπους ἐξ Ἀρπά-
γου ἐποφρομένους· ἀπολέεσθαι τε κάκιστα, ἣν μὴ σφεα
ποιήσῃ. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε ἄρα τὸν ἄνδρα, δεύτερα λέγει
ἡ γυνὴ τάδε· “Ἐπεὶ τοίνυν οὐ δύναμαι σε πείθειν μὴ 3
ἐκθεῖναι, σὺ δὲ ὧδε ποίησας, εἰ δὴ πᾶσα γε ἀνάγκη
ὀφθῆναι ἐκκείμενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγὼ, τέτοκα δὲ
τεθνεός· τοῦτο μὲν φέρων πρόβες, τὸν δὲ τῆς Ἀστυά- 4

- γεος θυγατρὸς παῖδα ὡς ἐξ ἡμέων ἐόντα τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὔτε σὺ ἀλώσεται ἀδικέων τοὺς δεσπότας, οὔτε ὁ ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα ἔσται. ὁ τε γὰρ θεοθενὸς βασιλεὺς ταφῆς κυρήσει, καὶ ὁ περιεὼν οὐκ ἀπολείει τὴν ψυχὴν.”
- 113 Κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν ἢ γυνή, καὶ αὐτίκα ἐποίησε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε θανατώσων παῖδα, τοῦτον μὲν παραδιδόει τῇ ἑωυτοῦ γυναικί· τὸν δὲ ἑωυτοῦ, ἐόντα νεκρὸν, λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον· κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ἐτέρου παιδὸς, φέρων ἐς τὸ ἐρημό-
 3 τατον τῶν οὐρέων τιθεῖ. ὡς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, ἥϊε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα
 4 προβόσκων φύλακον αὐτοῦ καταλιπών. ἔλθων δὲ ἐς τοῦ Ἀρπάγου, ἀποδεικνύναι ἔφη ἐτοῖμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν. πέμψας δὲ ὁ Ἀρπαγος τῶν ἑωυτοῦ δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, εἶδε τε διὰ τούτων, καὶ ἔθαψε
 5 τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο· τὸν δὲ ὕστερον τούτων Κῦρον ὀνομασθέντα παραλαβούσα ἔτρεφε ἢ γυνὴ τοῦ βουκόλου, οὐνομα ἄλλο κοῦ τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη.
- 114 Καὶ ὅτε δὴ ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε γενόμενον ἐξέφηνέ μιν. ἔπαιζε ἐν τῇ κώμῃ ταύ-
 c. an. τη ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολαίαι αὐται, ἔπαιζε δὲ μετ’
 A. C. ἄλλων ἡλικίων ἐν ὁδῷ· καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἵλοντο
 580. 2 ἑωυτῶν βασιλέα εἶναι τοῦτον δὴ τὸν τοῦ βουκόλου ἐπί-
 κλησιν παῖδα. ὁ δὲ αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκο-
 δομέειν· τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι· τὸν δὲ κου τινα
 αὐτῶν, ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι· τῷ δὲ τινι, τὰς
 ἀγγελίας ἐσφέρειν ἐδίδου γέρας· ὡς ἐκάστῳ ἔργον προσ-
 5 τάσσω. εἰς δὴ τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων, ἐὼν
 Ἀρτεμβάρους παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου ἐν Μήδοισι· οὐ γὰρ

OL 48. 4—55. 1.]

δὴ ἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου· ἐκέλευε αὐτὸν
 τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. πειθομένων δὲ τῶν παί-
 δων, ὁ Κύρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστι-
 γών· ὁ δὲ, ἐπεὶ τε μετείθη τάχιστα, ὥς γε δὴ ἀνάξια 4
 ἔωντοῦ παθὼν, μᾶλλον τι περιημέκτεε· κατελθὼν δὲ ἐς
 πόλιν, πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου
 ῥητῆσε, λέγων δὲ οὐ Κύρου, (οὐ γάρ κω ἦν τοῦτο τοῦ-
 νομα,) ἀλλὰ πρὸς τοῦ βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος παιδός.
 Ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργῇ, ὥς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ τὸν 5
 Ἀστυάγεα, καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα, ἀνάρσια πρή-
 γματα ἔφη πεπονθέναι, λέγων· “ὦ βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ
 σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ παιδός, ᾧδε περιῦβρίσμεθα.”
 (δεικνὺς τοῦ παιδός τοὺς ὤμους.) Ἀκούσας δὲ 115
 καὶ ἰδὼν ὁ Ἀστυάγης, θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδί τιμῆς
 τῆς Ἀρτεμβάρους εἵνεκα, μετεπέμπετο τὸν τε βουκόλον
 καὶ τὸν παῖδα. ἐπεὶ τε δὲ παρήσαν ἀμφότεροι, βλέψας 2
 πρὸς τὸν Κύρον ὁ Ἀστυάγης, ἔφη· “Σὺ δὴ, ἔων τοῦδε
 τοιούτου ἔοντος παῖς, ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα, ἔον-
 τος πρώτου παρ’ ἐμοί, ἀεικεῖν τοιῇδε περισπείν;” Ὁ 3
 δὲ ἀμείβετο ᾧδε· “ὦ δέσποτα, ἐγὼ δὴ ταῦτα τοῦτον
 ἐποίησα σὺν δίκῃ. οἱ γάρ με ἐκ τῆς κόμης παιδες, τῶν
 καὶ ὅδε ἦν, παίζοντες, σφένων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλεία.
 ἐδόκεον γάρ σφι εἶναι ἐς τοῦτο ἐπιτηδεώτατος. οἱ μὲν 4
 νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον· οὗτος δὲ
 ἀνηκούστεέ τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδένα· ἐς δ’ ἔλαβε τὴν
 δίκην. εἰ ὦν δὴ τοῦδε εἵνεκα ἄξιός τευ κακοῦ εἰμί, ᾧδέ
 τοι πάρεμι.” Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδός, τὸν 116
 Ἀστυάγεα ἐσθῆι ἀνάγνωσις αὐτοῦ· καὶ οἱ δ’ οὗ τε χαρακτῆρ
 τοῦ προσώπου προσφάρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἔωντόν, καὶ ἡ
 ὑπόκρισις ἐλευθερωτέρη εἶναι· ὃ τε χρόνος τῆς ἐκθέσιος
 τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδός ἐδόκεε συμβαίνειν. ἐκπλαγείς δὲ 2

τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν. μάγισ δὲ δὴ κοτε
 ἀνενειχθεὶς, εἶπε, θέλω ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρεα, ἵνα
 3 τὸν βουκόλον μόνον λαβὼν βασανίσῃ· “Ἀρτέμβαρες,
 ἐγὼ ταῦτα ποιήσω, ὥστε σὲ καὶ τὸν παῖδα τὸν σὸν
 4 μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι.” Τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρεα πέμπει
 τὸν δὲ Κῦρον ἦγον ἔσω οἱ θεράποντες, κελεύσαντος τοῦ
 5 Ἀστυάγεος. ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μόνος,
 μουνωθέντα τὰδε αὐτὸν εἶρετο ὁ Ἀστυάγης, κόθεν λάβοι
 τὸν παῖδα, καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς; ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τε
 ἔφη γεγονέναι, καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ἔτι εἶναι παρ’
 6 ἑωυτῷ. Ἀστυάγης δὲ μὲν οὐκ εὖ βουλευέσθαι ἔφη, ἐπι-
 θυμούμεντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ὀπικνέεσθαι· ἅμα τε λέγων
 7 ταῦτα, ἐτήμαινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν αὐτόν. ὁ
 δὲ, ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, οὕτω δὴ ἔφαινε τὸν ἑόντα
 8 λόγον. ἀρχόμενος δὴ ἀπ’ ἀρχῆς διεξῆει, τῇ ἀληθείᾳ
 χρεώμενος· καὶ κατέβαινε ἐς λιτὰς τε, καὶ συγγνώμην
 117 ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν αὐτόν. Ἀστυάγης δὲ, τοῦ
 μὲν βουκόλου τὴν ἀληθῆσιν ἐκφήναντος, λόγον ἦδη καὶ
 ἐλάσσω ἐποιέετο· Ἀρπάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος,
 καλέειν αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὥς δὲ αἱ παρῇν
 ὁ Ἀρπαγος, εἶρετό μιν ὁ Ἀστυάγης· “Ἀρπαγε, τέφ
 2 δὴ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσας, τὸν τοι παρέδωκα ἐκ
 2 θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς;” Ὁ δὲ Ἀρπαγος, ὥς εἶδε
 τὸν βουκόλον ἔνδον ἑόντα, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδεῖα ὁδόν,
 ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἀλίσκηται· ἀλλὰ λέγει τὰδε· “Ὁ
 βασιλεῦ, ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸ παιδίον, ἐβούλευον
 σκοπῶν ὅπως σοί τε ποιήσω κατὰ νόον, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 3 γενόμενος ἀναμάρτητος, μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ
 3 σοι εἶην αὐθέντης. ποιῶ δὴ ὧδε. καλέσας τὸν βουκό-
 λον τόνδε, παραδίδωμι τὸ παιδίον, φὰς σὲ τε εἶναι τὸν
 κελεύοντα ἀποκτεῖναι αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε, οὐκ

ΟΙ. 50. 1.]

ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδομι μέντοι 4
 τῷδε κατὰ τάδε, ἐντειλάμενος θείναι μιν ἐς ἐρήμον οὐ-
 ρος, καὶ παραμένοντα φυλάσσειν ἄχρι οὗ τελευτήσῃ·
 ἀπειλήσας παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ.
 ἐπεὶ τε δὲ, ποιήσαντος τούτου τὰ κελεύόμενα, ἔτε· 5
 λεύτησε τὸ παιδίον, πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πι-
 στοτάτους, καὶ εἶδον δι' ἐκείνων, καὶ ἔθαψά μιν. οὕτως
 ἔσχε, ὦ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου· καὶ
 τοιοῦτ' ἄλλ' ἐχρήσατο ὁ παῖς."

"Ἀρπαγος μὲν δὴ τὸν ἰθὺν ἔφαινε λέγων. Ἄστυ- 118
 ἀγης δέ, κρύπτων τὸν οἶον εἰχε χάλον διὰ τὸ γεγονὸς,
 πρῶτα μὲν κατὰπερ ἤκουσε αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου
 τὸ πρήγμα, πάλιν ἀπηγγέτο τῷ Ἀρπάγῳ· μετὰ δέ, ὥς
 οἱ ἐπαλιλλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὥς "περίεστί τε ὁ
 παῖς, καὶ τὸ γεγονὸς ἔχει καλῶς. Τῷ τε γὰρ πεποιθ- 2
 μέν, ἔφη λέγων, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως,
 καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ
 ἐποιοῦμην. ὥς ὢν τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, τοῦτο 3
 μὲν, τὸν σεωντοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα
 τὸν νεήλυδα· τοῦτο δέ, (σῶστρο γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω
 θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκείται,) πάρισθί μοι
 ἐπὶ δεῖπνον."

"Ἀρπαγος μὲν, ὥς ἤκουσε ταῦτα, 119
 προσκυνήσας, καὶ μεγάλα ποιησάμενος ὅτι τε ἡ ἁμαρτία
 οἱ ἐς δέον ἐγγόνεε, καὶ ὅτι ἐπὶ τύχῃσι χρηστῆσι ἐπὶ
 δεῖπνον κέκλητο, ἦγε ἐς τὰ οἶκία. ἐσελθὼν δὲ τὴν τα- 2
 χίστην, ἦν γὰρ οἱ παῖς εἰς μούνος, ἔτεα τρία καὶ δέκα
 κοινὰ μάλιστα γεγονῶς, τοῦτον ἐκπέμπει, λέναι τε κελεύων
 ἐς Ἀστυάγεος, καὶ ποιῆειν ὅ τι ἂν ἐκεῖνος κελεύῃ. αὐτὸς
 δὲ περιχαρὴς ὢν, φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα.
 Ἀστυάγης δέ, ὥς οἱ ἀπῆκετο ὁ Ἀρπάγου παῖς, σφάξας 3
 αὐτὸν, καὶ κατὰ μέλας διελὼν, τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ

ἔψησε τῶν κρεῶν. εὐτυχτα δὲ ποιησάμενος, εἶχε ἐτοῖμα.
 4 ἐπεὶ τε δέ, τῆς ὥρης γινομένης τοῦ δείπνου, παρήσαν οἱ
 τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Ἄρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι
 καὶ αὐτῷ Ἀστυάγει παρетиθέατο τράπεζαι ἐπιπλέαι μη-
 λείων κρεῶν· Ἀρπάγῳ δέ, τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ, πλὴν
 κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν, τὰ ἄλλα
 πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκαλυμ-
 5 μένα. ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἄλις ἔχειν τῆς βορῆς,
 Ἀστυάγης εἴρετό μιν, εἰ ἡσθήει τι τῇ θοίνῃ· φαμένου
 δὲ Ἀρπάγου καὶ κάρτα ἡσθῆναι, παρέφερον, τοῖσι προσ-
 κειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην, καὶ
 τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· Ἀρπαγον δὲ ἐκέλευον προ-
 στάτες ἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν.
 6 πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος, καὶ ἀποκαλύπτων, ὁρᾷ τοῦ
 παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δέ, οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντὸς τε
 ἑωυτοῦ γίνεται. εἴρετο δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, εἰ γινώ-
 7 σκοι ὅτεν θηρίου κρέα βεβρώκοι. ὁ δὲ καὶ γινώσκειν
 ἔφη, καὶ ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρῃ. τού-
 τοισι δὲ ἀμειψάμενος, καὶ ἀναλαβὼν τὰ λοιπὰ τῶν
 κρεῶν, ἦγε εἰς τὰ οἰκία. ἐνθεῦτεν δὲ ἔμελλε, ὥς ἐγὼ δο-
 κέω, ἀλίσσας θάψειν τὰ πάντα.

- 120 Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε. Κύ-
 ρου δὲ πέρι βουλευόντων ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων
 οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικομένους δὲ εἴρετο
 ὁ Ἀστυάγης, τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταῦτα
 εἶπαν, λέγοντες ὥς βασιλεύσαι χρὴν τὸν παῖδα, εἰ ἐπέ-
 2 ζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε πρότερον. Ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς
 τοῖσδε· “Ἔστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι· καί μιν, ἐπ’
 ἀγροῦ δαιτιώμενον, οἱ ἐκ τῆς κόμης παῖδες ἐστήσαντο
 3 βασιλέα. ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθεὶ λόγῳ βασιλείες,
 ἐτελέωσε ποιήσας. καὶ γὰρ δορυφόρους, καὶ θυρωροὺς.

OL 50. 1.]

καὶ ἀγγελιηφόρους, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε.
καὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν;” Εἶπαν οἱ 4
μάγοι· “Εἰ μὲν περίεστί τε, καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ
ἐκ προνοίας τινός, θάρσει τε τούτου εἵνεκα, καὶ θυμὸν
ἔχε ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἔτι τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ σμικρὰ
γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε· καὶ τά γε τῶν
ὄνειράτων ἐχόμενα, τελῶς ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.” Ἀμεί- 5
βεται Ἀστυάγης τοῖσδε· “Καὶ αὐτὸς, ὦ μάγοι, ταύτη
πλείστος γνώμην εἰμί, βασιλέος ὀνομασθέντος τοῦ παιδός,
ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον, καὶ μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι
δεινὸν οὐδὲν ἔτι. ὅμως μὲν γε τοι συμβουλευσάτέ μοι, 6
εὖ περισκεψάμενοι, τὰ μέλλει ἀσφαλέστατα εἶναι οἴκῳ
τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν.” Εἶπαν πρὸς ταῦτα οἱ μάγοι· “ὦ
βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦ-
σθαι ἀρχὴν τὴν σὴν. κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦνται, ἐς
τὸν παῖδα τοῦτον περιϋοῦσα, ἐόντα Πέρσῃ· καὶ ἡμεῖς,
ἐόντες Μῆδοι, δουλούμεθά τε, καὶ λόγου οὐδενὸς γινό-
μεθα πρὸς Περσέων, ἐόντες ξεῖνοι· σέο δ’ ἐνεστεῶτος 8
βασιλέος, ἐόντος πολιήτω, καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος, καὶ
τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας ἔχομεν. οὕτω ὦν πάντως ἡμῖν
σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτεόν ἐστί. καὶ νῦν εἰ 9
φοβερὸν τι ἐωρῶμεν, πᾶν ἂν σοι προσφράζομεν· νῦν δὲ
ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον, αὐτοὶ τε θαρ-
σέομεν, καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελεύομεθα· τὸν δὲ
παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς Πέρσας τε καὶ
τοὺς γεγαμένους.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης, 121
ἐχάρη τε, καὶ καλέσας τὸν Κῦρον, ἔλεγέ οἱ τὰδε· “ὦ
παῖ, σὲ γὰρ ἐγὼ δι’ ὅψιν ὀνείρου οὐ τελέην ἡδίκηον, τῇ
σεωυτοῦ δὲ μοίρῃ περίεις· νῦν ὦν ἴθι χαίρων ἐς Πέρσας,
πομποὺς δ’ ἐγὼ ἅμα πέμψω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ, πατέρα τε

καὶ μητέρα εὐρήσεις, οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.”

- 122 Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης, ἀποπέμπει τὸν Κῦρον. νοστήσαντα δέ μιν ἐς τοῦ Καμβύσεω τὰ οἰκία, ἐδέξαντο οἱ γεινόμενοι· καὶ δεξάμενοι, ὥς ἐπύθοντο, μεγάλως ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε τελευτῆσαι·
- 3 ἰστόρεόν τε ὅτεφ τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δέ σφι ἔλεγε, φὰς πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκένας πλείστον, κατ’ ὁδὸν δὲ πυθέσθαι πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην. ἐπίστασθαι μὲν γάρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος εἶη παῖς· ἀπὸ δὲ τῆς κείθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν
- 3 πυθέσθαι. τραφήναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικός. ἥϊέ τε ταύτην αἰνέων διὰ παντός· ἦν τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ τοκέες, παραλαβόντες τὸ οὖνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκῇ τοῖσι Πέρσῃσι περιεῖναί σφι ὁ παῖς, κατέβαλλον φάτιν ὥς ἐκκείμενον Κῦρον κύων ἐξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις αὕτη κεχώ-
- 123 ρηκε. Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, καὶ ἐόντι τῶν ἡλίκων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ, προσέκειτο ὁ Ἄρπαγος,
- 2 δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμίων. ἀπ’ ἑωυτοῦ γάρ, ἐόντος ἰδιώτῳ, οὐκ ἐνεώρα τιμαυρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα· Κῦρον δὲ ὁρέων ἐπιτρεφόμενον, ἐποίεετο σύμμαχον, τὰς πάθας τὰς Κύρου τῆσι ἑωυτοῦ
- 3 ὁμοιούμενος. πρὸ δ’ ἔτι τούτου τάδε οἱ κατέρραστο· ἐόντος τοῦ Ἀστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μήδους, συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἄρπαγος τῶν πρώτων Μήδων, ἀνέπειθε ὥς χρὴ Κῦρον προστησαμένους, τὸν Ἀστυάγεα
- 4 παῦσαι τῆς βασιλιῆς. κατειργασμένου δὲ οἱ τούτου, καὶ ἐόντος ἐτοίμου, οὕτω δὴ τῷ Κύρῳ διαιτωμένῳ ἐν Πέρσῃσι βουλόμενος ὁ Ἄρπαγος δηλῶσαι τὴν ἑωυτοῦ γνώμην,

ΟΙ. 86. 1.]

ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, ἅτε τῶν ὁδῶν φυλασσομένων·
 ὁ δὲ ἐπιτεχνᾷται τοιόνδε. λαγὼν μηχανησάμενος, καὶ
 ἀνασχίσας τοῦτου τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, ὥς
 δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε βιβλίον, γράψας τὰ οἱ ἐδόκει.
 ἀπορῥάψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ δίκτυα δούς, ὅ
 ἅτε θηρευτῇ, τῶν οἰκετέων τῷ πιστοτάτῳ, ἀπέστειλε ἐς
 τοὺς Πέρσας· ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, διδόντα
 τὸν λαγὼν Κύρῳ ἐπειπεῖν, αὐτοχειρὶ μιν διελεῖν, καὶ
 μνηδὲνα οἱ ταῦτα ποιεῖντι παρῆναι. Ταῦτα δὲ δὴ 124
 ὧν ἐπιτελέα ἐγίνετο· καὶ ὁ Κῦρος παραλαβὼν τὸν λαγὼν
 ἀνέσχισε. εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐνεδόν, λαβὼν 1
 ἐπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα ἔλεγε τάδε· “ὦ παῖ
 Καμβύσσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορέωσι· οὐ γὰρ ἂν κοτε ἐς
 τοσοῦτον τύχης ἀπείκευ. σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν σεωντοῦ 2
 φονέα τίσεις. κατὰ μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην
 τέθνηκας· τὸ δὲ κατὰ θεοῦς τε καὶ ἐμὲ περίεις. τὰ σε 4
 καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ πέρι
 ὥς ἐπρήχθη, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος πέπονθα, ὅτι
 σε οὐκ ἀπέκτεινα, ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ νῦν ἦν 5
 βούλῃ ἐμοὶ πείθεσθαι, τῇσπερ Ἀστυάγης ἄρχει χώρης,
 ταύτης ἀπάσης ἄρξεις. Πέρσας γὰρ ἀναπείσας ἀπίστα- 6
 σθαι, στρατηλάτεις ἐπὶ Μήδους· καὶ ἦν τε ἐγὼ ὑπὸ
 Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγὸς ἀντία σεῦ, ἔστι τοι τὰ
 σὺ βούλειαι, ἦν τε τῶν τις δοκίμων ἄλλος Μήδων. πρῶτοι 7
 γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ’ ἐκείνου, καὶ γενόμενοι πρὸς σέο,
 Ἀστυάγεα κατατρέειν πειρήσονται· ὡς ὧν ἐτοίμου τοῦ γε
 ἐνθάδε ἐόντος, ποίεις ταῦτα, καὶ ποίεις κατὰ τάχος.”

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κῦρος, ἐφρόντιζε ὅτεφ τρόπῳ 125
 σοφωτάτῳ Πέρσας ἀνακείσει ἀπίσταςθαι. φρονιτίζων
 δὲ, εὐρίσκειται ταῦτα καιριώτατα εἶναι· ἐποίει δὲ τάδε,
 γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλετο, ἀλίην τῶν Περσέων 1

ἐποιήσατο· μετὰ δὲ, ἀναπτύξας τὸ βιβλίον καὶ ἐπιλεγόμενος, ἔφη Ἀστυάγέα μιν στρατηγὸν Περσέων ἀποδεικνύειν. “Νῦν,” ἔφη τε λέγων, “ὦ Πέρσαι, προσαγορεύω ὑμῖν, παρῆναι ἕκαστον ἔχοντα δρέπανον.” Κῦρος μὲν ταῦτα προηγόρευσε. “Ἔστι δὲ Περσέων συχνὰ γένεα· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὁ Κῦρος συνάλισε, καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων. ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες ἀρτέαται Πέρσαι· Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι. 5 τούτων Πασαργάδαι εἰσὶ ἀριστοὶ· ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτρη, ἔνθεν οἱ βασιλέες οἱ Περσεῖδαι γεγόνασι. ἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰσὶ οἷδε· Πανθιαλαῖοι, Δηρουσιαῖοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀροτῆρες εἰσὶ. οἱ δὲ ἄλλοι, νομάδες· Δάοι, Μάρδοι, Δροπικοὶ, Σαγάρ- 126 τιοι. Ὡς δὲ παρῆσαν ἅπαντες ἔχοντες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος (ἦν γάρ τις χῶρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα σταδίου ἢ εἴκοσι πάντῃ) τοῦτόν σφι τὸν χῶρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον, δευτέρᾳ σφι προεῖπε, ἐς τὴν ὕστερᾳ ραίην παρῆναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε αἰπόλια καὶ τὰς ποιμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς συναλίσας ἐς τῷτο, ἔθνε, καὶ παρεσκεύαζε ὡς δεξόμενος τῶν Περσέων τὸν στρατόν· πρὸς δὲ, οἶνῳ τε 4 καὶ σιτίοισι ὡς ἐπιτηδεωτάτοις. ἀπικομένους δὲ τῇ ὕστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα, εὐώχεε. ἐπεὶ τε δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἵρετό σφεας ὁ Κῦρος κότερα τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρεόντα σφι εἶη 5 αἰρετώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι αὐτῶν τὸ μέσον. τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν· τὴν δὲ τότε παρεούσαν, πάντα ἀγαθὰ. Παραλαβὼν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύμνου τὸν πάντα

Ol. 55. 1.]

λόγον, λέγων· “Ἄνδρες Πέρσαι, οὐτῶ ὑμῖν ἔχει. βουλομένοισι μὲν ἐμέο πείθεσθαι, ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθὰ, οὐδένα πόνον δουλοπρεπεία ἔχουσι· μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαι, εἰσὶ ὑμῖν πόνοι τῷ χθιζῷ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν ἐμέο πειθόμενοι, γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θείῃ τύχῃ γηγονῶς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι· καὶ ὑμέας ἡγῆμαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, οὔτε τὰ ἄλλα, οὔτε τὰ πολέμια. ὥς ὧν ἐχόντων ᾗδε, ἀπίστασθε ἀπ’ Ἀστυάγεος τὴν ταχίστην.”

Πέρσαι μὲν νυν, προστάτω ἐπιλαβόμενοι, ἄσμε- 127
νοι ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλοι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὥς ἐπύθετο Κύρον πῆρ- 2
σοντα ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κύρος ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ἥξοι παρ’ ἐκείνων ἢ αὐτὸς Ἀστυάγης βουλήσεται. ἀκού- 3
σας δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε ὥπλισε πάντας, καὶ στρατηγὸν αὐτῶν, ὥστε θεοβλαβῆς ἔων, ἀπέδεξε Ἀρπαγον, λήθην ποιούμενος τά μιν ἐόργεε. ὥς δ’ οἱ 4
Μῆδοι στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσῃσι συνέμισγον, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ λόγου μετέσχον· οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας· οἱ δὲ πλείστοι ἐθελοκάκῃον τε καὶ ἔφευγον. Διαλυθέντος δὲ τοῦ 128
Μηδικοῦ στρατεύματος αἰσχυρῶς, ὥς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυάγης, ἔφη, ἀπειλέων τῷ Κύρῳ· “Ἄλλ’ οὐδ’ ὥς ὁ Κύρός γε χαίρησιν.” Τοσαῦτα εἶπας, πρῶτον μὲν τῶν 2
μάγων τοὺς ὄνειροπόλους, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον, τούτους ἀνεσκολόπισε. μετὰ δὲ, ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας τῶν Μήδων ἐν τῷ ἄσπεϊ, νέους τε 3
καὶ πρεσβύτας ἄνδρας. ἐξαγαγὼν δὲ τούτους, καὶ συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι, ἐσώθη· καὶ αὐτός τε Ἀστυ-

ἀγῆς ἐξωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε.
 129 Ἔονται δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγει προστάς ὁ Ἀρ-
 παγος, κατέχειρέ τε καὶ κατεκερτόμεε, καὶ ἄλλα λέ-
 γων ἐς αὐτὸν θυμαλγέα ἔπεα, καὶ δὴ καὶ εἴρετό μιν,
 πρὸς τὸ ἐωυτοῦ δεῖπνον, τό μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς
 ἐθόινισε, “ὅ τι εἴη ἡ ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς βα-
 2 σιλιῆς.” ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, εἰ ἐωυτοῦ
 3 ποιέετας τὸ Κύρου ἔργον. Ἀρπαγος δὲ ἔφη, αὐτὸς γάρ
 4 γράφαι, τὸ πρῆγμα ἐωυτοῦ δὴ δικαίως εἶναι. Ἀστυάγης
 δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ “σκαϊότατόν τε καὶ ἀδικώτατον
 εἶντα πάντων ἀνθρώπων” σκαϊότατον μὲν γε, εἰ παρεὼν
 αὐτῷ βασιλεία γενέσθαι, εἰ δὴ δι’ ἐωυτοῦ γε ἐπρήχθη τὰ
 παρεόντα, ἄλλω περιέθηκε τὸ κράτος· ἀδικώτατον δὲ,
 5 ὅτι τοῦ δεῖπνου εἵνεκεν Μήδους κατεδούλωσε. εἰ γὰρ
 δὴ δέον πάντως περιβεῖναι ἄλλω τέφ τὴν βασιληίην, καὶ
 μὴ αὐτὸν ἔχειν, δικαιοτέρον εἶναι Μήδων τέφ περιβαλεῖν
 6 τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων. νῦν δὲ Μήδους μὲν, ἀναι-
 τίους τούτου εἶντας, δούλους ἀντὶ δεσποτέων γεγονέναι·
 Πέρσας δὲ, δούλους εἶντας τὸ πρὶν Μήδων, νῦν γεγονέ-
 ναι δεσπότας.”

130 Ἀστυάγης μὲν νῦν, βασιλεύσας ἐπ’ ἔτεα πέντε καὶ
 Ἀ. C.
 594-
 599. τριήκοντα, οὕτω τῆς βασιληίης καταπαύσθη Μῆδος
 δὲ ὑπέκυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τοῦτον πικρότητα, ἀρ-
 ξαντες τῆς ἀνω Ἄλφειο ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ’ ἔτεα τριή-
 2 κοντα καὶ ἑκατὸν δυὼν δέοντα, παρέξ ἡ ὅσον οἱ Σκύθαι
 3 ἦρχον. Ὑστέρεφ μέντοι χρόνῳ μετεμέλησέ τέ σφε
 ταῦτα ποιήσασιν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου· ἀποστάν-
 4 τες δὲ, ὀπίσω κατεστράφησαν, μάχῃ νικηθέντες. τότε
 δὲ ἐπὶ Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κύρος ἐπανα-
 στάντες τοῖσι Μήδοισι, ἦρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης.
 Ἀστυάγης δὲ Κύρος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας, εἶχε

σι. 58. 2.]

παρ' ἐωυτῷ ἐς ὃ ἐτελεύτησε. Οὕτω δὴ Κῦρος γενόμενός τε καὶ τραφεὶς ἐβασίλευσε· καὶ Κροίσον ὑστερον τούτων ἄρξαντα ἀδικίης κατεστρέψατο, ὡς εἴρηται μοι τὸ πρότερον. τοῦτον δὲ καταστρεψάμενος, οὕτω πάσης τῆς Ἀσίας ἥρξε.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοῖσδε χρεωμένους ἀγαλ- 131
ματα μὲν καὶ νηοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευ-
μένους ἰδρύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπι-
φέρουσι· ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυίας
ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς, κατάπερ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. οἱ δὲ 2
νομίζουσι Διὶ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν οὐρέων ἀνα-
βαίνοντες, θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ
Δία καλέοντες· θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ
καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοισι μὲν δὴ μου- 3
νοισι θύουσι ἀρχῆθεν. ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρα-
νίῃ θύειν, παρά τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ Ἀραβίων.
καλέονσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην, Μύλιττα· Ἀρά-
βιοι δὲ, Ἀλίττα· Πέρσαι δὲ, Μίτραν.

Θυσίῃ δὲ 132
τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἦδε κατέστηκε.
οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται, οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι, μέλλοντες
θύειν· οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκ αὐλῷ, οὐ στέμμασι,
οὐκ οὐλῇσι. τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν θέλει, ἐς χώρον 2
καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος, καλέει τὸν θεόν, ἔστεφανω-
μένος τὸν τιάραν μυρσίῃ μαλίστα. ἐωυτῷ μὲν δὴ τῷ 3
θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ· ὁ δὲ
πᾶσι τοῖσι Πέρσησι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι, καὶ τῷ
βασίλει. ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασι Πέρσησι καὶ αὐτὸς
γίνεται. ἐπεὶ δὲ διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱεῖον 4
ἐφήσῃ τὰ κρέα, ἐποπάσας ποιῇν ὡς ἀπαλωτάτην, μά-
λιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὃν πάντα τὰ
κρέα· διαθέντος δὲ αὐτοῦ, μάγος ἀνὴρ παρεστὸς ἐπα-

εἶδει θεογονίην, οἷην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἑπαι-
 δὴν· ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφί νόμος ἐστὶ θυσίας
 5 ποιεῖσθαι. ἐπισχὼν δὲ ὀλίγον χρόνον, ἀποφέρεται ὁ
 133 θύσας τὰ κρέα, καὶ χρᾶται ὃ τι μιν λόγος αἰρέει. Ἡμέ-
 ρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ
 2 ἑκάστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων
 δικαιοῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν
 καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέαται, ὅλους
 ὅπουτος ἐν καμίνουσι· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτά τῶν
 3 προβάτων προτιθέαται. σίτοισι δὲ ὀλίγοισι χρέωνται,
 ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, καὶ οὐκ ἄλῃσι· καὶ διὰ τοῦτο
 φασὶ Πέρσαι “ τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους, πεινῶντας
 παύεσθαι, ὅτι σφί ἀπὸ δαίπνου παραφορέεται οὐδὲν
 λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθίοντας ἂν οὐ
 4 παύεσθαι.” οἷνῳ δὲ κάρτα προσκέαται· καὶ σφί οὐκ
 ἐμέσαι ἔξεστι, οὐκὶ οὐρήσαι ἀντίον ἄλλου. ταῦτα μὲν
 5 νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βου-
 λεύεσθαι τὰ σπουδαιέστατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ’ ἂν
 ἄδη σφί βουλευομένοισι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι
 προτιθεὶ ὁ στέγαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλευώνται.
 6 καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτέφῃ· ἦν δὲ μὴ
 ἄδη, μετείσι. τὰ δ’ ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται,
 134 μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγνώσκουσι. Ἐντυγχάνοντες
 δ’ ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ
 ὁμοῖοι εἰσὶ οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγο-
 2 ρεῖν ἀλλήλους, φιλέουσι τοῖσι στόμασι. ἦν δὲ ἢ
 οὔτερος ὑποδέεστερος ὀλίγῳ, τὰς παρειὰς φιλέονται· ἦν
 δὲ πολλῷ ἢ οὔτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσ-
 3 κύρει τὸν ἕτερον. τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀγχιιστα
 ἐωντῶν οἰκόντας, μετὰ γε ἐωντούς· δεύτερα δὲ, τοὺς
 δευτέρους· μετὰ δὲ, κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῶσι·

ΟΙ. 68. 3.]

ἥκιστα δὲ τοὺς ἐωυτῶν ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ
 ἄγονται· νομίζοντες ἐωυτούς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ 4
 πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον
 τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω οἰκόμε-
 νους ἀπὸ ἐωυτῶν κακίστους εἶναι. Ἐπὶ δὲ Μῆδων 6
 ἀρχόντων, καὶ ἤρχε τὰ ἔθνη ἀλλήλων. συναπάντων
 μὲν Μῆδοι, καὶ τῶν ἄγχιιστα οἰκεόντων σφίσι· οὗτοι
 δὲ, καὶ τῶν ὁμούρων· οἱ δὲ, μάλιστα τῶν ἐχομένων.
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι· προέ- 6
 βαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεῦον. Ξει- 135
 νικά δὲ νόμαια Πέρσαι προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα. καὶ
 γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νομίσαντες τῆς ἐωυτῶν
 εἶναι καλλίω, φορέουσι· καὶ ἐς τοὺς πολέμους, τοὺς
 Αἰγυπτίους θώρηκας. καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς 2
 πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι· καὶ δὴ καὶ, ἀπ' Ἑλλήνων
 μαθόντες, παισὶ μίσγονται. γαμέουσι δ' ἕκαστος αὐτῶν 8
 πολλὰς μὲν κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δ' ἔτι πλεῖνας
 παλλακὰς κτῶνται. Ἄνδραγαθίη δ' αὕτη ἀποδέ- 136
 δεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὃς ἂν πολλοὺς
 ἀποδέξῃ παῖδας· τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι,
 δῶρα ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος. τὸ πολλὸν δ'
 ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι. παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας, ἀπὸ 2
 πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μῶνα,
 ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πεν-
 ταετῆς γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ
 παρὰ τῇσι γυναῖξι δίαταν ἔχει· τοῦ δὲ εἵνεκα τοῦτο 8
 οὕτω ποιέεται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, μηδεμίαν
 ἀσπὴν τῷ πατρὶ προσβάλῃ.

Αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον· αἰνέω δὲ καὶ τόνδε, 137
 τὸ μὴ μῆς αἰτίας εἵνεκα μῆτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μη-
 δένα φρονεῖν, μῆτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν

- ἑωυτοῦ οἰκετέων ἐπὶ μῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδει·
 ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ
 ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ
 2 χρᾶται. Ἀποκτείναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἑωυτοῦ
 πατέρα, οὐδὲ μητέρα. ἀλλὰ ὁκόσα ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο,
 πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἀνευρεθῆναι
 ἦτοι ὑποβολιμαῖα ἔοντα, ἣ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ
 οἴκους εἶναι τὸν γε ἀληθέως τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παι-
 138 δὸς ἀποθνήσκειν. Ἄσσοι δὲ σφί ποιέειν οὐκ ἔξε-
 σσι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ
 ψεύδεσθαι νενόμισται· δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν χρέος·
 πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἵνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην
 2 φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεύδος λέγειν. Ὃς
 ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος
 οὐ κατέρχεται, οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοισι Πέρσῃσι·
 φασὶ δὲ μὴν ἐς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τε, ταῦτα ἔχειν.
 3 ξεῖνον δὲ πάντα, τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τούτων, πολλοὶ
 καὶ ἐλαύνουσι ἐκ τῆς χώρας· καὶ τὰς λευκάς περιστερὰς,
 4 τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε
 ἐνουρέουσι, οὔτε ἐμπύουσι, οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται,
 οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιαιρέωσι, ἀλλὰ σέβονται ποτα-
 139 μους μάλιστα. Καὶ τόδε ἄλλο σφί ὤδε συμπί-
 πτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς ἀλήθεε, ἡμέας
 2 μὲν τοι οὐ. τὰ οὐνόματά σφί, ἔοντα ὁμοῖα τοῖσι σώ-
 μασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, τελευτῶσι πάντα ἐς τὸ αὐτὸ
 γράμμα, τὸ Δωρίεες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἰῶνες δὲ Σίγμα.
 8 ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων
 τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.
 140 Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν.
 τάδε μὲντοι ὥς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως,
 περὶ τοῦ ἀποθανόντος· ὥς αὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς

ΟΙ. 58. 2.]

Πέρσῳ ὁ νέκυς, πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκύσθῃ-
 ναι. μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ποιέοντα ταῦτα· 2
 ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῖσι. κατακηρώσαντες δὲ ἂν τὸν
 νέκυν Πέρσαι, γῇ κρύπτουσι. Μάγοι δὲ κεχωρίδαι 3
 πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
 ἱρέων. οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἐμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ
 μὴ ὅσα θύουσι. οἱ δὲ δὴ μάγαι αὐτοχειρὶ πάντα, πλην 4
 κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, κτείνουσι· καὶ ἀγώνισμα μέγα
 τοῦτο ποιεῖνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ
 ὄφεις, καὶ τᾶλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ 5
 νόμῳ τούτῳ ἔχέτω ὥς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη. ἄνεμι δὲ
 ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.

“Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολέες, ὥς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατε- 141
 στράφατο ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρ- ^{Α. α.}
 δις παρὰ Κῦρον, ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι ^{646.}
 καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι. ὁ δὲ, ἀκούσας αὐτῶν τὰ 2
 προΐσχοντο, ἔλεξέ σφι λόγον· “Ἄνδρα, φᾶς, αὐλητῆρ,
 ἰδόντα ἰχθύς ἐν τῇ θαλάσῃ, αὐλείειν, δοκέοντά σφεας
 ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν. ὥς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος,
 λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολ-
 λὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξεύρύσαι. ἰδόντα δὲ παλλομένους, 3
 εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς ἰχθύς· Παῦσεσθέ μοι ὀρχεό-
 μενοι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο αὐλέοντος ἠθέλετε ἐκβαίνειν ὀρχεό-
 μενοι.” Κῦρος μὲν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσι “Ἴωσι καὶ 4
 τοῖσι Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ “Ἴωνες
 πρότερον, αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστα-
 σθαί σφεας ἀπὸ Κροίσου, οὐκ ἐπείθοντο· τότε δὲ
 κατειργασμένων τῶν πρηγμάτων, ἦσαν ἐτοῖμοι πείθεσθαι
 Κύρῳ. ὁ μὲν δὴ, ὀργῇ ἐχόμενος, ἔλεγέ σφι τάδε.
 “Ἴωνες δὲ ὥς ἤκουσαν τούτων ἀνενεχθέντων ἐς τὰς 5
 πόλιας, τείχεά τε περμεβάλλοντο ἔκαστοι, καὶ συνελέ-

- γοντο ἐς Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πλὴν Μιλησίων· πρὸς
 μούνους γὰρ τούτους ὄρκιον Κῦρος ἐποίησατο, ἐπ' οἷσί
 6 περ ὁ Λυδός. τοῖσι δὲ λοιποῖσι Ἰωσι ἔδοξε κοινῶ λόγῳ
 πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην, δεησομένους Ἰωσι τιμω-
 142 ρεῖν. Οἱ δὲ Ἰωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιον
 ἐστὶ, τοῦ μὲν οὐρανοῦ καὶ τῶν ὥρέων ἐν τῷ καλλίστῳ
 ἐτύγχανον ἰδρυσάμενοι πόλιας πάντων ἀνθρώπων τῶν
 2 ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ ἄνω αὐτῆς χωρία τὸντο ποιεῖ
 τῇ Ἰωνίῃ, οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ, οὔτε τὰ
 πρὸς τὴν ἐσπέρην· τὰ μὲν, ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ τε καὶ
 ὑγροῦ πιεζόμενα· τὰ δὲ, ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τε καὶ αὐχμῶ-
 3 δεος. Γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ
 4 τρόπους τέσσερας παραγωγέων. Μίλητος μὲν αὐτῶν
 πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην· μετὰ δὲ, Μυοῦς
 τε καὶ Πριήνη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικηταί,
 5 κατὰ ταῦτά διαλεγόμεναί σφι. αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ·
 Ἐφεσος, Κολοφών, Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώ-
 6 καια. αὗται δὲ αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείησι
 ὁμολογούσι κατὰ γλῶσσαν οὐδὲν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι.
 ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλιες, τῶν αἱ δύο μὲν
 νήσους οἰκέαται, Σάμον τε καὶ Χίον· ἡ δὲ μία ἐν τῇ
 7 ἡπείρῳ ἵδρυται, Ἐρυθραί. Χίος μὲν νυν καὶ Ἐρυθραῖοι
 κατὰ τὸντο διαλέγονται, Σάμοι δὲ ἐπ' ἐωντῶν μόνοι.
 οὗτοι χαρakteres γλώσσης τέσσερες γίνονται.
- 148 Τούτων δὲ ὧν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ἦσαν
 ἐν σκῆπῃ τοῦ φόβου, ὄρκιον ποιησάμενοι. τοῖσι δὲ
 αὐτῶν νησιώτησι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες
 ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι, οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυ-
 2 βάται. Ἀπεσχίσθησαν δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι
 κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος τοῦ παντὸς
 τότε Ἑλληνικοῦ γένους, πολλῶ δὲ ἦν ἀσθενέστατον τῶν

ΟΙ. 58. 3.]

ἐθνέων τὸ Ἴωνικόν, καὶ λόγου ἐλαχίστου· ὅτι γὰρ μὴ
 Ἀθηναί, ἣν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νυν
 ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ οὖνομα, οὐ
 βουλόμενοι Ἴωνες κεκλησθαι· ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται
 μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι. αἱ δὲ
 δυνώδεκα πόλεις αὐταὶ τῷ τε οὐνόματι ἡγάλλοντο, καὶ
 ἱρὸν ἰδρύσαντο ἐπὶ σφέων αὐτῶν, τῷ οὖνομα ἔθεντο
 Πανιώνιον· ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδα-
 μοῖσι ἄλλοις Ἰώνων· οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ
 μετασχεῖν, ὅτι μὴ Σμυρναῖοι. Κατάπερ οἱ ἐκ τῆς 144
 Πενταπόλιος νῦν χώρας Δωριέες, πρότερον δὲ Ἑξαπό-
 λιος τῆς αὐτῆς ταύτης καλεομένης, φυλάσσονται ὦν
 μηδαμοὺς ἐσδέξασθαι τῶν προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ
 Τριοπικὸν ἱρὸν· ἀλλὰ καὶ σφέων αὐτῶν τοὺς περὶ τὸ
 ἱρὸν ἀνομήσαντας ἐξεκλήϊσαν τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ
 ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαι
 τρίποδας χαλκίους τοῖσι νικῶσι· καὶ τούτους χρῆν τοὺς
 λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱροῦ μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνα-
 τίθεναι τῷ θεῷ. ἀνὴρ ὦν Ἀλικαρνησσεὺς, τῷ οὖνομα
 ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας, τὸν νόμον κατηλόγησε· φέρων
 δὲ πρὸς τὰ ἐωυτοῦ οἰκία προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα.
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ πέντε πόλεις, Δίνδος, καὶ Ἰή-
 λυσσός τε καὶ Κάμειρος, καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξε-
 κλήϊσαν τῆς μετοχῆς τὴν ἑκτὴν πόλιν Ἀλικαρνησσόν.
 τούτοις μὲν νῦν οὗτοι ταύτην τὴν ζημίην ἐπέθηκαν. δ
 Δυνώδεκα δὲ μοι δοκέουσι πόλις ποιήσασθαι οἱ Ἴω- 145
 νες, καὶ οὐκ ἐβελῆσαι πλεῦνας ἐσδέξασθαι, τοῦδε εἴ-
 νεκα, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον, δυνώδεκα ἦν
 αὐτῶν μέρεα· κατάπερ νῦν Ἀχαιῶν, τῶν ἐξελασάντων
 Ἴωνας, δυνώδεκά ἐστι μέρεα· Πελλήνη μὲν τε πρώτη
 πρὸς Σικυῶνος· μετὰ δὲ, Αἴγαιρα, καὶ Αἰγαί· (ἐν τῇ

- Κράθις ποταμὸς ἀένναός ἐστι, ἀπ' οὗτον δ' ἐν Ἰταλίῃ
 8 ποταμὸς τὸ οὖνομα ἔσχε') καὶ Βούρα, καὶ Ἑλίκη, (ἐς
 τὴν κατέφυγον Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες,) καὶ
 Αἴγιον, καὶ Ῥήτες, καὶ Πατρίες, καὶ Φαρές, καὶ
 Ὀλενος, (ἐν τῇ Πείρῳ ποταμὸς μέγας ἐστί') καὶ Δύμη,
 καὶ Τριταῖες, οἱ μούνοι τούτων μεσόγαιοι οἰκεῖν οὐσι.
- 146 Ταῦτα δωδέκα μέρεα νῦν Ἀχαιῶν ἐστὶ, καὶ τότε γε
 2 Ἴωνων ἦν. τούτων δὴ εἵνεκα καὶ οἱ Ἴωνες δωδέκα
 πόλεις ἐποίησαντο· ἐπεὶ, ὥς γε τι μᾶλλον οὗτοι Ἴωνες
 εἰσι τῶν ἄλλων Ἴωνων, ἢ κάλλιον τι γεγονάσιν, μωρίῃ
 πολλὴ λέγειν· τῶν Ἀβαντες μὲν ἐξ Εὐβοίης εἰσι οὐκ
 ἐλαχίστη μοῖρα, τοῖσι Ἴωνίης μετὰ οὐδὲ τοῦ οὐνόματος
 3 οὐδέν· Μενύα δὲ Ὀρχομένιοι ἀναμεμίχεται, καὶ Καθ-
 μέισι, καὶ Δρύοις, καὶ Φωκίαι ἀποδάσμοι, καὶ Μο-
 λοῦσοι, καὶ Ἀρκάδες Πελασγοί, καὶ Δωριεῖς Ἐπιδαύριοι,
- 4 ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ ἀναμεμίχεται. οἱ δὲ αὐτῶν, ἀπὸ
 τοῦ προσηγίου τοῦ Ἀθηναίων ὀρμηθέντες, καὶ νομί-
 ζοντες γενναϊότατοι εἶναι Ἴωνων, οὗτοι δὲ οὐ γυναῖκας
 ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ Καίρας ἔσχον, τῶν
 5 ἐφόνευσαν τοὺς γονέας. διὰ τοῦτον δὲ τὸν φόνον αἱ
 γυναῖκες αὐταὶ νόμον θέμεναι, σφίσι αὐτῇσι ὄρκους
 ἐπῆλασαν, καὶ παρέδωκαν τῇσι θυγατράσι, μή κοτε
 δημοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι, μηδὲ οὐνόματι βῶσαι τὸν
 ἐωντῆς ἀνδρα· τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφῆων τοὺς
 πατέρας καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας, καὶ ἔπειτεν, ταῦτα
 6 ποιήσαντες, αὐτῇσι συνόικεον. ταῦτα δὲ ἦν γινόμενα
- 147 ἐν Μιλήτῳ. Βασιλέας δὲ ἐστήσαντο, οἱ μὲν αὖ-
 τῶν, Λυκίους, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἱππολόχου γεγονότας·
 οἱ δὲ Καύκωνας Πυλίου, ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου·
 αἱ δὲ, καὶ συναμφοτέρους. ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ
 2 οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἴωνων. ἔστωσαν δὲ

ΟΙ. 58. 8.]

καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἴωνες· εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν γεγόνασι, καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ὀρθήν. ἄγουσι δὲ πάντες, πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφῶ-⁸ νίων· οὗτοι γὰρ μόνον Ἴωνων οὐκ ἄγουσι Ἀπατούρια· καὶ οὗτοι κατὰ φόνου τινὰ σκῆψιν. Τὸ δὲ Πανιῶ- 148 νιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τετραμμένος, κοινῇ ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἴωνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἠπείρου ἄκρη, πρὸς ζέφυρον ἀνεμον κατήκουσα Σάμφ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολιῶν Ἴωνες, ἄγесκον ὀρθήν, τῇ ζευντο οὖνομα Πανιῶνια. πεπόνθασι δὲ οὗτι μόναι αἱ Ἴωνων ὄρθαι τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς τῶντο γράμμα τελευτῶσι, κατὰ περ τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα. αὗται μὲν αἱ Ἰάδες πόλεις εἰσι. Αἰδε 149 δὲ αἱ Αἰολίδες, Κύμη, ἡ Φρικωνὶς καλεομένη, Λήρισσαι, Νέον τεῖχος, Τήμνος, Κίλλα, Νότιον, Αἰγυρόεσσα, Πιτάνη, Αἰγαῖαι, Μύρινα, Γρύνεια· αὗται ἑνδεκα Αἰολέων πόλεις αἱ ἀρχαῖαι. μία γάρ σφεων παρελύθη ὑπὸ Ἰώνων, Σμύρνη. ἦσαν γὰρ καὶ αὗται δυώδεκα αἱ ἐν τῇ ἠπείρῳ. οὗτοι δὲ οἱ Αἰολέες χώρην μὲν ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἴωνων, ὥρέων δὲ ἤκουσαν οὐκ ὁμοίως. Σμύρνην δὲ ᾧδε ἀπέβαλον Αἰολέες. Κολοφωνίους 150 ἀνδρας στάσει ἐσσωθέντας, καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρίδος, ὑπεδέξαντο. μετὰ δὲ, οἱ φυγάδες τῶν Κολοφῶ-² νίων φυλάξαντες τοὺς Σμυρναίους ὀρθήν ἔξω τείχεος ποιευμένους Διονύσῳ, τὰς πύλας ἀποκλήσαντες, ἔσχον τὴν πόλιν. βοηθησάντων δὲ πάντων Αἰολέων, ὁμολογίῃ⁸ ἐχρήσαντο, τὰ ἐπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἴωνων, ἐκλιπεῖν Σμύρνην Αἰολέας. ποιησάντων δὲ ταῦτα Σμυρναίων, ἐπιδιδειλοντό σφεας αἱ ἑνδεκα πόλεις, καὶ ἐποίησαντο σφέων αὐτέων πολιήτας. Αὗται μὲν νυν αἱ ἠπει- 151

- ρώτιδες Αιολίδες πόλεις, ἔξω τῶν ἐν τῇ ἰδῇ οἰκημένων·
 2 κεχωρίδαται γὰρ αὐται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσαι, πέντε μὲν πόλεις τὴν Λέσβον νέμονται· τὴν γὰρ ἕκτην ἐν τῇ Λέσβῳ οἰκομένην Ἀρίσβαν ἡνδραπόδισαν Μηθυμναῖοι, ἐόντας ὁμαίμους. ἐν Τενέδῳ δὲ μία οἰκείται πόλις, καὶ ἐν τῇσι Ἑκατὸν Νήσοισι καλεομένησι ἄλλη
 3 μία. Λεσβίοισι μὲν νυν καὶ Τενεδίοισι, κατάπερ Ἴωνων τοῖσι τὰς νήσους ἔχουσι, ἦν δεινὸν οὐδέν· τῇσι δὲ λοιπῇσι πόλισι ἑαδε κοινῇ Ἴωσι ἔπεςθαι, τῇ ἂν οὗτοι ἐξηγέωνται.
- 152 Ὡς δὲ ἀπικέατο ἐς τὴν Σπάρτην τῶν Ἴωνων καὶ Αἰολέων οἱ ἄγγελοι, (κατὰ γὰρ δὴ τάχος ἦν ταῦτα πρησσόμενα,) εἰλοντο πρὸ πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα,
 2 τῷ οὖνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ, πορφύρεόν τε εἶμα περιβαλόμενος, ὥς ἂν πυνθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν Σπαρτιητέων, καὶ καταστὰς, ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἑωυτοῖσι χρήζων. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ κως ἤκουον, ἀλλ'
 3 ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι. οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσσοντο· Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπωσάμενοι τῶν Ἴωνων τοὺς ἀγγέλους, ὅμως ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέει, κατασκόπους τῶν τε Κύρου πρηγμάτων καὶ
 4 Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι ἐς Φώκαιαν, ἐπεμπον ἐς Σάρδεις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ οὖνομα ἦν Λακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, “ γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, ὥς αὐτῶν οὐ
 153 περιοψομένων.” Ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος, λέγεται Κύρον ἐπείρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων
 “ τίνες ἐόντες ἄνθρωποι Λακεδαιμόνιοι, καὶ κόσιοι πλήθος,
 2 ταῦτα ἑωυτῷ προαγορεύουσι.” πυνθανόμενον δὲ μιν, εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην· “ Οὐκ ἔδειςά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσι ἐστὶ χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει

ΟΙ. 58. 8.]

ἀποδεδεγμένοι, ἐς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλήλους ὁμοῦντες
 ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ἣν ἐγὼ ὑγιαίνω, οὐ τὰ Ἴωνων πάθεα 8
 ἔσται ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκῆα.” Ταῦτα ἐς τοὺς πάντας 4
 Ἕλληνας ἀπέρριψε ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτησά-
 μενοι ὦνῃ τε καὶ πρήσει χρέωνται. αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι 5
 ἀγορῇσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσθαι, οὐδέ σφί ἐστι τὸ πα-
 ράπαν ἀγορή. Μετὰ ταῦτα ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδεις 6
 Ταβάω ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ χρυσὸν, τὸν τε Κροίσου
 καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν, Πακτύῃ ἀνδρὶ Λυδῷ κομίζειν,
 ἀπήλαυε αὐτὸς ἐς Ἀγβάτανα, Κροίσον τε αἶμα ἀγόμενος,
 καὶ τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην
 εἶναι. ἥ τε γὰρ Βαβυλῶν οἱ ἦν ἐμπόδιος, καὶ τὸ Βάκτριον 7
 ἔθνος, καὶ Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ’ οὓς ἐπέιχε τε
 στρατηλατεῖν αὐτοὺς, ἐπὶ δὲ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρα-
 τηγόν. Ὡς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, 154
 τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ Πακτύης ἀπὸ τε Ταβάου καὶ
 Κύρου· καταβὰς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, αἶτε τὸν χρυσὸν ἔχων
 πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο, καὶ
 τοὺς ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους ἔπειθε σὺν ἐνωτῇ στρα-
 τεύεσθαι. ἐλάσας δὲ ἐπὶ τὰς Σάρδεις, ἐπολιόρκει Τάβα-
 λον, ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Πυθόμενος δὲ κατ’ ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος, εἶπε πρὸς 155
 Κροίσον τάδε· “Κροίσε, τί ἔσται τὸ τέλος τῶν γι-
 νομένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοί, ὥς οἴκασι,
 πρήγματα παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, μὴ
 ἄριστον ἢ ἐξανδραποδίσασθαι σφεας. ὁμοίως γάρ μοι 2
 νῦν γε φαίνομαι πεποικέναι, ὥς εἴ τις πατέρα ἀπο-
 κτείνας, τῶν παιδῶν αὐτοῦ φείσεται· ὥς δὲ καὶ ἐγώ,
 Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα εὔντα σὲ λαβὼν ἄγω,
 αὐτοῖσι δὲ Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα· καὶ ἔπειτα
 θωυμάζω εἴ μοι ἀπεστᾶσι;” Ὁ μὲν δὴ τὰ περ νύεε, 3

ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε, δείσας μὴ ἀναστάνους
 ποιήσῃ τὰς Σάρδεις· “ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἰρηκας·
 σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ χρέω, μηδὲ πόλιν ἀρχαίην
 ἐξαναστήσης, ἀναμάρτητον ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον,
 4 καὶ τῶν νῦν ἐσσεώτων. τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγὼ τὴν
 ἐπρηξα, καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. τὰ δὲ νῦν
 παρεόντα, Πακτύης γάρ ἐστι ὁ ἀδικέων, τῷ σὺ ἐπέτρεψας
 5 Σάρδεις, οὗτος δότω τοι δίκην. Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην
 ἔχων, τὰδε αὐτοῖσι ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστέωσι, μήτε
 6 θεινοὶ τοι ἔωσι. ἀπειπε μὲν σφί πέμψας ὅπλα ἀρήϊα μὴ
 ἐκτεῖσθαι· κέλευε δὲ σφεας κιθῶνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι
 7 τείμασι, καὶ κοθόρνους ὑποδέεσθαι· πρόειπε δ' αὐτοῖσι
 κιθαρίζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν παιδεύειν τοὺς
 παῖδας. καὶ ταχέως σφέας, ὦ βασιλεῦ, γυναῖκας αὐτ'
 ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοὶ τοι ἔσονται
 156 μὴ ἀποστέωσι.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ
 ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ταῦτα εὐρίσκων Λυδοῖσι, ἢ
 ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι σφέας· ἐπιστάμενος ὅτι ἦν
 μὴ ἀξιώχρεων πρόφασιν προτείνειν, οὐκ ἀναπαίσει μιν
 μεταβουλεύσασθαι· ἀρρωδέων δὲ, μὴ καὶ ὑστερόν κοτε
 οἱ Λυδοὶ, ἦν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι, ἀποστάντες
 2 ἀπὸ τῶν Περσέων ἀπώλονται. Κῦρος δὲ ἤσθεις τῇ
 3 ὑποθήκῃ, καὶ ὑπεῖς τῆς ὀργῆς, ἔφη οἱ πείθεσθαι. καλέσας
 δὲ Μαζάρεα ἀνδρα Μῆδον, ταῦτά οἱ ἐντεταλατο προειπεῖν
 Λυδοῖσι, τὰ ὁ Κροῖσος ὑπετίθετο· καὶ πρὸς, ἐξανδρα-
 ποδίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ
 Σάρδεις ἐστρατεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύν πάντως ζῶντα
 157 ἀγαγεῖν παρ' ἐωυτόν. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ
 2 ἐντεταλόμενος, ἀπῆλυνε ἐς ἤθεα τὰ Περσέων. Πακτύης
 δὲ πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατῶν ἐπ' ἐωυτὸν ἰόντα,
 3 δείσας ὥχετο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος

ΟΙ. 58. 2—60. 2.]

ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδις, τοῦ Κύρου στρατοῦ μοῖραν ἄπει-
 δή κοτε ἔχων, ὡς οὐκ εὖρε ἔτι ἔοντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύην
 ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἠνάγκασε τὰς Κύρου
 ἐντολὰς ἐπιτελέειν· ἐκ τούτου δὲ κελευσματούσης Λυδοὶ
 τὴν πᾶσαν δίαταιν τῆς ζῆς μετέβαλον. Μαζάρης δὲ 4
 μετὰ τοῦτο ἔπεμπε ἐς τὴν Κύμην ἀγγέλους, ἐκδιδόναι
 κελεύων Πακτύην· οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν, συμβουλῆς
 πέρι ἐς θεὸν ἀνῆσαι τὸν ἐν Βραγχίδῃσι. ἦν γὰρ αὐτοῖς 5
 μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέ τε πάντες καὶ
 Λιολέες ἐώθεσαν χρέεσθαι. ὁ δὲ χάρος οὗτος ἐστὶ τῆς
 Μιλησίους ὑπὲρ Πανόρμου λιμένος. Πέμψαντες δὲ 158
 οἱ Κυμαῖοι ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, εἰρώτευ
 “περὶ Πακτύην ὁκοῖόν τι ποιέοντες θεοῖσι μέλλοιεν χα-
 μαιεύθαι.” ἐπειρωτῶσι δὲ σφί ταῦτα χρηστήριον ἐγένετο
 “ἐκδιδόναι Πακτύην Πέρσῃσι.” Ταῦτα δὲ ὡς ἀπενεύχ- 2
 θέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὀρμέατο ἐκδιδόναι. ὀρμεωμένον 3
 δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθεος, Ἀριστόδικος ὁ Ἡρακλείδῃ, ἀνὴρ
 τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαί-
 ους, ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ, καὶ δοκέων τὰς θεοπρόπους
 οὐ λέγειν ἀληθείας· ἐς δ, τὸ δεύτερον περὶ Πακτύην
 ἐπειρησόμενοι, ἦσαν ἄλλαι θεοπρόποι, τῶν καὶ Ἀριστό-
 δικος ἦν. Ἀπικομένων δὲ ἐς Βραγχίδας, ἐχρη- 159
 στηριάζετο ἐκ πάντων Ἀριστόδικος, ἐπειρωτῶν τάδε·
 “ὦ ναξ, ἦλθε παρ’ ἡμίας ἱκέτης Πακτύης ὁ Λυδός, 2
 φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων· οἱ δὲ μιν ἑξαι-
 τέονται, προεῖναι Κυμαίους κελεύοντες· ἡμεῖς δὲ δειμαί-
 νοντες τὴν Περσέων δύναμιν, τὸν ἱκέτην ἐς τῷδε οὐ
 τετολμήκαμεν ἐκδιδόναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ ἡμῖν δηλωθῇ
 ἀτρεκέως ὁκότερα ποιῶμεν.” Ὁ μὲν ταῦτα ἐπειρώτα· 3
 ὁ δ’ αὖτις τὸν αὐτὸν σφί χρησμὸν ἔφαινε, κελεύων ἐκ-
 διδόναι Πακτύην Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα ὁ Ἀριστόδικος ἐκ 4

- προνοίης ἐποίεε τάδε· περιῶν τὸν νηὸν κύκλῳ, ἐξαίρει
 τοὺς στρουθούς, καὶ ἄλλα ὅσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων
 5 γένεα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα, λέγεται
 φωνήν ἐκ τοῦ αἰδύτου γενέσθαι, φέρουσαν μὲν πρὸς τὸν
 6 Ἀριστόδικον, λέγουσαν δὲ τάδε· “Ἀνοσιώτατε ἀνθρώ-
 πων, τί τάδε τολμᾷς ποιέειν; τοὺς ἰκέτας μου ἐκ τοῦ
 7 νηοῦ κεραΐζεις;” Ἀριστόδικον δὲ, οὐκ ἀπορήσαντα, πρὸς
 ταῦτα εἰπεῖν· “ὦ ἄναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω τοῖσι ἰκέτησι
 βοηθεῖς· Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἰκέτην ἐκδιδόναι;”
 8 Τὸν δὲ αὖτις ἀμείψασθαι τοῖσδε· “Ναὶ κελεύω, ἵνα γε
 ἀσεβήσαντες θᾶσσον ἀπόλῃσθε· ὥς μὴ τὸ λοιπὸν περὶ
 160 ἰκετέων ἐκδόσιος ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ χρηστήριον.” Ταῦτα
 ὥς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε
 ἐκδόντες ἀπολέσθαι, οὔτε παρ’ ἐωντοῖσι ἔχοντες πολιορ-
 2 κέεσθαι, ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἐκπέμπουσι. οἱ δὲ Μυτιλή-
 ναῖοι, ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας ἐκδιδόναι
 τὸν Πακτύν, παρεσκευάζοντο ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δὴ· οὐ
 γὰρ ἔχω τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως· οὐ γὰρ ἐτελεώθη.
 3 Κυμαῖοι γὰρ, ὥς ἔμαθον ταῦτα πρησόμενα ἐκ τῶν
 Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς Λέσβον, ἐκκομίζουσι
 4 Πακτύν ἐς Χίον. ἐνθεῦτεν δὲ, ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης Πολιού-
 χου ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων, ἐξεδόθη· ἐξέδοσαν δὲ οἱ
 Χίοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνέϊ μισθῷ· τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου
 5 ἔστι χώρος τῆς Μυσῆς, Λέσβου ἀντίος. Πακτύν μὲν
 νυν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ἐν φυλακῇ, θέλοντες
 6 Κύρῳ ἀποδέξαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γενό-
 μενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς ἐκ τοῦ Ἀταρνέος τούτου οὔτε
 οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενί, οὔτε
 πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, ἀπείχετό τε τῶν
 πάντων ἱρῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χώρας ταύτης γινόμενα.
 161 Χίοι μὲν νυν Πακτύν ἐξέδοσαν. Μαζάρης δὲ μετὰ

OI. 58. 3—60. 3.]

ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσοντας Τάβα-
λον. καὶ τοῦτο μὲν, Πριηνέας ἐξηνδραποδίσατο· τοῦτο
δὲ, Μαιάνδρου πεδίον πᾶν ἐπέδραμε, λήϊν ποιεύμενος τῷ
στρατῷ· Μαγνησίην δὲ ὡσαύτως. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτίκα
νούσῳ τελευτᾷ.

Ἀποθανόντος δὲ τούτου, Ἄρπαγος κατέβη διάδο- 162
χος τῆς στρατηγίης, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν
ὁ Μῆδων βασιλεὺς Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ
τῷ Κύρῳ τὴν βασιλίην συγκατεργασάμενος. οὗτος 2
ὦνῆρ τότε ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς, ὡς ἀπύκετο
εἰς τὴν Ἰωνίην, αἶρεε τὰς πόλεις χῶμασι· ὅπως γὰρ
τειχέρας ποιήσῃ, τὸ ἐνθεῦτεν χῶματα χῶν πρὸς τὰ
τείχεα ἐπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίῃ Ἰωνίης ἐπεχείρησε. 3

Οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακροῖσι πρῶ- 163
τοι Ἑλλήνων ἐχρήσαντο· καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν
Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί
εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι 2
νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι. ἀπικόμενοι δὲ εἰς τὸν
Ταρτησσὸν, προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρ-
τησσίων, τῷ οὖνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος· ἐτυράν-
νευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα
ἑκοσι καὶ ἑκατόν. τούτῳ δὴ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ 3
Φωκαῖες οὕτω δὴ τι ἐγένοντο, ὡς τὰ μὲν πρῶτᾳ σφῆας
ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευσε τῆς ἐωυτοῦ χώρας οἰκήσας
δοκοῦ βούλονται· μετὰ δὲ, ὡς τοῦτό γε οὐκ ἐπειθε τοὺς
Φωκαῖας, ὁ δὲ πυθόμενος τὸν Μῆδον παρ' αὐτῶν ὡς
αὔξειτο, ἐδίδου σφί χρήματα τείχος περιβαλέσθαι τὴν
πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ καὶ ἡ περίοδος 4
τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσι· τοῦτο δὲ πᾶν λίθων
μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. Τὸ μὲν δὴ τεῖ- 164
χος τοῖσι Φωκαεῦσι τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη. ὁ δὲ

Ἄρπαγος ὡς ἐπήλασε τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκει αὐτοὺς, προῖσχύμενος ἔπεα “ὡς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται Φωκαῖές προμαχεῶνα ἓνα μόνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ οἶκημα ἐν κατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖές, περιημεκτέοντες τῇ δουλосύνῃ ἔφασαν “θέλειν βουλευσασθαι ἡμέρην μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν ᾗ δὲ βουλεύονται αὐτοὶ, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ τείχεος.” Ὁ δ’ Ἄρπαγος ἔφη “εἰδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν, ὅμως δὲ σφί παριέναι βουλευσασθαι.”

4 Ἐν ᾗ ὦν ὁ Ἄρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαῖές ἐν ταύτῃ κατασπᾶσαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθόμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἐπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὅτι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον ἐπὶ Χίου. τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ

165 Πέρσαι. Οἱ Φωκαῖές, ἐπεὶ τε σφί Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλεομένας οὐκ ἐβούλοντο ὠνεόμενοισι πωλέειν, δειμαίνοντες μὴ αἱ μὲν ἐμπόριον γένωνται, ἡ δὲ αὐτῶν νῆσος ἀποκληῖσθῇ τούτου εἵνεκα, πρὸς

2 ταῦτα οἱ Φωκαῖές ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ τῇ Κύρῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου ἀνεστῆσαντο πόλιν, τῇ οὖνομα ἦν Ἄλαλίη. Ἀργανθρώ-

3 νιος δὲ τῆνικαῦτα ἤδη τετελευτήκει. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην, κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρεε

4 παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὡς τοῦτό σφί ἐξέργαστο, ἐποιήσαντο ἰσχυρὰς κατὰρας τῇ ὑπολειπομένῃ ἐωυτῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν, καὶ ὤμοσαν “μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀνα-

ΟΙ. 58. 2—60. 2.]

φῆναι.” Στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ 5
 ἡμίσεας τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς
 πόλιος καὶ τῶν ἡθέων τῆς χώρας· ψευδόρκιοι δὲ γενό-
 μενοι, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ 6
 ὄρκιον ἐφύλασσον, ἀερθέντες ἐκ τῶν Θίνουσέων ἔπλε-
 ον. Ἐπεὶ τε δὲ ἐς τὴν Κύρνον ἀπίκοντο, οἶκεον κοινῇ 166
 μετὰ τῶν πρότερον ἀπικομένων ἐπ’ ἔτεα πέντε, καὶ ἱρὰ
 ἐνιδρύσαντο. καὶ ἄγον γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιού- 2
 κους ἅπαντας, στρατεύονται ὧν ἐπ’ αὐτοὺς κοινῇ λόγῳ
 χρυσάμενοι Τυρσηνοὶ καὶ Καρχηδόνιοι, νηυσὶ ἐκάτεροι
 ἐξήκοντα. οἱ δὲ Φωκαῖές πληρώσαντες καὶ αὐτοὶ τὰ 3
 πλοῖα, ἔοντα ἀριθμὸν ἐξήκοντα, ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόκιον
 καλούμενον πέλαγος. συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ,
 Καθμείη τις νίκη τοῖσι Φωκαεῦσι ἐγένετο. αἱ μὲν γὰρ 4
 τεσσεράκοντά σφι νῆες διεφθάρησαν· αἱ δὲ εἴκοσι αἱ
 περιεοῦσαι, ἦσαν ἄχρηστοι· ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς
 ἐμβόλους. καταπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Ἀλαλίην, ἀνέλα- 5
 βον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν
 ὅσῃν οἱαί τε ἐγίνοντο αἱ νῆες σφι ἄγειν· καὶ ἔπειτα
 ἀφέντες τὴν Κύρνον ἔπλεον ἐς Ῥήγιον. Τῶν δὲ 167
 διαφθαρείσων νεῶν τοὺς ἄνδρας, οἳ τε Καρχηδόνιοι
 καὶ οἱ Τυρσηνοὶ ἔλαχόν τε αὐτῶν πολλῇ πλείους, καὶ
 τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν. μετὰ δὲ Ἀγυλλαίοισι 2
 πάντα τὰ παριόντα τὸν χώρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαῖές κατα-
 λευσθέντες ἐκέατο, ἐγένετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα καὶ
 ἀπόπληκτα, ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι.
 οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον, βουλόμενοι 3
 ἀκέσασθαι τὴν ἀμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε
 ποιεῖν τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἔτι ἐπιτελέουσι· καὶ
 γὰρ ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ
 ἵππικὸν ἐπιστάσι. καὶ οὗτοι μὲν τῶν Φωκαίων τοιοῦτῳ 4

- μόρφ διεχρήσαντο. οἱ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ῥήγιον καταφυγόντες, ἐνθύτεν ὀρμέωμενοι, ἐκτῆσαντο πόλιν γῆς τῆς Ὀλυνωτρίης ταύτην, ἣτις νῦν Ὑέλη καλεῖται. ἔκτισαν δὲ ταύτην, πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιήτεω μαθόντες, ὥς τὸν Κύρνον σφι ἡ Πυθίη ἔχρησε κτίσαι ἥρων ἐόντα, ἀλλ' οὐ τὴν νῆσον. Φωκαίης μὲν νυν πέρι τῆς ἐν Ἰωνίῃ
- 168 οὕτως ἔσχε. Παραπλήσια δὲ τούτοισι καὶ Τηῖοι ἐποίησαν. ἐπεὶ τε γάρ σφεων εἴλε χῶματι τὸ τεῖχος Ἄρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα, οἷχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηϊκίης, καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα· τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος Τιμήσιος κτίσας, οὐκ ἀπάνητο, ἀλλ' ὑπὸ Θρηϊκῶν ἐξελασθεῖς, τιμὰς νῦν ὑπὸ Τηῖων τῶν ἐν Ἀβδήροις ὡς ἥρως ἔχει.
- 169 Οὗτοι μὲν νυν Ἰώνων μῦνοι, τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, ἐξέλιπον τὰς πατρίδας. οἱ δ' ἄλλοι Ἰῶνες, πλὴν Μιλησίων, διὰ μάχης μὲν ἀπικέατο Ἄρπαγος, κατὰπερ οἱ ἐκλιπόντες, καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοί, περὶ τῆς ἐωυτοῦ ἕκαστος μαχόμενοι· ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἄλόντες, ἔμενον κατὰ χώραν ἕκαστοι, καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δὲ, ὥς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, αὐτῷ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον. Οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίη ἐδεδούλωτο. ὥς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἰῶνας ἐχειρώσατο Ἄρπαγος, οἱ τὰς νήσουι ἔχοντες Ἰῶνες, καταρρωδήσαντες ταῦτα, σφέας αὐτοὺς
- 170 ἔδωσαν Κύρῳ. Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων καὶ συλλεγομένων οὐδὲν ἤσπον ἐς τὸ Πανιώνιον, πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἰῶσι χρησιμωτάτην· τῇ εἰ ἐπείθοντο, παρεῖχε ἂν σφι εὐδαίμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα· ὃς ἐκέλευε “κοινῇ στολῶν Ἰῶνας ἀερεθέντας πλέειν ἐς Σαρδῶ, καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων. καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας

ΟΙ. 58. 2—60. 3.]

δουλοσύνης εὐδαιμονήσῃν, νήσων τε ἀπασέων μεγίστην
νεμομένους, καὶ ἀρχοντας ἄλλων· μένουσι δὲ σφί ἐν τῇ
Ἰωνίῃ οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην.” Αὕτη 2
μὲν Βίαντος τοῦ Πριηνέος γνώμη, ἐπὶ διεφθαρμένοισι
Ἰωσι γενομένη. χρηστή δὲ καὶ πρὶν ἢ διαφθαρῆναι Ἰω-
νίην Θάλεω ἀνδρὸς Μιλησίου ἐγένετο, τὸ ἀνέκαθεν γένος
ἐόντος Φοίνικος· ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἰωνας
ἐκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέφ· Τέων γὰρ μέσον εἶναι
Ἰωνίης. τὰς δὲ ἄλλας πόλεις οἰκεομένας μηδὲν ἥσσαν 4
νημίζεσθαι κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν. οὕτω μὲν δὴ σφί
γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο.

Ἄρπαγος δὲ καταστρεφόμενος Ἰωνίην, ἐποιέετο 171
στρατηγὴν ἐπὶ Κᾶρας καὶ Καννίους καὶ Λυκίους, ἅμα
ἀγόμενος καὶ Ἰωνας καὶ Αἰολέας. Εἰσὶ δὲ τούτων 2
Κᾶρες μὲν ἀπιγμένοι ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων. τὸ
γὰρ παλαιὸν ὄντες Μίνω τε κατήκοοι, καὶ καλεόμενοι
Λέλεγες, εἶχον τὰς νήσους, φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελέ-
οντες, ὅσον καὶ ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι
ἀκοῇ· οἱ δὲ, ὅκως Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν· οἱ τὰς νέας.
ἅτε δὲ δὴ Μίνω τε κατεστραμμένου γῆν πολλήν, καὶ 3
εὐτυχέοντος τῷ πολέμῳ, τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώ-
τατον τῶν ἐθνέων ἀπάντων κατὰ τοῦτον ἅμα τὸν χρόνον
μακρῷ μάλιστα. καὶ σφί τριζὰ ἐξευρήματα ἐγένετο, 4
τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνα 5
λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρες εἰσι οἱ καταδέξαντες, καὶ ἐπὶ
τὰς ἀσπίδας τὰ σημήϊα ποιέεσθαι. καὶ ὄχανα ἀσπίσι 6
οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι· τέως δὲ ἄνευ ὀχάνων
ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες οὔπερ ἐώθεσαν ἀσπίσι
χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰκίζοντες, περὶ τοῖσι
αὐχῆσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοισι περικείμενοι.
Μετὰ δὲ, τοὺς Κᾶρας χρόνῳ ὕστερον πολλῷ Δωριέες 7

- τε καὶ Ἴωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων· καὶ οὕτω ἐς
 8 τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. Κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτης
 λέγουσι γενέσθαι. οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογέουσι τοῦ-
 τοισι οἱ Κᾶρες· ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἑωυτοὺς εἶναι
 αὐτόχθονας ἡπειρώτας, καὶ τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰ
 9 διαχρεωμένους τῷ περ νῦν. ἀποδεικνύσι δὲ ἐν Μυλάσοισι
 Διὸς Καρίου ἱρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι
 10 μέτεστι, ὡς κασιγνήτοισι εὐοῦσι τοῖσι Καρσί. τὸν γὰρ
 Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελφεός.
 τοῦτοισι μὲν δὴ μέτεστι· ὅσοι δὲ, ἐόντες ἄλλων ἔθνεος,
 ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τοῦτοισι δὲ οὐ μέ-
 172 τα. Οἱ δὲ Καύνιοι αὐτόχθονες, δοκέειν ἐμοί, εἰσὶ· αὐ-
 τοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι δὲ
 γλώσσαν μὲν πρὸς το Καρικὸν ἔθνος, ἣ οἱ Κᾶρες πρὸς
 τὸ Καυνικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι.
 2 νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν τε
 ἄλλων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν. τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι
 κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότῃτα εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς
 3 πόσων, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ. ἰδρυνθέντων
 δὲ σφι ἱρῶν ξεινικῶν, μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε, (ἔδοξε
 δὲ τοῖσι πατρίοισι μῦνον χρᾶσθαι θεοῖσι,) ἐνδύντες τὰ
 ὕπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδόν, τύπτοιτες δούρασι τὸν
 ἥερα, μέχρι οὖρων τῶν Καλυνδικῶν ἔποντο, καὶ ἔφασαν
 ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι
 173 τοιούτοις χρέωνται. Οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης
 τῶρχαῖον γεγόνασι. τὴν γὰρ Κρήτην εἶχον τὸ παλαιὸν
 πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς
 βασιληΐης τῶν Εὐρώπης παίδων, Σαρπηδόνοιο τε καὶ
 Μίνω, ὡς ἐπεκράτησε τῇ στάσει Μίνω, ἐξήλασε αὐτόν
 2 τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπω-
 σθέντες, ἀπίκοντο τῆς Ἀσίης ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν

Οι 58. 8—60. 8.]

γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς. οἱ δὲ Μιλύαι τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τέως μὲν δὴ αὐτῶν 3
 Σαρπηδὼν ἦρχε· οἱ δὲ ἐκαλέοντο, τό περ τε ἠνείκαντο
 οὖνομα, καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιόικων οἱ
 Λύκιοι, Τερμίλαι. ὥς δὲ ἐξ Ἀθηνέων Λύκος ὁ Παν- 4
 θίονος, ἐξελασθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέως,
 ἀπίκετο εἰς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπηδόνα, οὕτω δὴ
 κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλή-
 θησαν. νόμοισι δὲ, τὰ μὲν Κρητικοῖσι τὰ δὲ Καρικοῖσι 5
 χρέωνται. ἐν δὲ τούτῳ ἴδιον νενομίκασι, καὶ οὐδαμοῖσι.
 ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι ἀπὸ τῶν μη-
 τέρων ἐωυτοὺς, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων. εἰρομένους δὲ 6
 ἐτέρου τὸν πλησίον, τίς εἴη, καταλέξει ἐωυτὸν μητρόθεν,
 καὶ τῆς μητρὸς ἀνανεμέεται τὰς μητέρας. καὶ ἦν μὲν γε 7
 γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, γενναῖα τὰ τέκνα νενό-
 μισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστὸς, καὶ ὁ πρῶτος αὐτῶν, γυναικα
 ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ, ἅτιμα τὰ τέκνα γίνεται.

Οἱ μὲν νυν Κᾶρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξά- 174
 μενοι, ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου· οὔτε αὐτοὶ οἱ Κᾶ-
 ρες ἀποδεξάμενοι οὐδὲν, οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων ταύτην
 τὴν χώραν οἰκέουσι. οἰκέουσι δὲ καὶ ἄλλοι, καὶ Λακε- 2
 δαιμονίων ἄποικοι Κνίδιοι, τῆς χώρας τῆς σφετέρης
 τετραμμένης εἰς πόντον, τὸ δὴ Τριόπιον καλέεται. ἀρ- 3
 γμένης δὲ ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης, εὐούσης τε
 πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιρροῦ· (τὰ μὲν
 γὰρ αὐτῆς πρὸς βορῇν ἀνεμον, ὁ Κεραμεικὸς κόλπος
 ἀπέργει· τὰ δὲ πρὸς νότον, ἢ κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον
 θάλασσα·) τὸ ὦν δὴ ὀλίγον τοῦτο, ἐὼν ὅσον τε ἐπὶ
 πέντε στάδια, ὥρυσσον οἱ Κνίδιοι, ἐν ὅσῳ Ἀρπαγὸς τὴν
 Ἰωνίην κατεστρέφετο, βουλόμενοι νησον τὴν χώραν
 ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ πᾶσά σφι ἐγένετο· τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη 4

χώρῃ ἐς τὴν ἡπειρον τελευτᾷ, ταύτῃ ὁ ἰσθμός ἐστι τὸν ὤρυsson. καὶ δὴ πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων· μάλλον γάρ τι καὶ θεϊότερον ἐφαίνοντο τιτρώσκεισθαι οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ οἰκότος τά τε ἄλλα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, θραυομένης τῆς πέτρης· ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους ἐπερησομένους ὅτ' ἀντίξοον. ἡ δὲ Πυθίη σφί, ὥς αὐτοὶ Κνίδιοι λέγουσι, χρᾶ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ τάδε·

Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μήδ' ὀρύσσετε·

Ζεὺς γὰρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο.

- ἡ Κνίδιοι μὲν, ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης, τοῦ τε ὀρύγματος ἐπαύσαντο· καὶ Ἀρπάγῳ, ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ, 175 ἀμαχητὶ σφεας αὐτοὺς παρέδοσαν. Ἦσαν δὲ Πηδασέες οἰκοῦντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησσοῦ μεσόγαιαν· τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσσεσθαι, αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι περιοίκουσι, ἡ ἱερείῃ τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν 2 ἴσχει. τρίς σφί τοῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῶν περὶ Καρίην ἀνδρῶν μόνοι τε ἀντέσχον χρόνον Ἀρπάγῳ, καὶ πρήγματα παρέσχον πλείστα, ὅρος τειχίσαντες, τῷ οὐνο- 3 μί ἐστι Λίδῃ. Πηδασέες μὲν νῦν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν. 176 Λύκιοι δὲ, ὥς ἐς τὸ Ξάνθιον πεδίον ἤλασε ὁ Ἀρπαγος τὸν στρατὸν, ὑπεξίοντες, καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο· ἐσσωθέντες δὲ, καὶ κατειληθέντες ἐς τὸ ἄστυ, συνήλυσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα καὶ τοὺς οἰκέτας· καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύ- 2 τῃ καίεσθαι. ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὅρκους δεινοὺς, ὑπεξελθόντες ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι 3 μαχόμενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φαμένων Ξανθίων εἶναι, οἱ πολλοὶ, πλὴν ὀγδώκοντα ἰστιέων, εἰσὶ ἐπῆλυδες· αἱ δὲ ὀγδώκοντα ἰστίαι αὐταὶ ἔτυχον τηρικαῦτα ἐκδημέου-

ΟΙ. 58. 2—60. 3.]

σαι, καὶ οὕτω περιεγέγοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως 4
ἔσχε ὁ Ἄρπαγος. παραπλησίως δὲ καὶ τὴν Καῦνον
ἔσχε. καὶ γὰρ οἱ Καύνιοι τοὺς Λυκίους ἐμμήσαντο τὰ
πλέω.

Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίης Ἄρπαγος ἀνάστατα 177
ἐποίηε· τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος, πᾶν ἔθνος κατα-
στρεφόμενος, καὶ οὐδέν παρίεις. τὰ μὲν νυν αὐτῶν πλέω 2
παρήσομεν· τὰ δὲ οἱ παρέσχε πόνον τε πλείστον, καὶ
ἀξιαπηγητότατά ἐστι, τούτων ἐπιμνήσομαι.

Κῦρος ἐπεὶ τε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ὑποχείρια 178
ἐποίησεν, Ἀσσυρίοισι ἐπετίθετο. Τῆς δὲ Ἀσσυρίας 2
ἐστὶ τὰ μὲν κον καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα πολλὰ· τὸ
δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα σφι, Νίνου
ἀναστάτου γενομένης, τὰ βασιλῆα κατεστήκει, ἦν Βαβυ-
λῶν· εὐῶσα τοιαύτη δὴ τις. πόλις κέεται ἐν πεδίῳ 3
μεγάλῳ, μέγαθος εὐῶσα μέτωπον ἕκαστον εἴκοσι καὶ
ἐκατὸν σταδίων, εὐούσης τετραγώνου· οὔτοι στάδιοι τῆς
περίου τῆς πόλιος γίνονται συνάπαντες ὀγδώκοντα
καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν νυν μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ 4
ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου. ἐκεκόσμητο δὲ ὥς οὐδέν ἄλλο
πόλισμα τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τάφρος μὲν πρῶτά μιν βαθία 5
τε καὶ εὐρέα καὶ πλήρῃ ὕδατος περιθίει· μετὰ δὲ, τεῖχος
πεντήκοντα μὲν πηχέων βασιλῆων ἐὼν τὸ εὖρος, ὕψος
δὲ, διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ βασιλῆος πῆχυς τοῦ με- 6
τρίου ἐστὶ πῆχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι.

Δεῖ 179
δὴ με πρὸς τούτοις ἐπιφράσαι, ἵνα τε ἐκ τῆς τάφρου
ἡ γῆ ἀναισιμώθῃ, καὶ τὸ τεῖχος ὅτινα τρόπον ἔργαστο.
ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον, ἐπλίνθονον τὴν γῆν τὴν ἐκ 3
τοῦ ὀρύγματος ἐκφερομένην· ἐλκύναντες δὲ πλίνθους
ικανὰς, ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοις. μετὰ δὲ, τέλματι 8
χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, καὶ διὰ τριήκοντα δόμων.

πλίνθων ταρσόνες καλάμων διαστοιβάζοντες, ἔδειμαν
 πρώτα μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα· δεύτερα δέ, αὐτὸ τὸ
 4 τείχος τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ
 τὰ ἔσχατα, οἰκήματα μουνόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς
 ἄλληλα· τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων ἔλιπον θεορίππῳ
 5 περιέλασιν. πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι περίξ τοῦ τείχεος ἑκα-
 τὸν, χάλκεαι πᾶσαι· καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύ-
 6 τως. ἔστι δὲ ἄλλη πόλις ἀπέχονσα ὀκτὼ ἡμερέων ὁδὸν
 ἀπὸ Βαβυλῶνος· Ἱς οὖνομα αὐτῇ. ἔνθα ἐστὶ ποταμὸς
 οὐ μέγας· Ἱς καὶ τῷ ποταμῷ τὸ οὖνομα· ἐσβάλλει δὲ
 7 οὗτος ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον. οὗτος ὢν
 ὁ Ἱς ποταμὸς, ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀνα-
 διδοῖ πολλούς· ἔνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι
 180 τείχος ἐκομίσθη. Τετείχιστο μὲν νυν ἡ Βαβυλὼν
 τρὶς τοιῷδε. ἔστι δὲ δύο φάρσεια τῆς πόλιος· τὸ γὰρ
 μέσον αὐτῆς ποταμὸς διέργει, τῷ οὖνομά ἐστι Εὐφρή-
 2 τῆς. ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμενίων, ἐὼν μέγας, καὶ βαθύς, καὶ
 3 ταχύς· ἐξίει δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. τὸ
 ὢν δὴ τείχος ἐκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν
 ἐλήλαται. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος
 ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ, αἵμασιῇ πλίνθων ὀπτέων παρα-
 4 τίνει. τὸ δὲ ἄστυ αὐτὸ, ἐὼν πλήρες οἰκιῶν τριορόφων
 τε καὶ τετρωρόφων, κατατέμνηται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, τὰς
 τε ἄλλας, καὶ τὰς ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχού-
 5 σας. κατὰ δὴ ὢν ἐκάστην ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασιῇ τῇ παρὰ
 τὸν ποταμὸν πυλίδες ἐπήσαν, δοαι περ αἱ λαῦραι, το-
 σαῦται ἀριθμόν. ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεαι, φέρουσai
 181 καὶ αὐταὶ ἐς αὐτὸν τὸν ποταμὸν. Τοῦτο μὲν δὴ
 τὸ τείχος θώρηξ ἐστὶ. ἕτερον δὲ ἔσωθεν τείχος περιθεῖ,
 οὐ πολλῷ τέφ ἀσθενέστερον τοῦ ἐτέρου τείχεος, στεινό-
 2 τερὸν δέ. Ἐν δὲ φάρσει ἐκατέρῳ τῆς πόλιος τετείχιστο

ΟΙ. 60. 3.]

ἐν μέσῳ. ἐν τῷ ἦεν τὰ βασιλῆα, περιβόλῳ μεγάλῳ τε
 καὶ ἰσχυρῷ· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, Διὸς Βήλου ἱρὸν χαλκόπυ-
 λον, καὶ ἐς ἐμέ τοῦτο ἔτι ἔον, δύο σταδίων πάντῃ, ἐόν
 τετράγωνον. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἱροῦ πύργος στερεὸς οἰκο- 8
 δόμηται, σταδίου καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ εὖρος· καὶ ἐπὶ
 τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε, καὶ ἕτερος
 μάλα ἐπὶ τούτῳ, μέχρις οὗ ὅκτῳ πύργων. ἀνάβασις δὲ 4
 ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους
 ἔχουσα πεποιήται. μεσοῦντι δὲ κου τῆς ἀναβάσιος, 5
 ἔστι καταγωγή τε καὶ θῶκοι ἀμπανστήριοι, ἐν τοῖσι
 κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ τῷ τελευ- 6
 ταίῳ πύργῳ νηὸς ἔπesci μέγας· ἐν δὲ τῷ νηῷ κλίνη
 μεγάλη κείται εὐ ἐστρωμένη, καὶ οἱ τράπεζα παρακείται
 χρυσή. ἄγαλμα δὲ οὐκ ἔνι οὐδὲν αὐτόθι ἐνιδρυμένον· 7
 οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνή
 μούνη τῶν ἐπιχωρίων, τὴν ἂν ὁ θεὸς ἔληται ἐκ πασέων,
 ὥς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι, ἐόντες ἱερεῖς τούτου τοῦ θεοῦ.
 Φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, 182
 τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς τὸν νηὸν, καὶ ἀμπαύε-
 σθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, κατὰπερ ἐν Θήβησι τῇσι Αἰγυπτί-
 ησι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥς λέγουσι οἱ Αἰγύπτιοι·
 καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Θηβαίεος
 γυνή· ἀμφότεραι δὲ αὗται λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς 2
 ὁμίλην φοιτᾶν· καὶ κατὰπερ ἐν Πατάροισι τῆς Λυκίης
 ἡ πρόμαντις τοῦ θεοῦ, ἐπεὰν γένηται· οὐ γὰρ ὦν αἰεὶ
 ἐστὶ χρηστήριον αὐτόθι· ἐπεὰν δὲ γένηται, τότε ὦν
 συγκατακληίεται τὰς νύκτας ἔσω ἐν τῷ νηῷ. "Εστι 183
 δὲ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱροῦ καὶ ἄλλος κάτω νηὸς· ἐνθα
 ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς ἔνι κατήμενον χρύσειον, καὶ οἱ
 τράπεζα μεγάλη παρακείται χρυσή, καὶ τὸ βάθρον οἱ
 καὶ ὁ θρόνος χρύσεός ἐστι· καὶ ὥς ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι,

2 ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσίου πεποιήται ταῦτα. ἔξω δὲ
 τοῦ νηοῦ, βωμός ἐστι χρύσεος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος βωμός
 3 μέγας, ὅπου θύεται τὰ τέλεια τῶν προβάτων. ἐπὶ γὰρ
 τοῦ χρυσεοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν, ὅτι μὴ γαλαθηνὰ
 4 μοῦνα. ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βωμοῦ καὶ καταγίγουσι λιβα-
 ρωτοῦ χίλια τάλαντα ἔτεος ἐκάστου οἱ Χαλδαῖοι, τότε
 5 ἐπεὰν τὴν ὀρθὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ. Ἦν δὲ ἐν τῷ
 τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον ἐκείνον καὶ ἀνδριάς δυώ-
 δεκα πηχέων, χρύσεος, στερεός. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον·
 6 τὰ δὲ λέγεται ὑπὸ Χαλδαίων, ταῦτα λέγω. τούτῳ τῷ
 ἀνδριάντι Δαρείος μὲν ὁ Ὑστάσπεος ἐπιβουλεύσας, οὐκ
 ἐτόλμησε λαβεῖν· Ξέρξης δὲ ὁ Δαρείου ἔλαβε, καὶ τὸν
 ἱεὴ ἀπέκτεινε, ἀπαγορεύοντα μὴ κινεῖν τὸν ἀνδριάντα.
 7 τὸ μὲν δὲ ἱδὼν τοῦτο οὕτω κεκόσμητο. ἔστι δὲ καὶ ἴδια
 ἀναθήματα πολλὰ.

- 184 Τῆς δὲ Βαβυλῶνος ταύτης πολλοὶ μὲν κού καὶ ἄλλοι
 ἐγένοντο βασιλεῖς, τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι
 μνήμην ποιήσομαι, οἱ τὰ τείχεά τε ἐπεκόσμησαν καὶ
 2 τὰ ἱρά· ἐν δὲ δὴ καὶ γυναῖκες δύο. ἡ μὲν πρότερον
<sup>A. C.
688.</sup> ἄρξασα, τῆς ὑστερον γενεῇσι πέντε πρότερον γενομένη,
 τῇ οὐνομα ἦν Σεμίραμις. αὕτη μὲν ἀπεδέξατο χάματα
 ἀπὸ τοῦ πεδίου ἔοντα ἀξιοθέητα· πρότερον δὲ ἐώθεε ὁ
 185 ποταμὸς ἀπὸ τοῦ πεδίου πᾶν πελαγίζειν. Ἡ δὲ δὴ
 δεύτερον γενομένη ταύτης βασιλεία, τῇ οὐνομα ἦν Νίτω-
 κρις, (αὕτη δὲ συνεταπτόρη γενομένη τῆς πρότερον
 ἀρξάσης,) τοῦτο μὲν, μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ ἐγὼ
 ἀπηγγέλλομαι· τοῦτο δὲ, τὴν Μήδων ὀρώσα ἀρχὴν μεγά-
 λην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, ἀλλὰ τε ἀραιρημένα ἄστυα
 αὐτοῖσι, ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον, προεφυλάξατο ὅσα
 2 ἐδύνατο μάλιστα. Πρῶτα μὲν τὸν Εὐφράτην ποταμὸν,
 ῥέοντα πρότερον ἰθὺν, ὃς σφί διὰ τῆς πόλιος μέσης ῥέει,

.xl. 80. 3.]

γούτον, ἀνωθεν διώρυχας ὀρύξασα, οὕτω δὴ τι ἐποίησε
 σκολιδόν, ὥστε δὴ τρίς ἐς τῶν τινὰ κωμέων τῶν ἐν τῇ
 Ἀσσυρίῃ ἀπικνέεται ῥέων. τῇ δὲ κώμῃ οὐνομά ἐστι, ἐς 3
 τὴν ἀπικνέεται ὁ Εὐφρήτης, Ἀρδέρικκα. καὶ νῦν οἱ ἀν
 κομίζονται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, κατα-
 πλείοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, τρίς τε ἐς τὴν αὐτὴν
 ταύτην κώμην παραγίνονται, καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο
 μὲν δὴ τοιοῦτο ἐποίησε. Χῶμα δὲ παρέχωσε παρ' 4
 ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, ἄξιον θώματος, μέγα-
 θος καὶ ὕψος ὅσον τί ἐστι. κατύπερθε δὲ πολλὰ Βαβυ- 5
 λῶνος ὥρυσσε ἔλυτρον λίμνη, ὀλίγον τι παρατείνουσα
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ αἰεὶ ὀρύσσουσα,
 εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιῦσα εἴκοσί τε καὶ
 τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ
 τούτου τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ
 ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεὶ τε δὲ οἱ ὄρυκτο, λίθους 6
 ἀγαγομένη, κρηπίδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν ἤλασε. Ἐποίει 7
 δὲ ἀμφοτέρα ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιδόν, καὶ τὸ
 ὄρυγμα πᾶν ἔλος· ὥς ὃ τε ποταμὸς βραδύτερος εἶη, περὶ
 καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, καὶ οἱ πλόοι ἔωσι σκολιοὶ ἐς
 τὴν Βαβυλῶνα· ἔκ τε τῶν πλόων ἐκδέχεται περίοδος τῆς
 λίμνης μακρῇ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο τῆς χώρας τῇ αἰ 8
 τε ἐσβολαὶ ἦσαν, καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ,
 ἵνα μὴ ἐπιμογόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν αὐτῆς τὰ
 πρήγματα. Ταῦτα μὲν δὴ ἐκ βάθεος περιεβάλετο· 186
 τοιήνδε δὲ ἐξ αὐτῶν παρενθήκη ἐποίησατο. Τῆς πόλιος 2
 εὐούσης δύο φαρσέων, τοῦ δὲ ποταμοῦ μέσον ἔχοντος,
 ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων ὅπως τις ἐθέλοι ἐκ τοῦ
 ἐτέρου φάρσεος ἐς τοῦτερον διαβῆναι, χρὴν πλοίῳ
 διαβαίνειν. καὶ ἦν, ὥς ἐγὼ δοκέω, ὁ χληρὸν τοῦτο· αὕτη 3
 δὲ καὶ τοῦτο προσεῖδε. ἐπεὶ τε γὰρ ὥρυσσε τὸ ἔλυτρον

τῇ λίμνῃ, μνημόσυνον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔργον
 4 ἔλιπετο. ἐτάμνετο λίθους περιμήκεας· ὥς δέ οἱ ἦσαν οἱ
 λίθοι ἐτοῖμοι, καὶ τὸ χωρίον ὀρώρυκτο, ἐκτρέψασα τοῦ
 5 ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν ἐς τὸ ὄρυσσε χωρίον· ἐν ᾧ
 ἐπίμπλατο τοῦτο, ἐν τούτῳ ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου
 ῥέεθρου, τοῦτο μὲν, τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν
 πόλιν καὶ τὰς καταβάσις, τὰς ἐκ τῶν πυλίδων ἐς τὸν
 ποταμὸν φερούσας, ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῆσι, κατὰ
 τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχει· τοῦτο δέ, κατὰ μέσσην κου
 μάλιστα τὴν πόλιν, τοῖσι λίθοισι, τοὺς ὠρύξατο, οἰκο-
 6 δόμε γέφυραν, δέουσα τοὺς λίθους σιδήρῳ τε καὶ μο-
 λιβδῷ. ἐπιτείνεσκε δὲ ἐπ' αὐτὴν, ὅπως μὲν ἡμέρῃ γένοιτο,
 ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο οἱ Βαβυ-
 λῶνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαιρέεσκον,
 τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ διαφοιτέοντες τὰς νύκτας κλέπτοιεν
 7 παρ' ἀλλήλων. ὥς δὲ τό τε ὀρυχθὲν λίμνη πλήρης ἐγε-
 γόνεε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ περὶ τὴν γέφυραν
 ἐκεκόσμητο, τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέεθρα
 ἐκ τῆς λίμνης ἐξήγαγε· καὶ οὕτω τὸ ὀρυχθὲν, ἔλος
 γενόμενον, ἐς δεῖον ἐδόκειε γεγονέναι, καὶ τοῖσι πολιήτῃσι
 187 γέφυρα ἦν κατεσκευασμένη. Ἡ δ' αὕτη αὕτη βα-
 σίλεια καὶ ἀπάτην τοιήνδε τινὰ ἐμηχανήσατο. Ὑπὲρ
 τῶν μάλιστα λεωφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἐωυ-
 τῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ἐπιπολῆς αὐτέων τῶν πυ-
 2 λέων. ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον γράμματα λέγοντα
 τάδε· ΤΩΝ ΤΙΣ ΕΜΕΥ ὙΣΤΕΡΟΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ
 ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΗΝ ΣΠΑΝΙΣΗι ΧΡΗΜΑ-
 ΤΩΝ, ΑΝΟΙΞΑΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ, ΛΑΒΕΤΩ ὍΚΟΣΑ
 ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ. ΜΗ ΜΕΝΤΟΙ ΓΕ, ΜΗ
 ΣΠΑΝΙΣΑΣ ΓΕ, ΑΛΛΩΣ ΑΝΟΙΞΗι. ΟΥ ΓΑΡ ΑΜΕΙ-
 8 ΝΟΝ. Οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, μέχρι οὐ ἐς Δαρεῖον

ΟΙ. 60. 2.]

περιῆλθε ἡ βασιλιῆ. Δαρείφ δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεε 4
εἶναι τῇσι πύλῃσι ταύτῃσι μηδὲν χρέεσθαι· καὶ χρημά-
των κειμένων, καὶ αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων,
μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῇσι δὲ πύλῃσι ταύτῃσι οὐδὲν 5
ἐχράτο, τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ὑπὲρ κεφαλῆς οἱ ἐγίνετο ὁ
νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον, εὗρε χρή- 6
ματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν, καὶ γράμματα λέγοντα τάδε·
ΕΙ ΜΗ ΑΠΛΗΣΤΟΣ ΤΕ ΕΑΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΣΧΡΟΚΕΡΔΗΣ, ΟΥΚ ΑΝ ΝΕΚΡΩΝ ΘΗΚΑΣ ΑΝΕ-
ΩΓΕΣ. Αὕτη μὲν νυν ἡ βασιλεία τοιαύτη τις λέγεται
γενέσθαι.

Ὁ δὲ δὴ Κῦρος ἐπὶ ταύτης τῆς· γυναικὸς τὸν παῖδα 188
ἐστρατεύετο, ἔχοντά τε τοῦ πατρὸς τοῦ ἐωυτοῦ τοῦ-
νομα Λαβυνήτου καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἀρχήν. Στρατεύ- 2
εται δὲ δὴ βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευ-
ασμένοισι ἐξ οἴκου, καὶ προβάτοισι· καὶ δὴ καὶ ὕδωρ ἀπὸ
τοῦ Χοάσπεω ποταμοῦ ἅμα ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα
ρέοντος, τοῦ μόνου πίνει βασιλεὺς, καὶ ἄλλου οὐδενὸς
ποταμοῦ. τοῦτου δὲ τοῦ Χοάσπεω τοῦ ὕδατος ἀπεψήμενου 3
πολλὰι κάρτα ἁμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι
ἐν ἀγγείοισι ἀργυρέοισι, ἔπονται ὅπῃ ἂν ἐλαύνῃσι ἐκά-
στοτε.

Ἐπεὶ τε δὲ ὁ Κῦρος πορευόμενος ἐπὶ τὴν 189
Βαβυλῶνα ἐγίνετο ἐπὶ Γύνδῃ ποταμῷ, τοῦ αἰ μὲν πῃγαί
ἐν Ματιηνοῖσι οὖρεσι, ῥέει δὲ διὰ Δαρδανέων, ἐκδιδοὶ δὲ
ἐς ἕτερον ποταμὸν Τίγριν· ὁ δὲ παρὰ Ὀπιν πόλιν ῥέων
ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν ἐκδιδοί· τοῦτον δὲ τὸν Γύνδην
ποταμὸν ὥς διαβαίνειν ἐπειρᾶτο ὁ Κῦρος, ἐόντα νηυσὶ
περητὸν, ἐνθαυτά οἱ τῶν τις ἱρῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ
ὑβρίου ἐσβάς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ
μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. κάρτα τε δὴ 2
ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι, καὶ οἱ

- ἐπηπειλῆσε, οὕτω δὴ μιν ἀσθενέα ποιήσειν, ὥστε τοῦ
 λαιποῦ καὶ γυναικᾶς μιν εὐπετέως, τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας,
 2 διαβήσεται. μετὰ δὲ τὴν ἀπειλὴν, μετεῖς τὴν ἐπὶ Βαβυ-
 λῶνα στρατεύουσιν, διαίρειε τὴν στρατιὴν δίχα. διελὼν δέ,
 κατέτεινε σχοιωτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα
 καὶ ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ χεῖλος τετραμμένας τοῦ
 4 Γύνδου πάντα τρόπον. διατάξας δὲ τὸν στρατὸν, ὀρύσ-
 σειν ἐκέλευε. οἳ δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐργαζόμενοι, ἦντο
 μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι τὴν θερεῖην πᾶσαν αὐτοῦ
 190 ταύτῃ διέτριψαν ἐργαζόμενοι. Ὡς δὲ τὸν Γύνδον
 ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, ἐς τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντά μιν
 διώρυχας διαλαβὼν, καὶ τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε, οὕτω
 2 δὴ ἤλανε ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρα-
 τευσάμενοι, ἔμενον αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων
 ἀγχοῦ τῆς πόλιος, συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ
 3 ἐσσωθέντες τῇ μαχῇ, κατεilhθησαν ἐς τὸ ἄστυ. οἳ δὲ
 ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα,
 ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειροῦντα,
 4 προσέειπον σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν. Ἐνθαῦτα
 οὗτοι μὲν λόγον εἶχον τῆς πολιουρκίης οὐδένα· Κῦρος δὲ
 ἀπορίῃσι ἐνείχετο, ἅτε χρόνου τε ἐγγυνομένου συχοῦ,
 ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων.
 191 Εἴτε δὴ ὦν ἄλλος οἱ ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴ τε καὶ
 2 αὐτὸς ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν, ἐποίησε δὴ τοιούτῳ. τά-
 ξας τὴν στρατιὴν ἅπασαν ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ
 ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει, καὶ ὑπισθε αὖτις τῆς πόλιος
 τάξας ἐτέρους, τῇ ἐξίει ἐκ τῆς πόλιος ὁ ποταμός· προεῖπε
 τῷ στρατῷ, ὅταν διαβατὸν τὸ ῥέεθρον ἴδωνται γενόμενον,
 3 εἰσεῖναι ταύτῃ ἐς τὴν πόλιν. οὕτω τε δὴ τάξας, καὶ κατὰ
 ταῦτα παραινέσας, ἀπήλανε αὐτὸς σὺν τῷ ἀρχηγῷ τοῦ
 4 στρατοῦ. Ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τά περ ἣ τῶν

ΟΙ. 60. 8.]

Βαβυλωνίων βασιλεία ἐποίησε κατὰ τε τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἐποίηε καὶ ὁ Κύρος ἕτερα τοιαῦτα. τὸν 8 γὰρ ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην ἐούσαν ἔλος, τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε, ὑπονοστήσαντος τοῦ ποταμοῦ. γενομένου δὲ τούτου τοιούτου, 6 οἱ Πέρσαι, οἵπερ ἐτετάχατο ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατὰ τὸ ῥέεθρον τοῦ Εὐφρήτεω ποταμοῦ, ὑπονενοστηκὸς ἀνδρὶ ὥς ἐς μέσον μηρὸν μάλιστά κη, κατὰ τοῦτο ἐσῆσαν ἐς τὴν Βαβυλῶνα. Εἰ μὲν νυν προεπύθοντο, ἢ ἔμαθον οἱ 7 Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ Κύρου ποιούμενον, οὐδ' ἂν, περιιδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, διέφθειραν κάκιστα. κατακληίσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν 8 ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἰμασίας ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλάμενας. ἔλαβον ἂν σφεας ὥς ἐν κύρτῃ. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου 9 σφί παρέστησαν οἱ Πέρσαι. ὑπὸ δὲ μεγάλῃ τοῦ πόλιος, ὥς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς πόλιος ἐαλωκότων, τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντες τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκότας· ἀλλὰ (τυχεῖν γάρ σφί ἐούσαν ὀρτῇ) χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς ὃ δὴ καὶ τὰ κάρτα ἐπύθοντο, καὶ Βαβυλῶν μὲν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο.

Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ 192 ἄλλοισι δηλώσω ὅση τίς ἐστι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε. Βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς διαραίρηται, πᾶρεξ τοῦ φόρου, γῇ πᾶσα δόσης ἀρχεῖ. δυνάμει δὲ μνηῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐν αὐτὸν, τοὺς τέσσα- 2 ρας μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη χώρα· τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μνηῶν, ἡ λοιπὴ πᾶσα Ἀσίη. οὕτω τριτημορίη ἢ 3 Ἀσσοῦρίη χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης· καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς χώρας ταύτης, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήν

- καλέουσι, ἔστι ἀπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατιστή· ὅκου Τριτανταίχμη τῷ Ἀρταβάζου ἐκ βασιλείας ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, ἀργυρίου μὲν προσήκει ἐκάστης ἡμέρης ἀρτάβη μεστή· ἡ δὲ ἀρτάβη, μέτρον ἐὼν Περσικόν, χωρέει μεδίμνου Ἀττικῆς πλείον χοίνεξι τρισὶ 4 Ἀττικῇσι. ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίῃ, πάρεξ τῶν πολεμιστηρίων, οἱ μὲν ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, ὀκτακόσιοι· αἱ δὲ βαινόμεναι, ἑξακισχίλια· καὶ μύρια. ἀνέβαινε γὰρ ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων εἴκοσι ἵππους.
- 5 κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλήθος ἐτρέφετο, ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων εὐσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προστετάχατο σιτία παρέχειν. ταυτὰ μὲν τῷ ἄρχοντι τῆς Βαβυλωνῶνος ὑπῆρχε 193 ἐόντα. Ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ὕεται μὲν ὀλίγη, καὶ τὸ ἐκτρέφον τὴν ρίζαν τοῦ σίτου ἐστὶ τοῦτο. ἀρδόμενον μέντοι ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λήϊον, καὶ παραγίνεται ὁ σίτος· οὐ, κατὰπερ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσὶ 2 τε καὶ κηλωνήτοισι ἀρδόμενος. ἡ γὰρ Βαβυλωνίῃ χώρῃ πᾶσα, κατὰπερ ἡ Αἰγυπτία, κατατέμνηται ἐς διωρύχας· καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ νηυσικέρητος, πρὸς ἧλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν· ἐσέχει δὲ ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρῆτew, ἐς τὸν Τίγριν, παρ' ὃν Νίνος 8 πόλις οἴκητο. ἔστι δὲ χωρέων αὕτη ἀπασέων μακρῷ 4 ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν. τὰ γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειρᾶται ἀρχὴν φέρειν, οὔτε συκεῆν, οὔτε ἄμπελον, οὔτε ἐλαίην· τὸν δὲ τῆς Δήμητρος καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε ἐπὶ διηκόσια μὲν τὸ παράπαν ἀποδοῖ· ἐπεὰν δὲ ἄριστα αὕτη 6 ἐωυτῆς ἐνέικῃ, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα αὐτόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται

ΟΙ. 60. 2.]

τεσσέρων εἰπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ κέγχρου καὶ σησά- 6
 μου ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστάμενος,
 μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὖ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπειγμένοισι
 ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν, καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν
 ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπικται. χρέονται δὲ 7
 οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ποιεύντες. εἰσὶ δὲ
 σφί φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον· οἱ πλεῦνες
 αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι
 ποιεύνται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι, τὰ τε 8
 ἄλλα, καὶ φοινίκων τοὺς ἔρσενας Ἕλληνες καλέουσι,
 τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν
 φοινίκων, ἵνα πεπαίῃν τέ σφί ὁ ψῆν τὴν βάλανον ἐσδύ-
 νων, καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς ὁ τοῦ φοίνικος. ψῆνας 9
 γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ δὴ
 οἱ δλυνθοι.

Τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα μέγιστόν μοί ἐστι τῶν ταύτη, 194
 μετὰ γε αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσω. τὰ πλοῖα 2
 αὐτοῖσι ἐστι τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν
 Βαβυλῶνα, ἔοντα κυκλοτερέα, πάντα σκύτινα. ἐπεὰν 3
 γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι, τοῖσι κατύπερθε Ἀσσυρίων
 οἰκήμενοισι, νομέας ἰτέης ταμόμενοι ποιήσωνται, περι-
 τέψουσι τούτοισι διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν, ἰδά-
 φεος τρόπον, οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντας, οὔτε πρῶρην
 συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαν-
 τες. καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον τοῦτο, 4
 ἀπῆϊσι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, φορτίων πλήσαντες·
 μάλιστα δὲ βίκους φοινικίους κατάγουσι οἴνου πλέους.
 ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀνδρῶν
 ὀρθῶν ἐστωῶτων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ πλήκτρον, ὁ
 δὲ ἔξω ὠθέει. ποιεῖται δὲ καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα τὰ 5
 πλοῖα, καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν, καὶ πεντα-

- κισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. ἐν ἐκάστῃ δὲ πλοίῳ
 6 ἄνος ζῶς ἔνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέσοσι πλεῦνες. ἐπεὰν ὦν
 ἀπίκωνται πλείοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διαθέωνται
 τὸν φόρτον, νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν καλὰμην
 πᾶσαν ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν· τὰς δὲ διφθέρας ἐπισάξαντες
 7 ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους. ἀνὰ
 τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλείην οὐδενὶ τρόπῳ,
 ὑπὸ τάχεις τοῦ ποταμοῦ. διὰ γὰρ ταῦτα καὶ οὐκ ἐκ
 8 ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων. ἐπεὰν
 δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπίκωνται ὀπίσω ἐς τοὺς
 Ἀρμενίους, ἄλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται πλοῖα. τὰ
 195 μὲν δὴ πλοῖα αὐτοῖσί ἐστι τοιαῦτα. Ἐσθῆτι δὲ
 τοῖσιδε χρέωνται, κιθῶνι ποθηκεῖ λινέῳ· καὶ ἐπὶ τούτων
 ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύει, καὶ χλανίδιον λευκὸν
 περιβαλλόμενος, ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια, παραπλήσια
 2 τῇσι Βοιωτήσι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ, τὰς κεφαλὰς
 3 μίτρησι ἀναδέονται, μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. σφρη-
 γίδα δὲ ἕκαστος ἔχει, καὶ σκήπτρον χειροποιήτων· ἐπ'
 ἐκάστῃ δὲ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον, ἢ
 4 ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ αἰετὸς, ἢ ἄλλο τι. ἄνευ γὰρ ἐπισή-
 μου οὐ σφί νόμος ἐστὶ ἔχειν σκήπτρον. αὕτη μὲν δὴ
 σφί ἄριστις περὶ τὸ σῶμα ἐστί.
- 196 Νόμοι δὲ αὐτοῖσι ὧδε κατεστάται. ὁ μὲν σοφώ-
 τατος ὄδε, κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ καὶ Ἰλλυ-
 2 ρῶν Ἐνετοὺς πυνθάνομαι χρῆσθαι. κατὰ κώμας ἐκάστας
 ἀπαξ τοῦ ἔτεος ἐκάστου ἐποιέτο τάδε. ὥς ἂν αἱ παρ-
 θένοι γινοῖατο γάμων ὥραϊαι, ταύτας ὅκως συναγάγοιεν
 3 πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας· περὶ δὲ αὐτάς
 3 ἴστατο ὄμιλος ἀνδρῶν. ἀνιστάς δὲ κατὰ μίαν ἐκάστην
 κήρυξ πωλέεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πα-
 σέων· μετὰ δὲ, ὅκως αὕτη εὐρούσα πολλὸν χρυσίον

ΟΙ. 60. 8.]

πρηθείη, ἄλλην ἀνεκήρυσσε, ἥ μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδε-
 στάτη. ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικήσει. ὅσοι μὲν δὴ 4
 ἔσκειν εὐδαίμονες τῶν βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλ-
 λοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς καλλιστευούσας· ὅσοι
 δὲ τοῦ δήμου ἔσκειν ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν
 ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίονας
 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων 5
 τὰς εὐειδεστάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορ-
 φεστάτην, ἥ εἴ τις αὐτέων ἔμπηρος ἦε, καὶ ταύτην
 ἀνεκήρυσσε, ὅστις θέλοι, ἐλάχιστον χρυσίον λαβών,
 συνοικίειν αὐτῇ· ἐς ὃ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσ-
 ἐκέετο. τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγένετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων 6
 παρθένων· καὶ οὕτω αἱ εὐμορφοὶ τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμ-
 πήρους ἐξεδίδουσιν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα 7
 ὅτεφ βούλοιο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητῶ
 ἀπαγαγέσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς
 χρῆν καταστήσαντα, ἥ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ἀπά-
 γεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίατο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον
 ἐκέετο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κώμης τὸν 8
 βουλόμενον ὠνέεσθαι. ὁ μὲν νυν κάλλιστος νόμος, οὗτός
 σφι ἦν· οὐ μέντοι νῦν γε διετέλεσε ἑών. ἄλλο δὲ τι 9
 ἐξευρήκασιν νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν αὐτὰς,
 μήδ' ἐς ἑτέραν πόλιν ἄγωνται· ἐπεὶ τε γὰρ ἀλόντες
 ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου,
 βίου σπανάζων, καταπορνεύει τὰ θήλεα τέκνα. Δεύ- 197
 τερος δὲ σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατεστήκει. τοὺς
 κάμνητας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι· οὐ γὰρ δὴ χρέων-
 ται ἡτροῖσι. προσιδόντες ὦν πρὸς τὸν κάμνοντα, συμ- 2
 βουλεύουσι περὶ τῆς νούσου, εἴ τις καὶ αὐτὸς τοιοῦτο
 ἔπαθε, ὁκοῖον ἔχει ὁ κάμνων, ἥ ἄλλον εἶδε παθόντα.
 ταῦτα προσιδόντες συμβουλεύουσι, καὶ παραινέουσι ἄσσα 3

- αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον, ἢ ἄλλον εἶδε
 4 ἐκφυγόντα. σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα οὐ σφι
 198 ἔξεστι, πρὶν ἂν ἐπειρήται ἥτινα νοῦσον ἔχει. Τα-
 φαὶ δὲ σφι ἐν μέλει. θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι
 2 ἐν Αἰγύπτῳ. ὡσάκισ δ' ἂν μυχθῇ γυναικὶ τῇ ἐωντοῦ
 ἀνὴρ Βαβυλώνιος, περὶ θυμῖμα καταγιζόμενον ἵζει·
 3 ἐτέρωθι δὲ ἡ γυνὴ τῶντὸ τοῦτο ποιεῖ. ὄρθρου δὲ γενο-
 μένου, λούνται καὶ ἀμφοτέροι· ἄγγελος γὰρ οὐδενὸς
 ἄφονται πρὶν ἂν λούσωνται. ταῦτ' ἀ καὶ Ἀρά-
 βιοι ποιεῦσι.
- 199 'Ο δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἔστι τοῖσι Βαβυ-
 λωνίοις ὁδε. δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἱζομένην
 ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, ἀπαξ ἐν τῇ ζόῃ μυχθῆναι ἀνδρὶ
 2 ξείνῳ. πολλὰ δὲ καὶ οὐκ ἀξιέμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι
 ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσai, ἐπὶ ζευγέων ἐν
 καμάρῃσι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱρὸν ἐστᾶσι· θεραπιῇ δὲ
 3 σφι ὅπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὧδε.
 ἐν τεμένει Ἀφροδίτης κατέαται, στέφανον περὶ τῇσι
 κεφαλῇσι ἔχουσai θώμιγγος, πολλὰι γυναῖκες· αἱ μὲν
 4 γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ
 διέξοδοι πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν.
 5 δι' ὧν οἱ ξεῖνοι διεξιόντες ἐκλέγονται. ἐνθα ἐπεὶ ἴζηται
 γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, ἢ τίς οἱ
 ξείνων ἀργῦριον ἐμβάλων ἐς τὰ γούνατα, μυχθῇ ἔξω
 6 τοῦ ἱροῦ. ἐμβalόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· “Ἐπικαλέω
 7 τοι τὴν θεὸν Μύλιττα.” Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν
 Ἀφροδίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργῦριον μέγαθός ἐστι
 ὅσον ὦν· οὐ γὰρ μὴ ἀπόσσηται· οὐ γάρ οἱ θέμις ἐστί·
 8 γίνεται γὰρ ἱρὸν τοῦτο τὸ ἀργῦριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμ-
 βαλόντι ἔπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμῇ οὐδένα. ἐπεὶ δὲ μυχθῇ,
 ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία· καὶ

ΟΙ. 60. 2.]

τὰπὸ τούτου οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις ὥς μιν λάμψαι. ὅσαι μὲν νυν εἶδός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγά- 9
 θεος, ταχὺ ἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἀμορφοὶ αὐτέων
 εἰσὶ, χρόνον πολλὸν προσμένουσι, οὐ δυνάμεναι τὸν
 νόμον ἐκπλῆσαι· καὶ γὰρ τριέτεα καὶ τετραέτεα μετε-
 ξέτεραι χρόνον μένουσι. Ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου 10
 ἐστὶ παραπλήσιος τούτῳ νόμος.

Νόμοι μὲν δὴ 200
 τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστήασι. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν 2
 πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθὺς μου-
 ρον· τοὺς ἐπεὶ τε ἂν θηρεύσαντες αἰήνῳσι πρὸς ἡλίον,
 ποιεύσι τάδε. ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον, καὶ λεήναντες ὑπέ- 3
 ροισι, σῶσι διὰ σινδόνης· καὶ ὅς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν,
 ἄτε μάζαν μαζάμενος ἔχει· ὁ δὲ, ἄρτου τρόπον ὀπτήσας.

Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, 201
 ἐπεθύμησε Μασσαγέτας ἐπ' ἐωυτῇ ποιήσασθαι. τὸ δὲ
 ἔθνος τοῦτο, καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἀλκιμον, οἰκη-
 μένον δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς, πέρην τοῦ
 Ἀράξω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ 2
 δὲ οἱ τινες καὶ Σκυθικὸν λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι.

Ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι 202
 τοῦ Ἰστροῦ· νήσους δ' ἐν αὐτῷ, Λέσβῳ μεγάθεα παρα-
 πλησίας, συχνὰς φασὶ εἶναι. ἐν δὲ αὐτῇσι ἀνθρώπους, 2
 οἳ σιτέονται μὲν ρίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παντοίας·
 καρποὺς δὲ ἀπὸ δενδρέων ἐξευρημένους σφι ἐς φορβὴν
 κατατίθεσθαι ὠραίους, καὶ τούτους σιτέεσθαι τὴν χει-
 μερινήν. ἀλλὰ δὲ σφι ἐξευρῆσθαι δένδρεα, καρποὺς 3
 τοιούσδε τινὰς φέροντα, τοὺς, ἐπεὶ τε ἂν ἐς τῷντὸ
 συνέλθωσι κατὰ εἰλας, καὶ πῦρ ἀνακαύσωνται, κύκλῳ
 περιῤῥιζομένου ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὁσφραινομένου
 δὲ καταγίγνομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου, μεθύ-
 σκεσθαι τῇ ὁσμῇ, κατάπερ Ἑλλήνας τῷ οἴνῳ. πλεῖνος 4

- δὲ ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ, μᾶλλον μεθύσκεσθαι· ἐς
 δ' ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι, καὶ ἐς αἰοιδὴν ἀπικνέεσθαι.
 5 τούτων μὲν αὕτη λέγεται δίαιτα εἶναι. Ὁ δὲ Ἀράξης
 ποταμὸς ῥέει μὲν ἐκ Ματινηῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν
 ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας διέλαβε
 ὁ Κύρος· στόμασι δὲ ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα, τῶν τὰ
 6 πάντα, πλὴν ἐνός, ἐς ἑλεά τε καὶ τενάγεια ἐκδιδοί. ἐν
 τοῖσι ἀνθρώπους κατοικῆσθαι λέγουσι ἰχθῦς ὤμους
 σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας χρᾶσθαι φωκέων δέρ-
 7 μασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ κα-
 8 θαροῦ ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπίη θάλασσα
 ἔστι ἐπ' ἐωυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσσῃ. τὴν
 μὲν γὰρ Ἑλληνες ναυτίλλονται πᾶσαν, καὶ ἡ ἑξω σπηλιέων
 θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη, καὶ ἡ Ἐρυθρὴ, μία τυγ-
 203 χάνει ἐοῦσα. Ἡ δὲ Κασπίη, ἔστι ἐτέρῃ ἐπ' ἐωυτῆς·
 ἐοῦσα μῆκος μὲν πλόου, εἰρεσίῃ χρεωμένῃ, πεντεκαίδεκα
 ἡμερέων· εὖρος δὲ, τῇ εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὕτη ἐωυτῆς, ὀκτὼ
 2 ἡμερέων. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν ἐσπέρην φέροντα τῆς
 θαλάσσης ταύτης ὁ Καύκασος παρατείνει, ἐὼν οὐρέων
 καὶ πλῆθεϊ μέγιστον, καὶ μεγάλῃ ὑψηλότατον. ἔθνεα δὲ
 ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παντοῖα ἐν ἐωυτῇ ἔχει ὁ Καύκα-
 8 σος· τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζῶντα. ἐν τοῖσι
 καὶ δένδρεα φύλλα τοιῆσδε ἰδέης παρεχόμενα εἶναι λέ-
 γεται, τὰ τρίβοντάς τε καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ, ζῶα
 ἐωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ
 ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγνῆσκειν τῷ ἄλλῃ εἰρίφ,
 4 κατὰπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν. μίξιν δὲ τούτων τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, κατὰπερ τοῖσι προβάτοισι.
 204 Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς θαλάσσης ταύτης,
 τῆς Κασπίης καλεομένης, ὁ Καύκασος ἀπέργει· τὰ
 δὲ πρὸς ἧν τε καὶ ἥλιον ἀνατελλοντα, πεδίον ἐκδέ-

OL 60. 3—62. 4.]

κεται, πλήθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν· τοῦ ὧν δὴ πεδίου τοῦ
μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖρην μετέχουσι οἱ Μασσα-
γέται, ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι.
πολλά τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ ἐπαίροντα καὶ ἐπο- 2
τρύνοντα ἦν. πρῶτον μὲν ἡ γένεσις, τὸ δοκέειν πλέον τι
εἶναι ἀνθρώπου· δεύτερα δέ, ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς
πολέμους γενομένη· ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι Κῦ-
ρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος διαφυγέειν.

Ἦν δέ, τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος, γυνὴ τῶν Μασ- 205
σαγετέων βασιλεία· Τόμυρις οἱ ἦν οὖνομα. ταύτην
πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῷ λύγῳ, θέλων γυναικα ἦν
ἔχειν. ἡ δὲ Τόμυρις συνιέισα οὐκ αὐτὴν μιν μνόμενον, 2
ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιλῆϊν, ἀπείπατο τὴν πρόσ-
οδον. Κῦρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλῳ οὐ προεχώ- 3
ρρε, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξέα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος
ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηίην, γεφύρας τε ζευγνύων
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, διάβασιν τῷ στρατῷ, καὶ πύργους ἐπὶ
πλοίων τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομέ-
μενος.

Ἐχοντι δέ οἱ τοῦτον τὸν πόνον, πέμψασα 206
ἡ Τόμυρις κήρυκα, ἔλεγε τάδε· “ὦ βασιλεῦ Μήδων,
παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις· οὐ γὰρ ἂν εἰδείης εἴ τοι
ἐς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα· παυσάμενος δέ, βασι-
λευε τῶν σεωυτοῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχου ὀρέων ἄρχοντας
τῶν περ ἄρχομεν. Οὐκὼν ἐβελήσεις ὑποθήκησι τῇσιδε 2
χρέεσθαι, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι. σὺ 3
δὲ ἦν μεγάλως προθυμέαι Μασσαγετέων πειρηθῆναι,
φέρε, μόχθοι μὲν, τὸν ἔχεις ζευγνύς τὸν ποταμὸν, ἄφες·
σὺ δέ, ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τριῶν
ἡμερέων ὁδὸν, διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέρην. εἰ δ' ἡμέας 4
βούλαιοι ἐσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέρην, σὺ τούτο
τοῦτο ποιεε.” Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος, συνεκάλεσε 5

A. C.
529.

Περσέων τοὺς πρώτους· συναγείρας δὲ τούτους, ἐς μέ-
 6 σον σφι προετίθει τὸ πρήγμα, συμβουλευόμενος ὁκότερα
 ποιήῃ. τῶν δὲ κατὰ τῷτὸ αἰ γνῶμαι συνεξέπιπτον,
 207 αὐτῆς ἐς τὴν χώραν. Παρεὼν δὲ καὶ μεμφόμενος
 τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Λυδὸς, ἀπεδείκνυτο ἐναν-
 τὴν τῇ προκειμένη γνώμῃ, λέγων τάδε· “ὦ βασιλεῦ,
 εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι, ὅτι ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκε τοι,
 τὸ ἂν ὄρῳ σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῷ, κατὰ δύναμιν ἀπο-
 2 τρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα, ἔοντα ἀχάριτα, μαθήματα
 3 γεγόνεε. Εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι, καὶ στρατιῆς
 τοιαύτης ἄρχειν, οὐδὲν ἂν εἴη πρήγμα γνῶμας ἐμέ σοι
 4 ἀποφαίνεσθαι. εἰ δὲ ἔγνωκας ὅτι ἄνθρωπος καὶ σὺ εἰς,
 καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, ἐκείνο πρῶτον μάθε, ὥς
 κύκλος τῶν ἀνθρωπείων ἐστὶ πρηγμάτων· περιφερό-
 5 μενος δὲ, οὐκ ἐφ’ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν. ἤδη ὦν
 ἐγὼ γνώμην ἔχω περὶ τοῦ προκειμένου πρήγματος τὰ
 6 ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. εἰ γὰρ ἐβελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς
 πολεμίους ἐς τὴν χώραν, ὅδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἔνι·
 ἐσσωθεὶς μὲν, προσπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν· ὅηλα
 γὰρ δὴ, ὅτι νικῶντες Μασσαγέται, οὐ τὸ ὑπίσω φεύξον-
 7 ται, ἀλλ’ ἐπ’ ἀρχὰς τὰς σὰς ἔλῳσι. νικῶν δὲ, οὐ νικᾷς
 τοσοῦτον, ὅσον εἰ διαβάς ἐς τὴν ἐκείνων, νικῶν Μασσα-
 γέτας, ἔποιο φεύγουσι· τῷτὸ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνων,
 ὅτι νικήσας τοὺς ἀντιουμένους ἔλῃς ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς
 8 Τομύριοις. Χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου, αἰσχροὺς καὶ οὐκ
 ἀνασχετὸν, Κῦρόν γε τὸν Καμβύσειω γυναικὶ εἴξαντα
 9 ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας. Νῦν ὦν μοι δοκεῖ, διαβάντας
 προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκείνοι διεξίωσι· ἐνθεῦτεν δὲ τάδε
 ποιῶντας, πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι. ὥς γὰρ
 ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν

ΟΙ. 62. 4.]

ἄπειροι, καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθές. τούτοις δὲ τοῖσι 10
 ἀνδράσι, τῶν προβάτων ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας,
 καὶ σκευάσαντας, προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῷ ἡμε-
 τέρῳ δαῖτα· πρὸς δέ, καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἴνου
 ἀκρήτου, καὶ σιτία παντοῖα. ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὑπο- 11
 λειπομένους τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον, τοὺς λοιποὺς
 αὐτοὺς ἐξαναχωρεῖν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ ἐγὼ γνῶ- 12
 μης μὴ ἀμάρτω, κείνοι ἰδόμενοι ἀθαγὰ πολλὰ, τρέφονταί
 τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις
 ἔργων μεγάλων.”

Γνώμαι μὲν αὗται συνέστασαν. Κῦρος δέ, με- 208
 τεῖς τὴν προτέραν γνώμην, τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος,
 προηγόρευε Τομύρι ἐξαναχωρεῖν, ὥς αὐτοῦ διαβησομέ-
 νου ἐπ’ ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξαναχώρεε, κατὰ ὑπέσχετο
 πρῶτα. Κῦρος δέ, Κροίσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθείς τῷ 3
 ἐωυτοῦ παιδὶ Καμβύσῃ, τῷ περ τὴν βασιληίην ἐδίδου,
 καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ εὖ ποιέειν,
 ἦν ἡ διάβασις ἢ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῇ· ταῦτα
 ἐντειλάμενος, καὶ ἀποστείλας τοὺτους ἐς Πέρσας, αὐτὸς
 διέβαινε τὸν ποταμόν, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. Ἐπεὶ 209
 τε δὲ ἐπεραιώθη τὸν Ἀράξα, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἶδε
 ὄψιν, εὐδων ἐν τῶν Μασσαγετῶν τῇ χώρῃ, τοιήνδε.
 ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὄρᾶν τῶν Ὑστάσπεος παί- 2
 δων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας·
 καὶ τούτων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην
 ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπεϊ δὲ τῷ Ἀρσάμεος, ἐόντι ἀνδρὶ 3
 Ἀχαιμενίδῃ, ἦν τῶν παιδῶν Δαρειῶς πρεσβύτατος, ἐὼν
 τότε ἡλικίην ἐς εἰκοσὶ κου μάλιστα ἔτεα. καὶ οὗτος
 καταλέλειπτο ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην
 στρατεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἦν ἐξεγέρθη ὁ Κῦρος, ἐδίδου λό- 4
 γον ἐωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος. ὥς δὲ οἱ ἐδόκεε μεγάλη εἶναι

καλέουσι, ἔστι ἀπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τε κρατισ-
στη· ὅκου Τριτανταίχημ τῷ Ἀρταβάζου ἐκ βασιλείας
ἔχοντι τὸν νομόν τοῦτον, ἀργυρίου μὲν προσήει ἐκάστης
ἡμέρης ἀρτάβη μεστή· ἡ δὲ ἀρτάβη, μέτρον ἐὸν Περ-
σικόν, χωρέει μεδίμνου Ἀττικῆς πλείον χοίνεξι τρισὶ
4 Ἀττικῇσι. ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίη, πάρεξ τῶν
πολεμιστηρίων, οἱ μὲν ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, ὀκτα-
κόσιοι· αἱ δὲ βαινόμεναι, ἑξακισχίλια· καὶ μύριαι.
ἀνέβαινε γὰρ ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων εἴκοσι ἵππους.
5 κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσούτου δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο, ὥστε
τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων
εἰούσαι ἀτελεές, τοῖσι κυσὶ προστετάχατο σιτία παρέ-
χειν. τοιαῦτα μὲν τῷ ἄρχοντι τῆς Βαβυλῶνος ὑπῆρχε
193 ἐόντα. Ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ὕεται μὲν ὀλίγη,
καὶ τὸ ἐκτρέφον τὴν ρίζαν τοῦ σίτου ἐστὶ τοῦτο. ἀρδό-
μενον μέντοι ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λῆϊον,
καὶ παραγίνεται ὁ σίτος· οὐ, κατάπερ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτοῦ
τοῦ ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσὶ
2 τε καὶ κηλωνηίοις ἀρδόμενος. ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα
πᾶσα, κατάπερ ἡ Αἰγυπτία, κατατέμνηται ἐς διώρυχας·
καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ νηυσιπέρητος, πρὸς
ἡλίον τετραμμένη τὸν χειμεριόν· ἐσέχει δὲ ἐς ἄλλον
ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφράτew, ἐς τὸν Τίγριν, παρ' ὃν Νίνος
3 πόλις οἴκητο. ἔστι δὲ χωρέων αὐτῇ ἀπασέων μακρῷ
4 ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν. τὰ
γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειράται ἀρχὴν φέρειν, οὔτε
συκεῆν, οὔτε ἄμπelon, οὔτε ἐλαίην· τὸν δὲ τῆς Δήμη-
τρος καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε ἐπὶ διηκό-
5 σια μὲν τὸ παράπαν ἀποδιδοί· ἐπεὰν δὲ ἄριστα αὐτῇ
δῶνυτῆς ἐνείκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα
αὐτόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται

ΟΙ. 60. 2.]

τεσσέρων εὔπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ κέγχρου καὶ σησά-6
μου ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστάμενος,
μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὖ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι
ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν, καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν
ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπύκται. χρέονται δὲ ἴ
οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ποιεῦντες. εἰσὶ δέ
σφι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον· οἱ πλευνες
αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι
ποιεῦνται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι, τὰ τε 8
ἄλλα, καὶ φοινίκων τοὺς ἔρσενας Ἑλληνες καλέουσι,
τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν
φοινίκων, ἵνα πεπαίην τέ σφι ὁ ψῆν τὴν βάλαον ἐσθύ-
νων, καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς ὁ τοῦ φοίνικος. ψῆνας 9
γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ δὴ
οἱ δλυνθοι.

Τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα μέγιστόν μοι ἐστὶ τῶν ταύτη, 194
μετὰ γε αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσων. τὰ πλοῖα 2
αὐτοῖσι ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν
Βαβυλῶνα, ἔοντα κυκλοτερέα, πάντα σκύτινα. ἐπεὰν 3
γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι, τοῖσι κατύπερθε Ἀσσυρίων
οἰκημένοισι, νομέας ἰτέης ταμόμενοι ποιήσωνται, περι-
τέψουσι τοῦτοισι διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν, ἰδά-
φειος τρόπον, οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντας, οὔτε πρῶρην
συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαν-
τες. καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον τοῦτο, 4
ἀπῑᾱσι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, φορτίων πλήσαντες·
μάλιστα δὲ βίκους φοινικίους κατάγουσι οἶνου πλέους.
ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀνδρῶν
ὀρθῶν ἐστεώτων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ πλήκτρον, ὁ
δὲ ἔξω ὥθει. ποιέεται δὲ καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα τὰ 5
πλοῖα, καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν, καὶ πεντα-

- κισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. ἐν ἐκάστῳ δὲ πλοίῳ
 6 ὄνος ζῶας ἔνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζοσι πλεῦνες. ἐπεὰν ὦν
 ἀπίκωνται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διαθέωνται
 τὸν φόρτον, νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν καλάμην
 πᾶσαν ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν· τὰς δὲ διφθέρας ἐπισάξαντες
 7 ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους. ἀνὰ
 τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν οὐδενὶ τρόπῳ,
 ὑπὸ τάχειος τοῦ ποταμοῦ. διὰ γὰρ ταῦτα καὶ οὐκ ἐκ
 8 ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοία, ἀλλ' ἐκ διφθερέων. ἐπεὰν
 δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπίκωνται ὀπίσω ἐς τοὺς
 Ἀρμενίους, ἀλλὰ τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται πλοία. τὰ
 195 μὲν δὴ πλοία αὐτοῖσι ἐστὶ τοιαῦτα. Ἐσθῆτι δὲ
 τοιγῆδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηνεκῇ λινέῳ· καὶ ἐπὶ τούτων
 ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύνει, καὶ χλανίδιον λευκὸν
 περιβαλλόμενος, ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια, παραπλήσια
 2 τῇσι Βοιωτίῃσι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ, τὰς κεφαλὰς
 3 μίτρησι ἀναδέονται, μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. σφρη-
 γίδα δὲ ἕκαστος ἔχει, καὶ σκήπτρον χειροποίητον· ἐπ'
 ἐκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον, ἢ
 4 ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ αἰετὸς, ἢ ἄλλο τι. ἄνευ γὰρ ἐπισή-
 μου οὐ σφί νόμος ἐστὶ ἔχειν σκήπτρον. αὕτη μὲν δὴ
 σφί ἀρτισις περὶ τὸ σῶμα ἐστί.
- 196 Νόμοι δὲ αὐτοῖσι ὧδε κατεστέαται. ὁ μὲν σοφώ-
 τατος ὄδε, κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ καὶ Ἴλλυ-
 2 ριδῶν Ἐνετοὺς πυνθάνομαι χρῆσθαι. κατὰ κώμας ἐκάστας
 ἀπαξ τοῦ ἔτους ἐκάστου ἐποιέετο τάδε. ὥς ἂν αἱ παρ-
 θένοι γινοῖατο γάμων ὥραιαι, ταύτας ὅκως συναγάγοιεν
 3 πᾶσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας· περίξ δὲ αὐτὰς
 ἴστατο ὄμιλος ἀνδρῶν. ἀνιστὰς δὲ κατὰ μίαν ἐκάστην
 κήρυξ πωλείεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πα-
 σέων· μετὰ δὲ, ὅκως αὕτη εὐροῦσα πολλὰν χρυσίον

OI. 60. 8.]

πρηθείη, ἄλλην ἀνεκήρυσσε, ἥ μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδε-
 στάτη. ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικήσει. ὅσοι μὲν δὴ 4
 ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλ-
 λοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς καλλιστευούσας· ὅσοι
 δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν
 ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίονας
 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων 5
 τὰς εὐειδεστάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορ-
 φεστάτην, ἥ εἴ τις αὐτέων ἔμπηρος ἦε, καὶ ταύτην
 ἀνεκήρυσσε, ὅστις θέλοι, ἐλάχιστον χρυσίον λαβών,
 συνοικέειν αὐτῇ· ἐς δὲ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένην προσ-
 ἐκέετο. τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδῶν 6
 παρθένων· καὶ οὕτω αἱ εὐμορφοὶ τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμ-
 πήρους ἐξεδίδουσιν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα 7
 ὅτεφ βούλοιοτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητῶ
 ἀπαγαγέσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς
 χρῆν καταστήσαντα, ἥ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ἀπά-
 γεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίατω, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον
 ἐκέετο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κώμης τὸν 8
 βουλόμενον ὠνέεσθαι. ὁ μὲν νυν κάλλιστος νόμος, οὗτός
 σφι ἦν· οὐ μέντοι νῦν γε διετέλεσε ἑών. ἄλλο δὲ τι 9
 ἐξευρήκασιν νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῦν αὐτὰς,
 μήδ' ἐς ἑτέραν πόλιν ἄγωνται· ἐπεὶ τε γὰρ ἀλόντες
 ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου,
 βίου σπανίζων, καταπορνεύει τὰ θήλεα τέκνα. Δεύ- 197
 τερος δὲ σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατεστήκει. τοὺς
 κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι· οὐ γὰρ δὴ χρέων-
 ται ἱητροῖσι. προσιόντες ὦν πρὸς τὸν κάμνοντα, συμ- 2
 βουλευούσι περὶ τῆς νόσου, εἴ τις καὶ αὐτὸς τοιοῦτο
 ἔπαθε, ὁκοῖον ἔχει ὁ κάμνων, ἥ ἄλλον εἶδε παθόντα.
 ταῦτα προσιόντες συμβουλευούσι, καὶ παραινέουσι ἄσσα 3

- αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον, ἢ ἄλλον εἶδε
 4 ἐκφυγόντα. σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα οὐ σφι
 198 ἔξεστι, πρὶν ἂν ἐπείρῃται ἥντινα νοῦσον ἔχει. Τα-
 φαὶ δὲ σφι ἐν μέλιτι. θρῆνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι
 2 ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν μυχθῇ γυναῖκί τῇ ἑωυτοῦ
 ἀνὴρ Βαβυλώνιος, περὶ θυμὸν καταμζόμενον ἵζει·
 3 ἐτέρωθι δὲ ἡ γυνὴ τῶντὸ τοῦτο ποιεῖ. ὄρθρου δὲ γενο-
 μένου, λούνται καὶ ἀμφοτέροι· ἄγγελος γὰρ οὐδενὸς
 ἄφυνται πρὶν ἂν λούσωνται. ταῦτ' ἀεὶ ταῦτα καὶ Ἀρά-
 βιοι ποιεῦσι.
- 199 Ὁ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἔστι τοῖσι Βαβυ-
 λωνίοισι ὁδε. δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῃ ἰσομένην
 ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, ἀπαξ ἐν τῇ ζῳῇ μυχθῆναι ἀνδρὶ
 2 ξείνῳ. πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι
 ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσai, ἐπὶ ζευγέων ἐν
 καμάρῃσι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱρὸν ἐστᾶσι· θεραπῆϊν δὲ
 3 σφι ὅπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὧδε.
 ἐν τεμένει Ἀφροδίτης κατέεται, στέφανον περὶ τῇσι
 κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμυγος, πολλαὶ γυναῖκες· αἱ μὲν
 4 γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχολιοτενέες δὲ
 διεξοδοὶ πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν,
 5 δι' ὧν οἱ ξεῖνοι διεξιόντες ἐκλέγονται. ἐνθα ἐπεὰν ἵζηται
 γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, ἢ τίς οἱ
 ξείνων ἀργῦριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα, μυχθῇ ἔξω
 6 τοῦ ἱροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· “Ἐπικαλέω
 7 τοι τὴν θεὸν Μύλιττα.” Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν
 Ἀφροδίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργῦριον μέγαθός ἐστι
 ὅσον ὧν· οὐ γὰρ μὴ ἀπώσῃται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστὶ·
 8 γίνεται γὰρ ἱρὸν τοῦτο τὸ ἀργῦριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμ-
 βαλόντι ἔπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μυχθῇ,
 ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία· καὶ

ΟΙ 60. 3.]

τῶπὸ τούτου οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις ὥς μιν λάμ-
 ψειαι. ὅσαι μὲν νυν εἵδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγά- 9
 θεος, ταχὺ ἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων
 εἰσὶ, χρόνον πολλὸν προσμένουσι, οὐ δυνάμεναι τὸν
 νόμον ἐκπλήσσαι· καὶ γὰρ τρίτετα καὶ τετράτετα μετε-
 ξέτεραι χρόνον μένουσι. Ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου 10
 ἐστὶ παραπλήσιος τούτῳ νόμος. Νόμοι μὲν δὴ 200
 τοῖσι Βαβυλωνίοις οὗτοι κατεστέασιν. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν 2
 πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθὺς μου-
 νον· τοὺς ἐπεὶ τε ἂν θηρεύσαντες αἰήνωσι πρὸς ἥλιον,
 ποιεύσι τάδε. ἐσβάλλουσι ἐς ὄμιον, καὶ λήναντες ὑπέ- 3
 ροῖσι, σῶσι διὰ σινδόνης· καὶ ὅς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν,
 ἄτε μάζαν μαζάμενος ἔχει· ὁ δὲ, ἄρτου τρόπον ὀπτήσας.
 Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, 201
 ἐπεθύμησε Μασσαγέτας ἐπ' ἐωντῶ ποιήσασθαι. τὸ δὲ
 ἔθνος τοῦτο, καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἀλκιμον, οἰκη-
 μένον δὲ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς, πέρην τοῦ
 Ἀράξω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ 2
 δὲ οἱ τινες καὶ Σκυθικὸν λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι.
 Ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι 202
 τοῦ Ἰστροῦ· νήσους δ' ἐν αὐτῷ, Λέσβω μεγάθεα παρα-
 πλησίας, συχνὰς φασὶ εἶναι. ἐν δὲ αὐτῇσι ἀνθρώπους, 2
 οἱ σιτέονται μὲν ῥίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παντοίας·
 καρποὺς δὲ ἀπὸ δενδρέων ἐξευρημένους σφί ἐς φορβὴν
 κατατίθεσθαι ὠραίους, καὶ τούτους σιτέεσθαι τὴν χει-
 μερινήν. ἄλλα δὲ σφί ἐξευρησθαι δένδρεα, καρποὺς 3
 τοιούσδε τινὰς φέροντα, τοὺς, ἐπεὶ τε ἂν ἐς τῶντ'
 συνέλθωσι κατὰ εἰλας, καὶ πῦρ ἀνακαύσωνται, κύκλῳ
 περιῤυζομένου ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὁσφραινομένου
 δὲ καταγιζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου, μεθύ-
 σκεσθαι τῇ ὁσμῇ, κατάπερ Ἑλλήνας τῷ οἴνῳ. πλεῖνος 4

- δὲ ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ, μᾶλλον μεθύσκεσθαι· ἐς
 δ' ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι, καὶ ἐς αἰοιδὴν ἀπικνεύεσθαι.
 5 τοῦτων μὲν αὕτη λέγεται δίαιτα εἶναι. Ὁ δὲ Ἀράξης
 ποταμὸς ῥέει μὲν ἐκ Ματινηῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνθης, τὸν
 ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας διέλαβε
 ὁ Κύρος· στόμασι δὲ ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα, τῶν τὰ
 6 πάντα, πλὴν ἐνὸς, ἐς ἑλεά τε καὶ τενάγεια ἐκδιδοί. ἐν
 τοῖσι ἀνθρώπους κατοικῆσθαι λέγουσι ἰχθύς ὠμούς
 σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας χρᾶσθαι φωκίων δέρ-
 7 μασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ κα-
 8 θαροῦ ἐς τὴν Κασπὴν θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπὴ θάλασσα
 ἔστι ἐπ' ἐωυτῆς, οὐ συμμίγγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσσῃ. τὴν
 μὲν γὰρ Ἑλληνες ναυτίλλουται πᾶσαν, καὶ ἡ ἕξω σπηλεῶν
 θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη, καὶ ἡ Ἐρυθρὴ, μία τυγ-
 203 χάνει εἰούσα. Ἡ δὲ Κασπὴ, ἔστι ἐτέρῃ ἐπ' ἐωυτῆς
 εἰούσα μῆκος μὲν πλούυ, εἰρεσίῃ χρεωμένη, πεντεκαίδεκα
 ἡμερέων· εὖρος δὲ, τῇ εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὕτη ἐωυτῆς, ὀκτὼ
 2 ἡμερέων. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν ἐσπέρην φέροντα τῆς
 θαλάσσης ταύτης ὁ Καύκασος παρατείνει, ὥν οὐρέων
 καὶ πλῆθεϊ μέγιστον, καὶ μεγάλῃ ὑψηλότατον. ἔθνεα δὲ
 ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παντοῖα ἐν ἐωυτῇ ἔχει ὁ Καύκα-
 8 σος· τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζῶοντα. ἐν τοῖσι
 καὶ δένδρεα φύλλα τοιῆσδε ἰδέης παρεχόμενα εἶναι λέ-
 γεται, τὰ τρίβοντάς τε καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ, ζῶα
 ἐωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ
 ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγνῆσκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίφ,
 4 κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν. μίξιν δὲ τοῦτων τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, κατάπερ τοῖσι προβάτοισι.
 204 Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς θαλάσσης ταύτης,
 τῆς Κασπῆς καλεομένης, ὁ Καύκασος ἀπέργει· τὰ
 δὲ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἥλιον ἀνατελλόντα, πεδίον ἐκδέ-

OI. 60. 2—62. 4.]

κεται, πληθος ἀπειρον ἐς ἀποψιν· τοῦ ὧν δὴ πεδίον τοῦ
μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖρην μετέχουσι οἱ Μασσα-
γῆται, ἐπ' οὗς ὁ Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύεσθαι.
πολλά τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ ἐπαίροντα καὶ ἐπο- 2
τρύνοντα ἦν. πρῶτον μὲν ἡ γένεσις, τὸ δοκέειν πλεόν τι
εἶναι ἀνθρώπου· δεύτερα δέ, ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς
πολέμους γενομένη· ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι Κῦ-
ρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος διαφυγέειν.

Ἦν δέ, τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος, γυνὴ τῶν Μασ- 205
σαγετῶν βασιλεία· Τόμυρις οἱ ἦν ὄνομα. ταύτην
πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνάτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναικα ἦν
ἔχειν. ἡ δὲ Τόμυρις συνείσα οὐκ αὐτὴν μιν μνώμενον, 2
ἀλλὰ τὴν Μασσαγετῶν βασιλῆϊν, ἀπέπατο τὴν πρὸς-
οδόν. Κῦρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλω οὐ προεχώ- 3
ρεε, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξέα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος
ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηϊν, γεφύρας τε ζευγνύων
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, διάβασιν τῷ στρατῷ, καὶ πύργους ἐπὶ 4
πλοίων τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομέ-
μενος.

Ἔχοντι δέ οἱ τοῦτον τὸν πόνον, πέμψασα 206
ἡ Τόμυρις κήρυκα, ἔλεγε τάδε· “ὦ βασιλεῦ Μήδων,
παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις· οὐ γὰρ ἂν εἰδείης εἰ τοι
ἐς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα· παυσάμενος δέ, βασι-
λευε τῶν σewanτοῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχεν ὀρέων ἄρχοντας
τῶν περ ἄρχομεν. Οὕκων ἐβελήσεις ὑποθήκησι τῆσιδε 2
χρέεσθαι, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι. σὺ 3
δὲ ἦν μεγάλως προθυμέαι Μασσαγετῶν πειρηθῆναι,
φέρε, μόχθον μὲν, τὸν ἔχεις ζευγνύς τὸν ποταμὸν, ἄφες·
σὺ δέ, ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τριῶν
ἡμερέων ὁδόν, διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέρην. εἰ δ' ἡμέας 4
βούλῃαι ἐσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέρην, σὺ τῶντο
τοῦτο ποίειε.” Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος, συνεκάλεσε 5

Περσέων τοὺς πρῶτους· συναγείρας δὲ τούτους, ἐς μέ-
 6 στον σφί προετίθει τὸ πρῆγμα, συμβουλευόμενος ὁκότερα
 ποιήη. τῶν δὲ κατὰ τῶντὸ αἰ γινώμαι συνεξέπιπτον,
 κελυόντων ἐσδέκεσθαι Τόμυριν τε καὶ τὸν στρατὸν
 207 αὐτῆς ἐς τὴν χώραν. Παρεὼν δὲ καὶ μεμφόμενος
 τὴν γνώμην ταύτην Κροίσος ὁ Λυδὸς, ἀπεδείκνυτο ἐναν-
 τὶν τῇ προκειμένη γνώμῃ, λέγων τάδε· “ὦ βασιλεῦ,
 εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι, ὅτι ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκέ τοι,
 τὸ ἂν ὀρῶ σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῷ, κατὰ δύναμιν ἀπο-
 2 τρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάρिता, μαθήματα
 3 γεγόνεε. Εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι, καὶ στρατιῆς
 τοιαύτης ἄρχειν, οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα γνώμας ἐμέ σοι
 4 ἀποφαίνεσθαι. εἰ δὲ ἔγνωκας ὅτι ἄνθρωπος καὶ σὺ εἰς,
 καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, ἐκείνο πρῶτον μάθε, ὥς
 κύκλος τῶν ἀνθρωπηῶν ἐστὶ πρηγμάτων· περιφερό-
 5 μενος δὲ, οὐκ ἐφ’ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχείν. ἤδη ὦν
 ἐγὼ γνώμην ἔχω περὶ τοῦ προκειμένου πρηγματος τὰ
 6 ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. εἰ γὰρ ἐβελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς
 πολεμίους ἐς τὴν χώραν, ὅδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἔνι·
 ἐσσωθεὶς μὲν, προσπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν· δηλα-
 7 ται, ἀλλ’ ἐπ’ ἀρχὰς τὰς σὰς ἔλῳσι. νικῶν δὲ, οὐ νικᾷς
 τοσοῦτον, ὅσον εἰ διαβάς ἐς τὴν ἐκείνων, νικῶν Μασσα-
 γέτας, ἔποιο φεύγουσι· τῶντὸ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνῳ,
 ὅτι νικήσας τοὺς ἀντιυμένους ἔλῃς ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς
 8 Τομύριος. Χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου, αἰσχρὸν καὶ οὐκ
 ἀνασχετὸν, Κύρῳ γε τὸν Καμβύσῳ γυναικὶ εἰζάντα
 9 ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας. Νῦν ὦν μοι δοκεῖ, διαβάντας
 προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκείνοι διεξίωσι· ἐνθεῦτεν δὲ τάδε
 ποιεῦντας, πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι. ὥς γὰρ
 ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσι ἀγαθῶν τε Περσικῶν

ΟΙ. 62. 4.]

ἄπειροι, καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθείες. τοῦτοις δὲ τοῖσι 10
 ἀνδράσι, τῶν προβάτων ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας,
 καὶ σκευάσαντας, προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῷ ἡμε-
 τέρῳ δαῖτα· πρὸς δὲ, καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἴνου
 ἀκρήτου, καὶ σιτία παντοῖα. ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὑπο- 11
 λειπομένους τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον, τοὺς λοιποὺς
 αὐτὶς ἐξαναχωρεῖν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ ἐγὼ γνώ- 12
 μης μὴ ἁμάρτω, κείνοι ἰδόμενοι ἀθαγὰ πολλὰ, τρέφονται
 τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις
 ἔργων μεγάλων.”

Γνώμαι μὲν αὐταὶ συνέστασαν. Κῦρος δὲ, με- 208
 τεῖς τὴν προτέρην γνώμην, τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος,
 προηγόρευε Τομύρι ἐξαναχωρεῖν, ὥς αὐτοῦ διαβησομέ-
 νου ἐπ’ ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξαναχώρεε, κατὰ ὑπέσχετο
 πρῶτα. Κῦρος δὲ, Κροίσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθéis τῷ 3
 ἐωυτοῦ παιδὶ Καμβύσῃ, τῷ περ τὴν βασιληῆν ἐδίδου,
 καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ εὖ ποιεῖν,
 ἦν ἡ διάβασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῇ· ταῦτα
 ἐντειλάμενος, καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας, αὐτοὺς
 διέβαινε τὸν ποταμόν, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. Ἐπεὶ 209
 τε δὲ ἐπεραιώθη τὸν Ἀράξα, νυκτὸς ἐπελθοῦσης, εἶδε
 ὄψιν, εὐδων ἐν τῶν Μασσαγετέων τῇ χώρῃ, τοιήνδε.
 ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὁρᾶν τῶν Ὑστάσπεος παί- 2
 δων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας·
 καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην
 ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπεϊ δὲ τῷ Ἀρσάμεος, ἐόντι ἀνδρὶ 3
 Ἀχαιμενίδῃ, ἦν τῶν παίδων Δαρείος πρεσβύτατος, ἐὼν
 τότε ἡλικίην ἐς εἴκοσιν ἔτη. καὶ οὗτος
 καταλείπετο ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην
 στρατεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἡ ἐξεγέρθη ὁ Κῦρος, ἐδίδου λό- 4
 γον ἐωυτῷ περὶ τῆς ὕψις. ὥς δὲ οἱ ἐδόκεε μεγάλη εἶναι

- ἡ ὄψις, καλίσας Ὑστάσπεα, καὶ ἀπολαβὼν μόνον, εἶπε·
 6 “Ὑστασπες, παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῇ ἐμῇ
 ἀρχῇ ἐῴλωκε· ὥς δὲ ταῦτα ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω.
 6 ἐμεῦ θεοὶ κήδονται, καὶ μοι πάντα προδεικνύουσι τὰ
 ἐπιφερόμενα· ἤδη ὦν ἐν τῇ παροιχομένη νυκτὶ εὐδων,
 εἶδον τῶν σῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν
 ὤμων πτέρυγας· καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ
 7 τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκων ἐστὶ μηχανὴ ἀπὸ τῆς
 ὄψιος ταύτης οὐδεμία, τὸ μὴ κείνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί.
 σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην πορεύεο ὑπίσω ἐς Πέρσας, καὶ
 ποιεε ὅκως ἐπεὰν ἐγὼ τάδε καταστρεψάμενος ἔλθω ἐκεῖ,
 210 ὥς μοι καταστήσῃς τὸν παῖδα ἐς ἔλεγχον.” Κύρος
 μὲν δοκέων Δαρεῖον οἱ ἐπιβουλεύειν, ἔλεγε τάδε· τῷ δὲ
 ὁ δαίμων προέφαινε, ὥς αὐτὸς μὲν τελευτήσῃεν αὐτοῦ
 ταύτῃ μέλλοι, ἡ δὲ βασιλῆϊ αὐτοῦ περιχωρέοι ἐς
 2 Δαρεῖον. Ἀμείβεται δὴ ὦν ὁ Ὑστάσπης τοῖσδε· “ὦ
 βασιλεῦ, μὴ εἴῃ ἀνὴρ Πέρσης γεγωνῶς, ὅστις τοι ἐπι-
 βουλεύσει· εἰ δ' ἔστι, ἀπόλοιτο ὥς τάχιστα· ὃς ἀντὶ
 μὲν δούλων, ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι· ἀντὶ δὲ
 8 ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἀπάντων. εἰ δὲ τίς τοι
 ὄψις ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα βουλεύειν
 περὶ σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τούτῳ ὃ τι
 σὺ βούλει.” Ὑστάσπης μὲν τούτοισι ἀμειψάμενος,
 καὶ διαβάς τὸν Ἀράξea, ἦϊε ἐς Πέρσας, φυλάξων Κύρου
 τὸν παῖδα Δαρεῖον.
 211 Κύρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξεω ἡμέρης ὁδὸν,
 2 ἐποίησε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα, Κύρου
 τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ἀπελάσαντος
 ὑπίσω ἐπὶ τὸν Ἀράξea, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηῖου,
 ἐπελθούσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορις τοῦ στρατοῦ,
 τοὺς τε λειφθέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ἐφόνευσεν ἀλεξο-

ΟΙ. 62. 4.]

μένους, καὶ τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, ὥς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναντίους, κλιθέντες δαίνυντο· πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ οἴνου, εὐδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφειων ἐφόνευσαν, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας ἐξώρῃσαν, καὶ ἄλλους, καὶ τὸν τῆς βασιλείης Τομύριος παῖδα, στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὐνομα ἦν Σπαργαπίσης. Ἡ δὲ, πυθομένη τὰ τε περὶ τὴν στρατιὴν 212 γεγονότα καὶ τὰ περὶ τὸν παῖδα, πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κῦρον, ἔλεγε ταδε· “Ἀπληστε αἵματος Κῦρε, μηδὲν ἐπαρθῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι, εἰ ἀμπελίνῳ καρπῷ, τῷ περ αὐτοὶ ἐμπικιλάμενοι μαίνεσθε οὕτω, ὅστε κατ' αὐτῶν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλῶειν ὑμῖν ἔπειτα κακὰ, τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας, ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν ὦν μευ εὖ 3 παραινεούσης ὑπόλαβε τὸν λόγον. ἀποδοὺς μοι τὸν παῖδα, ἀπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρας ἀζήμιος, Μασσαγετέων τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ κατυβρίσας. εἰ δὲ μὴ 4 ταῦτα σὺ ποιήσεις, ἥλιον ἐπόμνυμί τοι τὸν Μασσαγετέων δεσπότην, ἧ μὴν σὲ ἐγὼ, καὶ ἀπληστον ἐόντα, αἵματος κορέσω.”

Κῦρος μὲν νυν τῶν ἐπέων 213 οὐδένα τούτων ἀνεειχθέντων ἐποιέετο λόγον. ὁ δὲ τῆς βασιλείης Τομύριος παῖς Σπαργαπίσης, ὥς μιν ὁ τε οἶνος ἀνῆκε, καὶ ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς Κύρου ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι, ἔτυχε· ὥς δὲ ἐλύθη τε τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐωυτόν. καὶ δὴ οὗτος μὲν τρόπῳ τοιούτῳ τελευτᾷ. Τόμυρις δὲ, 214 ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, συλλέξασα πᾶσαν τὴν ἐωυτῆς δύναμιν, συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην, 2 ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρίνω ἰσχυροτάτην γενέσθαι· καὶ δὴ καὶ πυνθάνομαι οὕτω τοῦτο γινόμενον. πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας 8

- ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δέ, ὥς σφι τὰ βέλεα ἐξετε-
 τόξευτο, συμπεσόντας τῇσι αἰχμησί τε καὶ τοῖσι ἔγχει-
 ριδίοις συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συνε-
 στάναι μαχομένους, καὶ οὐδετέρους ἐθέλειν φεύγειν·
 4 τέλος δέ, οἱ Μασσαγέται περιεγενέατο. ἦ τε δὴ πολλὰ
 τῆς Περσικῆς στρατῆς αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, καὶ δὴ
 καὶ αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς
 5 δέοντα τριήκοντα ἔτεα. ἀσκὸν δὲ πλήσασα αἵματος
 ἀνθρωπῆϊον Τόμυρις, ἐδίξητο ἐν τοῖσι τεθνεώσι τῶν
 6 Περσέων τὸν Κύρου νέκυν. ὥς δὲ εὔρε, ἐναπῆκε αὐτοῦ
 τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν ἀσκόν· λυμαιομένη δὲ τῷ νεκρῷ,
 ἐπέλεγε τάδε· “Σὺ μὲν ἐμέ ζώουσάν τε καὶ νικῶσάν σε
 μάχῃ ἀπώλεσας, παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν δόλῳ· σέ δ’ ἐγὼ,
 κατὰπερ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.” Τὰ μὲν δὴ κατὰ
 τὴν Κύρου τελευτὴν τοῦ βίου, πολλῶν λόγων λεγομένων,
 ὅδε μοι ὁ πιθανώτατος εἴρηται.
- 215 Μασσαγέται δὲ ἐσθιῆτά τε ὁμοίην τῇ Σκυθικῇ
 φορέουσι, καὶ δίαταν ἔχουσι. ἱππῷται δέ εἰσι καὶ
 ἀνιπποὶ· ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι. καὶ τοξόται τε
 2 καὶ αἰχμοφόροι, σαγάρεις νομίζοντες ἔχειν. χρυσῷ δὲ
 καὶ χαλκῷ τὰ πάντα χρέωνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμὰς,
 καὶ ἄρδεις, καὶ σαγάρεις, χαλκῷ τὰ πάντα χρέωνται· ὅσα
 δὲ περὶ κεφαλὴν, καὶ ζωστήρας, καὶ μασχαλιστήρας,
 3 χρυσῷ κοσμέονται. ὥς δ’ αὐτως τῶν ἵππων τὰ μὲν περὶ
 τὰ στέρνα, χαλκῶς θώρηκας περιβάλλουσι· τὰ δὲ περὶ
 4 τοὺς χαλινούς καὶ στόμα καὶ φάλαρα, χρυσῷ. σιδήρῳ
 δὲ οὐδ’ ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφί ἐστι
 216 ἐν τῇ χώρῃ· ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς, ἅπλετος. Νό-
 μωσι δὲ χρέωνται τοιοῖσδε· γυναῖκα μὲν γαμέει ἑκα-
 2 στος, ταύτησι δὲ ἐπὶκοῖνα χρέωνται. ὁ γὰρ Σκύθας φασὶ
 Ἕλληνες ποιεῖν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιοῦντες, ἀλλὰ

ΟΙ. 62. 4.]

Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμήσει γυναικὸς Μασσαγέτης
 ἀνὴρ, τὸν φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης,
 μίσηται ἀδελῶς. Οὖρος δὲ ἡλικίης σφί προκέεται ἄλλος 8
 μὲν οὐδεὶς· ἐπεὰν δὲ γέρων γένηται κάρτα, οἱ προσή-
 κοντές οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν, καὶ ἄλλα
 πρόβατα ἅμα αὐτῷ· ἐψήσαντες δὲ τὰ κρέα, κατενωχέ-
 ονται. ταῦτα μὲν τὰ ὀλβιώτατά σφί νερόμυσται. τὸν δὲ 4
 νούσῃ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, ἀλλὰ γῇ κρύ-
 πτουσι, συμφορὴν ποιούμενοι, ὅτι οὐκ ἔκετο ἐς τὸ τυθῆ-
 ναι. Σπεύρουσι δὲ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων ζώουσι 8
 καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ, ἄφθονοί σφί ἐκ τοῦ Ἀράξεω ποτα-
 μοῦ παραγίνονται· γαλακτοπόται δὲ εἰσί. Θεῶν δὲ 6
 μοῦνον ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵππους. νόμος δὲ
 οὗτος τῆς θυσίης· τῶν θεῶν τῷ ταχίστῃ πάντων τῶν
 θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ.

ΕΥΤΕΡΗ.

Α. Ο. ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ δὲ Κύρου, παρέλαβε τὴν βα-
529. σιλήϊν Καμβύσης, Κύρου ἑὼν παῖς καὶ Κασσανδράνης,
τῆς Φαρνάσπew θυγατρὸς· τῆς προαποθανούσης, Κύρος
αὐτὸς τε μέγα πένθος ἐποιήσατο, καὶ τοῖσι ἄλλοισι
2 προεῖπε πᾶσι, τῶν ἥρχε, πένθος ποιέεσθαι. ταύτης δὲ
τῆς γυναικὸς ἑὼν παῖς καὶ Κύρου Καμβύσης, Ἴωνας μὲν
καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρῷους ἐόντας ἐνόμιζε· ἐπὶ
δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, ἄλλους τε παρα-
λαβὼν τῶν ἥρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτεε.
2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἢ Ψαμμίτιχον σφέων
βασιλεῦσαι, ἐνόμιζον ἑωυτοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων
3 ἀνθρώπων. ἐπειδὴ δὲ Ψαμμίτιχος βασιλεύσας ἠθέλησε
εἰδέναι οἱ τινες γενοῖατο πρώτοι, ἀπὸ τούτου νομίζουσι
Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑωυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων
4 ἑωυτούς. Ψαμμίτιχος δὲ ὡς οὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος
πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρώτοι ἀνθρώ-
πων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε. Παιδιά δύο νεογνὰ ἀνθρώ-
πων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποιμένα
τροφὴν τινα τοιήνδε· ἐντειλάμενος μηδένα ἀντίον αὐτῶν
μηδεμίαν φωνὴν ἰέναι, ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν
κέεσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν ὥρην ἐπαγινέειν σφι αἰγας·

πλήσαντα δὲ τοῦ γάλακτος, τὰλλα διαπρήσσεσθαι. ταῦτα δ' ἐποίηε τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμίτιχος, θέλων ἀκούσαι τῶν παιδίων, ἀπαλλαχθέντων τῶν ἀσήμεων κυνημάτων, ἥτινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην. τάπερ ὦν καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσ- 6 σονται, ἀνοίγοντι τὴν θύρην καὶ ἐσιόντι τὰ παιδιά ἀμφότερα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνεον, ὀρέγοντα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὴ πρῶτα ἀκούσας, ἥσυχος ἦν ὁ ποιμήν. ὥς δὲ ἴ πολλὰκι φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, οὕτω δὴ σημήνας τῷ δεσπότη, ἤγαγε τὰ παιδιά κελεύσαντος ἐς ὄψιν τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς 8 ὁ Ψαμμίτιχος, ἐπυνθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων βεκὸς τι καλέουσι. πυνθανόμενος δὲ, εὗρισκε Φρύγας καλέοντας 9 τὸν ἄρτον. οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι, καὶ τοιοῦτ' ἀσταθμησάμενοι πρήγματι, τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι ἐωυτῶν. Ὡδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱρέων τοῦ 3 Ἡφαίστου ἐν Μέμφι ἤκουον. Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ, καὶ ὥς γυναικῶν τὰς γλώσσας ὁ Ψαμμίτιχος ἐκταμών, τὴν δίαίταν οὕτως ἐποίησατο τῶν παιδων παρὰ ταύτησι τῇσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν 2 τροφὴν τῶν παιδων τοσαῦτα ἔλεγον. Ἦκουσα δὲ καὶ ἄλλα ἐν Μέμφι, ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖσι ἱρεῦσι τοῦ Ἡφαίστου. καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἡλιούπολιν 8 αὐτῶν τούτων εἵνεκεν ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοις τοῖσι ἐν Μέμφι. οἱ γὰρ Ἡλιούπολῖται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι λογιώτατοι. Τὰ μὲν 4 νυν θεῖα τῶν ἀπηγημάτων ὅλα ἤκουον, οὐκ εἰμι πρόθυμος ἐξεγγέσθαι, ἔξω ἢ τὰ οὐνόματα αὐτῶν μόνον· νομίζων πάντας ἀνθρώπους ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ λόγου ἐξαναγκαζόμενος ἐπιμνησθήσομαι.

- 4 Ὅσα δὲ ἀνθρωπήϊα πρήγματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολο-
 2 γούντες σφίσι. Πρώτους Αἰγυπτίους ἀνθρώπων ἀπάντων
 ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν, δυώδεκα μέρεα δασαμένους τῶν
 ὥρων ἐς αὐτόν. ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἀστρων
 8 ἔλεγον. ἄγουσι δὲ τοσῶδε σοφώτερον Ἑλλήνων, ἐμοὶ
 δοκεῖν, ὅσφ' Ἕλληνας μὲν διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον
 ἐπεμβάλλουσι, τῶν ὥρων εἵνεκεν· Αἰγύπτιοι δὲ τριηκον-
 τημέρους ἄγοντες τοὺς δυώδεκα μῆνας, ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν
 ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφί' ὁ κύκλος
 4 τῶν ὥρων ἐς τὸν αὐτὸν περιῖων παραγίνεται. Δυώδεκά τε
 θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι,
 6 καὶ Ἕλληνας παρὰ σφέων ἀναλαβεῖν. βωμούς τε καὶ
 ἀγάλματα καὶ νηοὺς θεοῖσι ἀπονείμει σφέας πρώτους,
 καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι. καὶ τούτων μὲν νῦν τὰ
 6 πλέω ἔργα εἰδήλουν οὕτω γενόμενα. Βασιλεῦσαι δὲ
 7 πρῶτον Αἰγύπτου ἀνθρώπων ἔλεγον Μῆνα. ἐπὶ τούτου,
 πλὴν τοῦ Θηβαϊκοῦ νομοῦ, πᾶσαν Αἴγυπτον εἶναι ἔλος·
 καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον τῶν νῦν ἔνερθε λίμνης
 τῆς Μοίριος ἐόντων· ἐς τὴν ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης
 5 ἐπτά ἡμερῶν ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποταμόν. Καὶ εὖ μοι
 ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς χώρας. δῆλα γὰρ δὴ καὶ μὴ
 προακούσαντι, ἰδόντι δὲ, ὅς τις γε σύνεσιν ἔχει, ὅτι
 Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἑλληνες ναυτίλλονται, ἔστι Αἰγυπτίοις
 ἐπικτήτος τε γῆ, καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ κατῴ-
 περθε ἔτι τῆς λίμνης ταύτης, μέχρι τριῶν ἡμερῶν πλοῦς,
 τῆς πέρι ἐκείνοι οὐδὲν ἔτι τοιόνδε ἔλεγον, ἔστι δ'
 ἕτερον τοιοῦτον.
 2 Αἰγύπτου γὰρ φύσις τῆς χώρας ἐστὶ τοιήδε. Πρῶτα
 μὲν προσπλέων, ἔτι καὶ ἡμέρης δρόμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς,
 κατεῖς καταπειρητηρίην, πηλὸν τε ἀνοίσεις, καὶ ἐν ἔνδεκα
 ὀργυῖσσι ἔσσει. τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσούτῳ δηλοῖ πρόχυσιν

τῆς γῆς ἐοῦσαν. Αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου ἐστὶ μήκος 6
 τὸ παρὰ θάλασσαν, ἐξήκοντα σχοῖνοι, κατὰ ἡμέας διαι-
 ρέομεν εἶναι Αἰγυπτὸν ἀπὸ τοῦ Πλινθινήτεω κόλπου
 μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον ὄρος τείνει·
 ταύτης ὧν ἅπο οἱ ἐξήκοντα σχοῖνοί εἰσι. ὅσοι μὲν γὰρ 2
 γεωπεῖναι εἰσι ἀνθρώπων, ὀργυῖῃσι μεμετρήκασι τὴν
 χώραν· ὅσοι δὲ ἦσσαν γεωπεῖναι, σταδίοισι· οἱ δὲ
 πολλὴν ἔχουσι, παρασάγγῃσι· οἱ δὲ ἀφθονον λίην,
 σχοῖνοισι. δύναται δὲ ὁ μὲν παρασάγγης τριήκοντα 3
 στάδια· ὁ δὲ σχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ἑὼν Αἰγύπτῳ,
 ἐξήκοντα στάδια. οὕτω ἂν εἴησαν Αἰγύπτου στάδιοι 4
 ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, τὸ παρὰ θάλασσαν. Ἐν- 7
 θεῦτεν μὲν καὶ μέχρι Ἡλιουπόλιος ἐς τὴν μεσόγειαν,
 ἔστι εὐρέα Αἴγυπτος, ἐοῦσα πᾶσα ὑπὲρ τε καὶ ἄνωθεν,
 καὶ Ἰλὺς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς τὴν Ἡλιούπολιν ἀπὸ θαλάσ- 2
 σης ἄνω ἰόντι, παραπλησίη τὸ μήκος τῇ ἐξ' Ἀθηνέων ὁδῷ,
 τῇ ἀπὸ τῶν δωδέκα θεῶν τοῦ βωμοῦ φερούσῃ ἕς τε
 Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου. σμι- 3
 κρόν τι τὸ διάφορον εὖροι τις ἂν λογιζόμενος τῶν ὁδῶν
 τούτων, τὸ μὴ ἴσας μήκος εἶναι, οὐ πλέον πεντεκαίδεκα
 σταδίων· ἡ μὲν γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ' Ἀθηνέων, καταδεῖ πεντε-
 καίδεκα σταδίων, ὥς μὴ εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων· ἡ
 δὲ ἐς Ἡλιούπολιν ἀπὸ θαλάσσης, πληροὶ ἐς τὸν ἀριθμὸν
 τούτων. Ἀπὸ δὲ Ἡλιουπόλιος ἄνω ἰόντι, στεινὴ 8
 ἐστὶ Αἴγυπτος. τῇ μὲν γὰρ, τῆς Ἀραβίης ὄρος παρατέ-
 τатаι, φέρον ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσαμβρίας τε καὶ νότου,
 αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην θάλασσαν·
 ἐν τῇ αἱ λιθοτομίαι ἔνεισι, αἱ ἐς τὰς πυραμίδας κατα-
 τμηθεῖσαι τὰς ἐν Μέμφι. ταύτῃ μὲν λῆγον, ἀνακάμπτει 2
 ἐς τὰ εἰρηται, τὸ ὄρος. τῇ δὲ αὐτὸ ἐωτοῦ ἐστὶ μακρό-
 τaton, ὥς ἐγὼ ἐπυνθανόμην δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι τῆς

ὁδοῦ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην· τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ, λιβα-
 νωτοφόρα αὐτοῦ τὰ τέρματα εἶναι. τοῦτο μὲν νῦν τὸ
 8 ὄρος τοιοῦτο ἐστί. Τὸ δὲ πρὸς Λιβύης τῆς Αἰγύπτου,
 ὄρος ἄλλο πέτρινον τείνει, ἐν τῷ αἰ πυραμίδες ἔναισι,
 ψάμμοφ κατελυμένον, τεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν
 4 καὶ τοῦ Ἀραβίου τὰ πρὸς μεσαμβρίην φέροντα. Τὸ ὦν
 δὴ ἀπὸ Ἑλιουπόλιος, οὐκέτι πολλὸν χωρίον, ὥς εἶναι
 Αἰγύπτου· ἄλλ' ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων ἀναπλόου
 5 στεινή ἐστι Αἴγυπτος ἐοῦσα. τῶν δὲ οὐρέων τῶν εἰρη-
 νικῶν τὸ μεταξὺ, πεδιάς μὲν γῆ· στάδιοι δὲ μάλιστα
 ἐδόκεόν μοι εἶναι, τῇ στεινότατόν ἐστι, δικασίων οὐ
 πλείους, ἐκ τοῦ Ἀραβίου οὖρεος ἕς τὸ Λιβυκὸν καλεῖ-
 6 μενον. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν αὐτὶς εὐρέα Αἴγυπτός ἐστι. Πέ-
 9 φυκε μὲν νῦν ἡ χώρα αὕτη οὕτω. Ἀπὸ δὲ Ἑλιου-
 πόλιος ἕς Θήβας, ἔστι ἀνάπλοος ἑννέα ἡμερέων· στάδιοι
 δὲ τῆς ὁδοῦ, ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι,
 2 σχοίνων ἐνὸς καὶ ὀγδώκοντα ἐόντων. οὗτοι συντιθέμενοι
 οἱ στάδιοι Αἰγύπτου, τὸ μὲν παρὰ θάλασσαν, ἦδη μοι
 καὶ πρότερον δεδήλωται ὅτι ἐξακοσίων τέ ἐστι σταδίων
 καὶ τρισχιλίων· ὅσον δέ τι ἀπὸ θαλάσσης ἕς μεσόγαϊαν
 3 μέχρι Θηβέων ἐστί, σημανέω. στάδιοι γάρ εἰσι εἴκοσι
 καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἕς
 Ἑλεφαντίνην καλεομένην πόλιν, στάδιοι χίλιοι καὶ
 ὀκτακόσιοι εἰσὶ.

10 Ταύτης ὦν τῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, κα-
 τάπερ οἱ ἱρέες ἔλεγον, ἐδόκεε δὲ καὶ αὐτῷ μοι εἶναι
 2 ἐπικτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων
 τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ ἐφαίνετό
 μοι εἶναι κοτε κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ γε τὰ περὶ
 Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαιάνδρου
 πεδίων· ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν.

τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν, ἐνὶ 8
 τῶν στομάτων τοῦ Νείλου, ἐόντος πενταστόμου, οὐδεὶς
 αὐτῶν πλήθεος πέρι ἄξιος συμβληθῆναι ἐστί. εἰσὶ δὲ 4
 καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἐόντες μεγάλα,
 οἳ τινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσὶ· τῶν ἐγὼ φρά-
 σαι ἔχω οὐνόματα, καὶ ἄλλων, καὶ οὐκ ἥκιστα Ἀχελώου·
 ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης, καὶ ἐξιεὶς ἐς θάλασσαν, τῶν
 Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμίσεας ἤδη ἤπειον πεποίηκε.
 Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρας, Αἰγύπτου δὲ οὐ πρό- 11
 σω, κόλπος θαλάσσης ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεο-
 μένης θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ στενὸς, ὥς
 ἔρχομαι φράσω. μῆκος μὲν πλόου, ἀρξαμένῳ ἐκ μυ- 2
 χοῦ διεκπλῶσαι ἐς τὴν εὐρέην θάλασσαν, ἡμέραι ἀναι-
 σιμοῦνται τεσσαεράκοντα, εἰρεσίῃ χρεωμένῳ· εὖρος δὲ,
 τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἡμισυ ἡμέρης πλόου. ῥηχὴ
 δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. ἔτε- 8
 ρον τοιοῦτον κόλπον καὶ τὴν Αἴγυπτον δοκέω γενέσθαι
 κοῦ· τὸν μὲν, ἐκ τῆς βορηῆς θαλάσσης κόλπον ἐσέ-
 χοντα ἐπὶ Αἰθιοπίας· τὸν δὲ Ἀράβιον, τὸν ἔρχομαι
 λέξων, ἐκ τῆς νοτίας φέροντα ἐπὶ Συρίας· σχεδὸν μὲν
 ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δέ τι
 παραλλάσσοντας τῆς χώρας. εἰ ὦν δὴ ἐβλήσει ἐκτρέ- 4
 ψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς τοῦτον τὸν Ἀράβιον κόλπον,
 τί μιν κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντὸς γε
 διαμυριῶν ἐτέων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἔλπομαι γε καὶ μυριῶν 8
 ἐντὸς χωσθῆναι ἂν. κοῦ γε δὴ, ἐν τῷ προαναισιμω-
 μένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, οὐκ ἂν χωσθεῖη
 κόλπος καὶ πολλῷ μέζων ἔτι τούτου, ὑπὸ τοσούτου τε
 ποταμοῦ καὶ οὕτως ἐργατικοῦ; Τὰ περὶ Αἴγυ- 12
 πτον ὦν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι, καὶ αὐτὸς
 οὕτω κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον προ-

κειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, κογχυλία τε φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὖρεσι, καὶ ἄλμην ἐπανθέουσαν, ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι· καὶ ψάμμον μούνον Αἰγύπτου ὅρος τοῦτο τὸ ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον· πρὸς δέ, τῇ χώρῃ οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρψ ἐούση τὴν Αἰγυπτὸν προσεϊκέλην, οὔτε τῇ Λιβύῃ, οὐ μὴν οὐδὲ τῇ Συρίῃ, (τῆς γὰρ Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται,) ἀλλὰ μελάγγαιόν τε καὶ κατερρηγνυμένην, ὥστε ἐούσαν ἰλὺν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας κατενηνειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἴδμεν ἐρυθροτέρην τε γῆν, καὶ ὑποψαμμοτέρην· τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργυλωδεστέρην τε καὶ ὑπόπετρον ἐούσαν.

- 13 Ἔλεγον δὲ καὶ τὸδε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς χώρας ταύτης οἱ ἱρέες, ὡς ἐπὶ Μοίριος βασιλέος, ὅπως ἔλθοι ὁ ποταμὸς ἐπὶ ὀκτῶ πήχεας τὸ ἐλάχιστον, ἄρδεσκε 2 Αἰγυπτὸν τὴν ἔνερθε Μέμφιος. καὶ Μοίρι οὐ κω ἦν ἔτεα εἰνακόσια τετελευτηκότι, ὅτε τῶν ἱρέων ταῦτα ἐγὼ 8 ἤκουον. νῦν δέ, ἦν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμὸς, οὐκ ὑπερβαίνει 4 ἐς τὴν χώραν. δοκέουσί τέ μοι Αἰγυπτίῳσι οἱ ἔνερθε τῆς λίμνης τῆς Μοίριος οἰκούντες τά τε ἄλλα χωρία καὶ τὸ καλεόμενον Δέλτα, ἦν οὕτω ἡ χώρα αὕτη κατὰ λόγον ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, καὶ τὸ ὅμοιον ἀποδιδοῖ ἐς ἀβύσσιν, μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου πείσεσθαι τὸν πάντα χρόνον τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τό κοτε αὐτοὶ Ἕλληνας 5 ἔφασαν πείσεσθαι. πυθόμενοι γὰρ ὡς ἕταιρ πᾶσα ἡ χώρα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται, κατὰ περ ἡ σφετέρη, ἔφασαν “Ἕλληνας ψευσθέντας κοτὲ 6 ἐλπίδος μεγάλης, κακῶς πεινήσειν.” τὸ δὲ ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν, ὡς “εἰ μὴ ἐβελήσει σφι ὕειν ὁ θεός, ἀλλ' αὐχμῶ διαχρᾶσθαι, λιμῶ οἱ Ἕλληνες αἰρεθήσονται·

οὐ γὰρ δὴ σφί ἐστι ὕδατος οὐδεμία ἄλλη ἀποστροφή,
 “ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μούνον.” Καὶ ταῦτα μὲν ἐς 14
 “Ἐλληνας Αἰγυπτίοισι ὀρθῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ
 νῦν, καὶ αὐτοῖσι Αἰγυπτίοισι ὥς ἔχει, φράσω. εἴ σφι 2
 θέλοι, ὥς καὶ πρότερον εἶπον, ἡ χώρα ἡ ἔνερθε Μίεμφιος
 (αὕτη γὰρ ἐστὶ ἡ αὐξανομένη) κατὰ λόγον τοῦ παροι-
 χομένου χρόνου ἐς ὕψος αὐξάνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτη
 οἰκέοντες Αἰγυπτίων πεινήσουσι; εἰ μήτε γε ὕσεται
 σφι ἡ χώρα, μήτε ὁ ποταμὸς οἷός τ’ ἔσται ἐς τὰς ἀρού-
 ρας ὑπερβαίνειν. Ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἀπονητότατα 3
 καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων
 ἀπάντων, καὶ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων· οἱ οὔτε ἀρότρω
 ἀναρρηγύνντες αὐλακὰς ἔχουσι πόνους, οὔτε σκάλλοντες,
 οὔτε ἄλλο ἐργαζόμενοι οὐδὲν τῶν ὄλλοι ἀνθρώποι περὶ
 λήϊον πονέουσι· ἀλλ’ ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος
 ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολείπῃ ὀπίσω,
 τότε σπείρας ἕκαστος τὴν ἐωυτοῦ ἄρουραν, ἐσβάλλει ἐς
 αὐτὴν ὕς. ἐπεὰν δὲ καταπατήσῃ τῆσι ὕσι τὸ σπέρμα, 4
 ἄμμητον τὸ ἀπὸ τούτου μένει. ἀποδιωήσας δὲ τῆσι ὕσι
 τὸν σῖτον, οὕτω κομίζεται.

Εἰ ὧν βουλόμεθα γνώμησι τῆσι Ἰώνων χρᾶσθαι τὰ 15
 περὶ Αἴγυπτον, οἱ φασὶ τὸ Δέλτα μούνον εἶναι Αἴγυ-
 πτον, ἀπὸ Περσέος καλεομένης σκοπιῆς λέγοντες τὸ παρὰ
 θάλασσαν εἶναι αὐτῆς μέχρι Ταριχηῶν τῶν Πηλου-
 σιακῶν, τῇ δὴ τεσσεράκοντά εἰσι σχοῖνοι· τὸ δὲ ἀπὸ 2
 θαλάσσης λεγόντων ἐς μεσόγαιαν τείνειν αὐτὴν μέχρι
 Κερκασώρου πόλιος, κατ’ ἣν σχίζεται ὁ Νεῖλος, ἐς τε
 Πηλούσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον· τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων 3
 τῆς Αἰγύπτου, τὰ μὲν Διβύης, τὰ δὲ Ἀραβίης εἶναι·
 ἀποδεικνύοιμεν ἂν, τοῦτ’ ἂν λόγῳ χρεώμενοι, Αἰγυ-
 πτίοισι οὐκ εἴουσιν πρότερον χώραν. ἤδη γὰρ σφι τό γε 4

- Δέλτα, ὥς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖ, ἔστι κατάρρυτόν τε καὶ νεωστό, ὥς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναπε-
 5 φηνός. εἰ τοῖνυν σφί χώρη γε μηδεμία ὑπῆρχε, τί περιειργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι; οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παιδίων ἰέναι, τίνα
 6 γλῶσσαν πρῶτην ἀπήσουσι. Ἄλλ' οὔτε Αἰγυπτίους δοκέω ἅμα τῷ Δέλτα τῷ ὑπ' Ἰώνων καλεομένῳ γενέσθαι, αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο· προϊούσης
 7 δὲ τῆς χώρας, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν γένεσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαίνοντας. τὸ δ' ὦν
 8 πάλαι αἰ Θῆβαι, Αἴγυπτος ἐκαλέετο· τῆς τὸ περίμετρον
 16 σταδίοι εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. Εἰ ὦν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ
 2 φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου. εἰ δὲ ὀρθή ἐστι ἡ τῶν Ἰώνων γνώμη, Ἑλληνάς τε καὶ αὐτοὺς Ἴωνας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογιζέσθαι· οἱ φασὶ τρία μόρια εἶναι γῆν
 8 πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην. τέταρτον γὰρ δὴ σφέας δεῖ προσλογίζεσθαι, Αἰγύπτου τὸ Δέλτα·
 4 εἰ μὴ τι γέ ἐστι τῆς Ἀσίης, μήτε τῆς Λιβύης. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι, κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης· τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὄξυ περιρρήγνυται ὁ Νεῖλος, ὥστε ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης γίνουτ' ἄν. Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνώμην ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ὧδε καὶ περὶ τούτων λέγομεν.
 17 Αἴγυπτον μὲν πᾶσαν εἶναι ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων οἰκομένην, κατάπερ Κιλικίην τὴν ὑπὸ Κιλικίων, καὶ
 2 Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυρίων. οὔρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οὔδαμεν οὐδὲν ἐὼν ὀρθῷ λόγῳ, εἰ μὴ τοὺς Αἰγυ-
 8 πτίων οὕρους. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἑλλήνων νενομισμένῳ χρησόμεθα, νομιούμεν Αἴγυπτον πᾶσαν, ἄρξαμένην ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαντίνης πόλιος, δίχα διαιρέ-

εσθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμίων ἔχασθαι· τὰ μὲν
 γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης· τὰ δὲ, τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ 4
 δὴ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, ῥέει, μέσσην
 Αἴγυπτον σχίζων, ἐς θάλασσαν. μέχρι μὲν νυν Κερκα-
 σώρου πόλιος ῥέει εἰς ἑὼν ὁ Νεῖλος· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης
 τῆς πόλιος, σχίζεται τριφασίας ὁδοὺς· καὶ ἡ μὲν πρὸς
 ἧῷ τρέπεται, τὸ καλέεται Πηλούσιον στόμα· ἡ δὲ ἑτέρη
 τῶν ὁδῶν πρὸς ἐσπέρην ἔχει· τοῦτο δὲ Κανωβικὸν στό-
 μα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθία τῶν ὁδῶν τῷ Νεῖλῳ ἐστὶ ἥδε· 5
 ἄνωθεν φερόμενος, ἐς τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα ἀπικνέεται· τὸ
 δὲ ἀπὸ τούτου, σχίζων μέσον τὸ Δέλτα, ἐς θάλασσαν
 ἐξίει, οὔτε ἐλαχίστην μοῖρην τοῦ ὕδατος παρεχόμενος
 ταύτῃ, οὔτε ἥκιστα οὐνομαστήν· τὸ καλέεται Σεβεννυ- 6
 τικὸν στόμα. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα, ἀπὸ
 τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, φέροντα ἐς θάλασσαν·
 τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε, τῷ μὲν Σαΐτικὸν αὐτῶν, τῷ
 δὲ, Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβίτινον στόμα καὶ τὸ Βουκο- 7
 λικὸν οὐκ ἰθαγενέα στόματά ἐστι, ἀλλ' ὀρυκτά. Mar- 18
 τυρέει δέ μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι τοσαύτη ἐστὶ Αἴγυπτος ὅσην
 τινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ λόγῳ, καὶ τὸ Ἀμμωνος χρη-
 στήριον γενόμενον· τὸ ἐγὼ τῆς ἐμεωυτοῦ γνώμης ὕστε-
 ρον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην. οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρῆς τε 2
 πόλιος καὶ Ἀπιοσ, οἰκέοντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα
 Λιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες εἶναι Λίβυες, καὶ οὐκ Αἰγύ-
 πτιοι, καὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκίῃ, βουλόμενοι
 θηλέων βῶν μὴ ἔργεσθαι, ἔπεμψαν ἐς Ἀμμωνα, φάμε-
 νοι “οὐδὲν σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι κοινὸν εἶναι” οἰ-
 κέειν τε γὰρ ἔξω τοῦ Δέλτα, καὶ οὐκ ὁμολογέειν αὐ-
 τοῖσι· βούλεσθαί τε πάντων σφίσι ἐξεῖναι γένεσθαι.”
 ὁ δὲ θεὸς σφεας οὐκ ἔα ποιεῖν ταῦτα, φὰς “Αἴγυπτον 3
 εἶναι ταύτην τὴν ὁ Νεῖλος ἐπιὼν ἄρδει· καὶ Αἰγυπτίους

- εἶναι τούτους, οἳ ἔνερθε Ἐλεφαντίνης πύλιος οἰκόντες, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου πίνουσι." οὕτω σφι ταῦτα
 19 ἐχρήσθη. Ἐπέρχεται δὲ ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύνῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα, ἀλλὰ καὶ τοῦ Λιβυκοῦ τε λεγομένου χώρου εἶναι, καὶ τοῦ Ἀραβίου, ἐνιαχὴ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερέων ἐκατέρωθι ὁδὸν, καὶ πλεῦν ἔτι τούτου, καὶ ἔλασσον.
 2 Τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις πέρι, οὔτε τὶ τῶν ἱρέων, οὔτε
 3 ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα τάδε παρ' αὐτῶν πυθέσθαι, ὃ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύνων, ἀπὸ τροπέων τῶν θερινέων ἀρξάμενος, ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας· πελάσας δ' ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν ἡμερέων, ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον· ὥστε βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν, μέχρι οὐ
 4 αὐτὶς τροπέων τῶν θερινέων. τούτων ὧν πέρι οὐδενὸς οὐδὲν οἷός τ' ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ἱστορέων αὐτοὺς ἦντινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμ-
 5 παλιν πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ λεγόμενα βουλόμενος εἰδέναι, ἱστόρεον· καὶ ὃ τι αὔρας ἀποπνεούσας μῦθος ποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται.
 20 Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοῦς· τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν οὐδ' ἀξιώ μνη-
 2 σθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῦθον. τῶν ἢ ἐτέρῃ μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν, κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν
 3 Νεῖλον. πολλάκις δὲ ἐτησῖαι μὲν οὐκ ὧν ἔπνευσαν, ὃ
 4 δὲ Νεῖλος τῶντὸ ἐργάζεται. πρὸς δέ, εἰ ἐτησῖαι αἰτίοι ἦσαν, χρὴν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίησι ἀντίοι ῥέουσι, ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νεῖλῳ· καὶ μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ, ὅσῳ ἐλάσσονες
 5 εἴντες, ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ

πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοὶ, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ
 Λιβύῃ, οἳ οὐδὲν τοιοῦτο πάσχουσι οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος.
 Ἡ δ' ἐτέρη, ἀνεπιστημονεστέρα μὲν ἐστὶ τῆς λελε- 21
 γμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν, θωυμασιωτέρα· ἡ λέγει ἀπὸ τοῦ
 Ὁκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δ' Ὁκεα-
 νὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν. Ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, 22
 πολλὰν ἐπιεικεστάτην εἰσά, μάλιστα ἔψευσταί. λέγει
 γὰρ δὴ οὐδ' αὐτὴ οὐδὲν, φαμένη τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ
 τηκομένης χιόνος· ὅς ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ μέσων
 Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς Αἴγυπτον. κῶς ὦν δῆτα ῥέει 2
 ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων [τόπων] ῥέων ἐς
 τὰ ψυχρότερα; τῶν τὰ πολλὰ ἐστὶ ἀνδρὶ γε λογιζέσθαι
 τοιούτων πέρι οἷα τε εἶναι, ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος
 μιν ῥέειν. πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον οἱ ἄνεμοι 3
 παρέχονται, πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρέων τούτων θερμοί.
 δεύτερον δὲ, ὅτι ἀνομβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος 4
 διατελεῖ εἰσά· ἐπὶ δὲ χιόνι πεσοῦσθ, πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ
 ὑσαι ἐν πέντε ἡμέρησι· ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα
 τὰ χωρία. τρίτα δὲ, οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος 5
 μέλανες εἶναι. ἰκτίνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος εἶναι 6
 τες οὐκ ἀπολείπουσι· γέραναι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα
 τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον, φοιτέωσι ἐς χειμα-
 σίην ἐς τοὺς τόπους τούτους· εἰ τοῖνυν ἐχιόνιζε καὶ ὅσοι 7
 νῶν ταύτην τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἄρχεται
 ὁ Νεῖλος, ἦν ἂν τούτων οὐδὲν, ὥς ἡ ἀνάγκη
 ἐλέγχει. Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὁκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφα- 23
 νες τὸν μῦθον ἀνενείκας, οὐκ ἔχει ἔλεγχον. οὐ γάρ τινα 2
 ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὁκεανὸν εἶναι· Ὁμηρον δὲ, ἢ τινα
 τῶν πρότερον γενομένων ποιητῶν, δοκέω τοῦνομα εὐ-
 ρόντα ἐς τὴν ποίησιν ἐσενείκασθαι.

Εἰ δὲ δεῖ μεμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, 24

αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, φράσας
 1 διότι μοι δοκεῖ πλεθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρεος. τὴν
 χειμερινὴν ὥρην ἀπελαινόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίης
 διεξόδου ὑπὸ τῶν χειμῶνων, ἔρχεται τῆς Διβύης τὰ
 2 ἄνω. ὥς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶσαι, πᾶν εἴρηται·
 τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτῳ ἢ χώρης οὗτος ὁ θεὸς, καὶ κατὰ
 ἦν τινα, ταύτην εἰκὸς διψῆν τε ὑδάτων μάλιστα, καὶ τὰ
 25 ἐγχώρια ρεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν. Ὡς
 δὲ ἐν πλείονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει. διεξιὼν τῆς
 Διβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος, τάδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντὸς τοῦ
 χρόνου αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ
 χωρία, καὶ ἀλεινῆς τῆς χώρης εὐούσης, οὐκ ἐύτῳ ἀνέ-
 μων ψυχρῶν, διεξιὼν ποιεῖ οἷον περ καὶ τὸ θέρος ἔωθε
 ποιεῖν, ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. ἔλκει γὰρ ἐπ' ἐωυτὸν
 2 τὸ ὕδωρ· ἐλκύσας δὲ, ἀπωθῆει ἐς τὰ ἄνω χωρία· ὑπο-
 λαμβάνοντες δὲ οἱ ἄνεμοι, καὶ διασκιδνάντες, τήκουσι·
 καὶ εἰσι οἰκότες οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρης πνέοντες, ὃ τε
 νῦτος, καὶ ὁ λιψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετώτατοι.
 3 δοκεῖ δὲ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστοτε
 ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νεῖλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολεί-
 4 πεσθαι περὶ ἐωυτόν. πρηῦνομένου δὲ τοῦ χειμῶνος,
 ἀνέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τοῦ οὐρανοῦ ὀπίσω· καὶ τὸ
 5 ἐνθεύτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει ποταμῶν. τέως
 δὲ οἱ μὲν, ὁμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐ-
 τοῖσι, ἅτε ὑομένης τε τῆς χώρης καὶ κεχαδρωμένης,
 ρέουσι μεγάλοι· τοῦ δὲ θέρεος, τῶν τε ὁμβρῶν ἐπιλει-
 πόντων αὐτοὺς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι, ἀσθενέες
 6 εἰσὶ. ὁ δὲ Νεῖλος ἔων ἄνομβρος, ἐλκόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου, μόνος ποταμῶν τοῦτον τὸν χρόνον οἰκότες αὐτὸς
 ἐωυτοῦ ρεῖ πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος· τότε
 μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται, τὸν δὲ

χειμῶνα, μόνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενομίκα
 τούτων αἴτιον εἶναι. Αἴτιος δὲ οὗτος οὗτος, κατὰ 26
 γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι,
 διακαίων τὴν διέξοδον αὐτῷ· οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω
 θέρος αἰεὶ κατέχει. Εἰ δὲ ἡ στάσις ἡλλακτο τῶν 2
 ὥρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ
 χειμῶν ἐστᾶσι, ταύτῃ μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ
 τῆς μεσαμβρίας, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἔστηκε, ταύτῃ δὲ ὁ
 βορέης· εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος 3
 ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω,
 ἦε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰπερ νῦν τῆς Λιβύης
 ἔρχεται. διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης, ἔλπο- 4
 μαι ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν
 Νεῖλον. Τῆς αὐρῆς δὲ πέρι, ὅτι οὐκ ἀποπνέει, 27
 τήνδε ἔχω γνώμην, ὥς κάρτεα ἀπὸ θερμῶν χωρέων οὐκ
 οἰκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν· αὐρῇ δὲ ἀπὸ ψυχροῦ τινος
 φιλέει πνέειν.

Ταῦτα μὲν νυν ἔστω ὥς ἔστι τε καὶ ὥς ἀρχὴν ἐγέ- 28
 νετο. Τοῦ δὲ Νεῖλου τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων, οὔτε
 Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους,
 οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαῖ πόλει
 ὁ γραμματιστής τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης.
 οὗτος δ' ἐμοὶ γε παίζειν ἐδόκεε, φάμενος εἰδέναι ἄτρε- 2
 κέως. ἔλεγε δὲ ὧδε· “Εἶναι δύο οὖρεα ἐς ὀξὺ τὰς
 κορυφὰς ἀπηγμένα, μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς
 Θηβαΐδος, καὶ Ἐλεφαντίνης· οὐνόματα δὲ εἶναι τοῖσι
 οὖρεσι, τῷ μὲν, Κρῶφι, τῷ δὲ, Μῶφι. τὰς ὡν δὴ πηγὰς 3
 τοῦ Νεῖλου, εἰούσας ἀβύσσους, ἐκ τοῦ μέσου τῶν οὐρέων
 τούτων ῥέειν· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος, ἐπ' Αἰγύ-
 πτου ῥέειν καὶ πρὸς βορέην ἄνεμον· τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ,
 ἐπὶ Αἰθιοπίας τε καὶ νότου. ὥς δὲ ἄβυσσοὶ εἰσι αἱ 4

πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου Ψαμμίτιχον Αἰγύπτου
 βασιλεία ἀπικέσθαι. πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων ὀρ-
 γυνέων πλεξάμενον κάλον, κατείνειν ταύτη, καὶ οὐκ ἐξι-
 κέσθαι ἐς βυσσόν.” Οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστής, εἰ
 ἄρα ταῦτα γενόμενα ἔλεγε, ἀπέφαινε· ὥς ἐμὲ κατα-
 νοέειν, δίνας τινὰς ταύτῃ ἐούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην·
 οἷα δὲ ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι οὖρεσι, μὴ δύ-
 29 νασθαι κατιεμένην καταπειρητήριην ἐς βυσσὸν ἵεναι.
 Ἄλλου δὲ οὐδενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυνθέσθαι. ἀλλὰ
 τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, μέχρι μὲν
 Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτόπτης ἐλθὼν, τὸ δ' ἀπὸ τούτου,
 3 ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων. Ἀπὸ Ἐλεφαντίνης πόλιος ἄνω
 ἰόντι, ἄναντές ἐστι χωρίον· ταύτῃ ὦν δεῖ τὸ πλοῖον
 διαδήσαντας ἀμφοτέρωθεν, κατάπερ βοῦν, πορεύεσθαι·
 ἦν δὲ ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον οἴχεται φερόμενον ὑπὸ
 8 ἰσχύος τοῦ ῥόου. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἔστι ἐπὶ ἡμέρας
 τέσσερας πλόος· σκολιὸς δὲ ταύτῃ, κατάπερ ὁ Μαίαν-
 δρος, ἔστι ὁ Νεῖλος. σχοῖνοι δὲ δυώδεκά εἰσι οὗτοι,
 4 τοὺς δεῖ τούτῳ τῷ τρόπῳ διεκπλῶσαι. καὶ ἔπειτα ἀπί-
 ξεαι ἐς πεδῖον λεῖον, ἐν τῷ νήσον περιρρέει ὁ Νεῖλος·
 5 Ταχομψῶ οὖνομα αὐτῇ ἐστί. οἰκέουσι δὲ τὰ ἀπὸ Ἐλε-
 φαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη, καὶ τῆς νήσου τὸ ἡμῖν·
 τὸ δὲ ἡμῖν, Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη
 μεγάλη, τὴν περίξ νομάδες Αἰθίοπες νέμονται· τὴν
 διεκπλῶσας, ἐς τοῦ Νεῖλου τὸ ῥέεθρον ἥξει, τὸ ἐς τὴν
 6 λίμνην ταύτην ἐκδιδοί. καὶ ἔπειτα ἀποβάς, παρὰ τὸν
 ποταμὸν ὁδοιπορίην ποιήσεται ἡμερέων τεσσαράκοντα·
 σκόπελοί τε γὰρ ἐν τῷ Νεῖλῳ ὀξέες ἀνέχουσι, καὶ κοι-
 7 ράδες πολλαὶ εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν. διε-
 ξελθὼν δὲ ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέρησι τοῦτο τὸ
 χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον πλοῖον ἐμβὰς, δυώδεκα ἡμέρας

πλεύσαι· καὶ ἔπειτα ἵξαι ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ οὐνομά
 ἐστὶ Μερὴ. λέγεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητρόπολις 8
 τῶν ἄλλων Αἰθιοπῶν. οἱ δ' ἐν ταύτῃ Δία θεῶν καὶ 9
 Διόνυσον μούρους σέβονται, τούτους τε μεγάλως τι-
 μῶσι· καὶ σφί μανητῆιον Διὸς κατέστηκε. στρατεύ- 10
 ονται δ' ἐπεὰν σφεας ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ θεοπι-
 σμάτων· καὶ, τῇ ἂν κελεύῃ, ἐκείσε. Ἀπὸ δὲ 30
 ταύτης τῆς πόλιος πλέων, ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἄλλῳ ἤξει ἐς
 τοὺς Αὐτομόλους, ἐν ὅσῳ περ ἐξ Ἑλεφαντίνης ἦλθες ἐς
 τὴν μητρόπολιν τὴν Αἰθιοπῶν. τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι 1
 τούτοισι οὐνομά ἐστὶ Ἀσμάχ· δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος
 κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλώσσαν, οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς
 παριστάμενοι βασιλεῖ. ἀπέστησαν δὲ αὐταὶ τέσσερες 8
 καὶ ἑκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων τῶν μαχίμων ἐς τοὺς
 Αἰθιοπᾶς τούτους, δι' αἰτίην τοιήνδε. ἐπὶ Ψαμμίτου 4
 βασιλέος φυλακαὶ κατέστασαν ἔν τε Ἑλεφαντίνῃ πόλι
 πρὸς Αἰθιοπῶν, καὶ ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, ἄλλη
 δὲ πρὸς Ἀραβίων τε καὶ Σύρων, καὶ ἐν Μαρῇ πρὸς
 Λιβύης ἄλλη. ἔτι δὲ ἐπ' ἐμεῦ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα 5
 αἱ φυλακαὶ ἔχουσι, ὥς καὶ ἐπὶ Ψαμμίτου ἦσαν· καὶ
 γὰρ ἐν Ἑλεφαντίνῃ Πέρσαι φρουρέουσι, καὶ ἐν Δάφ-
 νησι. τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπτίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας 6
 ἀπέλυε οὐδεὶς τῆς φρουρῆς· οἱ δὲ, βουλευσάμενοι καὶ
 κοινῷ λόγῳ χρυσάμενοι, πάντες ἀπὸ τοῦ Ψαμμίτου
 ἀποστάντες, ἦσαν ἐς Αἰθιοπίην. Ψαμμίτης δὲ πυθό- 7
 μενος, ἐδίωκε. ὥς δὲ κατέλαβε, ἐδέετο, πολλὰ λέγων,
 καὶ σφεας θεοὺς πατρώους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα, καὶ τέκνα,
 καὶ γυναῖκας. τῶν δὲ τίνα λέγεται δείξαντα τὸ αἰδοῖον 8
 εἰπεῖν “ἔνθα ἂν τοῦτο ᾗ, ἔσεσθαι αὐτοῖσι ἐνθαῦτα καὶ
 τέκνα καὶ γυναῖκας.” Οὗτοι ἐπεὶ τε ἐς Αἰθιοπίην ἀπί- 9
 κοντο, διδοῦσι σφέας αὐτοὺς τῷ Αἰθιοπῶν βασιλεῖ. ὁ

10 δέ σφεας τῷδε ἀντιδωρέεται. ἥσαν οἱ διάφοροί τινες
γεγονότες τῶν Αἰθιοπῶν· τούτους ἐκέλευε ἐξελόντας, τὴν
11 ἐκείνων γῆν οἰκέειν. τούτων δὲ ἐσοικισθέντων ἐς τοὺς
Αἰθίοπας, ἡμερώτεροι γεγόνασι Αἰθίοπες, ἤθεα μαθόντες
Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νυν τεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γι-
νώσκεται ὁ Νεῖλος, πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ βέυματος.
2 τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες ευρίσκονται ἀναισι-
μούμενοι ἐξ Ἑλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομό-
λους τούτους. ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων.
3 Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι· ἐρήμιος
32 γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος. Ἄλλα τάδε
μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων, φαμένων ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ
Ἄμμωνος χρηστήριον, καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἑτεάρχῳ
τῷ Ἀμμωνίων βασιλεῖ· καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέ-
σθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νεῖλου, ὥς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε
τὰς πηγὰς· καὶ τὸν Ἑτέαρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε παρ'
2 αὐτὸν Νασαμῶνας ἄνδρας. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο, ἔστι μὲν
Λιβυκὸν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῷ
3 χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν. ἀπικομένους δὲ
τοὺς Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτεωμένους εἴ τι ἔχουσι πλέων
λέγειν περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, φάναι, παρὰ σφίσι
γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστέων παῖδας ὑβριστάς· τοὺς ἄλλα
τε μηχανᾶσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ, καὶ δὴ καὶ ἀπο-
κληρῶσαι πέντε ἐωυτῶν, ὄψομένους τὰ ἐρῆμα τῆς Λιβύης,
4 καὶ εἴ τι πλεον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων. (Τῆς
γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν βορρῆϊν θάλασσαν, ἀπ'
Αἰγύπτου ἀρξάμενοι μέχρι Σολόεντος ἄκρης, ἥ τελευταί
τῆς Λιβύης, παρήκουσι παρὰ πῦσαν Λίβυες, καὶ Λιβύων
ἔθνεα πολλὰ, πλὴν ὅσον Ἕλληνες καὶ Φοίνικες ἔχουσι.
5 τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ἐπὶ θάλασσαν κατηκόν-

των ἀνθρώπων, τὰ κατύπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδους, ψάμμος τέ ἐστι, καὶ ἀνδρός δεινὸς, καὶ ἐρήμος πάντων.) “Ἐκείνους ὧν τοὺς 8 νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων, ὕδασι τε καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους, ἰέναι τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης· ταύτην δὲ διεξελθόντας, ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι· ἐκ δὲ ταύτης, τὴν ἐρήμον διεξιέναι, τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον· διεξελθόντας δὲ χώρον γ πολλὸν ψαμμώδεα, καὶ ἐν πολλῇσι ἡμέρησι, ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα ἐν πεδίῳ πεφυκότα· καὶ σφεας προσελθόντας, ἀπτεσθαι τοῦ ἐπέοντος ἐπὶ τῶν δενδρέων καρποῦ. ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς, μετρίων 8 ελάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς ἐκείνων τοὺς Νασαμῶνας γινώσκειν, οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμῶνων. ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι’ 9 ἐλέων μεγίστων, καὶ διεξελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι ἐς πόλιν, ἐν τῇ ἅπαντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν 10 ποταμὸν μέγαν· ῥέειν δὲ ἀπὸ ἐσπέρης αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα· φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους.”

“Ὁ μὲν δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος ἐς τοῦτό 33 μοι δεδηλώσθω· πλὴν ὅτι “ἀπονοστήσαι τε ἔφασκε τοὺς Νασαμῶνας, ὥς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον· καὶ ἐς τοὺς οὗτοι ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι πάντας.” Τὸν δὲ 2 δὴ ποταμὸν τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτέαρχος συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον· καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρέει. ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος, καὶ μέσην τάμνων Λιβύην· καὶ (ὥς ἐγὼ συμβάλλομαι, τοῖσι ἐμφανέσι τὰ 8 μὴ γινωσκόμενα τεκμαιρόμενος) τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμᾶται. Ἰστρος τε γὰρ ποταμὸς ἀρξάμενος ἐκ 4 Κελτῶν καὶ Πυρήνης πόλιος, ῥέει μέσην σχίζων τὴν

- 5 Εὐρώπην. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακληῶν στηλέων·
 ὁμυρέουσι δὲ Κυνησίοισι, οἱ ἔσχατοι πρὸς δυσμέων
 6 οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένων. τελευτᾷ δὲ ὁ
 Ἰστρος, ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου διὰ
 πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστρίῃ οἱ Μιλησίων οἰκέουσι
 31 ἄποικοι. Ὁ μὲν δὴ Ἰστρος, ῥέει γὰρ δι' οἰκευμένης,
 πρὸς πολλῶν γινώσκεται· περὶ δὲ τῶν τοῦ Νεῖλου
 πηγῶν οὐδεὶς ἔχει λέγειν· ἀοίκητός τε γὰρ ἐστὶ καὶ
 2 ἐρήμος ἡ Λιβύη, δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ῥεύματος αὐτοῦ,
 ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται.
 3 ἐκδιδοὶ δὲ ἐς Αἴγυπτον. ἡ δὲ Αἴγυπτος τῆς ὀρεινῆς Καλι-
 κίης μάλιστά κη ἀντίη κέεται· ἐνθεῦτεν δὲ, ἐς Σινώπην
 τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πέντε ἡμερῶν ἰθεία ὁδὸς
 εὐζώνῃ ἀνδρί· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστροῦ ἐκδιδόντι ἐς
 4 θάλασσαν ἀντίον κέεται. οὕτω τὸν Νεῖλον δοκέω διὰ
 πάσης τῆς Λιβύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τῷ Ἰστροῦ.
 Νεῖλου μὲν νυν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω.
 35 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηκυνέων τὸν λόγον,
 ὅτι πλείστα θωυμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα
 λόγον μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν· τούτων εἵνε-
 2 κα πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ
 τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ἐτεροίῳ, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἄλ-
 λοίην παρεχομένῃ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, τὰ πολλὰ πάντα
 ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἥθεά τε καὶ
 3 νόμους. ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπη-
 λεύουσι· οἱ δὲ ἄνδρες, κατ' οἴκους ἐόντες, ὑφαίνουσι.
 ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι, ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες,
 4 Αἰγύπτιοι δὲ, κάτω. τὰ ἀχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν
 κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων· οὐ-
 ρέουσι, αἱ μὲν γυναῖκες, ὀρθαί· οἱ δὲ ἄνδρες, κατήμενοι,
 5 εὐμαρέῃ χρέωνται ἐν τοῖσι οἴκοις, ἐσθίουσι δὲ ἔξω ἐν

τῆσι ὁδοῖσι· ἐπιλέγοντες, ὥς τὰ μὲν αἰσχροῖα, ἀναγκαῖα δὲ, ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιεῖν χρεών· τὰ δὲ μὴ αἰσχροῖα, ἀναφανδόν. ἱράται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε ἔρσενος θεοῦ, 6 οὔτε θηλέης· ἄνδρες δὲ, πάντων τε καὶ πασέων. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη, μὴ βουλομένοισι· τῆσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένησι. Οἱ ἱρέες θεῶν τῇ μὲν ἄλλῃ κομέουσι· 36 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ξυρεῦνται. τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις νόμος ἅμα κήδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἰκνέεται· Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνείσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖφ, τρέως ἐξυρμένους. τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις χωρὶς 3 θηρίων δίατα ἀποκρίνεται· Αἰγυπτίοις δὲ ὁμοῦ θηρίοις ἡ δίατα ἐστὶ. ἀπὸ πυρέων καὶ κριθέων ὧλλοι 4 ζώουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι· ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι. φυρῶσι τὸ 5 μὲν σταῖς τοῖσι ποσί· τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ, καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. τὰ αἰδοῖα ὧλλοι μὲν ἐῷσι ὥς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τούτων ἔμαθον· Αἰγύπτιοι δὲ πε- 6 ριτάμνονται. εἴματα, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν ἐν ἐκάστη. τῶν ἰστίων τοὺς κρίκους 7 καὶ ἀλούς, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξωθεν προσδέουσι· Αἰγύπτιοι δὲ, ἔσωθεν. γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται ψή- 8 φοις, Ἕλληνες μὲν, ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα· Αἰγύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασι ἐπὶ δεξιὰ ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀριστερά. διφασίοις δὲ 9 γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν, ἱρά· τὰ δὲ, δημοτικά καλεῖται.

Θεοσεβείες δὲ περισσῶς εὔντες μάλιστα πάντων 37

2 ἀνθρώπων, νόμοισι τοιοῖσινδε χρέωνται. Ἐκ χαλκῶν
 ποτηρίων πίνουσι, διασμέωντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην· οὐκ
 3 ὁ μὲν, ὁ δ' οὐδ', ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι,
 αἰεὶ νέοπλυντα· ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. τὰ τε αἰ-
 4 δοῖα περιτάμνονται καθαριότητος εἵνεκε· προτιμῶντες
 5 καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἱρέες ξυρεῦν-
 ται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖρ,
 μήτε ἄλλο μυσαρὺν μηδὲν ἐγγίνηται σφί θεραπεύουσι
 6 τοὺς θεούς. ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινέην μούνην,
 καὶ ὑποδήματα βύβλιν· ἄλλην δὲ σφί ἐσθῆτα οὐκ ἔξε-
 7 στι λαβεῖν, οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. λούνται δὲ δις τῆς
 8 ἡμέρης ἐκάστης ψυχρῷ, καὶ δις ἐκάστης νυκτός. ἄλλας τε
 9 θρησκείας ἐπιτελεῖουσι μυρίας, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. πάσχοιεν δὲ
 καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα. οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκίῳ τρίβουσι,
 οὔτε δαπανέωνται· ἀλλὰ καὶ σιτία σφί ἐστι ἱρὰ πεσσό-
 10 μενα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πληθὺς τι ἐκάστω
 γίνεται πολλόν, ἡμέρης ἐκάστης· δίδεται δὲ σφί καὶ
 11 οἶνος ἀμπέλινος. ἰχθύων δὲ οὐ σφί ἔξεστι πάσασθαι.
 κυάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπείρουσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώ-
 ρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἔφοντες
 12 πατέονται. οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομί-
 13 ζοντες οὐ καθαρὸν μιν εἶναι ὄσπριον. ἱράται δὲ οὐκ εἰς
 ἐκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, τῶν εἰς ἐσθι ἀρχιέρεως·
 ἐπεὰν δὲ τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίστανται.
 38 Τοὺς δὲ βούς τοὺς ἔρσενας τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομί-
 2 ζουσι, καὶ τούτου εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτοὺς ὧδε. τρίχα
 ἦν καὶ μίαν ἰδῆται ἐπεοῦσαν μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι
 3 νομίζει. δίχεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τούτῳ τεταγμένος τῶν τις
 ἱρέων, καὶ ὀρθοῦ ἐστεῶτος τοῦ κτήνεος καὶ ὑπτίου, καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων
 4 σημηίων, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. κατορᾷ δὲ καὶ

τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκνίας. ἦν δὲ
 δὲ τούτων πάντων ἡ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλω περὶ
 τὰ κέρα εἰλίσσων· καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλά-
 σας, ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον· καὶ οὕτω ἀπάγουσι.
 ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἡ ζημὴ ἐπικέεται. δοκι- 6
 μάζεται μὲν νυν τὸ κτήνος τρόφῳ τοιῷδε. Θυσίῃ 39
 δὲ σφί ἦδε κατέστηκε. ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον
 κτήνος πρὸς τὸν βωμόν, ὅκου ἂν θύωσι, πυρὴν καίουσι.
 ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηίου ἐπισπείσαντες, 2
 καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν, σφάζουσι· σφάζαντες δὲ,
 ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτήνεος 3
 δείρουσι· κεφαλῇ δὲ κείνῃ πολλὰ καταρησάμενοι, φέ-
 ρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἡ ἀγορῇ, καὶ Ἕλληνές σφισι ἔωσι
 ἐπιδήμιοι ἔμποροι, οἱ δὲ φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν
 ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληνες, οἱ δ' ἐκβάλ-
 λουσι ἐς τὸν ποταμόν. καταρέονται δὲ, τάδε λέγοντες, 4
 τῇσι κεφαλῇσι· “εἴ τι μέλλοι ἡ σφίσι τοῖσι θύουσι, ἡ
 Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύ-
 την τραπέσθαι.” Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυο- 5
 μένων κτηνέων, καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου, πάντες Αἰγύ-
 πτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ
 ἱρά· καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου, οὐδὲ ἄλλου οὐδενὸς
 ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεῖς. Ἥ 40
 δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις ἄλλη περὶ ἄλλο
 ἱρόν σφί κατέστηκε. τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα
 ἡγνυται εἶναι, καὶ μεγίστην οἱ ὀρτὴν ἀνάγουσι, ταύτην
 ἔρχομαι ἐρέων. ἐπεὰν ἀποδείρωσι τὸν βόυν, κατευξά- 2
 μενοι, κοιλίην μὲν κεινὴν πῦσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα
 δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελὴν· σκέ-
 λεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην, καὶ τοὺς
 ὤμους τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τὸ 3

ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλᾷσι ἄρτων καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος, καὶ σύκων, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. πλησαντες δὲ τούτων, καταγίζουσι, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. προνη-
 4 στεύσαντες δὲ, θύουσι. καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὶ δὲ ἀποτύψωνται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

- 41 Τοὺς μὲν νυν καθαροὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι· τὰς δὲ θηλέας
 2 οὐ σφί ξεσσι θύειν, ἀλλὰ ἱραὶ εἰσι τῆς Ἰσίου. τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον, βούκερῶν ἐστί, κατὰπερ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι· καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων
 3 πάντων μάλιστα μακρῶ. τῶν εἵνεκα οὐτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, οὔτε γυνή, ἀνδρα Ἑλλῆνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἑλλήνος χρήσεται, οὐδ' ὀβελοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατε-
 4 μημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται. Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς, τρόπον τόνδε. τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιᾷσι· τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαστείοισι, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ
 5 καὶ ἀμφοτέρω ὑπερέχοντα, σημηίου εἵνεκεν. ἐπεὶ δὲ σαπῇ, καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς ἐκάστην πόλιν βάρει ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλευμένης
 6 νήσου. ἢ δ' ἔστι μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς
 7 εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα. ἐν ταύτῃ ὧν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί· ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρει παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὀστέα τῶν βοῶν, οἷον μα τῇ πόλι Ἀτάρβηχιν· ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν ἄγιον
 8 ἱδρύται. ἐκ ταύτης τῆς πόλιος πλανέονται πολλοὶ ἄλλοις ἢ ἄλλας πόλιν· ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὀστέα, ἀπάγουσι

καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι 9
 βουσὶ καὶ τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα· καὶ
 γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφὶ νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ
 δὴ οὐδὲ ταῦτα. Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θηβαίους 42
 ἰδρυνται ἱρὸν, ἢ νομοῦ τοῦ Θηβαίου εἰσὶ, οὗτοι μὲν νυν
 πάντες οἷων ἀπεχόμενοι, αἶγας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ 2
 τοὺς αὐτοὺς ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτῳ σέβονται, πλὴν
 Ἰσιὸς τε καὶ Ὀσίριος, τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι·
 τοὺτους δὲ ὁμοίως ἅπαντες σέβονται. ὅσοι δὲ τοῦ Μέν- 3
 δητος ἔκτινται ἱρὸν, ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσὶ, οὗτοι
 δὲ αἰγῶν ἀπεχόμενοι, οἷς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νυν, καὶ 4
 ὅσοι διὰ τοὺτους οἷων ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν
 νόμον τόνδε σφὶ τεθῆναι· “Ἡρακλέα θελῆσαι πάντως
 ἰδέσθαι τὸν Δία, καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ.
 τέλος δὲ, ἐπεὶ τε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία 5
 μηχανήσασθαι, κριὸν ἐκδείραντα, προέχεσθαι τε τὴν
 κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ, καὶ ἐνδύντα τὸ νάκος,
 οὕτω οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι.” Ἀπὸ τούτου κριοπρόσσωπον 6
 τοῦ Διὸς τῷγαλμα ποιεῦσι Αἰγύπτιοι· ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων,
 Ἀμμώνιοι, ἑόντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἀποικοί,
 καὶ φωνὴν μεταξύ ἀμφοτέρων νομίζοντες. δοκέειν δ’ ἵ
 ἐμοί, καὶ τὸ οὖνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδὲ σφὶ τὴν ἐπω-
 νυμὴν ἐποίησαντο· Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν 7
 Δία. τοὺς δὲ κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ’ εἰσὶ σφὶ 8
 ἱροὶ διὰ τοῦτο. μῆ δὲ ἡμέρῃ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ὁρῇ τοῦ
 Διὸς, κριὸν ἓνα κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες, κατὰ
 τῶντὸ ἐνδύουσι τῷγαλμα τοῦ Διὸς, καὶ ἔπειτα ἄλλο
 ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό. ταῦτα δὲ 9
 ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸν ἱρὸν ἅπαντες τὸν
 κριὸν, καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπτουσι αὐτόν.

Ἡρακλέος δὲ πέοι τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα, ὅτι 43

2 εἴη τῶν δώδεκα θεῶν. τοῦ ἐτέρου δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν
 Ἕλληνες οἶδασι, οὐδαμῇ Αἰγύπτου ἐδυνάσθην ἀκοῦσαι.
 3 καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον τὸ οὐνομα τοῦ
 Ἡρακλέος Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ Ἕλληνες μᾶλλον παρ'
 Αἰγυπτίων, καὶ Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφιτρύ-
 ωνος γόνῳ τοῦνομα Ἡρακλέα, πολλὰ μοι καὶ ἄλλα τεκ-
 μήριά ἐστι τοῦτο οὕτω ἔχειν, ἐν δὲ καὶ τόδε, ὅτι τε τοῦ
 Ἡρακλέος τούτου οἱ γονεές ἀμφότεροι ἦσαν, Ἀμφιτρύων
 καὶ Ἀλκμήνη, γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ
 διότι Αἰγύπτιοι οὔτε Ποσειδέωνος οὔτε Διοσκουήρων τὰ
 οὐνόματά φασι εἰδέναι, οὐδὲ σφί θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι
 4 ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχатаι. καὶ μὴν εἴ γε παρ' Ἑλλή-
 νων ἔλαβον οὐνομά τευ δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκιστα
 ἀλλὰ μάλιστα ἔμελλον μνήμην ἔξειν, εἴπερ καὶ τότε
 ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν Ἑλλήνων τινὲς ναυτίλοι·
 ὥς ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει, ὥστε τούτων ἂν
 καὶ μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστάετο Αἰγύπτιοι
 5 ἢ τοῦ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖός ἐστι θεὸς Αἰγυ-
 πτίοισι Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγουσι, ἑτά ἐστι ἑπτα-
 κισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ
 τῶν ὀκτῶ θεῶν οἱ δώδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα
 44 ἓνα νομίζουσι. Καὶ θέλων δὲ τούτων περὶ σαφές
 τι εἰδέναι ἐξ ὧν οἷόν τε ἦν, ἔπλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς
 Φοινίκης, πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱρὸν Ἡρακλέος
 ἁγίον· καὶ ἴδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοις τε
 πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στήλαι δύο, ἡ
 μὲν, χρυσοῦ ἀπέφθου· ἡ δὲ, σμαράγδου λίθου, λάμπων-
 τος τὰς νύκτας μέγας. ἐς λόγους δὲ ἔλθων τοῖσι
 ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ εἰρόμην ὁκόσος χρόνος εἴη ἐξ οὗ σφί τὸ
 2 ἱρὸν ἱδρυνται. εὗρον δὲ οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἕλλησι συμ-
 φερούμενους. ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ οἰκίζομένη καὶ τὸ

ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυθῆναι· εἶναι δὲ ἕτεα ἀφ' οὗ Τύρον οἰκέουσι, τριηκόσια καὶ δισχίλια. εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ 8
 ἄλλο ἱρὸν Ἑρακλέος, ἐπωνυμίην ἔχοντες Θασίου εἶναι.
 ἀπικόμεν δὲ καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὐρον ἱρὸν Ἑρακλέος 4
 ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώ-
 σαντες, Θάσον ἔκτισαν· καὶ ταῦτα καὶ πέντε γενεῇσι
 ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρύωνος Ἑρακλῆα ἐν
 τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι. Τὰ μὲν νυν ἱστορημένα δηλοῖ 5
 σαφέως παλαιὸν θεὸν τὸν Ἑρακλῆα εἶναι. καὶ δοκέουσι 6
 δέ μοι οὗτοι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιέειν, οἱ διὰ Ἑρά-
 κλεια ἰδρυσάμενοι ἔκτινται· καὶ τῷ μὲν, ὥς ἀθανάτῳ,
 Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπωνυμίην, θύουσι· τῷ δὲ ἐτέρῳ, ὥς ἡρώϊ
 ἐναγίζουσι. Λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνεπισκέ- 45
 πτως οἱ Ἕλληνες. εὐήθης δὲ αὐτῶν καὶ ὁδε ὁ μῦθος ἐστι,
 τὸν περὶ τοῦ Ἑρακλέος λέγουσι· ὥς “ αὐτὸν ἀπικόμενον
 ἐς Αἴγυπτον στέψαντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον
 ὥς θύσοντες τῷ Διὶ· τὸν δὲ, τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν·
 ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν
 τραπόμενον, πάντας σφέας καταφονεῦσαι.” Ἐμοὶ μὲν 2
 νυν δοκέουσι, ταῦτα λέγοντες, τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ
 τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες. τοῖσι γὰρ 3
 οὐδὲ κτήνεα ὅσῃ θύειν ἐστὶ, χωρὶς ὕων, καὶ ἐρσένων βοῶν
 καὶ μόσχων, ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι, καὶ χηνῶν, κῶς ἂν
 οὐδοὶ ἀνθρώπους θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα εἶναι τὸν Ἑρακλῆα, 4
 καὶ ἔτι ἀνθρώπων, ὥς δή φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς
 μυριάδας φονεῦσαι; Καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα ἡμῖν
 εἰποῦσι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμέ-
 νεια εἶη.

Τὰς δὲ δὴ αἶγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ 46
 θύουσι Αἰγυπτίων οἱ εἰρημέοι. τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν
 λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι· τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τού-

- 2 τους, προτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ γενέσθαι. γρά-
 φουσί τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλμα-
 τοποιοὶ τοῦ Πανὸς τῷγαλμα, κατὰπερ Ἑλληνες, αἰγο-
 πρόσωπον καὶ τραγοσκελέα· οὗ τι τοιοῦτον νομίζοντες
 3 εἶναι μιν, ἀλλ' ὁμοῖον τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι. ὅτευ δὲ
 εἵνεκα τοιοῦτον γράφουσι αὐτόν, οὗ μοι ἡδιόν ἐστι
 4 λέγειν. σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἶγας οἱ Μενδήσιοι,
 καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, καὶ τούτων οἱ
 αἰπόλοι τιμὰς μέζοντας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα,
 ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος μέγα παντὶ τῷ Μενδησίῳ
 5 νομῇ τίθεται. καλέεται δὲ ὃ τε τράγος καὶ ὁ Πᾶν Αἰγυ-
 πτιστὴν. Μένδης. ἐγένετο δ' ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ' ἐμεῦ
 τοῦτο τὸ τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο ἀναφανδόν.
 47 τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο. Ὑν δὲ Αἰγύ-
 πτιοι μιὰρὸν ἡγνῆται θηρίον εἶναι, καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις
 ψαύσῃ αὐτῶν παριῶν ὑὸς αὐτοῖσι ἱματίοις, ἀπ' ὧν
 ἔβαψε ἑωυτὸν, βὰς ἐπὶ τὸν ποταμόν· τοῦτο δὲ, οἱ συβῶ-
 ται, ὄντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, ἐς ἱρὸν οὐδὲν τῶν ἐν
 Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μούνοι πάντων· οὐδέ σφιν ἐκδίδο-
 σθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει, οὐδ' ἀγεσθαι ἐξ αὐτῶν·
 ἀλλ' ἐκδίδονται τε οἱ συβῶται καὶ ἄγονται ἐξ ἀλλήλων.
 2 τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι θεοῖσι θύειν ὕς οὐ δικαιοῦσι
 Αἰγύπτιοι· Σελήνῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μούνοισι, τοῦ αὐτοῦ
 χρόνου, τῇ αὐτῇ πανσελήνῃ, τοὺς ὕς θύσαντες, πατέον-
 3 ται τῶν κρεῶν. διότι δὲ τοὺς ὕς ἐν μὲν τῇσι ἄλλῃσι
 ὀρθῇσι ἀπεστινήκασι, ἐν δὲ ταύτῃ θύουσι, ἔστι μὲν
 λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος· ἐμοὶ μέντοι
 4 ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ δὲ
 ἦδε τῶν ὧν τῇ Σελήνῃ ποιέεται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν
 ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ,
 κατ' ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήneos τῇ πιμελῇ τῇ περὶ

τὴν νηδὺν γινομένην· καὶ ἔπειτα καταγίξει πυρί. τὰ δὲ 5
 ἄλλα κρέα σιτέονται ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἱρὰ
 θύσωσι· ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ οὐκ ἂν ἔτι γευσαίητο. οἱ δὲ 6
 πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθeneίης βίου σταιτίνας πλάσαντες
 ὕς, καὶ ὀπτήσαντες ταύτας, θύουσι. Τῷ δὲ Διονύσῳ, 48
 τῆς ὁρτῆς τῇ δορπίῃ, χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας
 ἕκαστος, διδοῖ ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδο-
 μένῳ τῶν συβωτέων. τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὁρτὴν τῷ 2
 Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι, πλὴν χορῶν, κατὰ ταῦτα σχεδὸν
 πάντα Ἑλλῆσι. ἀντὶ δὲ φαλλῶν, ἄλλα σφί ἐστι ἐξευ- 3
 ρημένα ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ
 περιφορέουσι κατὰ κόμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον, οὐ
 πολλῷ τέφ' ἔλασσον ἐὼν τοῦ ἄλλου σώματος. προηγέεται 4
 δὲ αὐλός· αἱ δὲ ἔπονται αἰδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι 5
 δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινεῖ μόνον τοῦ σώμα-
 τος, ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ἱρὸς λεγόμενος. Ἡδὴ 49
 ὧν δοκεῖ μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυθέωνος τῆς θυσιῆς
 ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς, ἀλλ' ἔμπειρος. Ἑλλῆσι γὰρ δὴ 2
 Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε
 οὐνομα, καὶ τὴν θυσίην, καὶ τὴν πομπὴν τοῦ φαλλοῦ.
 ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβῶν τὸν λόγον ἔφηνε· ἀλλ' 3
 οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφιστὰι μεζόνως ἐξέφηναν. τὸν 4
 δ' ὧν φαλλὸν τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους
 ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος· καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι
 τὰ ποιεῦσι Ἑλλῆνες. Ἐγὼ μὲν νῦν φημι Μελάμποδα 5
 γενόμενον ἄνδρα σοφόν, μαντικὴν τε ἑωυτῷ συστήσαι,
 καὶ πυθόμενον ἀπ' Αἰγύπτου, ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγήσα-
 σθαι Ἑλλῆσι, καὶ τὰ περὶ τὸν Διόνυσον, ὀλίγα αὐτῶν
 παραλλάξαντα. οὐ γὰρ δὴ συμπεσείην γε φήσω τά τε ἐν 6
 Αἰγύπτῳ ποιεύμενα τῷ θεῷ, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἑλλῆσι·
 ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἑλλῆσι, καὶ οὐ νεωστὶ ἔσαγ-

1 μέγα. οὐ μὴν οὐδὲ φήσω ὅπως Αἰγύπτιοι παρ' Ἑλλήνων
 ἔλαβον ἢ τοῦτο, ἢ ἄλλο κού τι νόμιον. πυθέσθαι δέ μοι
 δοκείε μάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ
 Κάδμου τε τοῦ Τυρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ Φοινίκης
 ἀπικομένων ἐς τὴν νῦν Βοιωτίην καλεομένην χώραν.

50 Σχεδὸν δὲ καὶ πάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν ἐξ
 Αἰγύπτου ἐλήλυθε ἐς τὴν Ἑλλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ
 τῶν βαρβάρων ἦκει, πυνθανόμενος οὕτω εὐρίσκω εἶν'
 2δοκέω δ' ὦν μάλιστα ἀπ' Αἰγύπτου ἀπῆλθαι. ὅτι γὰρ
 δὴ μὴ Ποσειδέωνος, καὶ Διοσκούρων, ὥς καὶ πρότερόν
 μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἥρης, καὶ Ἰστίης, καὶ Θέμιος,
 καὶ Χαρίτων, καὶ Νηρηίδων, τῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυ-
 3πτίοισι αἰεὶ κοτε τὰ οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ. λέγω
 δὴ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν
 γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δέ μοι δοκεύουσι ὑπὸ
 4Πελασγῶν ὀνομασθῆναι, πλὴν Ποσειδέωνος. τοῦτον δὲ
 τὸν θεὸν παρὰ Διβῶν ἐπύθοντο. οὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
 Ποσειδέωνος ὄνομα ἔκτηνται, εἰ μὴ Λίβυες· καὶ τιμῶσι
 τὸν θεὸν τοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι οὐδ'

51 ἥρωσι οὐδέν. Ταῦτα μὲν νυν, καὶ ἄλλα πρὸς τού-
 τοις τὰ ἐγὼ φράσω, Ἑλλήνες ἀπ' Αἰγυπτίων νενομί-
 κασι. τοῦ δὲ Ἑρμέως τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα
 ποιεῦντες, οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ἀπὸ
 Πελασγῶν· πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι
 2 παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων ἄλλοι. Ἀθηναίοισι
 γὰρ, ἥδη τηνικαῦτα ἐς Ἑλλήνας τελέουσιν, Πελασγοὶ
 σύνιοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ· ὅθεν περ καὶ Ἑλλήνες
 3 ἥρξαντο νομισθῆναι. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύ-
 ηται, τὰ Σαμοθρίτικες ἐπιτελέουσι παραλαβόντες παρὰ
 4 Πελασγῶν, οὗτος ὦν ἡρ οἶδε τὸ λέγω. τὴν γὰρ Σαμο-
 θρηϊκὴν οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι, οἳ περ Ἀθηναί-

οἰσι σύνοικοι ἐγένοντο, καὶ παρὰ τούτων Σαμοθρήκες τὰ ὄργια παραλαμβάνουσι. ὀρθὰ ὦν ἔχειν τὰ αἰδοῖα 8 τὰγάλματα τοῦ Ἑρμῆω, Ἀθηναῖοι πρῶτοι Ἑλλήνων, μαθόντες παρὰ Πελασγῶν, ἐποιήσαντο. οἱ δὲ Πελασγοὶ 6 ἱρόν τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρήκῃ μυστηρίοις δεδῆλωται. Ἔθουν δὲ 52 πάντα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπευχόμενοι, ὥς ἐγὼ ἐν Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας· ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ἐποιεῖντο οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἀκηκόεσάν κω. θεοὺς δὲ προσωνόμασάν σφεας ἀπὸ τοῦ τοιούτου, ὅτι 2 κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομὰς εἶχον. ἔπειτεν δὲ, χρόνου πολλοῦ διεξελθόντος, ἐπύθοντο ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀπικόμενα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν ἄλλων, Διονύσου δὲ ὕστερον πολλῶ ἐπύθοντο. καὶ 8 μετὰ χρόνον ἐχρηστηρίαζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν Δωδώνῃ· τὸ γὰρ δὴ μαντήιον τοῦτο νενόμισται ἀρχαῖότατον τῶν ἐν Ἑλλήσι χρηστηρίων εἶναι, καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον μῦνον. ἐπεὶ ὦν ἐχρηστηρίαζοντο ἐν τῇ 4 Δωδώνῃ οἱ Πελασγοὶ “εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἦκοντα” ἀνείλε τὸ μαντήιον “χρᾶσθαι.” ἀπὸ μὲν δὴ τούτου τοῦ χρόνου ἔθουν, τοῖσι 6 οὐνόμασι τῶν θεῶν χρεώμενοι. παρὰ δὲ Πελασγῶν Ἑλλῆνες ἐξεδέξαντο ὕστερον. Ἔνθεν δὲ ἐγένετο 53 ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴ τε δ' αἰεὶ ἦσαν πάντες, ὅκοιοί τε τινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἡπιστάτα μέχρι οὐ πρῶν τε καὶ χθές, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὀμηρον ἡλι- 2 κὴν τετρακοσίοις ἔτεσι δοκέω μεν πρεσβυτέρους γενέσθαι, καὶ οὐ πλέοσι. οὗτοι δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες 8 θεογονίην Ἑλλήσι, καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας διελόντες, καὶ εἶδεα αὐτῶν σημηναντες. οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι 4

τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι, ὕστερον, ἐμοί γε δοκέειν,
 5 ἐγένοντο τούτων. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἱ Δωδωνίδες ἱρήϊαι
 λέγουσι· τὰ δὲ ὕστερα, τὰ ἐς Ἡσιόδον τε καὶ Ὀμηρον
 ἔχοντα, ἐγὼ λέγω.

54 Χρηστηρίων δὲ πέρι, τοῦ τε ἐν Ἑλλησι, καὶ τοῦ
 2 ἐν Λιβύῃ, τόνδε Αἰγύπτιοι λόγον λέγουσι. ἔφασαν οἱ
 ἱρέες τοῦ Θηβαίεος Διὸς “ δύο γυναῖκας ἱρήϊας ἐκ Θη-
 βέων ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων· καὶ τὴν μὲν αὐτέων
 πυθέσθαι ἐς Λιβύην πρηθεῖσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἑλλη-
 νας· ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας εἶναι τὰς ἰδρυσαμένας τὰ
 3 μαντήϊα πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοισι ἔθνεσι.” Εἰρομέ-
 νου δέ μεν, ὁκόθεν οὕτω ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγουσι,
 ἔφασαν πρὸς ταῦτα, “ ζήτησιν μεγάλην ἀπὸ σφέων
 γενέσθαι τῶν γυναικῶν τουτέων· καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφεας
 οὐ δυνατοὶ γενέσθαι· πυθέσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα περὶ
 55 αὐτέων τάπερ’ δὴ ἔλεγον.” Ταῦτα μὲν νυν. τῶν ἐν
 Θήβησι ἱρέων ἤκουον· τάδε δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ
 προμάντιες· “ Δύο πελειάδας μελαίνας ἐκ Θηβέων τῶν
 Αἰγυπτιέων ἀναπταμένας, τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην,
 2 τὴν δὲ παρὰ σφέας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δέ μιν ἐπὶ
 φηγόν, αὐδάσασθαι φωνῇ ἀνθρωπῆϊ, ὥς χρεῶν εἴη
 3 μαντήϊον αὐτοῦτι Διὸς γενέσθαι. καὶ αὐτοὺς ὑπολαβεῖν
 θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖσι, καὶ σφεας ἐκ
 4 τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας οἰχομένην πε-
 λειάδα λέγουσι Ἀμμωνος χρηστήριον κελεύσαι τοὺς
 5 Λίβυας ποιέειν.” ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Διὸς. Δωδωναίων
 δὲ αἱ ἱρήϊαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ οὐνομα ἦν Προμάνεια,
 τῇ δὲ μετὰ ταύτην, Τιμαρέτῃ, τῇ δὲ νεωτάτῃ, Νικάνδρῃ,
 6 ἔλεγον ταῦτα. συνωμολόγεον δέ σφι καὶ οἱ ἄλλοι Δω-
 56 δωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱρόν. Ἐγὼ δ’ ἔχω περὶ αὐτέων
 νῶμην τήνδε. εἰ ἀληθές οἱ Φοίνικες ἐξήγαγον τὰς

ἱρὰς γυναῖκας, καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς
τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, δοκεῖ ἐμοὶ ἡ γυνὴ αὕτη τῆς νῦν
Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης καλευμένης τῆς αὐτῆς
ταύτης, πρηθῆναι ἐς Θεσπρωτοῦς· ἔπειτα δουλεύουσα
αὐτόθι, ιδρύσασθαι ὑπὸ φηγῷ πεφυκυῖη Διὸς ἱρόν·
ὥσπερ ἦν οἶκος, ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβησι ἱρόν Διὸς,
ἐνθα ἀπίκετο, ἐνθαῦτα μνήμην αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τοῦ- 2
του, χρηστήριον κατηγήσατο, ἐπεὶ τε συνέλαβε τὴν
Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δὲ οἱ ἀδελφεὴν ἐν Λιβύῃ 3
πεπρῆσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων, ὑπ' ὧν καὶ αὕτη
ἐπρήθη. Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κληθῆναι πρὸς 57
Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν·
ἐδόκεον δὲ σφὶ ὁμοίως ὄρμισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρό- 2
νον τὴν πελειάδα ἀνθρωπητῇ φωνῇ αὐδάσασθαι λέγουσι,
ἐπεὶ τε συνετά σφιν ἦδδα ἡ γυνή· ἔως δὲ ἐβαρβάριζε,
ὄρμιθος τρόπον ἐδόκεέ σφιν φθέγγεσθαι. ἐπεὶ τέω τρόπῳ 3
ἂν πελειάς γε ἀνθρωπητῇ φωνῇ φθέγγαιτο; μέλαιναν δὲ
λέγοντες εἶναι τὴν πελειάδα, σημαίνουσι ὅτι Αἰγυπτίη ἡ
γυνὴ ἦν. Ἡ δὲ μαντητὴ ἥ τε ἐν Θήβησι τῆσι Αἰγυ- 4
πτίησι καὶ ἐν Δωδώνῃ, παραπλήσιαι ἀλλήλησι τυγχάνουσι
εἶουσαι. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ ἀπ' Αἰγύπτου
ἀπιγμένη.

Πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς πρῶ- 58
τοι ἀνθρώπων Αἰγύπτιοι εἰσι οἱ ποιησάμενοι· καὶ παρὰ
τούτων Ἕλληνες μεμαθήκασιν. τεκμήριον δέ μοι τούτου, 2
τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ πολλοῦ τευ χρόνου ποιεύ-
μεναι· αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν. Πανη- 59
γυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐκ ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πανη-
γύρις δὲ συχνάς. μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα ἐς Βού- 2
βαστιν πόλιν, τῇ Ἀρτέμιδι. δεύτερα ἐς Βούσιριν πόλιν, 3
τῇ Ἴσι· ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ πόλει ἐστὶ μέγιστον Ἴσιος

ἰρόν. Ἰδρυται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῷ
 Δέλτα. Ἴσις δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν Δη-
 μήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σαῖν πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ πανηγυρί-
 ζουσι· τέταρτα δὲ, ἐς Ἡλιούπολιν τῷ Ἡλίῳ· πέμπτα
 δὲ, ἐς Βουτοῦν πόλιν τῇ Λητοί· ἕκτα δὲ, ἐς Πάπρημιν
 60 πόλιν τῷ Ἄρει. Ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν
 2 ἐπεὰν κομίζωνται, ποιεῦσι τοιάδε. πλείουςί τε γὰρ δὴ
 ἅμα ἄνδρες γυναιξί, καὶ πολλόν τι πλῆθος ἐκατέρων ἐν
 3 ἐκάστῃ βάρι. αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν κρόταλα ἔχου-
 σαι κροταλίζουσι, οἱ δὲ αὐλέουσι, κατὰ πάντα τὸν πλόον·
 αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες αἰδοῦσι, καὶ τὰς χεῖρας
 4 κροτέουσι. ἐπεὰν δὲ πλείοντες κατὰ τινα πόλιν ἄλλη-
 γωνῶνται, ἐγχερίψαντες τὴν βάριν τῇ γῇ, ποιεῦσι τοιάδε.
 5 αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν ποιεῦσι τάπερ εἶρηκα· αἱ δὲ
 τωθάζουσι, βοῶσαι, τὰς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γυναῖκας· αἱ
 6 δ' ὀρχέονται· αἱ δ' ἀνασύρονται ἀνιστάμεναι. ταῦτα πα-
 ρὰ πᾶσαν πόλιν παραποταμὴν ποιεῦσι. ἐπεὰν δὲ ἀπί-
 κωνται ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρτάζουσι, μεγάλας ἀνάγοντες
 θυσίας· καὶ οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμούται πλέον ἐν τῇ
 7 ὀρτῇ ταύτῃ ἢ ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. συμ-
 φοιτέωσι δὲ, ὃ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, πλὴν παιδιῶν,
 καὶ ἐς ἐβδομήκοντα μυριάδας, ὥς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι.
 61 ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ ποιεῖται. Ἐν δὲ Βουσίρι πόλιν
 ὥς ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὀρτὴν, εἴρηται πρότερόν μοι.
 2 τύπτονται μὲν γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶ-
 σαι, μυριάδες κάρτα πολλὰ ἀνθρώπων. τὸν δὲ τύπτον-
 3 ται, οὗ μοι ὁσιόν ἐστι λέγειν. ὅσοι δὲ Καρῶν εἰσὶ ἐν
 Αἰγύπτῳ οἰκέοντες, οὗτοι δὲ τοσοῦτ' ἔτι πλεον ποιεῦσι
 τούτων, ὅσῳ καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρῃσι· καὶ
 τούτῳ εἰσὶ δῆλοι ὅτι εἰσὶ ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι.
 62 Ἐς Σαῖν δὲ πόλιν ἐπεὰν συλλεχθῶσι τῇσι θυσίῃσι,

ἔν τινι νυκτὶ λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ
 τὰ δώματα κύκλῳ. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα
 ἀλός καὶ ἐλαίου· ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον.
 καὶ τοῦτο καίεται πανύχνιον· καὶ τῇ ὀρθῇ οὖνομα κέεται 2
 Λυχνοκαΐη. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν Αἰγυπτίων ἐς τὴν 3
 πανήγυριν ταύτην, φυλάσσοντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης,
 καίουσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα· καὶ οὕτω οὐκ ἐν
 Σαΐ μόνῃ καίεται, ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. ὅθεν 4
 δὲ εἵνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἢ νύξ αὕτη, ἔστι ἱρὸς
 περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. Ἔς δὲ Ἡλίου πάλιν 63
 καὶ Βουτοῦν θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι φοιτέοντες. ἐν
 δὲ Παπρήμῃ θυσίας μὲν καὶ ἱρὰ, κατὰπερ καὶ τῇ ἄλλῃ,
 ποιῶσι. εὐτ' ἂν δὲ γίνηται καταφερῆς ὁ ἥλιος, ὀλίγοι 2
 μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τῶγαλμα πεπονέαται· οἱ δὲ
 πολλοὶ αὐτῶν, ξύλων κορύνας ἔχοντες, ἐστᾶσι τοῦ ἱεροῦ
 ἐν τῇ ἐσόδῳ· ἄλλοι δὲ εὐχολὰς ἐπιτελέοντες, πλεῖνες
 χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες ξύλα καὶ οὗτοι, ἐπὶ τὰ
 ἕτερα ἀλέες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα, ἐὼν ἐν νηφὶ μικρῇ 3
 ξυλίνῃ κατακεχρυσωμένῃ, προεκκομίζουσι τῇ προτεραίῃ
 ἐς ἄλλο οἶκημα ἱρόν. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῶγαλμα 4
 λελειμμένοι, ἔλκουσι τετράκυκλον ἄμαξαν, ἄγουσαν τὸν
 νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῇ νηφὶ ἐνεὸν ἄγαλμα. οἱ δὲ οὐκ ἔωσι, 5
 ἐν τοῖσι προπυλαίοις ἐστεῶτες, ἐσιέναι· οἱ δὲ εὐχολι-
 μαῖοι, τιμωρόντες τῷ θεῷ, παίουσι αὐτοὺς ἀλεξόμενοι.
 ἐνθαῦτα μάχη ξύλοις καρτερῇ γίνεται· κεφαλὰς τε συν- 6
 ἀράσσονται, καὶ ὥς ἐγὼ δοκέω, πολλοὶ καὶ ἀποθνή-
 σκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων· οὐ μέντοι οἳ γε Αἰγύπτιοι
 ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα. Τὴν δὲ πανήγυριν 64
 ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι. οἰκείν ἐν
 τῇ ἱρῇ τούτῃ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα· καὶ τὸν Ἄρεα
 ἀπὸ τροφῶν γενόμενον, ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον, ἐθέλοντα

τῇ μητρὶ συμμίξαι· καὶ τοὺς προπόλους τῆς μητρὸς, οἷα οὐκ ὀπωπότας αὐτὸν πρότερον, οὐ περιορᾶν παριέναι, ἀλλ' ἀπερύκειν· τὸν δ' ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόμενον ἀνθρώπους, τοὺς τε προπόλους τρηχέως περισπείν, καὶ
 2 ἐσελθεῖν παρὰ τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἀρεῖ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρτῇ νενομκέναι φασί.

8 Καὶ τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναῖξιν ἐν ἱροῖσι, μηδὲ ἀλούτους ἀπὸ γυναικῶν ἐς ἱρὰ ἐσιέναι, οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρη-
 4 σκεύσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται ἐν ἱροῖσι· καὶ ἀπὸ γυναικῶν ἀνιστάμενοι, ἄλουτοι ἐσέρχονται ἐς ἱρόν· νομίζοντες ἀνθρώπους εἶναι κατὰπερ τὰ ἄλλα κτήνεα.
 5 καὶ γὰρ τὰ ἄλλα κτήνεα ὁρᾶν καὶ ὀρνίθων γένεα ὀχευόμενα ἐν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ ἐν τοῖσι τεμένεσσι.
 6 εἰ δὲ ὦν εἶναι τῷ θεῷ τοῦτο μὴ φίλον, οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήνεα ποίειν. οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα ἐπιλέγοντες, ποι-
 7 εῦσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά. Αἰγύπτιοι δὲ θρησκειούσι περισσῶς τὰ τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ, καὶ δὴ καὶ τάδε.

65 Ἐοῦσα ἡ Αἴγυπτος ὁμοῦρος τῇ Λιβύῃ, οὐ μάλᾳ θη-
 2 ριώδης ἐστί. τὰ δὲ ἑόντα σφί ἅπαντα ἱρὰ νενόμισται. καὶ τὰ μὲν, σύντροφᾳ αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι· τὰ δὲ,
 3 οὐ. τῶν δὲ εἴνεκεν ἀνείται τὰ ἱρὰ εἰ λέγοιμι, καταβαίην ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεία πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω μά-
 4 λιστα ἀπηγγέσθαι. τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπιφάσας, ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος εἶπον. Νόμος δὲ ἐστί περὶ
 τῶν θηρίων ὧδε ἔχων. μελεδωνοὶ ἀποδεδέχεται τῆς τρο-
 φῆς χωρὶς ἐκάστων, καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι τῶν Αἰγυ-
 6 πτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρός ἐκδέκεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι πόλισι ἕκαστοι εὐχὰς τάσδε σφί ἀποτελέ-
 7 οῦσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ τοῦ ἂν ἦ τὸ θηρίον, ξυροῦντες τῶν παιδίων ἢ πᾶσαν τὴν κεφαλὴν, ἢ τὸ ἤμισυ, ἢ τὸ

τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς, ἰστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύ-
 ριον τὰς τρίχας· τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῷ
 τῶν θηρίων διδοί. ἡ δ' ἀντ' αὐτοῦ τάμνουσα ἰχθῦς, πα- 6
 ρέχει βορῇν τοῖσι θηρίοις. τροφή μὲν δὴ αὐτοῖσι
 τοιαύτη ἀποδέδεκται. Τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τούτων
 ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν ἐκὼν, θάνατος ἡ ζημία· ἦν δὲ ἀέκων,
 ἀποτίνει ζημίην τὴν ἂν οἱ ἱρέες τάξωνται. ὅς δ' ἂν ἴβῃ
 ἢ ἱρηκα ἀποκτείνῃ, ἦν τε ἐκὼν, ἦν τε ἀέκων, τεθνάναι
 ἀνάγκη. Πολλῶν δὲ ἐόντων ὁμοτρόφων τοῖσι 66
 ἀνθρώποισι θηρίων, πολλῶν ἂν ἔτι πλέω ἐγίνετο, εἰ μὴ
 κατελάμβανε τοὺς αἰελοῦρους τοιάδε. Ἐπεὰν τέκωσι αἱ 2
 θήλειαι, οὐκέτι φοιτέουσιν παρὰ τοὺς ἔρσενας· οἱ δὲ,
 διζήμενοι μίσγεσθαι αὐτῇσι, οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦτα
 σοφίζονται τάδε· ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν θηλέων καὶ ὑπα-
 ρέομενοι τὰ τέκνα, κτείνουσι. κτείναντες μέντοι, οὐ 8
 πατέονται. αἱ δὲ, στερισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων δὲ
 ἐπιθυμέουσai, οὕτω δὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρσενας·
 φιλότεκνον δὲ τὸ θηρίον. πυρκαϊῆς δὲ γενομένης, θεία 4
 πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους. οἱ μὲν γὰρ 6
 Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν αἰελοῦρων,
 ἀμελήσαντες σβεννύναι τὸ καιόμενον· οἱ δὲ αἰελοῦροι,
 διαδύοντες καὶ ὑπερβρώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, ἐσάλ-
 λονται ἐς τὸ πῦρ. ταῦτα δὲ γινόμενα, πένθεα μεγάλα 6
 τῶν Αἰγυπτίων καταλαμβάνει. ἐν ὅτεοις δ' ἂν οἰκίοισι
 αἰελοῦρους ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, οἱ ἐνοικέοντες
 πάντες ξυρέονται τὰς ὀφρύας μούνας· παρ' ὅτεοις δ'
 ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν. Ἀπά- 67
 γονται δὲ οἱ αἰελοῦροι ἀποθανόντες ἐς ἱρὰς στέγας,
 ἐνθα θάπτονται ταριχευθέντες ἐν Βουβάστι πόλι. τὰς δὲ 2
 κύνας ἐν τῇ ἐωτῶν ἕκαστοι πόλι θάπτουσι ἐν ἱρῇσι
 θήκησι. ὥς δὲ αὐτῶς τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ θάπτονται. 8

τὰς δὲ μυγαλὰς καὶ τοὺς ἱρηκας ἀπάγουσι ἐς Βουτούν
 4 πόλιν· τὰς δὲ ἱβίς ἐς Ἑρμέω πόλιν. τὰς δὲ ἄρκτους,
 εἰούσας σπανίας, καὶ τοὺς λύκους, οὐ πολλὰ τέφ' ἐόντας
 ἀλωπέκων μέζονας, αὐτοῦ θάπτουσι τῇ ἂν εὐρεθέωσι
 κείμενοι.

- 68 Τῶν δὲ κροκοδειλῶν φύσις ἐστὶ τοιήδε. τοὺς χειμε-
 2 ριωτάτους μῆνας τέσσερας ἐσθίει οὐδέν. ἐὼν δὲ τετρά-
 πουν, χερσαῖον καὶ λιμναῖον ἐστί· τίκτει μὲν γὰρ ὡὰ ἐν
 γῇ, καὶ ἐκλέπει, καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει ἐν
 τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότε-
 ρον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς δρόσου.
 3 πάντων δὲ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο ἐξ ἐλαχίστου
 μέγιστον γίνεται. τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων οὐ πολλὰ
 μέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τοῦ ὡοῦ
 γίνεται· αὐξανόμενος δέ, γίνεται καὶ ἐς ἑπτακαίδεκα
 4 πῆχας, καὶ μέζων ἔτι. ἔχει δὲ ὀφθαλμούς μὲν ὕδς,
 ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, κατὰ λόγον τοῦ
 5 σώματος. γλῶσσαν δὲ μῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε· οὐδὲ
 τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μῦνον θηρίων
 τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. ἔχει δὲ καὶ ὄνυχας
 καρτεροῦς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν, ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώ-
 6 του. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ὀξυδερκέστα-
 τον. ἅτε δὴ ὢν ἐν ὕδατι διαίταν ποιεύμενον, τὸ στόμα
 7 ἐνδοθεν φορεῖ πᾶν μεστὸν βδελλείων. τὰ μὲν δὲ ἄλλα
 ὄρνεα καὶ θηρία φεύγει μιν· ὁ δὲ τροχίλος εἰρηναῖός οἱ
 8 ἐστὶ, ἅτε ὠφελεομένῳ πρὸς αὐτοῦ. ἐπεὰν γὰρ ἐς τὴν
 γῆν ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἔπειτα χάνῃ
 (ἐώθει γὰρ τοῦτο ὡς ἐπίπαν ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον.)
 ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσδύνων ἐς τὸ στόμα αὐτοῦ, κατα-
 πίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφελεύμενος ἥδεται, καὶ οὐδέν
 69 σίνεται τὸν τροχίλον. Τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυ-

πτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι· τοῖσι δ' οὐδ', ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέπουσι. οἱ δὲ περὶ τε Θήβας καὶ τὴν Μοίριος λίμνην οἰκέυτες, καὶ κάρτα ῥῆγνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἐκότεροι τρέφουσι κροκό- 2 δειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῆθεα· ἀρτήματά τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὄτα ἐνθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τοὺς προσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες ὥς κάλλιστα ζώοντας, ἀποθανόν- 3 τας δὲ ταριχεύοντες θάπτουσι ἐν ἱρῇσι θήκησι. οἱ δὲ 8 περὶ Ἑλεφαντίνην πόλιν οἰκόντες, καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς, οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. Καλέονται δὲ οὐ κροκόδειλοι, 4 ἀλλὰ χάμψαι. κροκοδείλους δὲ Ἰωνες ὠνόμασαν, εἰκά- ζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοις τοῖσι ἐν τῇσι αἵμασιῇσι.

Ἄγραι δὲ 70 σφρων πολλὰ κατεστέασι, καὶ παντοῖαι· ἥ δ' ὧν ἐμοὶ γε δοκέει ἀξιοτάτη ἀπηγγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. ἐπεὰν νῶτον ὕος δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζώην, ταύτην τύπτει. ἐπακούσας δὲ τῆς 2 φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ νώτῳ, καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ ἐξέλ- 8 κυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ θηρευτὴς πηλῷ κατ' ὧν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται· μὴ ποιήσας δὲ 70 τοῦτο, σὺν πόνῳ. Οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ- 71 μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροὶ εἰσι, τοῖσι δὲ ἄλλοις Αἰγυπτίοις οὐκ ἱροὶ. φύσιν δὲ παρέχονται ἰδέης τοιήνδε· 2 τετράπουν ἐστὶ, δίχηλον, ὅπλαι βοός, σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, χαυλιόδοντας φαῖνον, οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν· μέγας, ὅσον τε βούς ὁ μέγιστος· τὸ δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δὴ τι παχὺ ἐστὶ, ὥστε αὖθις γινόμενον,

- 72 ξυστά ποίεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ. Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱρὰς ῥηγνται εἶναι. νομίζουσι δὲ καὶ πάντων ἰχθύων τὸν καλεῦμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι, καὶ τὴν ἑγχελυν. ἱρούς δὲ τούτους τοῦ
- 3 Νεῖλου φασὶ εἶναι· καὶ τῶν ὀρνίθων τοὺς χηναλώπεκας.
- 73 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρός, τῷ σὺνομα φοῖνιξ· ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, διὰ ἐτέων (ὥς Ἑλλιονπολίται
- 2 λέγουσι) πεντακοσίων. φοιτᾶν δὲ τότε φασί, ἐπεὰν οἱ ἀποθάγη ὁ πατήρ. ἔστι δὲ, εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσόσδε καὶ τοιόσδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ, ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν
- 3 ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγαθος. Τοῦτον δὲ λέγουσι μηχανάσθαι τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες· ἐξ Ἀραβίης ὁρμώμενον, ἐς τὸ ἱρὸν τοῦ Ἑλλίου κομίζειν τὸν πατέρα, ἐν σμύρῃ ἐμπλάσσοντα, καὶ θάπτειν ἐν τοῦ Ἑλλίου τῷ
- 4 ἱρῷ. κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον, τῆς σμύρνης ὡδὸν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν· μετὰ δὲ, πειρᾶσθαι αὐτὸ φορέοντα· ἐπεὰν δὲ ἀποπειρηθῇ, οὕτω δὴ κοιλῆναντα τὸ ὡδὸν, τὸν πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντιθέναι, σμύρῃ δὲ ἄλλῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο κατ' ὃ τι τοῦ ὡδοῦ ἐγκοιλῆνας ἐνέθηκε τὸν πατέρα· ἐγκειμένου δὲ τοῦ πατρὸς, γίνεσθαι τῶντὸ βάρος· ἐμπλάσαντα δὲ, κομίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἑλλίου τὸ ἱρὸν. ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιεῖν.
- 74 Εἰσὶ δὲ περὶ Θήβας ἱροὶ ὄφεις, ἀνθρώπων οὐδαμῶς δηλήμονες· οἱ μεγάλῃ ἐόντες μικροὶ, δύο κέρα
- 2 φορέουσι, πεφυκότα ἐξ ἄκρης τῆς κεφαλῆς. τοὺς θάπτουσι ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Διὸς· τοῦτου γάρ
- 75 σφεας τοῦ θεοῦ φασὶ εἶναι ἱρούς. Ἔστι δὲ χώρος τῆς Ἀραβίης, κατὰ Βουτούν πάλιν μάλιστα κη κείμενος·

καὶ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον, πυνθανόμενος περὶ τῶν
 πτερωτῶν ὀφίων. ἀπικόμενος δέ, εἶδον ὅστέα ὀφίων 2
 καὶ ἀκάνθας, πλήθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγγέσασθαι· σωροὶ
 δὲ ἦσαν ἀκανθῶν καὶ μεγάλοι, καὶ ὑποδεέστεροι, καὶ
 ἐλάσσονες ἔτι τούτων· πολλοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ἔστι δὲ 3
 ὁ χώρος οὗτος, ἐν τῷ αἰ ἀκανθαὶ κατακεχύαται, τοιούσδε
 τις· ἐσβολὴ ἐξ οὐρέων στεινῶν ἐς πεδίον μέγα· τὸ δὲ
 πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δὲ 4
 ἔστι, ἅμα τῷ ἔαρι πτερωτοὺς ὄφεις ἐκ τῆς Ἀραβίης
 πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου· τὰς δὲ ἱβίς τὰς ὄρνιθας ἀπαν-
 τώσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρας, οὐ παρίεναι
 τοὺς ὄφεις, ἀλλὰ κατακτείνειν. καὶ τὴν ἱβὶν διὰ τοῦτο 5
 τὸ ἔργον τετιμῆσθαι λέγουσι Ἀράβιοι μεγάλως πρὸς
 Αἰγυπτίῳ· ὁμολογέουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι διὰ ταῦτα
 τιμᾶν τὰς ὄρνιθας ταύτας. Εἶδος δὲ τῆς μὲν ἱβίος 76
 τόδε. μέλαινα δεινῶς πᾶσα, σκέλεα δὲ φορεῖ γεράνου,
 πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον
 κρέξ. τῶν μὲν δὴ μελαινέων, τῶν μαχομένων πρὸς τοὺς 2
 ὄφεις, ἦδε ἰδέη. τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλευμένων τοῖσι
 ἀνθρώποισι· (διεῖαι γὰρ δὴ εἰσι αἱ ἱβίς·) ψιλὴ τὴν
 κεφαλὴν, καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν· λευκὴ πτεροῖσι, πλήν
 κεφαλῆς καὶ τοῦ αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερύγων καὶ
 τοῦ πυγαίου ἄκρου· ταῦτα δὲ τὰ εἶπον πάντα, μέλαινά
 ἔστι δεινῶς· σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον, ἐμφορῆς τῇ ἐτέρῃ.
 τοῦ δὲ ὄφιος ἡ μορφή, οἷα περ τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐ 3
 πτερωτὰ φορεῖ, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι
 μάλιστα καὶ ἐμφορέστατα. Τοσαῦτα μὲν θηρίων περὶ
 ἱρῶν εἰρήσθω.

Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων, οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομέ- 77
 νην Αἴγυπτον οἰκεῖουσι, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπα-
 σκόντες μάλιστα, λογιώτατοί εἰσι μακρῶ τῶν ἐγὼ ἐς

- 2 διαπείραν ἀπικόμην. Τρόφῳ δὲ ζῆς τοιῶδε διαχρέωνται. Συρμαίζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἑκάστου, ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιεινὴν καὶ κλύσμασι, νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς νούσους τοῖσι ἀνθρώποισι
 3 γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιερότατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρέων (δοκέειν
 4 ἐμοί) εἶνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουνσι αἱ ὥραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων, καὶ δὴ καὶ τῶν ὥρέων
 5 μάλιστα. Ἄρτοφαγέουσι δὲ, ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστis ὀνομάζουσι. οἷον δ' ἐκ κριθῶν πεποιημένῳ διαχρέωνται· οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ
 6 χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς μὲν, πρὸς ἥλιον αὐτῆναντες, ὠμούς σιτέονται· τοὺς δὲ, ἐξ ἁλμης τεταριχευμένους.
 7 ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρνυγας, καὶ τὰς νήσους, καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ὀρνιθίων, ὠμά σιτέονται, προταριχεύσαντες.
 8 τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἢ ὀρνίθων ἢ ἰχθύων ἐστί σφί ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὀκόσοι σφί ἱροὶ ἀποδεδέχεται, τοὺς λοιποὺς
 78 ὀπτοὺς καὶ ἐφθοὺς σιτέονται. Ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι, τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν, ἐπεὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῶ ξύλινον πεποιημένον, μεμνημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφῇ καὶ ἔργῳ, μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχυαῖον, ἢ δίπηχυν· δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ τῶν συμποτέων, λέγει· “Ἐς τοῦτον ὥρέων, πίνε τε καὶ τέρπευ· ἔσται γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος.” Ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι.
- 79 Πατρίοισι δὲ χρεώμενοι νόμοισι, ἄλλον οὐδένα ἐπι-
 2 κτέωνται. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμμα, καὶ δὴ καὶ ἀεισμα ἐν ἐστί, Λίνος, ὅσπερ ἐν τε Φοινίκη αἰδιμόος ἐστί καὶ ἐν Κύπρῳ, καὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα ὀνομα ἔχει, συμφέρεται δὲ ὧντὸς εἶναι τὸν οἱ Ἕλληνες Λίνον

ὀνομάζοντες αἰδουσι. ὥστε πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀπο- 3
 θωυμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ἑόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
 τὸν Δίνον ὁκόθεν ἔλαβον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κοτε τοῦτον
 αἰείδοντες. ἔστι δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ Δίνος καλούμενος 4
 Μανέρως. ἔφασαν δὲ μιν Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασι- 5
 λεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μουνογενέα γενέσθαι· ἀποθα-
 νόντα δ' αὐτὸν ἄνθρωπον, θρήνοισι τούτοις ὑπ' Αἰγυπτίων
 τιμηθῆναι· καὶ αἰοιδὴν τε ταύτην πρώτην καὶ μούνην
 σφίσι γενέσθαι. Συμφέρονται δὲ καὶ τότε ἄλλο 80
 Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μούνοισι Λακεδαιμονίοισι. οἱ νεώ- 2
 τεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες, εἴκουσι
 τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται· καὶ ἐπιούσι, ἐξ ἔδρης ὑπανι-
 στέεται. Τότε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι 3
 συμφέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι
 ὁδοῖσι, προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν
 χεῖρα. Ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ 81
 σκέλεα θυσανωτοὺς, οὗς καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ τού-
 τοις δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. οὐ 2
 μέντοι ἔς γε τὰ ἱρὰ ἐσφέρεται εἰρίνεα, οὐδὲ συγκαταθά-
 πτεταί σφι· οὐ γὰρ ὄσιον· ὁμολογεῖουσι δὲ ταῦτα τοῖσι 3
 Ὀρφικοῖσι καλεομένοις καὶ Βαχχικοῖσι, ἐοῦσι δὲ Αἰγυ-
 πτίοις, καὶ Πυθαγορείοις. οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀργίων 4
 μετέχοντα ὄσιον ἔστι ἐν εἰρινέοις εἴμασι θαφθῆναι. ἔστι
 δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.

Καὶ τότε ἄλλα Αἰγυπτίοισι ἔστι ἐξευρημένα· μεῖς 82
 τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη θεῶν ὅτεν ἔστι· καὶ τῇ ἑκάστῳ
 ἡμέρῃ γενόμενος, ὁτέοις ἐγκυρήσει, καὶ ὅπως τελευτήσει,
 καὶ ὁκοῖός τις ἔσται. καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν 2
 ποιήσει γενόμενοι ἐχρήσαντο. Τέρατά τε πλέω σφι
 ἀνεύρηται ἢ τοῖσι ἄλλοις ἀπασι ἀνθρώποισι. γενομένου 3
 γὰρ τέρατος, φυλάσσουνσι γραφόμενοι τῶποβαῖνον· καὶ

- ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ τὸ αὐτὸ
 83 νομίζουσι ἀποβήσεσθαι. Μαντική δὲ αὐτοῖσι ὥδε
 διακέεται. ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκείται ἡ τέχνη,
 2 τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροισι. καὶ γὰρ Ἡρακλῆος μαντήϊον
 αὐτόθι ἐστὶ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀρτέ-
 μιδος, καὶ Ἄρεος, καὶ Διός· καὶ ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ
 ἄγονται πάντων τῶν μαντήϊων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι
 3 ἐστί. οὐ μέντοι αἱ γε μαντήϊαι σφί κατὰ τὸ αὐτὸ ἐστᾶσι,
 84 ἀλλὰ διάφοροί εἰσι. Ἡ δὲ ἰητρικὴ κατὰ τὰδε σφί
 δέδασται. μῆς νούσας ἕκαστος ἰητρός ἐστι, καὶ οὐ πλε-
 2 ὄνων. πάντα δ' ἰητρῶν ἐστὶ πλέα. οἱ μὲν γὰρ, ὀφθαλμῶν
 ἰητροὶ κατεστᾶσι· οἱ δὲ, κεφαλῆς· οἱ δὲ, ὀδόντων· οἱ δὲ,
 τῶν κατὰ νηδύν· οἱ δὲ, τῶν ἀφανέων νούσων.
 85 Θρήνοι δὲ καὶ ταφαὶ σφρων, εἰσὶ αἶδε. τοῖσι ἂν
 ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκητῶν ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος
 ἦ, τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκητῶν τούτων κατ'
 ὦν ἐπλάσαστο τὴν κεφαλὴν πληγῇ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον.
 2 κᾶπειτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιπούσαι τὸν νεκρὸν, αὐταὶ
 ἀνὰ τὴν πόλιν στρωφώμεναι, τύπτονται ἐπεζωσμέναι, καὶ
 φαίνουσαι τοὺς μαζοὺς· σὺν δὲ σφί αἱ προσήκουσαι
 3 πᾶσαι. ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι
 4 καὶ οὗτοι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν ταρί-
 86 χευσιν κομίζουσι. Εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέα-
 2 ται, καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι ἐπεὶ σφί κομισθῇ
 νεκρὸς, δεικνύασι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα νεκρῶν
 ξύλινα, τῇ γραφῇ μεμιμημένα. καὶ τὴν μὲν σπονδαιο-
 τάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι τὸ οὐ-
 3 νομα ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ὀνομάζειν. τὴν δὲ δευτέρην
 δεικνύασι ὑποδεεστέραν τε ταύτης καὶ εὐτελεστέραν· τὴν
 δὲ τρίτην, εὐτελεστάτην. φράσαντες δὲ, πυνθάνονται
 παρ' αὐτῶν κατὰ ἣν τινα βούλονται σφί σκευασθῆναι

τὸν νεκρόν. οἱ μὲν δὴ ἐκποδῶν, μισθῷ ὁμολογήσαντες, 4
ἀπαλλάσσονται· οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι ἐν οἰκήμασι, ὥδε
τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι. πρῶτα μὲν σκολιῷ σι- 5
δῆρῳ διὰ τῶν μυζωτήρων ἐξάγουσι τὸν ἐγκέφαλον, τὰ
μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγοντες, τὰ δὲ ἐγχέοντες φάρμακα,
μετὰ δὲ, λίθῳ Αἰθιοπικῷ ὅξεϊ παρασχίσαντες παρὰ τὴν 6
λαπαρῆν, ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν· ἐκκαθήραντες
δὲ αὐτὴν, καὶ διηθήσαντες οἴνῳ φοινικηίῳ, αὐτὸς διη-
θέουσι θυμῇμασι τετριμμένοισι. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρ- 7
νης ἀκράτου τετριμμένης, καὶ κασίης, καὶ τῶν ἄλλων
θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, συρράπτουσι
ὀπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ταριχεύουσι λίτρῳ, κρύ- 8
ψαντες ἡμέρας ἑβδομήκοντα· πλεῖνας δὲ τουτέων οὐκ
ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν δὲ παρελθῶσι αἱ ἑβδομήκοντα, 9
λούσαντες τὸν νεκρόν, κατελίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα
σινδόνης βυσσίνης τελαμῶσι κατατετρημένοισι, ὑπο-
χρίοντες τῷ κόμμῳ, τῷ δὲ ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέων-
ται Αἰγύπτιοι. ἐνθεῦτεν δὲ παραδεξάμενοί μιν οἱ προσ- 10
ήκοντες, ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα· ποιη-
σάμενοι δὲ, ἐσεργνῶσι τὸν νεκρόν· καὶ κατακλιθίσαντες
οὕτως, θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ, ἰστάντες ὀρθὸν
πρὸς τοίχον. οὕτω μὲν τοὺς τὰ πολυτελέστατα σκευά-
ζουσι νεκρούς. Τοὺς δὲ τὰ μέσα βουλομένους, τὴν 87
δὲ πολυτελεῖαν φευγοντας, σκευάζουσι ὥδε. ἐπεὰν τοὺς 2
κλυστήρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινο-
μένου, ἐν ὧν ἔπλησαν τοῦ νεκροῦ τὴν κοιλίην, οὔτε
ἀναταμώντες αὐτὸν, οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν, κατὰ δὲ
τὴν ἔδρην ἐσηθήσαντες· καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς
ὀπίσω ὁδοῦ, ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας· τῇ 8
δὲ τελευταίῃ ἐξιέεισι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, τὴν
ἐσῆκαν πρότερον· ἣ δὲ ἔχει τσσαύτην δύναμιν, ὥστε

- ἅμα ἐωντῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχνα κατατετηκότα
 ἐξάγει· τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει· καὶ δὴ
 λείπεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέρμα μούνον, καὶ τὰ ὀστέα.
 4 ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν νε-
 88 κρὸν, οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες. Ἡ δὲ τρίτη ταρί-
 χευσίς ἐστι ἥδε, ἥ τοὺς χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευ-
 ᾶζει. συρμαίῃ διηθήσαντες τὴν κοιλίην, ταριχεύουσι τὰς
 ἐβδομήκοντα ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέ-
 89 ρεσθαι. Τὰς δὲ γυναῖκας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν,
 ἐπεὰν τελευτήσωσι, οὐ παραντίκα διδοῦσι ταριχεύειν,
 οὐδὲ ὅσαι ἂν ὥσι εὐειδέες κάρτα καὶ λόγου πλεῖνος
 γυναῖκες· ἀλλ' ἐπεὰν τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται, οὐ-
 2 τω παραδιδούσι τοῖσι ταριχεύουσι. τοῦτο δὲ ποιέουσι
 οὕτω τοῦδε εἵνεκεν, ἵνα μή σφι οἱ ταριχευταὶ μίσγωνται
 8 τῇσι γυναιξί. λαμβθῆναι γάρ τινά φασι μισγόμενον
 νεκρῷ προσφάτῳ γυναικός· κατεῖπαι δὲ τὸν ὁμότεχρον.
 90 Ὃς δ' ἂν ἢ αὐτῶν Αἰγυπτίων, ἢ ξείνων ὁμοίως, ὑπὸ
 κροκοδείλου ἀρπαχθεὶς ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνη-
 ται τεθνηὼς, κατ' ἣν ἂν πόλιν ἐξενειχθῇ, τούτους πᾶσα
 ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν, καὶ περιστείλαντας
 2 ὥς κάλλιστα, θάψαι ἐν ἱρῇσι θήκησι. οὐδὲ ψαύσαι
 ἔξεστι αὐτοῦ ἄλλον οὐδένα, οὔτε τῶν προσηκόντων, οὔτε
 τῶν φίλων· ἀλλὰ μιν οἱ ἱεεὲς αὐτοὶ οἱ τοῦ Νεῖλου, ἅτε
 πλέον τι ἢ ἀνθρώπου νεκρὸν, χειραπτάζοντες θάπτουσι.
 91 Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι φεύγουσι χρᾶσθαι· τὸ δὲ
 σύμπαν εἰπεῖν, μήδ' ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώ-
 πων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι οὕτω τοῦτο
 2 φυλάσσουσι. ἔστι δὲ Χέμμισ πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ
 Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς Νέης πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐστὶ
 Περσέος τοῦ Δανάης ἱρὸν τετράγωνον· περὶ δὲ αὐτοῦ
 φοίνικες πεφύκασι· τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ λίθινά ἐστι,

κάρτα μεγάλα· ἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες δύο ἐστᾶσι
 λίθινοι μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ ἡνός 8
 τε ἔτι, καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ ἐνέστηκε τοῦ Περσέος. οὗτοι 4
 οἱ Χεμμῖται λέγουσι τὸν Περσέα πολλάκι μὲν ἀνὰ τὴν
 γῆν φαίνεσθαι σφί, πολλάκι δὲ ἔσω τοῦ Ἰροῦ. σανδά-
 λιὸν τε αὐτοῦ πεφορημένον εὐρίσκεισθαι, ἐν τῷ μέγαθος
 δίπηχυν· τὸ ἐπεὰν φανῇ, εὐθηνέειν ἅπασαν Αἴγυπτον.
 ταῦτα μὲν λέγουσι. ποιεῦσι δὲ τάδε Ἑλληνικὰ τῷ Περ- 5
 σεῖ· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα·
 παρέχοντες ἀεθλα, κτήνεα καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰ- 6
 ρομένον δὲ μὲν ὃ τι σφί μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπι-
 φαίνεσθαι, καὶ ὃ τι κεχωρίδαται Αἰγυπτίων τῶν ἄλλων,
 ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες, ἔφασαν “τὸν Περσέα ἐκ τῆς
 ἑωυτῶν πόλιος γεγονέναι” τὸν γὰρ Δαναὸν καὶ τὸν Λυγ-
 κέα, ἔοντας Χεμμίτας, ἐκπλῶσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα.” ἀπὸ 7
 δὲ τούτων γενεηλογέοντες, κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα.
 “ἀπικόμενον δὲ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον, κατ’ αἰτίην τὴν καὶ 8
 Ἑλλήνες λέγουσι, οἷσοντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κε-
 φαλὴν ἔφασαν, ἐλθεῖν καὶ παρὰ σφέας, καὶ ἀναγνῶναι
 τοὺς συγγενέας πάντας· ἐκμεμαθηκότα δὲ μιν ἀπικέσθαι
 ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Χέμμιος οὐνομα, πεπυσμένον παρὰ
 τῆς μητρός· ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν, αὐτοῦ κελεύσαντος,
 ἐπιτελείειν.”

Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατύπερθε τῶν ἐλέων οἰκέοντες 92
 Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἔλεσι κατοί- 2
 κημένοι, τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται τοῖσι καὶ
 οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι· καὶ τὰ ἄλλα, καὶ γυναικὶ μὴ ἑκα-
 στος αὐτῶν συνοικεῖ, κατὰπερ Ἑλλήνες. Ἀτὰρ πρὸς 3
 εὐτελείῃ τῶν σιτίων τάδε σφί ἄλλα ἐξεύρηται. ἐπεὰν 4
 πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ,
 φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι

- λωτόν· ταῦτα ἐπεὰν δρέψωσι, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον·
 καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ λωτοῦ τῇ μήκωνι ἐὼν
 ἐμφερές, πτίσαντες, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὅπτους
 5 πυρί. ἔστι δὲ καὶ ἡ ρίζα τοῦ λωτοῦ τούτου ἐδωδήμη,
 καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, ἐὼν στρογγύλον, μέγας κατὰ
 6 μῆλον. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥόδοισι ἐμφερέα, ἐν
 τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα· ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ
 κάλυκι παραφνομένη ἐκ τῆς ρίζης γίνεται, κηρίῳ σφηκῶν
 7 ἰδέην ὁμοίωτον. ἐν τούτῳ τρωκτὰ ὅσον τέ πυρὴν ἐλαΐης
 ἐγγίνεται συχνά. τρώγεται δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὖα.
 8 Τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην, ἐπεὰν ἀνασπά-
 σωσι ἐκ τῶν ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες, ἐς
 ἄλλο τι τράπουσι· τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ
 9 πῆλυν, τρώγουσι, καὶ πωλεύουσι. οἱ δὲ ἂν καὶ κάρτα
 βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι, ἐν κλιβάνῳ δια-
 10 φανεῖ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι. οἱ δὲ τινας αὐτῶν
 ζῶσι ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων· τοὺς ἐπεὰν λάβωσι, καὶ
 ἐξέλωσι τὴν κοιλίην, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον, καὶ ἔπειτα
 αὖους ἐόντας σιτέονται.
- 93 Οἱ δὲ ἰχθύες οἱ ἀγελαῖοι, ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι
 οὐ μάλᾳ γίνονται· τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνῃσι, τοιάδε
 2 ποιεῦσι. ἐπεὰν σφεας ἐσίῃ οἰστρος κυΐσκεσθαι, ἀγγελ-
 ῶδον ἐκπλῶουσι ἐς τὴν θάλασσαν. ἡγέονται δὲ οἱ ἔρσενες,
 ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ· αἱ δὲ, ἐπόμεναι ἀνακάπτουσι,
 3 καὶ ἐξ αὐτοῦ κυΐσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις γένωνται ἐν
 τῇ θαλάσσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἥθεα τὰ ἐωυτῶν
 4 ἕκαστοι. ἡγέονται μέντοι γε οὐκέτι οἱ αὐτοὶ, ἀλλὰ τῶν
 θηλέων γίνεται ἡ ἡγεμονία. ἡγεύμεναι δὲ ἀγγελῶδον,
 ποιεῦσι οἶον περ ἐποίουν οἱ ἔρσενες· τῶν γὰρ ὧν
 ἀπορραίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, οἱ δὲ ἔρσενες
 5 καταπίνουσι ἐπόμενοι. εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὗτοι ἰχθύες.

ἐκ δὲ τῶν περιγινομένων καὶ μὴ καταπινομένων κέγχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν ἀλῶσι 6 ἐκπλῶντες ἐς θάλασσαν, φαίνονται τετριμμένοι τὰ ἐπαιστέρα τῶν κεφαλῶν· οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλῶντες, τὰ ἐπιδεξιὰ τετρίφεται. πάσχουσι δὲ ταῦτα διὰ τὸδε. ἱ ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλῶνσι ἐς θάλασσαν· καὶ ἀναπλῶντες ὀπίσω, τῆς αὐτῆς ἀντέχονται, ἐγχριπτόμενοι καὶ ψαύοντες ὥς μάλιστα, ἵνα δὴ μὴ ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ῥόον. Ἐπεὰν δὲ πληθύνεσθαι 8 ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τὰ τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται πίπλασθαι, διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ αὐτίκα τε πλέα γίνεται ταῦτα, καὶ παραχρῆμα ἰχθύων σμικρῶν πίπλαται πάντα. κόθεν δὲ οἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω 9 κατανοεῖν τοῦτο. τοῦ προτέρου ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες ἐντεκόντες ὡς ἐς τὴν ἰλὺν, ἅμα τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται· ἐπεὰν δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, ἐκ τῶν ὣν τούτων παρανίκα γίνονται οἱ ἰχθύες. καὶ περὶ μὲν τοὺς ἰχθύς οὕτω ἔχει.

Ἄλφιφι δὲ χρέωνται Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλαια 94 οἰκέοντες, ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ καλεῦσι μὲν Αἰγύπτιοι κίκι· ποιεῦσι δὲ ὧδε. παρὰ τὰ 2 χεῖλεα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν σπεύρουσι τὰ σιλλικυπρία ταῦτα, τὰ ἐν Ἑλλήσι αὐτόματα ἄγρια φύεται. ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ σπειρόμενα, καρπὸν φέρει 3 πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ. τούτον ἐπεὰν συλλέξωνται, οἱ 4 μὲν κόψαντες ἀπιποῦσι· οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι, καὶ τὸ ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ συγκομίζονται. ἔστι δὲ πῖον, 5 καὶ οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ προσηγνές· ὁδμήν δὲ βαρέαν παρέχεται. Πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας, 95

ἀφθόλους ἔοντας, τάδε σφί ἐστι μεμηχανημένα. τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ἐλέων οἰκέοντας οἱ πύργοι ὠφελέουσι, ἐς οὓς ἀναβαίνοντες κοιμούνται· οἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ στῶν ἀνέμων οὐκ οἰοί τέ εἰσι ἵψου πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλα οἰκέουσι τάδε ἀντὶ τῶν πύργων ἄλλα μεμηχανῆται. πᾶς ἀνὴρ αὐτῶν ἀμφίβληστρον ἔκτεται, τῷ τῆς μὲν ἡμέρης ἰχθὺς ἀγρεύει, τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χράται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, περὶ ταύτην ἴσθησι τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ ἔπειτα ἐνδὺς, ὑπ' αὐτῷ καθεύδει. οἱ δὲ κώνωπες, ἦν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιζάμενος εὖδῃ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων δάκνουσι· διὰ δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ἀρχήν.

96 Τὰ δὲ δὴ πλοῖα σφί, τοῖσι φορτηγέουσι, ἔστι ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιούμενα· τῆς ἡ μορφῇ μὲν ἐστὶ ὁμοιοτάτῃ τῷ Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκρυον κόμμι ἐστί. ἐκ ταύτης ὦν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε διπῆχεα, πλινθιδὸν συντιθεῖσι, ναυπηγέμενοι τρόπον τοιόνδε. περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπῆχεα ξύλα· ἐπεὰν δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ ναυπηγήσωνται, ζυγὰ ἐπιπολῆς τείνουσι αὐτῶν· νομεῦσι δὲ οὐδὲν χρέωνται, ἔσωθεν δὲ τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ· πηδάλιον δὲ ἐν ποιεῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται· ἰσθῷ δὲ ἀκανθίνῳ χρέωνται, ἰστίοισι δὲ βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύνανται πλέειν, ἦν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ἐκ γῆς δὲ παρέλκεται. κατὰ ῥόον δὲ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, κατερραμμένη ῥίπῃ καλάμων, καὶ λίθος τετρημένος διτάλαντας μάλιστά κη σταθμόν· τούτων τὴν μὲν θύρην, δεδεμένην κάλῳ, ἔμπροσθε τοῦ πλοίου ἀπείει ἐπιφέρεσθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῳ κάλῳ ὀπισθε. ἡ μὲν δὴ θύρη, τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, χωρεῖ

ταχέως, καὶ ἔλκει τὴν βάρυν' (τοῦτο γὰρ δὴ οὐνομά ἐστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις·) ὁ δὲ λίθος ὀπισθε ἐπέλ-
κόμενος, καὶ ἔων ἐν βυσσῷ, κατιθύνει τὸν πλόν. ἔστι 1
δὲ σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει πολλὰ, καὶ ἄγει ἔνια
πολλὰς χιλιάδας ταλάντων. Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ 97

Νεῖλος τὴν χώραν, αἱ πόλεις μούναι φαίνονται ὑπερέ-
χουσai, μάλιστα κη ἐμφερέες τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ
νήσοισι. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνε- 2
ται· αἱ δὲ πόλεις μούναι ὑπερέχουσai. πορθμεύονται ὦν, 3
ἐπεὰν τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ τὰ ῥέεθρα τοῦ ποτα-
μοῦ, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ 4
Ναυκράτιος ἀναπλώνοντι, παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας
γίνεται ὁ πλός· ἔστι δὲ οὐκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὄξυ
τοῦ Δελτα, καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν. ἐς δὲ Ναύκρα- 5
τιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου πλέων,
ἤξει κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν, καὶ τὴν Ἀρχάνδρου κα-
λευμένην. Τουτέων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα, ἐούσα λο- 98

γίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξάιρετος δίδεται τοῦ αἰεὶ
βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐξ 2
οἴσου ὑπὸ Πέρσῃσι ἐστι Αἴγυπτος. ἡ δὲ ἐτέρη πόλις 3
δοκέει μοι τὸ οὐνομα ἔχειν ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ γαμβροῦ,
Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου, τοῦ Ἀχαιοῦ· καλέεται γὰρ δὴ 4
Ἀρχάνδρου πόλις. εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχανδρος·
οὐ μέντοι γε Αἰγύπτιον τὸ οὐνομα.

Μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἐμὴ καὶ γνώμη καὶ ἴστο- 99
ρίη ταῦτα λέγουσά ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ τούδε, Αἰγυπτί-
ους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἤκουον. προσέσται 2
δὲ αὐτοῖσί τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Τὸν Μῆνα, τὸν πρῶ- 3
τον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου, οἱ ἱρέες ἔλεγον, τοῦτο μὲν,
ἀπογεφυρῶσαι καὶ τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ ποταμὸν πάντα 4
ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος τὸ ψάμμνον πρὸς Λιβύης· τὸν δὲ

Μῆνα ἀνωθεν, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους ἀπὸ Μέμφιος,
 τὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώσαντα, τὸ μὲν
 ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηρᾶναι, τὸν δὲ ποταμὸν ὀχετεῦσαι,
 5 τὸ μέσον τῶν οὐρέων ῥέειν. ἔτι δὲ καὶ νῦν ὑπὸ Περσέων
 ὁ ἀγκὼν οὗτος τοῦ Νείλου, δε ἀπεργμένος ῥέει, ἐν φυλα-
 6 κῇσι μεγάλῃσι ἔχεται, φρασσόμενος ἀνὰ πᾶν ἔτος. εἰ
 γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτῃ, κίνδυν-
 7 ος πάσῃ Μέμφι κατακλυσθῆναι ἔστι. ὥς δὲ τῷ Μῆνι
 τούτῳ τῷ πρώτῳ γενομένῳ βασιλεῖ χέρσον γεγονέναι τὸ
 ἀπεργμένον, τοῦτο μὲν, ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι ταύτην,
 8 ἣτις νῦν Μέμφις καλεῖται· ἔστι γὰρ καὶ ἡ Μέμφις ἐν
 τῷ στενωπῷ τῆς Αἰγύπτου· ἔξωθεν δὲ αὐτῆς περιούρξαι
 λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς βορρῇν τε καὶ πρὸς ἐσπέ-
 9 ρην· τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖλος ἀπέργει. τοῦτο
 δὲ, τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἰδρύσασθαι ἐν αὐτῇ, ἐὼν μέγα
 100 τε καὶ ἀξιαπληγτότατον. Μετὰ δὲ τοῦτον, κατέ-
 λεγον οἱ ἱερεῖς ἐκ βύβλου ἄλλων βασιλέων τριηκοσίων
 2 τε καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν τούτῃσι γενεῇσι ἀν-
 θρώπων, ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία δὲ γυνή
 3 ἐπιχωρή· οἱ δὲ ἄλλοι, ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ γυναικὶ
 οὐνομα ἦν ἣ τις ἐβασίλευσε τόπερ τῇ Βαβυλωνίῃ, Νίτω-
 4 κρις. τὴν ἔλεγον τιμωρέουσιν ἀδελφεῶν, τὸν Αἰγύπτιοι
 βασιλεύοντα σφέων ἀπέκτειναν· ἀποκτείναντες δὲ, οὕτω
 ἐκείνη ἀπέδωκεν τὴν βασιλιῆν· τούτῳ τιμωρέουσιν,
 5 πολλοὺς Αἰγυπτίων διαφθεῖραι δόλῳ. ποιησαμένην γάρ
 μιν οἰκῆμα περίμηκες ὑπόγαιον, καινοῦν τῷ λόγῳ, νόμῳ
 6 δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι. καλέσασαν δὲ μιν Αἰγυπτίων τοὺς
 μάλιστα μεταίτιους τοῦ φόνου ᾗδεε, πολλοὺς ἐστίων·
 δαυνομένοισι δὲ ἐπείναι τὸν ποταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ
 7 μεγάλου. ταύτης μὲν περὶ τούτων ἔλεγον· πλὴν ὅτι
 αὐτὴν μιν, ὥς τοῦτο ἐξέργαστο, ῥίψαι ἐς οἰκῆμα σποδοῦ

A. C. c. 13507]

πλέον, ὅπως ἀτιμώρητος γένηται. Τῶν δὲ ἄλλων 101
 βασιλέων οὐ γὰρ ἔλεγον οὐδεμίαν ἔργων ἀπόδεξιν, κατ'
 οὐδὲν εἶναι λαμπρότης, πλὴν ἐνὸς τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν
 Μοίριος. τοῦτον δὲ ἀποδέξασθαι μνημόσυνα, τοῦ Ἡφαί- 2
 στον τὰ πρὸς βορρῇν ἀνεμον τετραμμένα προπύλαια·
 λίμνην τε ὀρύξαι, τῆς ἡ περιόδου ὅσων ἐστὶ σταδίων
 ὕστερον δηλώσω· πυραμίδας τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομῆσαι,
 τῶν τοῦ μεγάλους πέρι ὁμοῦ αὐτῇ τῇ λίμνῃ ἐπιμνησομαι.
 τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι, τῶν δὲ ἄλλων οὐδένα 3
 οὐδέν.

Παραμεψάμενος ὦν τούτους, τοῦ ἐπὶ τούτοις γε 102
 νομένου βασιλέως, τῷ οὐνομα ἦν Σέσωστρις, τούτου
 μνήμην ποιῶμαι. τὸν ἔλεγον οἱ ἱεεὶς πρῶτον μὲν 2
 πλοίοις μακροῖσι ὁρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου,
 τοὺς παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους κατα-
 στρέφειν· ἐς δὲ πλείοντά μιν πρόσω, ἀπικέσθαι ἐς
 θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων. ἐνθεῦτεν δὲ ὡς 3
 ὀπίσω ἀπίκητο ἐς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱερέων τὴν φάτιν,
 στρατιὴν πολλὴν λαβὼν ἤλαυνε διὰ τῆς ἡπείρου, πᾶν
 ἔθνος τὸ ἐμποδὼν καταστρεφόμενος. ὁτέοις μὲν νυν 4
 αὐτῶν ἀλκίμοις ἐνετύγχανε καὶ δεινῶς γλιχομένοις
 περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας ἐτίσθη ἐς τὰς
 χώρας, διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε ἑωυτοῦ οὐνομα
 καὶ τῆς πάτρης, καὶ ὡς δυνάμει τῇ ἑωυτοῦ κατεστρέψατο
 σφεας. ὁτέων δὲ ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς 5
 πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλῃσι κατὰ ταῦτα
 καὶ τοῖσι ἀνδρῆσι τῶν ἐθνῶν γενομένοις· καὶ δὴ καὶ
 αἰδοῖα γυναικὸς προσενέγραφε, δηλὰ βουλόμενος ποιέειν
 ὡς εἶσαν ἀνάκτιδες. Ταῦτα δὴ ποιέων, διεξήτιε 103
 τὴν ἡπειρον· ἐς δὲ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην διαβάς,
 τοὺς τε Σκύθας κατεστρέψατο καὶ τοὺς Θρήκας. ἐς 2

τούτους δέ μοι δοκεί καὶ οὐ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος στρατός· ἐν μὲν γὰρ τῇ τούτων χώρα φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στῆλαι· τὸ δὲ προσωτέρω τούτων, οὐκ ἐτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέψας ὀπίσω ἦϊε· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένετο ἐπὶ Φάσι ποταμῷ, οὐκ ἔχω τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν, εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Σέσωστρίς ἀποδασάμενος τῆς ἑωυτοῦ στρατιῆς μόριον ὅσον δὴ, αὐτοῦ κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας· εἴτε τῶν τινὲς στρατιωτῶν τῇ πλάνῃ αὐτοῦ ἀχθεσθέντες, περὶ Φάσιν ποταμὸν κατέμει-
104 ναν. Φαίνονται μὲν γὰρ ἔοντες οἱ Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς, ἢ ἀκούσας ἄλλων, λέγω. ὥς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, εἰρόμην ἀμφοτέρους· καὶ μᾶλλον οἱ Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν Αἰγυπτίων, ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν δ' ἔφασαν Αἰγύπτιοι τῆς Σεσωστρίου στρατιῆς εἶναι τοὺς Κόλχους· αὐτὸς δὲ εἶκασα τῇδε, καὶ ὅτι μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλό-
4 τριχες. καὶ τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει· εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ἀλλὰ τοισίδε καὶ μᾶλλον, ὅτι μῦθοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες
6 περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύροι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσιν παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι· Σύριοι δὲ οἱ περὶ Θερμῶδοντα καὶ Παρθένιον ποταμὸν, καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοις ἀστυγείτονες ἔοντες, ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι.
7 οὔτοι γάρ εἰσι οἱ περιταμνόμενοι ἀνθρώπων μῦθοι· καὶ οὔτοι Αἰγυπτίοισι φαίνονται ποιεῦντες κατὰ τὰ αὐτά. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθίοπων οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὁκότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον· ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι
8 φαίνεται ἔν. ὥς δ' ἐπιμυγόμενοι Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τότε τεκμήριον γίνεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, οὐκ ἐτι Αἰγυπτίους μμείονται

A. C. c. 1250?]

κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπιγινομένων οὐ περιτάμνουσι
τὰ αἰδοῖα. Φέρε νυν καὶ ἄλλο εἶπω περὶ τῶν 105

Κόλχων, ὡς Αἰγυπτίοισι προσφερέες εἰσί. λίνον μούνοι 2
οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ἐργάζονται κατὰ τὰ αὐτά· καὶ ἡ
ζῶη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι. λίνον 3
δὲ τὸ μὲν Κολχικόν, ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται·
τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου ἀπικνεύμενον, καλέεται Αἰγύ-
πτιον. Τὰς δὲ στήλας τὰς ἴστας κατὰ τὰς χώρας 106

ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλευνες οὐκέτι
φαίνονται περιεῶσαι· ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς
δρεον εἴουςας, καὶ τὰ γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα, καὶ
γυναικοὺς αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο τύποι ἐν 2
πέτρῃσι ἐγκεκολαμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ τῆς
Ἐφεσίδης ἐς Φώκαιαν ἔρχονται, καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς
Σμύρνην. ἐκατέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, μέγαθος πέμ- 3
πτης σπιθαμῆς, τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ
ἀριστερῇ τόξα, καὶ τὴν ἄλλην σκευὴν ὡσαύτως· καὶ γὰρ
Αἰγυπτίην καὶ Αἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν
ἔτερον ὤμον διὰ τῶν στηθῶν γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια
διήκει ἐγκεκολαμμένα, λέγοντα τάδε· ΕΓΩ ΤΗΝΔΕ 4
ΤΗΝ ΧΩΡΗΝ ΩΜΟΙΣΙ ΤΟΙΣΙ ΕΜΟΙΣΙ ΕΚΤΗΣΑ-
ΜΗΝ. ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστὶ, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ,
ἐτέρωθι δὲ δεδῆλωκε. τὰ δὲ καὶ μετεξέτεροι τῶν θεισα- 5
μένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσὶ μιν εἶναι, πολὺ τῆς
ἀληθείης ἀπολελειμμένοι.

Τοῦτον δὲ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρεόντα, 107
καὶ ἀνάγοντα πολέας ἀνθρώπους τῶν ἐθνῶν τῶν τὰς
χώρας κατεστρέψατο, ἔλεγον οἱ ἱεεῖς, ἐπεὶ τε ἐγένετο
ἀνακομιζόμενος ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, τὸν ἀδελ-
φὸν ἐωυτοῦ τῷ ἐπέτρεψε Σέσωστρις τὴν Αἰγύπτου,
τοῦτον ἐπὶ ξείνια αὐτὸν καλέσαντα, καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦς

- παῖδας, περιμήσει ἔξωθεν τὴν αἰὼν ἄλγ' περιμήσονται
 2 δέ, ὑπερῆσαι. τῶν δέ οἱ συμβῆναι τοῦτο, αἰτία συμβου-
 λείεσθαι τῇ γυναικί· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναικα αὐτὴν
 2 ἅμα ἄγεσθαι. τὴν δέ οἱ συμβουλευσά, τῶν παίδων
 ἑόντων ἕξ, τοῖς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτείνοντα, γερφωσά
 το καίμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνῳ ἐπιβαίνοντας ἐκεί-
 4 ναι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν· καὶ δύο μὲν τῶν
 παίδων κατακαῖναι τρώφῃ τοιούτῃ· τοὺς δέ λοιποὺς
 108 ἀποσωθῆναι ἅμα τῇ πατρί. Νουτήσας δέ ὁ
 Σέσωστριν ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τισάμενος τὸν ἀδελφεόν,
 τῇ μὲν ὁμίλῃ τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας καταστρέ-
 2 ψατο, τοῦτ' αὖτε ἐχρήσατο. τοὺς τέ οἱ λίθους,
 τοὺς ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως κομισθέντας ἐς τοῦ Ἡφαι-
 στου τὸ ἱερὸν, ἑόντας μεγάθι περιμήσας, οὗτοι ἦσαν οἱ
 ἐλεύσαντες· καὶ τὰς διάρυχας τὰς νῦν εἰούσας ἐν Αἴγυπτῳ
 πάσας οὗτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρυσσον· ἐποίησαν τε οὐκ
 8 ἑκάστης Αἴγυπτος, τὸ πρὶν εἶναι ἰσπασίμην καὶ ἀμαξεν-
 ομήνῃν πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ χρόνου
 Αἴγυπτος, εἰούσα πεδιάς πᾶσα, ἀνεπὸς καὶ ἀναμέ-
 ξεντος γέγονε· αἰτιαὶ δὲ τούτων αἱ διάρυχες γεγό-
 νασαι, εἶναι πολλαὶ, καὶ παντοίους τρόπους ἔχουσαι.
 4 κατέταμιν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ βασιλεὺς· ὅσοι
 τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκτειντο τὰς πόλεις,
 ἀλλ' ἀναμέσους οὗτοι ὅκως τε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, σπα-
 νίζοντες ὑδάτων, πλατυτέροισι ἐχρέοντο τοῖσι πόμασι, ἐκ
 φρεάτων χρεόμενοι. τούτων μὲν δὴ εἵνεκα κατετμήθη ἡ
 109 Αἴγυπτος. Κατανείμαι δὲ τὴν χώραν Αἰγυπτί-
 οισι ἅπασι τοῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα, κλῆρον ἴσον
 ἑκάστῳ τετράγωνον δίδόντα· καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσό-
 γουσαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν καὶ
 δέ τινας τοῦ κλήρου ὁ ποταμὸς τι παρέλοιτο,

A. C. c. 1200 ?]

ἔλθων ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσήμαινε τὸ γεγενημένον· ὁ δὲ
 ἔπεμπε τοὺς ἐπισκεψομένους καὶ ἀναμετρήσοντας ὅσῳ
 ἐλάσσων ὁ χώρος γέγονε, ὅπως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον
 τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελείῃ. δοκίει δέ μοι ἐνθεῦτεν ὁ
 γεωμετρίῃ εὐρεθείσα, ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλιν
 μὲν γάρ, καὶ γνῶμονα, καὶ τὰ δώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης,
 παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς 110
 μὲν δὴ οὗτος μοῦνος Αἰγύπτιος Αἰθιοπίης ἥρξε. Μνημό-
 συνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ Ἡφαιστείου, ἀνδριάντας λιθί-
 νους· δύο μὲν, τριήκοντα πηχέων, ἐκαστὸν τε καὶ τὴν
 γυναῖκα· τοὺς δὲ παῖδας ἐόντας τέσσερας, εἴκοσι πηχέων
 ἕκαστον. τῶν δὲ ὁ ἱεὺς τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα ὁ
 πολλῷ Δαρεῖον τὸν Πέρσῃν οὐ περιεῖδε ἰσάντα ἔμπρο-
 σθεν ἀνδριάντα, φᾶς “οὐ οἱ πεποιῆσθαι ἔργα οἷά περ
 Σεσώστρι τῷ Αἰγυπτίῳ. Σεσώστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε
 καταστρέψασθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσω ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ
 Σκύθας· Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας ἐλεῖν. οὕκων ὁ
 δίκαιον εἶναι ἰστάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημάτων,
 μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι.” Δαρεῖον μὲν
 νυν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι.

Σεσώστριος δὲ τελευτήσας, ἐκδέξασθαι ἔλεγον 111
 τὴν βασιλῆην τὸν παῖδα αὐτοῦ Φερῶν· τὸν ἀποδέξα-
 σθαι μὲν οὐδεμίαν στρατῆιν, συνειχθῆναι δὲ οἱ τυφλὸν
 γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρήγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος ὁ
 μέγιστος δὴ τότε ἐπ’ ὀκτωκαίδεκα πήχειας, ὥς ὑπερέβαλε
 τὰς ἀρούρας, πνεύματος ἐμπεσόντος, κυματὶς ὁ ποταμὸς
 ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλέα λέγουσι τοῦτον ἀτασθαλίῃ
 χρησάμενον. λαβόντα αἰχμὴν, βαλεῖν ἐς μέσας τὰς δινας
 τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐτὸν τοὺς
 ὀφθαλμοὺς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα εἶναι μιν ὁ
 τυφλὸν· ἐνδεκάτῳ δὲ ἔτει ἀπικέσθαι οἱ μαντήιον ἐκ

Βουτοὺς πόλιος, ὥς “ ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς ζημίας, καὶ ἀναβλέψει, γυναικὸς οὐρῷ νιψάμενος τοὺς ὀφθαλμούς, ἥτις παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μόνον πεφοίτηκε, ἀλλαν 4 ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος.” καὶ τὸν πρώτης τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι· μετὰ δέ, ὥς οὐκ ἀνέβλεπε, ἐπεξῆς 5 πασέων πειρᾶσθαι. ἀναβλέψαντα δέ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλὴν ἡ τῆς τῷ οὐρῷ νιψάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσσαντά, ὑποπρῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ 6 πόλει. τῆς δὲ νιψάμενος τῷ οὐρῷ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ 7 εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀναθήματα δέ, ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλα τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγισμα ἀνέθηκε, καὶ τοῦ γε λόγον μάλιστα ἀξιόν ἐστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελούς δύο λιθίνους, ἐξ ἐνὸς εἶντα ἐκάτερον λίθου, μῆκος μὲν ἐκάτερον πηχέων ἑκατὸν, εὖρος δὲ ὀκτῶ πηχέων.

- 112 Τοῦτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλεῖαν ἔλεγον ἄνδρα Μεμφίτην, τῷ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλώσσαν οὐνομα Πρωτεύα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν Μέμφι κάρτα καλὸν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἡφαισθηίου 2 πρὸς νότον ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος τοῦτο Φοίνικες Τύριοι· καλεῖται δὲ ὁ χώρος οὗτος ὁ 3 συνάπας, Τυρίων στρατόπεδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτεύος ἱρὸν, τὸ καλεῖται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρω, καὶ τὸν λόγον ἀκκοῶς ὥς διαιτήθη Ἑλένη παρὰ Πρωτεί, καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπωνύμιόν ἐστι· ὅσα γὰρ 4 ἀλλα Ἀφροδίτης ἱρὰ ἐστί, οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλεῖται.
- 113 Ἐλεγον δέ μοι οἱ ἱεεὶς ἱστοροῦντι τὰ περὶ Ἑλένης, γενέσθαι ὧδε· Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρ- 2 τας, ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωυτοῦ. καὶ μιν, ὥς ἐγένετο ἐν τῷ

A. C. c. 1198 ?]

Αἰγαίῳ, ἐξῶσται ἀνεμοὶ ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
 πέλαγος· ἐνθεύτην δὲ (οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα) ἀπι-
 κνέεται ἐς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν
 καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου, καὶ ἐς Ταριχείας. ἦν δὲ 8
 ἐπὶ τῆς ἡῤῥος, ὃ καὶ νῦν ἐστὶ, Ἡρακλέος ἱρὸν. ἐς τὸ ἦν
 καταφυγὼν οἰκίτης ὄψεσθαι ἀνθρώπων ἐπιβάληται στίγματα
 ἱρὰ, ἐωυτὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔξεστι τούτου ἀφασθαι.
 ὁ νόμος οὗτος διατελεῖ ἐὼν ὁμοίος μέχρι ἐμεῦ τῷ ἀπ'
 ἀρχῆς. τοῦ ὧν δὴ Ἀλεξάνδρου ἀπιστεύεται θεράποντες, 4
 πυθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱρὸν ἔχοντα νόμον· ἰκέται δὲ ἰζό-
 μενοι τοῦ θεοῦ, κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου, βουλόμενοι
 βλάπτειν αὐτὸν, πάντα λόγον ἐξηγούμενοι ὥς εἶχε περὶ
 τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς Μενέλεων ἀδικίην· κατηγοροῦν
 δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱρέας καὶ τὸν τοῦ στόματος τούτου
 φύλακον, τῷ οὐνομα ἦν Θῶνις. Ἀκούσας δὲ τού- 114
 των ὁ Θῶνις, πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν παρὰ
 Πρωτέα ἀγγελίην, λέγουσαν τάδε· “Ἦκει ξείνος, γένος 2
 μὲν Τεῦκρος, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐξεργα-
 σμένος· ξείνου γὰρ τοῦ ἐωυτοῦ ἐξαπατήσας τὴν γυναῖκα,
 αὐτὴν τε ταύτην ἄγων ἦκει, καὶ πολλὰ κάρτα χρήματα,
 ὑπὸ ἀνέμων ἐς γῆν ταύτην ἀπενειχθεῖς. κότερα δῆτα
 τοῦτον ἐῷμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, ἢ ἀφελώμεθα τὰ ἔχοντα
 ἦλθε;” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ὁ Πρωτεύς λέγοντα 8
 τάδε· “Ἄνδρα τοῦτον, ὅστις κοτὴ ἐστὶ ἀνόσια ἐργα-
 σμένος ξεῖνον τὸν ἐωυτοῦ, συλλαβόντες, ἀπάγετε παρ’
 ἐμέ, ἵνα εἰδῶ ὃ τι κοτὴ καὶ λέξει.” Ἀκούσας δὲ 115
 ταῦτα ὁ Θῶνις συλλαμβάνει τὸν Ἀλεξάνδρον, καὶ τὰς
 νέας αὐτοῦ κατίσχει· μετὰ δὲ αὐτὸν τε τοῦτον ἀνήγαγε
 ἐς Μέμφιν, καὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα· πρὸς δὲ,
 καὶ τοὺς ἰκέτας. ἀνακομισθέντων δὲ πάντων, εἰρώτα τὸν 2
 Ἀλέξανδρον ὁ Πρωτεύς, τίς εἴη, καὶ ὁκόθεν πλέοι. ὁ δὲ

- οἱ καὶ τὸ γένος κατέλεξε, καὶ τῆς πατρὸς εἶπε τὸ οὐνομα·
 3 καὶ δὴ καὶ τὸν πλῶον ἀπηγήσατο ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δέ,
 ὁ Πρωτεύς εἰρώτα αὐτὸν ὁκόθεν τὴν Ἑλένην λάβοι·
 πλανωμένου δέ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐ
 λέγοντος τὴν ἀληθείην, ἤλεγχον οἱ γενόμενοι ἱκέται,
 4 ἐξηγούμενοι πάντα λόγον τοῦ ἀδικήματος. τέλος δέ δὴ
 σφί λόγον τόνδε ἐκφαίνει ὁ Πρωτεύς, λέγων ὅτι “Ἐγὼ
 εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι
 ὑπ’ ἀνέμων ἤδη ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν,
 ἐγὼ ἂν σε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνος ἐτισάμην” ὅς, ὦ κάκιστε
 ἀνδρῶν, ξεινίων τύχων, ἔργον ἀνοσιώτατον ἐργάσαιο.
 5 παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἤλθες· καὶ μάλ᾽
 ταῦτα τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλὰ ἀναπτερώσας αὐτὴν, οἷχεται
 6 ἔχων ἐκκλέψας. καὶ οὐδὲ ταῦτα τοι μούνα ἤρκεσε, ἀλλὰ
 7 καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραΐσας ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ
 περὶ πολλοῦ ἡγῆμαι μὴ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν ταύτην
 καὶ τὰ χρήματα οὐ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλὰ αὐτὰ ἐγὼ
 τῷ Ἑλληνι ξείνῳ φυλάξω, ἐς ὃ ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκείνος
 ἀπαγαγέσθαι ἐβέλῃ· αὐτὸν δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους
 τριῶν ἡμερέων προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην τινα
 μεταρμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἄτε πολεμίους περιέψεσθαι.”
 116 Ἑλένης μὲν ταύτην ἀπῆξεν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον
 οἱ ἱρέες γενέσθαι· δοκίει δέ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον
 τοῦτον πυθέσθαι· ἀλλ’, οὐ γὰρ ὁμοίως ἐς τὴν ἐπο-
 ποιίην εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἐτέρῳ τῷ περ ἐχρήσατο, μετῆκε
 αὐτὸν, δηλώσας ὥς καὶ τοῦτον ἐπίσταιτο τὸν λόγον.
 2 δὴλον δέ· κατὰ γὰρ ἐποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ
 ἀνεπόδισε ἑωυτὸν) πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, ὥς ἀπηνείχθη
 ἄγων Ἑλένην, τῇ τε δὴ ἄλλῃ πλαζόμενος, καὶ ὥς ἐς
 3 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπῖκετο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν
 Διομήδεος ἀριστείῃ, λέγει δὲ τὰ ἔπεα οὕτω·

670.]

Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνῆγαγεν εὐπατέρειαν.

Ἐπιμένηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσειῇ, ἐν τοῖσίδε τοῖσι 4
ἔπεισι·

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἔσθλα, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις
Αἰγυπτίῃ· τῇ πλείστα φέροι ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλα μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

καὶ τὰδε ἕτερα πρὸς Τηλέμαχον Μενέλεως λέγει· 5

Αἰγύπτω μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.

Ἐν τούτοις τοῖσι ἔπεισι δηλοῖ, ὅτι ηπίστατο τὴν ἐς 6
Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πλάνην· ὁμοῦρεε γὰρ ἡ Συρίη
Αἰγύπτω· οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἐστὶ ἡ Σιδὼν, ἐν τῇ Συρίῃ
οἰκεῖν. Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα, καὶ τῶδε τὸ 117
χωρίων οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα, δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμή-
ρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι, ἀλλ' ἄλλου τινός. ἐν μὲν 2
γὰρ τοῖσι Κυπρίοις εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης
Ἀλέξανδρος ἀπῆκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων τὴν Ἑλένην, εὐαεῖ
τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι
λέγει ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν, καὶ
τὰ Κύπρια ἔπεα, χαίρετω.

Εἰρομένου δέ μεν τοὺς ἱρέας, εἰ μάταιον λόγον 118
λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ περὶ Ἴλιον γενέσθαι, ἡ οὐ·
ἔφασαν πρὸς ταῦτα τὰδε, ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι
παρ' αὐτοῦ Μενέλεω. Ἐλθεῖν μὲν γὰρ, μετὰ τὴν Ἑλέ- 2
νης ἀρπαγὴν, ἐς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν
πολλήν, βοηθεῦσαν Μενέλεω· ἐκβᾶσαν δὲ ἐς γῆν καὶ
ἰδρυθεῖσαν τὴν στρατιὴν, πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους·

- 8 σὺν δὲ σφί ἴναι καὶ αὐτὸν Μενέλεω· τοὺς δ' ἐπεὶ τε
 ἐσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρή-
 ματα τὰ οἱ οἴχето κλέψας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημά-
 των δίκας αἰτέειν· τοὺς δὲ Τεύκρους τὸν αὐτὸν λόγον
 λέγειν τότε καὶ μετέπειτα, καὶ ὁμνύντας καὶ ἀνωμοτι,
 μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην, μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα,
 4 ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οὐκ ἂν δικαίως
 αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἃ Πρωτεύς ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς
 ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῖσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν,
 5 οὕτω δὴ ἐπολιόρκεον, ἐς ὃ ἐξείλον. ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος
 ὥς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἑλένη, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ
 προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ
 τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλληνες, αὐτὸν Μενέλεω ἀποστέλλουσι
 119 παρὰ Πρωτέα. Ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν
 Αἴγυπτον, καὶ ἀναπλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἶπας τὴν
 ἀληθινήν τῶν πρηγμάτων, καὶ ξεινίων ἤντησε μεγάλων,
 καὶ Ἑλένην ἀπαθῆα κακῶν ἀπέλαβε· πρὸς δὲ, καὶ τὰ
 2 ἐωυτοῦ χρήματα πάντα. Τυχὼν μέντοι τούτων, ἐγένετο
 Μενέλεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους. ἀποπλείειν γὰρ
 ὥρμημένον αὐτὸν ἴσχον ἄπλοιοι· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπὶ
 πολλὸν τοιοῦτο ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρήγμα οὐκ ὅσιον· λα-
 βῶν γὰρ δύο παῖδια ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα
 3 ἐποίησε. μετὰ δὲ, ὥς ἐπάϊστος ἐγένετο τοῦτο ἐργασμέ-
 νος, μισηθεὶς τε καὶ διωκόμενος, οἴχето φεύγων τῆσι
 4 νηυσὶ ἐπὶ Διβύης. τὸ ἐνθεῦτεν δὲ ὅκου ἐτράπετο, οὐκέτι
 εἶχον εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορήσιν
 ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἐωυτοῖσι γενόμενα,
 120 ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν. Ταῦτα μὲν Αἰγυ-
 πτίων οἱ ἱρέες ἔλεγον· ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης
 λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι, τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ
 ἦν Ἑλένη ἐν Ἰλίου, ἀποδοθῆναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἕλλησι.

670.]

ἦτοι ἐκόντος γε ἡ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου. οὐ γὰρ δὴ οὕτω 2
 γε φρενοβλαβῆς ἦν ὁ Πρίαμος, οὐδὲ οἱ ἄλλοι προσή-
 κοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι
 τέκνοισι καὶ τῇ πόλι κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέ-
 ξανδρος Ἑλένη συνοική. εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρῶ- 8
 τοῖσι χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον· ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν
 ἄλλων Τρώων, ὅκοτε συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλησι, ἀπώλ-
 λυντο, αὐτοῦ δὲ Πριάμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἦ
 καὶ ἔτι πλείους τῶν παίδων, μάχης γινομένης, ἀπέθνη-
 σκον, εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιόισι χρεώμενον λέγειν·
 τούτων δὲ τοιούτων συμβαινόντων, ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ 4
 καὶ αὐτὸς Πρίαμος συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν
 τοῖσι Ἀχαιοῖσι, μέλλοντά γε δὴ τῶν παρόντων κακῶν
 ἀπαλλαγῆσεσθαι. οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλέξαν- 6
 δρον περιήϊε, ὥστε γέροντος Πριάμου ἐόντος, ἐπ' ἐκείνῳ
 τὰ πρήγματα εἶναι· ἀλλὰ Ἐκτωρ, καὶ πρεσβύτερος καὶ
 ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἔων, ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀπο-
 θανόντος παραλάμψεσθαι· τὸν οὐ προσῆκε ἀδικεῖν τι τῷ
 ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν
 συμβαινόντων ἰδίῃ τε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι ἄλλοις πᾶσι
 Τρωσί. Ἄλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ
 λέγουσι αὐτοῖσι τὴν ἀληθινήν ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες·
 ὥς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρα-
 σκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρῇ ἀπολόμενοι, καταφανὲς
 τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποις ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδι-
 κημάτων μεγάλαι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν,
 καὶ ταῦτα μὲν, τῇ ἐμοὶ δοκέει, εἴρηται.

Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληΐην Ῥαμψίνιτον 121
 ἔλεγον· ὃς μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς
 ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ Ἡφαιστείου. ἀντίους δὲ τῶν 2
 προπυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο, ἐόντας τὸ μέγα-

τούτους δέ μοι δοκείει καὶ οὐ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος στρατός· ἐν μὲν γὰρ τῇ τούτων χώρῃ φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στηλαί· τὸ δὲ προσωτέρω τούτων, οὐκέτι. ἐνθεύτεν δὲ ἐπιστρέψας ὀπίσω ἦϊε· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένετο ἐπὶ Φάσι ποταμῷ, οὐκ ἔχω τὸ ἐνθεύτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν, εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐνωτοῦ στρατιῆς μόριον ὅσον δὴ, αὐτοῦ κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας· εἴτε τῶν τινὲς στρατιωτῶν τῇ πλάνῃ αὐτοῦ ἀχθεσθέντες, περὶ Φάσιν ποταμὸν κατέμει-
104 ναν. Φαίνονται μὲν γὰρ ἔοντες οἱ Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς, ἢ ἀκούσας ἄλλων, λέγω. ὥς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, εἰρόμην ἀμφοτέρους· καὶ μᾶλλον οἱ Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν Αἰγυπτίων, ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν δ' ἔφασαν Αἰγύπτιοι τῆς Σεσώστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς Κόλχους· αὐτὸς δὲ εἶκασα τῇδε, καὶ ὅτι μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλό-
4 τριχες. καὶ τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει· εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ἀλλὰ τοισίδε καὶ μᾶλλον, ὅτι μούνοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες
6 περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύροι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσιν παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι· Σύριοι δὲ οἱ περὶ Θερμῶδοντα καὶ Παρθένιον ποταμὸν, καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοις ἀστυγείτονες ἔοντες, ἀπὸ Κόλχων φασὶ νωστὶ μεμαθηκέναι.
7 οὗτοι γάρ εἰσι οἱ περιταμνόμενοι ἀνθρώπων μούνοι· καὶ οὗτοι Αἰγυπτίοισι φαίνονται ποιεῦντες κατὰ τὰ αὐτά. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιόπων οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὁκό-
8 τεροί παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον· ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι φαίνεται ἔόν. ὥς δ' ἐπιμωγόμενοι Αἰγύπτῃ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τότε τεκμήριον γίνεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, οὐκέτι Αἰγυπτίους μμένονται

A. C. c. 1250?]

κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπιγινομένων οὐ περιτάμνουσι
τὰ αἰδοῖα. Φέρε νυν καὶ ἄλλο εἶπω περὶ τῶν 105

Κόλχων, ὡς Αἰγυπτίοισι προσφερέες εἰσὶ. λῖνον μῦνοι 2
οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ἐργάζονται κατὰ τὰ αὐτά· καὶ ἡ
ζὴν πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἐστὶ ἀλλήλοισι. λῖνον 8
δὲ τὸ μὲν Κολχικόν, ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται·
τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου ἀπικνεύμενον, καλέεται Αἰγύ-
πτιον.

Τὰς δὲ στήλας τὰς ἴστας κατὰ τὰς χώρας 106

ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῖνές οὐκέτι
φαίνονται περιεῶσαι· ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς
ὄρεον εἰούσας, καὶ τὰ γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα, καὶ
γυναικὸς αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο τύποι ἐν 2
πέτρῃσι ἐγκεκολαμμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ τῆς
Ἑφεσίδος ἐς Φώκαιαν ἔρχονται, καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς
Σμύρνην. ἐκατέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, μέγας πέρ- 8
πτῃς σπιθαμῆς, τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ
ἀριστερῇ τάξας, καὶ τὴν ἄλλην σκευὴν ὡσαύτως· καὶ γὰρ
Αἰγυπτίην καὶ Αἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν
ἕτερον ὄμον διὰ τῶν στηθέων γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια
διήκει ἐγκεκολαμμένα, λέγοντα τάδε· ΕΓΩ ΤΗΝΔΕ 4
ΤΗΝ ΧΩΡΗΝ ΩΜΟΙΣΙ ΤΟΙΣΙ ΕΜΟΙΣΙ ΕΚΤΗΣΑ-
ΜΗΝ. ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστὶ, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ,
ἐτέρωθι δὲ δεδήλωκε. τὰ δὲ καὶ μετεξέτεροι τῶν θεησα- 5
μένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάσουσί μιν εἶναι, πολὺ τῆς
ἀληθείης ἀπολελειμμένοι.

Τοῦτον δὲ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρόντα, 107
καὶ ἀνάγοντα πολέας ἀνθρώπους τῶν ἐθνῶν τῶν τὰς
χώρας κατεστρέψατο, ἔλεγον οἱ ἱερεῖς, ἐπεὶ τε ἐγένετο
ἀνακομιζόμενος ἐν Δάφνῃσι τῇσι Πηλουσίῃσι, τὸν ἀδελ-
φὸν ἑωυτοῦ τῷ ἐπέτρεψε Σέσωστρις τὴν Αἴγυπτον,
τοῦτον ἐπὶ ξείνια αὐτὸν καλέσαντα, καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς

- παίδας, περινηῆσαι ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὕλῃ· περινηήσαντα
 2 δέ, ὑποπρῆσαι. τὸν δὲ ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβου-
 λεύεσθαι τῇ γυναικί· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτὸν
 8 ἅμα ἄγεσθαι. τὴν δέ οἱ συμβουλευσαι, τῶν παίδων
 ἑόντων ἕξ, τοὺς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτείναντα, γεφυρώσαι
 τὸ καϊόμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνοντας ἐκώ-
 4 ζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν· καὶ δύο μὲν τῶν
 παίδων κατακαῆναι τρόπῳ τοιούτῳ· τοὺς δὲ λοιποὺς
 108 ἀποσωθῆναι ἅμα τῷ πατρί. Νουστήσας δὲ ὁ
 Σέσωστρις ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τισάμενος τὸν ἀδελφεόν,
 τῷ μὲν ὀμίλῳ τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας κατεστρέ-
 2 ψατο, τούτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο. τοὺς τέ οἱ λίθους,
 τοὺς ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως κομισθέντας ἐς τοῦ Ἡφαί-
 στου τὸ ἱρὸν, ἑόντας μεγάλῃ περιμήκειας, οὗτοι ἦσαν οἱ
 ἐλκύσαντες· καὶ τὰς διώρυχας τὰς νῦν ἐούσας ἐν Αἰγύπτῳ
 πάσας οὗτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρυσσον· ἐποίηεν τε οὐκ
 ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν ἐούσαν ἱππασίμην καὶ ἀμαξευ-
 8 ομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ χρόνου
 Αἴγυπτος, ἐούσα πεδιάς πᾶσα, ἀνιππος καὶ ἀναμά-
 ξεντος γέγονε· αἰτιαὶ δὲ τούτων αἱ διώρυχες γεγόν-
 νασι, ἐούσαι πολλαὶ, καὶ παντοίους τρόπους ἔχουσαι.
 4 κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ βασιλεὺς· ὅσοι
 τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκτηντο τὰς πόλεις,
 ἀλλ' ἀναμέσους οὗτοι ὅκως τε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, σπα-
 νίζοντες ὑδάτων, πλατυτέροισι ἐχρέοντο τοῖσι πόμασι, ἐκ
 φρεάτων χρεόμενοι. τούτων μὲν δὴ εἵνεκα κατετμήθη ἡ
 109 Αἴγυπτος. Κατανεῖμαι δὲ τὴν χώραν Αἰγυπτί-
 οισι ἅπασι τοῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα, κλῆρον ἴσον
 ἐκάστῳ τετράγωνον διδόντα· καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσό-
 δους ποιήσασθαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ'
 2 ἐνιαυτόν. εἰ δέ τις τοῦ κλήρου ὁ ποταμός τι παρέλοιτο,

A. C. c. 1200 ?]

ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσήμαινε τὸ γεγενημένον· ὁ δὲ
 ἔπεμπε τοὺς ἐπισκεψομένους καὶ ἀναμετρήσοντας ὅσῃ
 ἐλάσσων ὁ χῶρος γέγονε, ὅπως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον
 τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν ὁ
 γεωμετρίῃ εὐρεθείσα, ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλιν
 μὲν γάρ, καὶ γνῶμονα, καὶ τὰ δυνάδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης,
 παρὰ Βαθυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς 110

μὲν δὴ οὗτος μούνος Αἰγύπτιος Αἰθιοπίης ἤρξε. Μνημό-
 συνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ Ἑφαιστείου, ἀνδριάντας λιθί-
 νους· δύο μὲν, τριήκοντα πηχέων, ἐωυτόν τε καὶ τὴν
 γυναικα· τοὺς δὲ παῖδας ἔοντας τέσσερας, εἰκοσι πηχέων
 κολλᾶσθαι. τῶν δὴ ὁ ἱεὺς τοῦ Ἑφαιστου χρόνῳ μετέπειτα ὁ
 πολλῶν Δαρεῖον τὸν Πέρσῃν οὐ περιεῖδε ἰσάντα ἔμπρο-
 σθεν ἀνδριάντα, φᾶς “οὐ οἱ πεποιήσθαι ἔργα οἷά περ
 Σεσώστρι τῇ Αἰγυπτίῳ. Σέσωστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε
 καταστρέψασθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσῃ ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ
 Σκύθας· Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας εἰλεῖν. οὐκ ὡς
 δίκαιον εἶναι ἰσάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημάτων,
 μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι.” Δαρεῖον μὲν
 νυνὶ λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι.

Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδέξασθαι ἔλεγον 111
 τὴν βασιληῖν τὸν παῖδα αὐτοῦ Φερῶν· τὸν ἀποδέξα-
 σθαι μὲν οὐδεμίαν στρατηγίην, συνενειχθῆναι δέ οἱ τυφλὸν
 γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρῆγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος ὁ
 μέγιστος δὴ τότε ἐπ’ ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὥς ὑπερέβαλε
 τὰς ἀρούρας, πνεύματος ἐμπεσόντος, κυματὶς ὁ ποταμὸς
 ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλεῖα λέγουσι τοῦτον ἀτασθαλίῃ
 χρησάμενον. λαβόντα αἰχμὴν, βαλέειν ἐς μέσας τὰς δίνας
 τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐτὸν τοὺς
 ὀφθαλμούς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα εἶναι μιν ὁ
 τυφλὸν· ἐνδεκάτῳ δὲ ἔτει ἀπικέσθαι οἱ μαντήϊον ἐκ

Βουτοὺς πόλιος, ὡς “ ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς ζημίας, καὶ ἀναβλέψει, γυναικὸς οὖρῳ νιψάμενος τοὺς ὀφθαλμούς, ἦτις παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μόνον πεφοίτηκε, ἄλλων
 4 ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος.” καὶ τὸν πρώτης τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι· μετὰ δέ, ὡς οὐκ ἀνέβλεπε, ἐπεξῆς
 5 πασιῶν πειρᾶσθαι. ἀναβλέψαντα δέ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλὴν ἡ τῆς τῷ οὖρῳ νιψάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν καλέεται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσσαντά, ὑποπρῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ
 6 πόλει. τῆς δὲ νιψάμενος τῷ οὖρῳ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ
 7 εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀναθήματα δέ, ἀποφυγὼν τὴν πάσῃν τῶν ὀφθαλμῶν, ἄλλα τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγγμα ἀνέθηκε, καὶ τοῦ γε λόγον μάλιστα ἄξιόν ἐστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἐνὸς εὐντα ἐκάτερον λίθου, μήκος μὲν ἐκάτερον πηχέων ἑκατὸν, εὖρος δὲ ὀκτῶ πηχέων.

- 112 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλῆϊν ἔλεγον ἄνδρα Μεμφίτην, τῷ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν οὐνομα Πρωτεύα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν Μέμφι κάρτα καλὸν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἡφαισטיίου
 2 πρὸς νότον ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος τοῦτο Φοίνικες Τύριοι· καλέεται δὲ ὁ χώρος οὗτος ὁ
 8 συνάπας, Τυρίων στρατόπεδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτεύος ἱρὸν, τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοὺς ὡς διαιτήθη Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπωνύμιόν ἐστι· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρὰ ἐστί, οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλέεται.
 113 Ἐλεγον δέ μοι οἱ ἱερεῖς ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένης, γενέσθαι ὧδε· Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρ-
 2 τῆς, ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωυτοῦ. καί μιν, ὡς ἐγένετο ἐν τῷ

A. C. c. 1198 ?]

Αἰγαίῳ, ἐξῴσται ἀνεμοὶ ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
 πέλαγος· ἐνθεύτην δὲ (οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα) ἀπι-
 κνέεται ἐς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν
 καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου, καὶ ἐς Ταριχείας. ἦν δὲ 8
 ἐπὶ τῆς ἡῴας, ὃ καὶ νῦν ἐστί, Ἡρακλέος ἱρὸν. ἐς τὸ ἦν
 καταφυγὼν οἰκίτης ὄψεσθαι ἀνθρώπων ἐπιβάληται στίγματα
 ἱρὰ, ἑωυτὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔξεστι τούτου ἀφασθαι.
 ὁ νόμος οὗτος διατελεῖ ἐὼν ὁμοίος μέχρι ἐμεῦ τῷ ἀπ'
 ἀρχῆς. τοῦ ὧν δὴ Ἀλεξάνδρου ἀπιστεύεται θεράποντες, 4
 πυθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱρὸν ἔχοντα νόμον· ἰκέται δὲ ἰζό-
 μενοι τοῦ θεοῦ, κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου, βουλόμενοι
 βλάπτειν αὐτὸν, πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι ὥς εἶχε περὶ
 τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς Μενέλεων ἀδικίην· κατηγοροῦν
 δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱρέας καὶ τὸν τοῦ στόματος τούτου
 φύλακον, τῷ οὐνομα ἦν Θῶνις. Ἀκούσας δὲ τού- 114
 των ὁ Θῶνις, πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν παρὰ
 Πρωτέα ἀγγελίην, λέγουσαν τάδε· “Ἦκει ξείνος, γένος 2
 μὲν Τεῦκρος, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐξεργα-
 σμένος· ξείνου γὰρ τοῦ ἑωυτοῦ ἐξαπατήσας τὴν γυναῖκα,
 αὐτὴν τε ταύτην ἄγων ἦκει, καὶ πολλὰ κάρτα χρήματα,
 ὑπὸ ἀνέμων ἐς γῆν ταύτην ἀπενειχθεῖς. κότερα δῆτα
 τοῦτον εἴμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, ἢ ἀφελώμεθα τὰ ἔχων
 ἦλθε;” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ὁ Πρωτεύς λέγοντα 3
 τάδε· “Ἄνδρα τοῦτον, ὅστις κοτέ ἐστί ἀνόσια ἐργα-
 σμένος ξεῖνον τὸν ἑωυτοῦ, συλλαβόντες, ἀπάγετε παρ'
 ἐμέ, ἵνα εἰδῶ ὃ τι κοτέ καὶ λέξει.” Ἀκούσας δὲ 115
 ταῦτα ὁ Θῶνις συλλαμβάνει τὸν Ἀλεξάνδρον, καὶ τὰς
 νέας αὐτοῦ κατίζει· μετὰ δὲ, αὐτὸν τε τοῦτον ἀνήγαγε
 ἐς Μέμφιν, καὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα· πρὸς δὲ,
 καὶ τοὺς ἰκέτας. ἀνακομισθέντων δὲ πάντων, εἰρώτα τὸν 3
 Ἀλεξάνδρον ὁ Πρωτεύς, τίς εἷη, καὶ ὅκόθεν πλεοί. ὁ δὲ

- οἱ καὶ τὸ γένος κατέλεξε, καὶ τῆς πατρὸς εἶπε τὸ ὄνομα·
 8 καὶ δὴ καὶ τὸν πλόον ἀπηγήσατο ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δέ,
 ὁ Πρωτεύς εἰρώτα αὐτὸν ὁκόθεν τὴν Ἑλένην λάβοι·
 πλανωμένου δέ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐ
 λέγοντος τὴν ἀληθείην, ἤλεγχον οἱ γενόμενοι ἱκέται,
 4 ἐξηγούμενοι πάντα λόγον τοῦ ἀδικήματος. τέλος δὲ δὴ
 σφι λόγον τόνδε ἐκφαίνει ὁ Πρωτεύς, λέγων ὅτι “Ἐγὼ
 εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι
 ὑπ’ ἀνέμων ἤδη ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν,
 ἐγὼ ἂν σε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνος ἐτισάμην” ὅς, ὦ κάκιστε
 ἀνδρῶν, ξεινίων τύχων, ἔργον ἀνοσιώτατον ἐργάσαιο.
 5 παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἤλθες· καὶ μάλ᾽
 ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλὰ ἀναπτερώσας αὐτήν, οἰχέαι
 6 ἔχων ἐκκλέψας. καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι μούνα ἤρκεσε, ἀλλὰ
 7 καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραῖσας ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ
 περὶ πολλοῦ ἦγμαι μὴ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν ταύτην
 καὶ τὰ χρήματα οὐ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλὰ αὐτὰ ἐγὼ
 τῷ Ἑλλήνι ξείνῳ φυλάξω, ἐς δ’ ἂν αὐτὸς ἔλθων ἐκεῖνος
 ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ· αὐτὸν δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους
 τριῶν ἡμερέων προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην τινα
 μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἅτε πολεμίους περιέψεσθαι.”
 116 Ἑλένης μὲν ταύτην ἀπιξιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον
 οἱ ἱρέες γενέσθαι· δοκίει δέ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον
 τοῦτον πυθέσθαι· ἀλλ’, οὐ γὰρ ὁμοίως ἐς τὴν ἐπο-
 ποιήν εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἐτέρῳ τῷ περ ἐχρήσατο, μετῆκε
 αὐτὸν, δηλώσας ὥς καὶ τοῦτον ἐπίσταιτο τὸν λόγον.
 2 δὴλον δέ· κατὰ γὰρ ἐποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ
 ἀνεπύδισε ἑωυτὸν) πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, ὥς ἀπηνείχθη
 ἄγων Ἑλένην, τῇ τε δὴ ἄλλῃ πλαζόμενος, καὶ ὥς ἐς
 8 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπῖκετο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν
 Διομήδεος ἀριστείῃ, λέγει δὲ τὰ ἔπεα οὕτω·

670.]

Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 ἤγαγε Σιδονίην, ἐπιπλὺς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

Ἐπιμένηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἐν τοῖσίδε τοῖσι 4
 ἔπεσι·

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιδεντα,
 ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις
 Αἰγυπτίῃ· τῇ πλείστα φέρει ζεῖδαρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

καὶ τὰδε ἔτερα πρὸς Τηλέμαχον Μενέλεως λέγει· 5

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.

Ἐν τούτοις τοῖσι ἔπεσι δηλοῖ, ὅτι ἠπίστατο τὴν ἐς 6
 Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πλάνην· ὁμυρεῖ γὰρ ἡ Συρίη
 Αἰγύπτῳ· οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἐστὶ ἡ Σιδὼν, ἐν τῇ Συρίῃ
 οἰκεῖουσιν. Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα, καὶ τότε τὸ 117
 χωρίον οὐκ ἤκιστα, ἀλλὰ μάλιστα, δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμή-
 ρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι, ἀλλ' ἄλλου τινός. ἐν μὲν 2
 γὰρ τοῖσι Κυπρίοις εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης
 Ἀλέξανδρος ἀπῆκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων τὴν Ἑλένην, εὐαεῖ
 τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι
 λέγει ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν, καὶ
 τὰ Κύπρια ἔπεα, χαίρετω.

Εἰρομένου δέ μεν τοὺς ἱρέας, εἰ μάταιον λόγον 118
 λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ περὶ Ἴλιον γενέσθαι, ἢ οὐ·
 ἔφασαν πρὸς ταῦτα τὰδε, ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι
 παρ' αὐτοῦ Μενέλεω. Ἐλθεῖν μὲν γὰρ, μετὰ τὴν Ἑλέ- 2
 νης ἀρπαγὴν, ἐς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν
 πολλήν, βοηθεύσαν Μενέλεω· ἐκβᾶσαν δὲ ἐς γῆν καὶ
 ἰδρυθεῖσαν τὴν στρατιὴν, πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους·

- 8 σὺν δὲ σφί ἰέναι καὶ αὐτὸν Μενέλεων· τοὺς δ' ἐπεὶ τε
 ἰσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρή-
 ματα τὰ οἱ οἶχeto κλέψας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημά-
 των δίκας αἰτέειν· τοὺς δὲ Τεύκρους τὸν αὐτὸν λόγον
 λέγειν τότε καὶ μετέπειτα, καὶ ὁμνύοντας καὶ ἀνωμοτῖ,
 μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην, μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα,
 4 ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οὐκ ἂν δικαίως
 αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἃ Πρωτεύς ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς
 ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελᾶσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν,
 5 οὕτω δὴ ἐπολιόρκεον, ἐς ὃ ἐξείλον. ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος
 ὥς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἑλένη, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ
 προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ
 τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλληνες, αὐτὸν Μενέλεων ἀποστέλλουσι
 119 παρὰ Πρωτέα. Ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν
 Αἴγυπτον, καὶ ἀναπλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἶπας τὴν
 ἀληθινήν τῶν πρηγμάτων, καὶ ξεινίων ἤντησε μεγάλων,
 καὶ Ἑλένην ἀπαθῆα κακῶν ἀπέλαβε· πρὸς δέ, καὶ τὰ
 2 ἑωυτοῦ χρήματα πάντα. Τυχῶν μέντοι τούτων, ἐγένετο
 Μενέλεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους. ἀποπλέειν γὰρ
 ὥρμημένον αὐτὸν ἴσχον ἄπλοιοι· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπὶ
 πολλὸν τοιοῦτο ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρήγμα οὐκ ὅσιον· λα-
 βὼν γὰρ δύο παῖδια ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα
 3 ἐποίησε. μετὰ δέ, ὥς ἐπάϊστος ἐγένετο τοῦτο ἐργασμέ-
 νος, μισηθεὶς τε καὶ διωκόμενος, οἶχeto φεύγων τῆσι
 4 νηυσὶ ἐπὶ Διβύης. τὸ ἐνθεῦτεν δὲ ὅκου ἐτράπετο, οὐκέτι
 εἶχον εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορήσιν
 ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δέ, παρ' ἑωυτοῖσι γενόμενα,
 120 ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν. Ταῦτα μὲν Αἰγυ-
 πτίων οἱ ἱεεὺς ἔλεγον· ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης
 λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι, τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ
 ἦν Ἑλένη ἐν Ἰλίῳ, ἀποδοθῆναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἕλλησι.

670.]

ἦτοι ἐκόντος γε ἡ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου. οὐ γὰρ δὴ οὕτω 2
 γε φρενοβλαβῆς ἦν ὁ Πρίαμος, οὐδὲ οἱ ἄλλοι προσή-
 κοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι
 τέκνοισι καὶ τῇ πόλι κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέ-
 ξανδρος Ἑλένη συνοικέη. εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρῶ- 3
 τοῖσι χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον· ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν
 ἄλλων Τρώων, ὅκότε συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλησι, ἀπώλ-
 λυντο, αὐτοῦ δὲ Πριάμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ
 καὶ ἔτι πλείους τῶν παίδων, μάχης γινομένης, ἀπέθνη-
 σκον, εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιόισι χρεώμενον λέγειν·
 τούτων δὲ τοιούτων συμβαινόντων, ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ 4
 καὶ αὐτὸς Πρίαμος συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν
 τοῖσι Ἀχαιοῖσι, μέλλοντά γε δὴ τῶν παρεόντων κακῶν
 ἀπαλλαγῆσθαι. οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιληὴ ἐς Ἀλέξαν- 5
 δρον περιήϊε, ὥστε γέροντος Πριάμου ἐόντος, ἐπ' ἐκείνῳ
 τὰ πρήγματα εἶναι· ἀλλὰ Ἐκτωρ, καὶ πρεσβύτερος καὶ
 ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἔων, ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀπο-
 θανόντος παραλάβειν· τὸν οὐ προσῆκε ἀδικεῖν τῷ
 ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν
 συμβαινόντων ἰδίῃ τε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι ἄλλοις πᾶσι
 Τρωσί. Ἄλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ
 λέγουσι αὐτοῖσι τὴν ἀληθινήν ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες·
 ὥς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρα-
 σκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρὴ ἀπολόμενοι, καταφανές
 τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποισι ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδι-
 κημάτων μεγάλαι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν,
 καὶ ταῦτα μὲν, τῇ ἐμοὶ δοκεί, εἴρηται.

Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληὴν Ῥαμψίνιτον 121
 ἔλεγον· ὃς μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς
 ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ Ἡφαιστείου. ἀντίους δὲ τῶν 2
 προπυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο, ἐόντας τὸ μέγα-

θος πέντε καὶ ἑξήκοσι πηχέων· τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν
 πρὸς βορρῶ ἐστεῶτα καλέουσι θέρος· τὸν δὲ πρὸς νότον,
 8 χειμῶνα. καὶ τὸν μὲν καλέουσι θέρος, τοῦτον μὲν προσ-
 κυνέουσιν τε, καὶ εὖ ποιέουσι· τὸν δὲ χειμῶνα καλεῖ-
 4 μενον, τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔδρουσι. Πλούτον δὲ τούτῳ
 τῷ βασιλεῖ γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν
 ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων δύνασθαι ὑπερβαλέ-
 6 σθαι, οὐδ' ἐγγὺς ἔλθεῖν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν ἀσφα-
 λῇ τὰ χρήματα θησαυρίζειν, οἰκοδομέσθαι οἶκμα
 λίθινον· τοῦ τῶν τοίχων ἓνα ἐς τὸ ἕξω μέρος τῆς οἰκίας
 6 ἔχειν. τὸν δὲ ἐργαζόμενον, ἐπιβουλεύοντα, τάδε μηχαν-
 ᾶσθαι· τῶν λίθων παρασκευάσασθαι ἓνα ἑξαιρετὸν εἶναι
 ἐκ τοῦ τοίχου ῥηϊδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ενός.
 7 ὥς δὲ ἐπετελέσθη τὸ οἶκμα, τὸν μὲν βασιλέα θησαν-
 8 ρίσαι τὰ χρήματα ἐν αὐτῷ. χρόνου δὲ περιϊόντος, τὸν
 οἰκοδόμον, περὶ τελευτὴν τοῦ βίου εἶντα, ἀνακαλέσασθαι
 9 τοὺς παῖδας· (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο)· τούτοις δὲ ἀπηγγή-
 σασθαι, ὥς ἐκείνων προορέων ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι,
 10 τεχνάσαιτο οἰκοδομῶν τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλέως. σα-
 φέως δὲ αὐτοῖσι πάντα ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ἐξαι-
 ρεσιν τοῦ λίθου, δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ, λέγοντα ὥς
 ταῦτα διαφυλάσσοντες, ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων
 11 ἔσονται. καὶ τὸν μὲν τελευτήσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖ-
 δας αὐτοῦ οὐκ ἐς μακρὴν ἔργου ἔχουσιν· ἐπελθόντας δὲ
 ἐπὶ τὰ βασιλῆα νυκτός, καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδο-
 μῇματι ἀνευρόντας, ῥηϊδίως μεταχειρίσασθαι, καὶ τῶν
 12 χρημάτων πολλὰ ἐξενείκασθαι. Ὡς δὲ τυχὲν τὸν
 βασιλέα ἀνοίξαντα τὸ οἶκμα, θωυμάσαι, ἰδόντα τῶν
 χρημάτων καταδεᾶ τὰ ἀγγῆα· οὐκ ἔχειν δὲ ὄν τινα
 ἐπαιτιάται, τῶν τε σημάτων ὄντων σώων, καὶ τοῦ
 13 οἰκήματος κεκλειμένου. ὥς δὲ αὐτῷ, καὶ δις καὶ τρις

670.]

ἀνοίξαντι, αἰεὶ ἐλάσσω φαίνεσθαι τὰ χρήματα, (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κεραΐζοντας,) ποιῆσαι μιν τάδε· πάγας προστάξαι ἐργάσασθαι, καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγ-
 γήια, ἐν τοῖσι τὰ χρήματα ἐνῆν, στήσαι. τῶν δὲ φωρῶν, 14
 ὥσπερ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ἐλθόντων, καὶ ἐνδύντος τοῦ
 ἐτέρου αὐτῶν, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε, ἰθέως τῇ
 πάγῃ ἐνέχεσθαι· ὥς δὲ γνῶναι αὐτὸν ἐν οἴῳ κακῷ ἦν,
 ἰθέως καλέειν τὸν ἀδελφεόν, καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρε-
 όντα, καὶ κελεύειν τὴν ταχίστην ἐσθύντα, ἀποτάμνειν
 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν· ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθῆις, καὶ γνωρι-
 σθῆις ὡς εἶη, προσαπολέσῃ καὶ ἐκείνῳ. τῷ δὲ δόξαι εὖ 15
 λέγειν, καὶ ποιῆσαι μιν πεισθέντα ταῦτα· καὶ καταρμό-
 σαντα τὸν λίθον, ἀπιέναι ἐπ' οἴκου, φέροντα τὴν κεφα-
 λὴν τοῦ ἀδελφεοῦ. Ὡς δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο, ἐσελθόντα 16
 τὸν βασιλέα εἰς τὸ οἶκημα, ἐκπεπληχθαι, ὀρέοντα τὸ
 σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ πάγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν· τὸ
 δὲ οἶκημα, ἀσινές, καὶ οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν οὔδε-
 μίαν ἔχον. ἀπορευόμενον δὲ μιν, τάδε ποιῆσαι· τοῦ φω- 17
 ρὸς τὸν νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι· φυλάκους
 δὲ αὐτοῦ καταστήσαντα, ἐντείλασθαι σφι, τὸν ἂν ἴδων-
 ται ἀποκλαύσαντα, ἢ κατοικτισάμενον, συλλαβόντας
 ἄγειν πρὸς ἐωυτόν. ἀνακρεμαμένου δὲ τοῦ νέκυος, τὴν 18
 μητέρα δεινῶς φέρειν· λόγους δὲ πρὸς τὸν περιεόντα
 παῖδα ποιευμένην, προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεφ τρόφῳ δύ-
 ναται, μηχανᾶσθαι ὅπως τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύ-
 σας κομῇ· εἰ δὲ τούτων ἀμελήσει, διαπειλείειν αὐτὴν,
 ὥς ἐλθούσα πρὸς τὸν βασιλέα, μηνύσει αὐτὸν ἔχοντα τὰ
 χρήματα. Ὡς δὲ χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ 19
 περιεόντος παιδὸς, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτὴν λέγων οὐκ
 ἔπειθε, ἐπιτεχνήσασθαι τοιάδε μιν. ὄνους κατασκευασά- 20
 μενον, καὶ ἄσκούς πλησαντα οἶνον, ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν

ὄνων, καὶ ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὥς δὲ κατὰ τοὺς φυ-
 λάσσοιτας ἦν τὸν κρεμάμενον νέκυν, ἐπισπάσαντα τῶν
 ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύειν ἀπαμμένους.
 21 ὥς δὲ ἔρρει ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλην
 βοῶντα, ὥς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὁκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον
 22 τράπηται. τοὺς δὲ φυλάκους, ὥς ἰδεῖν πολὺν ῥέοντα τὸν
 οἶνον, συντρέχειν ἐς τὴν ὁδὸν ἀγγῆϊα ἔχοντας, καὶ τὸς
 ἐκκεχυμένον οἶνον συγκομίζειν ἐν κέρδει ποιευμένους·
 τὸν δὲ διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, ὀργὴν προσποιούμενον.
 23 παραμυθευμένων δὲ αὐτὸν τῶν φυλάκων, χρόνῳ πρῆ-
 νεσθαι προσποιέεσθαι, καὶ ὑπείσθαι τῆς ὀργῆς· τέλος
 δέ, ἐξελάσαι αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατα-
 24 σκευάζειν. ὥς δὲ λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι, καὶ τινα
 καὶ σκῶψαί μιν καὶ ἐς γέλωτα προαγαγέσθαι, ἐπιδούνει
 αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ εἶχον,
 κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι, καὶ ἐκείνον παραλαμ-
 βάειν, καὶ κελεύειν μετ' ἐωυτῶν μέιναντα συμπίνειν·
 25 τὸν δὲ πεισθῆναί τε δὴ, καὶ καταμείναι. ὥς δὲ μιν παρὰ
 τὴν πόσιν φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδούναι αὐτοῖσι
 καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν. βασιλεῖ δὲ τῷ ποτῷ χρησαμένους
 τοὺς φυλάκους, ὑπερμεθυσθῆναι· καὶ κρατηθέντας ὑπὸ
 26 τοῦ ὕπνου, αὐτοῦ ἐνθάπερ ἔπιον κατακοιμηθῆναι. τὸν
 δέ, ὥς πρόσω ἦν τῆς νυκτός, τό τε σῶμα τοῦ ἀδελφεοῦ
 καταλῦσαι, καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ πάντων ξυρῆσαι
 τὰς δεξιὰς παρηΐδας· ἐπιθέντα δὲ τὸν νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄνους,
 ἀπελαύνειν ἐπ' οἴκου, ἐπιτελέσαντα τῇ μητρὶ τὰ προστα-
 27 χθέντα. Τὸν δὲ βασιλέα, ὥς αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φωρὸς
 ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος, δευνὰ ποιεῖν· πάντως δὲ βουλόμε-
 νον εὐρεθῆναι ὅστις κοτὲ εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος, ποιη-
 28 σαί μιν τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά· τὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἐωυ-
 τοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκῆματος, ἐντειλάμενον πάντας τε ὁμοί-

670.]

ὡς προσδέεσθαι, καὶ πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ ὅτι δὴ ἐν τῷ βίῳ ἔργασται αὐτῷ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· ὃς δ' ἂν ἀπηγήσῃται τὰ περὶ τὸν φῶρα γεγενημένα, τοῦτον συλλαμβάνειν, καὶ μὴ ἀπίεαι ἔξω. ὡς δὲ τὴν παῖδα ποιεῖν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προστα- 29 χθέντα, τὸν φῶρα πυθόμενον τῶν εἵνεκα ταῦτα ἐπρήσσετο, βουληθέντα πολυτροπή τοῦ βασιλέως περιγενέσθαι, ποιεῖν τάδε. νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ἐν 30 τῷ ὄμφῃ τὴν χεῖρα, λέναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· ἐσελθόντα δὲ ὡς τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα, καὶ εἰρωτώμενον τάπερ καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπηγήσασθαι ὡς ἀνοσιώτατον μὲν εἶη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ βασιλέως ὑπὸ πάγης ἀλόντος ἀποτάμοι τὴν κεφαλὴν· σοφώτατον δὲ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας, καταλύσειε τοῦ ἀδελφεοῦ κρεμάμενον τὸν νέκυν. τὴν δὲ, ὡς ἤκουσε, ἄπτεσθαι αὐτοῦ. τὸν δὲ φῶρα 31 ἐν τῷ σκότει προτεῖναι αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα· τὴν δὲ, ἐπιλαβομένην ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι· τὸν δὲ φῶρα προέμενον αὐτῇ, οἶχεσθαι διὰ θυρέων φεύγοντα. Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν 32 βασιλέα ἀνεεῖχθαι, ἐκπεπληῆχθαι μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ τε καὶ τόλμῃ τὰνθρώπου. τέλος δὲ, διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς πόλεις, ἐπαγγέλλεσθαι ἁδειάν τε διδόντα, καὶ μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὅψιν τὴν ἐωνυτοῦ. τὸν δὲ φῶρα, πιστεύσαντα, ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· Ῥαμ- 33 ψίνιτον δὲ μεγάλως θωυμάσαι, καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοικίσαι, ὡς πλείστα ἐπισταμένῳ ἀνθρώπων· Αἰγυπτίους μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι, ἐκείνοι δὲ Αἰγυπτίων.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἔλεγον, τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν 122 καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἶον Ἕλληνες αἰδὼν νομίζουσι

- εἶναι, καὶ κείθι συγκυβεῖν τῇ Δήμητρι· καὶ τὰ μὲν, νικᾶν αὐτὴν, τὰ δέ, ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καί μιν πάλιν ἄνω ἀπικέσθαι, δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακτρον
 2 χρύσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμψινίτου καταβάσιος, ὡς πάλιν ἀπικέτο, ὁρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν· τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμέ ἐπιτελέοντας αὐτούς· οὐ μέντοι εἴ τε δι' ἄλλο τι εἴ τε διὰ ταῦτα ὁρτάζουσι ἔχω λέγειν.
 8 φᾶρος δὲ αὐτημερὸν ἐξυφάναντες οἱ ἱρέες, κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μίτρη τοὺς ὀφθαλμούς· ἀγαγόντες δέ μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς·ὁδὸν φέρουσιν ἐς ἱρὸν Δήμητρος, αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω· τὸν δὲ ἱερεὺς τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, λέγουσι ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Δήμητρος, ἀπέχον τῆς πόλιος εἰκόσι σταδίου· καὶ αὐτὶς ὀπίσω ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπάγειν
 123 μιν τοὺς λύκους ἐς τὸν τόπον χωρίον. Τοῖσι μὲν νυν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγομένοις χράσθω ὅτεφ τὰ τοιαῦτα πιθανὰ ἐστὶ· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα τὸν λόγον ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐκάστων ἀκοῇ γράφω. ἀρχηγετεύειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι Δήμητρα καὶ Διόνυσον.
 2 Πρῶτοι δὲ καὶ τὸνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοί εἰσι οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσθύνεται· ἐπεὶ δὲ περιέλθῃ πάντα τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινὰ, αὐτὶς ἐς ἀνθρώπου σῶμα γινόμενον ἐσθύνει· τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι
 8 ἔτεσι. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν, πρότερον, οἱ δὲ, ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἐωντῶν ἐόντι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ οὐνόματα, οὐ γράφω.
 124 Μέχρι μὲν νυν Ῥαμψινίτου βασιλέως εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην ἔλεγον, καὶ εὐθηνέειν Αἰγύπτον μεγάλως· μετὰ δὲ τοῦτον, βασιλεύσαντά σφιν

670.]

Χέοπα, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι. κατακληίσαντα 2
 γάρ μιν πάντα τὰ ἱρά, πρῶτα μὲν σφεας θυσιέων ἀπέρ-
 ξαι· μετὰ δὲ, ἐργάζεσθαι ἐωυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυ-
 πτίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδέχθαι, ἐκ τῶν λιθοτομιέων 3
 τῶν ἐν τῇ Ἀραβίῳ οὖρεϊ, ἐκ τουτέων ἔλκειν λίθους
 μέχρι τοῦ Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν
 πλοίοισι τοὺς λίθους ἐτέροισι ἔταξε ἐκδέκεσθαι, καὶ
 πρὸς τὸ Λιβυκὸν καλεόμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο ἔλκειν.
 ἐργάζοντο δὲ κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν 4
 τρίμηνον ἐκάστην. χρόνον δὲ ἐγγενέσθαι τριβομένῃ τῷ 5
 λαῷ, δέκα μὲν ἔτεα τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν εἰλκον τοὺς λί-
 θους, τὴν ἔδειμαν· ἔργον ἐὼν οὐ πολλῷ τέφ ἔλασσον
 τῆς πυραμίδος, ὥς ἐμοὶ δοκέειν· (τῆς γὰρ μήκος μὲν 6
 εἰσι πέντε στάδιοι· εὖρος δὲ, δέκα ὀργυιαί· ὕψος δὲ,
 τῇ ὑψηλοτάτῃ ἐστὶ αὕτη ἐωυτῆς, ὅκτῳ ὀργυιαί· λίθου
 τε ξεστοῦ καὶ ζῶων ἐγγεγλυμμένων·) ταύτῃ τε δὴ τὰ 7
 δέκα ἔτεα γενέσθαι, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λύφου, ἐπ' οὐ ἐστᾶσι
 αἱ πυραμίδες, τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο
 θήκας ἐωυτῷ ἐν νήσῳ, διώρυχα τοῦ Νείλου ἐσαγαγών.
 τῇ δὲ πυραμίδι αὕτῃ χρόνον γενέσθαι εἰέκυσε ἔτεα 8
 ποιευμένη· τῆς ἐστὶ παντακῇ μέτωπον ἕκαστον ὅκτῳ
 πλέερα, ἐούσης τετραγώνου, καὶ ὕψος ἴσον· λίθου
 δὲ ξεστοῦ τε καὶ ἀρμοσμένου τὰ μάλιστα· οὐδεὶς
 τῶν λίθων τριήκοντα ποδῶν ἐλάσσων. Ἐποιήθη 125
 δὲ ὕδα αὕτη ἢ πυραμῖς· ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετε-
 ξέτεροι κρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι. τοιαύτην 2
 τὸ πρῶτον ἐπεὶ τε ἐποίησαν αὐτὴν, ἤειρον τοὺς ἐπιλοί-
 πους λίθους μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεπονημένησι·
 χαμάθεν μὲν ἐπὶ τὸν πρῶτον στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν
 αἰείροντες, ὅκως δὲ ἀνίοι ὁ λίθος ἐπ' αὐτὸν, εἰς ἑτέραν
 μηχανὴν ἐτίθετο, ἐστεῶσαν ἐπὶ τοῦ πρώτου στοῖχου·

- ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τὸν δεύτερον ἔλκετο στοίχον ἐπ'
 8 ἄλλης μηχανῆς. ὅσοι γὰρ δὴ στοίχοι ἦσαν τῶν ἀναβα-
 θμῶν, τοσαῦται καὶ αἱ μηχαναὶ ἦσαν· εἴ τε καὶ τὴν
 αὐτὴν μηχανὴν, εὐῶσαν μίαν τε καὶ εὐβάστακτον, μετε-
 φόρεον ἐπὶ στοίχον ἕκαστον, ὅπως τὸν λίθον ἐξέλοιεν·
 4 λελέχθω γὰρ ἡμῖν ἐπ' ἀμφότερα, κατάπερ λέγεται. Ἐξε-
 ποιήθη δ' ὦν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς πρῶτα· μετὰ δὲ, τὰ
 ἐπόμενα τούτων ἐξεποιεῦν· τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ἐπί-
 5 γαία καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν. Σεσήμανται δὲ διὰ
 γραμμάτων Αἰγυπτίων ἐν τῇ πυραμίδι, ὅσα ἕς τε συρ-
 μαίην καὶ κρόμμυα καὶ σκόροδα ἀναισιμώβῃ τοῖσι ἐργα-
 ζομένοισι· καὶ ὥς ἐμὲ εὖ μεμνησθαι τὰ ὁ ἑρμηνεύς μοι,
 ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα, ἔφη, ἐξακόσια καὶ χίλια
 6 τάλαντα ἀργυρίου τετελέσθαι. εἰ δ' ἔστι οὕτως ἔχοντα
 ταῦτα, κόσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανῆσθαι ἔστι ἕς τε σίδηρον
 τῷ ἐργάζοντο, καὶ σιτία, καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζομέ-
 νοις; ὁκότε χρόνον μὲν οἰκοδόμεον τὰ ἔργα τὸν εἰρη-
 μένον· ἄλλον δὲ, ὥς ἐγὼ δοκέω, ἐν τῷ τοὺς λίθους
 ἔταμον, καὶ ἄγον, καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὀρυγμα ἐργάζοντο,
 126 οὐκ ὀλίγον χρόνον. Ἐς τοῦτο δὲ ἐλθεῖν Χέοπα
 κακότητος, ὥστε χρημάτων δεόμενον, τὴν θυγατέρα τὴν
 ἑωυτοῦ κατίσαντα ἐπ' οἰκήματος, προστάξαι πρήσσεσθαι
 2 ἀργύριον, ὁκόσον δὴ τι· οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε ἔλεγον·
 τὴν δὲ, τὰ τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι,
 ἰδίῃ δὲ καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι μνημῆιον καταλιπέσθαι,
 καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς αὐτὴν ἐκάστου δέεσθαι, ὅπως ἂν
 3 αὐτῇ ἓνα λίθον ἐν τοῖσι ἔργοις δωρέοιτο. ἐκ τούτων δὲ
 τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, τὴν ἐν
 μέσῳ τῶν τριῶν ἐστῆκυῖαν, ἔμπροσθε τῆς μεγάλης πυ-
 ραμίδος· τῆς ἔστι τὸ κῶλον ἕκαστον ὅλου καὶ ἡμίσεος
 127 πλέθρου. Βασιλεῦσαι δὲ τὸν Χέοπα τοῦτον Αἰγύ-

670.]

πτωιοι ἔλεγον πεντήκοντα ἔτεα· τελευτήσαντος δὲ τούτου, ἐκδέξασθαι τὴν βασιλῆϊν τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Χεφρῆνα, καὶ τοῦτον δὲ τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι τῷ ἐτέρῳ, τὰ 2 τε ἄλλα, καὶ πυραμίδα ποιῆσαι, ἐς μὲν τὰ ἐκείνου μέτρα οὐκ ἀνέκουσαν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ἐμετρήσαμεν· οὔτε γὰρ ὕπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, οὔτε ἐκ τοῦ Νείλου 3 διώρυξ ἦκει ἐς αὐτὴν, ὥσπερ ἐς τὴν ἐτέρην, ῥέουσα· διὰ οἰκοδομημένου δὲ αὐλῶνος ἔσω νῆσον περιρρέει, ἐν τῇ αὐτὸν λέγουσι κεῖσθαι Χέοπα. ὑποδείμας δὲ τὸν πρῶτον 4 δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ ποικίλου, τεσσαεράκοντα πόδας ὑποβάς τῆς ἐτέρης τῶντὸ μέγας, ἐχομένην τῆς μεγάλης οἰκοδόμησε. ἐστᾶσι δὲ ἐπὶ λόφου τοῦ αὐτοῦ ἀμφότεραι, μάλιστα ἐς ἑκατὸν πόδας ὑψηλοῦ. βασιλεύσαι δὲ ἔλεγον Χεφρῆνα ἕξ καὶ πεντήκοντα ἔτεα.

Ταῦτα ἕξ τε 128

καὶ ἑκατὸν λογίζονται ἔτεα, ἐν τοῖσι Αἰγυπτίοισι τε πᾶσαν εἶναι κακότητα, καὶ τὰ ἱρὰ χρόνον τοσούτου κατακληῖσθέντα οὐκ ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεος 2 οὐ κάρτα θέλουσι Αἰγύπτιοι ὀνομάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας καλέουσι ποιμένος Φιλιτίωνος, δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔνεμε κτήnea κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

Μετά δὲ τοῦτον, βασιλεύσαι Αἰγύπτου Μυκερίνον 129 ἔλεγον, Χέοπος παῖδα· τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαθεῖν· τὸν δὲ τὰ τε ἱρὰ ἀνοίξαι, καὶ τὸν λεὼν τετραμὲνον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνείναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας· δίκας δὲ σφί πάντων βασιλέων δικαιοτάτας κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον, ἀπάντων ὅσοι 2 ἤδη βασιλεῖς ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνέουσι μάλιστα τοῦτον· τὰ τε ἄλλα γὰρ μιν κρίνειν εὖ, καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμφομένῳ ἐκ τῆς δίκης παρ' ἐωυτοῦ διδόντα ἄλλα, ἀπομιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. Ἐόντι δὲ ἡπίῳ τῷ 3 Μυκερίνῳ κατὰ τοὺς πολίητας, καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι

- πρώτον κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ,
 4 τὴν μούνον οἱ εἶναι ἐν τοῖσι οἰκίοισι τέκνον. τὸν δέ,
 ὑπεραλόγησαντά τε τῷ περιεπεπτώκεε πρήγματι, καὶ
 βουλόμενον περισσότερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυ-
 γατέρα, ποιήσασθαι βούν ξυλίην κοίλην. καὶ ἔπειτα
 καταχρυσώσαντά μιν ταύτην, ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ταύ-
 130 τὴν δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα. Αὕτη ὦν ἡ
 βούς γῇ οὐκ ἐκρύφθη, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερή·
 ἐν Σαῖ μὲν πόλει ἐοῦσα, κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιλεῦ-
 οισι, ἐν οἰκῇματι ἡσκημένῳ· θυμῆματα δὲ παρ' αὐτῇ
 παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην· νύκτα δὲ ἐκά-
 2 στην πάννυχος λύχνος παρακαίεται. ἀγχοῦ δὲ τῆς βοδὸς
 ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκῇματι εἰκόνες τῶν παλλακῶν τῶν
 Μυκερίνου ἐστᾶσι, ὡς ἔλεγον οἱ ἐν Σαῖ πόλει ἱρέες·
 ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλινοι κολοσσοὶ, ἐοῦσαι ἀριθμὸν ὡς
 ἐείκοσι μάλιστα κη, γυμναὶ ἐργασμέναι· αἱ τινες μέντοι
 131 εἰσὶ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, πλὴν ἢ τὰ λεγόμενα. Οἱ δέ
 τινες λέγουσι περὶ τῆς βοδὸς ταύτης, καὶ τῶν κολοσσῶν,
 τόνδε τὸν λόγον· ὡς Μυκερίνος ἐράσθη τῆς ἐωυτοῦ
 2 θυγατρὸς, καὶ ἔπειτα ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ. μετὰ δὲ, λέγουσι
 ὡς ἡ παῖς ἀπήγξατο ὑπὸ ἄχρεος· ὁ δὲ μιν ἔθαψε ἐν τῇ
 βοῇ ταύτῃ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς τῶν ἀμφιπόλων τῶν προ-
 δουσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ ἀπέταμε τὰς χεῖρας·
 καὶ νῦν τὰς εἰκόνας αὐτέων εἶναι πεπονθυίας τάπερ αἱ
 3 ζῶαι ἔπαθον. ταῦτα δὲ λέγουσι φλυηρέοντες, ὡς ἐγὼ
 δοκέω, τά τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὰς χεῖρας τῶν
 κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ὠρέομεν, ὅτι ὑπὸ
 χρόνου τὰς χεῖρας ἀποβεβλήκασι, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων
 132 φαίνοντο ἐοῦσαι ἔτι καὶ ἐς ἐμέ. Ἡ δὲ βούς τὰ
 μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φοινικέῳ εἴματι· τὸν αὐχένα δὲ
 καὶ τὴν κεφαλὴν φαίνει κεχρυσωμένα παχεῖ κάρτα χρυσοῦ·

670.]

μεταξὺ δὲ τῶν κερέων, ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μεμνημένος
 ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ ἡ βοῦς οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν 2
 γούνασι κειμένη· μέγαθος δέ, ὅση περ μεγάλη βοῦς
 ζώῃ. ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀνὰ πάντα τὰ ἔτεα.
 ἐπεὰν τύπτονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον 3
 θεὸν ὑπ' ἐμεῦ ἐπὶ τοιοῦτῳ πρήγματι, τότε ὦν καὶ τὴν
 βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς. φασὶ γὰρ δὴ αὐτὴν δεηθῆναι 4
 τοῦ πατρὸς Μυκερίνου ἀποθνήσκουσας, ἐν τῷ ἐνιαντῷ
 ἄπαξ μιν τὸν ἥλιον κατιδεῖν. Μετὰ δὲ τῆς θυγα- 133
 τρὸς τὸ πάθος, δεύτερα τοῦτῳ τῷ βασιλεῖ τάδε γενέ-
 σθαι· ἐλθεῖν οἱ μαντήιον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς “ μέλ-
 λοι ἐξ ἔτεα μούνον βιούς τῷ ἐβδόμῳ τελευτήσῃν.” τὸν 2
 δέ, δεινὸν ποιησάμενον, πέμψαι ἐς τὸ μαντήιον τῷ θεῷ
 ὀνειδίσμα, ἀντιμεμφόμενον ὅτι “ ὁ μὲν αὐτοῦ πατὴρ καὶ
 πάτρως, ἀποκληΐσαντες τὰ ἱρὰ, καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους φθείροντες, ἐβίωσαν χρόνον
 ἐπὶ πολλόν· αὐτὸς δ' εὐσεβὴς ἔων, μέλλοι ταχέως οὕτω 3
 τελευτήσῃν.” Ἐκ δὲ τοῦ χρηστηρίου αὐτῷ δεύτερα 8
 ἐλθεῖν λέγοντα “ τούτων εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτῷ
 τὸν βίον. οὐ γὰρ ποιῆσαι μιν τὸ χρεῶν ἦν ποιέειν· δεῖν
 γὰρ Αἴγυπτον κακοῦσθαι ἐπ' ἔτεα πεντήκοντά τε καὶ
 ἑκατόν· καὶ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους
 βασιλεῖας μαθεῖν τοῦτο, κείνον δὲ οὐ.” Ταῦτα ἀκούσαντα 4
 τὸν Μυκερίνον, ὡς κατακεκριμένων ἦδη οἱ τούτων, λύχνα
 ποιησάμενον πολλὰ, ὅπως γίνοιτο νύξ, ἀνάψαντα αὐτὰ,
 πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν, οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα,
 ἔς τε τα ἔλαα καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον, καὶ ἵνα πυν-
 θάνοιτο εἶναι γῆς ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα. ταῦτα δὲ 5
 ἐμηχανᾶτο, θέλων τὸ μαντήιον ψευδόμενον ἀποδέξαι,
 ἵνα οἱ δωδεκα ἔτεα ἀντὶ ἐξ ἐτέων γένηται, αἱ νύκτες
 ἡμέραι ποιεύμεναι.

- 134 Πυραμίδα δὲ καὶ οὗτος ἀπελίπετο πολλὸν ἐλάσσων τοῦ πατρὸς, εἴκοσι ποδῶν καταδέουσιν κῶλον ἑκαστον τριῶν πλέθρων, εὐρύτης τετραγώνου, λίθου δὲ ἐς τὸ ἡμισυ Αἰθιοπικοῦ· τὴν δὴ μετεξέτεροί φασι Ἑλλήνων Ῥοδῶπιος ἐταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. οὐ δὲ ὧν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι ἦτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις· οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν ταλάντων χιλιάδες ἀναριθμητοί, ὥς λόγῳ εἰπεῖν, ἀνασίσμυνται· πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις, ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτον. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλέων τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἦν λιπομένων Ῥοδῶπις· γενεὴν μὲν, ἀπὸ Θρηίκης· δούλην δὲ ἦν Ἰάδμονος τοῦ Ἡφαιστοπολίου, ἀνδρὸς Σαμίου, σύν-
 4 δουλός δὲ Αἰσώπου τοῦ λογοποιού. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένετο, ὥς διέδεξε τῇδε οὐκ ἦκιστα· ἐπεὶ τε γὰρ πολλάκις κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ θεοπροπίου “ὅς βούλοιτο ποιῆναι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελεῖσθαι,” ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς, ἄλλος Ἰάδμων, ἀνείλετο· οὕτω καὶ Αἴσωπος Ἰάδμονος ἐγένετο.
 135 το. Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο, Ξάνθεω τοῦ Σαμίου κομίσαντός μιν· ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην, ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδός, ἀδελφεοῦ δὲ
 2 Σαπφούς τῆς μουσικοποιού. οὕτω δὴ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη, καὶ κατέμεινέ τε ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη, μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα, ὥς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε ἐς πυραμίδα τοιαύτην
 3 ἐξικέσθαι. τῆς γὰρ τὴν δεκάτην τῶν χρημάτων ιδέσθαι ἐστὶ ἔτι καὶ ἐς τὸδε παντὶ τῷ βουλομένῳ, οὐδὲν δεῖ
 4 μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι. ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις

670.]

μνημόϊον ἑωυτῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι καταλιπέσθαι, ποίημα ποιησαμένη τοῦτο, τὸ μὴ τυγχάνει ἄλλω ἐξευρημένον καὶ ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφούς μνημόσυνον ἑωυτῆς. τῆς ὧν δεκάτης τῶν χρημάτων ποι- 5 ησαμένη ὀβελούς βουπόρους πολλούς σιδηρέους, ὅσον ἐνεχώρησε ἡ δεκάτη οἱ, ἀπέπεμπε ἐς Δελφούς· οἱ καὶ νῦν ἔτι συννενέονται, ὅπισθε μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χίοι ἀνέθεσαν, ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ νηοῦ. Φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ 6 Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἐταῖραι. τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς πέρι λέγεται ὅδε ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι κλεινὴ ἐγένετο, ὥς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες Ῥοδῶπιος τὸ οὐνομα ἐξέμαθον· τοῦτο δὲ, ὕστερον ταύτης, τῇ οὐνομα ἦν Ἀρχιδίκη, αἰδιδμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, ἥσσον δὲ τῆς ἐτέρης περιλεσχήμευτος. Χάραξος δὲ ὥς λυσά- 7 μενος Ῥοδῶπιν ἀπενόστησε ἐς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφῷ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν. Ῥοδῶπιος μὲν νυν πέρι πέπαυμαι.

Μετὰ δὲ Μυκερίων γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλεία 136 ἔλεγον οἱ ἱεεὲς Ἀσυχιν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ποιῆσαι τῷ Ἑφαίστῳ προπύλαια, ἔοντα πολλῷ τε κάλλιστα καὶ πολλῷ μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ 2 πάντα προπύλαια τύπους τε ἐγγεγλυμμένους, καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων μυρίην· ἐκεῖνα δὲ, καὶ μακρῷ μά- λιστα. Ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος, ἔλεγον, ἀμιξίης 3 εἰούσης πολλῆς χρημάτων, γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι, ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος· προστεθῆναι δὲ ἔτι τούτῳ τῷ νόμῳ τόνδε, τὸν διδόντα τὸ χρέος καὶ ἀπάσης κρατεῖν τῆς τοῦ λαμβάνοντος θήκης· τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον, 4 τήνδε ἐπεῖναι ζημίην, μὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος, μηδὲ αὐτῷ ἐκείνῳ τελευτήσαντι εἶναι ταφῆς κυρῆσαι μήτ'

ἐν ἐκείνῃ τῇ πατρὶς τάφῃ μήτ' ἐν ἄλλῃ μηδενί, μήτε
 5 ἄλλον μηδένα τῶν ἐωυτοῦ ἀπογενόμενον θάψαι. Ὑπερ-
 βαλέσθαι δὲ βουλόμενον τοῦτον τὸν βασιλέα τοὺς πρότε-
 ρον ἐωυτοῦ βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου, μνημόσυνον
 πυραμίδα λιπέσθαι, ἐκ πλίνθων ποιήσαντα· ἐν τῇ γράμ-
 6 ματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολλαμμένα τάδε λέγοντά ἐστι· ΜΗ
 ΜΕ ΚΑΤΟΝΟΣΘΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΛΙΘΙΝΑΣ ΠΥΡΑ-
 ΜΙΔΑΣ. ΠΡΟΕΧΩ ΓΑΡ ΑΥΤΕΩΝ ΤΟΣΟΥΤΟΝ,
 7 ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἀλλῶν θεῶν. ΚΟΝΤΩΙ ΓΑΡ
 ὙΠΟΤΥΠΤΟΝΤΕΣ ΕΣ ΑΙΜΝΗΝ, ὅ τι προσχοίτο
 τοῦ Πηλοῦ τῷ ΚΟΝΤΩΙ, ΤΟΥΤΟ ΣΥΛΛΕΓΟΝΤΕΣ,
 ΠΛΙΝΘΟΥΣ ΕΙΡΥΣΑΝ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΟΠΩΙ ΤΟΙΟΥΤΩΙ
 ΕΞΕΠΟΙΗΣΑΝ. τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδείξασθαι.

- 137 Μετὰ δὲ τοῦτον, βασιλεύσαι ἄνδρα τυφλὸν ἐξ
 Ἀνύσιος πόλιος, τῷ οὐνομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτου
 βασιλεύοντος ἐλάσαι ἐπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ Αἰθιοπίας
 2 τε καὶ Σαβακῶν τὸν Αἰθιοπῶν βασιλέα. τὸν μὲν δὴ
 τυφλὸν τοῦτον οἴχεσθαι φεύγοντα εἰς τὰ ἔλεια· τὸν δὲ
 Αἰθιοπα βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἕτεα πεντήκοντα· ἐν
 3 τοῖσι αὐτὸν τάδε ἀποδείξασθαι. ὅκως τῶν τις Αἰγυπτίων
 ἀμάρτοι τι, κτείνειν μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλειν· τὸν δὲ
 κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος ἐκάστῃ δικάζειν, ἐπιτάσ-
 4 σοντα χῶματα χοῦν πρὸς τῇ ἐωυτῶν πόλει, ὅθεν ἕκαστος
 ἦν τῶν ἀδικούντων. καὶ οὕτω ἔτι αἱ πόλεις ἐγένοντο
 ὑψηλότεραι· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ἐχώσθησαν ὑπὸ τῶν
 τὰς διώρυχας ὀρυζάντων, ἐπὶ Σεσώστριος βασιλείας·
 5 δευτέρα δὲ, ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος καὶ κάρτα ὑψηλαὶ ἐγένοντο.
 Ὑψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ
 πολίων, ὥς ἐμοὶ δοκέει, μάλιστα μὲν Βουβάστι πόλι
 ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρόν ἐστι Βουβάστιος ἀξιαπληγτό-
 6 τατον. μέζω μὲν γὰρ ἄλλα, καὶ πολυδαπανώτερά ἐστι

ἡ δὲ Βούβαστις, κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, ἐστὶ Ἄρτεμς. Τὸ 136
 δὲ ἱρὸν αὐτῆς ὥδε ἔχει. πλὴν τῆς ἐσόδου, τὸ ἄλλο νῆσός
 ἐστὶ· ἐκ γὰρ τοῦ Νείλου διώρυχες ἐσέχουσι, οὐ συμμί-
 σγουσai ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐσόδου τοῦ ἱροῦ ἑκα-
 τέρη ἐσέχει· ἡ μὲν, τῇ περιρρέουσα, ἡ δὲ, τῇ εὖρος
 εἰούσα ἑκατέρη ἑκατὸν ποδῶν, δένδρεσι κατάσκειος. τὰ δὲ
 προπύλαια, ὕψος μὲν δέκα ὀργυιῶν ἐστὶ, τύποισι δὲ
 ἐξαπήχεσι ἐσκευάδαται ἀξίοισι λόγου. ἐὼν δ' ἐν μέσῃ τῇ 2
 πόλει τὸ ἱρὸν, κατορᾶται πάντοθεν περιούντι· ἅτε γὰρ
 τῆς πόλεως μὲν ἐκκεχωσμένης ὑψοῦ, τοῦ δ' ἱροῦ οὐ
 κεκινημένου, ὥς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, ἔσοπτόν ἐστι. περιβέει
 δ' αὐτὸ αἰμασιῇ ἐγγεγλυμμένη τύποισι. ἔστι δὲ ἔσωθεν 3
 ἄλσος δενδρέων μεγίστων, πεφυτευμένον περὶ νηὸν
 μέγαν, ἐν τῷ δὴ τῷγαλμα ἔνι. εὖρος δὲ καὶ μήκος τοῦ
 ἱροῦ πάντῃ σταδίου ἐστὶ. κατὰ μὲν δὴ τὴν ἔσοδον, 4
 ἐστρωμένη ἐστὶ ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίου τρεῖς μάλιστα
 κη, διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ· εὖρος δὲ,
 ὥς τεσσέρων πλῆθρων· τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα
 οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει δ' ἐς Ἑρμῆω ἱρὸν. τὸ μὲν
 δὴ ἱρὸν τοῦτο οὕτω ἔχει. Τέλος δὲ τῆς ἀπαλ- 139
 λαγῆς τοῦ Αἰθίοπος ὥδε ἔλεγον γενέσθαι. ὄψιν ἐν τῷ 2
 ὕπνῳ τοιήνδε ἰδόντα αὐτὸν, οἴχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκει
 οἱ ἄνδρα ἐπιστάντα συμβουλευεῖν, τοὺς ἱρέας τοὺς ἐν
 Αἰγύπτῳ συλλέξαντα πάντας, μέσους διαταμέειν· ἰδόντα 3
 δὲ τὴν ὄψιν ταύτην λέγειν αὐτὸν, ὥς πρόφασιν οἱ δοκεῖ
 ταύτην τοὺς θεοὺς προδεικνύναι, ἵνα ἀσεβήσας περὶ τὰ
 ἱρὰ, κακὸν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ἔστι
 ποιήσειν ταῦτα· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον,
 ὁκόσσην κεχρησθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ἐκχωρήσειν. ἐν 4
 γὰρ τῇ Αἰθιοπίῃ ἐόντι αὐτῷ -ὰ μαντήϊα, τοῖσι χρέωνται

- Αἰθίοπες, ἀνέϊλε, ὥς δέοι αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεύσαι
 ἕτεα πεντήκοντα. ὥς ὢν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήϊε, καὶ αὐτὸν
 ἢ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ἀπαλλάσσεται ἐκ
 140 τῆς Αἰγύπτου ὁ Σαβακῶς. Ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι
 τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὶς τὸν τυφλὸν ἄρχειν, ἐκ
 τῶν ἐλέων ἀπικόμενον· ἐνθα πεντήκοντα ἕτεα, νῆσον
 2 χάσας σποδῶ τε καὶ γῇ, οἴκεε. ὅκως γάρ οἱ φοιτᾶν
 σῖτον ἄγοντας Αἰγυπτίων ὥς ἐκάστοισι προστετάχθαι
 σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, ἐς τὴν δωρεὴν κελεύειν σφέας καὶ
 3 σποδὸν κομίζειν. ταύτην τὴν νῆσον οὐδεὶς πρότερον
 ἐδυνάσθη Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν· ἀλλὰ ἕτεα ἐπὶ πλέω ἢ
 ἑπτακόσια οὐκ οἶοι τε ἦσαν αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι
 γενόμενοι βασιλεῖς Ἀμυρταίου· οὐνομα δὲ ταύτῃ τῇ
 νήσῳ Ἑλβῶ· μέγαθος δ' ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.
- 141 Μετὰ δὲ τοῦτον, βασιλεῦσαι τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαί-
 στου, τῷ οὐνομα εἶναι Σεθών· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν
 παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων, ὥς οὐδὲν δεη-
 σόμενον αὐτῶν· ἄλλα τε δὴ ἅτιμα ποιεῖντα ἐς αὐτοὺς,
 καὶ σφεας ἀπελίσσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν προ-
 4 τέρων βασιλέων δεδόσθαι ἐξαιρέτους ἐκάστῳ δυώδεκα
 2 ἀρούρας. μετὰ δὲ, ἐπ' Αἴγυπτον ἐλαύνειν στρατὸν μέγαν
 Σαναχάριβον βασιλέα Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων. οὐ-
 κων δὴ ἐθέλειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθεῖν·
 τὸν δὲ ἱρέα ἐς ἀπορίην ἀπειλημένον, ἐσελθόντα ἐς τὸ
 μέγαρον, πρὸς τῷγαλμα ἀποδύρεσθαι οἷα κινδυνεύει πα-
 3 θέειν. ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, καὶ οἱ
 δόξα ἐν τῇ ὄψι, ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὥς οὐ-
 δὲν πείσεται ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατὸν· αὐ-
 4 τὸς γάρ οἱ πέμψειν τιμωρούς. τούτοισι δὴ μιν πίσυνον
 τοῖσι ἐνυπνίοις, παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς βουλο-
 μένους οἱ ἔπεισθαι, στρατοπέδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ·

670.]

ταύτῃ γάρ εἰσι αἱ ἐσβολαί· ἔπεςθαι δέ οἱ τῶν μαχίμων
 μὲν οὐδένα ἀνδρῶν, καπήλους δὲ, καὶ χειρώνακτας, καὶ
 ἀγοραίους ἀνθρώπους. ἐνθαῦτα ἀπικομένους, τοῖσι ἐναν- 5
 τίοισι αὐτοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μὺς ἀρουραίους, κατὰ
 μὲν φαγέειν τοὺς φαρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα·
 πρὸς δὲ, τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε τῇ ὑστεραίῃ φευ-
 γόντων σφένων, γυμνῶν ὅπλων, πεσέειν πολλοὺς. καὶ 6
 νῦν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔστηκε ἐν τῇ ἱρῇ τοῦ Ἡφαίστου
 λίθινος, ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν, λέγων διὰ γραμμάτων
 τάδε· ΕΣ ΕΜΕ ΤΙΣ ὈΡΕΩΝ, ΕΥΣΕΒΗΣ ΕΣΤΩ.

Ἐς μὲν τοσόνδε τοῦ λόγου Αἰγύπτιοί τε καὶ οἱ 142
 ἱερεῖς ἔλεγον, ἀποδεικνύντες, ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως
 ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸν ἱερέα τοῦτον τὸν τελευταῖον βασι-
 λεύσαντα μίαν τε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίας ἀν-
 θρώπων γενεὰς γενομένας, καὶ ἐν ταύτῃσι ἀρχιρέας καὶ
 βασιλέας ἐκατέρους τοσοῦτους γενομένους. καὶ τοι τριη- 2
 κόσiai μὲν ἀνδρῶν γενεαὶ θυνέσται μύρια ἕτεα· γενεαὶ
 γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἑτεῦ ἐστι. μῆς δὲ καὶ τεσ- 3
 σεράκοντα ἔτι τῶν ἐπιλοίπων γενεέων, αἱ ἐπῆσαν τῇσι
 τριηκοσίῃσι, ἔστι τεσσέράκοντα καὶ τριηκόσια καὶ χίλια
 ἕτεα. οὕτω ἐν μυρίοισι τε ἔτεσι καὶ χιλίοισι, καὶ πρὸς, 4
 τριηκοσίοισι τε καὶ τεσσαράκοντα, ἔλεγον θεὸν ἀνθρω-
 ποιιδέα οὐδένα γενέσθαι· οὐ μὲν τοι οὐδὲ πρότερον, οὐδὲ
 ὕστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι Αἰγύπτου βασιλεῦσι γενο-
 μένοισι, ἔλεγον τοιοῦτον οὐδέν. Ἐν τοίνυν τούτῳ τῷ 5
 χρόνῳ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι·
 ἔνθα τε νῦν καταδύεται, ἐνθεῦτεν δις ἐπαντεῖλαι· καὶ
 ἔνθεν νῦν ἀνατέλλει, ἐνθαῦτα δις καταδύναι· καὶ οὐδὲν
 τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἐτεροιωθῆναι, οὔτε τὰ ἐκ
 τῆς γῆς, οὔτε τὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ σφί γινόμενα, οὔτε τὰ
 ἀμφὶ νούσους, οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους.

- τερον δὲ Ἑκαταίῳ τῇ λογοποιῇ ἐν Θήβησι· γενεολογή-
 σαυτί τε ἑωυτὸν, καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέ-
 κατον θεὸν, ἐποίησαν οἱ ἱεεὶς τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ
 2 γενεολογήσονται ἐμεινυτόν. ἐσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον
 ἔσω, ἐὼν μέγα, ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσούς ξυλίνους
 τοσσούτους ὅσους περ εἶπον· ἀρχιρεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι
 3 ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ζόης εἰκόνα ἑωυτοῦ. ἀριθμέοντες
 ὦν, καὶ δεικνύντες οἱ ἱεεὶς ἐμοὶ, ἀπεδείκνυσαν παῖδα πα-
 τρὸς ἑωυτῶν ἕκαστον ἑόντα, ἐκ τοῦ ἄγχιστα ἀποθανόντος
 τῆς εἰκόνης διεξιόντες διὰ πασέων, ἕως οὐ ἀπέδεξαν ἀπά-
 4 σας αὐτάς. Ἑκαταίῳ δὲ γενεολογήσαντι ἑωυτὸν, καὶ ἀνα-
 δήσαντι ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν, ἀντεγενεολόγησαν ἐπὶ τῇ
 ἀριθμήσει, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι
 5 ἄνθρωπον. ἀντεγενεολόγησαν δὲ ὧδε, φάμενοι ἕκαστον
 τῶν κολοσσῶν Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γεγονέναι· ἐς δ'
 τοῦξ πέντε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν
 κολοσσούς Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γεγόμενον, καὶ οὔτε ἐς
 θεὸν, οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς. Πίρωμις δὲ ἐστὶ
 144 κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς καγαθός. Ἦδη ὦν,
 τῶν αἱ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυσάν σφεας
 2 πάντας ἑόντας, θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένους. τὸ δὲ
 πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰ-
 γύπτῳ ἄρχοντας, οἰκέοντας ἅμα τοῖσι ἀνθρώποισι· καὶ
 3 τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν κρατέοντα εἶναι· ὕστατον δὲ αὐτῆς
 βασιλεῦσαι Ὀρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, τὸν Ἀπόλλωνα
 Ἑλληνες ὀνομάζουσι· τοῦτον, καταπαύσαντα Τυφῶνα,
 βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. Ὀσιρις δὲ ἐστὶ Διό-
 νυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.
 145 Ἐν Ἑλλήσει μὲν νυν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζον-
 ται εἶναι Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν· παρ' Αἰ-
 γυπτίοισι δὲ Πάν μὲν ἀρχαιότατος, καὶ τῶν ὀκτὼ τῶν

870.]

πρώτων λεγομένων θεῶν· Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων,
 τῶν δυνάδεκα λεγομένων εἶναι· Διόνυσος δὲ, τῶν τρίτων,
 αἱ ἐκ τῶν δυνάδεκα θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλεῖ μὲν δὴ 1
 ὅσα αὐτοὶ Αἰγύπτιοί φασι εἶναι ἔτεα ἐς Ἀμασιν βασιλέα,
 δεδήλωται μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἐτι τούτων πλεονα λέγε-
 ται εἶναι, Διονύσῳ δ' ἐλάχιστα τούτων· καὶ τούτῳ πεντα-
 κισχίλια καὶ μύρια λογίζονται εἶναι ἐς Ἀμασιν βασιλέα.
 καὶ ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως φασὶ ἐπίστασθαι, αἰεὶ τε 2
 λογιζόμενοι, καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα. Διονύσῳ 4
 μὲν νυν τῷ ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γενέσθαι,
 κατὰ ἑξακόσια ἔτεα καὶ χίλια μάλιστά ἐστι ἐς ἐμέ·
 Ἡρακλεῖ δὲ τῷ Ἀλκμήνης, κατὰ εἰνακόσια ἔτεα· Πανὶ 5
 δὲ τῷ ἐκ Πηνελόπης, (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Ἑρμῶ λέγεται
 γενέσθαι ὑπὸ Ἑλλήνων ὁ Πάν·) ἐλάσσω ἔτεά ἐστι τῶν
 Τρωϊκῶν, κατὰ τὰ ὀκτακόσια μάλιστα ἐς ἐμέ. Τού- 146
 των ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι τοῖσι τις πείσεται
 λεγομένοις μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη
 ἀποδέδεκται. εἰ μὲν γὰρ φανεροὶ τε ἐγένοντο καὶ κατε- 2
 γήρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι, κατάπερ Ἡρακλῆς
 ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος, καὶ δὴ καὶ Διόνυσος ὁ ἐκ
 Σεμέλης, καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηνελόπης γενόμενος, ἔφη ἂν
 τις, καὶ τούτους ἄλλους, ἄνδρας γενομένους, ἔχειν τὰ
 ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγεγονότων θεῶν. νῦν δὲ Διό- 3
 νυσόν τε λέγουσι οἱ Ἕλληνες, ὥς αὐτίκα γενόμενον ἐς
 τὸν μηρὸν ἐνεργάσασθαι Ζεὺς, καὶ ἦναι ἐς Νύσαν τὴν
 ὑπὲρ Αἰγύπτου εὐῶσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ· καὶ Πανὸς γε
 περὶ οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν ὅκη ἐτράπετο γενόμενος. δηλὰ 4
 μοι ὧν γέγονε, οἷ ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων
 τὰ οὐνόματα, ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν· ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο
 χρόνου, ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν.
 Ταῦτα μὲν νυν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι.

- 147 Ὅσα δὲ οἱ τε ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι, ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοις, κατὰ ταύτην τὴν χώραν γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσέεται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιαι μετὰ τὸν ἱεῖα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα, (οὐδένα γὰρ χρόνον οἱοί τε ἦσαν ἄνευ βασιλέος διαιτᾶσθαι) ἐστήσαντο δυνάδεα βασιλέας, δυνάδεα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι ἐπιγαμίας ποιησάμενοι, ἐβασίλευον, νόμοις τοισίδε χρεώμενοι, μήτε καταίρειν ἀλλήλους, μήτε πλέον τι δίζησθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, εἶναι τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἴρεκα τοὺς νόμους τούτους ἐποιεῦντο, ἰσχυρῶς περιστέλλοντες· ἐκέκρητό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοις ἐς τὰς τυραννίδας “ τὸν χαλκῇ φιάλῃ σπείσαντα αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύσειν Αἰγύπτου.” ἐς γὰρ δὴ τὰ πάντα ἱερά συνελέγοντο. Καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ· δόξαν δὲ σφι, ἐποιήσαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς λίμνης τῆς Μοίριος, κατὰ Κροκοδείλων καλεομένην πύλιν μάστισά κη κείμενον· τὸν ἐγὼ ἤδη ἴδον λόγου μέζω. εἰ γάρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, ἐλάσσοнос πόνου τε ἂν καὶ δαπάνης φανείη ἔοντα τοῦ λαβυρίνθου τούτου· καὶ τοι ἀξιολογός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ἐστὶ νηὸς, καὶ ὁ ἐν Σάμῳ· ἦσαν μὲν νῦν καὶ αἱ πυραμίδες λόγου μέζονες, καὶ πολλῶν ἐκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ μεγάλων ἀνταξίη· ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνάδεα μὲν εἰσι αὐλαὶ κατάστεγοι, ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἐξ μὲν πρὸς βορέῳ, ἐξ δὲ πρὸς νότον τετραμέναι συνεχές· τοίχος δὲ ἔξωθεν ὁ αὐτός σφεας περιέργει. οἰκήματα δ' ἔνεστι διπλᾶ, τὰ μὲν, ὑπόγαια, τὰ δὲ, μετέ-

670.]

ωρα ἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια ἀριθμὸν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἑκάτερα. τὰ μὲν νυν μετέωρα τῶν οἰκημάτων αὐτοί τε ὀρέομεν διεξιόντες, καὶ αὐτοὶ θεττάμενοι λέγομεν· τὰ δὲ αὐτῶν ὑπόγαια λόγοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ γὰρ ἐπεστεῶτες τῶν Αἰγυπτίων δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον, φάμενοι θῆκας αὐτόθι εἶναι τῶν τε ἀρχὴν τὸν λαβυρίνθου τοῦτον οἰκοδομησαμένων βασιλείων, καὶ τῶν ἱρῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν μὲν κάτω πέρι οἰκημάτων ἅκοῃ παραλαβόντες λέγομεν· τὰ δὲ ἄνω, μέζονα ἀνθρωπηίων ἔργων, αὐτοὶ ὀρέομεν. αἱ γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν Ἰστεγέων, καὶ οἱ ἐλιγμοὶ διὰ τῶν αὐλέων ἐόντες ποικιλώτατοι, θῶμα μυρίον παρέχοντο ἐξ αὐλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιούσι, καὶ ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας, ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων, καὶ ἐς αὐλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων. ὀροφὴ δὲ πάντων τούτων, λιθίνη, 8 κατὰπερ οἱ τοῖχοι· οἱ δὲ τοῖχοι, τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι. αὐλὴ δὲ ἐκάστη, περίστυλος, λίθου λευκοῦ ἀρμωσμένου τὰ μάλιστα. τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ 9 λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς τεσσαρακοντόργυιος, ἐν τῇ ζῶα μεγάλα ἐγγέγλυπται· ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιήται.

Τοῦ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐντος τοιούτου, θῶν- 149
μα μέζον παρέχεται ἡ Μοίριος καλεομένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ λαβυρίνθος οὗτος οἰκοδύμηται. τῆς τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰςὶ στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, σχοίνων ἐξήκοντα ἐόντων· ἴσοι καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. κέεται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς βορρῇν 2 τε καὶ νότον, εὐοῖσα βάθος, τῇ βαθυτάτῃ αὐτῇ ἐωυτῆς, πεντηκοντόργυιος. οὔτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ ὀρυκτῇ, 3 αὐτῇ δηλοῖ. ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη ἐστῶσι δύο πυραμίδες, τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσαι πεντήκοντα

ὀργυιάς ἑκατέρῃ, καὶ τὸ κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον
 τοσούτο· καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπεστι κολοσσὸς λίθινος,
 4 κατήμενος ἐν θρόνῳ. οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰσὶ ἑκατὸν
 ὀργυιέων, αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξά-
 πλεθρον· ἑξαπέθου μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, καὶ
 5 τετραπῆχεος· τῶν ποδῶν μὲν τετραπαλαίστων ἐόντων,
 τοῦ δὲ πῆχεος, ἑξαπαλαίστου. τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ
 λίμνῃ, αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι· ἀνδρος γὰρ δὴ δεινῶς
 ἐστὶ ταύτῃ· ἐκ τοῦ Νείλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσῆκται,
 καὶ ἑξ μὲν μῆνας ἔσω ῥέει ἐς τὴν λίμνην, ἑξ δὲ μῆνας
 6 ἕξω ἐς τὸν Νεῖλον αὐτῆς. καὶ ἐπεὰν μὲν ἐκρέῃ ἕξω, ἡ δὲ
 τότε τοὺς ἑξ μῆνας ἐς τὸ βασιλῆϊον καταβάλλει ἐπ'
 ἡμέρην ἑκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων·
 150 ἐπεὰν δὲ ἐσίῃ τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν, εἴκοσι μνέας. Ἐλε-
 γον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ ὥς ἐς τὴν Σύρτιν τὴν ἐς
 Λιβύην ἐκδιδοὶ ἡ λίμνη αὕτη ὑπὸ γῆν, τετραμμένη τὸ
 πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν μεσόγαιαν παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ
 2 Μέμφιος. Ἐπεὶ τε δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου οὐκ ὥρεον
 τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἐόντα, ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν, εἰρό-
 μην τοὺς ἀγχιστα οἰκέοντας τῆς λίμνης, ὅκου εἴη ὁ χοῦς
 3 ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρασαν μοι ἵνα ἐξεφορήθῃ, καὶ
 εὐπετέως ἔπειθον· ἦδεα γὰρ λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσ-
 4 συρίῳν πόλει γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο. τὰ γὰρ Σαρδα-
 ναπάλλου τοῦ Νίνου βασιλέος χρήματα, ἐόντα μεγάλα,
 καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι καταγαίοισι, ἐπενόησαν
 5 κλῶπες ἐκφορῆσαι. ἐκ δὴ ὧν τῶν σφετέρων οἰκίαν
 ἀρξάμενοι οἱ κλῶπες, ὑπὸ γῆν σταθμεόμενοι ἐς τὰ βασι-
 6 λῆϊα οἰκία ὄρυσσον. τὸν δὲ χοῦν τὸν ἐκφορεόμενον ἐκ
 τοῦ ὀρύγματος, ὅπως γένοιτο νύξ, ἐς τὸν Τίγριν ποταμὸν,
 παραρρέοντα τὴν Νίνον, ἐξεφόρεον· ἐς δὲ κατεργάσαντο
 7 ὅ τι ἐβούλοντο. τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ τὸ τῆς ἐν

670.]

Αἰγύπτῳ λίμνης ὄρυγμα γενέσθαι· πλὴν οὐ νυκτός, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην ποιούμενον· ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους, ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν· ὁ δὲ, ὑπολαμβάνων, ἔμελλε διαχέειν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται ὀρυχθῆναι.

Τῶν δὲ δυνάδεκα βασιλέων δικαιοσύνην χρεωμένων, 151

ἀνὰ χρόνον ὡς ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τῇ ὑστάτῃ τῆς ὁρτῆς μελλόντων κατασπείσειν, ὁ ἀρχιρεὺς ἐξένεικέ σφι φιάλας χρυσέας, τῇσί περ ἐώθεσαν σπένδειν, ἀμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ, ἔνδεκα, δυνάδεκα ἐοῦσι. ἐνθαῦτα ὡς οὐκ εἶχε φιάλην ὁ ἔσχατος ἐστewe αὐτῶν 2 Ψαμμίτιχος, περιελόμενος τὴν κυνέην, ἐοῦσαν χαλκήν, ὑπέσχε τε καὶ ἔσπενδε. κυνέας δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαντες 3 ἐφόρεόν τε βασιλείes, καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχοντες. Ψαμμίτιχος μὲν νυν οὐδενὶ δολερῷ νόφ χρεώμενος, ὑπέσχε τὴν κυνέην. οἱ δὲ, ἐν φρενὶ λαβόντες τό τε ποιηθέν ἐκ 4 Ψαμμίτιχου, καὶ τὸ χρηστήριον ὃ τι ἐκέχρητό σφι, τὸν χαλκήν στείσαντα αὐτῶν φιάλη, τοῦτον βασιλέα ἔσεσθαι μόνον Αἰγύπτου· ἀναμνησθέντες τοῦ χρησμοῦ, κτείνειν μὲν οὐκ ἐδικαίωσαν Ψαμμίτιχον, ὡς ἀνεύρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιᾶς προνοίης αὐτὸν ποιήσαντα· ἐς δὲ τὰ ἔλεα ἔδοξέ σφι διῶξαι, ψιλώσαντας τὰ πλείεστα τῆς δυνάμειος· ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ὀρμεώμενον μὴ ἐπιμίσησθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ.

Τὸν δὲ Ψαμμίτιχον 152 τοῦτον, πρότερον φεύγοντα τὸν Αἰθίοπα Σαβακῶν, ὃς οἱ τὸν πατέρα Νεκῶν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα τότε ἐς Συρίην, ὡς ἀπαλλάχθη ἐκ τῆς θῆψιος τοῦ ὀνείρου ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον Αἰγυπτίων οὔτοι οἱ ἐκ νομοῦ τοῦ Σαίτεώ εἰσι. μετὰ δὲ, βασιλεύοντα, τὸ δεύτερον πρὸς 2 τῶν ἔνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνέην φεύγειν ἐς τὰ ἔλεα. Ἐπιστάμενος ὧν ὡς περιεβρισμα- 3

- νος εἷη πρὸς αὐτῶν, ἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διώξαντας.
 4 πέμψαντι δὲ οἱ ἐς Βουτουῦν πόλιν ἐς τὸ χρηστήριον τῆς
 Λητοῦς, ἔνθα δὴ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ μαντήϊον ἀψευδέστα-
 5 τόν, ἦλθε χρησμὸς, ὥς τίσις ἔξει ἀπὸ θαλάσσης χαλ-
 κῶν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων. καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστίη με-
 γάλῃ ὑπεκέχυτο, χαλκέους οἱ ἄνδρας ἔξειν ἐπικούρους.
 6 χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, ἀναγκαίῃ κατέλαβε
 Ἰωνάς τε καὶ Κᾶρας ἄνδρας, κατὰ λήϊον ἐκπλώσαντας,
 ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον· ἐκβάντας δὲ ἐς γῆν, καὶ
 ὀπλισθέντας χαλκῷ, ἀγγέλλει τῶν τις Αἰγυπτίων ἐς τὰ
 7 ἔλεα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμίτιχῳ, (ὥς οὐκ ἰδὼν πρότερον
 χαλκῷ ἄνδρας ὀπλισθέντας,) ὥς χάλκεοι ἄνδρες ἀπυγμέ-
 7 νοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ πεδῖον. ὁ δὲ, μαθὼν
 τὸ χρηστήριον ἐπιτελεύμενον, φίλα τε τοῖσι Ἰωσι καὶ
 Καρσί ποιέεται, καὶ σφεας, μεγάλα ὑπισχνεύμενος, πείθει
 8 μετ' ἐωυτοῦ γενέσθαι. ὥς δὲ ἔπεισε, οὕτω ἅμα τοῖσι
 μετ' ἐωυτοῦ βουλομένοισι Αἰγυπτίοισι, καὶ τοῖσι ἐπι-
 κούροισι, καταίρει τοὺς βασιλέας.
- 153 Κρυτήσας δὲ Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμίτιχος, ἐποί-
 154 ησε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν Μέμφι, τὰ πρὸς νό-
 670. τόν ἀνεμον τετραμμένα· αὐλήν τε τῷ Ἄπι, ἐν τῇ τρέ-
 φεται ἑπεὰν φανῇ ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε, ἐναντίον τῶν
 προπυλαίων, πᾶσάν τε περίστυλον ἐοῦσαν, καὶ τύπων
 πλήρην· ἀντὶ δὲ κίωνων, ὑπεστᾶσι κολοσσοὶ δυωδεκαπῆ-
 χες τῇ αὐλῇ. ὁ δὲ Ἄπις, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν
 154 ἐστὶ Ἐπαφος. Τοῖσι δὲ Ἰωσι καὶ τοῖσι συγκατε-
 ρασαμένοισι αὐτῷ ὁ Ψαμμίτιχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆ-
 σαι ἀντίους ἀλλήλων, τοῦ Νείλου τὸ μέσον ἔχοντος·
 2 τοῖσι οὐνόματα ἐτέθη Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφι
 τοὺς χώρους δίδωσι, καὶ τᾶλλα τὰ ὑπέσχετο πάντα ἀπέ-
 δωκε· καὶ δὴ καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους,

ΟΙ. 27. 8.]

τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεισθαι. ἀπὸ δὲ τούτων 8
 ἐκμαθόντων τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν Αἰγύπτῳ
 γεγόνασι. οἱ δὲ Ἰωνές τε καὶ οἱ Κῆρες τούτους τοὺς 4
 χώρους οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ
 ἄλλοι πρὸς θαλάσσης, ὀλίγον ἔνερθε Βουβάστιος πόλιος,
 ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ καλουμένῳ στόματι τοῦ Νείλου. τοῦ- 5
 τους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις ἐξα-
 στήσας, ἐνθεῦτεν κατοίκησε ἐς Μέμφιν, φυλακὴν ἐωντοῦ
 ποιούμενος πρὸς Αἰγυπτίῳ. Τούτων δὲ οἰκισθέντων ἐν 6
 Αἰγύπτῳ, οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐπιμισγόμενοι τούτοις τὰ
 περὶ Αἴγυπτον γινόμενα ἀπὸ Ψαμμίτιχου βασιλέως ἀρξά-
 μενοι πάντα καὶ τὰ ὕστερον ἐπιστάμεθα ἀτρεκέως. πρῶ- 7
 τοι γὰρ οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθη-
 σαν. ἐξ ὧν δὲ ἐξανέστησαν χώρων, ἐν τούτοις δὴ οἱ τε
 ὅλκοι τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι
 ἐμεῦ ἦσαν. Ψαμμίτιχος μὲν νῦν οὕτω ἔσχε τὴν Αἴγυ-
 πτον.

Τοῦ δὲ χρηστηρίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνή- 155
 σθην ἤδη, καὶ δὴ λόγον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀξίου ἐόντος
 ποιήσομαι. τὸ γὰρ χρηστήριον τοῦτο τὸ ἐν Αἰγύπτῳ, 2
 ἔστι μὲν Λητοῦς ἱρὸν, ἐν πόλει δὲ μεγάλῃ ἰδρυμένον,
 κατὰ τὸ Σεβεννυτικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου,
 ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω. οὐνομα δὲ τῇ πόλει 3
 ταύτῃ δοκεῖ τὸ χρηστήριον εἶναι, Βουτώ, ὡς καὶ πρότερον
 οὐνόμασται μοι. ἱρὸν δὲ ἔστι ἐν τῇ Βουτοὶ ταύτῃ Ἀπόλ- 4
 λωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ ὃ γε νηὶς τῆς Λητοῦς, ἐν τῷ
 δὴ τὸ χρηστήριον ἐνι, αὐτὸς τε τυγχάνει ἐὼν μέγας, καὶ
 τὰ προπύλαια ἔχει ἐς ὕψος δέκα ὀργυιῶν. τὸ δέ μοι
 τῶν φανερῶν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω.
 ἔστι ἐν τῷ τεμένει τούτῳ Λητοῦς νηὶς ἐξ ἐνὸς λίθου 5
 πεποιημένος, ἔς τε ὕψος, καὶ ἐς μῆκος· καὶ τοίχος ἑκα-

- στος τούτοις ἴσος· τεσσαράκοντα πηχέων τούτων ἑκα-
 6 στὸν ἔστι. τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος
 ἐπικέεται λίθος, ἔχων τὴν παρωροφίδα τετράπηχυν.
 156 Οὕτω μὲν νυν ὁ νῆος τῶν φανερῶν μοι τῶν περὶ
 τοῦτο τὸ ἱρὸν ἔστι θαυμαστότατον· τῶν δὲ δευτέρων,
 νῆσος ἡ Χέμμις καλυμένη, ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθῆ καὶ
 πλατῇ κειμένη παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρὸν· λέγεται δὲ ὑπ'
 2 Αἰγυπτίων εἶναι αὕτη ἡ νῆσος πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε
 οὔτε πλέουσιν, οὔτε κινηθεῖσαν ἴδον· τέθηπα δὲ ἀκούων,
 8 εἰ νῆσος ἀληθῶς ἔστι πλωτή. ἐν δὲ ὧν ταύτῃ νῆος τε
 Ἀπόλλωνος μέγας ἔνι, καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύονται.
 ἐμπεφύκασιν δ' ἐν αὐτῇ φοίνικες συχνοὶ, καὶ ἄλλα δέν-
 4 δρεα, καὶ καρποφόρα καὶ ἄφορα, πολλὰ. λόγον δὲ τούτῳ
 5 ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοι, φασὶ εἶναι αὐτὴν πλωτήν· ὥς
 ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ οὐκ εὐύση πρότερον πλωτῇ, Λητῶ,
 εὐύσα τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν πρώτων γενομένων, οἰκέουσα
 δὲ ἐν Βουτοῖ πόλι, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον τοῦτο ἔστι,
 6 Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη, διέ-
 σωσε κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νήσῳ· ὅτε
 δὴ τὸ πᾶν διζήμενος ὁ Τυφὼν ἐπῆλθε, θέλων ἐξευρεῖν
 τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. Ἀπόλλωνα δὲ, καὶ Ἀρτεμιν,
 Διονύσου καὶ Ἴσιος λέγουσι εἶναι παῖδας· Λητοῦν δὲ,
 7 τροφὸν αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι. Αἰγυπτιστὶ δὲ
 Ἀπόλλων μὲν, Ὄρος· Δημήτηρ δὲ, Ἴσις· Ἀρτεμις δὲ,
 Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου,
 Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μόνος
 8 δὴ ποιητῶν τῶν προγενομένων. ἐποίησε γὰρ Ἀρτεμιν
 εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. τὴν δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέ-
 σθαι πλωτήν. ταῦτα μὲν οὕτω λέγουσι.
 157 Ψαμμίτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου τέσσερα καὶ
 πεντήκοντα ἔτεα· τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τριήκοντα,

OL. 41. 1.]

Ἄζωτον, τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν, προσκατήμενος ἐπολιόρκεε, ἐς δ' ἐξέειλε. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἀπασέων 2 πολίων ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκευμένη ἀντίσχε, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. Ψαμμίτου δὲ Νεκῶς παῖς 158 ἐγένετο, καὶ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου· ὃς τῇ διώρυχι ἐπε-
 χεῖρῃσε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν Δαρείος ὁ Πέρσης δεύτερα διώρυξε· τῆς μήκος μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρεμέναις. ἦκται δὲ ἀπὸ 3 τοῦ Νεῖλου τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν· ἦκται δὲ κατύπερθε ὀλίγον Βουβάστιος πόλις, παρὰ Πάτουμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐσέχει δὲ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὠρυκται 4 δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πεδίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα· ἔχεται δὲ κατύπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν τείνων ὄρος, ἐν τῷ αἱ λιθοτομίαι ἐνεῖσι. τοῦ ὧν 4 δὴ οὖρεος τοῦτου παρὰ τὴν ὑπώρεην ἦκται ἡ διώρυξ ἀπ' ἐσπέρης μακρῇ πρὸς τὴν ἡῶ· καὶ ἔπειτα τείνει ἐς διασφάγας, φέρουσα ἀπὸ τοῦ οὖρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. τῇ δὲ 5 ἐλάχιστόν ἐστι καὶ συντομώτατον, ἐκ τῆς βορηῆς θαλάσσης ὑπερβῆναι ἐς τὴν νοτίην καὶ Ἐρυθρὴν τὴν αὐτὴν ταύτην καλεομένην, ἀπὸ τοῦ Κασίου οὖρεος, τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτὸν τε καὶ Συρίην, ἀπὸ τοῦτου εἰςὶ στάδιοι χίλιοι [ἀπαρτὶ] ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. τοῦτο μὲν τὸ συντομώτατον· ἡ δὲ διώρυξ πολλῷ μακροτέρη, 6 ὅση σκολιωτέρη ἐστὶ, τὴν ἐπὶ Νεκῷ βασιλέος ὀρύσσοντες Αἰγυπτίῳ ἀπώλοντο δυνάδεα μυριάδες. Νεκῶς μὲν νυν γ μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο, μανθιῖον ἐμποδίου γενομένου τοιοῦδε, “ τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι.” βαρβάρους δὲ πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ 8 σφίσι ὁμογλώσσους. Παιυσάμενος δὲ τῆς διώρυ- 159

A. C. 616.

χος ὁ Νεκὼς, ἐτράπετο πρὸς στρατηγίας· καὶ τριήρεις, αἱ μὲν, ἐπὶ τῇ βορητῇ θαλάσσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ' ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ· τῶν ἑπὶ οἱ 2 ὁλοκοὶ ἐπίδηλοι. καὶ ταύτησί τε ἐχράτο ἐν τῷ δέοντι· καὶ Σύροισι πεζῇ ὁ Νεκὼς συμβαλὼν ἐν Μαγδόλῳ ἐνίκησε· μετὰ δὲ τὴν μάχην, Κάδυτιν πόλιν τῆς Συρίας 3 εὐόσαν μεγάλην εἶλε. ἐν τῇ δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα κατεργασάμενος, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, πέμψας ἐς 4 Βραγχίδας τὰς Μιλησίων. μετὰ δὲ, ἑκαίδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας, τελευτᾷ, τῷ παιδὶ Ψάμμι παραδούς τὴν ἀρχήν.

- 160 Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ψάμμι βασιλεύοντα Αἰγύ-
 A. C. πτον ἀπίκοντο Ἥλείων ἄνδρες ἄγγελοι, αὐχέοντες δι-
 600. καιότατα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπῇ ἀγῶνα πάντων ἀνθρώπων, καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἂν τοὺς σοφωτάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευ- 2 ρεῖν. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὴν Αἴγυπτον οἱ Ἥλείοι ἔλεγον τῶν εἵνεκα ἀπίκοντο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς οὗτος συγκαλέεται Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφω- 3 τάτους. συνελθόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπυνθάνοντο τῶν Ἥλείων λεγόντων ἅπαντα τὰ κατῆκει σφέας ποιεῖν περὶ τὸν ἀγῶνα· ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα, ἔφασαν ἵκειν ἐπιμαθησόμενοι “εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι τούτων δικαιο- 4 τερων ἐπεξευρεῖν.” οἱ δὲ, βουλευσάμενοι, ἐπειρώτων τοὺς Ἥλείους εἴ σφι οἱ πολιῆται ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ ἔφασαν, καὶ σφέων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμοίως τῷ 5 βουλομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασαν “σφέας, οὕτω τιθέντας, παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτηκέναι· οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανὴν ὅπως οὐ τῷ ἀστροφῷ ἀγωνιζο- 6 μένῳ προσθήσονται, ἀδικέοντες τὸν ξεῖνον. ἀλλ’ εἰ δὴ βούλονται δικαίως τιθέναι, καὶ τούτου εἵνεκα ἀπικοῖατο

ΟΙ. 45. 1—46. 8.]

ἐς Αἴγυπτον, ξείνοισι ἀγωνιστῇσι ἐκέλευον τὸν ἀγῶνα τίθεται, Ἥλειων δὲ μηδενὶ εἶναι ἀγωνίζεσθαι." Ταῦτα μὲν Αἰγυπτιοὶ Ἥλείοισι ὑπεθήκαντο.

Ψάμμιος δὲ ἐξ ἔτεα μῦνον βασιλεύσαντος Αἰ- 161
γύπτου, καὶ στρατευσαμένου ἐς Αἰθιοπίην, καὶ μετα-
τίκα τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Ἀπρίης ὁ Ψάμμιος. ὃς 2
μετὰ Ψαμμίτιχον τὸν ἑωυτοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαι- Α. α.
594.
μονέστατος τῶν πρότερον βασιλέων, ἐπ' ἔτεα πέντε καὶ
εἴκοσι ἄρξας· ἐν τοῖσι ἐπὶ τε Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε,
καὶ ἐναυμάχησε τῷ Τυρίῳ. Ἐπεὶ δὲ οἱ. ἔδεε κακῶς 3
γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν
ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγήσομαι, μετρίως δ' ἐν
τῷ παρεόντι. ἀποπέμψας γὰρ στρατεύμα ὁ Ἀπρίης ἐπὶ 4
Κυρηναίους, μεγαλωστὶ προσέπταισε. Αἰγύπτιοι δὲ 5
ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, δοκέοντες
τὸν Ἀπρίην ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι ἐς φαινό-
μενον κακὸν, ἵνα δὴ σφέων φθορὴ γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν
λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχῃ. ταῦτα δὲ δεινὰ 6
ποιούμενοι οὗτοί τε οἱ ἀπονοστήσωσιν, καὶ οἱ τῶν ἀπο-
λομένων φίλοι, ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης. Πυθό- 162
μενος δὲ Ἀπρίης ταῦτα, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς Ἀμασιν,
καταπαύσονται λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἀπικόμενος κατε-
λάμβανε τοὺς Αἰγυπτίους, ταῦτα μὴ ποιεῖν λέγοντος
αὐτοῦ, τῶν τις Αἰγυπτίων ὀπισθε στὰς, περιέθηκε οἱ
κυνήν· καὶ περιτιθεῖς, ἔφη "ἐπὶ βασιλεῖᾳ περιτιθέναι."
καὶ τῷ οὐ κως ἀκούσιον ἐγένετο τὸ ποιούμενον, ὥς διε- 2
δείκνυε. ἐπεὶ τε γὰρ ἐστήσαντό μιν βασιλεῖα τῶν Αἰγυ-
πτίων οἱ ἀπεπτεῶτες, παρεσκευάζετο ὥς ἔλθω ἐπὶ τὸν
Ἀπρίην. Πιθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ἔπεμπε ἐπ' 3
Ἀμασιν ἄνδρα δόκιμον τῶν περὶ ἑωυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ
ὀνόματι ἦν Πατάρβημης· ἐντειλάμενος αὐτῷ, ζῶντα

- 4 Ἄμασιν ἀγαγεῖν παρ' ἐωντόν. ὥς δὲ ἀπικόμενος τὸν Ἄμα-
 σιν ἐκάλεε ὁ Πατάρβημις, ὁ Ἄμασις (ἔτυχε γὰρ ἐπ'
 ἵππου κατήμενος) ἐπάρας, ἀπεματαῖσε· καὶ τοῦτό μιν
 5 ἐκέλευσε Ἀπρίην ἀπάγειν. ὅμως δὲ αὐτὸν ἀξιοῦν τὸν Πατάρ-
 βημιν, βασιλέος μεταπεμπομένου, ἵνα πρὸς αὐτόν· τὸν δὲ
 αὐτῷ ὑποκρίνεσθαι, ὥς "ταῦτα πάλαι παρεσκευάζετο
 ποιεῖν, καὶ αὐτῷ οὐ μέμψασθαι Ἀπρίην· παρέσεσθαι
 6 γὰρ καὶ αὐτός, καὶ ἄλλους ἄξειν." τὸν δὲ Πατάρβημιν ἐκ
 τε τῶν λεγομένων οὐκ ἀγνοεῖν τὴν διάνοιαν, καὶ παρασκευ-
 αζόμενον ὁρέοντα, σπουδῇ ἀπείναι, βουλόμενον τὴν τα-
 7 χίστην βασιλεῖ δηλῶσαι τὰ πρησσύμενα. ὥς δὲ ἀπικέσθαι
 αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀπρίην, οὐκ ἄγοντα τὸν Ἄμασιν, οὐδένα
 λόγον αὐτῷ δόντα, ἀλλὰ περιθύμως ἔχοντα, περιταμεῖν
 8 προστάξει αὐτοῦ τά τε ὅτα καὶ τὴν ῥίνα. ἰδόμενοι δ' οἱ
 λοιποὶ τῶν Αἰγυπτίων, οἱ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνεον, ἄνδρα
 τὸν δοκιμώτατον ἐωντῶν οὕτω αἰσχροῦς λύμη διακείμενον
 οὐδένα δὴ χρόνον ἐπισχόντες, ἀπιστέατο πρὸς τοὺς ἐτέ-
 163 ρους, καὶ ἐδίδουσιν σφέας αὐτοὺς Ἀμάσι. Πυθό-
 μενος δὲ καὶ ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ἔπλιξε τοὺς ἐπικούρους,
 καὶ ἤλανε ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἐωντῶν
 Κῆρας τε καὶ Ἰωνας, ἄνδρας ἐπικούρους τρισμυρίους· ἦν
 δὲ οἱ τὰ βασιληῖα ἐν Σαῖ πόλει, μεγάλα ἐόντα καὶ ἀξιο-
 2 θέητα. καὶ οἱ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους
 3 ἦσαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Ἄμασιν, ἐπὶ τοὺς ξείνους. ἔν τε
 δὴ Μωμέμφι πόλει ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρήσεσθαι
 ἕμελλον ἀλλήλων.
 164 Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἐπὶ τὰ γένη· καὶ τούτων οἱ
 μὲν, ἱερεῖς, οἱ δὲ, μάχιμοι κεκλέαται· οἱ δὲ, βουκόλοι·
 οἱ δὲ, συβῶται· οἱ δὲ, κάπηλοι· οἱ δὲ, ἐρμηνέες· οἱ δὲ,
 κυβερνήται. γένηα μὲν Αἰγυπτίων τοσαῦτά ἐστι· οὐνό-
 2 ματα δὲ σφί κέεται ἀπὸ τῶν τεχνῶν. οἱ δὲ μάχιμοι

ΟΙ. 46. 8—52. 3.]

αὐτῶν καλέονται μὲν Καλασιρίες τε καὶ Ἑρμοτύβιες·
ἐκ νομῶν δὲ τῶνδε εἰσί. κατὰ γὰρ δὴ νομοὺς Αἴγυπτος
ἅπαντα διαραίρηται. Ἑρμοτυβίων μὲν οἶδε εἰσὶ 165
νομοὶ· Βουσιρίτης, Ζαίτης, Χεμμίτης, Παπρημίτης, νῆσος
ἢ Προσωπίτις καλεομένη, Ναβὼ τὸ ἥμισυ. ἐκ μὲν τούτων
τῶν νομῶν Ἑρμοτύβιες εἰσὶ· γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλεί-
στον γενόιατο, ἑκατὶδε μυριάδες. καὶ τούτων βαναυ-
σίης οὐδεὶς δεδάσκει οὐδὲν, ἀλλ' ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον.
Καλασιρίων δὲ οἶδε ἄλλοι νομοὶ εἰσὶ· Θηβαῖος, Βου- 166
βασιτίτης, Ἀφθίτης, Τανίτης, Μενδήσιος, Σεβεννύτης,
Ἀθριβίτης, Φαρβαιθίτης, Θμουίτης, Ὀνουφίτης, Ἀνύ-
σιος, Μυεκφορίτης· οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκείει,
ἀντίον Βουβάστιος πόλιος. οὗτοι δὲ οἱ νομοὶ Καλασιρίων 2
εἰσὶ· γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστον ἐγενέατο, πέντε καὶ
εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τούτοις ἐξεστὶ τέχνην
ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι
μῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος. Εἰ μὲν νυν 167
καὶ τοῦτο παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν οἱ Ἕλληνες, οὐκ
ἔχω ἀτρεκέως κρίναι· ὀρέων καὶ Θρήϊκας καὶ Σκύθας καὶ
Πέρσας καὶ Λυδοὺς, καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς βαρβάρους,
ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ἡγούμενους πολιητέων τοὺς τὰς
τέχνας μανθάνοντας, καὶ τοὺς ἐγγόνους τούτων· τοὺς δὲ 3
ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωναξίων, γενναίους νομιζόμε-
νους εἶναι, καὶ μάλιστα τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους.
μεμαθήκασιν δ' ὦν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ μάλιστα
Λακεδαιμόνιοι. ἥκιστα δὲ Κορίνθιοι θνούνται τοὺς χειρο-
τέχνας. Γέρεα δὲ σφί ἦν τὰδε ἐξαιρεημένα μού- 168
νοισι Αἰγυπτίων πάρεξ τῶν ἱέρων· ἄρουραι ἐξαιρετοὶ
δυσώδεκα ἐκάστω ἀτελείς. ἡ δὲ ἄρουρα ἐκατὸν πηχέων 2
ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντη. ὁ δὲ Αἰγύπτιος πῆχυς τυγχάνει
ἴσος ἔων τῷ Σαμίῳ. ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασιν ἦν ἔξα- 3

ραιρημένα. τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρπούντο, καὶ οὐδαμὰ
 4 ὤντοί. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι,
 ἔδορυφόρον ἐναντὸν ἑκαστοὶ τὸν βασιλέα· τοῦτοις δ'
 ὦν τάδε παρέξ τῶν ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδото ἐπ' ἡμέρῃ
 ἐκάστῃ, ὅπτοῦ σίτου σταθμὸς πέντε μνέαι ἐκάστῳ, κρεῶν
 βοέων δύο μνέαι, οἶνον τέσσερες ἀρυστήρες. ταῦτα τοῖσι
 αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδото.

- 169 Ἐπεὶ τε δὲ συνιόντες, ὃ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπι-
 κούρους, καὶ ὁ Ἀμασις πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ἀπί-
 κοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ ἐμαχέσαντο
 μὲν εὖ οἱ ξεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῷ ἐλάσσονες ἐόντες,
 2 κατὰ τοῦτο ἐσσώθησαν. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἥδε
 ἡ διάνοια, μᾶθ' ἂν θεόν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς
 3 βασιλείης· οὕτω ἀσφαλῶς ἐωντῷ ἰδρῦσθαι ἐδόκεε. καὶ
 δὴ τότε συμβαλὼν ἐσσώθη· καὶ ζωγρηθεὶς, ἀπήχθη ἐς
 Σάϊν πόλιν, ἐς τὰ ἐνωτοῦ οἰκία πρότερον ἐόντα, τότε δὲ
 4 Ἀμάσιος ἤδη βασιλῆϊα. ἐνθαῦτα δὲ τέως μὲν ἐτρέφετο
 5 ἐν τοῖσι βασιλῆϊοις, καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιεῖπε. τέλος
 δὲ, μεμφομένων Αἰγυπτίων ὥς οὐ ποιοῖ δίκαια, τρέφων
 τὸν σφίσι τε καὶ ἐωντῷ ἔχθιστον, οὕτω δὴ παραδιδοὶ
 6 τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοις. οἱ δὲ μιν ἀπέπνιξαν, καὶ
 7 ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατρώῃσι ταφῇσι. αἱ δὲ εἰσι ἐν
 τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχουάτω τοῦ μεγάρου, ἐσιόντι
 8 ἀριστερῆς χειρός. ἔθαψαν Σαῖται πάντας τοὺς ἐκ νυμοῦ
 9 τούτου γενομένους βασιλέας ἔσω ἐν τῷ ἱρῷ. καὶ γὰρ τὸ
 τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ἐκαστέρω μὲν ἐστὶ τοῦ μεγάρου ἢ τὸ
 τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου προπατόρων· ἐστὶ μέντοι
 καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱροῦ, παστὰς λιθίνῃ μεγάλῃ,
 καὶ ἡσκημένη στύλοισι τε φοίνικας τὰ δένδρεα μεμιμη-
 10 μένοισι, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. ἔσω δὲ ἐν τῇ πασταδί
 διξὰ θυρώματα ἔστηκε· ἐν δὲ τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη

ΟΙ 46. 3—52. 8.]

ἐστί.

Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ τοῦ οὐκ ὄσιον ποιεῖν- 170
 μαὶ ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ἐξαγορεύειν τοῦνομα ἐν Σαῖ,
 ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε τοῦ νηοῦ, παυτὸς τοῦ
 τῆς Ἀθηναίης ἐχόμεναι τοίχου. καὶ ἐν τῷ τεμένει ὀβελοὶ 2
 ἐστᾶσι μεγάλοι λίθινοι· λίμνη τέ ἐστι ἐχομένη, λιθίνη
 κρηπίδι κεκοσμημένη, καὶ ἐργασμένη εὖ κύκλῳ, καὶ
 μέγας, ὥς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ τροχοει-
 δῆς καλεομένη.

Ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ τὰ δεικνύοντα 171
 τῶν παθῶν αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῖσιν, τὰ καλέουσι μυστήρια
 Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν νυν τούτων εἰδοῖ μοι ἐπὶ πλέον ὥς 2
 ἕκαστα αὐτῶν ἔχει, εὖστομα κείσθω. καὶ τῆς Δήμητρος
 τελετῆς περὶ, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφῶρια καλέουσι, καὶ
 ταύτης εἰδοῖ μοι περὶ εὖστομα κείσθω, πλὴν ὅσον
 αὐτῆς ὁσὶ ἐστὶ λέγειν. αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ 8
 τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγούσαι, καὶ διδά-
 ξασαι τὰς Πελασγιώτιδας γυναῖκας. μετὰ δὲ, ἐξαναστά- 4
 σης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων, ἐξαπώλετο ἡ
 τελετή· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες Πελοποννησίων καὶ οὐκ
 ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, διέσωζον αὐτὴν μόνον.

Ἀπρίεω δὲ ὧδε καταρρινημένου, ἐβασίλευσε Ἀμασις, 172
 νομοῦ μὲν Σαίτῳ ἰών· ἐκ τῆς δὲ ἦν πόλις, οὐνομα ^{Δ.Ο.}
 οἱ ἐστὶ Σιούφ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα, κατάνοντο τὸν Ἀμα- 2
 σιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον, ὅτε
 δὴ δημότην τὸ πρὶν ἔοντα, καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος·
 μετὰ δὲ, σοφίῃ αὐτοῦς ὁ Ἀμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη
 προσηγάγετο. ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ 8
 ποδανιπτήρ χρύσεος, ἐν τῷ αὐτὸς τε ὁ Ἀμασις καὶ οἱ
 δαιτυμόνες οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε ἐναπενίξετο.
 τοῦτον κατ' ὦν κόψας, ἄγαλμα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποίη- 4
 σατο, καὶ ἵδρυσε τῆς πόλις ὅκου ἦν ἐπιτηδεώτατον· οἱ
 δὲ Αἰγύπτιοι φοιτέοντες πρὸς τῷγαλμα, ἐσέβοντο μεγά-

5 λως. μαθὼν δὲ ὁ Ἀμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιούμενον,
 συγκαλέσας Αἰγυπτίους, ἐξέφηνε φὰς “ἐκ τοῦ ποδανι-
 6 πτήρος τῷγαλμα γεγονέναι, ἐς τὸν πρότερον μὲν τοὺς
 Αἰγυπτίους ἐνεμεῖν τε καὶ ἐνουρέειν, καὶ πόδας ἐναπονί-
 7 ζεσθαι, τότε δὲ μεγάλως σίβεσθαι. ἤδη ὦν, ἔφη λέγων,
 ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανιπτῆρι πεπρηγέιναι. εἰ γὰρ πρό-
 8 τερον εἶναι δημότης, ἀλλ’ ἐν τῷ παρεόντι εἶναι αὐτῶν
 9 βασιλεύς.” καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἑωυτοῦ ἐκέ-
 10 λευε. τοιοῦτφ μὲν τρόπφ προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους,
 11 ὥστε δικαιοῦν δουλεύειν. Ἐχράτο δὲ καταστάσει
 12 πρηγμάτων ταιῆδε. τὸ μὲν ὄρθριον, μέχρι οὔτου πληθῶ-
 13 ρης ἀγορῆς, προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρή-
 14 γματα· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἔπινε τε καὶ κατέσκαπτε τοὺς
 15 συμπτώτας, καὶ ἦν μάταιός τε καὶ παιγνιήμων. ἀχθε-
 16 σθέντες δὲ τούτοισι οἱ φίλοι αὐτοῦ, ἐνουθέτεον αὐτὸν,
 17 τοιάδε λέγοντες· “ὦ βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεωυτοῦ
 18 προέσθηκας, ἐς τὸ ἄγαν φαῦλον προάγων σεωυτόν. σὲ
 19 γὰρ χρῆν ἐν θρόνφ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα, δι’ ἡμέρης
 20 πρήσσειν τὰ πρήγματα· καὶ οὕτω Αἰγύπτιοι τ’ ἂν ἐπι-
 21 στέατο ὥς ὑπ’ ἀνδρὸς μεγάλου ἄρχονται, καὶ ἄμεινον σὺ
 22 ἂν ἦκουες. νῦν δὲ ποιείεις οὐδαμῶς βασιλικά.” Ὁ δὲ
 23 ἀμείβετο τοισίδε αὐτούς· “Τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι,
 24 ἐπεὰν μὲν δέωνται χράσθαι, ἐνταννύουσι· ἐπεὰν δὲ χρή-
 25 σωνται, ἐκλύουσι. εἰ γὰρ διὰ τὸν πάντα χρόνον ἐντετα-
 26 μένα εἴη, ἐκραγείη ἂν· ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχιοιεν
 27 αὐτοῖσι χρῆσθαι. οὕτω δὲ καὶ ἀνθρώπου κατάστασις·
 28 εἰ ἐθέλοι κατεσπουδάσθαι αἰεὶ, μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ
 29 μέρος ἑωυτὸν ἀνιέναι, λάθοι ἂν ἦτοι μανείς, ἢ ὅγε ἀπό-
 30 11 πληκτος γενόμενος. τὰ ἐγὼ ἐπιστάμενος, μέρος ἐκατέρφ
 31 12 νέμω.” Ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο. Λέγε-
 32 13 ται δὲ ὁ Ἀμασις, καὶ ὅτε ἦν ἰδιώτης, ὥς φιλοπότης ἔων

ΟΙ. 52. 4—53. 2.]

καὶ φιλοσκώμων, καὶ οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνὴρ· ὅκως δέ μιν ἐπιλείποι πίνοντά τε καὶ εὐπαθέοντα τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιῶν. οἱ δ' ἂν μιν φάμενοι 2 ἔχουν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενον ἄγεσκον ἐπὶ μαντιῶν ὅκου ἐκάστοισι εἴη· πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἠλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντιῶν, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε. ἐπεὶ τε 8 δὲ καὶ ἐβασίλευσε, ἐποίεε τοιάδε· ὅσοι μὲν αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν τῶν ἱρῶν οὔτε ἐπεμέλετο, οὔτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδέν· οὐδὲ φοιτέων ἔθηκε, ὥς οὐδενὸς εἴοσι ἀξίοισι, ψεύδεά τε μαντιῶν κεκτημένοισι. ὅσοι δέ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι, 4 τούτων δὲ, ὥς ἀληθείας θεῶν ἐόντων καὶ ἀψευδῆ μαντιῶν παρεχομένων, τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο.

Καὶ τοῦτο μὲν, ἐν Σαῖ τη Ἀθηναίῃ προπύλαια θω- 175
 υμάσι οἱ ἐξεποίησε, πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος τῷ τε ὕψει καὶ τῷ μεγάθει, ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ, καὶ ὁκίων τέων· τοῦτο δὲ, κολοσσὸς μεγάλους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκειας ἀνέθηκε, λίθους τε ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφυέας τὸ μέγαθος ἐκόμισε. ἡγάγετο 2 δὲ τούτων τοὺς μὲν, ἐκ τῶν κατὰ Μίεμφιν ἐουσέων λιθοτομέων· τοὺς δὲ ὑπερμεγάθους, ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος, πλῆθον καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης ἀπὸ Σαῖος. τὸ δὲ 8 οὐκ ἦκιστα αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα θωνμάζω, ἔστι τόδε· οἶκημα μουνόλιθον ἐκόμισε ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος· καὶ τοῦτο ἐκόμizon μὲν ἐπ' ἔτεα τρία, δισχιλίοι δὲ οἱ προσετέταχτο ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗτοι ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται. τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ μὲν μήκος ἔωθεν, 4 ἔστι εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχεις· εὖρος δὲ, τεσσερεσκαίδεκα· ὕψος δὲ, ὀκτώ. ταῦτα μὲν τὰ μέτρα ἔωθεν τῆς στέγης τῆς μουνολίθου ἐστί. ἀτὰρ ἔσωθεν τὸ μήκος, 8 ὀκτωκαίδεκα πηχέων καὶ πυγόνος· τὸ δὲ εὖρος, δυώδεκα

- πηχέων· τὸ δὲ ὕψος, πέντε πηχέων ἐστί. αὕτη τοῦ ἱροῦ
 6 κέεται παρὰ τὴν ἔσοδον. ἔσω γάρ μιν ἐς τὸ ἱρόν φασι
 τῶνδ' εἵνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς,
 ἐλκομένης τῆς στέγης, ἀναστενάξαι, οἷά τε χρόνου ἐκγε-
 γονότος πολλοῦ, καταχθόμενον τῷ ἔργῳ· τὸν δὲ Ἄμασιν
 ἐνθυμιστὸν ποιησάμενον, οὐκ εἶαν ἔτι προσωτέρω ἐλκύν-
 7 σαι. ἤδη δέ τινες λέγουσι, ὡς ἄνθρωπος διεφθάρη ὑπ'
 αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων, καὶ ἀπὸ τούτου οὐκ
 176 ἐσελκυσθῆναι. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι
 ἱροῖσι ὁ Ἄμασις πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις ἔργα τὸ μέγα-
 θος ἀξιοθέητα· ἐν δὲ, καὶ ἐν Μέμφι, τὸν ὑπτιον κείμενον
 κολοσσόν, τοῦ Ἡφαιστείου ἔμπροσθε· τοῦ πόδες πέντε
 2 καὶ ἐβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ τῷ αὐτῷ βάθρῳ
 ἐστᾶσι, Αἰθιοπικοῦ ἐόντος λίθου, δύο κολοσσοί, ἐέικοσι
 ποδῶν τὸ μέγαθος ἐὼν ἑκάτερος· ὁ μὲν ἔνθεν, ὁ δ' ἔνθεν
 3 τοῦ μεγάρου. ἔστι δὲ λίθινος ἕτερος τοσοῦτος καὶ ἐν
 Σαῖ, κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἐν Μέμφι. τῇ
 ἴσιν τε τὸ ἐν Μέμφι ἱρόν Ἄμασις ἐστί ὁ ἐξοικοδομήσας,
 ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθεητότατον.
- 177 Ἐπ' Ἀμάσιος δὲ βασιλεὺς λέγεται Αἴγυπτος μά-
 λιστα δὴ τότε εὐδαιμονῆσαι, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
 τῇ χώρῃ γινόμενα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χώρας τοῖσι ἀνθρώ-
 2 ποισι. καὶ πόλιν ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
 δισμυρίας τὰς οἰκομένας. νόμον δὲ Αἰγυπτίοισι τόνδε
 Ἄμασις ἐστὶ ὁ καταστήσας· ἀποδεικνύναι ἕτεος ἐκάστου
 τῷ νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἰγυπτίων, ὅθεν βιοῦται· μηδὲ
 ποιεῖντα ταῦτα, μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίην ζῆσιν, ἰθύνε-
 3 σθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰγύπτου
 τούτου τὸν νόμον, Ἀθηναίοισι ἔθετο· τῷ ἐκείνοι ἐς αἰεὶ
 178 χρέωνται, ἐόντι ἀμώμῳ νόμῳ. Φιλέλλην δὲ γενό-
 μενος ὁ Ἄμασις, ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους

ΟΙ. 52. 4—53. 8.]

ἀπεδέξατο, καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐς Αἴγυπτον
 ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι· τοῖσι δὲ μὴ βουλο-
 μένοισι αὐτῶν οἰκέειν, αὐτοῦ δὲ ναυτιλλομένοισι, ἔδωκε
 χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι. τὸ 2
 μὲν νῦν μέγιστον αὐτῶν τέμενος, καὶ οὐνομαστότατον
 ἐὼν καὶ χρησιμώτατον, καλεῦμενον δὲ Ἑλλήνιον, αἶδε
 πόλις εἰσὶ αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ, Ἰώνων μὲν, Χίος, καὶ
 Τέως, καὶ Φώκαια, καὶ Κλαζομεναί· Δωριέων δὲ, Ῥόδος,
 καὶ Κνίδος, καὶ Ἀλικαρνησσός, καὶ Φάσηλις· Αἰολέων
 δὲ, ἡ Μυτιληναίων μούνη. τούτων μὲν ἐστὶ τοῦτο τὸ 3
 τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὐταὶ αἱ πόλεις
 εἰσὶ αἱ παρέχουσαι. ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλεις μεταποιεῦνται, 4
 οὐδὲν σφί μετεὸν μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ, Αἰγινῆται
 ἐπ' ἑωυτῶν ἰδρύσαντο τέμενος Διός· καὶ ἄλλο Σάμιοι,
 Ἡρῆς· καὶ Μιλήσιοι, Ἀπόλλωνος. Ἦν δὲ τὸ 179
 παλαιὸν μούνη ἡ Ναύκρατις ἐμπόριον, καὶ ἄλλο οὐδὲν
 Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐς τῶν τι ἄλλο στομάτων τοῦ Νεί-
 λου ἀπίκειτο, χρῆν ὁμόσαι “μὴ μὲν ἐκόντα ἔλθεῖν”
 ἀπομόσαντα δὲ, τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικόν· ἡ 2
 εἰ μὴ γε οἶά τε εἴη πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ
 φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, μέχρι
 οὗ ἀπίκειτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις
 ἐτετίμητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν 180
 Δελφοῖσι νῦν ἐόντα νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργά-
 σασθαι· (ὁ γὰρ πρότερον ἐὼν αὐτόθι αὐτομάτως κατεκάρ-
 τους Δελφούς δὲ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώ-
 ματος παρασχεῖν)· πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς
 πόλεις, ἔδωτ' ἄρα· ποιεῦντες δὲ τοῦτο, οὐκ ἐλάχιστον
 ἐξ Αἰγύπτου ἐνείκοντο. Ἀμασις μὲν γάρ σφί ἔδωκε 2
 χίλια στυπητῆρις τάλαντα· οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκούντες
 Ἑλλήνες, εἴκοσι μνέας.

- 181 Κυρηναίοισι δὲ Ἀμασις φιλόττητά τε καὶ συμ-
μαχίην συνεθήκατο. ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν,
εἴτ' ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς, εἴτε καὶ ἄλλως
2 φιλόττητος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμείει δ' ὦν, οἱ μὲν
λέγουσι Βάπτειω, οἱ δ' Ἀρκεσίλειω θυγατέρα, οἱ δὲ,
Κριτοβούλου, ἀνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμου· τῇ οὐνομα ἦν
3 Λαδίκη. τῇ ἐπεὶ τε συγκλίνοιτο ὁ Ἀμασις, μίσγεσθαι
οὐκ οἶός τε ἐγένετο· τῇσι δὲ ἄλλησι γυναῖξί ἐχράτο.
ἐπεὶ τε δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγένετο, εἶπε ὁ Ἀμασις πρὸς
4 τὴν Λαδίκην ταύτην καλεομένην· “ὦ γύναι, κατὰ με
ἐφάρμαξας, καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπο-
5 λωλέναι κάκιστα γυναικῶν πασέων.” Ἡ δὲ Λαδίκη,
ἐπεὶ τέ οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐγένετο πρηνέτερος ὁ Ἀμασις,
εὐχεται ἐν τῷ νόφ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ἐπ' ἐκείνην τὴν
νύκτα μιχθῇ ὁ Ἀμασις, τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος,
6 ἀγαλὰμ οἱ ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν
αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἀμασις· καὶ τὸ ἐνθεύτεν ἤδη ὁκότε
ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο· καὶ κάρτα μιν ἔστερξε μετὰ
7 τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῇ. ποιη-
σαμένη γὰρ ἀγαλμα ἀπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ ἔτι καὶ ἐς
ἐμὲ ἦν σόον, ἕξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἀστεος.
8 ταύτην τὴν Λαδίκην, ὥς ἐπεκράτησε Καμβύσης Αἰγύ-
πτου, καὶ ἐπύθετο αὐτῆς ἡ τις εἴη, ἀπέπεμψε ἀσινέα ἐς
182 Κυρήνην. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἀμασις
ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν, ἐς Κυρήνην ἀγαλμα ἐπί-
χρυσον Ἀθηναίης, καὶ εἰκόνα ἑωυτοῦ γραφῇ εἰκασμένην·
τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Δίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα,
2 καὶ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ', ἐς Σάμον τῇ
Ἥρῃ εἰκόνας ἑωυτοῦ διφασίας ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηφ τῷ
μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὅπισθε τῶν
3 θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν

OL. 52. 4—68. 3.]

έωντοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος· ἐς δὲ Λίνδον,
ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι δὲ τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ
τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας
ιδρύσασθαι προσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύ-
πτου παῖδας. ταῦτα μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἀμασις. Εἶλε δὲ ἡ
Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου
ἀπαγωγὴν.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

ΘΑΛΕΙΑ.

[A. C. 536.

- 1 ἘΠΙ τούτων δὴ τὸν Ἀμασιν Καμβύσης ὁ Κύρου
A. C. 536. ἐστρατεύετο, ἄγων καὶ ἄλλους τῶν ἤρχε, καὶ Ἑλλήνων
2 Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας, δι' αἰτίην τοιήνδε. Πέμψας Καμβύσης ἐς Αἴγυπτον κήρυκα, αἷτεε Ἀμασιν θυγατέρα· αἷτεε δὲ ἐκ συμβουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, ὃς μεμφόμενος Ἀμασιν ἔπρηξε ταῦτα, ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικὸς τε καὶ τέκνων, ἔκδοτον ἐποίησε ἐς Πέρσας, ὅτε Κῦρος πέμψας παρὰ Ἀμασιν αἷτεε ἱερὸν ὀφθαλμῶν, ὃς εἷη ἄριστος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. ταῦτα δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπτιος, ἐνήγχε τῇ συμβουλῇ κελεύων αἰτέειν τὸν Καμβύσεα Ἀμασιν θυγατέρα· ἵνα ἢ δοὺς ἀνιῶτο, ἢ μὴ δοὺς Καμβύσῃ ἀπέχχοιτο. ὁ δὲ Ἀμασις, τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος, καὶ ἀρρωδέων, οὐχ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι· εὖ γὰρ ᾔπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς γυναῖκά μιν ἔμελλε Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλογιζόμενος, ἐποίησε τάδε. ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βασιλέος θυγίτηρ κάρτα μεγάλη τε καὶ εὐειδής, μούνη τοῦ οἴκου λελειμμένη· οὖνομα δὲ οἱ ἦν Νίτητις. ταύτην δὴ τὴν παῖδα ὁ Ἀμασις κοσμήσας ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ,

Ol. 68. 8.]

ἀποπέμπει εἰς Πέρσας ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ τὸν χρόνον ὡς μιν ἡσπάζετο, πατρόθεν οὐνομάζων, λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ παῖς· “ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ ἡμᾶσι οὐ μανθάνεις, ὅς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα διδούς, εἴουσαν τῇ ἀληθείᾳ ἡπρίεω· τὸν ἐκεῖνος, εἶντα ἑωυτοῦ δεσπότης, μετ’ Αἰγυπτίων ἐπαναστὰς, ἐφόνευσε.” Τοῦτο δὴ τὸ ἔπος καὶ αὕτη ἡ αἰτία ἐγγενομένη ἤγαγε Καμβύσεια τὸν Κύρου, μεγάλως θυμωθέντα, ἐπ’ Αἴγυπτον. οὕτω μὲν νυν λεγούσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ οἰκηῖνται Καμβύσεια, φάμενοι μιν ἐκ ταύτης δὴ τῆς ἡπρίεω θυγατρὸς γενέσθαι· Κύρον γὰρ εἶναι τὸν πέμψαντα παρὰ Ἀμασίν ἐπὶ τὴν θυγατέρα, ἀλλ’ οὐ Καμβύσεια· λέγοντες δὲ ταῦτα, οὐκ ὀρθῶς λέγουσι. οὐ μὴν οὐδὲ λέληθε αὐτοὺς, (εἰ γάρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ὀρθῶς ἐπιστάται καὶ Αἰγύπτιοι,) ὅτι πρῶτα μὲν νόθον οὐ σφί νόμος ἐστὶ βασιλεύσαι, γνησίου παρεόντος· αὐτὶς δὲ, ὅτι Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς ἦν παῖς Καμβύσης, ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ’ οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης. ἀλλὰ παρατρέπεται τὸν λόγον, προσποιούμενοι τῇ Κύρου οἰκίῃ συγγενέες εἶναι. καὶ ταῦτα μὲν ὧδε ἔχει. Λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός· ὡς τῶν Περσίδων γυναικῶν ἐσελθοῦσά τις παρὰ τὰς Κύρου γυναῖκας, ὡς εἶδε τῇ Κασσανδάνῃ παρεστῶτα τέκνα εὐεῖδα τε καὶ μεγάλα, πολλῶ ἐχρᾶτο τῷ ἐπαίνῳ, ὑπερβουμάζουσα. ἡ δὲ Κασσανδάνη, εἴουσα τοῦ Κύρου γυνή, εἶπε τάδε. 2 “Τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα εἴουσαν Κύρος ἐν αἰμὴν ἔχει· τὴν δ’ ἀπ’ Αἰγύπτου ἐπίκτητον ἐν τιμῇ τίθεται.” Τὴν μὲν, ἀχθομένην τῇ Νιτήτι, εἰπεῖν ταῦτα· 4 τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν πρεσβύτερον εἰπεῖν Καμβύσεια· 5 “Τοιγάρ τοι, ὦ μήτερ, ἐπεὰν ἐγὼ γένωμαι ἀνὴρ, Αἰγύ- 6

6 πτον τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ κάτω, ἄνω.” Ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα ὥς δέκα κοῦ γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θωύματι γενέσθαι· τὸν δὲ, διαμνημονεύοντα, οὕτω δὴ, ἐπεὶ τε ἀνδρώθη, καὶ ἔσχε τὴν βασιληίην, ποιήσασθαι τὴν ἐπ’ Αἴγυπτον στρατηγίην.

4 Συνήνεκε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι 2 ἐς τὴν ἐπιστράτευσιν ταύτην. ἦν τῶν ἐπικούρων τῶν Ἀμάσιος ἀνὴρ γένος μὲν Ἀλικαρνησσεύς, οὐνομα δὲ οἱ Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς, καὶ τὰ πολέμια ἀλκιμος. 3 οὗτος ὁ Φάνης, μεμφόμενός κού τι Ἀμάσι, ἐκδιδρῆσκει πλοῖφ ἐξ Αἰγύπτου, βουλούμενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς 4 λόγους. οἷα δὲ ἔοντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροις λόγου οὗ σμικροῦ, ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέ- 5 σтата, μεταδιώκει ὁ Ἀμασις, σπουδὴν ποιεύμενος εἶειν. μεταδιώκει δὲ, τῶν εὐνούχων τὸν πιστότατον ἀποστείλας τριήρεϊ κατ’ αὐτόν· δε αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ, ἐλὼν δὲ, οὐκ ἀνήγαγε ἐς Αἴγυπτον· σοφίῃ γάρ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους, ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρ- 6 σας. ὥρμημένφ δὲ στρατεύεσθαι Καμβύσῃ ἐπ’ Αἴγυπτον, καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅκως τὴν ἀνυδρον διεκ- περῶ, ἐπελθὼν φράζει μὲν καὶ τᾶλλα τὰ Ἀμάσιος πρῆγ- ματα, ἐξηγέται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὧδε παραινέων· πέμψαντα παρὰ τὸν Ἀραβίον βασιλέα δέεσθαι, τὴν διέ- 5 ξοδὸν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. Μούνη δὲ ταύτῃ εἰσὶ φανερὰ ἐσβολαὶ ἐς Αἴγυπτον. ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρι οὖρων τῶν Καδύτιος πόλιος, ἥ ἐστὶ Σύρων τῶν Παλαι- στινῶν καλεομένων· ἀπὸ δὲ Καδύτιος, εἰούσης πόλιος (ὥς ἐμοὶ δοκεῖ) Σαρδίῶν οὐ πολλῶ ἐλάσσονος, ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἐπὶ θαλάσσης μέχρι Ἰηνύσου 2 πόλιός ἐστι τοῦ Ἀραβίου· ἀπὸ δὲ Ἰηνύσου, αὖτις Σύρων ἵνρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ’ ἣν δὴ τὸ Κάτιον ὄρος

OL 68. 3.]

τείνει ἐς θάλασσαν· ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τῇ δὴ λόγος. τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι, ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος. τὸ δὴ μεταξὺ Ἰητύσου πόλιος καὶ Κασίου τε οὖρου καὶ τῆς Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τούτῳ οὐκ ὀλίγον χωρίον ἀλλ' ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδὸν, ἀνδρόν ἐστι δεινῶς. Τὸ δὲ ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλ- 6 λομένων ἐννεώκασι, τοῦτο ἔρχομαι φράσω. ἐς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάσης, καὶ πρὸς, ἐκ Φοινίκης, κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δις τοῦ ἔτους ἐκάστου· καὶ ἐν κεράμιον οἴνηρόν ἀριθμῶ κείμενον οὐκ ἔστι (ὡς λόγῳ εἰπεῖν) ἰδέσθαι. κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἂν, ταῦτα ἀναισιμούνται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω. δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἐκαστον ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον, ἄγειν ἐς Μέμφιν· τοὺς δὲ ἐκ Μέμφιος ἐς ταῦτα δὴ τὰ ἀνδρα τῆς Συρίας κομίζειν, πλήσοντας ὕδατος. οὕτω ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος, καὶ ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. Οὐ- 7 τω μὲν νυν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευάσαντες ἐπ' Αἴγυπτον κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα σάξαντες ὕδατι, ἐπεὶ τε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. Τότε δὲ οὐκ ἔοντος κω ὕδατος ἐτοίμου, Καμβύσης πυθύμενος τοῦ Ἀλικαρνησσέος ξείνου, πέμψας παρὰ τὸν Ἀράβιον ἀγγέλους, καὶ δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, πίστις δούς τε καὶ δεξάμενος παρ' αὐτοῦ.

Σέβονται δὲ Ἀράβιοι πίστις ἀνθρώπων ὁμοία τοῖσι 8 μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς τρόπῳ τοιῷδε· τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι, ἄλλος ἀνὴρ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐστὼς, λίθῳ ὀξείῳ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιουμένων τὰς πίστις· καὶ ἔπειτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἱμα- 9 τίου ἑκατέρου κροκῦδα, ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κει-

- μένους λίθους ἐπτά· τοῦτο δὲ ποιῶν, ἐπικαλεῖται τὸν τε
 8 Διόνυσον καὶ τὴν Οὐρανίην. ἐπιτελέσας τὸν τοῦτου
 ταῦτα, ὁ τὰς πίστις ποιησάμενος τοῖσι φίλοις παρεγ-
 γυῖα τὸν ξεῖνον, ἡ καὶ τὸν ἄστυν, ἦν πρὸς ἄστυν ποιη-
 4 ται· οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβε-
 4 σθαι. Διόνυσον δὲ θεὸν μῦθον καὶ τὴν Οὐρανίην ἡγεῦν-
 ται εἶναι· καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασί,
 κατὰπερ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περι-
 τρόχαλα, περιξυροῦντες τοὺς κροτάφους. οὐνομάζουσι δὲ
 τὸν μὲν Διόνυσον, Ὀροτάλ· τὴν δὲ Οὐρανίην, Ἀλιλάτ.
 9 Ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοις τοῖσι παρὰ Καμ-
 βύσειω ἀπιγμένοις ἐποιήσατο ὁ Ἀράβιος, ἐμηχανάτο
 2 τοιάδε. ἀσκούς καμήλων πλήσας ὕδατος, ἐπέσασκε ἐπὶ
 τὰς ζώας τῶν καμήλων πάσας· τοῦτο δὲ ποιήσας, ἤλασε
 ἐς τὴν ἄνδρον, καὶ ὑπέμεινε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύσεω
 8 στρατόν. Οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται·
 δεῖ δὲ καὶ τὸν ἥσσον πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥη-
 4 θῆναι. Ποταμός ἐστι μέγας ἐν τῇ Ἀραβίῃ, τῷ οὐνομα
 Κόρυς· ἐκδιδοῖ δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην
 6 θάλασσαν. ἀπὸ τούτου δὴ ὦν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν
 βασιλέα τῶν Ἀραβίων, ῥαψάμενον τῶν ὁμοβοέων καὶ
 τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν μήκει ἐξικνεύμενον ἐς τὴν
 ἄνδρον, ἀγαγεῖν διὰ δὴ τούτου τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῇ ἀνύ-
 6 δρφ μεγάλας δεξαμενὰς ὀρύξασθαι. ἵνα δεκόμεναι τὸ
 ὕδωρ σώζωσι. ὁδὸς δ' ἔστι δυώδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἄνδρον. ἀγειν δὲ μιν διὰ ὀχε-
 τῶν τριῶν ἐς τριξὰ χωρία.
 10 Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ
 Νείλου ἐστρατοπεδεύετο Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς,
 2 ὑπομένων Καμβύσεια. Ἀρασιῇ γὰρ οὐ κατέλαβε ζῶντα
 Καμβύσης, ἐλάσας ἐπ' Αἴγυπτον· ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ

ΟΙ. 68. 8.]

Ἄμασις τέσσερα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, ἀπέθανε· ἐν τοῖσι οὐδέν οἱ μέγα ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη. ἀποθανὼν δέ, καὶ ταριχευθεὶς, ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι τῇσι ἐν τῷ ἱρῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. Ἐπὶ Ψαμμηνίτου δὲ τοῦ Ἀμάσιος βασιλεύοντος Αἰγύπτου, φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον δὴ ἐγένετο· ὕσθησαν γάρ Θῆβαι αἱ Αἰγύπτιαί, οὔτε πρότερον οὐδαμὰ ὑσθεῖσαι, οὔτε ὕστερον τὸ μέχρι ἐμεῦ, ὥς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ δὴ ὕεται τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν· ἀλλὰ καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. Οἱ δὲ Πέρσαι, 11 ἐπεὶ τε διεξέλασαντες τὴν ἀνδρὸν ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων ὥς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπικούροι οἱ τοῦ Αἰγυπτίου, ἔοντες ἄνδρες Ἕλληνές τε καὶ Κἄρες, μεμφόμενοι τῷ Φάνη, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε. ἦσαν 2 τῷ Φάνη παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι· τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς ὄψιν τοῦ πατρὸς, κρητῆρα ἐν μέσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων· μετὰ δέ, ἀγινέοντες κατὰ ἕνα ἕκαστον τῶν παίδων, ἔσφαζον ἐς τὸν κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες 3 τῶν παίδων, οἶνόν τε καὶ ὕδωρ ἐσεφόρεον ἐς αὐτόν· ἐμπιόντες δὲ τοῦ αἵματος πάντες οἱ ἐπικούροι, οὕτω δὴ συνέβαλον. μάχης δὲ γενομένης καρτερῆς, καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι. Θῶμα δὲ μέγα ἶδον, πυθό- 12 μενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων. τῶν γὰρ ὁστέων περικεχυμένων χωρὶς ἐκατέρων τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ πεσόντων· (χωρὶς μὲν γὰρ τῶν Περσέων ἐκέετο τὰ ὁστέα, ὥς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς· ἐτέρωθι δέ, τῶν Αἰγυπτίων·) αἱ μὲν 2 τῶν Περσέων κεφαλαὶ εἰσι ἀσθενέες οὕτω, ὥστε εἰ θέλεις ψήφῳ μόνῃ βαλέειν, διατετρανέεις· αἱ δὲ τῶν

- Αἰγυπτίῳ οὕτω δὴ τι ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῃ παίσας
 1 διαρρήξιας. αἴτιον δὲ τούτου τότε ἔλεγον, καὶ ἐμέ γ'
 εὐπετέως ἔπειθον, ὅτι Αἰγυπτῖοι μὲν, αὐτῖκα ἀπὸ παιδίων
 4 ἀρξάμενοι, ξυρεῦνται τὰς κεφαλὰς, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον
 τῶντ' οὕτω καὶ τοῦ μὴ φαλα-
 κροῦσθαι αἰτίον ἐστὶ· Αἰγυπτῖον γὰρ ἂν τις ἐλαχίστους
 6 ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων. τούτοισι μὲν δὴ
 τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς. τοῖσι
 δὲ Πέρσησι, ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κεφαλὰς, αἴτιον
 τότε· σκιητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς, πῖλους τιάρας φορέον-
 6 tes. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα ἐόντα εἶδον· εἶδον δὲ καὶ
 ἄλλα ὅμοια τούτοις ἐν Πακρήμῃ, τῶν ἅμα Ἀχαιμένει
 τῇ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ Ἰνάρῳ τοῦ Λίβυος.
- 13 Οἱ δὲ Αἰγυπτῖοι ἐκ τῆς μάχης, ὥς ἐτράποντο, ἔφευ-
 γον οὐδενὶ κόσμῳ. κατελιθόντων δὲ ἐς Μίμφιν, ἔπ-
 εμπε ἀπὸ ποταμὸν Καμβύσης νεία Μυτιληναῖν, κήρυκα
 ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσην, ἐς ὁμολογίην προκαλούμενος
 2 Αἰγυπτίους. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε τὴν νεία εἶδον ἐσελθοῦσαν ἐς
 τὴν Μίμφιν, ἐκχυθέντες ἀλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τὴν τε
 νεία διέφθειραν, καὶ τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπά-
 3 σαντες, ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγυπτῖοι μὲν μετὰ
 τοῦτο πολιορκούμενοι, χρόνῳ παρέστησαν. Οἱ δὲ προσ-
 εχέες Λίβυες, δέισαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα,
 παρέδωκαν σφέας αὐτοὺς ἀμαχητί· καὶ φόρον τε ἐτά-
 4 ξαντο, καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὥς δὲ Κυρηναῖοι καὶ Βαρκαῖοι,
 δέισαντες ὁμοίως ἃ καὶ οἱ Λίβυες, ἔτερα τοιαῦτα ἐποίη-
 5 σαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθόντα δῶρα
 φιλοφρόνως ἐδέξατο· τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα
 -----⁴ ἦεις, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἦν ὀλίγα· ἔπεμψαν γὰρ δὴ
 σίας μνείας ἀργυρίου οἱ Κυρηναῖοι· ταύτας δρασ-
 αὐτοχειρὴ διέσπειρε τῇ στρατιῇ. Ἡμέρη

OL. 68. 4.]

δὲ δεκάτῃ ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι Καμ-
 βύσης, κατίσας ἐς τὸ προάστειον ἐπὶ λύμῃ τὸν βασιλεία
 τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μῆνας ἕξ,
 τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι, διεπειράτο
 αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ποιῶν τοιάδε. στείλας αὐτοῦ τὴν 2
 θυγατέρα ἐσθῆτι δουληίῃ, ἐξέπεμπε ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν
 ὕδρηϊον· συνέπεμπε δὲ καὶ ἄλλας παρθένοὺς ἀπολέξας
 ἀνδρῶν τῶν πρώτων, ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ τοῦ βασι-
 λέος. ὥς δὲ βοῇ τε καὶ κλαυθμῷ παρήσαν αἱ παρθένοι 8
 κατὰ τοὺς πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πατέρες ἀνεβῶν τε
 καὶ ἀντέκλαιον, ὀρέοντες τὰ τέκνα κεκακωμένα· ὁ δὲ
 Ψαμμήνιτος, προῦδων καὶ μαθὼν, ἔκνυε ἐς τὴν γῆν.
 παρεξελθουσέων δὲ τῶν ὑδροφόρων, δεύτερά οἱ τὸν 4
 παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλλων Αἰγυπτίων δισχιλίῳ τὴν αὐ-
 τὴν ἡλικίην ἐχόντων, τοὺς τε αὐχένας κάλῃ δεδεμένους,
 καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ἄγοντο δὲ ποιήν 5
 τίσοντες Μυτιληναίων τοῖσι ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν
 τῇ νηϊ· ταῦτα γὰρ ἐδίκασαν οἱ βασιλῆῃοι δικασταί, ὑπὲρ
 ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν πρώτων ἀνταπόλ-
 λυσθαι. ὁ δὲ, ἰδὼν παρεξιώντας, καὶ μαθὼν τὸν παῖδα 6
 ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περι-
 κατημένων αὐτὸν κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιεύντων, τούτῳ
 ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. παρελθόντων δὲ καὶ 7
 τούτων, συνήνεκε ὥς τε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα
 ἀπηλικέστερον, ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων, ἔχοντά
 τε οὐδέν, εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν
 στρατιὴν, παρίεναι Ψαμμήνιτόν τε τὸν Ἀμάσιος, καὶ
 τοὺς ἐν τῷ προαστείῳ κατημένους τῶν Αἰγυπτίων.
 ὁ δὲ Ψαμμήνιτος ὥς εἶδε, ἀνακλαύσας μέγα, καὶ κα- 8
 λέσας οὐνόματι τὸν ἐταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν.
 Ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιεύμενον πᾶν 9

ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσημαῖνον.
 10 θυνυμάσας δὲ ὁ Καμβύσης τὰ ποιούμενα, πέμψας ἀγγε-
 11 λον, εἰρώτα αὐτὸν, λέγων τάδε· “ Δεσπότης σε Καμβύ-
 σης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ, διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα
 ὀρέων κεκακωμένην, καὶ τὸν παῖδα ἐπὶ θάνατον στεί-
 χοντα, οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλυσας· τὸν δὲ πτω-
 χόν, οὐδέν σοι προσήκοντα, ὥς ἄλλων πυνθάνεται, ἐτί-
 μηςας; “ Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο
 12 τοῖσδε· “ ὦ παῖ Κύρου, τὰ μὲν οἰκίᾳ ἦν μέζω κακὰ ἢ
 ὥστε ἀνακλαίειν· τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος, ἄξιον ἦν
 δακρύνειν· ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν, ἐς
 πτωχίην ἀπίκται ἐπὶ γήραος οὐδῶ.” Καὶ ταῦτα ὥς
 13 ἀπενειχθέντα ὑπὸ τούτου, εὖ δοκεῖν οἱ εἰρησθαι. ὥς δὲ
 λέγεται ὑπ' Αἴγυπτίων, δακρύνει μὲν Κροῖσον, ἑτε-
 τεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυ-
 πτον, δακρύνει δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας· αὐτῶ
 τε Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτόν τινα, καὶ αὐτίκα κε-
 λεύειν τὸν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σῶζειν, καὶ
 αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστείου ἀναστήσαντας, ἄγειν παρ' ἑωυ-
 15 τόν. Τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ μετιόντες οὐκέτι
 περιεόντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν δὲ Ψαμμή-
 νιτον ἀναστήσαντες, ἤγον παρὰ Καμβύσεα· ἔνθα τοῦ
 2 λοιποῦ διατᾶτο, ἔχων οὐδέν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἡπιστήθη
 μὴ πολυπρηγμονεῖν, ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον, ὥστε ἐπι-
 τροπεύειν αὐτῆς. ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι τῶν βασι-
 λέων τοὺς παῖδας· τῶν, ἣν καὶ σφεων ἀποστέωσι, ὁμως
 8 τοῖσί γε πασι αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι
 μὲν νυν καὶ ἄλλοισι ἔστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω
 νενομίκασι ποιεῖν· ἐν δὲ δὴ καὶ τῶδε, τῷ Λίβυος Ἰνάρω
 παιδί Θαννύρα, ὃς ἀπέλαβε τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε ἀρχήν·
 τῷ Ἀμυρταίου Πανσίρι· καὶ γὰρ οὗτος ἀπέλαβε τὴν

ΟΙ. 68. 4.]

τοῦ πατρὸς ἀρχήν. καίτοι Ἰνάρω τε καὶ Ἀμυρταίου οὐ-
δαμοί κω Πέρσας κακὰ πλέω ἐργάσαντο. νῦν δὲ μῆχα-
νώμενος κακὰ ὁ Ψαμμήνιτος, ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπι-
στὰς γὰρ Αἰγυπτίους ἦλω. ἐπεὶ τε δὲ ἐπαῖστος ἐγένετο, ὁ
ὑπὸ Καμβύσῳ αἵμα ταύρου πιὼν, ἀπέθανε παραχρῆμα.
οὕτω δὲ οὗτος ἐτελεύτησε.

Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπίκετο εἰς Σάϊν πόλιν, 16
βουλόμενος ποιῆσαι τὰ δὴ καὶ ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ
ἐσῆλθε εἰς τὰ τοῦ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς
ταφῆς τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω. ὥς δὲ ταῦτά οἱ 2
ἐπιτελέα ἐγένετο, μαστιγοῦν ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας
ἀποτιλλεῖν, καὶ κεντοῦν τε, καὶ τὰλλα πάντα λυμαίνε-
σθαι. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιεῦντες, (ὁ γὰρ δὴ 3
νεκρὸς, ἅτε τεταριχευμένος, ἀντεῖχέ τε καὶ οὐδὲν διεχέ-
ετο,) ἐκέλευσέ μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐντελλό-
μενος οὐκ ὄσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι πῦρ. 4
τὸ ὦν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐ-
δετέροισί ἐστι· Πέρσῃσι μὲν, δι' ὅπερ εἴρηται, θεῷ οὐ
δίκαιον εἶναι λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυ-
πτίοισι δὲ νενόμισται πῦρ θηρίον εἶναι ἔμψυχον, πάντα
δὲ αὐτὸ κατεσθίειν τά περ ἂν λάβῃ, πλησθέν δὲ αὐτὸ
τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκ ὦν θη- 5
ρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφί ἐστι τὸν νέκυν διδόναι· καὶ
διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων
καταβροθῇ. οὕτω δὲ οὐδετέροισι νομιζόμενα ἐνετέλλετο
ποιεῖν ὁ Καμβύσης. Ὡς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ 6
Ἀμασις ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τῶν τις Αἰγυ-
πτίων, ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι· ᾧ λυμαινόμενοι
Πέρσαι, ἰδόκεον Ἀμασιν λυμαίνεσθαι. λέγουσι γὰρ, ὥς 7
πυθόμενος ἐκ μαντηίου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἐωυτὸν μέλλοι
ἀποθανόντα γίνεσθαι, οὕτω δὲ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα,

τὸν μὲν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν μαστιγωθέντα, ἀποθανόντα ἔθαψε ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ θήκης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυγῇ τῆς θήκης ὡς
 8 μάλιστα θείναι. αἱ μὲν νυν ἐκ τοῦ Ἀμάσιος ἐντολαὶ αὐται, αἱ ἐς τὴν ταφήν τε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔχουσαι, οὓ μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι σεμνοῦν.

- 17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας στρατηγίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους, καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ
 2 Διβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένων δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν· ἐπὶ δὲ Ἀμμωνίους, τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας, κατόπτας πρῶτον, ὄψομένους τε τὴν ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοψι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοψομένους· δῶρα δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- 18 Ἡ δὲ τράπεζα τοῦ ἡλίου τοιήδε τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ προαστείῳ ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπόδων· ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ἐόντας τῶν αὐτῶν, τὰς δὲ ἡμέρας δαίνυσθαι προσιόντα τὸν βουλόμενον· φάναι δὲ τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν αὐτὴν
 2 ἀναδιδόναι ἐκάστοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεο-
- 19 μένη, λέγεται εἶναι τοιήδε. Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκόπους, ἀντίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπιστάμενους τὴν Αἰθιοπίδα γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν
 2 στρατὸν. Φοίνικες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσων ταῦτα· ὀρκίοισι τε γὰρ μεγάλοις ἐνδεδέσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποίειεν ὅσια,

OL. 68. 4—64. 8.]

ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐωντῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων 3
 δὲ οὐ βουλομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρ-
 χηδόνιοι μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περ-
 σέων. Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν 4
 Φοίνιξ, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσῃσι, καὶ
 πᾶς ἐκ Φοινίκων ἡρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ 5
 καὶ Κύπριοι σφέας αὐτοὺς Πέρσῃσι, ἐστρατεύοντο ἐπ’
 Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἑλε- 20
 φαντίης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς
 τοὺς Αἰθίοπας, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρή, καὶ δῶρα
 φέροντας, πορφύρεόν τε εἶμα, καὶ χρύσειον στρεπτὸν
 περιανχένιον, καὶ ψέλια, καὶ μύρου ἀλάσαστρον, καὶ φοι-
 νικηίου οἴνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίοπες οὗτοι, ἐς τοὺς ἀπέ- 2
 πεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶναι μέγιστοι καὶ κάλλι-
 στοὶ ἀνθρώπων πάντων· νόμοισι δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶ-
 σθαι αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
 πων, καὶ δὴ καὶ κατὰ τὴν βασιληϊὴν τοιῷδε· τὸν ἂν τῶν
 ἀστῶν κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ κατὰ τὸ μέγαθος
 ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον ἀξιοῦσι βασιλεύειν.

Ἐς τούτους δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχ- 21
 θυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ἔλε-
 γον τάδε· “Βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης, βουλόμε- 2
 νος φίλος τοι καὶ ξείνος γενέσθαι, ἡμέας τε ἀπέπεμψε,
 ἐς λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων, καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδοί,
 τοῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἡδεται χρεώμενος.” Ὁ δὲ 3
 Αἰθίοψ, μαθὼν ὅτι κατόπται ἦκειεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς
 τοιαῦδε· “Οὔτε ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμψε
 φέροντας, προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξείνος γενέσθαι· οὔτε
 ὑμεῖς λέγετε ἀληθεία, ἦκετε γὰρ κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς.
 οὔτε ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὐτ’ 4
 ἂν ἐπεθύμησε χώρης ἄλλης ἢ τῆς ἐωντοῦ, οὐτ’ ἂν ἐς

5 δουλοσύνην ἀνθρώπους ἦγε ὑπ' ὧν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν
 δὲ αὐτῷ τόξον τόδε διδόντες, τάδε ἔπεα λέγετε· Βασιλεὺς
 ὁ Λιβύων συμβουλευεῖ τῷ Περσέων βασιλεῖ, ἔπειτ' ἂν
 οὕτω εἰπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πέρσαι ἔοντα μεγάθεϊ
 6 τοσαῦτα, τότε ἐπ' Αἰθίοπας τοὺς Μακροβίους πλήθει
 6 ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι. μέχρι δὲ τούτου, θεοῖσι
 εἰδέναι χάριν, οἳ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπονσι Λιβύων παισὶ
 22 γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἑωυτῶν." Ταῦτα δὲ
 εἶπας, καὶ ἀνείς τὸ τόξον, παρέδωκε τοῖσι ἥκουσι. λαβὼν
 δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον, εἰρώτα ὃ τι εἴη, καὶ ὅκως πε-
 2 ποιημένον. εἰπάντων δὲ τῶν Ἴχθυοφάγων τὴν ἀληθινήν
 περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βαφῆς, δολεροὺς μὲν τοὺς
 3 ἀνθρώπους ἔφη εἶναι, δολερά δὲ αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύ-
 τερα δὲ, τὸν χρυσοῦν εἰρώτα στρεπτὸν τὸν περιμαχνέον,
 καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων δὲ τῶν Ἴχθυοφάγων τὸν
 κόσμον αὐτῶν, γελάσας ὁ βασιλεὺς, καὶ νομίσας εἶναί
 σφεα πέδας, εἶπε ὡς παρ' ἑωυτοῖσιν εἰσι ῥωμαλεώτεραι
 4, 5 τούτων πέδαι. τρίτον δὲ, εἰρώτα τὸ μύρον. εἰπάντων
 δὲ τῆς ποιήσεως πέρι καὶ ἀλείψιος, τὸν αὐτὸν λόγον τὸν
 6 καὶ περὶ τοῦ εἵματος εἶπε. ὥς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκετο,
 καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ τὴν ποίησιν, ὑπερησθεὶς τῷ πόματι,
 ἐπέειρετο ὃ τι τε σιτέεται ὁ βασιλεὺς, καὶ χρόνον ὁκόσον
 7 μακρότατον ἀνὴρ Πέρσης ζῶει. οἳ δὲ σιτέεσθαι μὲν τὸν
 ἄρτον εἶπαν, ἐξηγησάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν· ὀγδώ-
 8 κοντα δ' ἔτεα ζῆς πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέ-
 8 εσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰθίοψ ἔφη, οὐδὲν θωυμάζειν, εἰ
 σιτεόμενοι κόπρον, ἔτεα ὀλίγα ζῶουσι· οὐδὲ γὰρ ἂν
 τοσαῦτα δύνασθαι ζῶειν σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφε-
 ρον, φράζων τοῖσι Ἴχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τοῦτο γὰρ
 23 ἑωυτοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσσοῦσθαι. Ἀντειρομένων
 δὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἴχθυοφάγων τῆς ζῆς καὶ διαίτης

ΟΙ. 63. 4—64. 3.]

πέρι, ἔτεα μὲν ἐς ἑξήκοσι καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν
 ἀπικνέεσθαι, ὑπερβαλλέειν δέ τινας καὶ ταῦτα· σίτησιν
 δὲ εἶναι κρέα τε ἐφθά· καὶ πόμα, γάλα. θῶυμα δὲ 2
 ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτέων, ἐπὶ κρήνην
 σφι ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς λουόμενοι, λιπαρώτεροι ἐγίνοντο,
 κατὰπερ εἰ ἐλαίου εἴη· ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥσεϊ ἰων. 3
 ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλε-
 γον εἶναι οἱ κατὰσκοποι, ὥστε μηδὲν οἶόν τε εἶναι ἐπ'
 αὐτοῦ ἐπιπλέειν, μήτε ξύλον, μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ
 ἐλαφρότερα· ἀλλὰ πάντα σφέα χωρέειν ἐς βυσσόν. τὸ 4
 δὲ ὕδωρ τοῦτο εἰ σφι ἔστι ἀληθῶς οἶόν τι λέγεται, διὰ
 τοῦτο ἂν εἶεν, τούτῳ τὰ πάντα χρεώμενοι, μακρόβιοι.
 ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων, ἀγαγεῖν σφέας ἐς 5
 δεσμωτήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδῳσι χρυ-
 σέησι δεδέσθαι. ἔστι δὲ ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοψι πάν- 6
 των ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. θεησάμενοι
 δὲ καὶ τὸ δεσμωτήριον, ἐθήσαντο καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου
 λεγομένην τράπεζαν. Μετὰ δὲ ταύτην, τελευταίας 24
 ἐθήσαντο τὰς θήκας αὐτῶν, αἱ λέγονται σκευάζεσθαι
 ἐξ ὑέλου, τρόπῳ τοιῷδε. ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχήνῃωσι, 2
 εἴτε δὴ κατὰπερ Αἰγύπτιοι, εἴτε ἄλλως κως, γυψώσαντες
 ἅπαντα αὐτὸν, γραφῇ κοσμέουσι, ἐξομοιεύντες τὸ εἶδος
 ἐς τὸ δυνατόν· ἔπειτα δὲ οἱ περιϊστᾷσι στήλην ἐξ ὑέλου
 πεποιημένην κοίλην· ἥ δὲ σφι πολλή· καὶ εὐεργὸς ὀρύσ-
 σεται. ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ ἐνέων διαφαίνεται ὁ νέκυς, 3
 οὔτε ὁδμήν οὐδεμίαν ἄχαριν παρεχόμενος, οὔτε ἄλλο
 ἀεικὲς οὐδέν· καὶ ἔχει πάντα φανερά ὁμοίως αὐτῷ τῷ
 νέκυϊ. ἐνιαυτὸν μὲν δὴ ἔχουσι τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκί- 4
 οῖσι οἱ μάλιστα προσήκοντες, πάντων τε ἀπαρχόμενοι,
 καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες,
 ἱστᾷσι περὶ τὴν πόλιν.

- μένους λίθους ἑπτὰ· τοῦτο δὲ ποιέων, ἐπικαλεῖται τὸν τε
 8 Διόνυσον καὶ τὴν Οὐρανίην. ἐπιτελέσας αὐτὸς δὲ τούτου
 ταῦτα, ὁ τὰς πίστις ποιησάμενος τοῖσι φίλοισι παρεγ-
 γυῖα τὸν ζεῖον, ἣ καὶ τὸν ἄστυν, ἣν πρὸς ἄστυν ποιή-
 4 ται· οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβε-
 σθαι. Διόνυσον δὲ θεὸν μόνον καὶ τὴν Οὐρανίην ἡγεύ-
 νται εἶναι· καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασι,
 κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περι-
 τρόχαλα, περιξυροῦντες τοὺς κροτάφους. οὐνομάζουσι δὲ
 τὸν μὲν Διόνυσον, Ὀροτάλ· τὴν δὲ Οὐρανίην, Ἀλιλάτ.
 9 Ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοις τοῖσι παρὰ Καμ-
 βύσσεω ἀπιγμένοις ἐποιήσατο ὁ Ἀράβιος, ἐμνησανάτο
 2 τοιάδε. ἀσκούς καμήλων πλήσας ὕδατος, ἐπέσαξε ἐπὶ
 τὰς ζῶας τῶν καμήλων πάσας· τοῦτο δὲ ποιήσας, ἤλασε
 ἐς τὴν ἄνδρον, καὶ ὑπέμεινε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύσεω
 8 στρατόν. Οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται·
 δεῖ δὲ καὶ τὸν ἥσσον πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥη-
 4 θῆναι. Ποταμός ἐστι μέγας ἐν τῇ Ἀραβίῃ, τῷ οὐνομα
 Κόρυς· ἐκιδίδοι δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην
 6 θάλασσαν. ἀπὸ τούτου δὴ ὦν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν
 βασιλέα τῶν Ἀραβίων, ῥαψάμενον τῶν ὁμοβοέων καὶ
 τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν μήκει ἐξικνέμενον ἐς τὴν
 ἄνδρον, ἀγαγεῖν διὰ δὴ τούτου τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῇ ἀνύ-
 6 δρφ μεγάλῃς δεξαμένης ὀρύξασθαι. ἵνα δεκόμεναι τὸ
 ὕδωρ σώζωσι. ὁδὸς δ' ἔστι δυνάδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἄνδρον. ἀγειν δὲ μιν διὰ ὀχε-
 τῶν τριῶν ἐς τριῶν χωρία.
 10 Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ
 Νείλου ἐστρατοπεδεύετο Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς,
 2 ὑπομένων Καμβύσεα. Ἀρασίην γὰρ οὐ κατέλαβε ζῶντα
 Καμβύσης, ἐλάσας ἐπ' Αἴγυπτον· ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ

ΟΙ. 68. 8.]

Ἄμασις τέσσερα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, ἀπέθανε· ἐν τοῖσι οὐδὲν οἱ μέγα ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη. ἀποθανὼν δέ, καὶ ταριχευθεὶς, ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι τῇσι ἐν τῷ ἱρῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. Ἐπὶ Ψαμμηνίτου δὲ τοῦ Ἀμάσιος βασιλεύοντος Αἰγύπτου, φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον δὴ ἐγένετο· ὕσθησαν γὰρ Θῆβαι αἱ Αἰγύπτιαί, οὔτε πρότερον οὐδαμὰ ὑσθίσαι, οὔτε ὕστερον τὸ μέχρι ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ δὴ ὕεται τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν· ἀλλὰ καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. Οἱ δὲ Πέρσαι, 11 ἐπεὶ τε διεξέλασαντες τὴν ἀνδρὸν ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων ὡς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπικούροι οἱ τοῦ Αἰγυπτίου, ἔοντες ἄνδρες Ἑλληνές τε καὶ Κἄρες, μεμφόμενοι τῷ Φάνῃ, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε. ἦσαν 2 τῷ Φάνῃ παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι· τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς ὄψιν τοῦ πατρὸς, κρητῆρα ἐν μέσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων· μετὰ δέ, ἀγινέοντες κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων, ἔσφαζον ἐς τὸν κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες 3 τῶν παίδων, οἶνόν τε καὶ ὕδωρ ἐσεφόρεον ἐς αὐτόν· ἐμπιόντες δὲ τοῦ αἵματος πάντες οἱ ἐπικούροι, οὕτω δὴ συνέβαλον. μάχης δὲ γενομένης καρτερῆς, καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι. Θῶμα δὲ μέγα ἶδον, πυθό- 12

μενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων. τῶν γὰρ ὁστέων περικεχυμένων χωρὶς ἐκατέρων τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ πεσόντων (χωρὶς μὲν γὰρ τῶν Περσέων ἐκέετο τὰ ὁστέα, ὡς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς· ἐτέρωθι δέ, τῶν Αἰγυπτίων) αἱ μὲν 2 τῶν Περσέων κεφαλαὶ εἰσι ἀσθενέες οὕτω, ὥστε εἰ θέλεις ψήφῳ μούνη βαλέειν, διατετρανείεις· αἱ δὲ τῶν

- Αἰγυπτίων οὕτω δὴ τι ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παίσας
 8 διαρρήξαις. αἴτιον δὲ τούτου τόδε ἔλεγον, καὶ ἐμέ γ' εὐπετέως ἔπειθον, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν, αὐτίκα ἀπὸ παιδιῶν ἀρξάμενοι, ξυρεῦνται τὰς κεφαλὰς, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον
 4 παχύνεται τὸ ὅστέον. τῷαυτὸ δὲ τούτο καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἰτιὸν ἐστὶ· Αἰγυπτίων γὰρ ἂν τις ἐλαχίστους
 5 ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων. τούτοισι μὲν δὴ τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς. τοῖσι δὲ Πέρσησι, ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κεφαλὰς, αἴτιον τόδε· σκιητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς, πῖλους τιὰρας φορέον-
 6 τες. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα ἐόντα εἶδον· εἶδον δὲ καὶ ἄλλα ὁμοῖα τούτοις ἐν Παπρήμι, τῶν ἅμα Ἀχαιμένει τῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ Ἰνάρῳ τοῦ Λίβυος.
- 13 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης, ὥς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. κατελιθθέντων δὲ ἐς Μέμφιν, ἔπεμπε ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μυτιληναίων, κήρυκα ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσην, ἐς ὁμολογίην προκαλούμενος
 2 Αἰγυπτίους. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε τὴν νέα εἶδον ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν Μέμφιν, ἐκχυθέντες ἀλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τὴν τε νέα διέφθειραν, καὶ τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπά-
 3 σαντες, ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ τοῦτο πολιορκούμενοι, χρόνῳ παρέστησαν. Οἱ δὲ προσεχέες Λίβυες, δέισαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγρονότα, παρέδωκαν σφέας αὐτοὺς ἀμαχητί· καὶ φόρον τε ἐτά-
 4 ξαντο, καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὥς δὲ Κυρηναῖοι καὶ Βαρκαῖοι, δέισαντες ὁμοίως ἃ καὶ οἱ Λίβυες, ἔτερα τοιαῦτα ἐποίη-
 5 σαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθόντα δῶρα φιλοφρόνως ἐδέξατο· τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα μεμφθεῖς, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἦν ὀλίγα· ἔπεμψαν γὰρ δὴ πεντηκοσίας μνίας ἀργυρίου οἱ Κυρηναῖοι· ταύτας δρασ-
 14 σόμενος αὐτοχειρὶ διέσπειρε τῇ στρατιῇ. Ἡμέρῃ

ΟΙ. 68. 4.]

δὲ δεκάτῃ ἀπ' ἧς παρελαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι Καμβύσης, κατίσας ἐς τὸ προάστειον ἐπὶ λύμῃ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μῆνας ἕξ, τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι, διπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ποιῶν τοιάδε. στείλας αὐτοῦ τὴν² θυγατέρα ἐσθῆτι δουλητῇ, ἐξέπεμπε ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν ὕδρηϊον· συνέπεμπε δὲ καὶ ἄλλας παρθένοὺς ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων, ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ τοῦ βασιλέως. ὥς δὲ βοῇ τε καὶ κλαυθμῷ παρήσαν αἱ παρθένοι⁸ κατὰ τοὺς πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πατέρες ἀνεβόων τε καὶ ἀντέκλαιον, ὀρέοντες τὰ τέκνα κεκακωμένα· ὁ δὲ Ψαμμήνιτος, προῦδων καὶ μαθὼν, ἔκυψε ἐς τὴν γῆν. παρεξελθουσέων δὲ τῶν ὑδροφόρων, δεύτερά οἱ τὸν⁴ παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλλων Αἰγυπτίων δισχιλίῳ τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχόντων, τοὺς τε αὐχένας κάλῃ δεδεμένους, καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ἄγοντο δὲ ποιηὴν⁵ τίσσοντες Μυτιληναίων τοῖσι ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ νηϊ· ταῦτα γὰρ ἐδίκασαν οἱ βασιλῆῃοι δικασταί, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν πρώτων ἀνταπῶλυσθαι. ὁ δὲ, ἰδὼν παρεξίοντας, καὶ μαθὼν τὸν παῖδα⁶ ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιεύντων, τῷτ' ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. παρελθόντων δὲ καὶ⁷ τούτων, συνήνεικε ὥς τε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα ἀπηλικέστερον, ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων, ἔχοντά τε οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιὴν, παρίεναι Ψαμμήνιτόν τε τὸν Ἀμάσιος, καὶ τοὺς ἐν τῷ προαστείῳ κατημένους τῶν Αἰγυπτίων. ὁ δὲ Ψαμμήνιτος ὥς εἶδε, ἀνακλαύσας μέγα, καὶ κα-⁸ λέσας οὐνόματι τὸν ἐταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. Ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιεύμενον πᾶν⁹

- ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον.
 10 θυνωμάσας δὲ ὁ Καμβύσης τὰ ποιούμενα, πέμψας ἀγγε-
 11 λον, εἰρώτα αὐτὸν, λέγων τάδε· “ Δεσπότης σε Καμβύ-
 σης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ, διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα
 ὀρέων κεκακωμένην, καὶ τὸν παῖδα ἐπὶ θάνατον στεί-
 χοντα, οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλυσας· τὸν δὲ πτω-
 χὸν, οὐδὲν σοι προσήκουτα, ὥς ἄλλων πυνθάνεται, ἐτί-
 μησας; “ Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο
 12 τοῖσδε· “ ὦ παῖ Κύρου, τὰ μὲν οἰκίᾳ ἦν μέζω κακὰ ἢ
 ὥστε ἀνακλαίειν· τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος, ἄξιον ἦν
 δακρύν· ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσῶν, ἐς
 πτωχηίην ἀπίκται ἐπὶ γήραος οὐδῶ.” Καὶ ταῦτα ὥς
 13 ἀπενειχθέντα ὑπὸ τούτου, εὖ δοκεῖν οἱ εἰρησθαι. ὥς δὲ
 λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων, δακρύειν μὲν Κροῖσον, ἔτε-
 τεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυ-
 πτον, δακρύειν δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας· αὐτῶ
 τε Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτὸν τινα, καὶ αὐτίκα κε-
 λεύειν τὸν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σῶζειν, καὶ
 αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστείου ἀναστήσαντας, ἄγειν παρ' ἐωυ-
 15 τόν. Τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ μετιόντες οὐκ ἐτι
 περιεόντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν δὲ Ψαμμή-
 νιτον ἀναστήσαντες, ἤγον παρὰ Καμβύσεια· ἔνθα τοῦ
 2 λοιποῦ διαιτᾶτο, ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἡπιστήθη
 μὴ πολυπρηγμονεῖν, ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον, ὥστε ἐπι-
 τροπεύειν αὐτῆς. ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι τῶν βασι-
 λέων τοὺς παῖδας· τῶν, ἦν καὶ σφεων ἀποστέωσι, ὁμῶς
 8 τοῖσί γε παισὶ αὐτῶν ἀποδιδοῦσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι
 μὲν νυν καὶ ἄλλοισι ἔστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω
 νενομίκασι ποιεῖν· ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, τῷ Δίβυος Ἰνάρῳ
 παιδὶ Θαννύρῳ, ὃς ἀπέλαβε τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε ἀρχήν·
 καὶ τῷ Ἀμυρταίου Πανσίρι· καὶ γὰρ οὗτος ἀπέλαβε τὴν

ΟΙ 68. 4.]

τοῦ πατρὸς ἀρχήν. καίτοι Ἰνάρω τε καὶ Ἀμυρταίου οὐ-
δαμοί κω Πέρσας κακὰ πλώω ἐργάσαντο. νῦν δὲ μῆχα-
νώμενος κακὰ ὁ Ψαμμήνιτος, ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπι-
στὰς γὰρ Αἰγυπτίους ἦλω. ἐπεὶ τε δὲ ἐπαῖστος ἐγένετο, δ
ὑπὸ Καμβύσῳ αἶμα ταύρου πιὼν, ἀπέθανε παραχρῆμα.
οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε.

Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπίκετο ἐς Σάϊν πόλιν, 16
βουλόμενος ποιῆσαι τὰ δὴ καὶ ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ
ἐσθλθε ἐς τὰ τοῦ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς
ταφῆς τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω. ὥς δὲ ταῦτά οἱ 2
ἐπιτελέα ἐγένετο, μαστιγοῦν ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας
ἀποτιλλεῖν, καὶ κεντοῦν τε, καὶ τὰλλα πάντα λυμαίνε-
σθαι. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιεῦντες, (ὁ γὰρ δὴ 3
νεκρὸς, ἅτε τεταριχευμένος, ἀντεῖχέ τε καὶ οὐδὲν διεχέ-
ετο,) ἐκέλευσέ μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐντελλό-
μενος οὐκ ὄσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι πῦρ. 4
τὸ δὲ κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐ-
δετέροισί ἐστι· Πέρσῃσι μὲν, δι' ὅπερ εἴρηται, θεῷ οὐ
δίκαιον εἶναι λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυ-
πτίοισι δὲ νενόμισται πῦρ θηρίον εἶναι ἔμφυχον, πάντα
δὲ αὐτὸ κατεσθίειν τά περ ἂν λάβῃ, πλησθὲν δὲ αὐτὸ
τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκ ὄν 5
ρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφί ἐστι τὸν νέκυν διδόναι· καὶ
διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων
καταβροθῇ. οὕτω δὴ οὐδετέροισι νομιζόμενα ἐνετέλλετο
ποιεῖν ὁ Καμβύσης. Ὡς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ 6
Ἀμασις ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τῶν τις Αἰγυ-
πτίων, ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι· ᾧ λυμαινόμενοι
Πέρσαι, ἐδόκεον Ἀμασιν λυμαίνεσθαι. λέγουσι γὰρ, ὥς 7
πυθόμενος ἐκ μαντηῖου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἐκείνων μέλλοι
ἀποθανόντα γίνεσθαι, οὕτω δὴ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα,

τὸν μὲν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν μαστιγωθέντα, ἀποθανόντα ἔθαψε ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ θήκης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυγῶ τῆς θήκης ὥς
8 μάλιστα θείναι. αἱ μὲν γυν ἐκ τοῦ Ἀμάσιος ἐντολαὶ αὐται, αἱ ἐς τὴν ταφὴν τε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔχουσαι, οὐ μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι σεμνοῦν.

- 17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας στρατηγίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους, καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ
2 Διβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένη δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν· ἐπὶ δὲ Ἀμμωνίους, τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας, κατόπτας πρῶτον, ὀψομένους τε τὴν ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοψι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοψομένους· δῶρα δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- 18 Ἡ δὲ τράπεζα τοῦ ἡλίου τοιήδε τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ προαστείῳ ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπόδων· ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ἑόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ ἡμέρας δαίνυσθαι προσιώντα τὸν βουλόμενον· φάναι δὲ τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν αὐτὴν
2 ἀναδιδόναι ἐκάστοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεο-
- 19 μένη, λέγεται εἶναι τοιήδε. Καμβύσῃ δὲ ὥς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπιστάμενους τὴν Αἰθιοπίδα γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδὸνα πλέειν τὸν ναυτικὸν
2 στρατὸν. Φοίνικες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα· ὀρκισί τε γὰρ μεγάλοις ἐνδεδέσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποιεῖεν οὐσια,

OL. 68. 4—64. 8.]

ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐωυτῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βουλομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφραγον πρὸς Περσέων. Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν ἡ Φοίνιξ, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσῃσι, καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἥρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας αὐτοὺς Πέρσῃσι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἑλλε- 20 φαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρή, καὶ δῶρα φέροντας, πορφύρεόν τε εἶμα, καὶ χρύσειον στρεπτόν περιανχέμιον, καὶ ψέλια, καὶ μύρου ἀλάβαστρον, καὶ φοινικίου οἴνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίοπες οὗτοι, ἐς τοὺς ἀπέ- 2 πεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων· νόμοισι δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς φασι κεχωρισμένοις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ δὴ καὶ κατὰ τὴν βασιλείην τοιῷδε· τὸν ἂν τῶν ἀστῶν κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον ἀξιοῦσι βασιλεύειν.

Ἐς τούτους δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκυντο οἱ Ἰχ- 21 θυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ἔλεγον τάδε· “Βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης, βουλόμε- 2 νος φίλος τοι καὶ ξείνος γενέσθαι, ἡμέας τε ἀπέπεμψε, ἐς λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων, καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδοῖ, τοῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἡδεταί χρεώμενος.” Ὁ δὲ 8 Αἰθίοψ, μαθὼν ὅτι κατόπται ἦκοιεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς τοιαύδε· “Οὔτε ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμψε φέροντας, προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξείνος γενέσθαι· οὔτε ὑμεῖς λέγετε ἀληθέα, ἦκετε γὰρ κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς. οὔτε ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὐτ' ἂν ἐπεθύμῃσε χώρης ἄλλης ἢ τῆς ἐωυτοῦ, οὐτ' ἂν ἐς

5 δουλοσύνην ἀνθρώπους ἦγε ὑπ' ὧν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν
 δὲ αὐτῷ τόξον τόδε διδόντες, τάδε ἔπεα λέγετε· Βασιλεὺς
 ὁ Λιβύων συμβουλευεὶ τῷ Περσέων βασιλεῖ, ἔπειτ' αὖ
 οὕτω εὐπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πέρσαι ἔοντα μεγάθεϊ
 6 τοσαῦτα, τότε ἐπ' Αἰθίοπας τοὺς Μακροβίους πλήθει
 6 ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι. μέχρι δὲ τούτου, θεοῖσι
 εἰδέναι χάριν, οἳ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπονσι Λιβύων παισὶ
 22 γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἑωυτῶν." Ταῦτα δὲ
 εἶπας, καὶ ἀνείς τὸ τόξον, παρέδωκε τοῖσι ἤκουσι. λαβὼν
 δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον, εἰρώτα ὃ τι εἴη, καὶ ὅκως πε-
 2 ποιημένον. εἰπάντων δὲ τῶν Ἴχθυοφάγων τὴν ἀληθινήν
 περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βαφῆς, δολερὸν μὲν τοὺς
 3 ἀνθρώπους ἔφη εἶναι, δολερὰ δὲ αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύ-
 τερα δὲ, τὸν χρυσοῦν εἰρώτα στρεπτὸν τὸν περιανχέιον,
 καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων δὲ τῶν Ἴχθυοφάγων τὸν
 κόσμον αὐτῶν, γελάσας ὁ βασιλεὺς, καὶ νομίσας εἶναι
 σφεα πέδας, εἶπε ὡς παρ' ἑωυτοῖσί εἰσι ῥωμαλεώτεραι
 4, 5 τούτων πέδαι. τρίτον δὲ, εἰρώτα τὸ μύρον. εἰπάντων
 δὲ τῆς ποιήσεως πέρι καὶ ἀλείψιος, τὸν αὐτὸν λόγον τὸν
 6 καὶ περὶ τοῦ εἵματος εἶπε. ὥς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπῆκετο,
 καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ τὴν ποίησιν, ὑπερησθεὶς τῷ νόματι,
 ἐπείρετο ὃ τι τε σιτέται ὁ βασιλεὺς, καὶ χρόνον ὅσον
 7 μακρότατον ἀνὴρ Πέρσης ζῶει. οἳ δὲ σιτέεσθαι μὲν τὸν
 ἄρτον εἶπαν, ἐξηγησάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν· ὀγδώ-
 8 κοντα δ' ἔτεα ζῆς πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέ-
 8 εσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰθίοψ ἔφη, οὐδὲν θωυμάζειν, εἰ
 σιτεδόμενοι κόπρον, ἔτεα ὀλίγα ζῶουσι· οὐδὲ γὰρ ἂν
 τοσαῦτα δύνασθαι ζῶειν σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφε-
 ρον, φράζων τοῖσι Ἴχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τοῦτο γὰρ
 23 ἑωυτοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσσοῦσθαι. Ἀντειρομένων
 δὲ τὸν βασιλεῖα τῶν Ἴχθυοφάγων τῆς ζῆς καὶ διαίτης

ΟΙ. 63. 4—64. 3.]

πέρι, ἔτεα μὲν ἐς εἰκοσι καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν
 ἀπικνέεσθαι, ὑπερβαλλέειν δέ τινας καὶ ταῦτα· σίτησιν
 δὲ εἶναι κρέα τε ἐφθά· καὶ πόμα, γάλα. θύυμα δὲ 2
 ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτέων, ἐπὶ κρήνην
 σφί ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς λουόμενοι, λιπαρώτεροι ἐγίνοντο,
 κατάπερ εἰ ἐλαίου εἴη· ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥσεϊ ἔων. 3
 ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλε-
 γον εἶναι οἱ κατάσκοποι, ὥστε μηδὲν οἶόν τε εἶναι ἐπ'
 αὐτοῦ ἐπιπλέειν, μήτε ξύλον, μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ
 ἐλαφρότερα· ἀλλὰ πάντα σφέα χωρέειν ἐς βυσσόν. τὸ 4
 δὲ ὕδωρ τοῦτο εἴ σφί ἔστι ἀληθῶς οἶόν τι λέγεται, διὰ
 τοῦτο ἂν εἶεν, τούτῳ τὰ πάντα χρεώμενοι, μακρόβιοι.
 ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων, ἀγαγεῖν σφέας ἐς 5
 δεσμωντήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδῃσι χρυ-
 σέησι δεδέσθαι. ἔστι δὲ ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοψι πάν- 6
 των ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. θεησάμενοι
 δὲ καὶ τὸ δεσμωντήριον, ἐθήσαντο καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου
 λεγομένην τράπεζαν. Μετὰ δὲ ταύτην, τελευταίας 24
 ἐθήσαντο τὰς θήκας αὐτῶν, αἱ λέγονται σκευάζεσθαι
 ἐξ ὕελου, τρόπῳ τοιῷδε. ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχήνηωσι, 2
 εἴτε δὴ κατάπερ Αἰγύπτιοι, εἴτε ἄλλως κως, γυψώσαντες
 ἅπαντα αὐτὸν, γραφῇ κοσμέουσι, ἐξομοιεῦντες τὸ εἶδος
 ἐς τὸ δυνατόν· ἔπειτα δὲ οἱ περιϊστᾶσι στήλην ἐξ ὕελου
 πεποιημένην κοίλην· ἥ δὲ σφί πολλὴ καὶ εὐεργὸς δρύς-
 σεται. ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ νεῶν διαφαίνεται ὁ νέκυς, 3
 οὔτε ὀδμὴν οὐδεμίαν ἄχαριν παρεχόμενος, οὔτε ἄλλο
 ἀεικὲς οὐδέν· καὶ ἔχει πάντα φανερά ὁμοίως αὐτῷ τῷ
 νέκυϊ. ἐνιαυτὸν μὲν δὴ ἔχουσι τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκί- 4
 οῖσι οἱ μάλιστα προσήκοντες, πάντων τε ἀπαρχόμενοι,
 καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες,
 ἰστᾶσι περὶ τὴν πόλιν.

- 25 Θεησάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι, ἀπαλάσσοιτο ὀπίσω. ἀπαγγειλάντων δὲ ταῦτα τούτων, αὐτίκα ὁ Καμβύσης, ὀργὴν ποιησάμενος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας· οὔτε παρασκευὴν σίτου οὐδεμίαν παραγγείλας, οὔτε λόγον ἐωυτῷ δοὺς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι. οἶα δὲ ἑμμανὴς τε ἔων καὶ οὐ φρενήρης, ὥς ἤκουε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρατεύετο, Ἕλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας αὐτοῦ ταύτῃ τάξας ὑπομένειν, τὸν δὲ περὶ πάντα ἄμα ἀγόμενος. Ἐπεὶ τε δὲ στρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὥς πέντε μυριάδας· καὶ τούτοις μὲν ἐνετέλλετο, Ἀμμωνίους ἑξανδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς ἐμπρῆσαι· αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν, ἥτις ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας. Πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ τὸ πέμπτον μέρος διεληλυθέναι τὴν στρατιὴν, αὐτίκα πάντα αὐτοὺς τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα ἐπελελοίπει· μετὰ δὲ τὰ σιτία, καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλειπε κατεσθιόμενα· εἰ μὲν νυν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχῃ, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇθεν γενομένη ἀμαρτάδι ἣν ἂν σοφὸς ἀνὴρ· νῦν δὲ οὐδένα λόγον ποιούμενος, ἥτις αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω. οἱ δὲ στρατιῶται, ἕως μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγόντες διέζων· ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον αὐτῶν τινὲς ἐργάσαντο· ἐκ δεκάδος γὰρ ἓνα σφέων αὐτῶν ἀποκληρώσαντες, κατέφαγον. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης, δεισας τὴν ἀλληλοφαγίην, ἀπείλ τὸν ἐπ' Αἰθίοπας στόλον, ὀπίσω ἐπορεύετο, καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας, πολλοὺς ἀπολέσας τοῦ στρατοῦ. ἐκ Θηβέων δὲ καταβάς ἐς Μέμφιν, τοὺς Ἕλληνας ἀπῆκε ἀποπλέειν. ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος 26 οὕτω ἔπρηξε. Οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμμωνίους ἀποσταλίντες στρατεύεσθαι, ἐπεὶ τε ὀρμηθέντες ἐκ τῶν Θηβέων

OL. 63. 4—64. 3.]

ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, ἀπικόμενοι μὲν φανεροί
εἰσι ἐς Ὅασιν πόλιν, τὴν ἔχουσι μὲν Σάμιοι, τῆς Αἰ-
σχριωνίης φυλῆς λεγόμενοι εἶναι· ἀπέχουσι δὲ ἑπτὰ
ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβέων διὰ ψάμμου· σὺνομάζεται δὲ
ὁ χώρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν, Μακάρων
νῆσος· ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χώρον λέγεται ἀπικέσθαι 2
τὸν στρατόν· τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμμωνιοὶ
καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν ἔχουσι
εἰπεῖν περὶ αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους ἀπί-
κοντο, οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν. λέγεται δὲ καὶ τὰδε ὑπ' 8
αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὀάσιος ταύτης ἵεναι
διὰ τῆς ψάμμου ἐπὶ σφέας, γενέσθαι τε αὐτοὺς μεταξύ
κου μάλιστα αὐτῶν τε καὶ τῆς Ὀάσιος, ἀριστον αἰρεο-
μόνοισι αὐτέοισι ἐπιπνεύσαι νότον μέγαν τε καὶ ἐξαισίον,
φορέοντα δὲ θίνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαί σφέας, καὶ
τρόπῃ τοιούτῃ ἀφανισθῆναι. Ἀμμωνιοὶ μὲν οὕτω λέ- 4
γουσι γενέσθαι περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης.

Ἀπιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν, ἐφάνη Αἰ- 27
γυπτίοισι ὁ Ἄπις, τὸν Ἕλληνες Ἐπαφον καλέουσι.
ἐπιφανέος δὲ τούτου γενομένου, αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι
εἴματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι.
ἰδὼν δὲ ταῦτα τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης, 3
πάγχυ σφέας καταδόξας, ἐαυτοῦ κακῶς πρήξαντος, χαρ-
μόσυνα ταῦτα ποιέειν, ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμ-
φιος· ἀπικομένους δὲ ἐς ὄψιν, εἶρετο “ὃ τι πρότερον
μὲν, ἐόντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι, ἐποίουν τοιοῦτον οὐδὲν
Αἰγύπτιοι· τότε δέ, ἐπεὶ αὐτὸς παρείη τῆς στρατιῆς
πληθὸς τι ἀποβαλὼν;” οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφι θεὸς εἶη 8
φανείς, διὰ χρόνον πολλοῦ ἐωθὼς ἐπιφαίνεσθαι· καὶ ὥς
ἐπεὰν φανῇ, τότε πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κεχαρηκότες ὀρτά-
ζοιεν. ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης, ἔφη ψεύδεσθαι 4

- 28 σφεας· καὶ ὡς ψευδομένους, θανάτῳ ἐξημίον. Ἀποκτείνας δὲ τούτους, δεύτερα τοὺς ἱρέας ἐκάλεε ἐς ὄψιν. λεγόντων δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν ἱρέων, οὐ λήσειν ἔφη αὐτὸν, εἰ θεὸς τις χειροήθης ἀπειγμένος εἴη Αἰγυπτίοισι.
- 2 τοσαῦτα δὲ εἶπας, ἐπάγειν ἐκέλευε τὸν Ἄπιν τοὺς ἱρέας· οἱ μὲν δὴ μετῆσαν ἄξοντες. Ὁ δὲ Ἄπιν οὗτος, ὁ Ἐπαφος, γίνεται μόσχος ἐκ βοδὸς ἥτις οὐκέτι οἴη τε γίνεται ἐς 3 γαστέρα ἄλλον βάλλεσθαι γόνον. Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καὶ μιν ἐκ 4 τούτου τίκτειν τὸν Ἄπιν. Ἐχει δὲ ὁ μόσχος οὗτος, ὁ Ἄπιν καλεόμενος, σημήϊα τοιάδε· ἐὼν μέλας, ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν τετράγωνον φορεῖ· ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου, αἰετὸν εἰκασμένον· ἐν δὲ τῇ οὐρῇ, τὰς τρίχας διπλᾶς·
- 29 ἐπὶ δὲ τῇ γλώσση, κάρθαρων. Ὡς δὲ ἤγαγον τὸν Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὁ Καμβύσης, οἷα ἐὼν ὑπομαργότερος, σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, θέλων τύψαι τὴν γαστέρα τοῦ Ἄπινος, παίει τὸν μηρόν· γελάσας δὲ, εἶπε πρὸς 2 τοὺς ἱρέας· “ὦ κακαὶ κεφαλαί, τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται, ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις, καὶ ἐπαίοντες σιδηρίων; ἄξιός μὲν Αἰγυπτίων οὗτός γε ὁ θεός. ἀτὰρ τοι ὑμεῖς γε οὐ 3 χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.” Ταῦτα εἶπας, ἐντεταλατο τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι, τοὺς μὲν ἱρέας ἀπομαστιγῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τῶν ἄλλων τὸν ἄν λάβωσι ὀρτάζοντα, κτείνειν. ὀρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι· οἱ 4 δὲ ἱερεῖς ἐδικαιεῦντο. ὁ δὲ Ἄπιν πεπληγμένος τὸν μηρόν, ἔφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος. καὶ τὸν μὲν, τελευταῖαντα ἐκ τοῦ τρώματος, ἔθαψαν οἱ ἱερεῖς λάθρῃ Καμβύσεω.
- 30 Καμβύσης δὲ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης.
- 2 Καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεὸν Σμίρδιν, ἐόντα πατρός καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς· τὸν ἀπέ-

ΟΙ. 68. 4—64. 8.]

πεμψε ἐς Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόξον
 μῦθος Περσέων ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἵρυσσε, τὸ
 παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἦναι οἱ Ἰχθυοφάγοι· τῶν δὲ
 ἄλλων Περσέων οὐδεὶς οἶός τε ἐγένετο. Ἀποικομένους
 ὧν ἐς Πέρσας τοῦ Σμέρδιος, ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν
 τῷ ὕπνῳ τοιήνδε. ἔδοξε οἱ ἀγγελὸν ἐλθόντα ἐκ Περσέων
 ἀγγέλλειν, ὥς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιλεῖ ἰζόμενος Σμέρ-
 δις, τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. Πρὸς ὧν ταῦτα, ὁ
 δαίσας περὶ ἐωυτοῦ μὴ μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ,
 πέμπει Πηξάσπεα ἐς Πέρσας, ὃς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων
 πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ, ἀναβὰς ἐς Σούσα, ὁ
 ἀπέκτεινε Σμέρδιν· οἱ μὲν λέγουσι, ἐπ' ἄρχην ἐξαγαγόντα·
 οἱ δὲ, ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προσαγαγόντα κατα-
 ποντῶσαι. Πρῶτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύση τῶν
 κακῶν ἄρξαι τοῦτο. δεῦτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελ-
 φεὴν, ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνοίκεε, καὶ
 ἦν οἱ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφεῇ. ἔγημε δὲ αὐτὴν ὧδε·
 οὐδαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον τῇσι ἀδελφεῇσι συνοί-
 κειν Πέρσαι. ἡράσθη μῆς τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης,
 καὶ ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα
 ἐπενόεε ποιήσειν, εἶρετο καλέσας τοὺς βασιλεῖς δικα-
 στὰς, εἴ τίς ἐστι κελεύων νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ
 συνοικεῖν. Οἱ δὲ βασιλεῖς δικασταὶ κεκριμένοι ἄνδρες
 γίνονται Περσέων, ἐς οὗ ἀποθάνωσι, ἢ σφί περὶ παρευρεθῇ
 τι ἄδικον, μέχρι τούτου. οὗτοι δὲ τοῖσι Πέρσῃσι δίκας
 δικάζουσι, καὶ ἐξηγῆται τῶν πατρίων θεσμῶν γίνονται,
 καὶ πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται. Εἰρομένου ὧν τοῦ Καμβύ-
 σεω, ὑπεκρίνοντο αὐτῷ οὗτοι καὶ δίκαια καὶ ἀσφαλέα·
 φάμενοι, νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελεύει ἀδελφεῇ
 συνοικεῖν ἀδελφεόν· ἄλλον μὲν τοι ἐξευρηκέναι νόμον, τῷ
 βασιλεύοντι Περσέων ἐξῆναι ποιεῖν τὸ ἂν βούληται.

6 οὕτω οὖτε τὸν νόμον ἔλυσαν δέισαντες Καμβύσεα· ὥς τε
 μὴ αὐτοὶ ἀπώλονται τὸν νόμον περιστέλλοντες, παρεξέ-
 7 ρον ἄλλον νόμον σύμμαχον τῷ θέλοντι γαμέειν ἀδελφεάς.
 7 Τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἔγημε τὴν ἐρωμένην· μετὰ μὲν
 τοι οὐ πολλὸν χρόνον ἔσχε ἄλλη ἀδελφεήν. τούτων
 8 δὴτα τὴν νεωτέραν, ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον, κτεί-
 32 νει. Ἀμφὶ δὲ τῇ θανάτῳ αὐτῆς διζῶς, ὥσπερ περὶ
 Σμέρδιος, λέγεται λόγος. Ἕλληνες μὲν λέγουσι, Καμ-
 βύσεα συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός· θεω-
 3 ρεῖν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην. νικωμένου δὲ τοῦ σκύ-
 λακος, ἀδελφεὸν αὐτοῦ ἄλλον σκύλακα, ἀπορρήξαντα τὸν
 4 δεσμὸν, παραγενέσθαι οἱ· δύο δὲ γενομένους οὕτω δὴ
 5 τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου. καὶ τὸν μὲν
 Καμβύσεα ἡδεσθαι θεόμενον· τὴν δὲ, παρημένην δακρύειν.
 Καμβύσεα δὲ μαθόντα τοῦτο, ἐπείρεσθαι διότι δακρύοι·
 τὴν δὲ εἰπεῖν, ὥς ἰδοῦσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμω-
 6 ρήσαντα, δακρύσειε, μνησθεῖσά τε Σμέρδιος, καὶ μαθούσα
 7 ὥς κείνη οὐκ εἶη ὁ τιμωρήσων. Ἕλληνες μὲν δὴ διὰ
 τοῦτο τὸ ἔπος φασὶ αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσεω.
 Αἰγύπτιοι δὲ, ὥς τραπέζῃ περικατημένων, λαβούσαν
 θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτίλαι, καὶ ἐπανείρεσθαι τὸν
 8 ἄνδρα, κότερον περιτετιλμένη ἢ θρίδαξ ἢ δασεία εἶη
 9 καλλίων. καὶ τὸν φάναι, δασείαν. τὴν δ' εἰπεῖν· “Ταύ-
 10 τὴν μὲν τοί κοτε σὺ τὴν θρίδακα ἐμμήσας, τὸν Κύρου
 11 οἶκον ἀποφιλώσας.” Τὸν δὲ, θυμωθέντα ἐμπεδηῖσαι
 αὐτῇ, ἐχούσῃ ἐν γαστρὶ· καὶ μὴν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν.
 33 Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς οἰκηῖους ὁ Καμβύσης ἐξεμάνη,
 εἴτε δὴ διὰ τὸν Ἄπιν, εἴτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ ἐώθεε
 12 ἀνθρώπους κακὰ καταλαμβάνειν. καὶ γάρ τινα καὶ ἐκ
 γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης, τὴν
 ἱρὴν οὐνομάζουσί τινας. οὗ νῦν τοι αἰεὶ οὐδὲν ἦν, τοῦ

ΟΙ 63. 4—64. 2.]

σώματος νοῦσον μεγάλην νοσέοντος, μηδὲ τὰς φρένας ὑγιαίνειν. Τάδε δ' ἐς τοὺς ἄλλους Πέρσας ἐξεμάη. 34 λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πηρξάσπεα, τὸν ἐτίμα τε μάλιστα, καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρει οὗτος, τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος ἦν τῇ Καμβύσῃ, τιμὴ δὲ καὶ αὕτη οὐ σμικρὴ· εἰπεῖν δὲ λέγεται τάδε· “Πηρξάσπεε, κοῖόν μέν τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα; τίνας τε λόγους περὶ ἐμέο ποιεῦνται;” Τὸν δὲ εἰπεῖν· “ὦ δέσποτα, τὰς μὲν ἄλλα πάντα μεγάλως ἐπαινέαι· τῇ δὲ φιλονιῇ σέ φασι πλεόνως προσκίεσθαι.” Τὸν μὲν δὴ λέγειν ταῦτα 4 περὶ Περσέων. τὸν δὲ, θυμωθέντα, τοιάδε ἀμείβεσθαι· “Νῦν ἄρα μέ φασι Πέρσαι οἷνφ προσκείμενον παραφρονεῖν, καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα; οὐδ' ἄρα σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθείες.” Πρότερον γὰρ δὴ ἄρα, 5 Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροίσου, εἶρετο Καμβύσης, κοῖός τις δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι Κῦρον· οἱ δὲ ἀμείβοντο, ὥς εἴη ἀμείνων τοῦ πατρός· τὰ τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν αὐτὸν, καὶ προσεκτῆσθαι Αἴγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασσαν. Πέρσαι 6 μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγον· Κροῖσος δὲ παρεών τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει, εἶπε πρὸς τὸν Καμβύσέα τάδε· “Ἐμοὶ μὲν νυν, ὦ παῖ Κῦρου, οὐ δοκέεις ὁμοῖος εἶναι τῷ πατρί· οὐ γὰρ κω τοί ἐστι υἱὸς οἶόν σε ἐκείνος κατελίπετο.” ἦσθη τε ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης, καὶ ἐπαίνειε 8 τὴν Κροίσου κρίσιν. Τούτων δὴ ὦν ἐπιμνησθέντα, 35 ὀργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πηρξάσπεα· “Σὺ νῦν μάθε αὐτοὺς, εἰ λέγουσι Πέρσαι ἀληθῆα, εἴτε αὐτοὶ λέγοντες ταῦτα παραφρονέουσιν. εἰ μὲν γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε, 2 ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροις, βαλὼν τύχοιμι μέσης τῆς καρδίας, Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ ἀμάρτω, φάναι Πέρσας τε λέγειν ἀληθῆα, καὶ μὲ μὴ σωφρονεῖν.”

- 3 Ταῦτα δὲ εἰπόντα, καὶ διατείναντα τὸ τόξον, βαλέειν τὸν παῖδα· πεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, ἀνασχίζειν αὐτὸν κελύειν, καὶ σκέψασθαι τὸ βλήμα· ὥς δὲ ἐν τῇ καρδίῃ εὐρεθῆναι ἐνεόντα τὸν οἰστὸν, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, γελάσαντα, καὶ περιχαρέα γενόμενον· “ Πρήξασπες, ὥς μὲν ἔγωγε οὐ μαίνομαι, Πέρσαι τε παραφρονέουσι, δηλὰ τοι γέγονε. νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα εἶδες ἥδη πάντων ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;” Πρηξάσπεα δὲ ὀρέοντα ἄνδρα οὐ φρενήρεα, καὶ περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα, εἰπεῖν· “ Δέσποτα, οὐδ’ ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.” Τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο· ἐτέρωδὲ δὲ Περσέων, ὁμοῖα τοῖσι πρώτοισι, δυνάδεα ἐπ’ οὐδεμιῇ αἰτίῃ ἀξιώχρεφ’ ἐλὼν, ζῶντας ἐπὶ κεφαλὴν κατῶρυξε.
- 36 Ταῦτα δὲ μιν ποιεῦντα ἐδικαίωσε Κροίσος ὁ Λυδὸς νουθετῆται τοισίδε τοῖσι ἔπεσι· “ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε· ἀλλ’ ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτόν. ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι· σοφὸν δὲ ἡ προμηθίη. σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας, σεωυτοῦ πολιήτας, ἐπ’ οὐδεμιῇ αἰτίῃ ἀξιώχρεφ’ ἐλὼν· κτείνεις δὲ παῖδας. ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιήης, ὅρα ὅπως μὴ σευ ἀποστήσονται Πέρσαι. ἐμοὶ δὲ πατὴρ σὸς Κῦρος ἐνετέλλετο πολλὰ κελύων σὲ νουθετεῖν, καὶ ὑποτίθεσθαι ὅ τι ἂν εὐρίσκω ἀγαθόν.” Ὁ μὲν δὲ εὖνοϊαν φαίνων συνεβούλευε οἱ ταῦτα. ὁ δ’ ἀμείβετο τοῖσδε· “Σὺ καὶ ἐμοὶ τολμᾷς συμβουλευεῖν, ὃς χρηστῶς μὲν τὴν σεωυτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συνεβούλευσας, κελύων αὐτὸν Ἀράξεια ποταμὸν διαβάτῃα ἰέναι ἐπὶ Μασσαγέτας, βουλομένων ἐκείνων διαβαίνειν εἰς τὴν ἡμετέραν; καὶ ἀπὸ μὲν σεωυτόν ὤλεσας, τῆς σεωυτοῦ πατρίδος κακῶς προστάς· ἀπὸ δὲ ὤλεσας

OL. 68. 4—64. 2.]

Κῦρον, πειθόμενόν σοι. ἀλλ' οὐ τι χαίρων· ἐπεὶ τοι 8
καὶ πάλαι ἐς σέ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι." Ταῦτα δὲ εἶπας, ἐλάβανε τὸ τόξον ὡς κατατοξεύσων 8
αὐτόν. Κροῖσος δὲ ἀναδραμὼν ἔθεε ἕξω· ὁ δὲ, ἐπεὶ τε
τοξεύσαι οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο τοῖσι θεράπουσι, λαβόντας
μιν ἀποκτείνειν. οἱ δὲ θεράποντες, ἐπιστάμενοι τὸν τρό- 7
πον αὐτοῦ, κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον· ἐπὶ τῷδε τῷ
λόγῳ, ὥστε εἰ μὲν μεταμελήσει τῷ Καμβύσῃ, καὶ ἐπι-
ζητήσῃ τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ, ἐκφήναντες αὐτόν, δῶρα
λάμβανονται ζῳάγρια Κροῖσου· ἣν δὲ μὴ μεταμέλῃται,
μηδὲ ποθῇ μιν, τότε καταχρήσθαι. Ἐπόθησέ τε δὴ ὁ 8
Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ
ὑστερον· καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο, ἐπήγγελλον
αὐτῷ ὡς περιείη. Καμβύσης δὲ "Κροῖσῳ μὲν συνήδε- 9
σθαι, ἔφη, περιέοντι· ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιή-
σαντας ἀκαποροῖξεσθαι, ἀλλ' ἀποκτενέειν." καὶ
ἐποίησε ταῦτα.

Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς 37
ἐυμάχους ἐξεμαίνετο, μένων ἐν Μέμφι, καὶ θήκας τε
παλαιὰς ἀνοίγων, καὶ σκεπτόμενος τοὺς νεκρούς. ἐς δὲ 2
δὴ καὶ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἤλθε, καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλ-
ματι κατεγέλασε. ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῷγαλμα
τοῖσι Φοινικηίοισι Παταικοῖσι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ
Φοίνικες ἐν τῇσι πρώρησι τῶν τριήρων περιάγουσι. 38
δὲ 3
δὲ τούτους μὴ ὀπώπее, ἐγὼ δὲ οἱ σημανέω πνυμαίου
ἀνδρὸς μίμησις ἐστι. Ἐσῆλθε δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων
τὸ ἱρὸν, ἐς τὸ οὐ θεμιτόν ἐστι ἐσιέναι ἄλλον γε ἢ τὸν
ἱερά· ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐνέπρησε, πολλὰ κατα-
σκώψας. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὁμοία τοῦ Ἡφαίστου· τοῦ- 4
του δὲ σφας παῖδας λέγουσι εἶναι. Πανταχῇ ὧν 38
μοι δῆλόν ἐστι, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ

2 ἂν ἱροῖσί τε καὶ νομαίοισι ἐπεπείρησε καταγελᾶν. εἰ γάρ
 τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελύων νό-
 μους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψά-
 μενοι ἂν ἐλοίατο ἕκαστοι τοὺς ἐωντῶν· οὕτω νομίζουσι
 πολὺ τι καλλίστους τοὺς ἐωντῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι.
 3 οὐκ ὡς οἶκος ἐστὶ ἄλλον γε δὴ ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλωτα
 4 τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. Ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ
 τοὺς νόμους πάντες οἱ ἄνθρωποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλ-
 λοις τεκμηρίοις πάρεστι σταθμώσασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ
 5 τῷδε. Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἐωντοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων
 τοὺς παρόντας, εἶρετο “ἐπὶ κόσφῳ ἂν χρήματι βουλοίατο
 τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι.” οἱ δὲ ἐπ’
 6 οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα
 καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς
 γονέας κατεσθίουσι, εἶρετο, παρόντων τῶν Ἑλλήνων
 καὶ δι’ ἑρμηνέος μανθάνοντων τὰ λεγόμενα, “ἐπὶ τίνι
 χρήματι δεξαίαι” ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατα-
 7 καίειν πυρί.” οἱ δὲ, ἀμβώσαντες μέγα, εὐφημέειν μιν
 8 ἐκέλευον. Οὕτω μὲν νυν ταῦτα νενόμισται· καὶ ὁρθῶς
 μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα
 φήσας εἶναι.

39 Καμβύσεω δὲ ἐπ’ Αἴγυπτον στρατευομένου, ἐποιή-
 σαντο καὶ Λακεδαιμόνιοι στρατῆρην ἐπὶ Σάμον τε καὶ
 525. 3 Πολυκράτεα τὸν Αἰάκεος, ὃς ἔσχε Σάμον ἐπανάστās· καὶ
 τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι ἀδελ-
 φείοις Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε· μετὰ δὲ,
 τὸν μὲν αὐτῶν ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα
 ἐξελύσας, ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον· ἴσχωρ δὲ, ξεινητὴν
 Ἀμάσι τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ συνελήκατο, πέμπων τε
 2 δῶρα, καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ’ ἐκείνου. Ἐν χρόνῳ δὲ
 ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αἰζέτο,

ΟΙ. 68. 4.]

καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν ἄλλην
 Ἑλλάδα. ὅκου γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ 4
 ἐχώρει εὐτυχέως. ἔκτετο δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατόν,
 καὶ χιλίους τοξότας· ἔφερε δὲ καὶ ἡγε πάντας, διακρίνων
 οὐδένα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον ἀποδιδοὺς 5
 τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβῶν. συχνὰς μὲν δὴ τῶν 6
 νήσων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄσπεα· ἐν δὲ
 δὴ καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι,
 ναυμαχίῃ κρατήσας εἶλε, οἱ τὴν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος
 τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὥρξαν. Καί κως 40
 τὸν Ἀμασιν εὐτυχέων μεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἔλάν-
 θανε, ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές. πολλῶ δὲ ἔτι πλευνός 2
 οἱ εὐτυχίης γινομένης, γράψας ἐς βιβλίον τάδε, ἐπέ-
 στείλε ἐς Σάμον· “Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει.
 ‘Ἦδὺ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξείνον εὖ πηρὶ- 3
 σοντα· ἐμοὶ δὲ αἱ σαι μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι,
 τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὥς ἔστι φθονερόν. καὶ κως βού- 4
 λομαι, καὶ αὐτὸς, καὶ τῶν ἀν κήδωμαι, τὸ μὲν τι εὐτυ-
 χέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν· καὶ οὕτω
 διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσσω, ἢ εὐτυχέειν τὰ
 πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ὅστις ἐς 5
 τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρύρριζος, εὐτυχέων τὰ
 πάντα. Σὺ δὲ νῦν ἐμοὶ πειθόμενος, ποιήσων πρὸς τὰς 6
 εὐτυχίας τοιάδε· φροντίσας τὸ ἀν εὖρης εἶναι τοι πλεί-
 στου ἀξίον, καὶ ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένη μάλιστα τὴν ψυ-
 χὴν ἀλγήσεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτω, ὅκως μηκέτι ἦξει ἐς
 ἀνθρώπους. ἦν τε μὴ ἐναλλάξ ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου αἱ 7
 εὐτυχίαι τοι ταῖσι πάθαισι προσπίπτωσι, τρόπῳ τῷ ἐξ
 ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἀέο.” Ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ 41
 Πολυκράτης, καὶ νόφ λαβὼν ὥς οἱ εὖ ὑπετίθετο Ἀμασις,
 ἐδίξητο ἐπ' ᾧ ἀν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσθηθεῖ ἀπολο-

- 2 μένη τῶν κειμηλίων· διζήμενος δ' εὗρισκε τόδε. ἦν οἱ σφρηγὶς τὴν ἐφόρει χρυσόδετος, σμαράγδου μὲν λίθου ἐοῦσα, ἔργον δὲ ἦν Θεοδώρου τοῦ Τηλεκλέος Σαμίου· ἐπεὶ ὦν ταύτην οἱ ἐδόκεε ἀποβαλέειν, ἐποίεε τοιαῦδε.
- 3 πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτήν· μετὰ δὲ, ἀναγαγεῖν ἐκέλευε ἐς τὸ πέλαγος· ὥς δὲ ἀπὸ τῆς νήσου ἐκὰς ἐγένετο, περιελόμενος τὴν σφρηγίδα, πάντων ὁρεόντων τῶν συμπλῶν, ρίπτει ἐς τὸ πέλαγος· τοῦτο δὲ ποιήσας, ἀπέπλεε. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ οἰκία, συμ-
- 42 φορῇ ἐχρήτο. Πέμπτη δὲ ἦ ἔκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, τάδε οἱ συνήνεκε γενέσθαι. ἀνὴρ ἁλιεὺς, λαβὼν ἰχθὺν μέγαν τε καὶ καλὸν, ἡξίου μιν Πολυκράτει δῶρον δοθῆναι· φέρων δὴ ἐπὶ τὰς θύρας, Πολυκράτει ἔφη
- 2 ἐθέλειν ἐλθεῖν ἐς ὄψιν. χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου, ἔλεγε, διδοὺς τὸν ἰχθύν, “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἐλὼν, οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν ἐς ἀγορὴν, καίπερ γε ἐὼν ἀποχειροβίωτος, ἀλλὰ μοι ἐδόκεε σεῦ τε εἶναι ἄξιος καὶ τῆς σῆς
- 3 ἀρχῆς· σοὶ δὴ μιν φέρων δίδωμι.” Ὁ δὲ, ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι, ἀμείβεται τοῖσδε· “Κάρτα τε εὖ ἐποίησας· καὶ χάρις διπλὴ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ δώρου· καὶ σε ἐπὶ δεῖπνον καλέομεν.” Ὁ μὲν δὴ ἁλιεὺς, μέγα ποιεύμενος ταῦτα, ἦϊε ἐς τὰ οἰκία· τὸν δὲ ἰχθύν τάμνοντες οἱ θεράποντες, εὗρισκονσι ἐν τῇ νηδίᾳ αὐτοῦ ἐνεοῦσαν τὴν Πολυκράτεος σφρηγίδα· ὥς δὲ εἰδὼν τε καὶ ἔλαβον τάχιστα, ἔφερον κεχαρηκότες παρὰ τὸν Πολυκράτα· διδόντες δὲ οἱ τὴν σφρηγίδα, ἔλεγον ὅτεφ τρόπῳ εὐρέθη. Τὸν δὲ ὥς ἐσηλθε θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα, γράφει ἐς βιβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντά μιν οἷα καταλελαβήκει·
- 43 γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε. Ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἀμασις τὸ βιβλίον τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦκον, ἔμαθε ὅτι ἐκκομίσαι τε ἀδύνατον εἴη ἀνθρώπῳ ἀνθρώπων

OI. 68. 4.]

ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρήγματος, καὶ ὅτι οὐκ εὖ
τελευτήσῃν μέλλει Πολυκράτης, εὐτυχέων τὰ πάντα· ὅς
καὶ τὰ ἀποβάλλει, εὐρίσκει. πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς 2
Σάμον, διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινίην. τοῦ δὲ εἵνεκα ταῦτα
ἐποίησε, ἵνα μὴ, συντυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης Πολυ-
κράτεια καταλαβούσης, αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν ὡς
περὶ ξείνου ἀνδρός.

Ἐπὶ τούτων δὴ ὢν τὸν Πολυκράτεια, εὐτυχεόντα 44
τὰ πάντα, ἐστρατεύοντο Λακεδαιμόνιοι, ἐπικαλεσαμένων
τῶν μετὰ ταῦτα Κυδωνίην τὴν ἐν Κρήτῃ κτισάντων Σα-
μίων. Πολυκράτης δὲ πέμψας παρὰ Καμβύσεια τὸν 2
Κύρου, συλλέγοντα στρατὸν ἐπ' Αἴγυπτον, ἐδέσθη ὅπως
ἂν καὶ παρ' ἑωυτὸν πέμψας ἐς Σάμον, δέοιτο στρατοῦ.
Καμβύσης δὲ ἀκούσας τούτων, προθύμως ἔπεμψε ἐς 8
Σάμον, δεόμενος Πολυκράτεια στρατὸν ναυτικὸν ἅμα
πέμψαι ἑωυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον. ὁ δὲ, ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν 4
τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, ἀπέπεμπε τεσ-
σεράκοντα τριήρεσι, ἐντειλάμενος Καμβύσῃ ὀπίσω τού-
τους μὴ ἀποπέμπειν. Οἱ μὲν δὴ λέγουσι τοὺς ἀπο- 45
πεμφθέντας Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτεια οὐκ ἀπικέσθαι ἐς
Αἴγυπτον· ἀλλ' ἐπεὶ τε ἐγένοντο ἐν Καρπάθῳ πλείοντες,
δοῦναί σφι λόγον, καὶ σφι ἀδεῖν τὸ προσωτέρω μηκέτι
πλέειν· οἱ δὲ λέγουσι, ἀπικομένους τε ἐς Αἴγυπτον καὶ
φυλασσομένους, ἐνθεῦτεν αὐτοὺς ἀποδρῆναι· καταπλέ- 8
ουσι δὲ ἐς τὴν Σάμον Πολυκράτης νηυσὶ ἀντιάσας, ἐς
μάχην κατέστη· νικήσαντες δὲ οἱ κατιόντες, ἀπέβησαν
ἐς τὴν νῆσον· πεζομαχίσαντες δὲ ἐν αὐτῇ, ἐσώθησαν·
καὶ οὕτω δὴ ἔπλεον ἐς Λακεδαίμονα. Εἰσὶ δὲ, οἱ λέγουσι 8
τοὺς ἀπ' Αἴγυπτου νικῆσαι Πολυκράτεια· λέγοντες, ἔμοι
δοκέειν, οὐκ ὀρθῶς. οὐδὲν γὰρ ἔδεε σφέας Λακεδαι-
μόνιους ἐπικαλέεσθαι, εἴπερ αὐτοὶ ἱκανοὶ ἦσαν Πολυ-

4 κράτεα παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοισι, οὐδὲ λόγος
 αἰρέει, τῷ ἐπίκουροί τε μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκῆῃσι
 ἦσαν πλήθει πολλοί, τούτων ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων,
 5 ἐόντων ὀλίγων, ἐσωσθῆναι. τῶν δὲ ὑπ' ἐωυτῶ ἐόντων
 πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς
 τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας, εἶχε ἐτοίμους, ἦν ἄρα προ-
 διδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι
 46 τοῖσι νεωσοίοις. Ἐπεὶ τε δὲ οἱ ἐξελασθέντες
 Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτους ἀπίκοντο ἐς τὴν Σπάρτην,
 καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, ἔλεγον πολλὰ, οἷα κάρτα
 2 δεόμενοι. οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο,
 τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα ἐπιλεληθέναι, τὰ δὲ ὕστερα οὐ
 συνίεναι. μετὰ δὲ ταῦτα, δεύτερα καταστάντες, ἄλλο
 μὲν εἶπον οὐδὲν, θύλακον δὲ φέροντες, ἔφασαν “τὸν
 3 θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι.” οἱ δὲ σφι ὑπεκρίναντο,
 τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι· βοηθέειν δ' ὧν ἔδοξε αὐτοῖσι.
 47 Καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύοντο Λακεδαι-
 μόνιοι ἐπὶ Σάμον· ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι, εὐεργεσίας
 ἐκτίνοντες, ὅτι σφι πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοήθησαν
 2 ἐπὶ Μεσσηνίους· ὥς δὲ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, οὐκ οὕτω
 τιμωρῆσαι δεομένοισι Σαμίοις ἐστρατεύοντο, ὥς τίσα-
 σθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν ἦγον
 Κροίσφ, καὶ τοῦ θῶρηκος τὸν αὐτοῖσι Ἄμασις ὁ Αἰγύ-
 2 πτου βασιλεὺς ἔπεμψε δῶρον. καὶ γὰρ θῶρηκα ἐλή-
 σαντο τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι· ἐόντα
 μὲν λίνεον, καὶ ζώων ἐνυφασμένων συχνῶν, κεκοσμη-
 4 μένον δὲ χρυσῷ καὶ εἰρίοις ἀπὸ ξύλου. τῶν δὲ εἵνεκα
 θωμᾶσαι ἄξιον, ἀρπεδόνῃ ἐκάστη τοῦ θῶρηκος ποιέει·
 ἐοῦσα γὰρ λεπτή, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἐωυτῇ τριηκοσίας
 καὶ ἐξήκοντα, πάσας φανέρως. τοιοῦτος ἑτερός ἐστι καὶ
 τὸν ἐν Λίνδῳ ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίῃ Ἄμασις.

ΟΙ. 68 4.]

Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σά- 48
 μον, ὥστε γενέσθαι, καὶ Κορίνθιοι προθύμως. ὕβρισμα 2
 γὰρ καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον γε-
 νεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, κατὰ δὴ τὸν
 αὐτὸν χρόνον τοῦ κρητήρος τῇ ἀρπαγῇ γεγονός. Κερ- 8
 κυραῖων γὰρ παῖδας τριηκοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων
 Περιάνδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε παρὰ Ἀλυ-
 άττεα ἐπ' ἐκτομῇ. προσχόντων δὲ ἐς τὴν Σάμον τῶν 4
 ἀγόντων τοὺς παῖδας Κορινθίων, πυθόμενοι οἱ Σάμοι
 τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο ἐς Σάρδεις, πρῶτα μὲν τοὺς
 παῖδας ἐδίδαξαν ἱροῦ ἀψασθαι Ἀρτέμιδος· μετὰ δέ, οὐ
 περιορέοντες ἀπέλκειν τοὺς ἰκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, σιτίων
 δὲ τοὺς παῖδας ἐργόντων Κορινθίων, ἐποίησαντο οἱ Σά-
 μοι ὀρθήν, τῇ καὶ νῦν ἐτι χρέωνται κατὰ ταῦτά. νυκτὸς 6
 γὰρ ἐπιγενομένης, ὅσον χρόνον ἰκέτενον οἱ παῖδες, ἴστα-
 σαν χοροὺς παρθένων τε καὶ ἡϊθέων· ἰστάντες δὲ τοὺς
 χοροὺς, τρωκτὰ σησάμου τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νό-
 μων φέρεσθαι, ἵνα ἀρπάζοντες οἱ τῶν Κερκυραίων παῖδες
 ἔχοιεν τροφήν. ἐς τοῦτο δὲ τότε ἐγίνετο, ἐς ὃ οἱ Κορίν- 6
 θιοι, τῶν παιδῶν οἱ φύλακοι, οἶχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς
 δὲ παῖδας ἀπήγαγον ἐς Κέρκυραν οἱ Σάμοι. Εἰ 49
 μὲν νυν Περιάνδρου τελευτήσαντος τοῖσι Κορινθίοισι
 φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραίους, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελά-
 βοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ταύτης εἵνεκεν
 τῆς αἰτίας. νῦν δὲ αἰεὶ, ἐπεὶ τε ἔκτισαν τὴν νήσον, εἰσὶ 2
 διάφοροι ἔοντες ἑωυτοῖσι. τούτων ὧν εἵνεκεν ἀπεμνη-
 σικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. Ἀπέπεμπε δὲ ἐς 8
 Σάρδεις ἐπ' ἐκτομῇ Περιάνδρος, τῶν πρώτων Κερκυραίων
 ἐπιλέξας τοὺς παῖδας, τιμωρεύμενος· πρότεροι γὰρ οἱ
 Κερκυραῖοι ἤρξαν ἐς αὐτὸν πρῆγμα ἀτάσθαλον ποιήσαν-
 τες. Ἐπεὶ τε γὰρ τὴν ἑωυτοῦ γυναῖκα Μέλισσαν 50

Περίανδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοιήνδε οἱ ἄλλην συνέβη πρὸς τῇ γεγονυίᾳ γενέσθαι. ἦσαν οἱ ἐκ Μελίσσης δύο παῖδες, ἡλικίην ὁ μὲν, ἑπτακαίδεκα, ὁ δέ, ὀκτωκαίδεκα ἔτεα γεγονώς. τούτους ὁ μητροπάτωρ Προκλῆς, ἐὼν Ἐπιδαύρου τύραννος, μεταπεμψάμενος παρ' ἐωντὸν, ἐφιλοφρονέετο, ὡς εἰκὸς ἦν, θυγατρὸς ἐόντας τῆς ἐωντοῦ

3 παῖδας. ἐπεὶ τε δέ σφεας ἀπεπέμπετο, εἶπε προπέμπων αὐτούς· “Ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, δς ὑμέων τὴν μητέρα

4 ἀπέκτεινε;” Τοῦτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσβύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποιήσατο· ὁ δέ νεώτερος, τῷ οὐνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας οὕτω, ὥστε ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον, ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν πατέρα οὔτε προσεῖπε, διαλεγομένων τε οὔτε προσδιελέγετο, ἰστο-

5 ρεόντι τε λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δέ μιν, πέρι θυμῷ ἐχόμενος, ὁ Περίανδρος ἐξελαύνει ἐκ τῶν οἰκίων.

51 Ἐξελάσας δὲ τοῦτον, ἰστόρει τὸν πρεσβύτερον τά σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δέ οἱ ἀπηγέετο, ὡς σφεας φιλοφρόνως ἐδέξατο· ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπεος τό σφι ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε οὐ νόφ λαβὼν,

2 οὐκ ἐμέμνητο. Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ οὐ σφι ἐκείνον ὑποθέσθαι τι· ἐλιπάρει τε ἰστορέων.

3 ὁ δέ, ἀναμνησθεὶς, εἶπε καὶ τοῦτο. Περίανδρος δὲ νόφ λαβὼν καὶ τοῦτο, καὶ μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν, ἧ ὁ ἐξελασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαίταν ἐποιέετο, ἐς τούτους πέμπων ἄγγελον, ἀπηγόρευε μὴ μιν δέκεσθαι

4 οἰκίοισι. ὁ δέ, ὅκως ἀπελαννόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπελαύνετ' ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης, ἀπειλούντός τε τοῦ Περίανδρου τοῖσι δεξαμένοισι, καὶ ἐξέργειν κελεύον-

5 τος. ἀπελαννόμενος δ' ἂν ἦι ἐπ' ἐτέρην τῶν ἐταίρων· οἱ δέ, ἄτε Περίανδρου ἐόντα παῖδα, καίπερ δειμαίνοντες,

52 ὁμως ἐδέκοντο. Τέλος δέ ὁ Περίανδρος κήρυγμα

OL 87. 8.]

ἐποιήσατο, ὅς ἂν ἡ οἰκίοισι ὑποδέξηται μιν, ἢ προσ-
 διαλεχθῇ, ἱρὴν ζήμην τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι ὀφεί-
 λειν, ὅσῃν δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ τοῦτο τὸ κήρυγμα,
 οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι, οὔτε οἰκίοισι δέκεσθαι ἤθε-
 λε· πρὸς δέ, οὐδὲ αὐτὸς ἐκείνος ἐδικαίειν πειρᾶσθαι
 ἀπειρημένου, ἀλλὰ διακαρτερίων ἐν τῇσι στοῇσι
 ἐκαλινδέετο. τετάρτη δ' ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περίανδρος 2
 ἀλousίσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, οἴκτειρε·
 ὑπεῖς δὲ τῆς ὀργῆς, ἥϊε ἀσσον, καὶ ἔλεγε· “ὦ παῖ, 3
 κότερα τούτων αἰρετώτερά ἐστι, ταῦτα τὰ νῦν ἔχων
 πρήσσεις, ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω,
 ταῦτα, εὐντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον, παραλαμβάνειν; ὅς
 ἐὼν ἐμός τε παῖς, καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς,
 ἀλήτην βίον εἴλεν, ἀντιστατέων τε καὶ ὀργῇ χρεώμενος
 ἐς τὸν σε ἥκιστα ἐχρῆν. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐτοῖσι 4
 ἐγγόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις· ἐμοὶ τε αὕτη
 γέγονε, καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι, ὅσῳ αὐτὸς
 σφε ἐξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν ὅσῳ φθονέεσθαι κρέσ- 5
 σον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν τι ἐς τοὺς τοκέας
 καὶ ἐς τοὺς κρέσσοντας τεθυμῶσθαι, ἀπιθὶ ἐς τὰ οἰκία.”
 Περίανδρος μὲν τούτοις αὐτὸν κατελάμβανε· ὁ δὲ ἄλλο 6
 μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, ἔφη δὲ μιν ἱρὴν ζήμην
 ὀφείλειν τῷ θεῷ, ἐωντῷ ἐς λόγους ἀπικόμενον. Μαθὼν 7
 δὲ ὁ Περίανδρος ὡς ἀπορόν τι τὸ κακὸν εἶναι τοῦ παιδὸς
 καὶ ἀνίκητον, ἐξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμπεται, στείλας
 πλοῖον, ἐς Κέρκυραν· ἐπεκράτεε γὰρ καὶ ταύτης. ἀπο- 8
 στείλας δὲ τούτον ὁ Περίανδρος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὸν
 πενθερόν Προκλέα, ὡς τῶν παρεόντων οἱ πρηγμάτων
 εὐντα αἰτιώτατον· καὶ εἴλε μὲν τὴν Ἐπίδαιρον, εἴλε δὲ
 αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώργησε. Ἐπεὶ δὲ, τοῦ χρόνου 53
 προβαίνοντος, ὃ τε Περίανδρος παρηβήκεε, καὶ συνεγι-

νώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρήγματα ἐποράν
 τε καὶ διέπειν, πέμψας ἐς τὴν Κέρκυραν, ἀπεκάλεε τὸν
 Λυκόφρονα ἐπὶ τὴν τυραννίδα· ἐν γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ
 τῶν παίδων οὐκ ἐνεώρα, ἀλλὰ οἱ κατεφαίνετο εἶναι νο-
 2 θέστερος. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἤξιωσε τὸν
 φέροντα τὴν ἀγγελίην. Περίαςδρος δὲ, περιεχόμενος
 τοῦ νεηνίω, δεύτερα ἀπέστειλε ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀδελφεήν,
 ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν μάλιστα ταύτῃ ἂν πεί-
 3 θεσθαι. ἀπικομένης δὲ ταύτης, καὶ λεγούσης· “ὦ παῖ,
 βούλειαι τὴν τε τυραννίδα ἐς ἄλλους πεσέειν, καὶ τὸν
 οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα μᾶλλον, ἢ αὐτὸς σφε
 ἀπελθὼν ἔχειν; ἀπιθι ἐς τὰ οἰκία, παῦσαι σεωντὸν
 4 ζῆμῶν. φιλοτιμίῃ, κτῆμα σκαίον· μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν
 ἰῶ. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι·
 πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ μητρῷα δεζήμενοι, τὰ πατρῷα ἀπέ-
 5 βαλον. τυραννίς, χρῆμα σφαλερόν· πολλοὶ δὲ αὐτῆς
 ἐρασταί εἰσι· ὁ δὲ, γέρων τε ἤδη καὶ παρηβηκώς. μὴ
 6 δῶς τὰ σεωντοῦ ἀγαθὰ ἄλλοισι.” Ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπα-
 γωγότατα, διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἔλεγε πρὸς
 αὐτόν. ὁ δὲ, ὑποκρινάμενος, ἔφη οὐδαμὰ ἤξειν ἐς Κό-
 ρινθον, ἥστ' ἂν πυνθάνηται περιέδντα τὸν πατέρα.
 7 Ἀπαγγειλάσης δὲ ταύτης ταῦτα, τὸ τρίτον Περίαςδρος
 κήρυκα πέμπει, βουλόμενος αὐτὸς μὲν ἐς Κέρκυραν ἦκεν·
 ἐκείνους δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπικόμενον, διάδοχον
 8 γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. Καταίνεσαντος δ' ἐπὶ τού-
 τοις τοῦ παιδὸς, ὁ μὲν Περίαςδρος ἐστέλλετο ἐς τὴν
 9 Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς οἱ ἐς τὴν Κόρινθον. μαθόντες δὲ
 οἱ Κερκυραῖοι τούτων ἕκαστα, ἵνα μὴ σφί Περίαςδρος ἐς
 τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεηνίσκον. Ἀντὶ
 τούτων μὲν Περίαςδρος Κερκυραῖους ἐτιμωρέετο.

54 Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὡς ἀπίκοντο,

OL. 68. 4.]

ἐπολιορκεον Σάμον. προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος, τοῦ μὲν πρὸς θαλάσση ἐστεῶτος πύργου κατὰ τὸ προάστειον τῆς πόλιος ὑπερέβησαν· μετὰ δὲ, αὐτοῦ βοηθήσαντος Πολυκράτεος χειρὶ πολλῇ, ἀπηλάσθησαν. κατὰ 2 δὲ τὸν ἐπάνω πύργον, τὸν ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὐρεος ἐπεόντα, ἐπεξῆλθον οἱ τε ἐπικούροι καὶ αὐτῶν Σαμίον συχνοί· δεξάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἔφευγον ὀπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον. Εἰ μὲν νυν οἱ παρόντες Λακεδαιμονίων ὁμοῖοι ἔγε- 55 νοντο ταύτην τὴν ἡμέρην Ἀρχίη τε καὶ Λυκώπη, αἰρήθη ἂν Σάμος. Ἀρχίης γὰρ καὶ Λυκώπης μούνοι συ- 2 νεσπεσόντες φεύγουσι ἐς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοισι, καὶ ἀποκληῖσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, ἀπέθανον ἐν τῇ πόλει τῇ Σαμίῳ. τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι 3 ἄλλῳ Ἀρχίῃ, τῷ Σαμίῳ τοῦ Ἀρχίεω, αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην· δῆμον γὰρ τούτου ἦν· ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα τε Σαμίους, καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον τοῦνομα τεθῆναι, ὅτι οἱ ὁ πατὴρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελεύτησε· τιμᾶν δὲ Σαμίους ἔφη, διότι ταφῆ- 56 ναί οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίῳ. Λακε- δαιμόνιοι δὲ, ὥς σφι τεσσεράκοντα ἐγεγόνεσαν ἡμέραι πολιορκέουσι Σάμον, ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Πελοπόννησον. ὥς 2 δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὤρμηται, λέγεται Πολυκράτεα ἐπιχώριον νόμισμα κόψαντα πολλὸν μολίβδου, καταχρυσώσαντα δοῦναί σφι· τοὺς δὲ δεξαμένους, οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι. Ταύτην πρώτην στρατηγὴν ἐς τὴν Ἀσίην Λακεδαιμόνιοι Δωριέες ἐποίησαντο.

Οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτεα στρατευσάμενοι Σαμί- 57 ων, ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ἀπολείπειν ἔμελλον, καὶ αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐς Σίφον· χρημάτων γὰρ ἐδέοντο· 2

τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον, ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετάλλων, οὕτω ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται, ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτάτοισι· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα τῷ ἐνιαυτῷ ἐκάστῳ χρήματα διενέμοντο. Ὅτε ὦν ἐποιεῦντο τὸν θησαυρὸν ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἶα τέ ἐστι πολὺν χρόνον παραμένειν. ἡ δὲ Πυθίη ἐχρησέ σφι τάδε·

- 4 Ἄλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανήϊα λευκὰ γένηται, λευκοφρὺς τ' ἀγορῇ, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς φράσσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν.

Τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορῇ καὶ τὸ πρυτανήϊον
 58 Παρίφ λίθῳ ἡσκημένα. Τοῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἶοί τε ἦσαν γινῶναι, οὔτε τότε ἰθὺς, οὔτε τῶν Σαμίων ἀπιγμένων. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον προσίσχον οἱ Σάμιοι, ἔπεμπον τῶν νεῶν μίαν, πρέσβεας
 2 ἄγουσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ παλαιὸν ἀπασαί αἱ νῆες ἦσαν μιλητιλίφεις· καὶ ἦν τοῦτο τὸ ἡ Πυθίη προηγόρευε τοῖσι Σιφνίοισι, φυλάξασθαι τὸν ξύλινον λόχον κελεύ-
 3 ουσαι, καὶ κήρυκα ἐρυθρόν. Ἀπικόμενοι ὦν οἱ ἄγγελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι χρήσαι· οὐ φασκόντων δὲ χρήσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι, οἱ Σάμιοι
 4 τοὺς χώρους αὐτῶν ἐπόρθεον. πυθόμενοι δ' ἰθὺς ἦγον οἱ Σίφνιοι βοηθέοντες, καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι, ἐσώθησαν· καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκληῖσθησαν τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων. καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα
 59 ἔπρηξαν. Παρὰ δὲ Ἑρμιονέων νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον, Ὑδρέην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, καὶ αὐτὴν Τροιζηνίοισι παρακατέθεντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην

OL 68. 4.]

τὴν ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν· οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, ἀλλὰ
 Ζακυνθίους ἐξελοῦντες ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ, 2
 καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἕτεα πέντε· ὥστε τὰ ἱρὰ τὰ ἐν
 Κυδωνίῃ ἑόντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες, καὶ τὸν τῆς
 Δικτύνης νηόν. ἔκτῳ δὲ ἔτει Αἰγινῆται αὐτοὺς ναυμαχίῃ 3
 νικήσαντες ἡνδραποδίσαντο μετὰ Κρητῶν· καὶ τῶν νηῶν
 καπρίους ἔχουσέων τὰς πρώρας ἡκρωτηρίασαν, καὶ ἀνέ-
 θεσαν ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Ἀθηναίης ἐν Αἰγίνῃ. Ταῦτα δὲ 4
 ἐποίησαν ἔχοντες Σαμίους Αἰγινῆται. πρότεροι
 γὰρ Σάμιοι, ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν Σάμῳ,
 στρατευσάμενοι ἐπ' Αἰγίαν, μεγάλα κακὰ ἐποίησαν
 Αἰγινήτας, καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτίη αὕτη.

Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίων μᾶλλον, ὅτι σφί τρία 60
 ἐστὶ μέγιστα ἀπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. οὐρέος
 τε ὑψηλοῦ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυῖας, τούτου
 ὄρυγμα, κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον. τὸ μὲν μήκος 2
 τοῦ ὀρύγματος, ἐπὶ τὰ στάδιοι εἰσι· τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος,
 ὁκτὼ ἐκάτερον πύδες. διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα 3
 εἰκοσιπῆχυ βάθος ὀρώρεται, τρίπουν δὲ τὸ εὖρος, δι' οὗ
 τὸ ὕδωρ, ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, παραγίνεται ἐς τὴν
 πόλιν, ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς. ἀρχιτέκτων δὲ τοῦ 4
 ὀρύγματος τούτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλίνος Ναυ-
 στρόφου. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν ἐστί. Δεύτερον 5
 δὲ, περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσῃ, βάθος κατὰ εἴκοσι
 ὀργυῖων· μήκος δὲ τοῦ χώματος, μέζον δύο σταδίων.
 Τρίτον δὲ σφί ἐξέργασται, νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν 6
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τοῦ ἀρχιτέκτων πρῶτος ἐγένετο Ροίκος
 Φίλεω ἐπιχώριος. Τούτων εἵνεκεν μᾶλλον τι περὶ
 Σαμίων ἐμήκυνα.

Καμβύση δὲ τῷ Κύρου, χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον 61
 καὶ παραφρονήσαντι, ἐπανίστάται ἄνδρες Μάγοι, δύο

Α. C. 522. ἀδελφεοί· τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπεε τῶν οἰκίαν
 2 μελεδωνόν· ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὢν οἱ ἐπανεστη,
 μαθὼν τε τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὥς κρύπτοιο γενόμενος,
 καὶ ὥς ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ
 3 πολλοὶ περιέοντα μιν εἰδείσαν. πρὸς ταῦτα βουλευσας
 τάδε, ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλῆυσιν. Ἦν οἱ ἀδελφεὸς,
 τὸν εἰπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος
 Σμέρδι τῷ Κύρου, τὸν ὁ Καμβύσης, εὐντα ἐωυτοῦ ἀδελ-
 4 φὸν ἀπέκτεινε· ἦν τε δι' ὁμοίους εἶδος τῷ Σμέρδι, καὶ δὴ
 καὶ οὐνομα τῶντ' εἶχε Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀνα-
 γνῶσας ὁ Μάγος Πατιζείθης, ὥς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει,
 5 εἶσε ἄγων ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο,
 κήρυκας τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε, καὶ δὴ καὶ ἐς Αἴγυπτον,
 προερόντα τῷ στρατῷ, ὥς Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἀκουστέα
 62 εἶη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω. Οἷ τε δὴ ὢν
 ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ'
 Αἴγυπτον ταχθεὶς, εὗρισκε γὰρ Καμβύσεα καὶ τὸν στρα-
 τὸν εὐντα τῆς Συρίας ἐν Ἀγβατάνοισι, προηγόρευε στὰς
 2 ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ Μάγου. Καμβύσης δὲ
 ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος, καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν
 ἀληθῆ, αὐτὸς τε προδεδόσθαι ἐκ Πηξάσπεος, (πεμφθέντα
 γὰρ αὐτὸν ὥς ἀποκτενέοντα Σμέρδιν, οὐ ποιῆσαι ταῦτα,)

3 βιλέψας ἐς τὸν Πηξάσπεα, εἶπε· “Πηξάσπε, οὕτω
 μοι διεπρήξαι τό τοι προσέθηκα πρῆγμα;” Ὁ δὲ εἶπε·
 “ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ, ὅπως κοτέ σοι
 Σμέρδις ἀδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανεστήκε, οὐδὲ ὅπως τι ἐξ
 ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, ποιήσας τὰ σύ με ἐκέλευες, ἔθαψά μιν
 4 χερσὶ τῆσι ἐμῶντοῦ. εἰ μὲν νυν οἱ τεθνεώτες ἀνεστιάσι,
 προσδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεια τὸν Μῆδον ἐπαναστήσε-
 σθαι· εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ τοῦ, οὐ μὴ τι τοι ἐκ γα

ΟΙ 64. 8.]

ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει. νῦν ὦν μοι δοκείει, 5
 μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα, ἐξετάζειν εἰρωτεύοντας παρ'
 ὅτου ἦκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέος ἀκούειν.”
 Ταῦτα εἰπавτος Πρηξάσπεος, ἤρесе γὰρ Καμβύση, αὐ- 63
 τῖκα μεταδιώκτος γενόμενος ὁ κήρυξ ἦκε. ἀπιγμένον δέ
 μιν εἶρετο ὁ Πρηξάσπης τάδε· “Ὁνθρωπε, φῆς γὰρ 2
 ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος· νῦν ὦν, εἶπας
 τὴν ἀληθίην, ἀπιθι χαίρων. κότερα αὐτός τοι Σμέρδις 3
 φαινόμενος ἐς ὅσιν ἐνετέλλετο ταῦτα, ἡ τῶν τις ἐκείνου
 ὑπηρετέων;” Ὁ δὲ εἶπε· “Ἐγὼ Σμέρδιν μὲν τὸν 4
 Κύρου, ἐξ ὅτου βασιλεὺς Καμβύσης ἤλασε ἐς Αἴγυπτον,
 οὐ κω ὅπωπα· ὁ δέ μοι Μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτρο-
 πον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετειλατο, φᾶς
 Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι
 πρὸς ὑμέας.” Ὁ μὲν δὴ σφί ἔλεγε, οὐδὲν ἐπικατε- 5
 ψευσμένος. Καμβύσης δὲ εἶπε· “Πρήξασπες, σὺ μὲν,
 οἷα ἀνὴρ ἀγαθὸς ποιήσας τὸ κελευόμενον, αἰτὴν ἐκπέ-
 φευγας· ἐμοὶ δὲ τίς ἂν εἴη Περσέων ὁ ἐπανεστεῶς,
 ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος;” Ὁ δὲ εἶπε· 6
 “Ἐγὼ μοι δοκῶ συνιέναι τὸ γεγονός τοῦτο, ὦ βασιλεῦ.
 οἱ Μάγοι εἰσὶ τοι οἱ ἐπανεστεῶτες, τόν τε ἔλιπες μελε-
 δωνὸν τῶν οἰκίων, Πατιζείθης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφεὸς
 Σμέρδις.” Ἐνθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεια τὸ Σμέρδιος 64
 οὐνομα, ἔτυψε ἡ ἀληθιῇ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου·
 ὃς ἐδόκει ἐν τῷ ὕπνῳ ἀπαγγεῖλαι τινὰ οἱ, ὥς Σμέρδις ἰζό-
 μενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ τοῦ
 οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὥς μάτην ἀπολωλεκὼς εἶη τὸν ἀδελ- 2
 φεόν, ἀπέκλειε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ, καὶ περιημε-
 κτήσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ, ἀναθρόσκει ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐν
 νόφ ἔχων τὴν ταχίστην ἐς Σοῦσα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὸν
 Μάγον. καὶ οἱ ἀναθρόσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, τοῦ κουλεοῦ 3

τοῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει· γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος
 4 παίει τὸν μηρόν· τρωματισθεὶς δὲ κατὰ τοῦτο τῇ
 αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν ἐπληξέ,
 ὥς οἱ καιρὶν ἔδοξε τετύφθαι, εἴρετο ὁ Καμβύσης ὁ
 τι τῇ πόλει οὖνομα εἴη. οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ἀγβάτανα.
 5 τῷ δὲ ἔτι πρότερον ἐκέχρηστο ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ἐν
 6 Ἀγβατάνοισι τελευτήσῃν τὸν βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι
 Μηδικοῖσι Ἀγβατάνοισι ἐδόκεε τελευτήσῃν γηραιὸς, ἐν
 τοῖσιν οἱ ἦν πάντα τὰ πρήγματα· τὸ δὲ χρηστήριον τοῖσι
 7 ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοισι ἔλεγε ἄρα. καὶ δὴ ὡς τότε
 ἐπειρεόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὖνομα, ὑπὸ τῆς
 συμφορῆς τῆς τε ἐκ τοῦ Μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ
 τρώματος, ἐσωφρόνησε· συλλαβὼν δὲ τὸ θεοπρόπιον,
 εἶπε· “Ἐνθαῦτα Καμβύσεια τὸν Κύρου ἐστὶ πεπρωμένον
 τελευτᾷν.”

- 65 Τότε μὲν τοσαῦτα· ἡμέρησι δὲ ὕστερον ὥς εἴκοσι
 μεταπεμψάμενος Περσέων τῶν παρεόντων τοὺς λογιμω-
 2τάτους, ἔλεγε σφί τάδε· “Ὁ Πέρσαι, καταλελάβηκέ
 με, τὸ πάντων μάλιστα ἔκρυπτον πρηγμάτων, τοῦτο ἐς
 ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γάρ, ἔων ἐν Αἰγύπτῳ, εἶδον ὅψιν
 3 ἐν τῷ ὕπνῳ, τὴν μηδαμὰ ὄφελον ἰδεῖν. ἐδόκεον δὲ μοι
 ἄγγελον ἔλθοντα ἐξ οἴκου ἀγγέλλειν, ὥς Σμέρδις ἰζό-
 4μενος ἐς τὸν βασιλεῖον θρόνον ψεύσειε τῇ κεφαλῇ τοῦ
 οὐρανοῦ. δείσας δὲ μὴ ἀπαυρεθῶ τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ
 ἀδελφεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα· ἐν τῇ γὰρ
 ἀνθρωπητῇ φύσει οὐκ ἐνὴν ἄρα τὸ μέλλον γίνεσθαι
 ἀποτρέπειν· ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος Πρηξάσπεα ἀποπέμψω ἐς
 5 Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σμέρδιον. ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ
 τοσοῦτου, ἀδεῶς διαιτώμην, οὐδαμὰ ἐπιλεξάμενος μὴ
 κοτέ τίς μοι, Σμέρδιος ὑπαραιρημένου, ἄλλος ἐπανασταίη
 6 ἀνθρώπων. παντὸς δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἁμαρτῶν,

ΟΙ. 64. 8.]

ἀδελφεοκτόνος τε, οὐδὲν δέον, γέγονα, καὶ τῆς βασιληΐης
οὐδὲν ἥσσον ἐστέρημαι. Σμέρδης γὰρ δὴ ἦν ὁ Μάγος,
τόν μοι ὁ δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψει ἐπαναστήσεσθαι.
Τὸ μὲν δὴ ἔργον ἐξέργασταί μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου ἱ
μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίζεσθε· οἱ δὲ ὑμῖν Μάγοι κρατέ-
ουσι τῶν βασιληϊῶν, τόν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν
οἰκίῳν, καὶ ὁ ἐκείνου ἀδελφεὸς Σμέρδης. τὸν μὲν νυν8
μάλιστα χρῆν, ἐμεῦ αἰσχυρὰ πρὸς τῶν Μάγων πεπονθό-
τος, τιμωρεῖν ἐμοί, οὗτος μὲν ἀνοσίφ' μόρῳ τετελεύτηκε
ὑπὸ τῶν ἐωυτοῦ οἰκηϊοτάτων. Τούτου δὲ μηκέτι ἐόντος,9
δεύτερα τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὦ Πέρσαι, γίνεται μοι ἀνα-
γκασιότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω μοι γενέσθαι, τελευτῶν
τὸν βίον. καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω, θεοὺς τοὺς βασι-10
λήϊους ἐπικαλέων, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, καὶ μάλιστα Ἀχαι-
μενιδέων τοῖσι παρεούσι, μὴ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην
αὐτὶς ἐς Μήδους περιελθούσαν· ἀλλ', εἴτε δόλφ' ἔχουσι
αὐτὴν κτησάμενοι, δόλφ' ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων· εἴτε
καὶ σθένει τ' ἐφ' κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερόν
ἀνασώσασθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῖσι ὑμῖν γῇ τε καρπὸν11
ἐκφέρου, καὶ γυναῖκές τε καὶ ποίμνια τίκτοιεν, εὐοῦσι ἐς
τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέροισι· μὴ ἀνασώσαμένοισι δὲ
τὴν ἀρχήν, μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, τὰ ἐναντία
τούτοις ἀρέομαι ὑμῖν γενέσθαι· καὶ πρὸς ἔτι τούτοις,
τὸ τέλος Περσέων ἐκάσθ' ἐπιγενέσθαι οἷον ἐμοί ἐπιγέ-
γονε." Ἄμα τε εἶπας ταῦτα ὁ Καμβύσης, ἀπέκλαιε12
πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πρῆξιν. Πέρσαι δ' ὥς τὸν βασι-66
λέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες τὰ τε ἐσθῆτος ἐχόμενα
εἶχον, ταῦτα κατηρέκοντο, καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνην διεχρέ-
ωντο. μετὰ δὲ ταῦτα, ὥς ἐσφακέλισέ τε τὸ δούτιον, καὶ2
ὁ μηρὸς τάχιστα ἐσάπη, ἀπήνεκε Καμβύσεα τὸν Κύρου, ^{Α. α.} ^{629—}
βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἐπτά ἔτη καὶ μῆνας πέντε, ^{632.}

- ἄπαιδα δὲ τὸ παράπαν ἔοντα ἔρσηνος καὶ θήλεος γόνου.
- 8 Περσέων δὲ τοῖσι παρικοῦσι ἀπιστίῃ πολλὴ ὑπεκένυτο, τοὺς Μάγους ἔχειν τὰ πρήγματα· ἀλλ' ἠπιστάτο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ τοῦ Σμέρδιδος 4 θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν. οὗτοι μὲν νυν ἠπιστάτο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα· δεινῶς γὰρ καὶ ὁ Πρηξάσπης ἔξαρκος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλές, Καμβύσεω τετελευτηκότος, φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολωλέκεναι αὐτοχειρίῃ.
- 67 Ὁ μὲν δὴ Μάγος, τελευτήσαντος Καμβύσεω, ἀδεῶς ἐβασίλευσε, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιδος τοῦ Κύρου, μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύσῃ ἐς τὰ 2 ὀκτῶ ἔτεα τῆς πληρώσεως. ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους πάντας εὐεργεσίας μεγάλας, ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, πάρεξ αὐτῶν 18 Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ Μάγος ἐς πᾶν ἔθνος τῶν ἤρχε, προεῖπε ἀτελεῖν εἶναι στρατηγίας καὶ φόρου ἐπ' ἔτεα τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος 20 ἐς τὴν ἀρχήν. Ὀγδόῃ δὲ μηνὶ ἐγένετο κατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε. Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς, γένει 2 δὲ καὶ χρήμασι ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων. οὗτος ὁ Ὀτάνης πρῶτος ὑπόπτευσε τὸν Μάγον, ὥς οὐκ εἴη ὁ Κύρου Σμέρδιδος, ἀλλ' ὅσπερ ἦν· τῇδε συμβαλλεόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοίτα ἐκ τῆς ἀκροπόλιος, καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλεε ἐς ὅψιν ἐωυτῷ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. 8 ὑπόπτευσας δὲ μιν, ἐποίησε τάδε. Ἔσχε αὐτοῦ ὁ Καμβύσης θυγατέρα, τῇ οὖνομα ἦν Φαίδιμη· τὴν αὐτὴν δὴ ταύτην εἶχε τότε ὁ Μάγος, καὶ ταύτην τε συνοικεε, καὶ 4 πέμπων δὴ ὧν ὁ Ὀτάνης παρὰ ταύτην τὴν θυγατέρα,

ΟΙ. 64. 8.]

ἐπυνθάνετο παρ' ὅτεφ ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴ τε μετὰ
 Σμέρδιος τοῦ Κύρου, εἴ τε μετὰ ἄλλου τευ. ἡ δέ οἱς
 ἀντέπεμπε, φαμένη οὐ γινώσκειν· οὔτε γὰρ τὸν Κύρου
 Σμέρδιν ἰδέσθαι οὐδαμᾶ, οὔτε ὅστις εἴη ὁ συνοικέων
 αὐτῇ εἰδέναι. ἔπεμπε δεύτερα ὁ Ὀτάνης, λέγων· “Εἰς
 μὴ αὐτῇ Σμέρδιν τὸν Κύρου γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ
 Ἀτόσσης πύθευ ὅτεφ τούτφ συνοικέει αὐτῇ τε ἐκείνη,
 καὶ σύ. πάντως γὰρ δὴ κου τόν γε ἐωυτῆς ἀδελφεὸν
 γινώσκει.” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ· “Οὔτε γ
 Ἀτόσση δύναμαι ἐς λόγους ἐλθεῖν, οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν
 ἰδέσθαι τῶν συγκατημένων γυναικῶν· ἐπεὶ τε γὰρ τά-
 χιστα οὗτος ὄνθρωπος, ὅστις κοτέ ἐστι, παρέλαβε
 τὴν βασιλιήν, διέσπειρε ἡμέας, ἄλλην ἄλλη τάξας.” 69
 Ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ Ὀτάνῃ, μᾶλλον κατεφαίνετο τὸ
 πρῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει παρ' αὐτὴν, λέ-
 γουσάν ταῦτα· “ὦ θυγάτερ, δεῖ σε, γεγονυῖαν εὖ, κίν- 2
 δυνον ἀναλαβέσθαι τὸν ἄν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύη.
 εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐστὶ ὁ Κύρου Σμέρδης, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω
 ἐγὼ, οὗ τοι μιν, σοί τε συγκοιμώμενον καὶ τὸ Περσέων
 κράτος ἔχοντα, δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ δοῦναι
 δίκην. νῦν ὃν ποιήσον τάδε· ἐπεὰν σοι συνεύδῃ, καὶ 3
 μάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον, ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα. καὶ 4
 ἢν μὲν φαίνεται ἔχων ὦτα, νόμιζε σεωυτὴν Σμέρδι τῷ
 Κύρου συνοικέειν· ἢν δὲ μὴ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγφ
 Σμέρδι.” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ Φαιδίμη, φαμένη 5
 “κινδυνεύσειν μεγάλως, ἢν ποιῇ ταῦτα. ἢν γὰρ δὴ μὴ
 τυγχάνῃ τὰ ὦτα ἔχων, ἐπίλαμπτος δὲ ἀφάσσουσα ἔσται,
 εὖ εἰδέναι ὡς αἰστώσει μιν. ὅμως μέντοι ποιήσῃ ταῦτα.” 6
 ἡ μὲν δὴ ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσεσθαι. τοῦ
 δὲ Μάγου τούτου τοῦ Σμέρδιος Κύρος ὁ Καμβύσεω ἀρ-
 χων τὰ ὦτα ἀπέτεμε ἐπ' αἰτίῃ δὴ τιμὴ οὐ σμικρῇ. Ἡ 7

ὧν δὴ Φαίδιμη αὕτη, ἣ τοῦ Ὀτάνεω θυγάτηρ, πάντα ἐπιτελείουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, ἐπεὶ τε αὐτῆς μέρος ἐγίνετο τῆς ἀπίξιος παρὰ τὸν Μάγον, ἐν περιτροπῇ γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες φοιτεύουσι τοῖσι Πέρσῃσι, ἔλθοῦσα παρ' αὐτὸν ᾤδε. ὑπνωμένου δὲ καρτερῶς τοῦ Μάγου, ἤφασσε ὅτ' ὧτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὧτα, ὥς ἡμέρη τάχιστα ἐγγύονε, πέμψασα ἐσήμνηε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα.

- 70 Ὁ δὲ Ὀτάνης παραλαβὼν Ἀσπαθίνην καὶ Γωβρύην, Περσέων τε πρῶτους ἐόντας καὶ ἐωυτῇ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν, ἀπηγῆσατο πᾶν τὸ πρῆγμα· οἱ δὲ 2 καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτεον οὕτω τοῦτο ἔχειν. ἀνεύεικτος δὲ τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, ἐδέξαντο· καὶ ἔδοξε σφί, ἕκαστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι τούτον, τῷ 3 πιστεύει μάλιστα. Ὀτάνης μὲν νυν εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα· Γωβρύης δὲ, Μεγάβυζον· Ἀσπαθίνης δὲ, Ὑδάρνεα. 4 γεγονότων δὲ τούτων ἔξ, παραγίνεται ἐς τὰ Σοῦσα Δαρείος ὁ Ὑστάσπεος, ἐκ Περσέων ἦκων· τούτων γὰρ δὴ 5 ἦν οἱ ὁ πατὴρ ὑπαρχος. ἐπεὶ ὧν οὗτος ἀπῖκετο, τοῖσι ἔξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον προσεταιρίσασθαι.
- 71 Συνελθόντες δὲ οὗτοι, ἐόντες ἐπτὰ, ἐδίδουσάν σφισι πίστις καὶ λόγους. ἐπεὶ τε δὲ ἐς Δαρεῖον ἀπῖκετο γνῶ- 2 μὴν ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ σφί τάδε· “Ἐγὼ ταῦτα ἐδόκεον μὲν αὐτὸς μόνος ἐπίστασθαι, ὅτι τε ὁ Μάγος εἴη 3 βασιλεύων, καὶ Σμέρδης ὁ Κύρου τετελεύτηκε· καὶ αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἦκω σπουδῇ, ὥς συστήσων ἐπὶ τῷ 4 Μάγῳ θάνατον. ἐπεὶ τε δὲ συνήνεκε ὥστε καὶ ὑμέας εἰδέναι καὶ μὴ μόνον ἐμὲ, ποιέειν αὐτίκα μοι δοκεῖ, καὶ 4 μὴ ὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ ἄμεινον.” Εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ὀτάνης· “ὦ παῖ Ὑστάσπεος, εἰς τε πατρός ἀγαθοῦ, καὶ ἐκφαίνειν ζοικας σεωντὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν

ΟΙ. 64. 2.]

ἦσσω. τὴν μέντοι ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντά-
 χυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμ-
 βανε. δεῖ γὰρ πλεῖνας γενομένους, οὕτω ἐπιχειρεῖν."
 Λέγει πρὸς ταῦτα Δαρεῖος· "Ἄνδρες οἱ παρεόντες, θ
 τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω εἰ χρήσεσθε, ἐπίστασθε
 ὅτι ἀπολέεσθε κάκιστα. ἐξοίσει γάρ τις πρὸς τὸν Μάγον,
 ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα. μάλιστα μὲν νυνὶ
 ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐτῶν βαλόμενοι ποιέειν ταῦτα·
 ἐπεὶ τε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῖνας ἐδόκεε, καὶ ἐμοὶ
 ὑπερέβησθε, ἢ ποιέωμεν σήμερον, ἢ ἴστε, ὑμῖν ὅτι ἦν
 ὑπερπῆσθ' ἢ νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατή-
 γορος ἔσται, ἀλλὰ σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν
 Μάγον." Λέγει πρὸς ταῦτα Ὀτάνης, ἐπειδὴ ὥρα 72
 σπερχόμενον Δαρεῖον· "Ἐπεὶ τε ἡμέας συνταχύ-
 νειν ἀναγκάζεις, καὶ ὑπερβάλλεσθαι οὐκ ἐᾷς, ἴθι ἐξηγέο
 αὐτὸς ὅτεφ τρόπῳ πάριμεν ἐς τὰ βασιλῆϊα, καὶ ἐπιχει-
 ρήσομεν αὐτοῖσι. φυλακὰς γὰρ δὴ διεστωέσας οἰδᾷς κον 2
 καὶ αὐτὸς, εἰ μὴ ἰδὼν, ἀλλ' ἀκούσας· ἀς τέφ τρόπῳ
 περήσομεν;" Ἀμείβεται Δαρεῖος τοῖσδε· "Ὀτάνη, ἢ 8
 πολλὰ ἐστὶ τὰ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλώσαι, ἔργῳ δέ·
 ἄλλα δ' ἐστὶ τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργον δὲ οὐδὲν ἀπ'
 αὐτῶν λαμπρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς 4
 κατεστωέσας εἰούσας οὐδὲν χαλεπὰς παρελθεῖν. ταῦτο
 μὲν γὰρ, ἡμέων ἐόντων τοίων, οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει·
 τὰ μὲν κου καταιδέμενος ἡμέας, τὰ δὲ κου καὶ δειμαί-
 νων. τοῦτο δὲ, ἔχω αὐτὸς σκήψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ 6
 πάριμεν· φὰς ἄρτι τε ἤκειν ἐκ Περσέων, καὶ βούλεσθαι
 τι ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημῆναι τῷ βασιλεῖ. ἔνθα γάρ 6
 τι δεῖ ψεῦδος λέγεσθαι, λεγέσθω. τοῦ γὰρ αὐτοῦ γλι-
 χόμεθα, οἳ τε ψευδόμενοι, καὶ οἳ τῇ ἀληθείᾳ διαχρεώμε-
 νοι. οἱ μὲν γε ψεύδονται τότε, ἐπεὶ τὴν τι μέλλωσι τοῖσι 7

- ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι· οἱ δ' ἀληθίζονται, ἵνα
 τι τῇ ἀληθείῃ ἐπισπάσωνται κέρδος, καὶ τι μᾶλλον
 8 σφισι ἐπιτράπηται. οὕτω οὐ ταῦτ' ἀσκέοντες, τῷ τοῦ
 περιεχόμεθα. εἰ δὲ μηδὲν κερδήσεσθαι μέλλοιεν, ὁμοίως
 ἂν ὃ τε ἀληθιζόμενος, ψευδῆς εἴη, καὶ ὁ ψευδόμενος,
 9 ἀληθῆς. ὃς ἂν μὲν νυν τῶν πλουρῶν ἐκὼν παρίη, αὐτῷ
 οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται· ὃς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρά-
 ται, διαδεικνύσθω ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος· καὶ ἔπειτα
 73 ὥσάμενοι ἔσω, ἔργον ἐχώμεθα.” Λέγει Γωβρύης
 μετὰ ταῦτα· “Ἄνδρες φίλοι, ἡμῖν κοτε κάλλιον παρέξει
 ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν, ἢ, εἴ γε μὴ οἰοί τε ἐσόμεθα
 αὐτὴν ἀναλαβεῖν, ἀποθανεῖν; ὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν,
 ἐόντες Πέρσαι, ὑπὸ Μήδου ἀνδρὸς Μάγον, καὶ τοῦτου
 2 ὧτα οὐκ ἔχοντος. ὅσοι τε ὑμέων Καμβύση νοσέοντι
 παρεγένοντο, πάντως κου μέμνησθ' ἐπ' ἐσκήψε Πέρ-
 σῃσι τελευτῶν τὸν βίον, μὴ πειρεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι
 τὴν ἀρχήν· τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ διαβολῇ
 8 ἐδοκίμεν εἰπεῖν Καμβύσει. Νῦν ὧν τίθεται ψήφον
 πείθεσθαι Δαρείῳ, καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου
 τοῦδε ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον ἰθέως.” Ταῦτα
 εἶπε Γωβρύης· καὶ πάντες ταῦτα αἶνεον.
- 74 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἐγένετο κατὰ
 συντυχίαν τὰδε. Τοῖσι Μάγοις ἔδοξε βουλευομένοις
 Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε ἐπεπόνθεε πρὸς
 Καμβύσει ἀνάρσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολω-
 λέκε· καὶ διότι μῦθος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ
 Κύρου θάνατον, αὐτοχειρὴ μιν ἀπολέσας· πρὸς δ' ἔτι,
 ἐόντα ἐν αἷνῃ μεγίστη τὸν Πρηξάσπεα ἐν Πέρσῃσι.
 2 τούτων δὴ μιν εἵνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτέοντο,
 πίστι τε λαβόντες καὶ ὀρκίοις, ἡ μὲν ἔξεν παρ' ἐωυτῷ,
 μηδ' ἐξοίσειν μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφῶν ἀπάτην

ΟΙ. 64. 8.]

ἐς Πέρσας γηγονύϊαν· ὑπισχνέμενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσειν. ὑποδεκομένου δὲ τοῦ Πρηξάσπεω ποιήσιν ταῦ- 8
 τα, ὥς ἀνέπεισάν μιν οἱ Μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ μὲν φάμενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν ὑπὸ τῷ βασιλῆϊον τείχος, κείνον δ' ἐκέλευον ἀναβάντα ἐπὶ πύργων ἀγορεύσαι, ὥς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος ἄρχονται, καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο, ὥς 4
 πιστοτάτου δῆθεν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Πέρσῃσι, καὶ πολλὰς ἀποδεξαμένου γνώμην ὥς περιεῖη ὁ Κύρου Σμέρδις, καὶ ἐξαρησαμένου τὸν φόνον αὐτοῦ. Φαμένου δὲ 75
 καὶ ταῦτα ἐτοίμου εἶναι ποιέειν τοῦ Πρηξάσπεω, συγκαλέσαντες Πέρσας οἱ Μάγοι, ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον, καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ, τῶν μέντοι ἐκείνοι 2
 προσεδέοντο αὐτοῦ, τούτων μὲν ἐκὼν ἐπελήθετο· ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ Ἀχαιμένεος, ἐγενηλόγησε τὴν πατρίην τὴν Κύρου· μετὰ δὲ, ὥς ἐς τοῦτον κατέβη, τελευτῶν ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι· διεξελθὼν δὲ ταῦτα, ἐξέφαινε τὴν ἀληθινήν, φάμενος πρότερον μὲν κρύπτειν· οὐ γάρ οἱ εἶναι ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα· ἐν δὲ τῇ 3
 παρεόντι ἀναγκαίῃ μιν καταλαμβάνειν φαίνειν. καὶ δὴ 8
 ἔλεγε, τὸν μὲν Κύρου Σμέρδιν ὥς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσῃ ἀναγκαζόμενος ἀποκτείνειε, τοὺς Μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρσῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτῆσαίατο 4
 ὀπίσω τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς Μάγους τισαίατο, ἀπῆκε ἑωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Πρηξάσπης μὲν νυν, ἔων τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος, οὕτω ἐτελεύτησε.

Οἱ δὲ δὴ ἑπτὰ τῶν Περσέων, ὥς ἐβουλευσάντο αὐ- 76
 τῖκα ἐπιχειρεῖν τοῖσι Μάγοις καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι, ἦσαν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι, τῶν περὶ Πρηξάσπεα πρηχθέντων εἰδότες οὐδέν. ἔν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στεί- 2

χοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πηρξάσπεα γεγονότα ἐπυν-
 3 θάνοντο. ἐνθαῦτα ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ, εἰδίδουσαν αὐτὶς
 σφισι λόγους· οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην πάγχυ κελεύ-
 οντες ὑπερβαλίσθαι, μηδὲ οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων,
 ἐπιτίθεσθαι· οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον, αὐτίκα τε ἰένα,
 4 καὶ τὰ δεδογμένα ποιεῖν, μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι· ὠθιζο-
 μένων δ' αὐτῶν, ἐφάνη ἰρήκων ἑπτὰ ζεύγεα, δύο αἰγυπιῶν
 5 ζεύγεα διώκοντά τε καὶ τίλλοντα καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες
 δὲ ταῦτα οἱ ἑπτὰ, τῆν τε Δαρεῖον πάντες αἶνον γνώμην,
 καὶ ἔπειτα ἦϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλῆϊα, τεθαρσηκότες τοῖσι
 77 ὄρνεσι. Ἐπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας ἐγίνετο οἶόν
 τι Δαρεῖφ ἡ γνώμη ἔφερε· καταιδέμενοι γὰρ οἱ φύλακοι
 ἀνδρας τοὺς Περσέων πρώτους, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον
 ὑποπτεύοντες ἐξ αὐτῶν ἔασσθαι, παρίεσαν, θείῃ κομπῇ
 2 χρεωμένους· αὐδ' ἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεὶ τε δὲ παρῆλθον
 ἐς τὴν αὐλὴν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι
 εὐνούχοισι, οἱ σφεας ἰστόρεον ὃ τι θέλοντες ἤκοιεν· καὶ
 ἅμα ἱστοροῖντες τούτους, τοῖσι πυλouroῖσι ἀπειλεον, ὅτι
 σφέας παρήκαν· ἴσχον τε βουλομένους τοὺς ἑπτὰ ἐς τὸ
 3 πρόσω παρίναι. οἱ δὲ, διακελευσάμενοι, καὶ σπασάμενοι
 τὰ ἐγχειρίδια, τούτους μὲν τοὺς ἴσχοντας αὐτοῦ ταύτῃ
 συγκεντέουσιν· αὐτοὶ δὲ ἦϊσαν δρόμῳ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα.
 78 Οἱ δὲ Μάγοι ἔτυχον ἀμφοτέροι τῆν καὶ αὐτὰ ἐόντες τε
 ἔσω, καὶ τὰ ἀπὸ Πηρξάσπεω γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχοντες.
 ἐπεὶ ὦν εἶδον τοὺς εὐνούχους τεθορυβημένους τε καὶ
 βοῶντας, ἀνά τε ἔδραμον πάλιν ἀμφοτέροι, καὶ ὥς
 2 ἔμβαθον τὸ ποιούμενον, πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο. ὁ μὲν δὲ
 αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος· ὁ δὲ, πρὸς τῆς
 3 αἰχμῆν ἐτράπετο. ἐνθαῦτα δὴ συνέμισγον ἀλλήλοισι.
 τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα ἀναλαβόντι αὐτῶν, ἐάντων τε ἀγχού
 4 τῶν πολέμιων καὶ προσκεμμένων, ἦν χρηστὰ οὐδέν. ὁ δ'

ΟΙ. 64. 8.]

ἕτερος τῇ αἰχμῇ ἤμυνετο, καὶ τοῦτο μὲν Ἀσπαθίνην παίει
 ἐς τὸν μηρόν, τοῦτο δὲ Ἰνταφέρνεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν·
 καὶ ἑστερήθη μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ
 Ἰνταφέρνης, οὐ μέντοι ἀπέθανέ γε. τῶν μὲν δὴ Μάγων
 οὐτερος τραυματίζει τούτους· ὁ δὲ ἕτερος, ἐπεὶ τέ οἱ τὰ
 τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων
 ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, θέλων αὐτοῦ
 προσθεῖναι τὰς θύρας· καὶ οἱ συνεσπίνουσι τῶν ἐπὶ τὰ
 δυο, Δαρειός τε καὶ Γωβρύης. συμπλακέντος δὲ Γωβρύεω
 τῷ Μάγῳ, ὁ Δαρειὸς ἐπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει
 προμηθεύμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρύην. ὁρέων δὲ μιν
 ἄργον ἐπεστεῶτα ὁ Γωβρύης, εἵρετο ὁ τι οὐ χρᾶται τῇ
 χερὶ· ὁ δὲ εἶπε· “Προμηθεύμενος σέο, μὴ πλήξω.”
 Γωβρύης δὲ ἀμείβετο· “Ὡθεὶ καὶ δι’ ἀμφοτέρων τὸ
 ξίφος.” Δαρειὸς δὲ πειθόμενος, ὥσέ-τε τὸ ἐγχειρίδιον,
 καὶ ἔτυχέ κως τοῦ Μάγου.

Ἀποκτείναντες δὲ τοὺς Μάγους, καὶ ἀποταμόντες 79
 αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τραυματίας ἐωυτῶν αὐτοῦ
 λείπουσι, καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν, καὶ φυλακῆς τῆς ἀκρο-
 πόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν Μάγων τὰς κε-
 φαλὰς, ἔθεον ἔξω, βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι, καὶ
 Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο, ἐξηγεόμενοί τε τὸ
 πρῆγμα, καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς· καὶ ἅμα ἔκτεινον
 πάντα τινὰ τῶν Μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Οἱ δὲ 2
 Πέρσαι, μαθόντες τό τε γεγονός ἐκ τῶν ἐπὶ τὰς καὶ τῶν
 Μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίουν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τῶν αὐτῶν
 ποιέειν· σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια, ἔκτεινον ὅκου
 τινὰ Μάγων εὕρισκον· εἰ δὲ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα ἔσχε,
 ἔλιπον ἂν οὐδένα Μάγον. Ταύτην τὴν ἡμέρην θεραπεύ- 8
 ονσι Πέρσαι κοιῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων· καὶ ἐν αὐτῇ
 ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων Μα-

γοφονία· ἐν τῇ Μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.

- 80 Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερῶν ἐγένετο, ἐβουλευόντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγοισι περὶ τῶν πρηγμάτων πάντων· καὶ ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὧν.
- 2 Ὅτάνης μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, λέγων τάδε· “Ἐμοὶ δοκεί, ἓνα μὲν ἡμέων μουνάρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδύ, οὔτε ἀγαθόν.
- 3 εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσειω ὕβρι ἐπ' ὅσον ἐπεξήλθε,
- 4 μετεσχῆκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. Κῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίῃ, τῇ ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν τὸν ἀριστον ἀνδρῶν πάντων, στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς τῶν ἑωθό-
- 5 των νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ἐμφύεται
- 6 ἀνθρώπῳ. δύο δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα· τὰ μὲν γὰρ, ὕβρι κεκορημένος, ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτά-
- 7 ςθала· τὰ δὲ, φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ· τὸ δ' ὑπεναν-
- 8 τίον τούτου ἐς τοὺς πολίτας πέφυκε. φθονεῖ γὰρ τοῖσι ἀριστοῖσι περιεοῦσί τε καὶ ζῶουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίοις τῶν ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἀριστος ἐνδέκεσθαι, ἀναρμοστώτατος δὲ πάντων· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωυμάζης, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται· ἦν τε θε-
- 9 ραπεύῃ τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων· νόμαί τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιάται γυ-
- 10 ναίκας, κτείνει τε ἀκρίτους. Πλήθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν ὄνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην. δεύτερα
- 11 δὲ, τούτων τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πάλῳ μὲν

ΟΙ. 64. 4.]

ἀρχὰς ἀρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευμάτα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Τίθεμαι ὦν γνώμην, μετέντας ἡμέας μοναρχίην, τὸ πλῆθος ἀέξει· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.” Ὀτάνης μὲν δὴ ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφερε.

Μεγάβυζος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε 81 ἐπιτράπειν, λέγων τάδε· “Τὰ μὲν Ὀτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων, λελέχθω κάμοι ταῦτα· τὰ δ’ ἐς τὸ πλῆθος ἀνωγε φέρειν τὸ κράτος, γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρηΐου οὐδὲν ἐστὶ ἀξυνετώτερον, οὐδὲ ὕβριστότερον· καὶ τοι τυράννου ὕβριν φεύγοντας ἀνδράς ἐς δήμου ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιέει, γινώσκων ποιέει· 8 τῷ δὲ οὐ γινώσκειν ἐνὶ. κῶς γὰρ ἂν γινώσκοι, δε οὐτ’ ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἰκῆϊον· ὥθῃ τε ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, χειμάρρῳ ποταμῷ ἕκελος; Δήμῳ μὲν νυν, οἱ Πέρσῃσι κακὸν νοέουσιν, οὐτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέ- 4 ξαντες ὁμίλῃν, τούτοις περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ 5 δὴ τούτοις καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα. ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἶκος ἄριστα βουλευμάτα γίνεσθαι.” Μεγάβυζος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε.

Τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπε- 82 δείκνυτο γνώμην, λέγων· “Ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, δοκεῖ ὀρθῶς λέξαι· τὰ δ’ ἐς ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. Τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ 3 πάντων τῶν λέγω ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγων. ἀνδρὸς γὰρ ἑνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν 8 φανείη· γνώμῃ γὰρ τοιαύτῃ χρεώμενος, ἐπιτροπέου ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλῆθους· σιγῶτό τε ἂν βουλευμάτα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίῃ, πολ- 4 λοῖσι ἀρετὴν ἐπασκέουσιν ἐς τὸ κοινόν, ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ

- ε φιλέει ἐγγίνεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυ-
 φαῖος εἶναι γνώμησίν τε νικᾶν, ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλή-
 6 λουσι ἀπικνέονται· ἐξ ὧν στάσιες ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν
 στασίων, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη ἐς μοναρχίην·
 7 καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἀριστον. Δήμου
 τε αὖ ἄρχοντος, ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι.
 κακότητος ποίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθεα μὲν
 οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλίας δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ
 κακοῦντες τὰ κοινὰ, συγκύψαντες ποιεῦσι. τοῦτο δὲ
 8 τοιοῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν προστάς τις τοῦ δήμου τοὺς
 9 τοιούτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος δὴ ὑπὸ
 τοῦ δήμου· θωυμαζόμενος δὲ, ἂν· ὧν ἐφάνη μούναρχος
 ἐὼν· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος ὡς ἡ μοναρχίη κρά-
 10 τιστον. Ἐνὶ δὲ ἑπεί πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν
 ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο; καὶ τευ δόντος; κότερα παρὰ
 11 δήμου, ἢ ὀλιγαρχίης, ἢ μοναρχοῦ; Ἐχω τοίνυν γνώ-
 μην, ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο
 περιστέλλειν· χωρίς τε τούτου, πατρίους νόμους μὴ
 λυεῖν ἔχοντας εὖ· οὐ γὰρ ἄμεινον.”
- 83 Γινώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὗται προεκέατο· οἱ δὲ τέσ-
 σερες τῶν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν προσέθεντο ταύτη. Ὡς δὲ
 ἐσσωθή τῇ γνώμῃ ὁ Ὀτάνης, Πέρσῃσι ἰσονομίην σπεύ-
 2 δων ποιῆσαι, ἔλεξε ἐς μέσων αὐτοῖσι τάδε· “Ἄνδρες
 στασιῶται, δῆλα γὰρ δὴ· ὅτι δεῖ ἓνα γέ τινα ἡμέων βασι-
 3 λεα γενέσθαι, ἥτοι κλήρῳ γε λαχόντα, ἢ ἐπιτρεφάντων
 τῷ Περσέων πληθεῖ τὸν ἂν ἐκείνοι ἐλῶνται, ἢ ἄλλη τινὶ
 4 β μηχανῇ· ἐγὼ μὲν νυν ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι· οὔτε γὰρ
 ἄρχειν οὔτε ἄρχεσθαι ἐθέλω. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι
 5 τῆς ἀρχῆς, ἐπ’ ᾧ τε ὑπ’ οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, οὔτε
 6 αὐτὸς ἐγὼ, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐμεῦ αἰεὶ γινόμενοι.” Τούτου
 εἰπавτος ταῦτα, ὡς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ τούτοις, οὗτος

ΟΙ. 84. 4.]

μὲν δὴ σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου καθή-
στο. Καὶ νῦν αὕτη ἡ οἰκίη διατελεῖ μόνῃ ἐλευθέρᾳ
ἐοῦσα Περσέων, καὶ ἄρχεται τοσαῦτα ὅσα αὕτη θέλει,
νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. Οἱ δὲ 84
λοιποὶ τῶν ἐπτὰ ἐβουλεύοντο ὡς βασιλεία δικαιοτάτα
στήσονται· καὶ σφι ἔδοξε, Ὅτάνη μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ
Ὅτάνεω αἰεὶ γνωμένοισι ἦν ἐς ἄλλον τινα τῶν ἐπτὰ ἔλθῃ
ἢ βασιλεῖν, ἐξαίρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος
ἐκάστου, καὶ τὴν πᾶσαν δωρεὴν ἢ γίνεται ἐν Πέρσῃσι
τιμιωτάτῃ. τοῦδε δὲ εἵνεκεν ἐβούλευσάν οἱ δίδοσθαι 2
ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε πρῶτος τὸ πρήγμα, καὶ συνέ-
στησε αὐτούς. ταῦτα μὲν δὴ Ὅτάνη ἐξαίρετα. Τάδε δὲ 3
ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· παρίεναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα
τὸν βουλόμενον τῶν ἐπτὰ ἄνευ ἐσαγγελέος, ἢ μὴ τυ-
χάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναικὸς βασιλεὺς· γαμέειν δὲ μὴ
ἐξίναι ἀλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων.
περὶ δὲ τῆς βασιλείης ἐβούλευσαν τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ 4
ἵππος ἡλίου ἐπανατέλλοντος πρῶτος φθέγγηται ἐν τῷ
προαστείῳ, αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασι-
λεῖν.

Δαρεῖφ δὲ ἦν ἵπποκόμος, ἀνὴρ σοφὺς, τῷ ὄνομα ἦν 85
Οἰβάρης. πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ τε διελύθησαν,
ἔλεξε Δαρεῖος τάδε· “Οἰβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ 2
τῆς βασιλείης ποιεῖν κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρῶ-
τος φθέγγηται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, αὐτῶν ἐπαναβεβη-
κότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιλεῖν. νῦν ὦν, εἴ τινα 3
ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὡς ἂν ἡμεῖς σχῶμεν τοῦτο τὸ γέ-
ρας, καὶ μὴ ἄλλος τις.” Ἀμείβεται Οἰβάρης τοῖσδε·
“Εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλεία 4
εἶναι ἢ μὴ, θάρσσε τοῦτον εἵνεκεν, καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν·
ὡς βασιλεὺς οὐδεὶς ἄλλος πρὸ σεῦ ἔσται· τοιαῦτα ἔχω

- 6 φάρμακα." Λέγει Δαρείος· "Εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον
 ἔχεις σόφισμα, ὦρῃ μηχανᾶσθαι, καὶ μὴ ἀναβάλλεσθαι·
 6 ὥς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἐστί." Ἀκούσας
 ταῦτα ὁ Οἰβάρης, ποιεῖ τοιόνδε· ὥς ἐγένετο ἡ νύξ, τῶν
 θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε μά-
 λιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάστειον, κατέδῃσε, καὶ
 ἐπήγαγε τὸν Δαρείου ἵππον· καὶ τὰ μὲν πολλὰ περιήγε
 ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ. ἐγχερίπτων τῇ θηλῇ· τέλος δέ, ἐπήκε
 86 ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. Ἄμ' ἡμέρῃ δὲ διαφανσκοῦσῃ, οἱ
 2 ἐξ, κατὰ συνθεήκαντο, παρήσαν ἐπὶ τῶν ἵππων. διεξε-
 λανόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, ὥς κατὰ τοῦτο τὸ
 χωρίον ἐγίνοντο ἵνα τῆς παροιχομένης νυκτὸς κατεδέδοτο
 ἡ θήλεα ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δαρείου ἵππος προσδραμὼν
 ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ τῷ ἵππῳ τοῦτο ποιήσαντι, ἀστραπή
 8 ἐξ αἰθρίης καὶ βροντὴ ἐγένετο. ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ
 Δαρείῳ, ἐτελέωσέ μιν, ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα·
 οἱ δέ, καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, προσεκύνεον τὸν
 87 Δαρείον ὥς βασιλέα. Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα
 ταῦτα μηχανήσασθαι· οἱ δέ, τοιάδε· (καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφό-
 2 τερα λέγεται ὑπὸ Περσέων·) ὥς τῆς ἵππου ταύτης τῶν
 ἄρθρων ἐπιψάσας τῇ χειρὶ, ἔχοι αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι
 ἀναξυρίσι· ὥς δὲ ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι ἀπίεσθαι μέλλειν
 τοὺς ἵππους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ἐξείραντα τὴν χεῖρα,
 πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενέικαι· τὸν
 δέ, αἰσθόμενον, φριμάξασθαι τε καὶ χρεμετίσαι.
 88 Δαρείος τε δὴ, ὁ Ὑστάσπεος, βασιλεὺς ἀπεδέ-
 δεκτο· καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι, πλην
 Ἀραβίων, Κύρου τε καταστρεψαμένου, καὶ ὕστερον
 2 αὖτις Καμβύσεω. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμὰ κατήκουσαν ἐπὶ
 δουλοσύνῃ Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγίνοντο, παρέντες
 Καμβύσεια ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόντων γὰρ Ἀραβίων οὐκ

ΟΙ. 64. 4.]

ἀν ἐσβάλοιν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. Γάμους τε τοὺς 8
 πρῶτους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Κύρου μὲν δύο
 θυγατέρας, Ἀτοσσάν τε καὶ Ἀρτυστῶνῃν· τὴν μὲν
 Ἀτοσσαν, προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ τε τῷ ἀδελφεῷ
 καὶ αὐτῇ τῷ Μάγῳ· τὴν δὲ Ἀρτυστῶνῃν, παρθένον.
 ἐτέρην δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα, ἔγημε, τῇ οὐ- 4
 νομα ἦν Πάρμυς. ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνεω θυγατέρα,
 ἣ τὸν Μάγον κατὰδῃλον ἐποίησε. δυνάμιός τε πάντα οἱ
 ἐπιπλέατο. Πρῶτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος λίθινον, 5
 ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνὴν, ἀνὴρ ἱππεύς· ἐπέγραψε δὲ γράμ-
 ματα λέγοντα τάδε· ΔΑΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣΤΑΣΠΕΟΣ ΣΥΝ 6
 ΤΕ ΤΟΥ ἸΠΠΟΥ Τῆς ΑΡΕΤῆς (τὸ οὐνομα λέγων) ΚΑΙ
 ΟΙΒΑΡΕΟΣ ΤΟΥ ἸΠΠΟΚΟΜΟΥ, ΕΚΤΗΣΑΤΟ ΤΗΝ
 ΠΕΡΣΕΩΝ ΒΑΣΙΛΗΙΗΝ. Ποιήσας δὲ ταῦτα ἐν 89

Πέρσῃσι, ἀρχὰς κατεστήσατο εἴκοσι, τὰς αὐτοὶ καλέουσι
 σατραπείας. καταστήσας δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας 2
 ἐπιστήσας, ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεά τε,
 καὶ πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρους προστάσων,
 καὶ ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας, ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἐκα-
 στέρω ἔθνεα νέμων. Ἀρχὰς δὲ καὶ φόρων πρόσοδον 3
 τὴν ἐπέτειον κατὰ τάδε διεῖλε. τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον
 ἀπαγινέουσι, εἴρητο Βαβυλώνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπα-
 γινέειν· τοῖσι δὲ χρυσίον ἀπαγινέουσι, Εὐβοεικόν. τὸ 4
 δὲ Βαβυλώνιον τάλαντον δύναται Εὐβοϊδας ἐβδομήκοντα
 μνέας. Ἐπὶ γὰρ Κύρου ἄρχοντος, καὶ αὐτῇ Καμβύσῃ,
 ἦν κατεστηκὸς οὐδὲν φόρου πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον.
 διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου, καὶ παραπλήσια 5
 ταύτῃ ἄλλα, λέγουσι Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπη-
 λος· Καμβύσῃς δὲ δεσπότης· Κύρος δὲ πατὴρ· ὁ μὲν,
 ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πρήγματα· ὁ δὲ, ὅτι χαλεπός
 τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ, ὅτι ἡπιός τε, καὶ ἀγαθὰ σφι

- 90 πάντα ἐμχανήσατο. Ἄπὸ μὲν δὴ Ἰώνων, καὶ Μα-
γνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ Αἰολέων, καὶ Καρῶν, καὶ
Λυκίων, καὶ Μιλυέων, καὶ Παμφύλων, εἰς γὰρ ἦν οἱ
τεταγμένος φόρος οὗτος, προσήτε τετρακόσια τάλαντα
ἀργυρίου. ὁ μὲν δὴ πρῶτος οὗτός οἱ νομὸς κατεστῆκε.
2 Ἄπὸ δὲ Μυσῶν, καὶ Λυδῶν, καὶ Λασονίων, καὶ Καβα-
λίων, καὶ Ὑγενέων, πεντακόσια τάλαντα. νομὸς δεύ-
3 τερος οὗτος. Ἄπὸ δὲ Ἑλλησποντίων, τῶν ἐπὶ δεξιὰ
ἐσπλέοντι, καὶ Φρυγῶν, καὶ Θρηίκων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ,
καὶ Παφλαγόνων, καὶ Μαριανδυνῶν, καὶ Συρίων, ἐξή-
κοντα καὶ τριηκόσια ἦν τάλαντα φόρος. νομὸς τρίτος
4 οὗτος. Ἄπὸ δὲ Κιλικίων, ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ
τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέρης εἰς γινόμενος, καὶ τάλαντα
ἀργυρίου πεντακόσια· τούτων τεσσαράκοντα μὲν καὶ
ἐκατὸν ἐς τὴν φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν
ἀναισιμῶντο, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἐξήκοντα Δαρείῳ
91 ἐφοίτα. νομὸς τέταρτος οὗτος. Ἄπὸ δὲ Ποσειδηΐτου
πόλιος, τὴν Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἴκισε ἐπ' οὐροισι
τοῖσι Κιλικίων τε καὶ Σύρων, ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης
μέχρι Αἰγύπτου, πλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων, ταῦτα γὰρ
ἦν ἀτελέα, πεντήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν.
2 ἔστι δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα, καὶ Συρίη
ἡ Παλαιστίνη καλεομένη, καὶ Κύπρος. νομὸς πέμπτος
8 οὗτος. Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ, καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων
Αἰγύπτῳ, καὶ Κυρήνης τε καὶ Βάρκης, (ἐς γὰρ τὸν Αἰγύ-
πτιον νομὸν αὐταὶ ἐκεκοσμέατο,) ἑπτακόσια προσήτε
τάλαντα, πάρεξ τοῦ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινόμενου
4 ἀργυρίου, τὸ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰχθύων. τούτου τε δὴ χωρὶς
τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ ἐπιμετρούμενου σίτου προσήτε
ἑπτακόσια τάλαντα· πρὸς γὰρ δύο καὶ δέκα μυριάσι
Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ, τείχεϊ τῷ ἐν Μέμφε

OL 61. 4.]

κατοικημένοισι καταμετρέουσι, καὶ τοῖσι τούτων ἐπικού-
 ροισι. νομὸς ἕκτος οὗτος. Σατταγύδαι δὲ, καὶ Γανδάριοι, 5
 καὶ Δαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται, ἐς τῶντ' τεταγμένοι, ἐβ-
 δομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον· νομὸς οὗτος
 ἑβδομος. ἀπὸ Σούσων δὲ, καὶ τῆς ἄλλης Κισσιῶν χώρας, 6
 τριηκόσια· νομὸς ὄγδοος οὗτος. Ἀπὸ Βαβυλῶνος 92
 δὲ, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίης, χίλιά οἱ προσήιε τάλαντα
 ἀργυρίου, καὶ παῖδες ἑκτομῖαι πεντακόσιοι· νομὸς εἵνατος
 οὗτος. Ἀπὸ δὲ Ἀγβατάνων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς, 2
 καὶ Παρικανίων καὶ Ὀρβοκορυβαντίων, πεντήκοντά τε
 καὶ τετρακόσια τάλαντα· νομὸς δέκατος οὗτος. Κάσπιοι 3
 δὲ καὶ Πανσίκαι, Παντίμαθοί τε καὶ Δαρεῖται, ἐς τῶντ'
 συμφέροντες, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον. νομὸς ἐνδέ-
 κατος οὗτος. Ἀπὸ Βακτριανῶν δὲ μέχρι Αἰγλῶν, 4
 ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν. νομὸς δυ-
 δέκατος οὗτος. Ἀπὸ Πακτυϊκῆς δὲ, καὶ Ἀρμενίων, 93
 καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου,
 τετρακόσια τάλαντα. νομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος.
 Ἀπὸ δὲ Σαγαρτίων, καὶ Σαραγγέων, καὶ Θαμαναίων, καὶ 2
 Οὐτίων, καὶ Μύκων, καὶ τῶν ἐν τῇσι νήσοισι οἰκούντων
 τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάστους
 καλομένους κατοικίζει βασιλεὺς, ἀπὸ τούτων πάντων
 ἐξακόσια τάλαντα ἐγίνετο φόρος. νομὸς τέταρτος καὶ 3
 δέκατος οὗτος. Σάκαι δὲ καὶ Κάσπιοι πεντήκοντα καὶ
 διηκόσια ἀγίνεον τάλαντα. νομὸς πέμπτος καὶ δέκατος
 οὗτος. Πάρθοι δὲ, καὶ Χοράσμοι, καὶ Σόγδοι τε καὶ 4
 Ἀρειοι, τριηκόσια τάλαντα. νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος
 οὗτος. Παρικάνιοι δὲ, καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς 94
 Ἀσίας, τετρακόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἑβδομος
 καὶ δέκατος οὗτος. Ματιηνοῖσι δὲ, καὶ Σάσπειρσι, καὶ 2
 Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα. νομὸς ὄγδοος 3

- 3 καὶ δέκατος οὗτος. Μόσχοισι δὲ, καὶ Τιβαρηνοῖσι, καὶ
Μάκρωσι, καὶ Μεσσηνίοις, καὶ Μαρσῇ, τριηκόσια τάλ-
4 λαντα προεῖρητο. νομὸς εἷκτος καὶ δέκατος οὗτος.
Ἰνδῶν δὲ πληθὺς τε πολλῇ πλείστον ἔστι πάντων τῶν
ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων, καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας
τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος.
- 95 νομὸς εἰκοστὸς οὗτος. Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ
Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοικὸν συμβαλλεόμενον τάλαν-
τον γίνεται πεσσεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακι-
2 σχίλια τάλαντα. τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκαστάσιον
λογιζόμενον, τὸ ψήγμα εὑρίσκεται ἕν Εὐβοικῶν τα-
λάντων ὀγδώκοντα καὶ ἑξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων.
- 3 τούτων ὡν πάντων συντιθεμένων τὸ πλῆθος, Εὐβοικὰ
τάλαντα συνελέγετο ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρεῖφ μυρία
καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα· τὸ δ'
96 ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπείεις, οὐ λέγω. Οὗτος Δα-
ρεῖφ προσήϊε φόρος ἀπὸ τε τῆς Ἀσίης, καὶ τῆς Λιβύης
2 ὀλιγαχόθεν. προῖόντος μέντοι τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ νή-
σων προσήϊε ἄλλος φόρος, καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι
3 Θεσσαλίας οἰκημένων. Τούτων τὸν φόρον θησαυρίζει ὁ
βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε. ἐς πίθους κεραμίους τήξας
καταχέει· πλήσας δὲ τὸ ἄγγος, περιαιρεί τὸν κέραμον.
4 ἐπεὰν δὲ δεθῇ χρημάτων, κατακόπτει τοσούτο ὅσου ἀν
ἐκάστοτε δέχεται.
- 97 Δῖται μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν, καὶ φόρων ἐπιτά-
ξεις. ἡ Περσίς δὲ χώρα μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμο-
2 φόρος· ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἷδε δὲ
φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον.
Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύ-
νων ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ
περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοικήσεται, καὶ πᾶς Διονύσῳ

ΟΙ. 64. 4.]

ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς. οὗτοι οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πλησιοῦ- 3
χωροι τούτοις, σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ
οἱ Καλανταῖαι Ἰνδοί· οἰκήματα δὲ ἔκتهνται κατὰ γαίαν.
οὗτοι συναμφότεροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι 4
δὲ καὶ τὸ μέχρι ἐμεῦ, δύο χοῖνικας ἀπύρου χρυσίου, καὶ
διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου, καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας,
καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ 5
ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρεὴν, καὶ οἱ προσεχέες μέχρι τοῦ
Καυκάσιος οὐρεος· ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Πέρσῃσι
ἄρχεται· τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἀνεμον τοῦ Καυκάσιος Περ-
σέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει. οὗτοι ὡν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, 6
ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ πεντητηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας,
καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ χίλια τάλαντα ἀγί- 7
νεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ταῦτα μὲν οὗτοι δῶρα
πάρεξ τοῦ φόρου βασιλεῖ ἐκόμιζον.

Τὸν δὲ χρυσὸν τούτων τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ἀπ' οὗ 98
τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον κομίζουσι, τρόπῳ
τοιῷδε κτέωνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς 2
ἡλίου ἀκίσχοντα ψάμμος. τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ
πέρα ἀπρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἡῶ καὶ ἡλίου ἀνα-
τολάς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν
γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημία ἐστὶ, διὰ τὴν ψάμμον.
Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνη Ἰνδῶν, καὶ οὐκ ὁμόφωνά σφισι. 8
καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ· οἱ δὲ, οὗ· οἱ δὲ ἐν τοῖσι
εἰσὶ οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἰχθύας σιτέονται ὥμοις,
τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμεώμενοι. καλὰ 4
μου δὲ ἐν γόνυ πλοίων ἕκαστον ποιέεται. οὗτοι μὲν δὴ
τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἥν, ἐπεὰν ἐκ τοῦ
ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεύτεον φορ-
μοῦ τρόπον καταπλέξαντες, ὥς θάρηκα ἐνδυνέουσι. Ἄλ- 99
λοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκούντες τούτων, νομάδες

- εἰσὶ, κρέων ἐδεσται ὤμων· καλέονται δὲ Παδαῖοι. νομαί-
 2ιοισι δὲ τοιοῖσδε λέγονται χρᾶσθαι. ὃς ἂν κάμη τῶν
 ἀστῶν, ἦν τε γυνή ἦν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα ἄνδρες οἱ
 3μάλιστα οἱ ὀμιλῶντες κτείνουσι, φάμενοι αὐτῶν τηκόμε-
 νος ἐστὶ μὴ μὲν νοσέειν· οἱ δὲ, οὐ συγγνωσκόμενοι,
 ἀποκτείναντες κατευωχέονται. ἦν δὲ γυνή κάμη, ὡσαύ-
 4τως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναῖκες ταῦτά τοῖσι
 τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον
 100πίπτοντα πάντα κτείνουσι. Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν
 ὃδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον, οὔτε
 τι σπεύρουσι, οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι· ποιηφα-
 γέουσι δὲ, καὶ αὐτοῖσιν ἐστὶ ὅσον ἐγγυρὸς τὸ μέγαθος ἐν
 2κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον· τὸ συλλέγον-
 τες, αὐτῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται. ὃς δ' ἂν ἐς
 νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἔρημον κέεται· φρον-
 101τίξει δὲ οὐδεὶς οὐτ' ἀποθανόντος, οὔτε κάμνοντος. Μί-
 ξεις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφα-
 νής ἐστι, κατὰ περ τῶν προβάτων· καὶ τὸ χρῶμα φορέ-
 2ουσι ὁκοῖον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψιν. ἡ γονὴ
 δὲ αὐτῶν, τὴν ἀπένται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ, κατὰ περ
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέλαινα, κατὰ
 περ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπένται θορήν.
 3οὔτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι,
 καὶ πρὸς νότου ἀνέμου· καὶ Δαρείου βασιλέως οὐδαμὰ
 ὑπήκουσαν.
 102 Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρφ τε πόλι καὶ τῇ
 Πακτυκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσσυροι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βο-
 ρέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρι-

Ol. 64. 4.]

οἱσι παραπλησίην ἔχουσι δίαίταν. οὗτοι καὶ μαχιμώτα-
 τοὶ εἰσι Ἴνδων, καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι εἰσὶ
 οὗτοι. κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημίη διὰ τὴν ψάμμον· ἐν
 δὴ ὦν τῇ ἐρημίῃ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται μύρμηκες,
 μεγάθρα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἀλωπέκεων δὲ
 μέζονα. εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεῖ τῶν Περσέων,
 ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. οὗτοι ὦν οἱ μύρμηκες, ποιεύμενοι
 οἴκησιν ὑπὸ γῆν, ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, κατάπερ οἱ
 ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰσὶ
 δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοίωται. ἡ δὲ ψάμμος ἢ ἀναφερομένη
 ἐστὶ χρυσίτις. Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται
 ἐς τὴν ἐρήμον οἱ Ἴνδοι, ζευξάμενος ἕκαστος καμήλους
 τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν.
 θήλεαν δὲ, ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει,
 ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας
 ζεύξει. αἱ γάρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχύ-
 τητά εἰσι· χωρὶς δὲ, ἄχθρα δυνατώτεροι πολλὸν φέρειν.
 Τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἢ κάμηλος, ἐπίστα-
 μένοισι τοῖσι Ἑλλήσι οὐ συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστέ-
 αται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοις
 σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς, καὶ γούνατα τέσσαρα·
 τὰ δὲ αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν
 τετραμμένα. Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ
 ζεύξει τοιαύτῃ χρεώμενοι, ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν,
 λελογισμένως ὅκως ἂν καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων
 ἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρ-
 μηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. θερμότητος δὲ ἐστὶ ὁ
 ἥλιος τοῦτοισι τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν· οὐ, κατά-
 περ τοῖσι ἄλλοις, μεσαμβρίας· ἀλλ' ὑπερτείλας, μέ-
 χρις οὐ ἀγορῆς διαλύσιος. τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καλεῖ
 πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως

- ὥστ' ἐν ὕδατι λόγος αἰτούς ἐστι βρέχεσθαι τηνικαῦτα.
 4 μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς τε
 5 ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ἀποκλιναμένης δὲ
 τῆς μεσαμβρίας, γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰπερ τοῖσι
 ἄλλοισι ὁ ἐσθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐπιὼν ἐπὶ μᾶλλον
 ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἔων, καὶ τὸ κάρτα ψύχει.
 105 Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἰνδοὶ ἔχοντες θυλά-
 κια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου, τὴν ταχίστην
 2 ἐλαύνουσι ὀπίσω. αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες, ὁδμῇ (ὥς δὴ
 λέγεται ὑπὸ Περσέων) μαθόντες, διώκουσι· εἶναι δὲ
 ταχύτητα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὁμοίον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προ-
 λαμβάνειν τῆς ὁδοῦ τοὺς Ἰνδοὺς ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας
 3 συλλέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφεων ἀποσώζεσθαι. τοὺς μὲν
 νυν ἔρσενας τῶν καμήλων (εἶναι γὰρ ἦρσονας θεῖν τῶν
 θηλέων) καὶ παραλύεσθαι, ἐπελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφο-
 τέρους· τὰς δὲ θηλέας, ἀναμιμνησκομένας τῶν ἔλτερον
 4 τέκνων, ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ
 χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος
 δὲ σπανιώτερός ἐστι, ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.
 106 Αἱ δ' ἐσχαιαὶ κως τῆς οἰκουμένης τὰ κάλλιστα ἔλ-
 αχον, κατὰπερ ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλὸν τι κάλλιστα
 2 κεκραμέναις ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ, πρὸς τὴν ἐν ἐσχάτῃ
 τῶν οἰκομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγον πρότερον
 3 εἴρηκα. ἐν ταύτῃ, τοῦτο μὲν, τὰ ἔμψυχα τετράποδά τε
 καὶ τὰ πετηνὰ πολλὰ μὲζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοσι
 ἐστι, πᾶρεξ τῶν ἵππων· τοῦτο δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν
 4 Μηδικῶν, Νισαίων δὲ καλευμένων ἵππων. τοῦτο δὲ,
 χρυσὸς ἀπλετος αὐτόθι ἐστί· ὁ μὲν, ὀρυσσόμενος· ὁ δὲ,
 καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν· ὁ δὲ, ὥσπερ ἐσθήμηνα,
 5 ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει
 καρπὸν εἴρια, καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ

OL. 64. 4.]

τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν θενδρέων
 χρέωνται. Πρὸς δ' αὖ μεσαμβρίας ἐσχάτῃ Ἀραβίῃ 107
 τῶν οἰκεομένων χωρέων ἐστί· ἐν δὲ ταύτῃ λιβανωτός τέ
 ἐντι μούνη χωρέων πασέων φυόμενος, καὶ σμύρνη, κα
 κασίη, καὶ κινάμωμον, καὶ λήδανον. ταῦτα πάντα, πλὴν
 τῆς σμύρνης, δυσπετέως κτέωνται οἱ Ἀράβιοι. Τὸν μὲν 2
 γι λιβανωτὸν συλλέγουσι, τὴν στύρακα θυμιῶντες, τὴν
 εἰς Ἑλλήνας φοίνικες ἐξάγουσι· ταύτην θυμιῶντες λαμ-
 βάνουσι. τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφεις 3
 ὑπόπτεροι, μικροὶ γὰρ μεγάθεα, ποικίλοι τὰ εἶδεα, φυλάσ-
 σουσι, πληθεῖ πολλοὶ περὶ δένδρον ἕκαστον· οὗτοι οἵπερ
 ἐπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται. οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ ἀπελαύ- 4
 νονται ἀπὸ τῶν θενδρέων, ἢ τῆς στύρακος τῷ καπνῷ.
 Λέγουσι δὲ καὶ τότε Ἀράβιοι, ὥς πᾶσα ἂν γῆ ἐπίμ- 108
 πλατο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ γίνεσθαι κατ' αὐτοὺς
 οἶόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἡπιστάμην γίνεσθαι. Καί κως 2
 τοῦ θεοῦ ἡ προνοίη, ὥσπερ καὶ οἶκος, ἔστι ἐοῦσα σοφή.
 ὅσα μὲν ψυχὴν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πάντα
 πολύγονα πεποίηκεν, ἵνα μὴ ἐπιλίπη κατεσθιόμενα· ὅσα
 δὲ σχέτλια καὶ ἀνηρὰ, ὀλιγόγονα. τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ 3
 λαγὸς ὑπὸ παντὸς θηρεύεται θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ
 ἀνθρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονόν ἐστι, ἐπικυίσκεται
 μούνον πάντων θηρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν
 τῇ γαστρὶ· τὸ δὲ, ψιλόν· τὸ δὲ, ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι
 πλάσσεται· τὸ δὲ, ἀναιρέται. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι. 4
 ἡ δὲ δὴ λέαινα, ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον, ἀπαξ
 ἐν τῷ βίῳ τίκτει ἓν· τίκτουσα γὰρ, συνεκβάλλει τῷ
 τέκνῳ τὰς μήτρας. τὸ δὲ αἷτιον τούτου τότε ἐστί· ἐπεὶ 5
 ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ ἐὼν ἄρχηται διακινεόμενος, ὁ δὲ,
 ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξύτατους, ἀμύσσει
 τὰς μήτρας· αὐξανόμενός τε δὴ πολλῷ μᾶλλον ἐσκινέεται

- καταγνάφω· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστὶ, καὶ τὸ παράπαν
 109 λείπεται αὐτέων ὑγιές οὐδὲ ἐν. Ὡς δὲ καὶ αἱ
 ἔχιδναι τε, καὶ οἱ ἐν Ἀραβίῳσι ὑπόπτεροι ὄφεις, αἱ
 ἐγίνοντο ὡς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα
 2 ἀνθρώποισι. νῦν δ', ἐπεὶ ἂν θορνύωνται κατὰ ζεύγεα, καὶ
 ἐν αὐτῇ ἢ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσῃ, ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν
 γονήν, ἢ θήλεα ἀπτεται τῆς δειρῆς, καὶ ἐμφύσα, οὐκ
 8 ἀνίει πρὶν ἂν διαφάγῃ. ὁ μὲν δὴ ἔρσην ἀποθνήσκει
 τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. ἡ δὲ θήλεα τίσαν τοιήνδε ἀποτίνει
 τῷ ἔρσην· τῷ γονεῖ τιμαρέοντα ἔτι ἐν τῇ γαστρὶ ἐόντα
 4 τὰ τέκνα, διεσθίει τὴν μήτραν. διαφαγόντα δὲ τὴν νηδὺν
 6 αὐτῆς, οὕτω τὴν ἐκδυσιν ποιεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις,
 ἐόντες ἀνθρώπων οὐ δηλήμονες, τίκτουσί τε ὡὰ, καὶ
 6 ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα τῶν τέκνων. αἱ μὲν δὴ νῦν
 ἔχιδναι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσὶ· οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἐόντες,
 ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ Ἀραβίῃ, καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ· κατὰ τοῦτο
 δοκέουσι πολλοὶ εἶναι.
- 110 Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀρά-
 βιοι· τὴν δὲ κασίην, ὧδε. ἐπεὶ ἂν καταδήσωνται βύρ-
 σσησι καὶ δέρμασι ἄλλοισι πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρό-
 σωπον, πλὴν αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν
 2 κασίην. ἡ δὲ ἐν λίμνῃ φύεται οὐ βαθέῃ· περὶ δὲ αὐτῇ
 καὶ ἐν αὐτῇ αὐλίζεται κου θηρία πτερωτὰ, τῇσι νυκτερίσι
 προσεῖκελα μάλιστα, καὶ τέτριγε δεινὸν, καὶ ἐς ἀλκὴν
 8 ἀλκιμα. τὰ δὲ ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, οὕτω
 111 δρέπειν τὴν κασίην. Τὸ δὲ δὴ κιννάμωμον ἔτι
 τούτων θωυμαστότερον συλλέγουσι. ὅκου μὲν γὰρ γίνε-
 ται, καὶ ἤτις μιν γῇ ἢ τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν·
 πλὴν ὅτι, λόγῳ οἰκῶτι χρεώμενοι, ἐν τοισίδε χωρίοισι
 φασὶ τινες αὐτὸ φύεσθαι, ἐν τοῖσι ὁ Διόνυσος ἐγράφη.
 2 ὕρνιας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεια,

ΟΙ. 64. 4.]

τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κινάμωμον καλέομεν·
 φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσιᾶς, προσπεπλασμένας
 ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι οὖρεσι, ἔνθα πρόσβασιν
 ἀνθρώπων οὐδεμίαν εἶναι. πρὸς ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἄρα- 3
 βίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τῶν ἀπογινο-
 μένων καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλεα διαταμόντας
 ὡς μέγιστα, κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία· καὶ σφρα
 θέντας ἀγχοῦ τῶν νεοσιῶν, ἀπαλλάσσεσθαι ἐκάς
 αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καταπετομένας, τὰ τῶν ὑπο- 4
 ζυγίων μέλεα ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσιᾶς· τὰς δὲ, οὐ
 δυναμένας ἴσχειν, καταρρήγνυσθαι ἐπὶ γῇ· τοὺς δὲ,
 ἐπιόντας, συλλέγειν οὕτω τὸ κινάμωμον· συλλεγόμενον
 δὲ ἐκ τούτων ἀπικνέεσθαι ἐς τὰς ἄλλας χώρας. Τὸ 112
 δὲ δὴ λήσανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, ἔτι τούτου
 θυμασιώτερον γίνεται· ἐν γὰρ δυσοδμοτάτῳ γινόμενον,
 εὐωδέστατόν ἐστι. τῶν γὰρ αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι 2
 πώγωνσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, οἶον γλοιῶς, ἀπὸ τῆς
 ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύρων ἐστί· θυμῶσί
 τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. Τοσαῦτα μὲν θυω- 113
 μάτων περί εἰρήσθω· ἀπόζει δὲ τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης
 θεσπέσιον ὡς ἡδύ. Δύο δὲ γένεα οἶων σφί ἐστι θωύ-
 ματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἐτέρωθί ἐστι. τὸ μὲν αὐτέων 2
 ἕτερον ἔχει τὰς οὐρὰς μακρὰς, τριῶν πηχέων οὐκ ἐλάσ-
 σονας· τὰς εἴ τις ἐπεὶ σφί ἐπέλκειν, ἔλκεα ἂν ἔχουσιν,
 ἀνατριβομένην πρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων. νῦν δ' ἅπας τις 3
 τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργεῖν ἐς τοσοῦτο· ἀμα-
 ξίδα γὰρ ποιεῦντες, ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι, ἐνὸς
 ἐκάστου κτήneos τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἐκάστην κατα-
 δέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἶων τὰς οὐρὰς πλατίας 4
 φορέουσι, καὶ ἐπὶ πῆχυν πλατός. Ἀποκλινομένης 114
 δὲ μεσαμβρίας παρήκει πρὸς δύνοντα ἥλιον ἢ Αἰθιοπίη

χώρη, ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων· αὕτη δὲ χρυσὸν τε φέρει πολλόν, καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφίας, καὶ δένδρεα πάντα ἄγρια, καὶ ἔβενον, καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

- 115 Αὗται μὲν νυν ἐν τε τῇ Ἀσίῃ ἐσχατιαὶ εἰσι καὶ
 2 ἐν τῇ Λιβύῃ. Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς
 ἐσπέρην ἐσχατιέων ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε
 γὰρ ἔγωγε ἐνδέομαι Ἡριδανόν τινα καλέεσθαι πρὸς
 βαρβάρων ποταμῶν, ἐκδιδύντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς
 βορρῇν ἄνεμον, ἀπ' οὗ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστὶ,
 οὔτε ἡσους οἶδα Κασσιτερίδας εἰούσας, ἐκ τῶν ὁ κασσί-
 3 γερος ἡμῖν φοιτᾷ. τοῦτο μὲν γάρ, ὁ Ἡριδανός, αὐτὸ
 κατηγορεῖ τὸ οὐνομα ὥς ἔστι Ἑλληνικὸν καὶ οἱ τὴν
 βαρβαρικόν, ὑπὸ ποιητῶν δὲ τινος ποιηθέν· τοῦτο δέ,
 οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι, τοῦτο
 μελετῶν, ὅπως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης.
 4 ἐξ ἐσχάτης δ' ὧν ὁ τε κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ, καὶ τὸ
 116 ἤλεκτρον. Πρὸς δὲ ἄρκτου τῆς Εὐρώπης πολλῶν
 τι πλείστος χρυσὸς φαίνεται ἐὼν· ὅπως μὲν γινόμενος,
 οὐκ ἔχω οὐδὲ τοῦτο ἀτρεκέως εἶπαι· λέγεται δὲ ὑπ' ἐκ
 τῶν γρυπῶν ἀρπάζειν Ἀριμασπούς, ἄνδρας μονοφθαλ-
 2 μους. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μονοφθαλμοὶ ἄνδρες
 φύονται, φύσιν ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοιςι
 3 ἀνθρώποισι. Αἱ δὲ ὧν ἐσχατιαὶ οἴκασι, περικληῖσθαι
 τὴν ἄλλην χώραν καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, τὰ κάλλιστα
 δοκίοντα ἡμῖν εἶναι καὶ σπανιώτατα ἔχειν αὐταί.
 117 Ἔστι δὲ πεδίον ἐν τῇ Ἀσίῃ περικεκλημένον οὐρεῖ
 2 πάντοθεν, διασφάγες δὲ τοῦ οὐρέος εἰσι πέντε. τοῦτη
 τὸ πεδίον ἦν μὲν κοτε Χορασμίων, ἐν οὐροισι ἐὼν τῶν
 Χορασμίων τε αὐτῶν καὶ Ὑρκανίων, καὶ Πάρθων, καὶ
 Σαραγγέων, καὶ Θαμαναίων· ἐπεὶ τε δὲ Πέρσαι ἔχουσι

OL 64. 4.]

τὸ κράτος, ἔστι τοῦ βασιλείος. ἐκ δὴ ὧν τοῦ περικληϊόντος 3
 οὔρεος τούτου ῥέει ποταμὸς μέγας, οὖνομα δέ οἱ ἐστὶ
 Ἄκης. οὗτος πρότερον μὲν ἄρδσκε, διαλελαμμένος
 πενταχοῦ, τῶν εἰρημένων τούτων τὰς χώρας, διὰ δια-
 σφάγος ἀγόμενος ἐκάστης ἐκάστοισι. ἐπεὶ τε δὲ ὑπὸ τῷ
 Πέρσῃ εἰσὶ, πεπόνθασι τοιόνδε. Τὰς διασφάγας τῶν 4
 οὔρέων ἐνδείμας ὁ βασιλεὺς, πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγῃ
 ἔστησε· ἀποκεκλημένου δὲ τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου, τὸ
 πεδίον τὸ ἐντὸς τῶν οὔρέων πέλαγος γίνεται, ἐνδιδόντο
 μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὗτοι ὧν, 5
 οἱ περ ἔμπροσθεν ἐώθεσαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες
 αὐτῷ χρᾶσθαι, συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται. τὸν μὲν 6
 γὰρ χειμῶνα ὕει σφί ὁ θεὸς, ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις
 ἀνθρώποισι· τοῦ δὲ θέρος σπεύροντες μελίην καὶ
 σήσαμον, χρηίσκοντο τῷ ὕδατι. ἐπεὶ ὧν μηδὲν σφί 7
 παραδίδωται τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοὶ
 τε καὶ γυναῖκες, στάντες κατὰ τὰς θύρας τοῦ βασιλείος,
 βοῶσι ὠρυόμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι δεομένοις αὐτῶν 8
 μάλιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς τοῦτο
 φερούσας· ἐπεὶ δὲ διάκορος ἡ γῆ σφέων γένηται πί-
 νουσα τὸ ὕδωρ, αὐταὶ μὲν αἱ πύλαι ἀποκληϊόνται, ἄλλας
 δ' ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοις τοῖσι δεομένοις μάλιστα
 τῶν λοιπῶν. ὥς δὲ ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρήματα μεγάλα 9
 πρησσύμενος ἀνοίγει, πάρεξ τοῦ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ
 ἔχει οὕτω.

Τῶν δὲ τῷ Μάγῳ ἐπαναστάντων ἑπτὰ ἀνδρῶν, ἕνα 118
 αὐτῶν Ἰνταφέρνεα κατέλαβε, ὑβρίσαντα τάδε, ἀποθα-
 νεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε ἐς τὰ βασι- 2
 λήα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ ἡ
 καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε τοῖσι ἐπαναστᾶσι τῷ Μάγῳ, ἔσο-
 δον εἶναι παρὰ βασιλείᾳ ἄνευ ἀγγέλου, ἢ μὴ γυναικί

8 τυγχάνῃ μισγόμενος ὁ βασιλεύς. οὐκ ἔστι δὲ Ἰνταφέρνης
 εὐδικαίειν οὐδένα οἱ ἐσαγγεῖλαι· ἀλλ', ὅτι ἦν τῶν ἐπτά,
 ἐσίειναι ἤθελε. ὁ δὲ πύλουρος καὶ ὁ ἀγγελιυφόρος οὐ
 4 περιώρεον, φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικὶ μίσγεσθαι. ὁ
 δὲ Ἰνταφέρνης, δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν, ποιέει
 τοιάδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια, ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ
 τε ὅλα καὶ τὰς ῥίνας· καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ
 ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδρασε, καὶ ἀπῆκε.
 119 Οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύσας ἑωυτοὺς, καὶ τὴν αἰτίην
 2 εἶπον, δι' ἣν πεπονθότες εἴσαν. Δαρείος δὲ, ἀρρωδήσας
 μὴ κοινῇ λόγῳ οἱ ἐξ πεπονηκότες ἔωσι ταῦτα, μεταπεμ-
 πόμενος ἕνα ἕκαστον, ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέναιον
 3 εἰσι τῷ πεπονημένῳ. ἐπεὶ τε δὲ ἐξέμαθε ὡς οὐ σὺν ἐκεί-
 νοις εἶη ταῦτα πεπονηκώς, ἔλαβε αὐτόν τε τὸν Ἰνταφέρ-
 νεια, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰκηῖους πάντας·
 ἐλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν ἐπιβου-
 λεύειν οἱ ἐπανάστασιν· συλλαβὼν δὲ σφέας, ἔδρασε τὴν
 4 ἐπὶ θανάτῳ. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφέρνεος φοιτεύουσα
 ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως, κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέ-
 σκετο· ποιέουσα δὲ αἰεὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸν Δαρεῖον ἔπεισε
 5 οἰκτεῖραί μιν. πέμψας δὲ ἄγγελον, ἔλεγε τάδε· “ὦ
 γύναι, βασιλεύς τοι Δαρείος διδοὶ ἕνα τῶν δεδεμένων
 6 οἰκτιρῶν ῥύσασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων.” Ἡ δὲ,
 βουλευσαμένη, ὑπεκρίνατο τάδε· “Εἰ μὲν δή μοι διδοὶ
 βασιλεὺς ἐνός τῇ ψυχῇ, αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν ἀδελ-
 7 φόν.” Πυθόμενος δὲ Δαρείος ταῦτα, καὶ θυνώμασας
 τὸν λόγον, πέμψας ἡγόρευε· “ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε
 βασιλεὺς, τίνα ἔχουσα γνώμην, τὸν ἄνδρα τε καὶ τὰ
 τέκνα ἐγκαταλιποῦσα, τὸν ἀδελφὸν εἴλεω περιεῖναι τοι·
 8 δὲ καὶ ἀλλοτριώτατός τοι τῶν παίδων, καὶ ἦσσαν κεχα-
 βρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστί.” Ἡ δ' ἀμείβετο τοῖσδε·

ΟΙ. 64. 8, 4.]

“Ὁ βασιλεῦ, ἀνὴρ μὲν μοι ἂν ἄλλος γένοιτο, εἰ δαίμων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλοιμι· πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ οὐκ ἔτι μεν ζώντων, ἀδελφεὸς ἂν ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη, ἔλεξα ταῦτα.” Εὐ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἡ γυνή, καὶ 9 οἱ ἀπήκε τοῦτόν τε τὸν παραιτέτο, καὶ τῶν παιδῶν τὸν πρεσβύτατον, ἥσθεῖς αὐτῇ· τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὴ ἐπὶ αὐτίκα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀπολώλεε.

Κατὰ δὲ κου μάλιστα τὴν Καμβύσῃ νουσον ἐγέ- 120 νετο τάδε. Ὑπὸ Κύρου κατασταθεὶς ἦν Σαρδίων ὑπαρχος Ὀροΐτης, ἀνὴρ Πέρσης. οὗτος ἐπεθύμησε πρῆ- 2 γματος οὐκ ὀσίου· οὔτε γάρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον ἔπος πρὸς Πολυκράτεος τοῦ Σαμίον, οὔτε ἰδὼν πρότερον, ἐπεθύμει λαβὼν αὐτὸν ἀπολέσαι· ὥς μὲν οἱ πλεῖνες λέγουσι, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην. ἐπὶ τῶν 3 βασιλέος θυρέων κατήμενον τὸν τε Ὀροΐτην καὶ ἄλλον Πέρσην, τῷ οὐνομα εἶναι Μιτροβάτεια, νομοῦ ἄρχοντα τοῦ ἐν Δασκυλείῳ, τούτους ἐκ λόγων ἐς νεῖκα συμπε- 4 σείειν. κρινομένων δὲ περὶ ἀρετῆς, εἰπεῖν τὸν Μιτροβάτεια τῷ Ὀροΐτῃ, προφέροντα· “Σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, δὲ βασιλεῖ νῆσον Σάμον πρὸς τῷ σῷ νομῷ προσκειμένην οὐ προσεκτίσας, ὥδε δὴ τι ἐούσαν εὐπετέα χειρωθῆναι; 5 τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων πεντεκαίδεκα ὀπλίτησι ἐπαναστὰς ἔσχε, καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει.” Οἱ μὲν δὴ μὴν φασὶ 6 τοῦτο ἀκούσαντα, καὶ ἀλγήσαντα τῷ ὀνειδέει, ἐπιθυμήσαι οὐκ οὕτω τὸν εἴπαντα ταῦτα τίσασθαι, ὥς Πολυκράτεια πάντως ἀπολέσαι, δι’ ὃν τινα κακῶς ἤκουσε. Οἱ 121 δὲ ἐλάσσονες λέγουσι, πέμψαι Ὀροΐτεια ἐς Σάμον κήρυκα, ὅτεν δὴ χρήματος δεησόμενον· οὐ γὰρ ὦν δὴ τοῦτό γε λέγεται· καὶ τὸν Πολυκράτεια τυχεῖν κατακεῖ-

μενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρῆναι δέ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν
 2 Τήϊον· καί κως, εἴτ' ἐκ προνοίας αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ
 Ὀροίτεω πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίῃ τις τοιαύτῃ ἐπε-
 γένετο· τὸν τε γὰρ κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα
 διαλέγεσθαι, καὶ τὸν Πολυκράτεια, τυχεῖν γὰρ ἐπεστραμ-
 μένον πρὸς τὸν τοῖχον, ὅτε τι μεταστραφῆναι, ὅτε
 122 ὑποκρίνασθαι. Αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσκειν λέ-
 γονται τοῦ θανάτου τοῦ Πολυκράτους γενέσθαι· πάρεστι
 2 δὲ πείθεσθαι ὁκοτέρῃ τις βούλεται αὐτέων. Ὁ δὲ ὢν
 Ὀροίτης, ἰζόμενος ἐν Μαγησίῃ τῇ ὑπὲρ Μαιάνδρου
 ποταμοῦ οἰκήμενῃ, ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύγεω, ἄνδρα
 Λυδὸν, ἐς Σάμον ἀγγελίην φέροντα, μαθὼν τοῦ Πολυ-
 3 κράτους τὸν νόον. Πολυκράτης γάρ ἐστι πρῶτος τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν Ἑλλήνων, ὃς θαλασσοκρατεῖν ἐπενοήθη,
 πάρεξ Μίνωος τε τοῦ Κνωστίου, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος
 πρότερος τούτου ἤρξε τῆς θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνθρωπηϊκῆς
 λεγομένης γενεῆς Πολυκράτης ἐστὶ πρῶτος, ἐλπίδας
 4 πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ νήσων ἄρξειν. μαθὼν δὲ
 ταῦτά μιν διανοούμενον ὁ Ὀροίτης, πέμψας ἀγγελίην,
 ἔλεγε τάδε· “ΟΡΟΙΤΗΣ ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙ ΩΔΕ ΛΕΓΕΙ.
 5 Πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, καὶ
 χρήματά τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα· σύ νυν ὦδε
 6 ποιήσας, ὀρθώσεις μὲν σεωυτὸν, σώσεις δὲ καὶ ἐμέ. ἐμοὶ
 γὰρ βασιλεὺς Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, καὶ μοι
 τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφνέως. σὺ νυν ἐμὲ ἐκκομίσας,
 αὐτὸν καὶ χρήματα, τὰ μὲν αὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ἐμὲ
 7 ἔα ἔχειν. εἵνεκέν τε χρημάτων, ἄρξεις ἀπάσης τῆς
 Ἑλλάδος. εἰ δέ μοι ἀπιστεύεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων,
 πέμψον ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει ἐὼν, τῷ ἐγὼ
 123 ἀποδέξω.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ Πολυκράτης, ἦσθη
 τε καὶ ἐβούλετο· καί κως, ἰμείρετο γὰρ χρημάτων μεγά-

OI. 64. 8.]

λως, ἀποπέμπει πρῶτα κατοψόμενον Μαϊάνδριον Μαιαν-
 δρίου, ἄνδρα τῶν ἀστῶν, ὅς οἱ ἦν γραμματιστής· ὃς
 χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων, τὸν κόσμον τὸν ἐκ
 τοῦ ἀνδρεῶνος τοῦ Πολυκράτους, ἔοντα ἀξιοθέτητον, ἀνέ-
 θεκε πάντα ἐς τὸ Ἑρᾶιον. Ὁ δὲ Ὀροίτης, μαθὼν τὸν 2
 κατάσκοπον ἔοντα προσδόκιμον, ἐποίηε τοιάδε. λάρνακας
 ὀκτὼ πληρώσας λίθων, πλήν κάρτα βραχέος τοῦ περὶ
 αὐτὰ τὰ χεῖλεα, ἐπιπολῆς τῶν λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε·
 καταδῆσας δὲ τὰς λάρνακας, εἶχε ἐτοίμας. ἐλθὼν δὲ ὁ 3
 Μαϊάνδριος, καὶ θεσάμενος, ἀπήγγειλε τῷ Πολυκρά-
 τεϊ. Ὁ δὲ, πολλὰ μὲν τῶν μαντιῶν ἀπαγορευόντων, 124
 πολλὰ δὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο αὐτὸς ἀπείναι· πρὸς
 δὲ, καὶ ἰδοῦσης τῆς θυγατρὸς ὄψιν ἐνυπνίου τοιήνδε·
 ἐδόκει οἱ τὸν πατέρα ἐν τῷ ἥρμι μετέωρον ἔοντα, λουῖσθαι
 μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ταύτην 2
 ἰδοῦσα τὴν ὄψιν, παντοίῃ ἐγένετο μὴ ἀποδημῆσαι τὸν
 Πολυκράτεα παρὰ τὸν Ὀροίτεα· καὶ δὴ καὶ ἰόντος αὐτοῦ
 ἐπὶ τὴν πεντηκόντερον ἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἠπειλήσε, 3
 ἦν σὼς ἀπονοστήσῃ, πολλὸν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι.
 ἡ δὲ ἡρήσατο ἐπιτελεῖα ταῦτα γενέσθαι· βούλεσθαι γὰρ 4
 παρθενεύεσθαι πλεῶν χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερηθῆναι.
 Πολυκράτης δὲ, πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας, ἔπλεε 125
 παρὰ τὸν Ὀροίτεα, ἅμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολ-
 λούς τῶν ἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα τὸν Καλλι-
 φῶντος, Κροτωνιήτην ἄνδρα, ἱητρόν τε ἔοντα, καὶ τὴν
 τέχνην ἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἐωυτόν. Ἀπικόμενος 2
 δὲ ἐς τὴν Μαγνησίην ὁ Πολυκράτης, διεφθάρη κακῶς,
 οὔτε ἑωυτοῦ ἀξίως οὔτε τῶν ἑωυτοῦ φρονημάτων· ὅτι
 γὰρ μὴ οἱ Συρηκοσίων γενόμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἰς τῶν
 ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἀξίός ἐστι Πολυκράτεϊ
 μεγαλοπρεπεῖν συμβληθῆναι. ἀποκτείνας δὲ μὲν οὐκ 3

ἀξίως ἀπηγγήσιος Ὀροίτης, ἀνεσταύρωσε. τῶν δὲ οἱ ἐπομένων ὅσοι μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπήκε, κελεύων σφέας ἐνωτῷ χάριν εἰδέναι, ἐόντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεῖνοί τε καὶ δοῦλοι τῶν ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε. Πολυκράτης δὲ ἀνακρεμάμενος, ἐπέτελλε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρὸς· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὅκως υἱοί, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνίει 5 αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἱκμάδα. Πολυκράτεος μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν τῇ οἱ Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς προεμαντεύσατο.

- 126 Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεια Πολυ-
2 κράτεος τίσιες μετῆλθον. μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσῳ θάνατον καὶ τῶν Μάγων τὴν βασιλιῆν, μένων ἐν τῇσι Σάρδισι Ὀροίτης, ὠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας, ὑπὸ Μήδων ἀπαραιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ μὲν ἔκτεινε Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὃς οἱ ὠνείδισε τὰ ἐς Πολυκράτεια ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ Μιτροβάτῳ τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἀνδρας ἐν Πέρ-
3 σῃσι δοκίμους· ἄλλα τε ἐξύβρισε παντοῖα, καὶ τινα ἀγγαρήϊον Δαρείου ἐλθόντα παρ' αὐτὸν, ὡς οὐ πρὸς ἡδονὴν οἱ ἦν τὰ ἀγγελλλόμενα, κτείνει μιν ὀπίσω κομίζόμενον, ἀνδρας οἱ ὑπέισας κατ' ὁδόν· ἀποκτείνας δὲ μιν,
127 ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ. Δαρείος δὲ ὡς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμει τὸν Ὀροίτεια τίσασθαι, πάντων τε τῶν ἀδικημάτων εἵνεκεν, καὶ μάλιστα Μιτροβάτῳ καὶ τοῦ
2 παιδός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκει πέμπειν, ἅτε οἱ οἰδεόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων, καὶ νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχήν, καὶ τὸν Ὀροίτεια μεγάλην τὴν ἰσχὴν πυνθανόμενος ἔχειν· τὸν χίλιοι μὲν Περσέων ἐδορυφόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ
3 Ἰωνικόν. Πρὸς ταῦτα δὴ ὢν ὁ Δαρείος τάδε ἐμχανή-

ΟΙ. 64. 4.]

σατο. συγκαλέσας Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, ἔλεγέ σφι τάδε· “ὦ Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμέων ὑποστάς 4 ἐπιτελέσειε σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὀμίλῳ; ἔνθα γὰρ σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. ὑμέων δὴ ὧν τίς μοι 5 Ὀροίτεα ἢ ζῶοντα ἀγάγοι, ἢ ἀποκτείνειε; ὃς ὠφέλισσε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα ἔοργε· τοῦτο μὲν, δύο ἡμέων ἤϊστωσε, Μιτροβάτεά τε καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ· τοῦτο δέ, καὶ τοὺς ἀνακαλέοντας αὐτὸν, καὶ πεμπομένους ὑπ’ ἐμεῦ, κτείνει, ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων. πρὶν τι ὧν μέζον ἐξεργάσασθαι μιν Πέρσας κακὸν, κατα- 6 λαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ.” Δαρείους μὲν ταῦτα 128 ἐπειρώτα· τῷ δὲ ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν, αὐτὸς ἕκαστος ἐθέλων ποιεῖν ταῦτα. ἐρίζοντας δὲ Δαρείους 2 κατελάμβανε, κελεύων πᾶλλεσθαι· παλλομένων δέ, λαχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος ὁ Ἀρτάντεω. λαχὼν δὲ ὁ 3 Βαγαῖος, ποιεῖ τοιάδε· βιβλία γραψάμενος πολλὰ, καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, σφρηγίδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου· μετὰ δέ, ἥτε ἔχων ταῦτα ἐς τὰς Σάρδεις. ἀπικόμενος δέ, καὶ Ὀροίτεω ἐς ὅσιν ἐλθὼν, τῶν βιβ- 4 λίων ἐν ἕκαστον περιαιρέμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλεῖ ἐπιλέγεσθαι· γραμματιστὰς δὲ βασιλῆϊους οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι. ἀποπειρώμενος δὲ τῶν 5 δορυφόρων, ἐδίδου τὰ βιβλία ὁ Βαγαῖος, εἰ ἐνδεχάιατο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω. ὁρέων δὲ σφεας τὰ τε βιβλία 6 σεβομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι μεζόνως, διδοὶ ἄλλο, ἐν τῷ ἐνῆν ἔπεα τάδε· “ὦ Πέρσαι, βασιλεὺς Δαρείος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυφορέειν Ὀροίτεα.” Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τούτων, μετήκάν οἱ τὰς αἰχμάς. ἰδὼν δὲ τοῦτό σφεας ὁ Βαγαῖος πειθομένους 8 τῷ βιβλίῳ, ἐνθαῦτα δὴ θαρσίσας, τὸ τελευταῖον τῶν βιβλίων διδοὶ τῷ γραμματιστῇ, ἐν τῷ ἐγγράπτῳ· “Βα-

σιλεύς Δαρείος Πέρσῃσι τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐντέλλεται
 9 κτείνειν Ὀροίτεα." Οἱ δὲ δορυφόροι ὡς ἤκουσαν ταῦτα,
 σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας, κτείνουσι παραυτίκα μιν.
 Οὕτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσῃν Πολυκράτεος τοῦ Σαμίον
 τίσας μετῆλθον.

- 129 Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω
 χρημάτων ἐς τὰ Σοῦσα, συνήνεκε χρόνῳ οὐ πολλῷ
 ὑστερον βασιλέα Δαρείον, ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθνή-
 2 σκοντα ἀπὸ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυ-
 ροτέρως ἐστράφη· ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε
 3 ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἑωυ-
 τὸν ἔχειν Αἰγυπτίων τοὺς δοκούντας εἶναι πρῶτους
 τὴν ἱερικὴν, τοῦτοισι ἐχρήτο. οἱ δὲ, στρεβλοῦντες
 4 καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζον ἐργάζοντο. ἐπ' ἑπτὰ
 μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ
 ὁ Δαρείος ἀγρυπνίῃσι εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ
 ἔχοντί οἱ φλαύρως, παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν
 Σάρδισι τοῦ Κροτωνιήτεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην, ἀγ-
 γέλλει τῷ Δαρείῳ· ὁ δὲ ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ'
 5 ἑωυτὸν ἐκέλευσε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσι Ὀροίτεω
 ἀνδραπόδοις ὅκου δὴ ἀπημελημένον, παρήγον ἐς μέσον.
- 130 πέδας τε ἔλκοντα, καὶ βάκεσι ἐσθημένον. Σταθέντα
 δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρείος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίστατο.
 ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, ἀρρωδέων μὴ ἑωυτὸν ἐκφύνας, τὸ
 2 παράπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπειστερημένος. κατεφάνη δὲ
 τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν, ἐπιστάμενος· καὶ τοὺς ἀγαγόντας
 αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας τε καὶ κέντρα παραφέρειν ἐς
 3 τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει, φὰς ἀτρεκέως
 μὲν οὐκ ἀπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἱητρῷ, φλαύρως ἔχειν
 4 τὴν τέχνην. μετὰ δὲ, ὡς οἱ ἐπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι
 ἱήμασι χρεώμενος, καὶ ἤπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων,

ΟΙ. 65. 1.]

ὑπνου τέ μιν λαγχάνειν ἐποίηε, καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ἰγυῖά μιν ἔοντα ἀπέδεξε, οὐδαμὰ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. Δωρέεται δὴ μιν μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων 5 χρυσέων δύο ζεύγεσι. ὁ δὲ μιν ἐπείρετο, εἰ οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν ἐπίτηδες νέμει, ὅτι μιν ἰγυῖά ἐποίησε. ἥσθεις 6 δὲ τῷ ἔπει ὁ Δαρεῖος, ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἑωυτοῦ γυναῖκας. παράγοντες δὲ οἱ εὐνοῦχοι, ἔλεγον πρὸς τὰς γυναῖκας, ὥς βασιλεῖ οὗτος εἴη ὃς τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε. ὑποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλῃ ἐς τοῦ χρυσοῦ 7 τὴν θήκην, ἐδωρέετο Δηموκίδεα οὕτω δὴ τι δαψιλῆϊ δωρεῇ, ὥς τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατήρας ἐπόμενος ὁ οἰκέτης, τῷ οὐνομα ἦν Σκίτων, ἀνελέ- γετο, καὶ οἱ χρήμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη.

Ὁ δὲ Δημοκίδης οὗτος, ὥδε ἐκ Κρότωνος ἀπιγμέ- 131 νος, Πολυκράτει ὠμίλησε. πατρὶ συνείχετο ἐν Κρότω- νι, ὀργὴν χαλεπῶ· τοῦτον ἐπεὶ τε οὐκ ἐδύνατο φέρειν, ἀπολιπὼν οἶχeto ἐς Αἰγίναν. καταστὰς δὲ ἐς ταύτην, τῷ 2 πρώτῳ ἔτει ὑπερεβάλετο τοὺς πρώτους ἱητροὺς, ἀσκευῆς περ ἑὼν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτει ταλάντου Αἰγινίται 3 δημοσίῃ μισθεύνται· τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι, ἐκατὸν μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτει Πολυκράτης θυῶν ταλάντων. οὕτω μὲν ἀπίκeto ἐς τὴν Σάμον. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ 4 ἀνδρὸς οὐκ ἦκιστα Κροτωνιῆται ἱητροὶ εὐδοκίμησαν· ἐγένετο γὰρ ὦν τοῦτο ὅτε πρώτοι μὲν Κροτωνιῆται ἱη- τροὶ ἐλέγοντο ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι· δεύτεροι δὲ, Κυρηναῖοι. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ χρόνον καὶ Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρώτοι. Τότε δὴ ὁ Δη- 132

μοκίδης, ἐν τοῖσι Σούσοισι ἐξιησάμενος Δαρεῖον, οἰκόν τε μέγιστον εἶχε, καὶ ὁμοτράπεζος βασιλεῖ ἐγεγόνει· πλὴν τε ἐνὸς τοῦ ἐς Ἑλλήνας ἀπιέναι, πάντα τὰ ἄλλα

2 οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μὲν, τοὺς Αἰγυπτίους ἡτρουῖς, οἱ βασιλεία πρότερον ἰώντο, μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλλῆνος ἡτρουῖ ἐσώθησαν, τούτους, βασιλεία παραιτησάμενος, ἐρρύσατο· τοῦτο δέ, μάντιν Ἡλείον Πολυκράτει ἐπισπόμενον, καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοις, ἐρρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον πρήγμα Δημοκίδης παρὰ βασιλεῖ.

- 133 Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα, τάδε ἄλλα συνήνεικε γενέσθαι. Ἀτόσση, τῇ Κύρου μὲν θυγατρὶ Δαρείου δὲ γυναικί, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φύμα· μετὰ δέ, 2 ἐκραγὲν, ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δέ, κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζε οὐδενί· ἐπεὶ τε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκίδεα, καὶ 3 οἱ ἐπέδεξε. ὁ δέ, φὰς ὑγίαι ποιήσῃ, ἐξορκοῖ μιν, ἢ μὲν οἱ ἀντυπουργήσῃ ἐκείνῃ τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεσθῇ· δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.
- 134 Ὡς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος ὑγίαι ἀπέδεξε, ἐνθαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκίδεος ἡ Ἀτοσσα, 2 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείῳ λόγον τοιόνδε· “ὦ βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν τοσαύτην, κάτῃσαι, οὔτε τι ἔθνος 3 προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσῃσι. οἰκὸς δὲ ἐστὶ ἄνδρα, καὶ νέον, καὶ χρημάτων μεγάλων δεσπύτην, φαίνεσθαι τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι ὅτι 4 ὑπ’ ἀνδρὸς ἄρχονται. ἐπ’ ἀμφότερα δέ τοι φέροι ταῦτα ποιέειν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπιστέωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προεστῶτα, καὶ ἵνα τρίβωνται πολέμῳ, μηδὲ σχο- 5 λὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύσῃ τοι. νῦν γὰρ ἂν τι καὶ ἀποδέξαιο ἔργον, ἕως νέος εἰς ἡλικίην· αὐξανόμενῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες· γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται.”
- 6 Ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε. ὁ δ’ ἀμείβεται τοιοῦδε·

ΟΙ. 68. 1.]

“ὦ γύναι, πάντα ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσῃ, εἴ-
 ρηκας. ἐγὼ γὰρ βεβούλευμαι, ζεύξας γέφυραν, ἐκ τῆσδε γ
 τῆς ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέρην ἡπειρον ἐπὶ Σκύθας στρατεύ-
 εσθαι· καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου ἔσται τελεύμενα.” Λέγει
 “Ατοσσα τάδε· “Ὅρα νυν, ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρώτην 8
 ἵεναι ἕασον· οὗτοι γὰρ, ἐπεὰν σὺ βούλῃ, ἔσονται τοι.
 σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπιθυμέω γὰρ, 9
 λόγῳ πυνθανομένη, Λακαίνας τέ μοι γενέσθαι θεραπαίνας
 καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα 10
 ἐπιτηδεώτατον ἀνδρῶν πάντων δέξαι τε ἕκαστα τῆς Ἑλ-
 λάδος καὶ κατηγήσασθαι, τοῦτον ὃς σεν τὸν πόδα ἐξή-
 σατο.” Ἀμείβεται Δαρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοίνυν τοι 11
 δοκεῖ τῆς Ἑλλάδος ἡμέας πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατα-
 σκόπους μοι δοκεῖ Περσέων πρῶτον ἄμεινον εἶναι, ὁμοῦ
 τούτῳ τῷ σὺ λέγεις, πέμψαι ἐς αὐτούς· οἱ μαθόντες
 καὶ ἰδόντες ἕκαστα αὐτῶν, ἐξαγγελέουσι ἡμῖν. καὶ ἔπειτα,
 ἐξεπιστάμενος, ἐπ’ αὐτοὺς τρέφομαι.” Ταῦτα εἶπε· 135
 καὶ ἅμα ἔπος τε, καὶ ἔργον ἐποίηε. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα
 ἡμέρῃ ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων ἄνδρας δοκίμους
 πεντεκαίδεκα, ἐνετέλλετό σφι, ἐπομένους Δημοκῆδεϊ,
 διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος· ὅπως τε μὴ
 διαδρῆσται σφεας ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάντως ὀπίσω
 ἀπάξουσιν. ἐντειλάμενος δὲ τούτοις ταῦτα, δευτέρα κα- 2
 λέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα, ἐδέετο αὐτοῦ, ὅπως ἐξηγησά-
 μενος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσησι,
 ὀπίσω ᾗξει. δῶρα δέ μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελφεοῖσι 3
 ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἔπιπ्ला λαβόντα ἄγειν, φᾶς
 ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν· πρὸς δὲ, ἐς τὰ δῶρα
 ὀλκάδα οἱ ἔφη συμβαλλέεσθαι, πλήσας ἀγαθῶν παν-
 τοίων, τὴν ἅμα οἱ πλεύσεσθαι. Δαρεῖος μὲν δὴ, δοκέειν 4
 ἐμοί, ἀπ’ οὐδενὸς δολεροῦ νόου ἐπαγγέλλετό αἱ ταῦτα.

- 5 Δηموκῆδης δὲ, δέισας μὴ εὖ ἐκπειρῶτο Δαρείους, οὗ τι ἐπιδραμῶν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο· ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χώρην ἔφη καταλείψειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι· τὴν μὲν τοι δλκάδα, τὴν οἱ Δαρείους ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν θωρεὴν τοῖσι ἀδελφεοῖσι, δέκεσθαι ἔφη.
- 6 ἐντειλόμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα ὁ Δαρείους, ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ θάλασσαν.
- 136 Καταβάντες δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην, καὶ Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα δὲ αὐτῇσι καὶ γαυλὸν μέγαν, παντοίων ἀγαθῶν.
- 7 παρεσκευασμένοι δὲ πάντα, ἔπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα· προσίσχοντες δὲ, αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ἐθνεύντο, καὶ ἀπεγράφοντο· ἐς δὲ, τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ οὐνομαστότατα
- 8 θησαύμενοι, ἀπίκοντο τῆς Ἰταλίας ἐς Τάραντα. Ἐνθαῦτα δὲ ἐκ ῥηστώνης τῆς Δημοκῆδεος, Ἀριστοφιλίδης τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς, τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν Μηδικῶν νεῶν· τοῦτο δὲ, αὐτοὺς τοὺς Πέρσας ἔρξε,
- 4 ὥς κατασκόπους δῆθεν εἰόντας. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκῆδης ἐς τὴν Κρότωνα ἀπικνέεται. ἀπιγμένου δὲ ἤδη τούτου ἐς τὴν ἑωυτοῦ, ὁ Ἀριστοφιλίδης ἔλυσε τοὺς Πέρσας, καὶ τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν,
- 137 ἀπέδωκέ σφι. Πλέοντες δὲ ἐνθεύτην οἱ Πέρσαι, καὶ διώκοντες Δηموκῆδεα, ἀπικνέονται ἐς τὴν Κρότωνα·
- 2 εὐρόντες δὲ μιν ἀγοράζοντα, ἄπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κροτωνιητέων οἱ μὲν, καταρρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα, προϊέναι ἐτοίμοι ἦσαν· οἱ δὲ ἀντάπτοντό τε, καὶ τοῖσι σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, προῖσχομένους
- 8 ἔπεα τάδε· “Ἄνδρες Κροτωνιῆται, ὁρᾶτε τὰ ποιέετε·
- 4 ἄνδρα βασιλέος δρηπέτην γενόμενον ἐξαιρέεσθε. κῶς ταῦτα βασιλεῖ Δαρείῳ ἐκχρήσει περιϋβρίσθαι; κῶς δὲ ὑμῖν τὰ ποιούμενα ἔξει καλῶς, ἣν ἀπέλησθε ἡμέας; ἐπὶ

ΟΙ. 65. 1.]

τίνα δὲ τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ
 προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι πειρησόμεθα;” Ταῦτα λέ- 5
 γοντες, τοὺς Κροτωνίτας οὐκ ὦν ἔπειθον· ἀλλ’ ἐξαιρε-
 θέντες τε τὸν Δημοκῆδεα, καὶ τὸν γαυλὸν τὸν ἅμα ἦγοντο
 ἀπαιρεθέντες, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσίην, οὐδ’ ἔτι
 ἐζήτησαν τὸ προσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμα-
 θεῖν, ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος. Τοσόνδε μέντοι ἐνετεί- 6
 λατο σφί Δημοκῆδης ἀναγομένοισι, κελεύων εἰπεῖν Δα-
 ρεῖφ σφέας, ὅτι ἄρμοσται τὴν Μίλωνος θυγατέρα Δημο-
 κῆδης γυναῖκα. τοῦ γὰρ δὴ παλαιστέω Μίλωνος ἦν οὐ-
 νομα πολλὸν παρὰ βασιλεῖ. κατὰ δὴ τοῦτό μοι δοκεῖ
 σπεύσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα μεγάλα
 Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρείου ἐὼν καὶ ἐν τῇ ἐωυτοῦ 138
 δόκιμος. Ἀναχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρ-
 σαι, ἐκπύπτονσι τῇσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυγίην· καὶ σφεας,
 δουλεύοντας ἐνθαῦτα, Γίλλος ἀνὴρ Ταραντίνος φυγὰς
 ῥυσάμενος, ἀπήγαγε παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ 2
 τούτων ἐτοῖμος ἦν διδόναι τοῦτο ὃ τι βούλοιο αὐτός.
 Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τάραντα γενέσθαι,
 προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν. ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ 3
 τὴν Ἑλλάδα, ἣν δι’ αὐτὸν στόλος μέγας πλῆξῃ ἐπὶ τὴν
 Ἰταλίην, Κνιδίους μούνους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατὰ-
 γοντας γίνεσθαι· δοκέων ἀπὸ τούτων, ἐόντων τοῖσι Τα-
 ραντινοῖσι φίλων, μάλιστα δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι.
 Δαρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετελεε· πέμψας γὰρ ἄγγελον 4
 ἐς Κνίδον, κατὰγειν σφέας ἐκελεε Γίλλον ἐς Τάραντα.
 πειθόμενοι δὲ Δαρεῖφ Κνίδιοι, Ταραντίνους οὐκ ὦν ἔπει- 5
 θον, βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν προσφέρειν. Ταῦτα μὲν 6
 νυν οὕτω ἐπρήχθη· οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς
 τὴν Ἑλλάδα ἀπίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιόνδε
 πρῆγμα κατὰσκοποι ἐγένοντο.

- 139 Μετὰ δὲ ταῦτα, Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολίων πασέων πρώτην Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ 2 τοιγύνη τινὰ αἰτίην. Καμβύσεω τοῦ Ἰέρου στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον, ἄλλαι τε συχνοὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπύκοντο Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὥς οἴκους, κατ' ἐμπορίην· οἱ δὲ, στρατευόμενοι· οἱ δὲ τινες, καὶ αὐτῆς τῆς χώρας θεηταί. τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ Αἰάκεος, Πολυκράτεός τε ἐὼν ἀδελ- 3 φεός, καὶ φεύγων ἐκ Σάμου. Τοῦτον τὸν Συλοσῶντα κατέλαβε εὐτυχὴ τις τοιγύδε. λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλόμενος πυρρὴν, ἡγόραζε ἐν τῇ Μέμφι· ἰδὼν δὲ αὐτὸν Δαρεῖος, δορυφόρος τε ἐὼν Καμβύσεω καὶ λόγον οὐδενός 4 κω μεγάλου, ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν, ὁρέων τὸν Δαρεῖον μεγάλως ἐπιθυμείοντα τῆς χλανίδος, θείῃ τύχῃ χρεώμενος, 5 λέγει· “Ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος· δίδωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως τοι.”
- 140 Αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος, παραλαμβάνει τὸ εἶμα. Ὅ μὲν δὴ Συλοσῶν ἠπίστατό οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι δι' εὐ- 2 θίην. ὥς δὲ τοῦ χρόνου πραβαίνοντος Καμβύσης τε ἀπέθανε, καὶ τῷ Μάγῳ ἐπανεστήσαν οἱ ἐπτά, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά Δαρεῖος τὴν βασιλείην ἔσχε· πυνθάνεται ὁ Συλο- 3 σῶν, ὥς ἡ βασιληΐη περιελλύθῃ ἐς τοῦτον τὸν ἄνδρα, τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ δεσθέντι τὸ εἶμα. ἀνα- 4 βὰς δὲ ἐς τὰ Σοῦσα, ἔζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλείος οἰκίων, καὶ ἔφη Δαρείου εὐεργέτης εἶναι. ἀγγέλλει ταῦτα ἀκούσας ὁ πύλουρός τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ, θωυμάσας λέγει 5 πρὸς αὐτόν· “Καὶ τίς ἐστὶ Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεύμαι, νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων; ἀναβέβηκε δ' ἢ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν. ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν 6 αὐτὸν ἄνδρὸς Ἑλλήνος. ὅμως δὲ αὐτὸν παράγετε ἔσω, ἵνα εἰδέω τί θέλων λέγει ταῦτα.” Παρήγε ὁ πύλουρός

Ol. 65. 1.]

τὸν Συλοσῶντα· στάντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς τε εἷη, καὶ τί ποιήσας, εὐεργέτης φησὶ εἶναι βασιλέος. εἶπε ὢν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ περὶ τὴν χλα-8
 νίδα γενόμενα, καὶ ὡς αὐτὸς εἶη κείνος ὁ δούς. ἀμείβεται θ
 πρὸς ταῦτα Δαρείος· “ὦ γενναῖότατε ἀνδρῶν, σὺ κεί-
 νος εἶ, ὃς ἐμοὶ οὐδεμίαν ἔχοντί κω δύναμιν ἔδωκας, εἰ
 καὶ σμικρά; ἀλλ’ ὢν ἴση γε ἡ χάρις ὁμοίως ὡς εἰ νῦν
 κοθέν τι μέγα λάβοιμι. ἀντ’ ὢν τοι χρυσὸν καὶ ἄργυρον 10
 ἄπλετον δίδωμι, ὥς μὴ κοτέ τοι μεταμελήσει Δαρεῖον
 τὸν Ὑστάσπεος εὖ ποιήσαντι.” Λέγει πρὸς ταῦτα ὁ
 Συλοσῶν· “Ἐμοὶ μήτε χρυσὸν, ὦ βασιλεῦ, μήτε ἄργυ- 11
 ρον δίδου, ἀλλ’ ἀνασώσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σά-
 μον· τὴν νῦν, ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκράτεος ἀποθα-
 νόντος ὑπὸ Ὀροίτῳ, ἔχει δούλος ἡμέτερος· ταύτην μοι
 δὸς ἄνευ τε φόνου καὶ ἐξακδραποδίσιος.” Ταῦτα 141
 ἀκούσας Δαρείος, ἀπέστειλλε στρατιήν τε καὶ στρατηγὸν
 Ὀτάνεα, ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ τὰ γενόμενον· ἐντειλάμενος,
 ὅσων ἐδεήθη ὁ Συλοσῶν, ταῦτά οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα.
 καταβὰς δὲ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὀτάνης, ἔστειλλε τὴν 2
 στρατιήν.

Τῆς δὲ Σάμου Μαιάνδριος ὁ Μαιανδρίου εἶχε τὸ 142
 κράτος, ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρ-
 χήν· τῇ δικαιοτάτῃ ἀνδρῶν βουλομένῃ γενέσθαι, οὐκ
 ἐξέγενετο. Ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλθη ὁ Πολυκράτεος 2
 θάνατος, ἐποίησε τοιάδε. πρῶτα μὲν, διὸς Ἐλευθερίου
 βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὖρισε τοῦτο,
 τὸ νῦν ἐν τῇ προαστείῃ ἐστί. μετὰ δὲ, ὡς οἱ ἐπεποίητο, 3
 ἐκκλησίην συναγείρας πάντων τῶν ἀστών, ἔλεξε τάδε·
 “Ἐμοὶ, ὡς ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα
 ἡ Πολυκράτεος ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων
 ἄρχεω· ἐγὼ δὲ, τὰ τῇ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ

- 4 δύναμιν οὐ ποιήσω. οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης ἤρεσκε
 δεσπύζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἑωυτῷ, οὔτε ἄλλος ὅστις τοι-
 αῦτα ποιεῖ. Πολυκράτης μὲν νυν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν
 ἑωυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν ἀρχὴν τιθεῖς, ἰσονομίην
 5 ὑμῖν προσαγορεύω. Τοσάδε μέντοι δικαῖω γέρεα ἐμεωυτῷ
 γενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημάτων ἐξαί-
 ρετα ἐξ τάλαντά μοι γενέσθαι· ἱρωσύνην δὲ πρὸς τού-
 τοις αἰρεῦμαι αὐτῷ· τ' ἐμοὶ, καὶ τοῖσι ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ
 γινομένοις, τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου· τῷ αὐτὸς τε
 ἱρὸν ἰδρυσάμην, καὶ τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθηναι."
 6 Ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι Σαμίοις ἐπαγγέλλετο· τῶν δὲ
 τις ἐξαναστὰς εἶπε· "Ἄλλ' οὐδ' ἄξιός ἐἴ σύ γε ἡμῶν
 ἄρχειν, γεγνώσ τε κακὸς καὶ ἐὼν ὀλεθρὸς· ἀλλὰ μάλ-
 λον ὅκως λόγον δώσεις τῶν μετεχειρίσας χρημάτων."
 148 Ταῦτα εἶπε, ἐὼν ἐν τοῖσι ἀστοῖσι δόκιμος, τῷ οὐνομα-
 ῖν Τελέσαρχος. Μαιάνδριος δὲ νόφ λαβὼν ὥς εἰ με-
 τήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος κατα-
 9 στήσεται, οὐ δὴ τι ἐν νόφ εἶχε μετιέναι αὐτήν· ἀλλ' ὥς
 ἀνεχώρησε ἐς τὴν ἀκρόπολιν, μεταπεμπόμενος ἓνα ἑκα-
 στον, ὥς δὴ λόγον τῶν χρημάτων δώσων, συνέλαβέ
 σφεας καὶ κατέδησε. οἱ μὲν δὴ ἐδεδέεατο· Μαιάνδριον δὲ
 8 μετὰ ταῦτα κατέλαβε νοῦσος. ἐλπίζων δὲ μὴ ἀποθανέε-
 σθαι ὁ ἀδελφεὸς, τῷ οὐνομα ἔην Λυκάρητος, ἵνα εὖπε-
 τεστέρως κατὰσχῃ τὰ ἐν τῇ Σάμῃ πρήγματα, κατακτείνει
 τοὺς δεσμώτας πάντας. οὐ γὰρ δὴ, ὥς οἴκασι, ἐβουλάτο
 εἶναι ἐλεύθεροι.
 144 Ἐπειδὴ ὦν ἀπίκοντο ἐς τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι κατὰ-
 γοντες Συλοσῶντα, οὗ τε τίς σφί χεῖρας ἀνταίρεται,
 ὑπόσπονδοὶ τε ἔφασαν εἶναι ἐτόιμοι οἱ τοῦ Μαιανδρίου
 στασιῶται, καὶ αὐτὸς Μαιάνδριος, ἐκχωρῆσαι ἐκ τῆς
 2 νήσου. καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοις Ὀτάνεω καὶ σπει-

ΟΙ. 65. 1.]

σαμένον, τῶν Περσέων οἱ πλείστου ἄξιοι θρόνους θέμε-
 νοι, κατεναντίον τῆς ἀκροπόλιος ἐκατέατο. Μαι- 145
 ἀνδρίῳ δὲ τῷ τυράνῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος, τῷ
 οὐνομα ἦν Χαρίλεως· οὗτος ὁ τι δὴ ἐξαμαρτῶν, ἐν
 γοργύρῃ ἐδέδετο· καὶ δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ πρησσό-
 μενα, καὶ διακύψας διὰ τῆς γοργύρης, ὡς εἶδε τοὺς Πέρ-
 σας εἰρηναίως κατημένους, ἐβόα τε καὶ ἔφη λέγων,
 Μαιάνδριῳ θέλειν ἐλθεῖν ἐς λόγους. ἐπακούσας δὲ ὁ 2
 Μαιάνδριος, λύσαντας αὐτὸν ἐκέλευε ἄγειν παρ' ἐωυτόν.
 ὡς δὲ ἄχθη τάχιστα, λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν,
 ἀνέπειθε ἐπιθέσθαι τοῖσι Πέρσῃσι λέγων τοιάδε· “Ἐμὲ 8
 μὲν, ὦ κάκιστε ἀνδρῶν, ἐόντα σεωντοῦ ἀδελφεόν, καὶ
 ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον δεσμοῦ, δήσας γοργύρης ἡξίω-
 σας· ὁρέων δὲ τοὺς Πέρσας ἐκβάλλοντάς τε σε καὶ
 ἄνοικον ποιεῖντας, οὐ τολμᾶς τίσασθαι, οὕτω δὴ τι ἐόν-
 τας εὐπετέας χειρωθῆναι; Ἄλλ', εἴ τι σύ σφεας καταρ- 4
 ρώδηκας, ἐμοὶ δὸς τοὺς ἐπικούρους, καὶ σφεας ἐγὼ τιμω-
 ρήσομαι τῆς ἐνθάδε ἀπίξιος· αὐτὸν δέ σε ἐκπέμψαι ἐκ
 τῆς νήσου ἐτοιμός εἰμι.” Ταῦτα ἔλεξε ὁ Χαρίλεως. 146
 Μαιάνδριος δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω,
 οὐκ ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπικόμενος, ὡς δόξαι τὴν ἐων-
 τοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλείας, ἀλλὰ φθονήσας
 μᾶλλον Συλοσῶντι, εἰ ἀπονητὶ ἐμελλε ἀπολάμψεσθαι
 ἀκέραιον τὴν πόλιν. ἐρεθίσας ὦν τοὺς Πέρσας, ἔθελε ὡς 2
 ἀσθενέστατα ποιῆσαι τὰ Σάμια πρήγματα, καὶ οὕτω
 παραδιδόναι· εὖ ἐξεπιστάμενος, ὡς παθόντες οἱ Πέρσαι
 κακῶς, προσεμπικρανέσθαι ἐμελλον τοῖσι Σαμίοισι·
 εἰδὼς τε ἐωυτῷ ἀσφαλέα ἔκδυσιν ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου
 τότε, ἐπεὰν αὐτὸς βούληται· ἐπεποίητο γάρ οἱ κρυπτῇ
 διώρυξ, ἐκ τῆς ἀκροπόλιος φέρουσα ἐπὶ θάλασσαν.
 Αὐτὸς μὲν δὴ ὁ Μαιάνδριος ἐκπλέει ἐκ τῆς Σάμου· τοὺς 8

δὲ ἐπικούρους πάντας ὀπλίσας ὁ Χαρίλεως, καὶ ἀναπε-
 τάσας τὰς πύλας, ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας, οὔτε προσ-
 δεκομένους τοιοῦτο οὐδὲν, δοκέοντάς τε δὴ πάντα συμ-
 4 βεβάναι. ἐμπεσόντες δὲ οἱ ἐπικούροι, τῶν Περσέων τοὺς
 διφροφορευμένους τε καὶ λόγου πλείστον ἐόντας ἔκτει-
 5 νον. καὶ οὔτοι μὲν ταῦτα ἐποίουν, ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἡ
 Περσικὴ ἐπεβοήθει· πιεζεύμενοι δὲ οἱ ἐπικούροι, ὀπίσω
 147 κατειλήθησαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ὅτάνης δὲ ὁ
 στρατηγός, ἰδὼν πάθος μέγα Πέρσας πεπονθότας, ἐντο-
 λὰς τε, τὰς Δαρειῶς οἱ ἀποστέλλων ἐνετέλλετο, μήτε
 κτείνειν μηδένα Σαμίον, μήτε ἀνδραποδίζεισθαι, ἀπαθῆα
 τε κακῶν ἀποδοῦναι τὴν νῆσον Συλοσῶντι· τουτέων μὲν
 τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπελανθάνετο· ὁ δὲ παρήγ-
 γειλε τῇ στρατιῇ, πάντα τὸν ἄν λάβωσι, καὶ ἄνδρα καὶ
 2 παῖδα, ὁμοίως κτείνειν. ἐνθαῦτα τῆς στρατιῆς οἱ μὲν
 τὴν ἀκρόπολιν ἐπολιόρκεον, οἱ δὲ ἔκτεινον πάντα τὸν
 ἐμποδῶν γινόμενον, ὁμοίως ἔν τε ἱρῷ καὶ ἔξω ἱροῦ.
 148 Μαϊάνδριος δ' ἀποδρὰς ἐκ τῆς Σάμου, ἐκπλέει εἰς Λακε-
 δαίμονα· ἀπικόμενος δ' εἰς αὐτὴν, καὶ ἀνενηκάμενος τὰ
 2 ἔχων ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιαύδε. ὅκως ποτήρια ἀργύρεά
 τε καὶ χρύσεια προθεῖτο, οἱ μὲν θεράποντες αὐτοῦ ἐξέσ-
 μων αὐτά· ὁ δὲ ἄν τὸν χρόνον τοῦτον τῷ Κλεομένει τῷ
 Ἀναξανδρίδῳ ἐν λόγοισι ἐὼν, βασιλεύοντι Σπάρτης,
 3 προῆγ' ἔμιν εἰς τὰ οἰκία. ὅκως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ
 ποτήρια, ἀπεθώμαζέ τε καὶ ἐξεπλήσσετο· ὁ δὲ ἄν
 4 ἐκέλευε αὐτὸν ἀποφέρεισθαι αὐτῶν ὅσα βούλοιο. τοῦτο
 καὶ δις καὶ τρίς εἵπαντος Μαϊανδρίου, ὁ Κλεομένης
 δικαιότατος ἀνδρῶν γίνεται· ὃς λαβεῖν μὲν διδόμενα οὐκ
 ἐδικαίεν· μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι διδοὺς τῶν ἀστῶν εὐρή-
 σεται τιμωρίην, βὰς ἐπὶ τοὺς ἐφόρους, ἄμεινον εἶναι
 ἔφη τῇ Σπάρτῃ, τὸν ξείων τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσθαι

OL. 66. 1.]

ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπέσῃ ἡ αὐτὸν, ἢ ἄλλον
τινὰ Σπαρτιατέων, κακὸν γενέσθαι. οἱ δ' ὑπακούσαντες, ὁ
ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον. Τὴν δὲ Σάμον σαγγηνεύ- 149
σαντες οἱ Πέρσαι, παρέδοσαν Συλοσῶντι, ἔρημον εἶδσαν
ἀνδρῶν. ὑστέρεφ μέντοι χρόνῳ καὶ συγκατοίκισε αὐτὴν
ὁ στρατηγὸς Ὀτάνης, ἕκ τε ὄψιος ὀνείρου, καὶ νούσου ἡ
μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα.

Ἐπὶ δὲ Σάμον στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένου, 150
Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι. ἐν 2
ὅσῳ γὰρ ὁ τε Μάγος ἤρχε, καὶ οἱ ἐπτὰ ἐπανεστήσαν, ἐν
τούτῳ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην
παρασκευάδατο· καὶ κως ταῦτα ποιεῖντες ἐλάνθανον.
Ἐπεὶ τε δὲ ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοι- 3
όνδε· τὰς μητέρας ἐξελόντες, γυναῖκα ἕκαστος μίαν προ-
σεξαιρέτο, τὴν ἐβούλετο, ἐκ τῶν ἐωυτοῦ οἰκίων· τὰς δὲ
λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες, ἀπέπνιξαν· τὴν δὲ μίαν
ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέτο. ἀπέπνιξαν δὲ αὐτάς, ἵνα 4
μὴ σφεων τὸν σίτον ἀναισιμώσωσι. Πυθόμενος 151

δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος, καὶ συλλέξας ἀπασαν τὴν ἐωυτοῦ
δύναμιν, ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς. ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν
Βαβυλῶνα, ἐπολιόρκει φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορ-
κίης. ἀναβαίνοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ 2
τείχεος οἱ Βαβυλώνιοι, κατωρχέοντο, καὶ κατέσκαπτον
Δαρεῖον καὶ τὴν στρατιὴν αὐτοῦ. καὶ τις αὐτῶν εἶπε
τοῦτο τὸ ἔπος· “Τί κάτησθε ἐνθαῦτα, ὁ Πέρσαι, ἀλλ' 3
οὐκ ἀπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν
ἡμίονοι τέκωσι.” Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, 4
οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν. Ἐπτὰ δὲ 152
μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη, ὁ Δαρεῖος τε
ἥσχαλλε, καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα, οὐ δυνατὴ εἶδουσα ελεῖν
τοὺς Βαβυλωνίους· καὶ τοι πάντα σοφίσματα καὶ πάσας

2 μηχανὰς ἐπεποιήκει ἐς αὐτοὺς Δαρείους. ἀλλ' οὐδ' ὡς
 εὐνато ελεῖν σφέας, ἄλλοισι τε σοφίσμασι πειρησά-
 3 μενος, καὶ δὴ καὶ τῷ Κῦρος εἰλέ σφεας, καὶ τούτῳ
 8 ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ἤσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυ-
 λῶνιοι, οὐδέ σφεας οἷός τε ἦν ελεῖν.

153 Ἐνθαῦτα, εἰκοστῷ μηνί, Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύζου
 Α. C. 519. τούτου, ὃς τῶν ἐπὶ ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν Μάγον
 618. κατελόντων, τούτῳ Μεγαβύζου παιδί Ζωπύρῳ ἐγένετο

2 τέρας τόδε· τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμίονων μία ἔτεκε. ὥς δέ
 οἱ ἐξαγγέλθη, καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ
 βρέφος, ἀπείπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγο-
 8 ρός, ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα,
 δε κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὶ περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὰ
 τείχος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε
 ἀλώσιμος εἶναι ἤδη ἡ Βαβυλῶν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκείνόν τε

154 εἰπεῖν, καὶ ἐωυτῷ τεκεῖν τὴν ἡμίονον. Ὡς δέ οἱ
 ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλίσκεσθαι, προ-
 σελθὼν Δαρεῖφ ἀπεπυνθάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα

2 ποιεῖται τὴν Βαβυλῶνα ελεῖν. πυθόμενος δέ ὡς πολλοῦ
 τιμῷτο, ἄλλο ἐβουλεύετο, ὅπως αὐτός τε ἔσται ὁ ἐλὼν
 αὐτήν, καὶ ἐωυτοῦ τὸ ἔργον ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν τοῖσι
 Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάλτεος τιμῶνται.

8 Ἄλλῳ μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι μὴ
 ὑποχειρὴν ποιῆσαι, εἰ δ' ἐωυτὸν λωβησάμενος αὐτομο-
 4 λήσειε ἐς αὐτούς. Ἐνθαῦτα ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος,

ἐωυτὸν λωβᾶται λάβην ἀνήκεστον· ἀποταμὼν γὰρ ἐωυτοῦ
 τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὄτα, καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείρας, καὶ

155 μαστιγώσας, ἦλθε παρὰ Δαρείον. Δαρεῖος δὲ κάρτα

βαρέως ἤνεκε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον·
 ἔκ τε τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἷρετό
 2 μιν, ὅστις εἴη ὁ λωβησάμενος, καὶ ὃ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ

ΟΙ. 88. 2.]

εἶπε· “Οὐκ ἔστι οὗτος ὠνὴρ ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις τοσαύτη ἐμὲ δὴ ὥδε διαθεῖναι· οὔτε τις ἄλλοτρίων, ὃ βασιλεῦ, τάδε ἔργασται, ἀλλ’ αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωυτὸν· δεινὸν τι ποιούμενος Ἀσσυρίου Πέρσῃσι καταγελᾶν.”

‘Ο δ’ ἀμείβετο· “ὦ σχετιώτατε ἀνδρῶν, ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὐνομα τὸ κάλλιστον ἔθει, φᾶς διὰ τοὺς πολιορκουμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι· τί δ’, ὃ μάταιε, λελωβημένου σεῦ, θᾶσσον οἱ πολέμοι παραστήσονται; κὼς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σεωυτὸν διαφθείρας;”

‘Ο δὲ εἶπε· “Εἰ μὲν τοι ὑπερετίθεα τὰ ἔμελλον ποιήσειν, οὐκ ἂν με περιεῖδες· νῦν δ’ ἐπ’ ἐμεωυτοῦ βαλόμενος, ἔπρηξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ, αἰρέομεν Βαβυλῶνα. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὥς ἔχω, αὐτομολήσω ὃ ἐς τὸ τεῖχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς, ὥς ὑπὸ σεῦ τάδε πέπονθα· καὶ δοκέω, πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δὲ, ἀπ’ ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ ἐσέλθω ὃ ἐς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ταύτης ἐς δεκάτην ἡμέρην, τῆς σεωυτοῦ στρατιῆς, τῆς οὐδεμία ἔσται ὥρῃ ἀπολλυμένης, ταύτης χιλίους τάξον κατὰ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας πύλας· μετὰ δὲ αὐτίς, ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην, ἄλλους μοι τάξον δισχιλίους κατὰ τὰς Νινίων καλεομένας πύλας· ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης διαλείπειν εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλλους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς Χαλδαίων καλεομένας πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι ἢ μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὗτοι, πληὴν ἐγχειριδίων· τοῦτο δὲ εἶαν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέρην, ἰθὺς ὃ τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέριξ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, Πέρσας δὲ μοι τάξον κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας πύλας καὶ Κισσίας. ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ὃ ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀποδεξαμένου, τά τε ἄλλα ἐπιτράφονται ἐμοὶ Βαβυλώνιοι, καὶ δὴ καὶ τῶν πυλίων τὰς βαλα-

νάγκας. τὸ δ' ἐνθεῦτεν, ἐμοὶ τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει τὰ δεῖ ποιεῖν."

- 156 Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἦϊε ἐπὶ τὰς πύλας· ἐπιστροφόμενος, ὥς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος. ὀρέοντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω· καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πύλην.
- 2 εἰρώτεον τίς τε εἶη, καὶ ὅτεν δεόμενος ἦκοι. ὁ δὲ σφι ἡγόρευε, ὥς εἶη τε Ζώπυρος, καὶ αὐτομολοίαι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὴ μιν οἱ πύλαιοι, ταῦτα ὥς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ
- 3 κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, κατοικτίζετο, φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι τὰ ἐπεπόνθεε ὑπ' ἐωυτοῦ· παθεῖν δὲ ταῦτα διότι συμβουλευσαί οἱ ἀπανιστάναι τὴν στρατιήν, ἐπεὶ τε οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς
- 4 ἀλώσεως. "Νῦν τε, ἔφη λέγων, ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλωνιοί, ἦκα μέγιστον ἀγαθόν, Δαρεῖω δὲ καὶ τῇ στρατιῇ καὶ
- 5 Πέρσῃσι μέγιστον κακόν. οὐ γὰρ δὴ, ἐμέ γε ὦδε λωβησάμενος, καταπροΐζεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ πάσας τὰς
- 157 διεξόδους τῶν βουλευμάτων." Τοιαῦτα ἔλεγε. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ὀρέοντες ἄνδρα τῶν ἐν Πέρσῃσι δοκιμώτατον ῥινός τε καὶ ὧτων ἐστερημένον, μᾶστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον, πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθῆ, καὶ σφι ἦκειν σύμμαχον, ἐπιτράπessθαι ἐτοίμοι
- 2 ἦσαν τῶν ἐδέετο σφῶν. ἐδέετο δὲ στρατιῆς. Ὁ δὲ, ἐπεὶ τε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίηε τὰ περ τῷ Δαρεῖω συνεθήκατο. ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τὴν στρατιήν τῶν Βαβυλωνίων, καὶ κυκλωσάμενος τοὺς χιλίους, τοὺς πρώτους ἐντειλάτο Δαρεῖω τάξαι, τούτους κατεφόνευσε.
- 3 μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυλώνιοι τοῖσι ἔπεισι τὰ ἔργα παρεχόμενον ὁμοῖα, πάγχυ περιχαρές ὄντες, πᾶν δὴ ἐτοίμοι
- 4 ἦσαν ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ, διαλιπὼν ἡμέρας τὰς συγκεκλιμένας, αὐτοῖς ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων ἐξήγαγε καὶ κατε-

ΟΙ 65. 2.1

φόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς δισχιλίους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ Βαβυλώνιοι, πάντες 8
 Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνούντες. ὁ δὲ, αὐτῖς διαλιπὼν
 τὰς συγκεκρίμενας ἡμέρας, ἐξήγαγε ἐς τὸ προειρημένον· καὶ
 κυκλωσάμενος κατεφόνευσε τοὺς τετρακισχιλίους. ὥς δὲ 9
 καὶ τοῦτο κατέργαστο, πάντα δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνί-
 οῖσι Ζώπυρος, καὶ στρατάρχης τε οὗτός σφι καὶ τειχο-
 φύλαξ ἀπεδέδεκτο. Προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ 158
 τὰ συγκεκρίμενα ποιουμένου πέριξ τὸ τεῖχος, ἐνθαῦτα δὴ
 πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος ἐξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυ- 2
 λώνιοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἡμύνοντο τὴν Δαρείου
 στρατιὴν προσβάλλουσαν· ὁ δὲ Ζώπυρος τὰς τε Κισσίας
 καὶ Βηλίδας καλεομένας πύλας ἀναπετάσας, ἐσήκε τοὺς 3
 Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν δὲ Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον 8
 τὸ ποιηθῆν, οὗτοι ἔφευγον ἐς τοῦ Διὸς τοῦ Βήλου τὸ ἱρόν·
 οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον ἐν τῇ ἑωυτοῦ τάξει ἕκαστος, ἐς δ'
 δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον προδεδομένοι.

Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεύτερον αἰρέθη. Δα- 159
 ρεῖος δὲ ἐπεὶ τε ἐκράτησε τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο
 μὲν σφῶν τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας πάσας
 ἀπέσπασε· τὸ γὰρ πρότερον ἔλων Κῦρος τὴν Βαβυλῶνα,
 ἐποίησε τούτων οὐδέτερον· τοῦτο δὲ, ὁ Δαρεῖος τῶν
 ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκο-
 λόπισε, τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοισι ἀπέδωκε τὴν 2
 πόλιν οἰκέειν. ὥς δ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα 2
 σφι γένεα ὑπογίνηται, τὰδε Δαρεῖος προῖδων ἐποίησε·
 τὰς γὰρ ἑωυτῶν, ὥς καὶ κατ' ἀρχὰς δεδήλωται, ἀπέπνιξαν
 οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦ σίτου προορέωντες· ἐπέταξε τοῖσι
 περιοίκοις ἔθνεσι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι,
 ὅσας δὴ ἐκάστοις ἐπιτάσσω, ὥστε πέντε μυριάδων τὸ
 κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε· ἐκ τούτων δὲ τῶν

- 160 γυναικῶν οἱ τῶν Βαβυλωνίων γυγόναι. Ζακύνθος
 δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργὸν Περσέων ὑπερβαλετο παρὰ
 Δαρεῖον κρείττω, οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων, οὔτε τῶν
 προτέρων, ὅτι μὴ Κύρος μῦθος τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περ-
 2 σέων ἠξίωσε καὶ ἐαυτὸν συμβαλέειν. Παλλάντις δὲ
 Δαρεῖον λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὥς βουλομένο
 ἐν Ζάκυνθον εἶναι ἀπαθία τῆς ἀτακείης μάλλον, ἢ Βαβυ-
 λωνίαις οἱ εἰκοσι πρὸς τῇ ἐούσῃ προσγενέσθαι. ἐτίμησε
 δὲ μὴ μεγάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀπὸ πᾶν ἔτος ἐδίδου
 ταῦτα, τὰ Πέρσῃσι ἐστί τιμώμενα, καὶ τὴν Βαβυλωνίαν οἱ
 ἔδωκε ἀτελεία νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ζῆς, καὶ ἄλλα
 3 πολλὰ ἔπειδωκε. Ζακύνθου δὲ τούτου γίνεται Μεγαβύζος,
 ὃς ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων
 ἐστρατήγησε· Μεγαβύζου δὲ τούτου γίνεται Ζάκυνθος, ὃς
 ἐς Ἀθήνας αὐτομόλησε ἐκ Περσέων.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΕΛΙΟΜΕΝΗ.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ 1
Σκύθας αὐτοῦ Δαρείου ἔλασις. Ἀνθέυσης γὰρ τῆς 2
Ἀσίης ἀνδράσι, καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόντων, ἐπε-
θύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκέينو πρότε-
ροι, ἐσβαλόντες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχῃ
τοὺς ἀντιουμένους, ὑπῆρξαν ἀδικίης. Τῆς γὰρ ἄνω 3
Ἀσίης ἦρξαν, ὥς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, Σκύθαι ἔτεα
δυῶν δέοντα τριήκοντα. Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες 4
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μή-
δους· οὗτοι γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέσθαι, ἤρχον τῆς
Ἀσίης. Τοὺς δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτῶ καὶ εἴκοσι 5
ἔτεα, καὶ διὰ χρόνον τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέ-
ρην, ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ· ἐδρον
γὰρ ἀντιουμένην σφί στρατιὴν οὐκ ὀλίγην. αἱ γὰρ τῶν 6
Σκυθίων γυναῖκες, ὥς σφί οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον
πολλόν, ἐφοίτεον παρὰ τοὺς δούλους. Τοὺς δὲ δού- 2
λους οἱ Σκύθαι πάντας τυφλοῦσι, τοῦ γάλακτος εἵνεκεν
τοῦ πίνουσι, ποιεῦντες ὧδε· ἐπεὰν φυσητῆρας λάβωσι
ὅστέϊους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες
ἐς τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἄρθρα, φυσῶσι τοῖσι στόμασι·

2 ἄλλοι δὲ, ἄλλων φυσεόντων, ἀμέλγουσι. φασὶ δὲ τοῦδε
 εἶνεκα τοῦτο ποιεῖν· τὰς φλέβας τε πίμπλασθαι φυ-
 3 σεωμένας τῆς ἵππου, καὶ τὸ οὖθαρ κατίεσθαι. ἐπεὰν δὲ
 ἀμέλξωσι τὸ γάλα, ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγεῖα κοῖλα,
 καὶ περιστίζαντες κατὰ τὰ ἀγγεῖα τοὺς τυφλοὺς, δονέ-
 4 ουσι τὸ γάλα. καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρύ-
 σαντες, ἡγεῖνται εἶναι τιμιώτερον· τὸ δ' ὑπιστάμενον,
 5 ἥσσον τοῦ ἐτέρου. τούτων μὲν εἶνεκα ἅπαντα τὸν ἄν-
 λάβωσι οἱ Σκύθαι, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρόται εἰσὶ,
 3 ἀλλὰ νομάδες. Ἐκ τούτων δὴ ὦν σφί τῶν δούλων
 καὶ τῶν γυναικῶν ἐπετράφη νεότης· οἱ ἐπεὶ τε ἔμαθον
 τὴν σφετέρην γένεσιν, ἡντιοῦντο αὐτοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν
 2 Μήδων. καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώραν ἀπετάμοντο, τάφρον
 ὀρυζάμενοι εὐρέαν, κατατείνουσιν ἐκ τῶν Ταυρικῶν οὐ-
 ρέων ἐς τὴν Μαιώτιν λίμνην, ἥπερ ἐστὶ μεγίστη· μετὰ
 δὲ, πειρεωμένοισι ἐσβάλλειν τοῖσι Σκύθησι ἀντικατιζό-
 8 μενοι ἐμάχοντο. γινομένης δὲ μάχης πολλάκις, καὶ οὐ
 δυναμένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθέων τῇ μάχῃ,
 4 εἰς αὐτῶν ἔλεξε τάδε· “Οἷα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκύθαι;
 δούλοισι τοῖσι ἡμετέροισι μαχόμενοι, αὐτοὶ τε ἐλάσ-
 5 σοντες κτεινόμενοι γινόμεθα, καὶ ἐκείνους κτείνοντες ἐλασ-
 σόντων τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὦν μοι δοκεῖ αἰχμᾶς
 μὲν καὶ τόξα μετεῖναι· λαβόντα δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου
 6 τὴν μαστίγα, ἵεναι ἥσσον αὐτῶν. μέχρι μὲν γὰρ ὤρεον
 ἡμέας ὅπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὁμοῖοί τε καὶ ἐξ
 ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μαστίγας ἀντὶ
 ὅπλων ἔχοντας, μαθόντες ὥς εἰσι ἡμέτεροι δούλοι, καὶ
 4 συγγόντες τοῦτο, οὐκ ὑπομενέουσι.” Ταῦτα ἀκού-
 σαντες οἱ Σκύθαι, ἐποίεον ἐπιτελέα. οἱ δ' ἐκπλαγέντες
 τῷ γνωμένῳ, τῆς μάχης τε ἐπελάβοντο, καὶ ἔφευγον.
 2 Οὕτω οἱ Σκύθαι τῆς τε Ἀσίας ἤρξαν, καὶ ἐξελασθέντες

ΟΙ. 68. 4.]

αὐτὶς ὑπὸ Μήδων, κατῆλθον τρόπον τοιούτῳ ἐς τὴν σφε-
τέρην. τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Δαρειὸς τίσασθαι βουλόμενος,
συνήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στράτευμα.

Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον ἀπάντων ἐθνῶν 5
εἶναι τὸ σφέτερον· τοῦτο δὲ γενέσθαι ὧδε. ἄνδρα γενέ- 2
σθαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, εὐούση ἐρήμῳ, τῷ οὐνομα
εἶναι Ταργίταον· τοῦ δὲ Ταργιτάου τούτου τοὺς τοκέας
λέγουσι εἶναι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ'
ὦν, Δία τε καὶ Βορυσθέneos τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα.
γένεος μὲν τοιούτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν Ταργίταον· 3
τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λειπόξαϊν, καὶ Ἀρπό-
ξαϊν, καὶ νεώτατον Κολάξαϊν. Ἐπὶ τούτων ἀρχόντων, 4
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεα ποιήματα, ἄροτρον τε
καὶ ζυγὸν καὶ σάγαριν καὶ φιάλην, πεσέειν ἐς τὴν Σκυ-
θικὴν. καὶ τῶν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον, ἄσπον 5
ιέναι, βουλόμενον αὐτὰ λαβεῖν· τὸν δὲ χρυσὸν, ἐπιόντος,
καίεσθαι· ἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου, προσιέναι τὸν δεύ-
τερον, καὶ τὸν αὐτὶς ταῦτα ποιείειν. τοὺς μὲν δὴ καιό- 6
μενον τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι· τρίτῳ δὲ τῷ νεωτάτῳ
ἐπελθόντι κατασβῆναι, καὶ μὴ ἐκείνον κομίσαι ἐς ἑωυτοῦ·
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀδελφεοὺς πρὸς ταῦτα συγγόν-
τας, τὴν βασιληῆν πᾶσαν παραδούναι τῷ νεωτάτῳ.
Ἀπὸ μὲν δὴ Λειποξάϊος γεγονέναι τούτους τῶν Σκυ- 6
θῶν, οἱ Ἀρχάται γένος καλέονται· ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου
Ἀρποξάϊος, οἱ Κατίαιοί τε καὶ Τράσπιες καλέονται·
ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου αὐτῶν τοὺς βασιλέας, οἱ καλέονται
Παραλάται· σύμπασι δὲ εἶναι οὐνομα Σκολότους, τοῦ
βασιλέος ἐπωνυμίην. Σκύθας δὲ Ἕλληνες οὐνόμασαν.
Γεγονέναι μὲν νῦν σφεας ὧδε λέγουσι οἱ Σκύθαι· ἔτεα 7
δέ σφι, ἐπεὶ τε γεγόνασι, τὰ σύμπαντα λέγουσι εἶναι
ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέος Ταργιτάου ἐς τὴν Δαρειῶν

- διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας, χιλίων οὐ πλέω, ἀλλὰ τοσαῦτα.
 2 Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν ἱρὸν φυλάσσουσι οἱ βασιλεῖς
 ἐς τὰ μάλιστα, καὶ θυσίησι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρ-
 3 χονται ἀνὰ πᾶν ἔτος. ὃς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν
 ἐν τῇ ὁρτῇ ὑπαίθριος κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ
 Σκυθέων οὐ διεναντίζειν· δίδοσθαι δὲ οἱ διὰ τοῦτο ὅσα
 4 ἂν ἵππῳ ἐν ἡμέρῃ μὴ περιέλῃ αὐτός. Τῆς δὲ χώρας
 εὐούσης μεγάλης, τριφασίας τὰς βασιληίας τοῖσι παισὶ
 τοῖσι ἐωντοῦ καταστήσασθαι Κολάξαϊν· καὶ τουτέων
 μίαν μεγίστην ποιῆσαι, ἐν τῇ τὸν χρυσὸν φυλάσσεσθαι.
 5 Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς βορῇν λέγουσι ἄνεμον τῶν ὑπερ-
 οίκων τῆς χώρας, οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρω οὔτε
 ὄραν, οὔτε διεξιέναι, ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν
 γὰρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι πλέον, καὶ ταῦτα
 εἶναι τὰ ἀποκληίοντα τὴν ὄψιν.
 8 Σκύθαι μὲν ὦδε ὑπὲρ σφέων τε αὐτῶν, καὶ τῆς
 χώρας τῆς κατύπερθε λέγουσι· Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν
 2 Πόντον οἰκέοντες, ὦδε. Ἡρακλέα, ἐλαύνοντα τὰς Γη-
 ρυνόεω βοῦς, ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην εἰούσαν ἐρήμην,
 3 ἣν τινα νῦν Σκύθαι νέμονται. Γηρυνόεα δὲ οἰκέειν, ἔξω
 τοῦ Πόντου κατοικημένον, τὴν οἱ Ἕλληνες λέγουσι Ἐρύ-
 θειαν νῆσον, τὴν πρὸς Γηδείοις τοῖσι ἔξω Ἡρακλήϊων
 4 σπηλείῃ ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ. τὸν δὲ Ὠκεανὸν λόγῳ μὲν
 λέγουσιν ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶ-
 5 σαν ρέειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνύσι. ἐνθεῦτεν τὸν Ἡρα-
 κλέα ἀπικέσθαι ἐς τὴν νῦν Σκυθίην χώραν καλεομένην.
 6 καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κρυμόν· ἐπειρυ-
 σάμενον δὲ τὴν λεοντὴν, κατυπνῶσαι· τὰς δὲ οἱ ἵππους
 τὰς ἀπὸ τοῦ ἄρματος νεμομένας ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ,
 9 ἀφανισθῆναι θεῇ τύχῃ. Ὡς δ' ἐγερθῆναι τὸν Ἡρα-
 κλέα, δίζησθαι. πάντα δὲ τὰ τῆς χώρας ἐπεξελθόντα,

21. 65. 4.]

τέλος ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ὑλαίην καλεομένην γῆν. ἐνθαῦτα 2
 δε αὐτὸν εὐρεῖν ἐν ἀντρῷ μιξοπάρθενόν τινα *Ἐχιδναν
 διφυέα· τῆς τὰ μὲν ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτέων, εἶναι γυ-
 ναικός· τὰ δὲ ἔνερθεν, ὄφις. ἰδόντα δὲ καὶ θωνμά- 3
 σαντα, ἐπείρεσθαί μιν εἰ κου ἴδοι πλανωμένας·
 τὴν δὲ φάναί, ἐωυτὴν ἔχειν, καὶ οὐκ ἀποδώσειν ἐκείνῳ
 πρὶν ἢ οἱ μιχθῆναι· τὸν δὲ Ἑρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ
 μισθῷ τούτῳ. κείνην τε δὴ ὑπερβαλέσθαι τὴν ἀπόδοσιν 4
 τῶν ἵππων, βουλομένην ὥς πλείστον χρόνον συνεῖναι τῷ
 Ἑρακλεῖ· καὶ τὸν, κομισάμενον, ἐθέλειν ἀπαλλάσσε-
 σθαι. τέλος δὲ, ἀποδιδούσαν αὐτὴν εἰπεῖν· “Ἴππους 5
 μὲν δὴ ταύτας ἀπικομένας ἐνθάδε, ἔσωσά τοι ἐγώ· σῶ-
 στρά τε σὺ παρέσχες, ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ τρεῖς παῖδας ἔχω.
 τούτους, ἐπεὰν γένωνται τρόφιες, ὃ τι χρη ποίειν, ἐξ- 6
 γέο σύ· εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω, χώρας γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ
 κράτος αὐτῇ, εἴτε ἀποπέμπω παρὰ σέ.” Τὴν μὲν δὴ 7
 ταῦτα ἐπειρωτᾶν· τὸν δὲ λέγουσι πρὸς ταῦτα εἰπεῖν·
 “Ἐπεὰν ἀνδρωθέντας ἴδῃαι τοὺς παῖδας, τάδε ποιεῖσα
 οὐκ ἂν ἀμαρτάνοις. τὸν μὲν ἂν ὄρῃς αὐτῶν τόδε τὸ τόξον 8
 ᾧδε διατεινόμενον, καὶ τῷ ζωστήρι τῷδε κατὰ τάδε ζων-
 νύμενον, τοῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρας οἰκήτορα ποιεῖ·
 δς δ’ ἂν τούτων τῶν ἔργων τῶν ἐντέλλομαι λίπηται,
 ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρας. καὶ ταῦτα ποιεῖσα, αὐτὴ τε 9
 εὐφρανέαι, καὶ τὰ ἐντεταλμένα ποιήσεις.” Τὸν μὲν 10
 δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἔτερον, δύο γὰρ δὴ φορέειν
 τῶς Ἑρακλέα, καὶ τὸν ζωστήρα προδέξαντα, παρα-
 δοῦναι τὸ τόξον τε καὶ τὸν ζωστήρα, ἔχοντα ἐπ’ ἄκρης
 τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσήν· διδόντα δὲ, ἀπαλλάσ-
 σεσθαι. τὴν δ’, ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρω- 2
 θῆναι, τοῦτο μὲν σφί οὐνόματα θέσθαι· τῷ μὲν, Ἀγά-
 θυρσον, αὐτῶν· τῷ δ’ ἐπομένῳ, Γελωνόν· Σκύθην δὲ,

τῷ νεωτάτῳ· τοῦτο δέ, τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένη
 8 αὐτήν, ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ δὴ δύο μὲν οἱ τῶν
 παίδων, τὸν τε Ἀγάθουρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οὔν
 τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον Ἀεθλον,
 οἷχεσθαι ἐκ τῆς χώρας, ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γειναμνης·
 τὸν δὲ νεώτατον αὐτῶν Σκύθην, ἐπιτελέσαντα, καταφεύγει
 4 ἐν τῇ χώρῃ. καὶ ἀπὸ μὲν Σκυθῶν τοῦ Ἡρακλέος γενέ-
 σθαι τοὺς αἰεὶ βασιλέας γινομένους Σκυθίων· ἀπὸ δὲ
 τῆς φιάλης, ἔτι καὶ ἐς τὸδε φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων
 5 φορέειν Σκύθας· τὸ δὴ μόνον μηχανήσασθαι τὴν μη-
 τέρα Σκύθη. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον ἀέκοντες
 λέγουσι.

- 11 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ἔχων ὧδε, τῷ μάλιστα
 2 λεγομένῳ αὐτὸς πρόσκειμαι. Σκύθας τοὺς νομάδας,
 οἰκόντας ἐν τῇ Ἀσίῃ, πολέμῳ πιεσθέντας ὑπὸ Μασσα-
 γετών, οἷχεσθαι διαβάντας ποταμὸν Ἀράξην ἐπὶ γῇν
 τὴν Κιμμερίην· τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέ-
 3 γεται τὸ παλαιὸν εἶναι Κιμμερίων. τοὺς δὲ Κιμμερίους,
 ἐπιόντων Σκυθίων, βουλευέσθαι, ὥς στρατοῦ ἐπιόντος
 μεγάλου· καὶ δὴ τὰς γνώμας σφείων κεχωρισμένας, ἐν-
 τόνους μὲν ἀμφοτέρας, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων·
 τὴν μὲν γὰρ δὴ τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὥς ἀπαλλάσ-
 σεσθαι πρῆγμα εἴη, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δεόμενον κιν-
 δυνεῖν· τὴν δὲ τῶν βασιλέων, διαμάχεσθαι περὶ τῆς
 4 χώρας τοῖσι ἐπιούσι. οὐκ ἂν δὴ ἐθέλειν πείθεσθαι οὔτε
 τοῖσι βασιλεῦσι τὸν δῆμον, οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασι-
 5 λέας. τοὺς μὲν δὴ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι ἀμαχητὶ,
 τὴν χώραν παραδόντας τοῖσι ἐπιούσι· τοῖσι δὲ βασι-
 λεύσι δόξαι ἐν τῇ ἑωυτῶν κέεσθαι ἀποθανόντας, μηδὲ
 συμφέγγειν τῷ δήμῳ· λογισαμένους ὅσα τε ἀγαθὰ
 πεπόνθασι, καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ

ΟΙ. 66. 4.]

ἐπίδοξα καταλαμβάνει. ὥς δὲ δόξαι σφί ταῦτα, δια- 6
 στάνας, καὶ ἀριθμὸν ἴσους γενομένους, μάχεσθαι πρὸς
 ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν, ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἑω-
 τῶν, θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
 Τύρην· καὶ σφειων ἔτι δηλὸς ἐστὶ ὁ τάφος. θάψαντας 7
 δέ, οὕτω τὴν ἐξοδὸν ἐκ τῆς χώρας ποιέεσθαι· Σκύθας δὲ
 ἐπελθόντας, λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν. Καὶ νῦν 12
 ἔστι μὲν ἐν τῇ Σκυθικῇ Κιμμέρια τείχεα, ἔστι δὲ Πορ-
 θμήϊα Κιμμέρια· ἔστι δὲ καὶ χώρα οὖνομα Κιμμερίη·
 ἔστι δὲ Βόσπορος, Κιμμέριος καλεόμενος. φαίνονται δὲ 2
 οἱ Κιμμέριοι, φεύγοντες ἐς τὴν Ἀσίην τοὺς Σκύθας,
 καὶ τὴν χερσόνησον κτίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν
 Ἑλλάς οἰκισται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώ- 3
 ξαντες αὐτοὺς, καὶ ἐσβαλόντες ἐς γῆν τὴν Μηδικήν,
 ἀμαρτόντες τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν 4
 παρὰ θάλασσαν ἔφευγον· οἱ δὲ Σκύθαι, ἐν δεξιῇ τὸν
 Καύκασον ἔχοντες, ἐδίωκον. ἐς δ' ἐσέβαλον ἐς τὴν Μη-
 δικὴν γῆν, ἐς μεστέγαιαν τῆς ὁδοῦ τραφθέντες. οὗτος δὲ
 ἄλλος ξυνὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λεγόμενος λόγος
 εἴρηται.

Ἐφη δὲ Ἀριστέης ὁ Κανστροβίου, ἀνὴρ Προκον- 13
 νήσιος, ποιέων ἔπεα, ἀπικέσθαι ἐς Ἴσσηδόνας, φοιβό-
 λαμπτος γεγόμενος· Ἴσσηδόνων δὲ ὑπεροικέειν Ἀριμα-
 σπούς, ἀνδρας μονοφθαλμούς· ὑπὲρ δὲ τούτων, τοὺς
 χρυσοφύλακας Γρύπας· τούτων δέ, τοὺς Ὑπερβορέους,
 κατήκοντας ἐπὶ θάλασσαν. τούτους ὦν πάντας πλὴν 2
 Ὑπερβορέων, ἀρξάντων Ἀριμασπῶν, αἰεὶ τοῖσι πλησιο-
 χώροισι ἐπιτίθεσθαι· καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξω-
 θέεσθαι ἐκ τῆς χώρας Ἴσσηδόνας· ὑπὸ δὲ Ἴσσηδόνων,
 Σκύθας· Κιμμερίους δὲ, οἰκόντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ,
 ὑπὸ Σκυθέων πιεζομένους, ἐκλείπειν τὴν χώραν. Οὕτω 3

- δὴ οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης
 14 Σκύθῃσι. Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης, ὃ ταῦτα
 ποιήσας, εἴρηται· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ ἤκουον λόγους
 2 ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Ἀριστέην γὰρ λέ-
 γουσι, ἐόντα τῶν ἀσπῶν οὐδενὸς γένους ὑποδεέστερον,
 ἐσελθόντα ἐς κναφήϊον ἐν Προκοννήσῳ, ἀποθανεῖν· καὶ
 τὸν κναφέα κατακληῖσαντα τὸ ἐργαστήριον, οἵχεσθαι
 3 ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ. ἐσκεδασμέ-
 νου δὲ ἤδη τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν ὡς τεθνεῶς εἶπὶ ὁ
 Ἀριστέης, ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι
 ἄνδρα Κυζικηνὸν, ἦκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος, φάντα
 συντυχεῖν τέ οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου· καὶ ἐς λόγους ἀπικέ-
 4 σθαι. καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητῆειν· τοῖς
 δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ τὸ κναφήϊον παρεῖναι,
 5 ἔχοντας τὰ πρόσφορα, ὡς ἀναιρεσομένους. ἀνοιχθέντος
 δὲ τοῦ οἰκήματος, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι
 6 Ἀριστέην. μετὰ δὲ, ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς
 Προκόννησον, ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλή-
 νων Ἀριμάσπεα καλέεται· ποιήσαντα δὲ, ἀφανισθῆναι
 15 τὸ δεύτερον. ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέγουσι. Τά-
 δε δὲ οἶδα Μεταποντίνιοις τοῖσι ἐν Ἰταλίῃ συγκυρή-
 σαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην Ἀριστέω ἔτεσι
 τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίοις, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος
 2 ἐν Προκοννήσῳ τε καὶ Μεταποντίῳ εὔρισκον. Μετα-
 ποντῖνοί φασι, αὐτὸν Ἀριστέην, φανέντα σφί ἐς τὴν
 χώραν, κελεῦσαι βωμόν Ἀπόλλωνι ἰδρύσασθαι, καὶ
 Ἀριστέω τοῦ Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα
 8 παρ' αὐτὸν ἰστάναι. φάναι γὰρ, σφί τὸν Ἀπόλλωνα
 Ἰταλιωτέων μούνοισι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώραν, καὶ
 αὐτὸς οἱ ἔπεσθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δὲ, ὅτε
 εἶπετο τῷ θεῷ, εἶναι κόραξ. καὶ τὸν, εἴπαντα ταῦτα,

OL. 65. 4.1

ἀφανισθῆναι. σφέας δέ, Μεταποντῖνοι λέγουσι, ἐς Δελ- 4
φούς πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν ὃ τι τὸ φάσμα τοῦ
ἀνθρώπου εἴη. τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι 5
τῷ φάσματι· πειθομένοισι δέ, ἄμεινον συνοίσεσθαι.
καὶ σφέας δεξαμένους ταῦτα, ποιῆσαι ἐπιτελέα. Καὶ 6
νῦν ἔστηκε ἀνδριάς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω, παρ' αὐτῷ
τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, πέριξ δὲ αὐτὸν δάφναι
ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορῇ ἱδρυται. Ἀριστέω
μέν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.

Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ ὅδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγε- 16
σθαι, οὐδεὶς οἶδε ἀτρεκές ὃ τι τὸ κατύπερθε ἔστι.
οὐδενὸς γὰρ δὴ αὐτόπτεω εἰδέναι φαμένον δύναμαι πν- 2
θέσθαι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦπερ ὀλίγῃ πρότε-
ρον τούτων μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ οὗτος προσωτέρω
Ἰσσηδόνων, ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων, ἔφησε ἀπι-
κέσθαι· ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ, φὰς Ἰσσηδόνας
εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. Ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρε- 3
κέως ἐπὶ μακρότατον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι,
πάν εἰρήσεται. Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεΐτέων ἐμπορίου, 17
τοῦτο γὰρ τῶν παραθαλασσίων μεσαίτατόν ἐστι πάσης
τῆς Σκυθίας, ἀπὸ τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαι νέμονται,
έόντες Ἕλληνες Σκύθαι· ὑπὲρ δὲ τούτων, ἄλλο ἔθνος,
οἱ Ἀλάζωνες καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαι τὰ 2
μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτὰ Σκύθησι ἐπασκέουσι, σίτον δὲ καὶ
σπείρουσι καὶ σιτέονται, καὶ κρόμμυα καὶ σκόροδα καὶ
φακοὺς καὶ κέγχρους. Ὑπὲρ δὲ Ἀλαζώνων οἰκεῖν 3
Σκύθαι ἀροτῆρες, οἱ οὐκ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι τὸν σίτον,
ἀλλ' ἐπὶ πρήσει. τούτων δὲ κατύπερθε οἰκεῖν Νευροί. 4
Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἐρήμος ἀνθρώπων,
ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπανιν ποταμὸν
ἔστι ἔθνεα, πρὸς ἐσπέρης τοῦ Βορυσθένεος. Ἀτὰρ 18

- διαβάντι τὸν Βορυσθένα, ἀπὸ θαλάσσης πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί, τοὺς Ἕλληνες οἱ οἰκόντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλέουσι Βορυσθενείτας, σφέας δὲ αὐτοὺς, Ὀλβιοπολίτας.
- οὔτοι ὦν οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται, τὸ μὲν πρὸς τὴν ἔω, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ, κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ ὀνομα κεῖται Παντικάπης· τὸ δὲ πρὸς βορῇν ἄνεμον, πλὸν ἀνὰ τὸν Βορυσθένα ἡμερέων ἑνδεκα. ἡ δὲ κατύπερθε τούτων ἐρῆμός ἐστι ἐπὶ πολλόν. μετὰ δὲ τὴν ἐρῆμον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδὰ μῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων κατύπερθε, ἐρῆμος ἦδη ἀληθῶς, καὶ ἔθνος ἀνθρώπων οὐδὲν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.
- 19 Τὸ δὲ πρὸς τὴν ἔω γεωργῶν τούτων Σκυθῶν, διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμὸν, Νομάδες ἦδη Σκύθαι νέμονται, οὔτε τι σπεύροντες οὐδὲν, οὔτε ἀρούντες· ψιλὴ δὲ δενδρέων πᾶσα αὕτη γῆ, πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ Νομάδες οὔτοι τὸ πρὸς τὴν ἔω, ἡμερέων τεσσέρων καὶ δέκα ὁδόν, νέμονται χώραν κατατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν
- 20 Γέρρον. Πέρην δὲ τοῦ Γέρρου ταῦτα δὴ τὰ καλούμενα Βασιλῆϊά ἐστι, καὶ Σκύθαι οἱ ἀριστοὶ τε καὶ πλείστοι, καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύθας δούλους σφέτερος εἶναι. κατήκουσι δὲ οὔτοι, τὸ μὲν πρὸς μεσαμβρίην, ἐς τὴν Ταυρικὴν· τὸ δὲ πρὸς ἡῶ, ἐπὶ τε τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι ὠρυξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ καλέεται Κρημνοί·
- 8 τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν Τάναϊν. Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς βορῇν ἄνεμον τῶν βασιλεῶν Σκυθῶν οἰκέουσι Μελαγχλαῖνοι, ἄλλο ἔθνος, καὶ οὐ Σκυθικόν.
- 4 Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατύπερθε, λίμναι, καὶ ἐρῆμός ἐστι ἀνθρώπων, κατόσον ἡμεῖς ἴδμεν.
- 21 Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάντι, οὐκέτι Σκυθική, ἀλλ'

ΟΙ. 65. 4.]

ἡ μὲν πρώτη τῶν λαξίων Σαυροματέων ἐστὶ· οἱ ἐκ τοῦ
 μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαίητιδος λίμνης, νέμονται τὸ
 πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδόν, πᾶσαν
 ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων. ὑπεροί- 2
 κέουσι δὲ τούτων, δευτέρην λάξιν ἔχοντες, Βουδίνοι, γῆν
 νεμόμενοι πᾶσαν δασέην ὕλη παντοίῃ. Βουδίνων 22

δὲ κατύπερθε πρὸς βορῇν, ἔστι πρώτη μὲν ἐρήμος, ἐπ’
 ἡμερέων ἑπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἐρήμον, ἀποκλίνοντι
 μᾶλλον πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, νέμονται Θυσσαγέται,
 ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον· ζῶουσι δὲ ἀπὸ θήρης. Συνεχές 3
 δὲ τοῖτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι εἰσὶ
 τοῖσι οὖνομα κείται Ἰურκαί, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶον-
 τες τρόπῳ τοιῷδε. λοχῶ, ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς· (τὰ δὲ 4
 ἐστὶ πυκνὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν) ἵππος δὲ ἐκάστω,
 δεδιδαγμένος ἐπὶ γαστέρα κεῖσθαι ταπεινότητος εἴνεκα,
 ἐτοιμός ἐστι, καὶ κύων· ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ
 τοῦ δενδρέου, τοξεύσας καὶ ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει,
 καὶ ὁ κύων ἔχεται. Ὑπὲρ δὲ τούτων, τὸ πρὸς τὴν ἡῷ 5
 ἀποκλίνοντι οἰκέουσι Σκύθαι ἄλλοι, ἀπὸ τῶν βασιλῆων
 Σκυθίων ἀποστάντες, καὶ οὕτω ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν
 χῶρον. Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθίων 23

χώρας, ἔστι ἡ κατὰλεχθεῖσα πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ
 βαθύγους· τὸ δ’ ἀπὸ τούτου, λιθώδης τ’ ἐστὶ καὶ τρηχέη.
 διεξελθόντι δὲ καὶ τῆς τρηχέης χώρον πολλόν, οἰκέουσι 1
 ὑπὸρειαν οὐρέων ὑψηλῶν ἄνθρωποι λεγόμενοι εἰς
 πάντες φαλακροὶ, ἐκ γενεῆς γινόμενοι, καὶ ἔρσενες
 καὶ θήλεια ὁμοίως, καὶ σιμοὶ, καὶ γένεια ἔχοντες
 μεγάλα· φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες· ἐσθῆτι δὲ χρεώμενοι
 Σκυθικῇ· ζῶντες δὲ ἀπὸ δενδρέων. ποντικὸν μὲν οὖνομα 2
 τῷ δενδρέῳ ἀπ’ οὗ ζῶσι, μέγαθος δὲ κατὰ συκὴν μάλιστα
 κη· καρπὸν δὲ φορέει κύαμφ ἴσον, πυρρὴνα δὲ ἔχει.

- 4 τούτο ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι· ἀπορ-
 ρέει δ' ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ μέλαν· οὖνομα δὲ τῇ ἀπορ-
 5 ρεοντί ἐστὶ ἄσχυ. τούτο καὶ λείχουσι, καὶ γάλακτι
 συμμίσγοντες πίνουσι· καὶ ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῖ
 τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, καὶ ταύτας σιτέονται.
 πρόβατα γάρ σφι οὐ πολλά ἐστί· οὐ γάρ τι σπουδαῖα
 6 νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ. Ὑπὸ δενδρέφ δὲ ἕκαστος κατοικῆται·
 τὸν μὲν χειμῶνα, ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πῖλα
 7 στεγνῷ λευκῷ· τὸ δὲ θέρος, ἄνευ πῖλου. Τούτους οὐδεὶς
 ἀδικεῖ ἀνθρώπων· ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι· οὐδέ τι
 8 ἀρῆιον ὄπλον ἐκτέεται. καὶ τούτο μὲν, τοῖσι περιοικέουσι
 οὗτοί εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες· τούτο δὲ, ὅς ἂν
 φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικέεται.
 οὖνομα δὲ σφί ἐστὶ Ἀργιππαῖοι.
- 24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων, πολλὰ πε-
 ριφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ. καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐθνέων.
 2 καὶ γὰρ Σκυθέων τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτοὺς, τῶν οὐ
 χαλεπὸν ἐστὶ πυνθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυ-
 σθένης τε ἐμπορίου καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων.
 Σκυθέων δὲ οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτοὺς, δι' ἑπτὰ ἔρμηνέων
- 25 καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. Μέχρι μὲν
 δὴ τούτων γινώσκεται. τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε
 οὐδεὶς ἀτρεκέως οἶδε φράσαι· οὐρεά τε γὰρ ὑψηλὰ
 2 ἀποτάμνει ἄβατα, καὶ οὐδεὶς σφρα ὑπερβαίνει. οἱ δὲ
 φαλακροὶ οὗτοι λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες,
 οἰκέειν τὰ οὐρεα αἰγίποδας ἄνδρας· ὑπερβάντι δὲ τούτους,
 3 ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ τὴν ἐξάμνηον καθεύδουσι. τούτο
 4 δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς ἡῶ τῶν
 φαλακρῶν γινώσκεται ἀτρεκέως, ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεό-
 μενον· τὸ μὲν τοι κατύπερθε πρὸς βορῆν ἄνεμον, οὐ
 γινώσκεται, οὔτε τῶν φαλακρῶν, οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων

ΟΙ. 65. 4.]

εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν τούτων λεγόντων. Νόμοισι δὲ 26
 Ἰσσηδόνες τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ἐπεὶ ἀνδρὶ
 ἀποθάνῃ πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρό-
 βατα· καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες, καὶ καταταμόντες τὰ
 κρέα, κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου τεθνεῶτα γονέα·
 ἀναμίξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα προτιθέαται. τὴν 2
 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες, κατα-
 χρυσοῦσι· καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας
 μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελέοντες. παῖς δὲ πατρὶ τούτου 3
 ποιεῖ, κατὰ περ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι
 καὶ οὗτοι λέγονται εἶναι· ἰσοκρατές δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες
 τοῖσι ἀνδράσι. γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι.

Τὸ δὲ ἀπὸ τούτων τὸ κατύπερθε, Ἰσσηδόνες εἰσὶ 27
 οἱ λέγοντες τοὺς μονοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς
 χρυσοφύλακας Γρύπας εἶναι· παρὰ δὲ τούτων Σκύθαι
 παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἅλλοι
 νενομίκαμεν, καὶ οὐνομάζομεν αὐτοὺς Σκυθιστὶ Ἄριμα-
 σπούς· ἄριμα γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, σποῦ δὲ τὸν
 ὀφθαλμόν. Δυσχεΐμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα 28
 πᾶσα χώρα οὕτω δὴ τί ἐστι, ἔνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν
 μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς, ἐν τοῖσι ὕδωρ
 ἐκχέας, πηλὸν οὐ ποιήσεις· πῦρ δὲ ἀνακαίων, ποιήσεις
 πηλόν. ἡ δὲ θάλασσα πηγνυται, καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ 2
 Κιμμέριος· καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου οἱ ἐντὸς τάφρου
 Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται, καὶ τὰς ἀμάξας
 ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σινδοὺς. οὕτω μὲν δὴ τοὺς 3
 ὀκτὼ μῆνας διατελεῖ χειμὼν ἑὼν· τοὺς δ' ἐπιλοιπούς
 τέσσαρας ψύχρα αὐτόθι ἐστί. Κεχώρισται δὲ οὗτος ὁ 4
 χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι
 γινομένοισι χειμῶσι· ἐν τῇ τὴν μὲν ὥραίην οὐκ ὕει
 λόγου ἄξιον οὐδέν· τὸ δὲ θέρος, ὥν οὐκ ἀνίει. βρονταὶ 5

τε ἡμος τῇ ἄλλῃ γίνονται, τηλικαῦτα μὲν οὐ γίνονται, θέρεος δὲ ἀμφιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντῇ γένηται, ὥς τέρας νενόμισται θουμάζεσθαι. ὥς δὲ καὶ ἦν σεισμός γένηται, ἦν τε θέρεος ἦν τε χειμῶνος, ἐν τῇ Σκυθικῇ ἰ τέρας νενόμισται. ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἀρχὴν τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῷ ἐστεῶτες ἀποσφακελίζουσιν, ὄνοι δὲ καὶ ἡμίονοι ἀνέχονται. Δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κῶλον διὰ ταῦτα οὐ φύει κέρεια αὐτόθι. μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ Ὀμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσείῃ, ἔχον ὧδε·

Καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι
τὰ κέρεια. ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύχεσι ἢ οὐ φύει κέρεια
τὰ κτήνεα ἀρχὴν, ἢ φύοντα φύει μόγις. ἐνθαῦτα μὲν
νυν διὰ τὰ ψύχεα γίνεται ταῦτα. Θουμάζω δέ,
(προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίδιξατο,) ὅτι
ἐν τῇ Ἑλείῃ πάσῃ χώρῃ οὐ δυνάταί γίνεσθαι ἡμίονοι,
οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἔντος, οὔτε ἄλλου φανεροῦ
αἰτίου οὐδενός. φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἑλείοι ἐκ κατάρης τεν
οὐ γίνεσθαι σφί ἡμίονους. ἀλλ' ἐπεὶ ἀνὰ προσίῃ ἢ ὥρῃ
κυσκασθαι τὰς ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιω-
χώρους αὐτάς· καὶ ἔπειτ' αὖ σφί ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπείσει
τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρί· ἔπειτα
δὲ ὅπισθ' ἀπελαύνουσι. Περὶ δὲ τῶν πτερωτῶν, τὰν
Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἥερα, καὶ τούτων
εἵνεκα οὐκ οἶά τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσωπ' αὐτῶν, οὔτε
διεξιέναι, τήνδε ἔχον περὶ αὐτῶν τὴν γνώμην. τὰ
κατώτερθε ταύτης τῆς χώρας αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ
τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ καὶ οἰκός. ἥδη ὅν
ἄγχοθεν χιόνα ἀδρῆν πίπτουσαν εἶδε, οἶδε τὸ

ΟΙ. 66. 4.]

λέγω. ἔοικε γὰρ ἡ χιών πτεροῖσι· καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἐόντα τοιοῦτον, αἰκίητα τὰ πρὸς βορρῇ ἐστὶ τῆς ἡπείρου ταύτης· τὰ ὧν πτερὰ εἰκάζοντας τὴν χιόνα τοὺς 4
Σκύθας τε καὶ τοὺς περιοίκους δοκέω λέγειν. Ταῦτα μὲν νυν, τὰ λέγεται μακρότατα, εἴρηται.

Ἵπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι λέ- 32
γουσι, οὔτε τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων, εἰ μὴ ἄρα Ἴσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, οὐδ' οὔτοι λέγουσι 2
οὐδέν· ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μονο-
φθάλμων λέγουσι. Ἄλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ 3
Ἵπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγό-
νοισι, εἰ δὴ τῷ ἐόντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ ἔπη ἐποίησε.
Πολλῷ δέ τι πλείστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι, 33
φάμενοι ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλᾷ πυρῶν, ἐξ Ἵπερ-
βορέων φερόμενα, ἀπικνέεσθαι ἐς Σκύθας· ἀπὸ δὲ Σκυ-
θέων ἥδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους ἐκάστους,
κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἐκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρίην·
ἐνθεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα πρώτους 2
Δωδωναίους Ἑλλήνων δέκεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτων κατα-
βαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιά κόλπου, καὶ διαπορεύεσθαι ἐς
Εὐβοίαν· πόλιν τε ἐς πόλιν πέμπειν, μέχρι Καρύστου·
τὸ δ' ἀπὸ ταύτης, ἐκλιπεῖν Ἄνδρον· Καρυστίους γὰρ
εἶναι τοὺς κομίζοντας ἐς Τήνον· Τηνίους δὲ, ἐς Δῆλον.
ἀπικνέεσθαι μὲν νυν ταῦτα τὰ ἱρὰ οὕτω λέγουσι ἐς 3
Δῆλον. πρῶτον δὲ τοὺς Ἵπερβορέους πέμψαι φερούσας
τὰ ἱρὰ δύο κόρας, τὰς οὐνομάζουσι Δῆλιοι εἶναι Ὑπε-
ρόχην τε καὶ Λαοδίκην· ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλῆς εἵνεκεν
πέμψαι τοὺς Ἵπερβορέους τῶν ἀστῶν ἄνδρας πέντε
πομποὺς, τούτους οἱ νῦν Περφερέες καλεῖνται, τιμὰς
μεγάλας ἐν Δῇλῳ ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ἵπερβορέοισι 4
τοὺς ἀποπεμφθέντας ὁπίσσω οὐκ ἀπονοστήειν, διωδᾷ

ποιουμένους εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμψεται ἀποστέλλοντας
 μὴ ἀποδέκεσθαι, οὕτω δὴ φέροντας ἐς τοὺς οὖρους τὰ
 ἱρά ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ, τοὺς πλησιοχώρους
 ἐπισκῆπτειν κελεύοντας προπέμπειν σφέα ἀπὸ ἐσσιῶν
 6 ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω προπεμπόμενα,
 7 ἀπικνέεσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον. Οἶδα δὲ αὐτὸς τού-
 τοις ἱροῖσι τόδε ποιούμενον προσφερές· τὰς Θρηϊκίας
 καὶ τὰς Παιονίδας γυναῖκας, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτέμιδι
 τῇ Βασιλῇ, οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης θυοῦσας τὰ
 34 ἱρά. καὶ ταῦτα μὲν δὴ οἶδα ταύτας ποιούσας. Τῇσι
 δὲ παρθένοις ταύτησί τῇσι ἐξ Ὑπερβορέων τελευ-
 τησάσθαι ἐν Δῇλῳ, κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖ-
 δες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν, πρὸ γάμου πλόκαμον ἀποταμ-
 νόμεναι, καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίσσασαι, ἐπὶ τὸ σῆμα
 2 τιθεῖσι· (τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἕσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι
 ἀριστερῆς χειρός· ἐπιπέφυκε δὲ οἱ ἐλαίη·) οἱ δὲ παῖδες
 τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τινα εἰλίσσαντες τῶν τριχῶν,
 8 προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆμα. αὗται μὲν δὴ ταύτην
 35 τὴν τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων. Φασὶ
 δὲ οἱ αὐτοὶ, καὶ τὴν Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὀπιν, εἰούσας παρ-
 θένους ἐξ Ὑπερβορέων κατὰ τοὺς αὐτοὺς τοὺτους ἀνθρώ-
 πους πορευομένας, ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον ἔτι πρότερον
 2 Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδίκης. ταύτας μὲν νυν τῇ Εἰλει-
 θυίῃ ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον
 ἀπικέσθαι· τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὀπιν ἅμα αὐτοῖσι
 τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι, καὶ σφι τιμὰς ἄλλας
 δεδύσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖ-
 κας, ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι
 Ὀλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε· παρὰ δὲ σφέων μαθόντας
 νησιώτας τε καὶ Ἰωνας, ὑμνέειν Ὀπίν τε καὶ Ἀργὴν,
 2 ὀνομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας· (οὗτος δὲ ὁ Ὀλὴν καὶ

Ol. 65. 4.]

τούς ἄλλους τοὺς παλαιούς ὕμνους ἐποίησε, ἐκ Δυκίης ἐλθὼν, τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ·) καὶ τῶν μηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν σποδὸν, ταύτην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὠπιδίος τε καὶ Ἀργῆς ἀναισιμουσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θήκη αὐτέων ἐστὶ ὕπισθε τοῦ Ἀρτε- 4 μισίου, πρὸς ἧν τετραμμένη, ἀγχοτάτω τοῦ Κητίων ἱστυητορίου. Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων πέρι 36 εἰρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον τοῦ λεγομένου εἶναι Ὑπερβορέω οὐ λέγω, λέγων ὡς τὸν δῖστον περιέφερε κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, οὐδὲν σιτεόμενος. Εἰ δὲ 2 εἰσὶ τινες Ὑπερβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι. γελῶ δὲ ὁρέων γῆς περιόδους γράψαντας, πολλοὺς ἤδη, καὶ οὐδένα νόον ἔχοντας ἐξηγησάμενον· οἱ Ὠκεανὸν τε ῥέοντα γράφουσι πέριξ τὴν γῆν, ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου, καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην. ἐν ὀλίγοις γὰρ ἐγὼ δηλώσω μέ- 4 γαθὸς τε ἐκάστης αὐτέων, καὶ οἷη τίς ἐστι ἐς γραφὴν ἐκάστη.

Πέρσαι οἰκέουσι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασ- 37 σαν, τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην. τούτων δ' ὑπεροικέου- 2 σι πρὸς βορέω ἀνέμου, Μῆδοι· Μήδων δὲ, Σάσπειρες· Σασπείρων δὲ, Κόλχοι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορητὴν θάλασσαν, ἐς τὴν Φάσις ποταμὸς ἐκδιδοῖ. ταῦτα τίς- 8 σερα ἔθνεα οἰκέει ἐκ θαλάσσης ἐς θάλασσαν. Εν- 38 θεῦτεν δὲ, τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἀκταὶ διφάσαι ἀπ' αὐτῆς κατατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγήσομαι. ἔνθεν 2 μὲν ἡ ἀκτὴ ἡ ἐτέρη, τὰ πρὸς βορῇ ἀπὸ Φάσιος ἀρξάμενη, παρατέταται ἐς θάλασσαν παρὰ τε τὸν Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον, μέχρι Σιγείου τοῦ Τρωϊκοῦ· τὰ δὲ πρὸς νότου, ἡ αὕτη αὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μυριανδρικοῦ κόλπου, τοῦ πρὸς Φοινίκη κειμένου, τείνει τὰ ἐς θάλασ-

- δὴ οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης
 14 Σκύθῃσι. Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης, ὃ ταῦτα
 ποιήσας, εἴρηται· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ ἤκουον λόγους
 2 ἐν Προκοπῇσφ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Ἀριστέην γὰρ λέ-
 γουσι, ὅντα τῶν ἀσπῶν οὐδενὸς γένος ὑποδεέστερον,
 ἐσελθόντα ἐς κναφήϊον ἐν Προκοπῇσφ, ἀποθανεῖν· καὶ
 τὸν κναφέα κατακληΐσαντα τὸ ἐργαστήριον, οἷχεσθαι
 8 ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ. ἐσκεδασμέ-
 νου δὲ ἤδη τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν ὡς τεθνεῶς εἶπὶ ὁ
 Ἀριστέης, ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι
 ἄνδρα Κυζικηνόν, ἦκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος, φάντα
 συντυχεῖν τέ οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου; καὶ ἐς λόγους ἀπικί-
 4 σθαι. καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητεῖν· τοὺς
 δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ τὸ κναφήϊον παρέρχαι,
 6 ἔχοντας τὰ πρόσφορα, ὡς ἀναιρεσομένους. ἀνοιχθέντος
 δὲ τοῦ οἰκήματος, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι
 6 Ἀριστέην. μετὰ δὲ, ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς
 Προκόπνησον, ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλή-
 νων Ἀριμάσπεα καλεῖται· ποιήσαντα δὲ, ἀφανισθῆναι
 15 τὸ δεύτερον. ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέγουσι. Τά-
 δε δὲ οἶδα Μεταποντίνοισι τοῖσι ἐν Ἰταλίῃ συγκυρή-
 σαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην Ἀριστέω ἔτεσι
 τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίοισι, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος
 2 ἐν Προκοπῇσφ τε καὶ Μεταποντίῳ εὖρισκον. Μετα-
 ποντῖνοί φασι, αὐτὸν Ἀριστέην, φανέντα σφί ἐς τὴν
 χώραν, κελεῦσαι βωμόν Ἀπόλλωνι ιδρύσασθαι, καὶ
 Ἀριστέω τοῦ Προκοπνησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα
 8 παρ' αὐτὸν ἰστάναι. φάναι γάρ, σφί τὸν Ἀπόλλωνα
 Ἰταλιωτέων μούνουσι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώραν, καὶ
 αὐτὸς οἱ ἔπεσθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δὲ, ὅτε
 εἶπετο τῷ θεῷ, εἶναι κόραξ. καὶ τὸν, εἰπαντα ταῦτα,

ΟΙ. 68. 4.]

ἀφανισθῆναι. σφέας δὲ, Μεταποντῖνοι λέγουσι, ἐς Δελ- 4
φούς πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν ὃ τι τὸ φάσμα τοῦ
ἀνθρώπου εἴη. τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι 5
τῷ φάσματι· πειθομένοισι δὲ, ἄμεινον συνοίσεσθαι.
καὶ σφέας δεξαμένους ταῦτα, ποιῆσαι ἐπιτελέα. Καὶ 6
νῦν ἔσθηκε ἀνδριάς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω, παρ' αὐτῷ
τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, πέριξ δὲ αὐτὸν δάφναι
ἑστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορῇ ἵδρυται. Ἀριστέω
μέν νυν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω.

Τῆς δὲ γῆς, τῆς πέρι ὅδε ὁ λόγος ὡρμηται λέγε- 16
σθαι, οὐδεὶς οἶδε ἀτρεκές ὃ τι τὸ κατύπερθε ἐστί.
οὐδενὸς γὰρ δὴ αὐτόπτεω εἶδέναι φαμένον δύναμαι πν- 2
θεῖσθαι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦπερ ὀλίγῳ πρότε-
ρον τούτων μνήμην ἐποιεύμην, οὐδὲ οὗτος προσώτερῳ
Ἰσσηδόων, ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων, ἔφησε ἀπι-
κέσθαι· ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ, φὰς Ἰσσηδόνας
εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. Ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρε- 3
κέως ἐπὶ μακρότατον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι,
πάν εἰρήσεται. Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεϊτέων ἐμπορίου, 17

τοῦτο γὰρ τῶν παραβαλασσίων μεσαίτατόν ἐστι πάσης
τῆς Σκυθίης, ἀπὸ τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαί νέμονται,
εὐντες Ἑλληνες Σκύθαι· ὑπὲρ δὲ τούτων, ἄλλο ἔθνος,
οἱ Ἀλάζωνες καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαί τὰ 2
μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτα Σκύθησι ἐπασκέουσι, σίτον δὲ καὶ
σπείρουσι καὶ σιτέονται, καὶ κρύμμνα καὶ σκόροδα καὶ
φακοὺς καὶ κέγχρους. Ὑπὲρ δὲ Ἀλαζώνων οἰκέουσι 3
Σκύθαι ἀροτῆρες, οἱ οὐκ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι τὸν σίτον,
ἀλλ' ἐπὶ πρήσει. τούτων δὲ κατύπερθε οἰκέουσι Νευροί. 4
Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορρῇ ἄνεμον, ἐρήμος ἀνθρώπων,
ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπανιν ποταμὸν
ἐστί ἔθνεα, πρὸς ἐσπέρης τοῦ Βορυσθέneos. Ἀτὰρ 18

- διαβάντι τὸν Βορυσθένα, ἀπὸ θαλάσσης πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί, τοὺς Ἕλληνες οἱ οἰκόντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλέουσι Βορυσθενείτας, σφέας δὲ αὐτοὺς, Ὀλβιοπολίτας.
- 2 οὔτοι ὦν οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται, τὸ μὲν πρὸς τὴν ἔω, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ, κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ σθνομα κεῖται Παντικάπης· τὸ δὲ πρὸς βορῇν ἄνεμον, 3 πλὸν ἀνὰ τὸν Βορυσθένα ἡμερέων ἑνδεκα. ἡ δὲ κατύπερθε τούτων ἐρήμὸς ἐστὶ ἐπὶ πολλόν. μετὰ δὲ τὴν ἐρήμον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδαμῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων κατύπερθε, ἐρήμος ἦδη ἀληθώς, καὶ ἔθνος ἀνθρώπων οὐδὲν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.
- 19 Τὸ δὲ πρὸς τὴν ἔω γεωργῶν τούτων Σκυθίων, διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμὸν, Νομάδες ἦδη Σκύθαι νέμονται, οὔτε τι σπεύροντες οὐδὲν, οὔτε ἀρούντες· ψιλὴ 2 δὲ δενδρέων πᾶσα αὕτη γῆ, πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ Νομάδες οὔτοι τὸ πρὸς τὴν ἔω, ἡμερέων τεσσέρων καὶ δέκα ὁδόν, νέμονται χώραν κατατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν
- 20 Γέρρον. Πέρην δὲ τοῦ Γέρρου ταῦτα δὴ τὰ καλέμενα Βασιλήϊά ἐστι, καὶ Σκύθαι οἱ ἄριστοί τε καὶ πλείστοι, καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύθας δούλους σφέτερούς εἶναι. κατήκουσι δὲ οὔτοι, τὸ μὲν πρὸς μεσαμβρίην, ἐς τὴν Ταυρικὴν· τὸ δὲ πρὸς ἡῶ, ἐπὶ τε τάφρῳ, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι ὠρυξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαίητιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ καλέεται Κρημαί· 3 τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν Τάναϊν. Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς βορῇν ἄνεμον τῶν βασιληϊῶν Σκυθίων οἰκέουσι Μελαγχλαῖνοι, ἄλλο ἔθνος, καὶ οὐ Σκυθικόν. 4 Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατύπερθε, λίμναι, καὶ ἐρήμὸς ἐστὶ ἀνθρώπων, κατόσον ἡμεῖς ἴδμεν.
- 21 Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάντι, οὐκέτι Σκυθικὴ, ἀλλ'

OL. 65. 4.]

ἡ μὲν πρώτη τῶν λαξίων Σαυροματείων ἐστὶ· οἱ ἐκ τοῦ
 μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαίητιδος λίμνης, νέμονται τὸ
 πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδόν, πᾶσαν
 εἰούσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων. ὑπεροὶ- 2
 κέουσι δὲ τούτων, δευτέρην λάξιν ἔχοντες, Βουδίνοι, γῆν
 νεμόμενοι πᾶσαν δασέην ὕλη παντοίῃ. Βουδίνων 22
 δὲ κατύπερθε πρὸς βορῇν, ἔστι πρώτη μὲν ἐρήμος, ἐπ’
 ἡμερέων ἑπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἐρήμον, ἀποκλίνοντι
 μᾶλλον πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, νέμονται Θυσσαγέται,
 ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον· ζῶουσι δὲ ἀπὸ θήρης. Συνεχές 3
 δὲ τούτοις ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι εἰσὶ
 τοῖσι οὖνομα κείται Ἰύρκαί, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶον-
 τες τροφή τοιφδε. λοχῶ, ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς· (τὰ δὲ 4
 ἐστὶ πυκνὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν) ἵππος δὲ ἐκάστω,
 δεδιδαγμένος ἐπὶ γαστέρα κείσθαι ταπεινότητος εἵνεκα,
 ἐτοίμος ἐστὶ, καὶ κύων· ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ
 τοῦ δενδρέου, τοξεύσας καὶ ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει,
 καὶ ὁ κύων ἔχεται. Ὑπὲρ δὲ τούτων, τὸ πρὸς τὴν ἡῷ 5
 ἀποκλίνοντι οἰκέουσι Σκύθαι ἄλλοι, ἀπὸ τῶν βασιλῆων
 Σκυθίων ἀποστάντες, καὶ οὕτω ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν
 χῶρον. Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθίων 23
 χώρας, ἔστι ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ
 βαθύγεις· τὸ δ’ ἀπὸ τούτου, λιθώδης τ’ ἐστὶ καὶ τρηχέη.
 διεξελθόντι δὲ καὶ τῆς τρηχέης χώρον πολλόν, οἰκέουσι 1
 ὑπώρειαν οὐρέων ὑψηλῶν ἀνθρώποι λεγόμενοι εἶναι
 πάντες φαλακροὶ, ἐκ γενεῆς γινόμενοι, καὶ ἔρσενες
 καὶ θήλειαι ὁμοίως, καὶ σιμοὶ, καὶ γένεια ἔχοντες
 μεγάλα· φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες· ἐσθῆτι δὲ χρεώμενοι
 Σκυθικῇ· ζῶντες δὲ ἀπὸ δενδρέων. ποντικὸν μὲν οὖνομα 3
 τῷ δενδρέῳ ἀπ’ οὗ ζῶσι, μέγαθος δὲ κατὰ συκὴν μάλιστα
 κῆ· καρπὸν δὲ φορέει κυάμφ ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει.

- 4 τοῦτο ἔπεαν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι· ἀπορ-
 5 ρέει δ' ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ μέλαν· οὖνομα δὲ τῷ ἀπορ-
 6 ρεοντί ἐστι ἄσχυ. τοῦτο καὶ λείχουσι, καὶ γάλακτι
 7 συμμίσγοντες πίνουσι· καὶ ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ
 8 τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, καὶ ταύτας σιτέονται.
 9 πρόβατα γάρ σφι οὐ πολλά ἐστί· οὐ γάρ τι σπονδαῖαι
 10 νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ. Ὑπὸ δένδρεφ δὲ ἕκαστος κατοικήται·
 11 τὸν μὲν χαμῶνα, ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πῖλφ
 12 στεγνῷ λευκῷ· τὸ δὲ θέρος, ἄνευ πῖλου. Τούτους οὐδεὶς
 13 ἀδικεῖ ἀνθρώπων· ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι· οὐδέ τι
 14 ἀρήϊον ὄπλον ἐκτέαται. καὶ τοῦτο μὲν, τοῖσι περιοικέουσι
 15 οὗτοι εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες· τοῦτο δὲ, ὅς ἂν
 16 φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικεῖται.
 17 οὖνομα δὲ σφί ἐστί Ἀργιππαιοί.
- 24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων, πολλὴ πε-
 18 ριφάνεια τῆς χώρας ἐστί, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐθνέων.
 19 2 καὶ γὰρ Σκυθέων τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτοὺς, τῶν οὐ
 20 χαλεπὸν ἐστί πυθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυ-
 21 σθένεός τε ἐμπορίου καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων.
 22 Σκυθέων δὲ οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτοὺς, δι' ἑπτὰ ἐρμηνέων
- 25 καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. Μέχρι μὲν
 26 δὴ τούτων γινώσκεται. τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε
 27 οὐδεὶς ἀτρεκέως οἶδε φράσαι· οὐρεὰ τε γὰρ ὑψηλὰ
 28 2 ἀποτάμνει ἄβαστα, καὶ οὐδεὶς σφεα ὑπερβαίνει. οἱ δὲ
 29 φαλακροὶ οὗτοι λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες,
 30 οἰκέειν τὰ οὐρεα αἰγίποδας ἄνδρας· ὑπερβάντι δὲ τούτους,
 31 3 ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσιν. τοῦτο
 32 4 δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχήν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς ἡῷ τῶν
 33 φαλακρῶν γινώσκεται ἀτρεκέως, ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεί-
 34 5 μενον· τὸ μὲν τοι κατύπερθε πρὸς βορρὴν ἄνεμον, οὐ
 35 γινώσκεται, οὔτε τῶν φαλακρῶν, οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων

ΟΙ. 65. 4.]

εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν τούτων λεγόντων. Νόμοισι δὲ 26
 Ἰσσηδόνες τοιοῖσδε λέγονται χρᾶσθαι. Ἐπεὶν ἀνδρὶ
 ἀποθάνῃ πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρό-
 βατα· καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες, καὶ καταταμόντες τὰ
 κρέα, κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου τεθνεῶτα γονέα·
 ἀναμίξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα προτιθέαται. τὴν 2
 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες, κατα-
 χρυσοῦσι· καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας
 μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελέουτες. παῖς δὲ πατρὶ τοῦτο 3
 ποιεῖ, κατὰπερ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι
 καὶ οὗτοι λέγονται εἶναι· ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες
 τοῖσι ἀνδράσι. γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι.

Τὸ δὲ ἀπὸ τούτων τὸ κατύπερθε, Ἰσσηδόνες εἰσι 27
 οἱ λέγοντες τοὺς μονοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς
 χρυσοφύλακας Γρύπας εἶναι· παρὰ δὲ τούτων Σκύθαι
 παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι
 νενομίκαμεν, καὶ οὐνομάζομεν αὐτοὺς Σκυθιστὶ Ἄριμα-
 σπούς· ἄριμα γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, σποῦ δὲ τὸν
 ὀφθαλμόν. Δυσχείμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα 28
 πᾶσα χώρα οὕτω δὴ τί ἐστι, ἐνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν
 μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς, ἐν τοῖσι ὕδωρ
 ἐκχέας, πληδὸν οὐ ποιήσεις· πῦρ δὲ ἀνακαίω, ποιήσεις
 πληδόν. ἡ δὲ θάλασσα πῆγνυται, καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς 2
 Κιμμέριος· καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου οἱ ἐντὸς τάφρου
 Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται, καὶ τὰς ἀμάξας
 ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σινδούς. οὕτω μὲν δὴ τοὺς 3
 ὀκτὼ μῆνας διατελεῖ χειμὼν ἐών· τοὺς δ' ἐπιλοιπούς
 τέσσαρας ψύχεα αὐτόθι ἐστί. Κεχώριται δὲ οὗτος 4
 χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοις
 γινομένοις χειμῶσι· ἐν τῇ τὴν μὲν ὥραίην οὐκ ὕει
 λόγου ἄξιον οὐδέν· τὸ δὲ θέρος, ὥν οὐκ ἀνίει. βρονταὶ 5

τε ἡμος τῇ ἄλλῃ γίνονται, τηλικαῦτα μὲν οὐ γίνονται, θέρεος δὲ ἀμφιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντὴ γένηται, ὥς τέρας νερόμισται θουμάζεσθαι. ὥς δὲ καὶ ἦν σεισμός γένηται, ἦν τε θέρεος ἦν τε χειμῶνος, ἐν τῇ Σκυθίᾳ ἡ τέρας νερόμισται. ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἀρχὴν τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῷ ἐστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ ἡμίονοι ἀνέχονται. Δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον διὰ ταῦτα οὐ φύει κέρεια αὐτόθι. μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ Ὀμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἔχον ὧδε·

Καὶ Λιβύῃν, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.

ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ κέρεια. ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύχεσι ἢ οὐ φύει κέρεια τὰ κτήνεα ἀρχὴν, ἢ φύοντα φύει μόγις. ἐνθαῦτα μὲν οὖν διὰ τὰ ψύχεα γίνεται ταῦτα. Θουμάζω δέ, (προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίξητο,) ὅτι ἐν τῇ Ἠλείῃ πάσῃ χώρῃ οὐ δυνάταί γίνεσθαι ἡμίονοι, οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἔντος, οὔτε ἄλλου φανεροῦ αἰτίου οὐδενός. φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἠλείοι ἐκ κατάρης τινος οὐ γίνεσθαι σφί ἡμίονους. ἀλλ' ἐπεὶ προσίῃ ἡ ὥρῃ κῦσκεσθαι τὰς ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιόχωρους αὐτάς· καὶ ἔπειτ' αἱ σφί ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπείσει τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρί· ἔπειτα

δὲ ὁπίσω ἀπελαύνουσι. Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἥερα, καὶ τούτων εἵνεκα οὐκ οἶά τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου, οὔτε διεξέναι, τήνδε ἔχω περὶ αὐτῶν τὴν γνώμην. τὰ κατύπερθε ταύτης τῆς χώρας αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ καὶ οἰκός. ἤδη ὡς οὗτοι ἀγρόθεν χιόνα ἀδρὴν πίπτουσαν εἶδε, οἶδε τὸ

ΟΙ. 66. 4.]

λέγω. ἔοικε γὰρ ἡ χιών πτεροῖσι· καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον, ὅντα τοιοῦτον, αἰκητα τὰ πρὸς βορῇν ἔστι τῆς ἡπείρου ταύτης· τὰ ὦν πτερὰ εἰκάζοντας τὴν χιόνα τοὺς 4
Σκύθας τε καὶ τοὺς περιοίκους δοκέω λέγειν. Ταῦτα μὲν νυν, τὰ λέγεται μακρότατα, εἴρηται.

Ἵπερβορέων δὲ πέρι ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι λέ- 32
γουσι, οὔτε τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων, εἰ μὴ ἄρα Ἴσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, οὐδ' οὔτοι λέγουσι 2
οὐδέν· ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μονο-
φθάλμων λέγουσι. Ἄλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ 3
Ἵπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγό-
νοισι, εἰ δὴ τῷ ὄντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε.
Πολλῷ δὲ τι πλείστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι, 33
φάμενοι ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, ἐξ Ἵπερ-
βορέων φερόμενα, ἀπικνέεσθαι ἐς Σκύθας· ἀπὸ δὲ Σκυ-
θέων ἦδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους ἐκάστους,
κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἐκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρίην·
ἐνθεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα πρῶτους 2
Δωδωναίους Ἑλλήνων δέκεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτων κατα-
βαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιά κόλπου, καὶ διαπορεύεσθαι ἐς
Εὐβοίαν· πόλιν τε ἐς πόλιν πέμπειν, μέχρι Καρύστου·
τὸ δ' ἀπὸ ταύτης, ἐκλιπεῖν Ἀνδρον· Καρυστίους γὰρ
εἶναι τοὺς κομίζοντας ἐς Τήνον· Τηνίους δὲ, ἐς Δῆλον.
ἀπικνέεσθαι μὲν νυν ταῦτα τὰ ἱρὰ οὕτω λέγουσι ἐς 3
Δῆλον. πρῶτον δὲ τοὺς Ἵπερβορέους πέμψαι φερούσας
τὰ ἱρὰ δύο κόρας, τὰς οὐνομάζουσι Δῆλιοι εἶναι Ἵπε-
ρόχην τε καὶ Λαοδίκην· ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλῆς εἵνεκεν
πέμψαι τοὺς Ἵπερβορέους τῶν ἀστών ἀνδρας πέντε
πομποὺς, τούτους οἱ νῦν Περφερέες καλεῖνται, τιμὰς
μεγάλας ἐν Δῆλῳ ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ἵπερβοροῖσι 4
τοὺς ἀποπεμφθέντας ὑπίσχω οὐκ ἀπονοστήειν, δεινὰ

ποιευμένους εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμψεται ἀποστέλλοντας
 μὴ ἀποδέκασθαι, οὕτω δὴ φέροντας ἐς τοὺς οὖρους τὰ
 ἱρά ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ, τοὺς πλησιοχώρους
 ἐπισκίπτειν κελεύοντας προπέμπειν σφέα ἀπὸ ἐωυτῶν
 6 ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω προπεμπόμενα,
 6 ἀπικνέσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον. Οἶδα δὲ αὐτὸς τού-
 τοις ἱροῖσι τόδε ποιεύμενον προσφέρés· τὰς Θρηκίας
 καὶ τὰς Παιονίδας γυναῖκας, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτέμιδι
 τῇ Βασιλῆϊ, οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης θνύσας τὰ
 34 ἱρά. καὶ ταῦτα μὲν δὴ οἶδα ταύτας ποιεύσας. Τῇσι
 δὲ παρθένοις ταύτησί τῇσι ἐξ Ὑπερβορέων τελευ-
 τησάσῃσι ἐν Δήλῳ, κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖ-
 δες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν, πρὸ γάμου πλόκαμον ἀποταμ-
 νόμεναι, καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίξασαι, ἐπὶ τὸ σῆμα
 2 τιθεῖσι· (τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἔσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι
 ἀριστερῆς χειρός· ἐπιπέφυκε δὲ οἱ ἐλαίῃ) οἱ δὲ παῖδες
 τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τινὰ εἰλίσσαντες τῶν τριχῶν,
 8 προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆμα. αὐταὶ μὲν δὴ ταύτην
 35 τὴν τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων. Φασὶ
 δὲ οἱ αὐτοὶ, καὶ τὴν Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὀπιν, εἰούσας παρ-
 θένους ἐξ Ὑπερβορέων κατὰ τοὺς αὐτοὺς τούτους ἀνθρώ-
 πους πορευομένας, ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον ἔτι πρότερον
 2 Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδίκης. ταύτας μὲν νυν τῇ Εἰλει-
 θυίῃ ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον
 ἀπικέσθαι· τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὀπιν ἅμα αὐτοῖσι
 τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι, καὶ σφι τιμὰς ἄλλας
 δεδύσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖ-
 κας, ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι
 Ὀλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε· παρὰ δὲ σφέων μαθόντας
 νησιώτας τε καὶ Ἰώνας, ὑμνέειν Ὀπὴν τε καὶ Ἀργὴν,
 8 ὀνομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας· (οὗτος δὲ ὁ Ὀλὴν καὶ

OL. 65. 4.]

τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς ὕμνους ἐποίησε, ἐκ Λυκίης ἐλθὼν, τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ) καὶ τῶν μηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν σποδὸν, ταύτην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὠπιδίᾳ τε καὶ Ἀργεῖς ἀναισιμῶσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θήκη αὐτέων ἐστὶ ὀπισθε τοῦ Ἄρτε- 4 μισίου, πρὸς ἣν τετραμμένη, ἀγχοτάτω τοῦ Κηΐων ἱστοιτηρίου. Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ 36 εἰρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον τοῦ λεγομένου εἶναι Ὑπερβορέω οὐ λέγω, λέγων ὥς τὸν διστόν περιέφερε κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, οὐδὲν σιτεόμενος. Εἰ δέ 2 εἰσὶ τινες Ὑπερβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι. γελῶ δὲ ὁρέων γῆς περιόδους γράψαντας, πολ- 8 λούς ἤδη, καὶ οὐδένα νόον ἔχοντας ἐξηγησάμενον· οἱ Ὠκεανὸν τε ῥέοντα γράφουσι περὶ τὴν γῆν, ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὥς ἀπὸ τῶρου, καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιούντων ἴσην. ἐν ὀλίγοις γὰρ ἐγὼ δηλώσω μέ- 4 γαθὸς τε ἐκάστης αὐτέων, καὶ οἷα τίς ἐστι ἐς γραφὴν ἐκάστη.

Πέρσαι οἰκέουσι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτὶν θάλασ- 37 σαν, τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην. τούτων δ' ὑπεροικέου- 2 σι πρὸς βορέω ἀνέμου, Μήδοι· Μήδων δὲ, Σάσπειρες· Σασπειρῶν δὲ, Κόλχοι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορρῆν θάλασσαν, ἐς τὴν Φάσις ποταμὸς ἐκδιδοί. ταῦτα τέσ- 8 σερα ἔθνεα οἰκείει ἐκ θαλάσσης ἐς θάλασσαν. Ἐν- 38 θεῦτεν δὲ, τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἀκταὶ διφάσιαι ἀπ' αὐτῆς κατατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγήσομαι. ἔνθεν 2 μὲν ἡ ἀκτὴ ἡ ἐτέρη, τὰ πρὸς βορρὴν ἀπὸ Φάσιος ἀρξαμένη, παρατέταται ἐς θάλασσαν παρὰ τε τὸν Πόντον καὶ τὸν Ἑλλησπόντον, μέχρι Σιγείου τοῦ Τρωϊκοῦ· τὰ δὲ πρὸς νότον, ἡ αὕτη αὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μυριανθρικοῦ κόλπου, τοῦ πρὸς Φοινίκῃ κειμένου, τείνει τὰ ἐς θάλασ-

- 8 σαν μέχρι Τριοπίου ἄκρης. οἰκείε δ' ἐν τῇ ἀκτῇ ταύτῃ
 ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ ἐτέρη τῶν
 39 ἀκτέων. Ἡ δὲ δὴ ἐτέρη, ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη,
 παρατίθεται ἐς τὴν Ἑρυθρὴν θάλασσαν· ἥ τε Περσικὴ,
 καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη Ἀσσυρίη, καὶ ἀπὸ Ἀσσυ-
 2 ρίης ἡ Ἀραβίη. λήγει δὲ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμφ)
 ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρείος ἐκ τοῦ
 8 Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε. Μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ
 Περσέων, χώρος πλατὺς καὶ πολλὸς ἐστὶ· τὸ δὲ ἀπὸ
 Φοινίκης παρῆκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη
 παρά τε Συρίην τὴν Παλαιστίνην, καὶ Αἴγυπτον, ἐς τὴν
 4 τελευτῇ ἐν τῇ ἔθνεα ἐστὶ τρία μούνα. Ταῦτα μὲν ἀπὸ
 Περσέων τὰ πρὸς ἐσπέρης τῆς Ἀσίης ἔχοντά ἐστι.
 40 Τὰ δὲ κατύπερθε Περσέων, καὶ Μήδων, καὶ Σασπει-
 ρων, καὶ Κόλχων, τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡέλιον ἀνατέλλοντα,
 ἔνθεν μὲν ἡ Ἑρυθρὴ παρῆκει θάλασσα· πρὸς βορέω δὲ ἡ
 Κασπίη τε θάλασσα, καὶ ὁ Ἀράξης ποταμὸς, ῥέων πρὸς
 2 ἡέλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκείται Ἀσίη·
 τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, ἐρῆμος ἦδη τὸ πρὸς τὴν ἔω, οὐδ' ἔχει
 οὐδεὶς φράσαι οἶον δὴ τί ἐστὶ. Τοιαύτη μὲν καὶ τοσαύτη
 ἡ Ἀσίη ἐστὶ.
 41 Ἡ δὲ Λιβύη ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ
 2 Αἰγύπτου Λιβύη ἦδη ἐκδέκεται. κατὰ μὲν νυν Αἴγυπτον
 ἡ ἀκτὴ αὕτη στενὴ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θαλάσσης
 ἐς τὴν Ἑρυθρὴν θάλασσαν, δέκα μυριάδες εἰσὶ ὀργυαῖαν
 8 αὗται δ' ἂν εἶεν χίλιοι στάδιοι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στενοῦ
 τούτου, κάρτα πλατεῖα τυγχάνει ἐοῦσα ἡ ἀκτὴ, ἥτις Λιβύη
 42 κέκληται. Θωυμάζω ὦν τῶν διουρισάντων καὶ διε-
 λόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην· οὐ γὰρ
 2 σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτέων ἐστὶ. μήκει μὲν γὰρ παρ'
 ἀμφοτέρας παρῆκει ἡ Εὐρώπη· εὐρεος δὲ πέρι, οὐδὲ

ΟΙ. 65. 4.]

συμβαλέειν ἀξίη φαίνεται μοι εἶναι. Λιβύη μὲν γὰρ 3
 δηλοῖ ἐωυτήν, εὐόσα περίρρυτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς
 τὴν Ἀσίην οὐρίζει· Νεκῶ τοῦ Αἰγυπτίων βασιλείος πρῶ-
 του τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, καταδέξαντος. ὃς ἐπεὶ τε τὴν διώ- 4
 ρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν
 εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας ἀνδρας
 πλοίοισι, ἐντειλάμενος εἰς τὸ ὀπίσω δι' Ἑρακληίων στη-
 λέων διεκπλέειν ἕως εἰς τὴν βορηίην θάλασσαν, καὶ οὕτω
 εἰς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. Ὀρμηθέντες ὦν οἱ Φοίνικες 5
 ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, ἔπλεον τὴν νοτὶν θάλασσαν.
 ὅπως δὲ γίνοιτο φθινόπωρον, προσίσχοντες ἂν σπείρε- 6
 σκον τὴν γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες γινοί-
 ατο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμμητον· θερίσαντες δ' ἂν τὸν
 σῖτον, ἔπλεον· ὥστε δύο ἐτέων διεξελθόντων, τρίτῃ
 ἔτει κάμψαντες Ἑρακληίας στήλας, ἀπίκοντο εἰς Αἴγυ-
 πτον. καὶ ἔλεγον, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ, ἀλλ' ὃς δὲ δὴ τεφ, 7
 ὥς περιπλῶντες τὴν Λιβύην, τὸν ἥλιον ἔσχον εἰς τὰ
 δεξιὰ· οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον. Μετὰ 43
 δὲ, Καρχηδόνιοι εἰσι οἱ λέγοντες. ἐπεὶ Σατάσσης γε ὁ
 Τεάσπιος, ἀνὴρ Ἀχαιμενίδης, οὐ περιέπλωσε Λιβύην, ἐπ'
 αὐτὸ τοῦτο πεμφθεὶς· ἀλλὰ δείσας τό τε μῆκος τοῦ
 πλόου καὶ τὴν ἐρημίην, ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε
 τὸν ἐπένεξέ οἱ ἡ μήτηρ ἀέθλον. Θυγατέρα γὰρ Ζωπύρου 2
 τοῦ Μεγαβύζου ἐβίησατο παρθένον· ἔπειτα μέλλοντος
 αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκολοπιεῖσθαι ὑπὸ Ξέρ-
 ξεω βασιλείος, ἡ μήτηρ τοῦ Σατάσπεος, εὐόσα Δαρείου
 ἀδελφεῇ, παραιτήσατο, φάσα οἱ αὕτη μέζω ζημίην ἐπι-
 θῆσειν ἥπερ ἐκείνον· Λιβύην γάρ οἱ ἀνάγκη ἔσεσθαι
 περιπλῶειν, εἰς ὃ ἂν ἀπίκηται, περιπλέων αὐτήν, εἰς τὸν
 Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Ξέρξεω ἐπὶ τού- 3
 τοις, ὁ Σατάσσης ἀπικόμενος εἰς Αἴγυπτον, καὶ λαβὼν

- νέα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων, ἔπλεε παρὰ Ἑρακλείας
 4 στήλας. διεκπλώσας δὲ, καὶ κάμψας τὸ ἀκρωτήριον τῆς
 Λιβύης, τῷ οὐνομα Σολόεις ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην·
 περήσας δὲ θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μήνεσι, ἐπεὶ
 5 τε τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, ἀποστρέψας ὑπίσω, ἀπέπλεε
 εἰς Αἴγυπτον. Ἐκ δὲ ταύτης ἀπικόμενος παρὰ βασιλίᾳ
 Ξέρξεα, ἔλεγε φᾶς τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους σμικροὺς
 παραπλέειν, ἐσθῆτι φοινικίῃ διαχρεωμένους· οἱ, ὅκως
 σφέεις καταγοίατο τῇ νηϊ, φεύγεσκον πρὸς τὰ οὖρεα,
 6 λείποντες τὰς πόλιας· αὐτοὶ δὲ ἀδικεῖν οὐδὲν ἐσιόντες,
 6 πρὸβατα δὲ μούνα ἐξ αὐτέων λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ
 περιπλώσαι Λιβύην παντελῶς, αἷτιον τότε ἔλεγε· τὸ
 7 πλοῖον τὸ πρόσω οὐ δυνατόν ἐτι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχε-
 7 σθαι. Ξέρξης δὲ οὗ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθεία,
 οὐκ ἐπιτετέλεσάντα τε τὸν προκείμενον ἀεθλον, ἀνεσκολό-
 8 πισε, τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατά-
 σπεις εὐνούχος ἀπέδρη εἰς Σάμον, ἐπεὶ τε ἐπύθετο τάχι-
 8 στα τὸν δεσπότηα τετελευτηκότα, ἔχων χρήματα μεγάλα,
 τὰ Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε· τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα,
 ἐκὼν ἐπιλήθομαι.
- 44 Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη· ὃς
 βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος
 οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν
 εἰδέναι τῇ εἰς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοις ἄλλους
 2 τὸ τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθινήν ἑρέειν, καὶ δὴ καὶ Σκύ-
 2 λακα ἄνδρα Καρυανδέα. οἱ δὲ, ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου
 τὴ πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον κατὰ ποταμὸν
 πρὸς ᾧ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς εἰς θάλασσαν· διὰ θαλάσ-
 3 σης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες, τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέ-
 3 ονται εἰς τοῦτον τὸν χώρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς
 τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον εἶπα, ἀπέστειλε περι-

Ol. 65. 4.]

πλώειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας, Ἰνδοὺς 3
 τε κατεστρέψατο Δαρείος, καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχράτο.
 οὕτω καὶ τῆς Ἀσίης πλὴν τὰ πρὸς ἡέλιον ἀνίσχοντα, τὰ 4
 ἄλλα ἀνεύρηνται ὁμοίᾳ παρεχομένη τῇ Λιβύῃ. Ἡ δὲ 45
 δὴ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη,
 οὔτε τὰ πρὸς ἡέλιον ἀνατέλλοντα, οὔτε τὰ πρὸς βορρῇν,
 εἰ περιρρυτός ἐστι· μήκεϊ δὲ γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρας
 παρήκουσα. Οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτεν μὴ εὐούση 2
 γῇ αὐνόματα τριφάσια κέεται, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναι-
 κῶν, καὶ οὐρίσματα αὐτῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποτα-
 μὸς ἐτέθη, καὶ Φάσις ὁ Κόλχος· (οἱ δὲ Τανάιν ποταμὸν
 τὸν Μαιήτην καὶ Πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια λέγουσι·) οὐδὲ
 τῶν διουρισάντων τὰ οὐνόματα πυθέσθαι, καὶ ὅθεν ἔθεντο
 τὰς ἐπωνυμίας. ἡ δὲ γὰρ Λιβύη μὲν ἐπὶ Λιβύης λέγεται 3
 ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τὸ οὐνομα γυναικὸς
 αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς
 τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ 4
 οὐνόματος Λυδοὶ, φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ, τοῦ Κότυος, τοῦ
 Μάνεω, κεκληῆσθαι τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προ-
 μηθέος Ἀσίης· ἀπ' ὅτεν καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν
 κεκληῆσθαι Ἀσιάδα. Ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη οὔτε εἰ περίρ- 5
 ρυτός ἐστι γινώσκεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων· οὔτε
 ὁκόθεν τὸ οὐνομα ἔλαβε τοῦτο, οὔτε ὅστις οἱ ἦν ὁ θέμε-
 νος φαίνεται· εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίης φήσομεν Εὐρώπης
 λαβεῖν τὸ οὐνομα τὴν χώραν, πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνώ-
 νυμος, ὥσπερ αἱ ἔτεροι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίης τε 6
 φαίνεται εὐούσα, καὶ οὐκ ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, ἣ
 τις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη καλεῖται, ἀλλ' ὅσον ἐκ
 Φοινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Λυκίην. Ταῦτα γ'
 μὲν νῦν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι
 αὐτῶν χρῆσόμεθα.

- 46 Ὁ δὲ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο Δαρείος, χωρέων πασέων παρέχεται, ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ, 2 ἔθνεα ἀμαθέστατα. οὔτε γὰρ ἔθνος τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης περὶ, οὔτε ἄνδρα λόγιον οἶδαμεν γενόμενον, πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους, 3 καὶ Ἀναχάρσιος. Τῷ δὲ Σκυθικῷ γένει ἐν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπῆϊων πρηγμάτων σοφώτατα πάντων ἐξεύρηται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγαμαι 4 τὸ δὲ μέγιστον οὕτω σφὶ ἀνεύρηται, ὥστε ἀποφυγέειν τε μηδένα ἐπελθόντα ἐπὶ σφείας, μὴ βουλομένους τε 5 ἐξευρεθῆναι, καταλαβεῖν μὴ οἶόν τε εἶναι. τοῖσι γὰρ μήτε ἄστυα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ φερέοικαι ἔοντες, πάντες ἔωσι ἵπποτοξόται, ζῶντες μὴ ἀπ' ἀράγον, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, οἰκήματά τε σφὶ ἢ ἐπὶ ζευγέων· κῶς οὐκ ἂν εἴσαν οὗτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι προσμίσγειν·
- 47 Ἐξεύρηται δὲ σφὶ ταῦτα, τῆς τε γῆς ἐούσης ἐπιτη- 2 δέης, καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφὶ συμμάχων. ἥ τε γὰρ γῆ ἐούσα πεδιάς αὕτη, ποιῶδης τε καὶ εὐνδρός ἐστὶ· ποταμοὶ τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ πολλῷ τεφ' ἀριθμὸν 3 ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διωρύχων. ὅσοι δὲ οὐνομαστοὶ τέ εἰσι αὐτῶν, καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, 4 τούτους οὐνομανέω. Ἰστρος μὲν, πεντάστομος· μετὰ δὲ Τύρης τε καὶ Ὑπανίς, καὶ Βορυσθένης, καὶ Παντικᾶ- πης, καὶ Ὑπάκυρις, καὶ Γέρρος, καὶ Τάναϊς. ῥέουσι γὰρ οἶδε κατὰ τάδε.
- 48 Ἰστρος μὲν, ἐὼν μέγιστος ποταμῶν πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωυτῷ ῥέει καὶ θέρεος καὶ 2 χειμῶνος. πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέων, κατὰ τοιόνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἷδε οἱ μέγαν αὐτὸν ποι- 3 εῦντες· διὰ μὲν γε τῆς Σκυθικῆς χώρας πέντε μὲν οἱ

ΟΙ. 85. 4.]

ῥέοντες, τὸν τε Σκύθαι Πόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ
 Πυρετόν· καὶ ἄλλος, Τιαραντός· καὶ Ἀραρός τε, καὶ
 Νάπαρις, καὶ Ὀρδησσός. ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν 4
 ποταμῶν, μέγας, καὶ πρὸς ἡῷ ῥέων ἀνακοινοῦται τῷ
 Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ δεύτερος λεχθεὶς, Τιαραντός,
 πρὸς ἑσπέρης τε μᾶλλον, καὶ ἐλάσσων. ὁ δὲ δὴ Ἀραρός 5
 τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ὀρδησσός, διὰ μέσου τούτων
 ἰόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἰστρον. οὗτοι μὲν αὐτιγενέες 6
 ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμπληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ 49
 Ἀγαθύρων Μάρις ποταμός ῥέων συμμίσγεται τῷ
 Ἰστρῷ. ἐκ δὲ τοῦ Αἵμου τῶν κορυφῶν τρεῖς ἄλλοι 2
 μεγάλοι, ῥέοντες πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἐσβάλλουσι ἐς
 αὐτόν, Ἀτλας, καὶ Αὔρας, καὶ Τίβισις· διὰ δὲ Θρηϊκῆς
 καὶ Θρηϊκῶν τῶν Κροβύζων ῥέοντες, Ἀθρυσ, καὶ Νόης,
 καὶ Ἀρτάνης, ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν Ἰστρον· ἐκ δὲ Παιόνων
 καὶ οὖρεος Ῥοδόπης, Σκίος ποταμός, μέσον σχίζων τὸν
 Αἷμον, ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς 8
 βορῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμός, ἐσβάλλει ἐς πεδῖον τὸ
 Τριβελλικόν, καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγον· ὁ δὲ Βρόγγος
 ἐς τὸν Ἰστρον. οὕτω ἀμφοτέρους, ἔοντας μεγάλους, ὁ 4
 Ἰστρος δέκεται. ἐκ δὲ τῆς κατύπερθε χώρας Ὀμβρικών,
 Κάρπις ποταμός, καὶ ἄλλος Ἀλπις ποταμός, πρὸς βορῇν
 ῥέοντες ἄνεμον, καὶ οὗτοι ἐκδιδοῦσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ 5
 δὴ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ὁ Ἰστρος, ἀρξάμενος ἐκ
 Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι πρὸς ἡλίου δυσμέων μετὰ Κύνητας
 οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς
 Εὐρώπης, ἐς τὰ πλάγια τῆς Σκυθίης ἐσβάλλει. Τού- 50
 των ὧν τῶν καταλεχθέντων καὶ ἄλλων πολλῶν συμβαλ-
 λομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ, γίνεται ὁ Ἰστρος ποταμῶν
 μεγιστος. ἐπεὶ ὕδωρ γε ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν, ὁ Νεῖ- 2
 λος πλήθει ἀποκρατεῖ· ἐς γὰρ δὴ τοῦτον οὔτε ποταμός,

οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐσθιδούσα, ἐς πληθὺς οἱ συμβαλλέ-
 3 ται. ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρει καὶ χειμῶνι ὁ Ἴστρος.
 4 κατὰ τοιούτῃ τε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. τοῦ μὲν χειμῶνος, ἐστὶ
 ὅσος πέρ ἐστι, ὀλίγη τε μέζων τῆς ἐαυτοῦ φύσεως
 γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὐτῇ τοῦ χειμῶνος πάμπαν
 5 ὀλίγη, ψιφετῇ δὲ πάντα χρέεται· τοῦ δὲ θέρεος ἡ χεὶρ
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα, ἐοῦσα ἀμφιλαφῆς, τηκομένη
 πάντοθεν ἐσθιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χεὶρ
 ἐσθιδούσα ἐς αὐτὸν, συμπληθύνει, καὶ ὄμβροι πολλοὶ π
 6 καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ· ὕει γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσῃ δὲ
 πλέον ἐπ' ἐαυτὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπέλκεται ἐν τῷ θερί
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσούτῃ τὰ συμμισγόμενα τῷ Ἴστρῳ
 πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἥπερ τοῦ χειμῶνος· ἀπι-
 तिθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντιστήκωσις γίνεται, ὥστε ἴσον μὴ
 αἰεὶ φαίνεσθαι ἐόντα.

- 51 Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι Σκύθῃσί ἐστι ὁ
 Ἴστρος· μετὰ δὲ τοῦτον, Τύρης· ὅς ἀπὸ βορέω μὲν ἀνί-
 μων ὀρμᾶται, ἀρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣ
 2 οὐρίξει τὴν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν. ἐπὶ δὲ τῇ
 στόματι αὐτοῦ κατοικῆνται Ἕλληνες, οἱ Τυρίται καλέο-
 52 ται. Τρίτος δὲ Ὑπανὶς ποταμὸς ὀρμᾶται μὲν ἐκ
 τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ λίμνης μεγάλης, τὴν πέριξ
 νέμονται ἔπποι ἄγριοι λευκοί. καλεῖται δ' ἡ λίμνη αὕτη
 2 ὀρθῶς, μήτηρ Ὑπάνιος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ
 Ὑπανὶς ποταμὸς, ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλὸν
 βραχὺς, καὶ γλυκύς ἔτι· ἀπὸ δὲ τούτου, πρὸς θαλάσσης
 3 τεσσέρων ἡμερέων πλὸν, πικρὸς αἰνῶς. ἐκδιδοῖ γὰρ ἐς
 αὐτὸν κρήνη πικρὴ, οὕτω δὴ τι ἐοῦσα πικρῇ, ἣ μεγάλῃ
 σμικρῇ ἐοῦσα, κρινᾷ τὸν Ὑπανιν, ἐόντα ποταμὸν ἐν
 4 ὀλίγοις μέγαν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη αὕτη ἐν οὐροισι χώρης
 τῆς τε ἀροτήρων Σκυθίων καὶ Ἀλαζώνων· οὐνομα δὲ τῇ

Οι. 66. 4.]

κρήνη, καὶ, ὅθεν ῥέει, τῷ χώρῳ, Σκυθιστὶ μὲν, Ἑξαμπαῖος· κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα ὁ τε Τύρης καὶ ὁ Ὑπανις κατὰ δ' Ἀλάζωνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, ἀποστρέψας ἐκάτερος ῥέει εὐρύνων τὸ μέσον.

Τέταρτος δὲ, Βορυσθένης ποταμός· ὅς ἐστι μέγισ- 53
τός τε μετὰ Ἰστρον τούτων, καὶ πολυαρκέστατος κατὰ
γνώμας τὰς ἡμετέρας, ὅτι μόνον τῶν Σκυθικῶν ποτα-
μῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, πλὴν Νείλου τοῦ
Αἰγυπτίου· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶα τέ ἐστι συμβαλέειν ἄλ-
λον ποταμὸν, τῶν δὲ λοιπῶν Βορυσθένης ἐστὶ πολυαρ-
κέστατος. ὅς νομάς τε καλλίστας καὶ εὐκομιδεστάτας 2
κτῆνενσι παρέχεται, ἰχθύας τε ἀρίστους διακριδὸν καὶ
πλείστους· πίνεσθαί τε ἡδιστός ἐστι· ῥέει τε καθαρὸς
παρὰ θολεροῖσι. σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἀριστος γίνεται· 3
ποίη τε, τῇ οὐ σπεύρεται ἢ χώρῃ, βαθυτάτῃ· ἅλεις τε
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πηγνυνταὶ ἀπλετοί·
κῆτέα τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι,
παρέχεται ἐς ταρίχευσιν, ἄλλα τε πολλὰ θωνυμάσαι ἄξια.
Μέχρι μὲν νυν Γέρρου χώρου, ἐς τὸν τεσσαεράκοντα ἡμε- 4
ρέων πλόος ἐστὶ, γινώσκεται ῥέων ἀπὸ βορέω ἀνέμου·
τὸ δὲ κατύπερθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων, οὐδεὶς ἔχει φρά-
σαι. φαίνεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμου ἐς τῶν γεωργῶν Σκυ- 5
θίων τὴν χώραν· οὗτοι γὰρ οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ
δέκα ἡμερέων πλόον νέμονται. μόνου δὲ τούτου τοῦ 6
ποταμοῦ καὶ Νείλου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγάς· δοκέω
δὲ, οὐδὲ οὐδεὶς Ἑλλήνων. Ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ 7
Βορυσθένης ῥέων γίνεται, καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανις,
ἐς τῶντ' ἔλος ἐκδιδούς. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν 8
τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας, Ἰππολεω ἄκρη καλεῖται·
ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν Μητρὸς ἐνίδρυνται· πέρην δὲ τοῦ ἱροῦ

ἐπὶ τῇ Ὑπάνι Βορυσθενεῖται κατοίκηται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν.

- 54 Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῇ οὐνομα Παντικάπης. ῥέει δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ βορρῶν τε καὶ ἐκ λίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθένης νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην παραμειψάμενος δὲ ταύτην, τῇ Βορυσθενεῖ συμμίσγεται. 55 "Ἐκτος δὲ Ὑπάκυρις ποταμός· ὃς ὀρμᾶται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ τῶν νομάδων Σκυθέων ῥέων, ἐκδιδοὶ κατὰ Καρκινίτιν πόλιν, ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν τε Ὑλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον καλεόμενον Δρόμον.
- 56 Ἑβδομος δὲ Γέρρος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθένης, κατὰ τοῦτο τῆς χώρας, ἐς ὃ γινώσκεται ὁ Βορυσθένης· ἀπέσχισται μὲν νυν ἐκ τούτου τοῦ χώρου, οὐνομα δὲ ἔχει τόλερ ὁ χώρος αὐτὸς, Γέρρος. ῥέων δ' ἐς θάλασσαν, οὐρίζει τὴν τε τῶν Νομάδων χώραν, καὶ τὴν τῶν βασιληῶν Σκυθέων· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὸν Ὑπάκυριν. 57 "Ογδοὺς δὲ δὴ Τάναϊς ποταμός· ὃς ῥέει τὰ ἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης ὀρμεώμενος, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς μέζω ἔτι λίμνην καλεομένην Μαιήτιν, ἣ οὐρίζει Σκυθας τε τοὺς βασιλεῖς καὶ Σαυρομάτας. ἐς δὲ Τάναϊν τοῦτον ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει, τῇ οὐνομά ἐστι Ὑργις.
- 58 Τοῖσι μὲν δὴ οὐνομαστοῖσι ποταμοῖσι οὕτω δὴ τι οἱ Σκύθαι ἐσκενάδαται. Τοῖσι δὲ κτήνεσι ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, ἔστι ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἐστὶ σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.
- 59 Τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφί εὐπορά ἐστι. τὰ δὲ λοιπὰ νόμια κατὰ τὰδε σφί διακέεται. Θεοὺς μὲν μόνους τούσδε ἱλάσκονται· Ἰστίην μὲν μάλιστα· ἐπὶ δὲ, Δία τε καὶ Γῆν, νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι

Ol. 65. 4.]

γυναῖκα· μετὰ δὲ τούτους, Ἀπόλλωνά τε καὶ οὐρανὴν
 Ἀφροδίτην, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἄρεα. τούτους μὲν πάν- 3
 τες οἱ Σκύθαι νενομίκασι· οἱ δὲ καλούμενοι βασιλῆϊοι
 Σκύθαι καὶ τῷ Ποσειδῶνι θύουσι. οὐνομάζεται δὲ Σκυ- 4
 θιστὶ, Ἰστίη μὲν, Ταβιτί· Ζεὺς δὲ ὀρθότατα, κατὰ γνώμην
 γε τὴν ἐμήν, καλούμενος Παπαῖος· Γῇ δὲ, Ἀπία· Ἀπόλ-
 λων δὲ, Οἰτόσυρος· οὐρανὴ δὲ Ἀφροδίτη, Ἀρτίμπασα·
 Ποσειδῶν δὲ, Θαμιμασάδας. ἀγάλματα δὲ καὶ βωμοὺς 5
 καὶ ἡροὺς οὐ νομίζουσι ποιεῖν, πλὴν Ἀρηϊ· τούτῳ δὲ
 νομίζουσι. Θυσίῃ δὲ ἡ αὕτη πᾶσι κατέστηκε περὶ 60
 πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, ἐρδομένη ὧδε. τὸ μὲν ἱρήϊον αὐτὸ
 ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε. ὁ δὲ 2
 θύων, ἐπισθε τοῦ κτήνεος ἑστῶς, σπάσας τὴν ἀρχὴν
 τοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν· πίπτοντος δὲ τοῦ ἱρήϊου,
 ἐπικαλεῖ τὸν θεόν, τῷ ἂν θύῃ· καὶ ἔπειτα βρόχῳ περὶ
 ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει,
 καὶ ἀποπνίγει· οὔτε πῦρ ἀνακαύσας, οὔτε καταρξάμενος,
 οὔτ' ἐπισπείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας, τράπεται
 πρὸς ἔψησιν. Τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς 61
 ἀξύλου ἐούσης, ὧδέ σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν
 ἐξεύρηται. ἐπεὰν ἀποδείρωσι τὰ ἱρήϊα, γυμνοῦσι τὰ 2
 ὅστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα ἐσβάλλουσι, ἦν μὲν τυχῶσι
 ἔχοντες λέβητας ἐπιχωρίους, μάλιστα Λεσβίοισι κρη-
 τήρσι προσεικέλους, χωρὶς ἢ ὅτι πολλὰ μέζοντας· ἐς
 τούτους ἐσβάλλοντες, ἔψουσι ὑποκαίοντες τὰ ὅστέα τῶν
 ἱρήϊων. ἦν δὲ μή σφι παρῇ λέβης, οἱ δὲ ἐς τὰς γαστέρας 3
 τῶν ἱρήϊων ἐσβάλλοντες τὰ κρέα πάντα, καὶ παραμί-
 ξαντες ὕδωρ, ὑποκαίονσι τὰ ὅστέα. τὰ δὲ αἰθεταὶ κάλ- 4
 λιστα· αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ κρέα
 ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων. καὶ οὕτω βούς τε ἐωυτὸν ἐξέψει,
 καὶ τὰ ἄλλα ἱρήϊα ἐωυτὸ ἕκαστον. Ἐπεὰν δὲ ἐψηθῇ 5

τὰ κρία, ὁ θύσας, τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπα-
ξάμενος, ρίπτει ἐς τὸ ξμπροσθεν. θύουσι δὲ καὶ τὰ
ἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

- 62 Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι, καὶ
ταῦτα τῶν κτηνέων. τῷ δὲ δὴ Ἄρῃ ὧδε. Κατὰ νομοὺς
ἐκάστοισι τῶν ἀρχηγῶν ἐσίδρυταί σφι Ἄρῃος ἱρὸν τοῖον·
2 δε. φρυγάνων φάκελοι συννεέαται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίου
τρῆς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον· ἄνω δὲ τού-
του, τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται· καὶ τὰ μὲν τρία τῶν
3 κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἐπιβατόν. ἔτεος δὲ
ἐκάστου ἡμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυ-
4 γάνων· ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. Ἐπὶ
τούτου δὴ τοῦ ὄγκου ἀκινάκης σιδήρεος ἱδρυται ἀρχαῖος
ἐκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Ἄρῃος τὸ ἄγαλμα· τοῦτῃ
δὲ τῷ ἀκινάκεϊ θυσίας ἐπετείους προσάγουσι προβάτων
5 καὶ ἵππων. καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι
ἄλλοισι θεοῖσι. Ὅσους δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρήσωσι,
ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα ἓνα θύουσι, τρόπῳ οὐ τῇ
6 αὐτῷ, ᾧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἑτεροίῳ. ἑπεὶ γὰρ
οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλέων, ἀποσφάζουσι
τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος· καὶ ἔπειτα ἀνεκείναντες ἄνω
ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, καταχέουσι τὸ αἷμα τοῦ
7 ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο· κάτω δὲ παρὰ
8 τὸ ἱρὸν ποιεῦσι τάδε. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς
δεξιοὺς ὄμους πάντας ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι χερσὶ, ἐς
τὸν ἥερα λείψι· καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα
ἀπαλλάσσονται· χεὶρ δὲ, τῇ ἂν πέσῃ, κέεται, καὶ χωρὶς
63 ὁ νεκρός. Θυσίαι μὲν νυν αὐταί· σφι κατεστέασι.
οὗσι δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, οὐδὲ τρέφειν τὸ παράπαν
ἐν τῇ χώρῃ θέλουσι.
- 64 Τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδέ σφι διακέεται.

OI. 65. 4.]

Ἐπεὶ δὲ τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος ἐμπίνει. ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τοῦ- 2
των τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν, τῆς ληΐης μεταλαμβάνει τὴν ἂν λάβωσι· μὴ ἐνείκας δέ, οὐ. ἀποδεῖρει δὲ αὐτὴν τρόπῳ τοιῷδε. 3
περιταμὼν κύκλῳ περὶ τὰ ὄμματα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσείει· μετὰ δέ, σαρκίστας βοδὸς πλευρῇ, δέψει τῇσι χερσί· ὀργήσας δὲ αὐτὸ, ἅτε χειρόμακτρον ἔκτῃται· ἐκ δὲ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου τὸν αὐτὸς ἐλαύνει, ἐκ τούτου ἐξάπτει, καὶ ἀγάλλεται. ὅς γὰρ ἂν πλείεστα δέρματα 4
χειρόμακτρα ἔχῃ, ἀνὴρ ἀρίστος οὗτος κέκριται. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδερμάτων καὶ χλαίνας ἐπέινυσθαι ποιεῦσι, συρράπτοντες κατάπερ βαίτας. πολλοὶ δὲ ἀν- 5
δρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς χέρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, καλύπτρας τῶν φαρετρώων ποιεῦνται. δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν, ἦν ἄρα 6
σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὅλους ἄνδρας ἐκδείραντες, καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων, ἐπ' ἵππων περιφέρουσι. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω σφί νενομίσται. Ἀὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, οὐ τι 65
πάντων, ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε. ἀποπρίσας 2
ἕκαστος πᾶν τὸ ἔνεργον τῶν ὀφρύων, ἐκκαθαίρει· καὶ ἦν μὲν ἢ πένης, ὃ δὲ ἔξωθεν ὠμοβοήην μούνην περιτείναν, οὕτω χρᾶται· ἦν δὲ ἢ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοήην περιτείνει, ἔσωθεν δὲ περιχρυσώσας, οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ. ποιεῦσι δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκητῶν, ἦν σφί διά- 3
φοροὶ γένωνται, καὶ ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ. ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων τῶν ἂν λόγον ποιῇται, 4
τὰς κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἐόντες οἰκίῳ πόλεμον προσεθήκαντο, καὶ σφῶν αὐτὸς ἐπικράτησε, ταύτην ἀνδραγαθίην λέγουσιν. Ἄπαξ 66

- δὲ τοῦ ἐναντιοῦ ἐκάστου ὁ νομάρχης, ἕκαστος ἐν τῇ
 ἑωυτοῦ νομῷ, κινῶν κρητῆρα οἶνου, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν
 2 Σκυθῶν τοῖσι ἄνδρες πολέμοιο ἀραιρημένοι ἔωσι. τοῖσι
 δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἢ τοῦτο, οὐ γέονται τοῦ οἴνου
 τούτου, ἀλλ' ἡτιμωμένοι ἀποκατέαται· ὄνειδος δὲ σφί
 3 ἔστι μέγιστον τοῦτο. ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολ-
 λούς ἄνδρας ἀναιρηκότες ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας
 ἔχοντες, πίνουσι ὁμοῦ.
- 67 Μάτιες δὲ Σκυθῶν εἰσὶ πολλοὶ. οἱ μαντεύονται
 2 ῥάβδοισι ἰτεῖνῃσι πολλῇσι ὤδε. ἐπεὰν φακέλους ῥάβ-
 δων μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες χαμαί, διεξελίσσονται
 αὐτοὺς· καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπί-
 ζουσι· ἅμα τε λέγοντες ταῦτα, συνειλέουσι τὰς ῥάβδους
 ὀπίσω, καὶ αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. αὕτη μὲν σφί ἡ
 3 μαντικὴ πατρώϊη ἐστί. Οἱ δὲ Ἑνάρεες, οἱ ἀνδρόγυνοι,
 τὴν Ἀφροδίτην σφί λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φιλύρης
 4 ὧν φλοιῷ μαντεύονται. ἐπεὰν τὴν φιλύρην τρίχα σχίσῃ,
 διαπλέκων ἐν τοῖσι δακτύλοισι τοῖσι ἑωυτοῦ, καὶ δια-
 68 λύων, χρᾶ. Ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ Σκυθῶν κάμη,
 μεταπέμπεται τῶν μαντιῶν ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκι-
 μέοντας μάλιστα, οἱ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται·
 καὶ λέγουσι οὗτοι ὥς τὸ ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὥς τὰς
 βασιληΐας ἰστίας ἐπιόρκηκε ὃς καὶ ὃς, λέγοντες τῶν ἀστών
 2 τὸν ἂν δὴ λέγωσι. τὰς δὲ βασιληΐας ἰστίας νόμος Σκύ-
 θῃσι τὰ μάλιστα ἐστὶ ὁμνῦναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον
 3 ὄρκον ἐθέλωσι ὁμνῦναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται
 οὗτος τὸν ἂν δὴ φῶσι ἐπιορκῆσαι· ἀπιγμένον δὲ ἐλέ-
 γχουσι οἱ μάντιες, ὥς ἐπιορκήσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ
 τὰς βασιληΐας ἰστίας, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς·
 ὁ δὲ ἀρνέεται, οὐ φάμενος ἐπιορκῆσαι, καὶ δεινολογέται.
 4 ἀρνεομένου δὲ τούτου, ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους

OL 65. 4.]

διπλησίους μάντιας. καὶ ἦν μὲν. καὶ οὗτοι, ἐσπαράωντες δ
 ἐς τὴν μαντικὴν, καταδήσῃσι ἐπιωρκῆσαι, τοῦ δὲ ἰθέως
 τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλα-
 γχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μαντίων· ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες
 μάντιες ἀπολύσῃσι, ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα
 ἄλλοι. ἦν ὃν οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύσῃσι, 6
 δέδοκται τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλ-
 λυσθαι. Ἀπολλῦσι δὴτα αὐτοὺς τρέφῃ τοιῶδες· 69
 ἐπεὰν ἄμαξαν φρυγάνων πλήσῃσι, καὶ ὑποζεύξῃσι βοῖς,
 ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας, καὶ χέρας ὀπίσω δῆσαντες,
 καὶ στομώσαντες, κατειργνῦσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα·
 ὑποπρήσαντες δὲ αὐτὰ, ἀπειῖσι φοβήσαντες τοὺς βοῦς.
 πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόδες, 2
 πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ
 ῥυμὸς κατακαυθῇ. κατακαίουσι δὲ τρέφῃ τῷ εἰρημένῃ 3
 καὶ δι' ἄλλας αἰτίας τοὺς μάντιας, ψευδομάντιας καλέον-
 τες. τοὺς δ' ἂν ἀποκτείνῃ βασιλεὺς, τούτων οὐδὲ τοὺς 4
 παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ δὲ
 θήλεα οὐκ ἀδικεῖ. Ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύβαι 70
 ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιέωνται. ἐς κύλικα μεγάλῃν κερα-
 μίνην οἶνον ἐγχέαντες, αἷμα συμμίσγουσι τῶν τὰ ὅρκια
 ταμνομένων, τύψαντες ὁπέατι ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ
 σμικρὸν τοῦ σώματος· καὶ ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν
 κύλικα ἀκινάκῃ, καὶ δίστους, καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον.
 ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσῃσι, κατεύχονται πολλὰ, καὶ 2
 ἔπειτα ἀσπίνουσι αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὅρκιον ποιεῦμενοι, καὶ
 τῶν ἐπομένων οἱ πλείστου ἀξιοί.

Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέρροις εἰσὶ, ἐς δὲ ὁ 71
 Βορυσθένης ἐστὶ προσπλωτός. ἐνθαῦτα, ἐπεὰν σφι
 ἀποθάνῃ ὁ βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα ὀρύσσουσι
 τετράγωνον. ἐτοῖμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες, ἀναλαμβά- 2

νουσι τὸν νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ
 νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν, καὶ καθαρθεῖσαν, πλὴν κυπέρου
 κεκομμένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ
 ἀνήσου, συνερραμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ
 8 ἐς ἄλλο ἔθνος. οἱ δ' ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν
 νεκρὸν, ποιεῦσι τὰ περ οἱ βασιλῆιοι Σκύθαι· τοῦ ὧτος
 ἀποτάμνονται, τρίχας περικείρονται, βραχίονας περι-
 4 τάμνονται, μέτωπον καὶ ῥίνα καπαμύσσονται, διὰ τῆς τε
 ἀριστερῆς χερὸς διστοὺς διαβυνέονται. ἐνθεῦτεν δὲ κο-
 μίζουσι ἐν ἀμάξῃ τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως ἐς ἄλλο ἔθνος
 τῶν ἄρχουσι· οἱ δὲ σφί ἔπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἡλ-
 5 θον. ἐπεὰν δὲ πάντας περιέλθωσι τὸν νέκυν κομίζοντες,
 ἐν Γέρροισι ἔσχατα κατοικημένοις εἰσι τῶν ἔθνων τῶν
 6 ἄρχουσι, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἐπεὰν θέωσι
 τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκησι ἐπὶ στιβάδος, παραπήξαντες
 αἰχμὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ, ξύλα ὑπερτείνουσι,
 7 καὶ ἔπειτα ῥιπὴ καταστεγάζουσι. ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ-
 χωρίῃ τῆς θήκης, τῶν παλλακῶν τε μίαν ἀποπνίξαντες
 θάπτουσι, καὶ τὸν οἰνοχόον, καὶ μάγειρον, καὶ ἵπποκό-
 μον, καὶ διήκονον, καὶ ἀγγελιηφόρον, καὶ ἵππους, καὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχὰς, καὶ φιάλας χρυσείας·
 8 ἀργύρῳ δὲ οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται· ταῦτα δὲ ποιή-
 σαντες, χοῦσι πάντες χῶμα μέγα, ἀμัลλεώμενοι καὶ
 72 προθυμέμενοι ὥς μέγιστον ποιῆσαι. Ἐνιαυτοῦ δὲ
 περιφερομένου, αὐτὶς ποιεῦσι τοιόνδε. λαβόντες τῶν
 λοιπῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους· οἱ δὲ εἰσι
 Σκύθαι ἐγγενέες· οὗτοι γὰρ δὴ θεραπεύουσι τοὺς ὦ
 αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφί
 2 θεράποντες· τούτων ὦν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσι
 πεντήκοντα, καὶ ἵππους τοὺς καλλιστεύοντας πεντήκοντα,
 ἐξελόντες αὐτῶν τὴν κοιλίην, καὶ καθήραντες, ἐμπυλῶσι

ΟΙ. 65. 4.]

ἀχύρων, καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ἡμῖν ἐπὶ δύο
 ξύλα στήσαντες ὑπτίον, καὶ τὸ ἕτερον ἡμῖν τῆς ἀψίδος
 ἐπ' ἕτερα δύο, καταπήξαντες τρόφῳ τοιούτῳ πολλὰ
 ταῦτα· ἔπειτα τῶν ἵππων κατὰ τὰ μήkea ξύλα παχέα 8
 διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων, ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς
 ἐπὶ τὰς ἀψίδας· τῶν δὲ, αἱ μὲν πρότεραι ἀψίδες ὑπέ-
 χουσι τοὺς ὤμους τῶν ἵππων· αἱ δὲ ὀπισθε παρὰ τοὺς
 μηρούς τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι· σκέλεα δὲ ἀμφό-
 τερα κατὰκρέμαται μετέωρα· χαλινούς δὲ καὶ στόμια 4
 ἐμβalόντες ἐς τοὺς ἵππους, κατατείνουσι ἐς τὸ πρόσθεν
 αὐτῶν, καὶ ἔπειτα ἐκ πασσάλων δέουσι. τῶν δὲ δὴ 6
 νεηίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα ἕνα ἕκα-
 στον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον, ὧδε ἀναβιβάζοντες·
 ἐπεὰν νεκροῦ ἐκάστου παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν
 διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, κάτωθεν δὲ ὑπερέχει
 τοῦ ξύλου τούτου, τὸ ἐς τὸν ἵππον. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ 6
 σῆμα ἱππέας τοιούτους, ἀπελαύνουσι.

Οὕτω μὲν τοὺς βασιλείας θάπτουσι. τοὺς δὲ ἀλ-73
 λους Σκύθας, ἐπεὰν ἀποθάνωσι, περιάγουσι οἱ ἀγχιστά-
 τω προσήκοντες κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἀμάξῃσι κειμέ-
 νους· τῶν δὲ ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει τοὺς ἐπο-
 μένους, καὶ τῷ νεκρῷ πάντων παρατιθεὶ τῶν καὶ τοῖσι
 ἄλλοις, ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα οὕτω οἱ ἰδιῶται 2
 περιάγονται, ἔπειτα θάπτονται. Θάψαντες δὲ οἱ Σκύθαι,
 καθαίρονται τρόφῳ τοιῷδε. σμῃσάμενοι τὰς κεφαλὰς 3
 καὶ ἐκπλυνάμενοι, ποιεῦσι περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἐπεὰν
 ξύλα στήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα
 πῖλους εἰρινέους περιτείνουσι· συμφράξαντες δὲ ὡς
 μάλιστα, λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας ἐσβάλλουσι ἐς
 σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πῖλων.

οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐσδιδοῦσα, ἐς πληθὺς οἱ συμβάλλε-
 8 ται. ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι ὁ Ἴστρος.
 4 κατὰ τοιόνδε τι, ὥς ἐμοὶ δοκέει. τοῦ μὲν χειμῶνος, ἐπὶ
 ὅσος πῦρ ἐστι, ὀλίγῳ τε μέζων τῆς ἐωυτοῦ φύσεως
 γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τοῦ χειμῶνος πάμπαν
 6 ὀλίγῳ, νιφετῷ δὲ πάντα χρέεται· τοῦ δὲ θέρεος ἡ χιών
 ἡ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα, ἐοῦσα ἀμφιλαφῆς, τηκομένη
 πάντοθεν ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χιών
 ἐσδιδοῦσα ἐς αὐτὸν, συμπληθύνει, καὶ ὄμβροι πολλοὶ π
 6 καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ· ὕει γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσῳ δὲ
 πλέον ἐπ' ἐωυτὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρεϊ
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσοῦτ' αὖτε συμμίσγόμενα τῷ Ἴστρῳ
 πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἥπερ τοῦ χειμῶνος· ἀπι-
 तिθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντιστήκωσις γίνεται, ὥστε ἴσον μν
 αἰεὶ φαίνεσθαι ἐόντα.

- 51 Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι Σκύθῃσί ἐστι ὁ
 Ἴστρος· μετὰ δὲ τοῦτον, Τύρης· ὅς ἀπὸ βορρῶ μὲν ἀνί-
 μων ὀρμᾶται, ἀρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣ
 2 οὐρίζει τὴν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν. ἐπὶ δὲ τῷ
 στόματι αὐτοῦ κατοικηται Ἕλληνες, οἱ Τυρίται καλέον-
 52 ται. Τρίτος δὲ Ὑπανὶς ποταμὸς ὀρμᾶται μὲν ἐκ
 τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ λίμνης μεγάλης, τὴν περίξ
 νέμονται ἱπποὶ ἄγριοι λευκοί. καλεῖται δ' ἡ λίμνη αὕτη
 2 ὀρθῶς, μήτηρ Ὑπάνιος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ
 Ὑπανὶς ποταμὸς, ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερῶν πλόον
 βραχὺς, καὶ γλυκὺς ἔτι· ἀπὸ δὲ τούτου, πρὸς θαλάσσης
 8 τεσσέρων ἡμερῶν πλόον, πικρὸς αἰνῶς. ἐκδιδοῖ γὰρ ἐς
 αὐτὸν κρήνη πικρὴ, οὕτω δὴ τι ἐοῦσα πικρῇ, ἣ μεγάλῃ
 σμικρῇ ἐοῦσα, κινῶ τὸν Ὑπανιν, ἐόντα ποταμὸν ἐν
 4 ὀλίγοις μέγαν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη αὕτη ἐν οὐροισι χώρης
 τῆς τε ἀροτήρων Σκυθῶν καὶ Ἀλαζῶνων· οὐνομα δὲ τῇ

ΟΙ. 65. 4.]

κρήνη, καὶ, ὅθεν ῥέει, τῷ χώρῳ, Σκυθιστὶ μὲν, Ἐξαμπαῖος· κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα ὁ τε Τύρης καὶ ὁ Ὑπανις κατὰ 6 Ἀλάζωνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, ἀποστρέψας ἐκάτερος ῥέει εὐρύνων τὸ μέσον.

Τέταρτος δὲ, Βορυσθένης ποταμός· ὃς ἐστὶ μέγισ- 53
τός τε μετὰ Ἰστρον τούτων, καὶ πολυαρκέστατος κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας, οὗτι μόνον τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, πλὴν Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι συμβαλέειν ἄλλον ποταμόν, τῶν δὲ λοιπῶν Βορυσθένης ἐστὶ πολυαρκέστατος. ὃς νομάς τε καλλίστας καὶ εὐκομδεστάτας 2 κτήνησι παρέχεται, ἰχθύας τε ἀρίστους διακριδὸν καὶ πλείστους· πίνεσθαι τε ἡδιστός ἐστι· ῥέει τε καθαρὸς παρὰ βολεροῖσι. σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἀριστος γίνεται· 3 ποίη τε, τῇ οὐ σπείρεται ἡ χώρα, βαθυτάτῃ· ἅλεις τε ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πηγνυνται ἀπλετοὶ· κήτεά τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται ἐς ταρίχευσιν, ἅλλα τε πολλὰ θωυμάσαι ἄξια. Μέχρι μὲν νυν Γέρρου χώρου, ἐς τὸν τεσσεράκοντα ἡμε- 4 ρέων πλόος ἐστὶ, γινώσκεται ῥέων ἀπὸ βορέω ἀνέμου· τὸ δὲ κατ' ὑπερθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων, οὐδεὶς ἔχει φράσαι. φαίνεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμου ἐς τῶν γεωργῶν Σκυ- 5 θίων τὴν χώραν· οὗτοι γὰρ οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ δέκα ἡμερέων πλόον νέμονται. μόνου δὲ τούτου τοῦ 6 ποταμοῦ καὶ Νείλου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγὰς· δοκεῖ δέ, οὐδὲ οὐδεὶς Ἑλλήνων. Ἀγχοῦ τε διῃ θαλάσσης ὁ γ Βορυσθένης ῥέων γίνεται, καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανις, ἐς τὸν αὐτὸ ἔλος ἐκδιδούς. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν 8 τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας, Ἰππόλεω ἄκρῃ καλεῖται· ἐν δὲ αὐτῇ ἱρὸν Μητρὸς ἐνίδρυνται· πέραν δὲ τοῦ ἱροῦ

ἐπὶ τῷ Ὑπάνι Βορυσθενεῖται κατοίκηται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν.

- 54 Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ οὐνομα Παντικάπης. ῥέει δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ βορέω τε καὶ ἐκ λίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθένεος νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην παραμειψάμενος δὲ ταύτην, τῷ Βορυσθενεῖ συμμίσγειται. Ἐκτος δὲ Ὑπάκυρις ποταμός· δὲ ὁρμᾶται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ τῶν νομάδων Σκυθέων ῥέων, ἐκδιδοὶ κατὰ Καρκινίτιν πόλιν, ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν τε Ὑλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον καλεόμενον Δρόμον.
- 56 Ἐβδομος δὲ Γέρρος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθένεος, κατὰ τοῦτο τῆς χώρας, ἐς ὃ γινώσκεται ὁ Βορυσθένης· ἀπέσχισται μὲν νυν ἐκ τούτου τοῦ χώρου, οὐνομα δὲ ἔχει τόσιερ ὁ χώρος αὐτός, Γέρρος. ῥέων δ' ἐς θάλασσαν, οὐρίζει τὴν τε τῶν Νομάδων χώραν, καὶ τὴν τῶν βασιληῶν Σκυθέων· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὸν Ὑπάκυριν.
- 57 Ὀγδοος δὲ δὴ Τάναϊς ποταμός· δὲ ῥέει τὰ ἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης ὁρμεώμενος, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς μέσῳ ἔτι λίμνην καλεομένην Μαιήτιν, ἣ οὐρίζει Σκύθας τε τοὺς βασιλεῖς καὶ Σαυρομάτας. ἐς δὲ Τάναϊν τοῦτον ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει, τῷ οὐνομά ἐστι Ὑργις.
- 58 Τοῖσι μὲν δὴ οὐνομαστοῖσι ποταμοῖσι οὕτω δὴ τι οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαται. Τοῖσι δὲ κτήνεσι ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, ἔστι ἐπιχολωτάτη πασσών ποιέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἔστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.
- 59 Τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφί εὐπορά ἐστι. τὰ δὲ λοιπὰ νόμαια κατὰ τὰδε σφί διακέεται. Θεοὺς μὲν μόνους τούσδε ἱλάσκονται· Ἰστίην μὲν μάλιστα· ἐπὶ δὲ, Δία τε καὶ Γῆν, νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι

OL. 66. 4.]

γυναικα' μετὰ δὲ τούτους, Ἀπολλωνά τε καὶ οὐρανίην
 Ἀφροδίτην, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἄρεα. τούτους μὲν πάν- 3
 τες οἱ Σκύθαι νενομίκασιν· οἱ δὲ καλεόμενοι βασιλῆϊσι
 Σκύθαι καὶ τῷ Ποσειδέωνι θύουσι. οὐνομάζεται δὲ Σκυ- 4
 θιστὶ, Ἰστίη μὲν, Ταβιτί· Ζεὺς δὲ ὀρθότατα, κατὰ γνώμην
 γε τὴν ἐμήν, καλεόμενος Παπαῖος· Γῇ δὲ, Ἀπία· Ἀπόλ-
 λων δὲ, Οἰτόσυρος· οὐρανίη δὲ Ἀφροδίτη, Ἀρτίμπασα·
 Ποσειδέων δὲ, Θαμμιασάδας. ἀγάλματα δὲ καὶ βωμοὺς 5
 καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιεῖν, πλὴν Ἀρηϊ· τούτῳ δὲ
 νομίζουσι. Θυσίῃ δὲ ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε περὶ 60
 πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, ἐρδομένη ὧδε. τὸ μὲν ἱρήϊον αὐτὸ
 ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔσθηκε. ὁ δὲ 1
 θύων, ὅπισθε τοῦ κτήneos ἔστωος, σπάσας τὴν ἀρχὴν
 τοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν· πίπτοντος δὲ τοῦ ἱρήϊου,
 ἐπικαλεῖ τὸν θεὸν, τῷ ἂν θύῃ· καὶ ἔπειτα βρόχῳ περὶ
 ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβάλων περιάγει,
 καὶ ἀποπνίγει· οὔτε πῦρ ἀνακαύσας, οὔτε καταρξάμενος,
 οὔτ' ἐπισπείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας, τράπεται
 πρὸς ἔψησιν. Τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς 61
 ἀξύλου ἐούσης, ὧδὲ σφί ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν
 ἐξεύρηται. ἐπεὰν ἀποδείρωσι τὰ ἱρήϊα, γυμνοῦσι τὰ 2
 ὀστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα ἐσβάλλουσι, ἣν μὲν τύχῳσι
 ἔχοντες λέβητας ἐπιχωρίους, μάλιστα Λεσβίοισι κρη-
 τήρσι προσεικέλους, χωρὶς ἢ ὅτι πολλῶ μείζονας· ἐς
 τούτους ἐσβάλλοντες, ἔψουσι ὑποκαίοντες τὰ ὀστέα τῶν
 ἱρήϊων. ἣν δὲ μὴ σφί παρῇ λέβης, οἱ δὲ ἐς τὰς γαστέρας 3
 τῶν ἱρήϊων ἐσβάλλοντες τὰ κρέα πάντα, καὶ παραμι-
 ξαντες ὕδωρ, ὑποκαίονσι τὰ ὀστέα. τὰ δὲ αἴθεται κάλ- 4
 λιστα· αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ κρέα
 ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων. καὶ οὕτω βούς τε ἐωυτὸν ἐξέψει,
 καὶ τὰ ἄλλα ἱρήϊα ἐωυτὸ ἔκαστον. Ἐπεὰν δὲ ἐψηθῇ 5

τὰ κρέα, ὁ θύσας, τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγγων ἀπαρξάμενος, ρίπτει ἐς τὸ ἔμπροσθεν. θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

- 62 Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι, καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων. τῷ δὲ δὴ Ἄρηϊ ὧδε. Κατὰ νομὸν ἐκάστοισι τῶν ἀρχῆων ἐσίδρυταί σφι Ἄρῃος ἱρὸν τοιού-
 2 δε. φρυγάνων φάκελοι συννεύαται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίου τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον· ἄνω δὲ τούτου, τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται· καὶ τὰ μὲν τρία τῶν
 3 κῶλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἐπιβατόν. ἔτεος δὲ ἐκάστου ἡμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυ-
 4 γάνων· ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμῶνων. Ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ ὄγκου ἀκινάκης σιδήρεος ἵδρυται ἀρχαῖος ἐκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Ἄρῃος τὸ ἄγαλμα· τοῦτῃ δὲ τῷ ἀκινάκεϊ θυσίας ἐπετείουσιν προσάγουσιν προβάτων
 5 καὶ ἵππων. καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι. Ὅσους δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγῇσῃσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀνδρὰ ἓνα θύουσι, τρόπῃ οὐ τῇ
 6 αὐτῇ, ᾧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἑτεροίῳ. ἐπεὰν γὰρ οἶνον ἐπισπείσῃσι κατὰ τῶν κεφαλῶν, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος· καὶ ἔπειτα ἀνενέικαντες ἄνω
 ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, καταχέουσι τὸ αἷμα τοῦ
 7 ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο· κάτω δὲ παρὰ
 8 τὸ ἱρὸν ποιεῦσι τάδε. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς δεξιούς ὧμους πάντας ἀποτάμνουσιν σὺν τῇσι χερσὶ, ἐς τὸν ἡέρα ἰεῖσι· καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα ἀπαλλάσσουνται· χεῖρ δὲ, τῇ ἂν πέσῃ, κέεται, καὶ χωρὶς
 63 ὁ νεκρός. Θυσίαι μὲν νυν αὐταί· σφι κατεστῆσαι. ὕπὸ δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, οὐδὲ τρέφειν τὸ παράπαν ἐν τῇ χάρῃ θέλουσι.

- 64 Τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδε σφι διακέεται.

ΟΙ. 65. 4.]

Ἐπεὶ δὲ τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος ἐμπίνει. ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τούτων τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν, τῆς ληΐης μεταλαμβάνει τὴν ἂν λάβωσι· μὴ ἐνείκας δέ, οὐ. ἀποδείρει δὲ αὐτὴν τρόφῳ τοιῷδε. 3 περιταμὼν κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσεΐει· μετὰ δέ, σαρκίτας βοδὸς πλευρῇ, δέψει τῇσι χερσὶ· ὀργήσας δὲ αὐτὸ, ἅτε χειρόμακτρον ἔκτηται· ἐκ δὲ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου τὸν αὐτὸς ἐλαύνει, ἐκ τούτου ἐξάπτει, καὶ ἀγάλλεται. 4 ὅς γὰρ ἂν πλείστα δέρματα χειρόμακτρα ἔχῃ, ἀνὴρ ἀρίστος οὗτος κέκριται. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδερμάτων καὶ χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, συρράπτοντες κατάπερ βαίτας. πολλοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς χέρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, καλύπτρας τῶν φαρετρέων ποιεῦνται. 5 δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν, ἦν ἄρα σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὅλους ἄνδρας ἐκδεύραντες, καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων, ἐπ' ἵππων περιφέρουσι. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω σφι νενόμισται. 6 Αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, οὐ τι πάντων, ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε. ἀποπρίσας 7 ἕκαστος πᾶν τὸ ἔνερθε τῶν ὀφρύων, ἐκκαθαίρει· καὶ ἦν μὲν ἡ πένης, ὁ δὲ ἔξωθεν ὠμοβοέην μούνην περιτείνας, οὕτω χρᾶται· ἦν δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοέην περιτείνει, ἔσωθεν δὲ περιχρυσώσας, οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ. 8 ποιεῦσι δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκητῶν, ἦν σφι διάφοροι γένωνται, καὶ ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ. ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων τῶν ἂν λόγον ποιῆται, τὰς κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἐόντες οἰκῆτοί πολεμον προσεθήκαντο, καὶ σφῶν αὐτὸς ἐπικράτησε, ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες. 9 Ἀπαξ 66

- δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ὁ νομάρχης, ἕκαστος ἐν τῷ
 ἐωντοῦ νομῷ, κινρᾷ κρητῆρα οἴνου, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν
 2 Σκυθέων τοῖσι ἄνδρες πολέμοι ἀραιρημένοι ἔωσι. τοῖσι
 δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἢ τοῦτο, οὐ γέονται τοῦ οἴνου
 τούτου, ἀλλ' ἡτιμωμένοι ἀποκατέαται· ὄνειδος δὲ σφί
 3 ἐστὶ μέγιστον τοῦτο. ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολ-
 λούς ἄνδρας ἀναιρηκότες ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας
 ἔχοντες, πίνουσι ὁμοῦ.
- 67 Μάιτιες δὲ Σκυθέων εἰσὶ πολλοὶ. οἱ μαντεύονται
 2 ῥάβδοις ἱτείνῃσι πολλῇσι ὥδε. ἐπεὰν φακέλους ῥάβ-
 δων μεγάλους ἐνέικωνται, θέντες χαμαί, διεξελίσσουσι
 αὐτοὺς· καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπι-
 ζουσι· ἅμα τε λέγοντες ταῦτα, συνειλέουσι τὰς ῥάβδους
 ὀπίσω, καὶ αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. αὕτη μὲν σφί ἡ
 3 μαντικὴ πατρῴη ἐστί. Οἱ δὲ Ἐνάρεες, οἱ ἀνδρόγυνοι,
 τὴν Ἀφροδίτην σφί λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φιλύρης
 4 ὦν φλοιῷ μαντεύονται. ἐπεὰν τὴν φιλύρην τρίχα σχίσῃ,
 διαπλέκων ἐν τοῖσι δακτύλοις τοῖσι ἐωντοῦ, καὶ δια-
 68 λύων, χρᾶ. Ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ Σκυθέων κάμῃ,
 μεταπέμπεται τῶν μαντῶν ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκι-
 μέοντας μάλιστα, οἱ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται·
 καὶ λέγουσι οὗτοι ὥς τὸ ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὥς τὰς
 βασιληΐας ἰστίας ἐπιόρηκε ὃς καὶ ὃς, λέγοντες τῶν ἀστῶν
 2 τὸν ἂν δὴ λέγωσι. τὰς δὲ βασιληΐας ἰστίας νόμος Σκυ-
 θῆσι τὰ μάλιστα ἐστὶ ὁμνῦναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον
 3 ὄρκον ἐθέλωσι ὁμνῦναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται
 οὗτος τὸν ἂν δὴ φῶσι ἐπιορκῆσαι· ἀπιγμένον δὲ ἐλέ-
 γχουσι οἱ μάντιες, ὥς ἐπιορκῆσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ
 τὰς βασιληΐας ἰστίας, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς·
 ὁ δὲ ἀρνέεται, οὐ φάμενος ἐπιορκῆσαι, καὶ δεινολογέεται.
 4 ἀρνεομένου δὲ τούτου, ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους

OL 65. 4.]

διπλησίους μάντιας. καὶ ἦν μὲν. καὶ οὗτοι, ἐσπείωντες δ
 ἐς τὴν μαντικὴν, καταδήσωσι ἐπιωρκῆσαι, τοῦ δὲ ἰθέως
 τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλα-
 γχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μαντίων· ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες
 μάντιες ἀπολύσωσι, ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα
 ἄλλοι. ἦν δὲ οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύσωσι, 6
 δέδοκται τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλ-
 λυσθαι. Ἀπολλῦσι δὴτα αὐτοὺς τρώφῃ τοιῶδε· 69
 ἐπεὰν ἀμαξαν φρυγάνων πλήσωσι, καὶ ὑποξεύξωσι βοῖς,
 ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας, καὶ χέρας ὀπίσω δῆσαντες,
 καὶ στομώσαντες, κατειργνῦσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα·
 ὑποπρήσαντες δὲ αὐτὰ, ἀπειῖσι φοβήσαντες τοὺς βοῦς.
 πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες, 2
 πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ
 ῥυμὸς κατακαυθῇ. κατακαίουσι δὲ τρώφῃ τῷ εἰρημένῳ 3
 καὶ δι' ἄλλας αἰτίας τοὺς μάντιας, ψευδομάντιας καλέον-
 τες. τοὺς δ' ἂν ἀποκτείνῃ βασιλεὺς, τούτων οὐδὲ τοὺς 4
 παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ δὲ
 θήλα οὐκ ἀδικεῖ. Ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύθαι 70
 ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιέωνται. ἐς κύλικα μεγάλῃν κερα-
 μίνην οἶνον ἐγχέαντες, αἷμα συμμίσχουσι τῶν τὰ ὄρκια
 ταμνομένων, τύψαντες ὅπασι ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ
 σμικρὸν τοῦ σώματος· καὶ ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν
 κύλικα ἀκινάκῃα, καὶ οἷστους, καὶ σάγαρην, καὶ ἀκόντιον.
 ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, κατεύχονται πολλὰ, καὶ 2
 ἔπειτα ἀποπίνουσι αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιούμενοι, καὶ
 τῶν ἐπομένων οἱ πλείστου ἀξιοί.

Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέρροισι εἰσὶ, ἐς ὃ 6 71
 Βορυσθένης ἐστὶ προσπλωτός. ἐνθαῦτα, ἐπεὰν σφί
 ἀποθάῃ ὁ βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα ὀρύσσουσι
 τετράγωνον. ἐτοιμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες, ἀναλαμβά- 2

νοусι τὸν νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ
 νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν, καὶ καθαρθεῖσαν, πλεὴν κυπέρου
 κεκομμένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ
 ἀννήσου, συνερραμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ
 3 εἰς ἄλλο ἔθνος. οἱ δ' ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν
 νεκρὸν, ποιεῦσι τὰ περ οἱ βασιλῆῃσι Σκύθαι· τοῦ ὧτος
 ἀποτάμνονται, τρίχας περικείρονται, βραχίονας περι-
 τάμνονται, μέτωπον καὶ ῥίνα καπαμύσσονται, διὰ τῆς τε
 4 ἀριστερῆς χερὸς ὀϊστοὺς διαβυνέονται. ἐνθεῦτεν δὲ κο-
 μίζουσι ἐν ἀμάξῃ τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως εἰς ἄλλο ἔθνος
 τῶν ἀρχουσιν· οἱ δὲ σφι ἔπονται, εἰς τοὺς πρότερον ἡλ-
 5 θον. ἔπειτ' ἀνὰ πάντας περιέλθωσι τὸν νέκυν κομίζοντες,
 ἐν Γέρροισι ἔσχατα κατοικημένοι· εἰσι τῶν ἐθνέων τῶν
 6 ἀρχουσιν, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἐπεὰν θέωσι
 τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκησι ἐπὶ στιβάδος, παραπήξαντες
 αἰχμὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ, ξύλα ὑπερτείνουσι,
 7 καὶ ἔπειτα ῥίψι καταστεγάζουσι. ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ-
 χωρίῃ τῆς θήκης, τῶν παλλακέων τε μίαν ἀποπνίξαντες
 θάπτουσι, καὶ τὸν οἰνοχόον, καὶ μάγειρον, καὶ ἵπποκό-
 μον, καὶ διήκονον, καὶ ἀγγελιφόρον, καὶ ἵππους,
 τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχὰς, καὶ φιάλας χρυσέας·
 8 ἀργύρῳ δὲ οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται· ταῦτα δὲ ποιῇ-
 σάντες, χοῦσι πάντες χῶμα μέγα, ἀμιλλεώμενοι καὶ
 72 προθυμέμενοι ὥς μέγιστον ποιῆσαι. Ἐνιαυτοῦ δὲ
 περιφερομένου, αὗτις ποιεῦσι τοιόνδε. λαβόντες τῶν
 λοιπῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους· οἱ δὲ εἰσι
 Σκύθαι ἐγγενέες· οὗτοι γὰρ δὴ θεραπεύουσι τοὺς ἂν
 αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφι
 2 θεράποντες· τούτων ὦν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσι
 πεντήκοντα, καὶ ἵππους τοὺς καλλιστεύοντας πεντήκοντα,
 ἐξελόντες αὐτῶν τὴν κοιλίην, καὶ καθήραντες, ἐμπιπλάσι

ΟΙ. 68. 4.]

ἀχύρων, καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ἡμισυ ἐπὶ δύο
 ξύλα στήσαντες ὕπτιον, καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ τῆς ἀψίδος
 ἐπ' ἕτερα δύο, καταπήξαντες τρόφῳ τοιούτῳ πολλὰ
 ταῦτα· ἔπειτα τῶν ἵππων κατὰ τὰ μήκεα ξύλα παχέα 8
 διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων, ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς
 ἐπὶ τὰς ἀψίδας· τῶν δέ, αἱ μὲν πρότεραι ἀψίδες ὑπέ-
 χουσι τοὺς ὄμους τῶν ἵππων· αἱ δὲ ὀπισθε παρὰ τοὺς
 μηρούς τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι· σκέλεα δὲ ἀμφό-
 τερα κατὰκρέμαται μετέωρα· χαλινούς δὲ καὶ στόμια 4
 ἐμβαλόντες ἐς τοὺς ἵππους, κατατείνουσι ἐς τὸ πρόσθεν
 αὐτῶν, καὶ ἔπειτα ἐκ πασσάλων δέουσι. τῶν δὲ δὴ 6
 νεηνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα ἕνα ἕκα-
 στον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον, ὧδε ἀναβιβάζοντες·
 ἑπεὶν νεκροῦ ἐκάστου παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν
 διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, κάτωθεν δὲ ὑπερέχει
 τοῦ ξύλου τούτου, τὸ ἐς τόρμον πηγνύουσι τοῦ ἐτέρου
 ξύλου τοῦ διὰ τοῦ ἵππου. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ 6
 σῆμα ἱππέας τοιούτους, ἀπελαύνουσι.

Οὕτω μὲν τοὺς βασιλέας θάπτουσι. τοὺς δὲ ἀλ-73
 λους Σκύθας, ἑπεὶν ἀποθάνωσι, περιάγουσι οἱ ἀγχοτά-
 τω προσήκοντες κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἀμάξῃσι κειμέ-
 νους· τῶν δὲ ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει τοὺς ἐπο-
 μένους, καὶ τῷ νεκρῷ πάντων παρατιθεῖ τῶν καὶ τοῖσι
 ἄλλοις, ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα οὕτω οἱ ἰδιῶται 2
 περιάγονται, ἔπειτα θάπτονται. Θάψαντες δὲ οἱ Σκύθαι,
 καθαίρονται τρόφῳ τοιῷδε. σμησάμενοι τὰς κεφαλὰς 3
 καὶ ἐκπλυνάμενοι, ποιέουσι περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἑπεὶν
 ξύλα στήσωσι τρία ἐς ἀλληλά κεκλιμένα, περὶ ταῦτα
 πῖλους εἰρινέους περιτείνουσι· συμφράξαντες δὲ ὡς
 μάλιστα, λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας ἐσβάλλουσι ἐς
 σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πῖλων.

- 74 Ἔστι δὲ σφί καννάβις φυομένη ἐν τῇ χώρῃ, πλὴν πα-
 χύτητος καὶ μεγάλους, τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη· ταύτῃ δὲ
 2 πολλῶ ὑπερφέρει ἡ καννάβις. αὕτη καὶ αὐτομάτῃ καὶ
 σπειρομένη φύεται· καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήικες μὲν καὶ εἴματα
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοισι ὁμοιώτατα· οὐδ' ἂν, ὅστις μὴ
 κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγοίῃ, λίνου ἢ καννάβιός
 ἐστὶ· ὅς δὲ μὴ εἶδὲ καὶ τὴν καννάβιδα, λίνεον δοκήσει
 75 εἶναι τὸ εἶμα. Ταύτης ὧν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιος
 τὸ σπέρμα ἐπεὰν λάβωσι. ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πέλους,
 καὶ ἔπειτα ἐπιβάλλουσι τὸ σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας
 λίθους τῷ πυρί· τὸ δὲ θυμῆται ἐπιβαλλόμενον, καὶ
 ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἄν
 μιν πυρὶ ἀποκρατήσκει· οἱ δὲ Σκύθαι, ἀγόμενοι τῇ
 πυρὶ, ὠρύονται. τοῦτό σφί ἀντὶ λουτροῦ ἐστὶ· οὐ γὰρ
 2 δὴ λούνται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. Αἱ δὲ γυναῖκες
 αὐτῶν, ὕδωρ παραχέουσαι, κατασώχουσι περὶ λίθον
 τρηχὺν τῆς κυπαρίσσου, καὶ κέδρου, καὶ λιβάνου ξύλου·
 καὶ ἔπειτα τὸ κατασώχόμενον τοῦτο, παχὺ ἐόν, κατα-
 3 πλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον. καὶ ἅμα
 μὲν εὐωδίῃ σφέας ἀπὸ τούτου ἴσχει, ἅμα δὲ ἀπαιρέουσαι
 τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν καταπλαστὺν, γίνονται καθαραὶ
 καὶ λαμπραί.
- 76 Ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι καὶ οὗτοι αἰνῶς χρᾶσθαι
 φεύγουσι, μή τι γε ὧν ἀλλήλων, Ἑλληνικοῖσι δὲ καὶ
 ἡκιστα, ὥς διέδεξαν Ἀνάχαρσις τε, καὶ δεύτερα αὐτῆς
 2 Σκύλης. Τοῦτο μὲν γὰρ Ἀνάχαρσις, ἐπεὶ τε γῆν πολλὴν
 θεωρήσας, καὶ ἀποδεξάμενος κατ' αὐτὴν σοφίην πολλήν,
 ἐκομίζετο εἰς ἦθεα τὰ Σκυθίων, πλέων δὲ Ἑλλησπόντου,
 προσίσχει εἰς Κύζικον, καὶ, εὔρε γὰρ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν
 ἀνάγοντας τοὺς Κυζικηνούς ὀρτὴν κάρτα μεγαλοπρεπῶς,
 εὗξάτο τῇ Μητρὶ ὅ Ἀνάχαρσις, ἦν σῶς καὶ ὑγιὺς ἀπο-

ΟΙ. 65. 4.]

νοστήσῃ ἐς ἑωυτοῦ, θύσειν τε κατὰ ταῦτὰ κατὰ τὰ ὄρα
 τοὺς Κυζικηνοὺς ποιεῦντας, καὶ παννυχίδα στήσειν. ὥς 8
 δὲ ἀπῖκετο ἐς τὴν Σκυθικὴν, καταδύς ἐς τὴν καλομένην
 'Υλαίην' ἣ δ' ἔστι μὲν παρὰ τὸν 'Αχιλλῆϊον Δρόμον,
 τυγχάνει δὲ πᾶσα ἐοῦσα δενδρέων παντοίων πλήρ᾽ ἐς
 ταύτην δὴ καταδύς ὁ 'Ανάχαρσις, τὴν ὄρτην πᾶσαν ἐπε-
 τέλει τῇ θεῇ, τύμπανόν τε ἔχων, καὶ ἐκδησάμενος ἀγάλ-
 ματα. καὶ τῶν τις Σκυθέων καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα 4
 ποιεῦντα, ἐσήμνηε τῷ βασιλεῖ Σαυλίῳ· ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς
 ἀπικόμενος, ὥς εἶδε τὸν 'Ανάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα,
 τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε. Καὶ νῦν, ἣν τις εἴρηται περὶ 5
 'Αναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν Σκύθαι γινώσκειν, διὰ τοῦτο
 ὅτι ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν 'Ελλάδα, καὶ ξεινικοῖσι ἔθεσι
 διεχρήσατο. 'Ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα Τίμνω, τοῦ 'Αριαπί- 6
 θεος ἐπιτρόπου, εἶναι αὐτὸν 'Ιδανθύρσου τοῦ Σκυθέων
 βασιλέως πάτρων, παῖδα δὲ εἶναι Γνούρσου, τοῦ Λύκου,
 τοῦ Σπαργαπίθεος. εἰ ὦν ταύτης ἦν τῆς οἰκίης ὁ 'Ανά- 7
 χαρσις, ἴστω ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ ἀποθανών. 'Ιδάνθυρσος
 γὰρ ἦν παῖς Σαυλίου· Σαύλιος δὲ ἦν ὁ ἀποκτείνας 'Ανά-
 χαρσιν. Καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ 77
 Πελοποννησίων λεγόμενον, ὥς ὑπὸ τοῦ Σκυθέων βασι-
 λέος 'Ανάχαρσις ἀποπεμφθεὶς, τῆς 'Ελλάδος μαθητῆς
 γένοιτο· ὅπισω τε ἀπονοστήσας, φαίη πρὸς τὸν ἀπο-
 πέμψαντα, 'Ελλήνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν
 σοφίην, πλὴν Λακεδαιμονίων· τούτοις δὲ εἶναι μόνουσι
 σωφρόνως δοῦναί τε καὶ δέξασθαι λόγον. 'Αλλ' οὗτος 2
 μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν 'Ελλήνων· ὁ
 δ' ὦν ἀνὴρ, ὥσπερ πρότερον εἰρέθη, διεφθάρη. Οὗτος
 μὲν νυν οὕτω δὴ τι ἔπραξε διὰ ξεινικά τε νόμια καὶ
 'Ελληνικὰς ὁμιλίας.

Πολλοῖσι δὲ κάρτα ἔτεσι ὕστερον Σκύλης, ὁ 78

- 2 Ἀριαπείθεος, ἔπαθε παραπλήσια τούτῳ. Ἀριαπείθει γὰρ τῷ Σκυθέων βασιλεῖ γίνεται μετ' ἄλλων παίδων Σκύλης· ἐξ Ἰστρινηῆς δὲ γυναικὸς οὗτος γίνεται, καὶ οὐδαμῶς ἐγχωρίης· τὸν ἡ μήτηρ αὐτῇ γλῶσσάν τε Ἑλ-
 3 λάδα καὶ γράμματα ἐδίδαξε. μετὰ δέ, χρόνῳ ὕστερον, Ἀριαπείθης μὲν τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείθεος τοῦ Ἀγαθύρσων βασιλέος· Σκύλης δὲ τὴν τε βασιληῆν παρέλαβε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς, τῇ οὐνομα ἦν
 4 Ὀποίη. ἦν δὲ αὐτῇ ἡ Ὀποίη ἀστή, ἐξ ἧς ἦν Ὀρικος Ἀριαπείθει παῖς. βασιλεύων δὲ Σκυθέων ὁ Σκύλης, διαίτῃ μὲν οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυθικῇ, ἀλλὰ πολλὸν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μᾶλλον τετραμμένος ἦν ἀπὸ παιδεί-
 5 σιος τῆς ἐπεπαίδευτο. ἐποίεε τε τοιοῦτο· εὖτε ἀγάγοι τὴν στρατιὴν τὴν Σκυθέων ἐς τὸ Βορυσθενεϊτέων ἄστυ, (οἱ δὲ Βορυσθενεῖται οὗτοι λέγουσι σφέας αὐτοὺς εἶναι Μιλησίους,) ἐς τούτους ὅκως ἔλθοι ὁ Σκύλης, τὴν μὲν στρατιὴν καταλείπεσκε ἐν τῷ προαστείῳ, αὐτὸς δὲ ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ τὰς πύλας ἐγκληΐσειε, τὴν στο-
 6 λὴν ἀποθέμενος τὴν Σκυθικὴν, λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἰσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἠγόραζε, οὔτε δορυφόρων ἐπομένων, οὔτε ἄλλου οὐδενός· τὰς δὲ πύλας ἐφύλασ-
 σον, μή τίς μιν Σκυθέων ἴδοι ἔχοντα ταύτην τὴν στολὴν· καὶ τᾶλλα ἐχρᾶτο διαίτῃ Ἑλληνικῇ, καὶ θεοῖσι ἱρὰ ἐποίεε κατὰ νόμους τοὺς Ἑλλήνων. ὅτε δὲ διατρίψειε μῆνα ἡ πλέον τούτου, ἀπαλλάσσετο, ἐνδὺς τὴν Σκυθικὴν στο-
 λὴν. ταῦτα ποιεέσκε πολλάκις· καὶ οἰκία τε ἐδείματο ἐν Βορυσθενεῖ, καὶ γυναῖκα ἔγημε ἐς αὐτὰ ἐπιχωρίην.
 79 Ἐπεὶ τε δὲ ἔδεε οἱ κακῶς γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφά-
 σιος τοιῆσδε. ἐπεθύμησε Διονύσῳ Βακχεῖῳ τελεσθῆναι· μέλλουσι δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, ἐγένετο
 2 φάσμα μέγιστον. ἦν οἱ ἐν Βορυσθενεϊτέων τῇ πόλει

ΟΙ. 68. 4.]

οίκης μεγάλης καὶ πολυτελέος περιβολῇ, τῆς καὶ ὀλίγω
 τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, τὴν τε πέριξ λευκοῦ
 λίθου σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν· ἐς ταύτην ὁ
 θεὸς ἐνέσκηψε βέλος· καὶ ἡ μὲν κατεκάη πᾶσα. Σκύλης
 δὲ οὐδὲν τούτου εἶνεκα ἤσσαν ἐπετέλεσε τὴν τελετήν.
 Σκύθαι δὲ τοῦ βακχεύειν πέρι “Ἑλλῆσι ὀνειδίζουσι· οὐ γάρ
 φασι οἶκος εἶναι θεὸν ἐξευρίσκειν τούτον ὅστις
 μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους. Ἐπεὶ τε δὲ ἐτελέσθη τῷ 4
 Βακχεῖῳ ὁ Σκύλης, διεπρήστυσε τῶν τις Βορυσθενείτων
 πρὸς τοὺς Σκύθας, λέγων· “Ἡμῖν γὰρ καταγελᾶτε, ὦ 5
 Σκύθαι, ὅτι βακχεύομεν καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν
 οὗτος ὁ δαίμων καὶ τὸν ὑμέτερον βασιλέα λελάβηκε, καὶ
 βακχεύει, καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ μαίνεται. εἰ δέ μοι ἀπιστέετε, 6
 ἔπεσθε, καὶ ὑμῖν ἐγὼ δείξω.” Εἶποντο τῶν Σκυθῶν οἱ
 προεστειώτες· καὶ αὐτοὺς ἀναγαγὼν ὁ Βορυσθενείτης,
 λάβρη ἐπὶ πύργον κατείσε. ἐπεὶ τε δὲ παρήϊε σὺν τῷ 7
 θιάσῳ ὁ Σκύλης, καὶ εἰδὼν μιν βακχεύοντα οἱ Σκύθαι,
 κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποιήσαντο· ἐξελθόντες δὲ,
 ἐσήμαινον πάσῃ τῇ στρατιῇ τὰ ἴδιοιεν. Ὡς δὲ μετὰ 80
 ταῦτα ἐξήλαυνε ὁ Σκύλης ἐς ἡθεα τὰ ἑωυτοῦ, οἱ Σκύθαι
 προστησάμενοι τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Ὀκταμασάδην, γεγο-
 νότα ἐκ τῆς Τήρεω θυγατρὸς, ἐπανιστέατο τῷ Σκύλῃ. ὁ 1
 δὲ, μαθὼν τὸ γινόμενον ἐπ’ ἑωυτῷ, καὶ τὴν αἰτίην δι’ ἣν
 ἐποιέετο, καταφεύγει ἐς τὴν Θρηίκην. πυθόμενος δὲ ὁ 2
 Ὀκταμασάδης ταῦτα, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Θρηίκην· ἐπεὶ
 τε δὲ ἐπὶ τῷ Ἰστρῳ ἐγένετο, ἠντίασάν μιν οἱ Θρηῖκες.
 μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάψειν, ἔπεμψε Σιτάλκης παρὰ 4
 τὸν Ὀκταμασάδην, λέγων τοιάδε· “Τί δὲ ἡμέας ἀλλή-
 λων πειρηθῆναι; εἰς μὲν μεῦ τῆς ἀδελφεῆς παῖς, ἔχεις
 δέ μεν ἀδελφεόν. σύ τ’ ἐμοὶ ἀπόδος τούτον, καὶ ἐγὼ 5
 σοὶ τὸν σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατιῇ δὲ μήτε σὺ

- 6 κινδυνεύσης, μήτ' ἐγώ." Ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλης
 ἐπεκηρυκέυτο· ἦν γὰρ παρὰ τῇ Ὀκταμασάδῃ ἀδελφεὺς
 7 Σιτάλκεω, πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμασάδης κατα-
 νείε ταῦτα· ἐκδίδους δὲ τὸν ἐυνουτοῦ μήτρωα Σιτάλκῃ.
 8 ἔλαβε τὸν ἀδελφεὸν Σκύλην. καὶ Σιτάλκῃ μὲν παραλα-
 βὼν τὸν ἀδελφεὸν, ἀπήγετο· Σκύλῃ δὲ Ὀκταμασάδῃ
 9 αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν. Οὕτω μὲν περ-
 στέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαϊα Σκύθαι, τοῖσι δὲ παρε-
 κτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι.
 81 Πλῆθος δὲ τὸ Σκυθέων οὐκ οἷός τε ἐγενόμην ἀτρε-
 κέως πυθέσθαι, ἀλλὰ διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθ-
 μοῦ ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι σφεας, καὶ
 ὀλίγους, ὥς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινον μοι
 2 ἐς ὄψιν. Ἔστι μεταξὺ Βορυσθένης τε ποταμοῦ καὶ
 Ὑπάνιος χώρος, οὖνομα δὲ οἷ ἐστι Ἐξαμπαῖος· τοῦ καὶ
 ὀλίγον τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, φάμενος ἐν
 αὐτῇ κρήνῃ ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ' ἧς τὸ ὕδωρ ἀπορ-
 3 ρέον τὸν Ὑπανιν ἀποτον ποιεῖν. ἐν τούτῳ τῇ χώρῃ
 κέεται χαλκήϊον, μεγάλῃ καὶ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῇ
 στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, τὸν Πανσανίης ὁ Κλεομ-
 4 βρότου ἀνέθηκε. ὃς δὲ μὴ εἶδὲ κω τοῦτον, ὥδε δηλώσω·
 ἐξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρεῖ τὸ ἐν Σκυθήσι
 χαλκήϊον. πάχος δὲ τὸ Σκυθικὸν τοῦτο χαλκήϊον ἐστι
 5 δακτύλων ἕξ. τοῦτο ὧν ἔλεγον οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ ἀρδίων
 γενέσθαι· βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, τῇ
 οὖνομα εἶναι Ἀριαντάν, τοῦτον εἰδέναι τὸ πλῆθος τῶν
 Σκυθέων, κελεύειν μιν πάντας Σκύθας ἄρδιον ἕκαστον
 μίαν ἀπὸ τοῦ ὀιστοῦ κομίσαι· ὃς δ' ἂν μὴ κομίση, θάνα-
 6 τον ἀπέειλε. κομισθῆναι τε δὴ χρήμα πολλὸν ἀρδίων,
 καὶ οἱ δόξαι ἐξ αὐτέων μνημόσυνον ποιήσαντι λιπέσθαι·
 ἐκ τούτων δὴ μιν τὸ χαλκήϊον ποιῆσαι τοῦτο, καὶ ἀνα-

ΟΙ. 68. 2—68. 2.]

θείναι ἐς τὸν Ἐξαμπαῖον τοῦτον. ταῦτα δὴ περὶ τοῦ
πλήθεος τοῦ Σκυθέων ἤκουον. Θωνμάσια δὲ ἡ 82
χώρῃ αὕτῃ οὐκ ἔχει, χωρὶς ἢ ὅτι ποταμούς τε πολλῶ
μεγίστους, καὶ ἀριθμὸν πλείστους. ὁ δὲ ἀποθωνμάσια 2
ἄξιον καὶ πάρεξ τῶν ποταμῶν καὶ τοῦ μεγάλους τοῦ
πεδίου παρέχεται, εἰρήσεται ἵχνος Ἡρακλέους φαίνουσι
ἐν πέτρῃ ἐνεδόν, τὸ οἶκε μὲν βήματι ἀνδρὸς, ἔστι δὲ τὸ
μέγαθος δίπηχυ, παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. Τοῦτο μὲν 3
γυν τοιοῦτό ἐστι. ἀναβήσομαι δὲ ἐς τὸν κατ' ἀρχὰς ἥϊα
λέξων λόγον.

Παρασκευαζομένου Δαρείου ἐπὶ τοὺς Σκύθας, καὶ 83
ἐπιπέμποντος ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν
στρατὸν, τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ ζεύγνυσθαι
τὸν Θρηίκιον Βόσπορον Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος,
ἀδελφεὸς ἐὼν Δαρείου, ἔχρηζε μηδαμῶς αὐτὸν στρα-
τηίῃ ἐπὶ Σκύθας ποιέεσθαι, καταλέγων τῶν Σκυθέων
τὴν ἀπορίην. ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευέων οἱ χρη- 2
στά, ὁ μὲν ἐπέπαυτο ὁ δὲ, ἐπειδὴ οἱ τὰ πάντα παρε-
σκεύαστο, ἐξήλαυε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. Ἐν- 84
θαῦτα τῶν Περσέων Οἰόβαζος ἐδεήθη Δαρείου, τριῶν
ἐόντων οἱ παίδων, καὶ πάντων στρατενομένων, ἕνα αὐτῶ
καταλειφθῆναι. ὁ δὲ οἱ ἔφη, ὡς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίῳ 2
δεομένῳ, πάντας τοὺς παῖδας καταλείψειν. ὁ μὲν δὴ 3
Οἰόβαζος περιχαρὴς ἦν, ἐλπίζων τοὺς υἱέας στρατηίης
ἀπολείυσθαι ὁ δὲ ἐκέλευσε τοὺς ἐπεστεῶτας ἀποκτεί-
ναι πάντας τοὺς Οἰοβάζου παῖδας. καὶ οὗτοι μὲν ἀπο-
σφαγόντες, αὐτοῦ ταύτῃ ἐλίποντο.

Δαρεῖος δὲ ἐπεὶ τε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπὶ- 85
κετο τῆς Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔξευκτο ἡ
γάφυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβὰς ἐς νέα, ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κναεάς
καλευμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς Ἑλληνέας φασὶ εἶναι.

- 2 ἐξόμενος δὲ ἐπὶ τῷ ἱρῷ, ἐθηίτο τὸν Πόντον, εὐντα ἀξυ-
 θέητον. πελαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος
 τοῦ τὸ μὲν μήκος στάδιοι εἰσι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ
 μύριοι· τὸ δὲ εὖρος, τῇ εὐρύτατος αὐτὸς ἐωυτοῦ, στάδια
 3 τριακόσιοι καὶ τρισχίλιοι. τοῦτου τοῦ πελάγους τὸ
 στόμα ἐστὶ εὖρος τέσσερες στάδιοι· μήκος δὲ τοῦ στό-
 ματος, ὁ αὐχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος κέκληται, κατ' ὃ δὴ
 ἔζευκτο ἡ γέφυρα, ἐπὶ σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐστι.
 4 τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος. Ἡ δὲ Προ-
 ποντις, εὐῖσα εὖρος μὲν σταδίων πεντακοσίων, μήκος δὲ
 τετρακοσίων καὶ χιλίων, καταδιδοὶ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον,
 εὐντα στενωπῇ μὲν ἑπτὰ σταδίους, μήκος δὲ τετρακο-
 5 σίους. ἐκδιδοὶ δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα πελάγους,
 86 τὸ δὴ Αἰγαῖον καλεῖται. Μεμέτρηται δὲ ταῦτα
 ὧδε· ἡνὺς ἐπίπαν μάλιστά κη κατανύει ἐν μακρημερίῃ
 2 ὀργυῖας ἑπτακισμυρίας, νυκτὸς δὲ, ἑξακισμυρίας. ἦδη
 ὦν ἐς μὲν φάσιν ἀπὸ τοῦ στόματος, (τοῦτο γὰρ ἐστὶ
 τοῦ Πόντου μακρότατον,) ἡμερέων ἑννέα πλόος ἐστὶ, καὶ
 νυκτῶν ὀκτώ· αὗται ἑνδεκα μυριάδες καὶ ἑκατὸν ὀργυῖων
 γίνονται· ἐκ δὲ τῶν ὀργυῖων τουτέων, στάδιοι ἑκατὸν
 3 καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ Θεμισκύρην τὴν ἐπὶ
 Θερμῳδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Σινδικῆς, (κατὰ τοῦτο γὰρ
 ἐστὶ τοῦ Πόντου εὐρύτατον,) τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο
 νυκτῶν πλόος· αὗται δὲ τρεῖς μυριάδες καὶ τριήκοντα
 ὀργυῖων γίνονται, στάδιοι δὲ τριακόσιοι καὶ τρισχίλιοι.
 4 Ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπορός τε καὶ Ἑλλή-
 σποντος οὕτω τέ μοι μεμετρέεται, καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα
 5 πεφύκασι. Παρέχεται δὲ καὶ λίμνην ὁ Πόντος οὗτος,
 ἐκδιδοῦσαν ἐς ἐωυτὸν, οὐ πολλῶν τέφ' ἐλάσσων ἐωυτοῦ·
 ἡ Μαιήτις τε καλεῖται, καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου.
 87 Ὁ δὲ Δαρείος, ὥς ἐθήησατο τὸν Πόντον, ἔπλεε

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς Σάμιος. θηησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, 2
στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν
γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ,
ἔθνεα πάντα ὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ πάντα τῶν ἤρχε. τοῦ- 3
των μυριάδες ἐξηριθμήθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδο-
μήκοντα σὺν ἵππεῦσι· νέες δὲ ἑξακόσται συνελέχθησαν.
Τῇσι μὲν νυν στήλῃσι ταύτησι Βυζάντιοι, κομίσαντες ἐς 4
τὴν πόλιν ὕστερον τούτων, ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν
τῆς Ὀρθωσίης Ἀρτέμιδος, χωρὶς ἐνὸς λίθου· οὗτος δὲ
κατελείφθη παρὰ τοῦ Διονύσου τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίῳ,
γραμμάτων Ἀσσυρίων πλείος. Τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ 5
χωρὸς τὸν ἔξενξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὡς ἐμοὶ δοκέειν
συμβαλλομένῳ, μέσον ἐστὶ Βυζαντίου τε καὶ τοῦ ἐπὶ
στόματι ἱροῦ. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα, ἥσθεις τῇ 88
σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον
ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν, 1
ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεύξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ
βασιλεία τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν
στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος, ἀνέθηκε
ἐς τὸ Ἡραῖον, ἐπιγράφας τάδε·

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε

8

Μανδροκλῆς Ἡρῇ μνημόσυνον σχεδίσας·

Ἀδῷ μὲν στέφανον περιβέει, Σαμίοισι δὲ κύδος,

Δαρείου βασιλέος ἐκτελέσας κατὰ νόον.

ταῦτα μὲν νυν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα 4
ἐγένετο.

Δαρεῖος δὲ δωρησάμενος Μανδροκλέα, διέβαινε ἐς 89
τὴν Εὐρώπην, τοῖσι Ἴωσι παραγγείλας πλέειν ἐς τὸν
Πόντον, μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ· ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς
τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, ζευγνύντας τὸν

ποταμόν. τὸ γὰρ δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἰωνεῖς τε καὶ Αἰολοί
 2 καὶ Ἑλλησπῶντιοι. Ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς, τὸ
 Κνανέας διεκπλώσας, ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστρου· ἀναπλώσας
 δὲ ἀνὰ τὸν ποταμὸν δυὼν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης
 τοῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα, ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα
 3 τοῦ Ἰστρου, ἐξέύγνυε. Δαρείος δὲ, ὥς διεβή τὴν
 Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην, ἐπηρεύετο διὰ τῆς Θρηκῆς
 ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ Τέαρου ποταμοῦ τὰς πηγὰς, ἐστρατο-
 90 πεδεύσατο ἡμέρας τρεῖς. Ὁ δὲ Τέαρος λέγει
 ὑπὸ τῶν περιόικων εἶναι ποταμῶν ἀριστος, τὰ τε ἄλλα
 ἐς ἄκεσιν φέροντα, καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι
 2 ψώρην ἀκέσασθαι. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυὼν δέονσαι
 τεσσαεράκοντα, ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ρέουσαι· καὶ αἱ μὴ
 3 αὐτῶν εἰσὶ ψυχραὶ· αἱ δὲ, θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτὰς
 ἐστι ἴση ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περίνθου, καὶ
 ἐξ Ἀπολλωνίης τῆς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, δυὼν ἡμε-
 * 4 ρέων ἑκατέρῃ. ἐκδιδοῖ δὲ ὁ Τέαρος οὗτος ἐς τὸν Κοντά-
 δεσδον ποταμόν. ὁ δὲ Κοντάδεσδος, ἐς τὸν Ἀγριάνην·
 ὁ δὲ Ἀγριάνης, ἐς τὸν Ἑβρον· ὁ δὲ, ἐς θάλασσαν τὴν
 91 παρ' Αἰνῷ πόλι. Ἐπὶ τοῦτον ὦν τὸν ποταμὸν
 ἀπικόμενος ὁ Δαρείος, ὥς ἐστρατοπεδεύσατο, ἥσθηε τῷ
 ποταμῷ, στήλην ἔστησε καὶ ἐνθαῦτα, γράμματα ἐγγρά-
 2 ψας, λέγοντα τάδε· ΤΕΑΡΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙ
 ὙΔΩΡ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΝ-
 ΤΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ· ΚΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΑΣ ΑΠΗ-
 ΚΕΤΟ ΕΛΑΥΝΩΝ ΕΠΙ ΣΚΥΘΑΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΝΗΡ
 ΑΡΙΣΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩ-
 ΠΩΝ, ΔΑΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣΤΑΣΠΕΟΣ, ΠΕΡΣΕΩΝ ΤΕ
 ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ταῦτα δὴ
 92 ἐνθαῦτα ἐγράφη. Δαρείος δὲ ἐνθεύτεν ὀρμηθεὶς,
 ἀπῆκετο ἐς ἄλλον ποταμόν, τῷ ὄνομα Ἀρτισκός ἐστι,

21. 66. 2—68. 2.]

Ὡς διὰ Ὀδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος, ἐποίησε τοιόνδε. ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατιῇ, 2
ἐκέλευε πάντα ἄνδρα λίθον ἕνα παρεξιώντα τιθῆναι ἐς τὸ ἀποδεδεγμένον τοῦτο χωρίον. ὥς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ 3
ἔπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων καταλιπὼν, ἀπέλαυε τὴν στρατιήν.

Πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, πρώτους αἰρέει 93
Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλ- 2
μυδησὸν ἔχοντες Θρήϊκες, καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μεσαμβρίας πόλιος οἰκημένοι, καλούμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νιψαῖοι, ἀμαχητὶ σφείας αὐτοὺς παρέδουσαν Δαρείῳ· οἱ δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Θρηϊκῶν ἔοντες ἀνδρειότατοι καὶ δικαιοτάτοι. Ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· 94
οὔτε ἀποθνήσκειν ἐωυτοὺς νομίζουσι, ἵναί τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Ζάλμοξιν δαίμονα. οἱ δὲ αὐτῶν τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελείζιν. Διὰ πεντετηρίδος δὲ τὸν πά- 2
λιν λαχόντα αἰεὶ σφειῶν αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Ζάλμοξιν, ἐντελλόμενοι τῶν ἂν ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι δὲ ὧδε· οἱ μὲν αὐτῶν ταχθέντες, ἀκόντια τρία 3
ἔχουσι· ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν Ζάλμοξιν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἀνακινήσαντες αὐτὸν, μετέωρον ῥίπτουσι ἐς τὰς λόγχας. ἦν μὲν δὴ 4
ἀποθάνη ἀναπαρεῖς, τοῖσι δὲ ἵλεως ὁ θεὸς δοκέει εἶναι· ἦν δὲ μὴ ἀποθάνη, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον, φάμενοι μὲν ἄνδρα κακὸν εἶναι. αἰτιησάμενοι δὲ τοῦτον, ἄλλον 5
ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι ζῶντι. Οὗτοι οἱ αὐτοὶ Θρήϊκες καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύοντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν, ἀπειλεύσι τῷ θεῷ, οὐδένα ἄλλον θεὸν νομίζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν σφέτερον. Ὡς δὲ 95
ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλήσποντον οἰκόντων Ἑλλή-

- ων καὶ Πόντον, τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον, ἐόντα ἀνθρώπων
 δουλεύσαι ἐν Σάμφ· δουλεύσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μη-
 σάρχον· ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸν, γενόμενον ἐλεύθερον, χρῆ-
 ματα κτήσασθαι συχνά· κτησάμενον δὲ, ἀπελθεῖν ἐς τὴν
 2 ἐωυτοῦ. ἄτε δὲ κακοβίων τε ἐόντων τῶν Θρηίκων καὶ
 ὑπαφρονεστέρων, τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον ἐπιστάμενον
 διαίταν τε Ἰάδα, καὶ ἥθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηήικας, οὐ
 Ἑλληνσί τε ὁμιλήσαντα καὶ Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῃ
 σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν
 πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, καὶ εὖωχέοντα
 ἀναδιδάσκειν ὥς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται αὐτοῦ ὅτι
 οἱ ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι ἀποθανέονται, ἀλλ' ἤξουσι
 ἐς χώρον τοῦτον ἵνα αἰεὶ περιεσώτες ἔξουσι τὰ πάντα
 3 ἀγαθὰ. ἐν ᾧ δὲ ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα, καὶ ἔλεγε ταῦτα,
 4 ἐν τούτῳ κατάγαιον οἶκημα ἐποιέετο· ὥς δὲ οἱ παντελέως
 εἶχε τὸ οἶκημα, ἐκ μὲν τῶν Θρηίκων ἠφανίσθη· καταβὰς
 δὲ κάτω ἐς τὸ κατάγαιον οἶκημα, διαίτητο ἐπ' ἔτεα τρία.
 5 οἱ δὲ μιν ἐπόθεόν τε, καὶ ἐπένθεον ὥς τεθνεῶντα· τετάρτῃ
 δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖσι Θρηίξι. καὶ οὕτω πιθανὰ σφιν ἐγένετο
 96 τὰ ἔλεγε ὁ Ζάλμοξις. ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι. Ἐγὼ
 δὲ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ καταγαίου οἰκήματος οὔτε
 ἀπιστέω, οὔτε ὧν πιστεύω τι λήν· δοκέω δὲ πολλοῖσι
 ἔτεσι πρότερον τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον γενέσθαι Πυθα-
 2 γόρῳ. Εἴτε δὲ ἐγένετό τις Ζάλμοξις ἀνθρώπος, εἴτ'
 3 ἐστὶ δαίμων τις Γέτῃσι οὗτος ἐπιχώριος, χαίρετω. Οὗτοι
 μὲν δὴ, τρόπῳ τοιούτῳ χρεώμενοι, ὥς ἐχειρώθησαν ὑπὸ
 Περσέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ.
 97 Δαρεῖος δὲ ὥς ἀπίκετο καὶ ὁ πεζὸς αἶμ' αὐτῷ στρα-
 τὸς ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων Δα-
 ρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἰωνας τὴν σχεδίην λύσαντας ἐπε-
 σθαι κατ' ἡπειρον ἐωυτῷ, καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρα-

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

τόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἴωνων λύειν καὶ ποιέειν τὰ
 κελευόμενα, Κῶης δ' Ἐρξάνδρου, στρατηγὸς ἔων Μυτι-
 ληναίων, ἔλεγε Δαρείῳ τάδε, πυθόμενος πρότερον εἰ οἱ
 φίλων εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ βουλομένου
 ἀποδείκνυσθαι· “ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῇν γὰρ μέλλεις
 στρατεύεσθαι, τῆς οὔτε ἀρηρομένον φανήσεται οὐδὲν,
 οὔτε πόλις οἰκομένη· σύ νυν γέφυραν ταύτην ἔα κατὰ
 χώραν ἐστάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπὼν τούτους, οἱ περ
 μιν ἔξευξαν. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήξωμεν εὐρόντες
 Σκύθας, ἔστι ἀποδος ἡμῖν· ἦν τε καὶ μή σφεας εὐρεῖν
 δυνεώμεθα, ἥ γε ἀποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς. οὐ γὰρ ἔδεισά
 κω, μὴ ἐσσωθῶμεν ὑπὸ Σκυθῶν μάχῃ· ἀλλὰ μάλλον,
 μὴ, οὐ δυνάμενοί σφεας εὐρεῖν, πάθωμέν τι ἀλώμενοι.
 Καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἂν με ἑωτοῦ εἵνεκεν, ὥς κατα-
 μένω. ἐγὼ δὲ γνώμην μὲν, τὴν εὕρισκον ἀρίστην σοι,
 βασιλεῦ, ἐς μέσον φέρω· αὐτὸς μέντοι ἔψομαί τοι, καὶ
 οὐκ ἂν λειφθεῖν.” Κάρτα τε ἦσθη τῇ γνώμῃ Δαρείος,
 καὶ μιν ἡμείψατο τοῖσδε· “Ῥεῖνε Δέσβιε, σωθέντος
 ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθί μοι πάντως, ἵνα
 σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμεί-
 ψωμαι.” Ταῦτα εἶπας, καὶ ἀπάψας ἄμματα ἐξή-
 κοντα ἐν ἱμάντι, καλέσας ἐς λόγους τοὺς Ἴωνων τυράν-
 νους, ἔλεγε τάδε· “Ἄνδρες Ἴωνες, ἡ μὲν πρότερον
 γνώμῃ ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείσθω μοι·
 ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε, ποιέετε τάδε. ἐπεὰν με
 ἴδῃτε τάχιστα πορευόμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου
 ἀρξάμενοι τοῦ χρόνου, λύετε ἄμμα ἐν ἐκάστης ἡμέρης.
 ἦν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, ἀλλὰ διεξέλθωσι
 ἡμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴν ὑμετέρην
 αὐτῶν. μέχρι δὲ τούτου, ἐπεὶ τε οὕτω μετέδοξε, φυλάσ-
 σετε τὴν σχεδίην, πᾶσαν προθυμίην σωτηρίας τε καὶ

6 φυλακῆς παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιεῦντες, ἐμοὶ μεγάλα χαριεῖσθε.” Δαρεῖος μὲν ταῦτα εἶπας, ἐς τὸ πρόσι ἐπείγετο.

- 99 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Θρηϊκή τὸ ἐς θάλασσαν πρόκειται· κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης, ἡ Σκυθική τε ἐκδέκεται, καὶ ὁ Ἴστρος ἐκδίδοι ἐς αὐτὴν, πρὶν
2 εὖρον ἀνεμον τὸ στόμα τετραμμένον. Τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστροσι, ἔρχομαι σημανίων τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς
3 χώρας ἐς μέτρησιν. Ἀπὸ Ἰστρον αὕτη ἤδη ἀρχαῖα Σκυθική ἐστι, πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἀνεμοι
4 κειμένη, μέχρι πόλιος καλεομένης Καρκινίτιδος. τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσιν, εὐσαν ὀρεινὴν τε χώραν καὶ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον, νέμονται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος, μέχρι Χερσονήσου τῆς Τρη-
5 χέης καλεομένης· αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς ἀπὸ λιώτην ἀνεμον καίηκει. Ἔστι γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο μέρη τῶν οὖρων ἐς θάλασσαν φέροντα, τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην, καὶ τὴν πρὸς τὴν ἡῶ, κατὰ περ τῆς Ἀττικῆς χώρας· καὶ παραπλήσια ταύτῃ καὶ οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὥς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Ἀθηναῖοι νεμοῖατο τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν, μᾶλλον ἐς τὸν πόντον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι
6 Ἀναφλύστου δήμου. λέγω δὲ, ὥς εἶμαι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοις συμβαλέειν. τοιοῦτον ἡ Ταυρική ἐστι. ὃς δὲ τῆς Ἀττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε, ἐγὼ δὲ ἄλλως δηλώσω· ὥς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμενοι ἐκ Βρεντεσίου λιμένος, ἀποταμοῖατο μέχρι
7 Τάραντος, καὶ νεμοῖατο τὴν ἄκρην. δύο δὲ λέγων ταῦτα, πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοις ζοικε ἡ Ταυρική.
100 Τὸ δ' ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς, ἤδη Σκύβαι τὸ κατύπερθε τῶν Ταύρων καὶ τὰ πρὸς θαλάσσης τῆς ἡοῆς νέμονται,

Ol. 66. 2-68. 2.]

τοῦ τε Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου τὰ πρὸς ἐσπέρης, καὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος, μέχρι Τανείδος ποταμοῦ, ὅς ἐκδιδοί ἐς μυχὸν τῆς λίμνης ταύτης. Ἦδη ὦν ἀπὸ μὲν 2 Ἰστρου, τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα, ἀποκλιήεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ πρῶτων Ἀγαθύρων· μετὰ δέ, Νευρῶν ἔπειτα δέ, Ἀνδροφάγων· τελευταίων δέ, Μελαγχλαίων. Ἔστι ὦν τῆς Σκυθικῆς, ὡς εἰούσης 101 τετραγώνου, τῶν δύο μερίων κατηκόντων ἐς θάλασσαν, πάντῃ ἴσον τό τε ἐς τῆς μεσόγαιαν φέρον, καὶ τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν. ἀπὸ γὰρ Ἰστρου ἐπὶ Βορυσθένα δέκα 2 ἡμερίων ὁδός· ἀπὸ Βορυσθένης τ' ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Μαιήτιν, ἑτέρων δέκα· καὶ τὸ ἀπὸ θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν ἐς τοὺς Μελαγχλαίους τοὺς κατύπερθε Σκυθίων οἰκημένους, εἴκοσι ἡμερίων ὁδός. ἡ δὲ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη 3 ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβιβλῆται μοι. οὕτω ἂν εἴη τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια, τετρακισχιλίων σταδίων· καὶ τὸ ὄρθια, τὰ ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα, ἑτέρων τοσούτων σταδίων. ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἐστὶ μέγας τοσαύτη.

Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον, ὡς οὐκ οἰοί τε 102 εἶσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι μόνου, ἔπεμπον ἐς τοὺς πλησιοχώρους ἀγγέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ βασιλεῖς συνελθόντες ἐβουλεύοντο, ὡς στρατοῦ ἐπελαύνοντος μεγάλου. ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλεῖς, 2 Ταύρων, καὶ Ἀγαθύρων, καὶ Νευρῶν, καὶ Ἀνδροφάγων, καὶ Μελαγχλαίων, καὶ Γελωνῶν, καὶ Βουδίων, καὶ Ζαυροματέων.

Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι τιοι- 103 σίδε χρέωνται. θύουσι μὲν τῇ Παρθένῃ τοὺς τε ναυγούς, καὶ τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, τρόφι τοιφῶδε· καταρξάμενοι, ροπάλῳ παίουσιν τὴν κεφαλὴν· οἱ μὲν δὴ λέγουσι, ὡς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ 2 κρημνοῦ διωθέσονται κάτω, (ἐπὶ γὰρ κρημνοῦ ἵδρυνται τὸ

- ἰρόν·) τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι· οἱ δὲ, κατα με-
 τὴν κεφαλὴν ὁμολογέουσι, τὸ μέντοι σῶμα οὐκ ὤθεεσθαι
 8 ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ γῇ κρύπτεσθαι. τὴν δὲ
 δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι, λέγουσι αὐτοὶ Ταῦροι Ἰφίγέ-
 νειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶναι. Πολεμίους δὲ ἄνδρας,
 τοὺς ἂν χειρώσωνται, ποιεῦσι τάδε· ἀποταμὼν ἕκαστος
 κεφαλὴν, ἀποφέρεται εἰς τὰ οἰκία· ἔπειτα ἐπὶ ξύλου
 μεγάλου ἀναπεύρας ἰστᾶ ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχουσας
 4 πολλὸν, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῆς καπνοδόκης. φασὶ δὲ
 τοὺτους φυλάκους τῆς οἰκίης πάσης ὑπεραιωρέεσθαι.
 104 ζῶσι δὲ ἀπὸ λήξης τε καὶ πολέμου. Ἀγάθυρσοι
 δὲ, ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ, καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιστα.
 ἐπικούριον δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, ἵνα
 κασίγνητοὶ τε ἀλλήλων ζῶσι, καὶ οἰκίῳι ἐόντες πάντες,
 μήτε φθόγῳ, μήτ' ἔχθει χρέωνται εἰς ἀλλήλους. τὰ δ'
 105 ἄλλα νόμια Ἐθρήϊξι προσκεχωρήκασιν. Νευροὶ δὲ
 νόμοισι μὲν χρέωνται Σκυθικοῖσι. γενεῇ δὲ μὴ πρότερόν
 σφεας τῆς Δαρείου στρατηλασίης κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν
 2 χώραν πᾶσαν ὑπὸ ὀφίων. ὀφίας γάρ σφι πολλοὺς μὲν ἢ
 χώραν ἀνέφαινε, οἱ δὲ πλεῖνες ἀνωθέν σφι ἐκ τῶν ἐρήμων
 ἐπέπεσον· εἰς δ, πιεζόμενοι, οἴκησαν μετὰ Βουδίνων, τὴν
 8 ἐωυτῶν ἐκλιπόντες. κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι
 γόητες εἶναι· λέγονται γὰρ ὑπὸ Σκυθέων καὶ Ἑλλήνων
 τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ κατοικημένων, ὥς ἔτεος ἐκάστου ἀπαξ
 τῶν Νευρῶν ἕκαστος λύκος γίνεται ἡμέρας ὀλίγας, καὶ
 4 αὐτοὶς ὀπίσω εἰς ταῦτα κατίσταται· ἐμὲ μὲν νυν ταῦτα
 λέγοντες οὐ πείθουσι· λέγουσι δὲ οὐδὲν ἦστον, καὶ
 106 ὁμνύουσι δὲ λέγοντες. Ἀνδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα
 2 πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἥθεα· οὔτε δίκην νομίζοντες,
 οὔτε νόμῳ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσὶ· ἐσθῆτα
 2· ἁλίσκουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην· γλῶσσαν δὲ ἰδίην·

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

ἀνθρωποφαγέουσι δὲ μῦνοι τούτων. Μεάγχλαι- 107

νοι δὲ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι· νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι χρέωνται.

Βουδίνοι δὲ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, 108

γλαυκὸν τε πᾶν ἰσχυρῶς ἐστὶ καὶ πυρρόν. πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίη, οὖνομα δὲ τῇ πόλει ἐστὶ Γελωνός· τοῦ δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον, τριήκοντα σταδίων ἐστὶ, ὑψηλὸν δὲ, καὶ πᾶν ξύλινον· καὶ οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι, καὶ τὰ ἱρά. ἔστι γὰρ δὴ αὐτόθι 8 Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρά, Ἑλληνικῶς κατασκευασμένα ἀγάλμασί τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοισι. καὶ τῷ Διο- 4 νύσφ τριετηρίδας ἀνάγουσι, καὶ βακχεύουσι. Εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνες· ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων ἐξαναστάντες, οἴκησαν ἐν τοῖσι Βουδίνοισι· καὶ γλώσση τὰ μὲν Σκυθικῇ, τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Βου- 109

δίνοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται καὶ Γελωνοί· ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἢ αὐτή. οἱ μὲν γὰρ Βουδίνοι, ἐόντες αὐτό- 2 χθονες, νομάδες τέ εἰσι, καὶ φθειροτραγέουσι μῦνοι τῶν ταύτῃ· Γελωνοὶ δὲ, γῆς τε ἐργάται, καὶ σιτοφάγοι, καὶ κήπους ἐκτημένοι, οὐδὲν τὴν ἰδέην ὁμοῖοι, οὐδὲ τὸ χρῶμα. ὑπὸ μέντοι Ἑλλήνων καλέονται καὶ οἱ Βουδίνοι, Γελωνοί, 8 οὐκ ὀρθῶς καλεόμενοι. Ἡ δὲ χώρα σφέων, πᾶσα ἐστὶ 4 δασέη ἰθῆσι παντοίῃσι· ἐν δὲ τῇ ἰθῇ τῇ πλείστῃ ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος καὶ κάλαμος περὶ αὐτήν· ἐν δὲ ταύτῃ ἐνύδριες ἀλίσκονται, καὶ κάστορες, 6 καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραρράπτεται· καὶ οἱ ὄρχιες αὐτοῖσι εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκесιν.

Σαυροματέων δὲ περὶ ᾧδε λέγεται. Ὅτε Ἑλλη- 110 νες Ἀμαζόσι ἐμαχέσαντο, (τὰς δὲ Ἀμαζόνας καλέουσι οἱ Σκύθαι Οἰόρπατα· δύναται δὲ τὸ οὖνομα τοῦτο κατὰ

- Ἑλλάδα γλῶσσαν ἀνδροκτόνοι· Οἶορ γὰρ καλέουσιν τῶν
 2 ἄνδρα, τὸ δὲ Πατὰ, κτείνειν·) τότε λόγος, τοὺς Ἑλλήνας,
 νικήσαντας τῇ ἐπὶ Θερμώδοντι μάχῃ, ἀποπλέειν ἄγοντας
 τρισὶ πλοίοις τῶν Ἀμαζόνων ὅσας ἡδυνέατο ζωογρηῆσαι·
 τὰς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένας, ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας.
 3 πλοῖα δὲ οὐ γινώσκειν αὐτὰς, οὐδὲ πηδαλίοις χρῆσθαι,
 οὐδὲ ἰστίοις, οὐδὲ εἰρεσίῃ· ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τοὺς
 ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον· καὶ ἀπικνέονται
 4 τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνούς. οἱ δὲ Κρημνοὶ,
 εἰσὶ γῆς τῆς Σκυθῶν τῶν ἐλευθέρων. ἐνθαῦτα ἀπιβᾶσαι
 ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀμαζόνες, ὥδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεο-
 5 μένην. ἐντυχούσαι δὲ πρώτῳ ἱπποφορβίῳ, τοῦτο δῆρ-
 πασαν· καὶ ἐπὶ τούτων ἱππαζομεναι, ἐληίζοντο τὰ τῶν
 111 Σκυθῶν. Οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι
 τὸ πρῆγμα· οὔτε γὰρ φωνῇ, οὔτε ἐσθίῃ, οὔτε τὸ
 ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν θώματι ἦσαν ὀκόθεν ἔλθοιεν.
 2 ἐδόκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχοντας,
 μάχην τε διὰ πρὸς αὐτὰς ἐποιεῦντο· ἐκ δὲ τῆς μάχης τῶν
 νεκρῶν ἐκράτησαν οἱ Σκύθαι, καὶ οὕτω ἔγνωσαν εἰσῆσαι
 3 γυναῖκας. βουλευομένοισι ὦν αὐτοῖσι ἔδοξε κτείνειν μὲν
 οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτὰς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς νεωτάτους ἀπο-
 πέμψαι ἐς αὐτὰς, πλήθος εἰκάσαντας ὅσαι περ ἐκεῖναι
 ἦσαν· τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκείνων,
 καὶ ποιεῖν τὰ περ ἂν καὶ ἐκεῖναι ποιέωσι· ἦν δὲ αὐτοὺς
 διώκωσι, μάχεσθαι μὲν μὴ, ὑποφεύγειν δέ· ἐπεὶ δὲ
 παύσωνται, ἐλθόντας αὐτοὺς πλησίον στρατοπεδεύεσθαι.
 4 ταῦτα ἐβουλεύσαντο οἱ Σκύθαι, βουλόμενοι ἐξ αὐτῶν
 112 παῖδας ἐγγενῆσεσθαι. Ἀποπεμφθέντες δὲ οἱ νεη-
 νίσκοι, ἐποίησαν τὰ ἐντεταλμένα. ἐπεὶ δὲ ἔμαθον αὐτοὺς
 αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπιγμένους, ὦν χαί-
 ρειν· προσεχώρεον δὲ πλησιασιτέρῳ τὸ στρατόπεδον τῷ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάστη. εἶχον δὲ οὐδὲν οὐδ' οἱ 2
 νεηνίσκοι, ὥσπερ οὐδὲ αἱ Ἀμαζόνες, εἰ μὴ τὰ ὄπλα καὶ
 τοὺς ἵππους· ἀλλὰ ζόην ἔζων τὴν αὐτὴν ἐκείνησι,
 θηρεύοντές τε καὶ ληϊζόμενοι. Ἐποίουν δὲ αἱ Ἀμα- 113
 ζόνες ἐς τὴν μεσαμβρίην τοιόνδε· ἐγίνοντο σποράδες,
 κατὰ μίαν τε καὶ δύο, πρόσω δὴ ἀπ' ἀλληλέων, ἐς εὐμα-
 ρίην ἀποσκιδνάμεναι. μαθόντες δὲ καὶ οἱ Σκύθαι, ἐποίουν 2
 τὸ αὐτὸ τοῦτο· καὶ τις μουνωθεισέων τινὶ αὐτέων ἐνεχρίμ-
 πτετο, καὶ ἡ Ἀμαζὼν οὐκ ἀπωθέετο, ἀλλὰ περιεῖθε
 χρήσασθαι. καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίεσαν 3
 ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην εἰλθεῖν
 ἐς τὸ αὐτὸ χωρίον, καὶ ἕτερον ἄγειν· σημαίνουσα δύο
 γενέσθαι, καὶ αὐτὴ ἐτέρην ἄζειν. ὁ δὲ νεηνίσκος ἐπεὶ 4
 ἀπῆλθε, ἔλεξε ταῦτα πρὸς τοὺς λοιπούς· τῇ δὲ δευτε-
 ραίῃ ἦλθε ἐς τὸ χωρίον αὐτός τε οὗτος, καὶ ἕτερον ἦγε,
 καὶ τὴν Ἀμαζόνα εὖρε, δευτέρην αὐτὴν ὑπομένουσαν.
 οἱ δὲ λοιποὶ νεηνίσκοι ὥς ἐπύθοντο ταῦτα, καὶ αὐτοὶ 5
 ἐκτιλίσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Μετὰ 114
 δὲ, συμμίσξαντες τὰ στρατόπεδα, οἴκεον ὁμοῦ, γυναῖκα
 ἔχων ἕκαστος ταύτην τῇ τὸ πρῶτον συνεμίχθη. τὴν δὲ 2
 φωνὴν τὴν μὲν τῶν γυναικῶν, οἱ ἄνδρες οὐκ ἔδυνάτο
 μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Ἐπεὶ 3
 δὲ συνῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε
 οἱ ἄνδρες· “Ἡμῖν εἰσὶ μὲν τοκέες, εἰσὶ δὲ κτήσεις.
 νῦν ὦν μηκέτι πλεῖντα χρόνον ζόην τοιήνδε ἔχωμεν· ἀλλ’ 4
 ἀπελθόντες ἐς τὸ πλήθος διαιτώμεθα. γυναῖκας δὲ ἔξο-
 μεν ὑμέας, καὶ οὐδαμέας ἄλλας.” Αἱ δὲ πρὸς ταῦτα 5
 ἔλεξαν τάδε· “Ἡμεῖς οὐκ ἂν δυνάμεθα οἰκέειν μετὰ
 τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμαϊα ἡμῖν 6
 τε καὶ κείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ ἀκοντί-
 ζομεν καὶ ἵππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆϊα οὐκ ἐμάθομεν·

- αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναῖκες τούτων μὲν οὐδὲν τῶν ἡμεῖς
κατελέξαμεν ποιέουσι, ἔργα δὲ γυναικῆϊα ἐργάζονται,
μένονσαι ἐν τῇσι ἀμάξῃσι, οὐτ' ἐπὶ θήρην ἰούσαι, οὔτε
ἄλλη οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὦν δυναίμεθα ἐκείνησι συμφέ-
ρεσθαι. Ἄλλ' εἰ βούλεσθε γυναῖκας ἔχειν ἡμέας, καὶ
δοκέειν εἶναι δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ τοὺς τοκέας,
ἵπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος· καὶ ἔπειτα ἐλθόντες,
115 οἰκώμεν ἐπὶ ἡμέων αὐτέων." Ἐπείθοντο καὶ
ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. ἐπεὶ τε δὲ ἀπολαχόντες
τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, ἤλθον ὑπίσω παρὰ τὰς
Ἀμαζόνας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτοὺς τάδε·
2 "Ἡμέας ἔχει φύβος τε καὶ δέος, ὅπως χρή οἰκέειν ἐν
τῷδε τῷ χώρῳ· τοῦτο μὲν, ὑμέας ἀποστερησάσας πατέ-
ρων· τοῦτο δέ, τὴν γῆν τὴν ὑμετέραν δηλησάμενας πολλὰ.
3 ἀλλ' ἐπεὶ τε ἀξιούτε ἡμέας γυναῖκας ἔχειν, τάδε ποιεέτε
ἅμα ἡμῖν· φέρετε, ἐξαναστέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ
116 περήσαντες Τανάιν ποταμὸν οἰκώμεν." Ἐπεί-
θοντο καὶ ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Τανάιν,
ὠδοιπόρεον πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων
ἀπὸ τοῦ Τανάιδος ὁδόν, τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς
2 Μαίητιδος πρὸς βορῇν ἄνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τοῦτον
τὸν χώρον, ἐν τῷ νῦν κατοίκηνται, οἰκησαν τοῦτον. καὶ
διαίτη ἀπὸ τούτου χρέωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων
αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπὶ θήρην ἐπὶ ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα
τοῖσι ἀνδράσι καὶ χωρὶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐς πόλεμον
φοιτῶσαι, καὶ στολὴν τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέου-
117 σαι. Φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ,
σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου, ἐπεὶ οὐ χρηστῶς
2 ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες. Τὰ περὶ γάμων δὲ ὧδέ
σφι διακέεται· οὐ γαμέεται παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν
3 τῶν πολεμίων ἄνδρα ἀποκτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν γήμασθαι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλήσαι.

Ἐπὶ τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς 118
 βασιλέας ἀλισμένους ἀπικόμενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἀγγε-
 λοι, ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν
 τῇ ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ζεύξας
 ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν
 ἡπειρον· διαβὰς δὲ, καὶ καταστρεψάμενος Θρήϊκας, γε-
 φυροὶ ποταμὸν Ἰστρον, βουλόμενος καὶ τάδε πάντα ὑπ'
 ἑωυτῷ ποιήσασθαι. “Ἵμεῖς ὦν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ τοῦ 2
 μέσου κατήμενοι περιῦδhte ἡμέας διαφθαρέντας· ἀλλὰ
 τῶντὸ νοήσαντες, ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. οὐκ ὡν ποιή- 3
 σετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι, ἢ ἐκλείψομεν τὴν
 χώραν, ἢ μένοντες, ὁμολογίῃ χρησόμεθα. τί γὰρ πάθω- 4
 μεν, μὴ βουλομένων ὑμῶν τιμωρέειν; Ἵμῖν δὲ οὐδὲν
 ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρότερον. ἡκεῖ γὰρ ὁ Πέρσης οὐδέν 5
 τι μᾶλλον ἐπ’ ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμέας· οὐδὲ οἱ κατα-
 χρήσει ἡμέας καταστρεψαμένῳ, ὑμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα 6
 δὲ ὑμῖν λόγων τῶνδε μαρτύριον ἔρεομεν· εἰ γὰρ ἐπ’
 ἡμέας μούρους ἐστρατηλάτεις ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς
 πρόσθε δουλοσύνης βουλόμενος, χρὴν αὐτὸν πάντων
 τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον, οὕτω ἵνα ἐπὶ τὴν ἡμετέραν·
 καὶ ἂν ἐδήλου πᾶσι, ὡς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει, καὶ οὐκ ἐπὶ
 τοὺς ἄλλους. νῦν δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν 7
 ἡπειρον, τοὺς αἰεὶ ἐμποδῶν γινομένους ἡμεροῦται πάντας·
 τοὺς τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ’ ἑωυτῷ Θρήϊκας, καὶ δὴ καὶ
 τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους Γέτας.” Ταῦτα 119
 Σκυθέων ἐπαγγελλομένων, ἐβουλευοντο οἱ βασιλεῖς οἱ
 ἀπὸ τῶν ἐθνέων ἦκοντες· καὶ σφειων ἐσχίσθησαν αἱ
 γνώμαι· ὁ μὲν γὰρ Γελωνδός, καὶ ὁ Βουδίνος, καὶ ὁ 2
 Σαυρομάτης, κατὰ τῶντὸ γινόμενοι, ὑπεδέκοντο Σκύθῃσι

τιμωρήσειν· ὁ δὲ Ἀγάθουρος, καὶ Νευρὸς, καὶ Ἀνδροφάγος, καὶ οἱ τῶν Μελαγχαίων καὶ Ταύρων, τὰδε
 8 ἔκλυθον ὑπεκρίναντο· “Εἰ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες Πέρσας καὶ ἄρξαντες πολέμον, τούτων θεόμενοι τῶν νῦν δέεσθε, λέγειν τε ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῶν ὀρθά, καὶ ἡμεῖς ὑπακούσαντες, τὼν δὲ ἂν ὑμῶν ἐπρήσομεν. νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἐς τὴν ἐκείνων ἐσβαλόντες γῆν, ἄνευ ἡμῶν, ἐπεκράτετε Περσέων, ὅσον χρόνον ὑμῶν ὁ θεὸς παρεδίδου· καὶ ἐκείνοι, ἐπεὶ σφῆας ὧν τὸς θεὸς ἐγείρει, τὴν ὁμοίην ὑμῶν ἀποδιδούσι. ἡμεῖς δὲ οὔτε τὸτε ἠδικήσαμεν τοὺς ἄνδρας τούτους οὐδὲν, οὔτε νῦν πρότεροι πειρησόμεθα ἀδικεῖν. Ἦν μέντοι ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν, ἄρξῃ τε ἀδικέων, καὶ ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα.
 9 ἕως δὲ τοῦτο ἴδωμεν, μενέομεν παρ’ ἡμῶν αἰτοῖσι. ἦκειν γὰρ δοκέομεν οὐκ ἐπ’ ἡμέας Πέρσας, ἀλλ’ ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίης γενομένους.”

- 120 Ταῦτα ὥς ἀπεκραιχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μὲν μηδεμίαν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος. ὅτι δὴ σφί οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγγίνοντο· ὑπεξίντες δὲ, καὶ ὑπεξελαύνοντες, τὰ φρέατα, τὰ παρεξίονεν αὐτοὶ, καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν, τὴν ποίην
 2 τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν, διχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε Σκόπασις, προσχωρεῖν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἦν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Ταναΐδος ποταμοῦ παρὰ τὴν Μαίητιν λίμνην ὑποφεύγοντας· ἀπελαύνοντός
 3 τε τοῦ Πέρσεω, ἐπιδίοντας διώκειν. αὕτη μὲν σφί μία ἦν μοῖρα τῆς βασιλείης, τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδὸν ἥπερ εἴρηται. τὰς δὲ δύο τῶν βασιληῶν, τὴν τε μεγάλην, τῆς ἤρχε Ἰδάνθουρος, καὶ τὴν τρίτην τῆς ἐβασίλευε Τάξαις, συνελθούσας ἐς τὼν τὸ, καὶ Γελωνῶν τε καὶ

ΟΙ. 68. 2—68. 2.]

Βουδίνων προσγενομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῷ προέ-
 χοντας τῶν Περσέων, ὑπεξάγειν, ὑπώντας τε καὶ ποι-
 εῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας 4
 ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμ-
 μαχίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἰ δὲ μὴ ἐκόντες
 γε ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλ' ἄκον-
 τας ἐκπολεμῶσαι. μετὰ δὲ τοῦτο, ὑποστρέφειν ἐς τὴν 5
 σφετέρην, καὶ ἐπιχειρεῖν, ἣν δὴ βουλευομένοισι δο-
 κῆν. Ταῦτα οἱ Σκυθαὶ βουλευσάμενοι, ὑπηντίαζον τὴν 121
 Δαρείου στρατιήν, προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱπ-
 πέων τοὺς ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσί σφι διαι- 2
 τᾶτο τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι, καὶ τὰ πρόβατα
 [πάντα,] πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, τοσαῦτα
 ὑπολιπόμενοι, τὰ ἄλλα ἅμα τῇσι ἀμάξεσι προέπεμψαν,
 ἐντειλάμενοι αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ ἐλαύνειν. ταῦτα μὲν δὴ
 προεκομίζετο.

Τῶν δὲ Σκυθῶν οἱ πρόδρομοι ὡς εὔρον τοὺς Πέρ- 122
 σας ὅσον τε τριῶν ἡμερέων ὁδὸν ἀπέχοντας ἀπὸ τοῦ
 Ἰστρου, οὗτοι μὲν τούτους εὔροντες, ἡμέρης ὁδῷ προέ-
 χοντες, ἐστρατοπεδεύοντο, τὰ ἐκ τῆς γῆς φνόμενα λεαί-
 νοντες, οἱ δὲ Πέρσαι ὡς εἶδον ἐπιφανεῖσαν τῶν Σκυθῶν
 τὴν ἵππον, ἐπήϊσαν κατὰ στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων· καὶ 2
 ἔπειτα, πρὸς γὰρ τὴν μίαν τῶν μοιρέων ἴθυσαν, οἱ Πέρ-
 sai εἰδίωκον πρὸς ἧώ τε καὶ τοῦ Ταναΐδος. διαβάν- 3
 των δὲ τούτων τὸν Ταναῖν ποταμὸν, οἱ Πέρσαι ἐπιδια-
 βάντες εἰδίωκον· ἐς δὲ τῶν Σαυροματέων τὴν χώραν
 διεξελθόντες, ἀπίκοντο ἐς τὴν τῶν Βουδίνων. Ὅσον 123
 μὲν δὴ χρῦνον οἱ Πέρσαι ᾗϊσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς
 καὶ τῆς Σαυρομάτιδος χώρας, οἱ δὲ εἶχον οὐδὲν σινέ-
 εσθαι, ἅτε τῆς χώρας εὐύσης χέρσου· ἐπεὶ τε δὲ ἐς τὴν 2
 τῶν Βουδίνων χώραν ἐσέβαλον, ἐνθαῦτα δὴ ἐντυχόντες

- τῇ ξυλίνῃ τείχει, ἐκλειοπότων τῶν Βουδίνων, καὶ
 3 κεκενωμένου τοῦ τείχεος πάντων, ἐνέπρησαν αὐτό. τοῦτο
 δὲ ποιήσαντες, εἶποντο αἰεὶ τὸ πρόσω κατὰ στίβον· ἐς
 4 ὃ διεφελθόντες ταύτην, ἐς τὴν ἐρήμον ἀπίκοντο. ἡ δὲ
 ἐρήμος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ
 ὑπὲρ τῆς Βουδίνων χώρας, εὖσα πληθος ἑπτὰ ἡμερέων
 5 ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θυσσαγέται οἰκέουσι· ποτα-
 μοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσερες μεγάλοι ῥέοντες διὰ Μαιητέων
 ἐκκιδούσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιήτιν· τοῖσι
 οὐνόματα κέεται τάδε, Λύκος, Ὅαρος, Τάναϊς, Σύργις.
 124 Ἐπεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος ἦλθε ες τὴν ἐρήμον, παυσάμενος
 τοῦ δρόμου, ἰδρυσεν τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὁάρφ.
 2 τοῦτο δὲ ποιήσας, ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα, ἴσον
 ἀπ' ἀλλήλων ἀπήχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μά-
 3 λιστά κη' τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν. Ἐν ᾧ δὲ
 οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι περι-
 ελθόντες τὰ κατύπερθε, ἰπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν.
 4 ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὥς οὐκέτι ἐφαντά-
 ζοντό σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος τείχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμίεργα
 μετήκε· αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦτε πρὸς ἐσπέρην· δοκέων
 τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι, καὶ πρὸς ἐσπέρην
 σφέας φεύγειν.
 125 Ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν, ὥς ἐς
 τὴν Σκυθικὴν ἀπίκητο, ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοί-
 ρησι τῶν Σκυθῶν· ἐντυχὼν δὲ, ἐδῶκε ὑπεκφέροντας
 2 ἡμέρης ὁδῷ. καὶ, οὐ γὰρ ἀνίει ἐπιῶν ὁ Δαρεῖος, οἱ
 Σκύθαι κατὰ τὰ βεβουλευμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπα-
 3 μένων τὴν σφετέρην συμμαχίην· πρώτην δὲ, ἐς τῶν
 8 Μελαγχλαίνων τὴν γῆν. ὥς δὲ ἐσβαλόντες τούτους ἐτά-
 ραξαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύ-
 4 θαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους. ταραχθέντων δὲ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

καὶ τούτων, ὑπῆγον ἐπὶ τὴν Νευρίδα. ταρασσομένων δὲ
καὶ τούτων, ἦϊσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς τοὺς
Ἀγαθύρσους. Ἀγαθύρσοι δὲ ὄροντες καὶ τοὺς ὁμού- 6
ρους φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων, καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ
σφί ἐμβαλέειν τοὺς Σκύθας, πέμψαντες κήρυκα, ἀπηγό-
ρευον Σκύθησι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων· προ-
λέγοντες, ὥς εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα
διαμαχήσονται. Ἀγαθύρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα, 6
ἐβοήθηον ἐπὶ τοὺς οὖρους, ἐρύκειν ἐν νῶ ἔχοντες τοὺς
ἐπίοντας. Μελάγχλαινοι δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Νευ- 7
ροὶ, ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἅμα Σκύθησι, οὔτε πρὸς
ἀλκὴν ἐτράποντο, ἐπιλαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς, ἔφευγον
αἰεὶ τὸ πρὸς βορέω ἐς τὴν ἐρήμον τεταραγμένοι· οἱ δὲ
Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς Ἀγαθύρσους οὐκέτι ἀπείπαντας ἀπι-
κνέοντο· οἱ δὲ ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας ἐς τὴν σφετέρην
κατηγέοντο τοῖσι Πέρσησι.

Ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγένετο, καὶ οὐκ ἐπαύετο, 126
πέμψας Δαρείος ἱππέα παρὰ τὸν Σκυθέων βασιλέα
Ἰδάνθυρσον, ἔλεγε τάδε· “Δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί φεύγεις
αἰεὶ, ἐξόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιεῖν; εἰ μὲν γὰρ ἀξιο- 2
χρεὸς δοκέεις εἶναι σεωντῶ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιω-
θῆναι, σὺ δὲ στάς τε καὶ πανσάμενος πλάνης μάχεσθαι·
εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἡσσω, σὺ δὲ καὶ οὕτω πανσά-
μενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῶ δῶρα φέρων γῆν τε
καὶ ὕδωρ, ἔλθῃ ἐς λόγους.” Πρὸς ταῦτα ὁ Σκυ- 127
θέων βασιλεὺς Ἰδάνθυρσος ἔλεγε τάδε· “Οὕτω τὸ
ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων δέσας
ἔφηνον, οὔτε πρότερον, οὔτε νῦν σε φεύγω· οὐδέ τι
νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐώθεα ποιεῖν.
ὁ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο σημανέω. 2
ἡμῖν οὔτε ἄσπεα, οὔτε γῆ πεφυτευμένη ἐστὶ, τῶν πέρι

δείσαντες μὴ ἀλφή ἢ καρῇ, ταχύτερον συμμίσγοιμεν ὁ
 8 ἐς μάχην ὑμῖν· εἰ δὲ δέοι πάντως ἐς τοῦτο κατὰ τάχιν
 ἀπικνεύσθαι, τυγχάνουσι ἡμῖν ἔόντες τάφοι πατρῶν
 φέρετε, τούτους ἀνευρόντες, συγγέειν πειρᾶσθε αὐτοὺς
 καὶ γνώσεσθε τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τα-
 φων, εἴτε καὶ οὐ μαχησόμεθα. πρότερον δὲ, ἦν μὴ ἡμέας
 4 λόγος αἰρή, οὐ συμμίσχόμεν τοι. ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαύτη
 εἰρήσθω. Δεσπότης δὲ ἐμοὺς Δία τε ἐγὼ νομίζω, τὸν
 ἐμὸν πρόγονον, καὶ Ἰστίην τὴν Σκυθέων βασιλείαν, μόν-
 5 νους εἶναι. Σοὶ δὲ ἀντὶ μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος,
 δῶρα πέμψω τοιαῦτα οἷά σοι πρέπει ἔλθειν· ἀντὶ δὲ τοῦ
 ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμὸς, κλαίειν λέγω.” (Τοῦτο
 6 ἐστὶ ἡ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις.) Ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώσας
 ἀγγελῶν ταῦτα Δαρείῳ.

- 128 Οἱ δὲ Σκυθίων βασιλείες, ἀκουσάντες τῆς δουλο-
 2 γύνης τὸ οὖνομα, ὀργῆς ἐπλήσθησαν. τὴν μὲν δὴ μετὰ
 Σαυροματέων μοῖραν ταχθεῖσαν, τῆς ἥρχε Σκόπασις,
 πέμπουσι, Ἰῶσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τοῦ-
 τοισι, οἱ τὸν Ἰστρον ἐξευγμένον ἐφρούρεον· αὐτῶν δὲ
 τοῖσι ὑπολειπομένοισι ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι Πέρσας,
 8 σίτα δὲ ἐκάστοτε ἀνααιρεόμενοισι ἐπιτίθεσθαι. νωμῶντες
 ὦν σίτα ἀνααιρεομένους τοὺς Δαρείου, ἐποίουν τὰ βεβου-
 4 λευμένα. ἡ μὲν δὴ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε ἢ τῶν
 Σκυθίων· οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππῶται φεύγοντες ἐπέπι-
 5 τον ἐς τὸν πεζόν. ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρει. οἱ δὲ Σκύθαι
 ἐσαράξαντες τὴν ἵππον ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεό-
 μενοι. ἐποιεύντο δὲ καὶ τὰς νύκτας παραπλησίας προσ-
 129 βολὰς οἱ Σκύθαι. Τὸ δὲ τοῖσι Πέρσησιν τε ἢ
 σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθησιν ἀντίξουν, ἐπιτιθεμένωνσι
 τῷ Δαρείῳ στρατοπέδῳ, θάυμα μέγιστον ἐρέω· τῶν τε
 2 ὄνων ἢ φωνῇ, καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ εἶδος. οὔτε γὰρ ὄνον

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

οὔτε ἡμίονον γῇ ἢ Σκυθικῇ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν μοι
 δεδῆλωται· οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ πάσῃ χώρῃ τὸ
 παράπαν οὔτε ὄνος, οὔτε ἡμίονος, διὰ τὰ ψύχρα. ὑβρί- 8
 ζοντες ὦν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθέων·
 πολλάκις δὲ, ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας, μεταξὺ
 ὅκως ἀκούσειαν οἱ ἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσ-
 σοντό τε ὑποστρεφόμενοι, καὶ ἐν θούματι ἔσκον, ὀρθὰ
 ἰστάντες τὰ ὄτα· ἅτε οὔτε ἀκούσαντες πρότερον φωνῆς
 τοιαύτης, οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ σμι-
 κρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου.

Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυ- 130
 βημένους, ἵνα παραμένειέν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ
 Σκυθικῇ, καὶ παραμένοντες ἀνιάτο, τῶν πάντων ἐπι-
 δευέες ἑόντες, ἐποίουν τοιάδε. ὅκως τῶν προβάτων τῶν 2
 σφετέρων αὐτῶν καταλίποιεν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ ἂν
 ὑπεξήλανον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελ-
 θόντες ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες, ἐπήρουντο
 ἂν τῷ πεπονημένῳ.

Πολλάκις δὲ τοιούτου γινο- 131
 μένου, τέλος Δαρειῶς τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο· καὶ οἱ
 Σκυθέων βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο, ἔπεμπον κήρυκα,
 δῶρα Δαρείῳ φέροντα, ὀρνιθὰ τε, καὶ μῦν, καὶ βάτρα-
 χον, καὶ οἷστους πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ 2
 δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν
 ἔφη οἱ ἐπεσταλθαι ἄλλο ἢ δύναι τὴν ταχίστην ἀπαλ-
 λάσσεσθαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε, εἰ σοφοί
 εἰσι, γῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαν-
 τες οἱ Πέρσαι, ἐβουλεύοντο.

Δαρείου μὲν νυν ἡ 132
 γνῶμη ἦν, Σκύθας ἐωντῷ δίδοναι σφέας τε αὐτοὺς, καὶ
 γῇν τε καὶ ὕδωρ· εἰκάζων τῇδε, ὥς μὲν ἐν γῇ γίνε-
 ται, καρπὸν τὸν αὐτῶν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος· βάτραχος
 δὲ ἐν ὕδατι· ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἵππῳ· τοὺς δὲ

- 2 οἷστοις, ὥς τὴν ἑωυτῶν ἀλκὴν παραδιδούσι. αὕτη μὲν Δαρεῖφ ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο. Συνεστήκει δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτὰ ἐνὸς τῶν τὸν
- 3 Μάγον κατελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν· “Ἡ μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὧ Πέρσαι, ἡ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἡ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.” Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἰκάζον.
- 133 Ἡ δὲ Σκυθέων μία μοῖρα ἡ ταχθεῖσα πρότερον μετὰ τὴν Μαίητιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰστρον Ἴωσι ἐς λόγους ἔλθειν, ὥς ἀπῆκετο ἐπὶ τὴν
- 2 γέφυραν, ἔλεγε τάδε· “Ἄνδρες Ἴωνες, ἐλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἥνπερ γε ἐθέλητε ἐσακούειν. πυρθάνομεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτοῦ μὴ παραγενομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν
- 3 ὑμετέρεην. νῦν ὧν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες, ἐκτὸς μὲν ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων· τὰς προκειμένας ἡμέρας παραμείναντες, τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσσεσθε.” Οὗτοι μὲν νυν, ὑποδεξαμένων Ἴώνων ποιήσεν ταῦτα, ὀπίσω τὴν ταχίστην ἐπέειγοντο.
- 134 Πέρσῃσι δὲ, μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖφ, ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῶ καὶ ἵπποισι, 2 ὡς συμβαλόντες. τεταγμένοιισι δὲ τοῖσι Σκύθῃσι λαγὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὡς ἕκαστοι ὤρεον τὸν λαγόν, 3 ἐδίωκον. παραχθέντων δὲ τῶν Σκυθέων, καὶ βοῇ χρωμένων, εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον· πυθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας, εἶπε ἄρα πρὸς 4 τοῦσπερ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· “Οὗτοι ἄνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσι· καί μοι νῦν φαίνεται

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

Γωβρύης εἶπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν δώρων ὀρθῶς. ὥς ὦν οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὀπίσω.”

Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην τούτων τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην· ἔλθων δέ, μᾶλλον ἐξέμαθον, ὁρέων αὐτοὺς ἐμπαίζοντας ἡμῖν. Νῦν ὦν μοι δοκεί, ἐπὶν τάχιστα νύξ ἔπέλθῃ, ἐκκαύσοντας τὰ πυρὰ, ὥς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιεῖν, τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταιλαιπωρίας ἐξαπατήσας, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδήσοντας, ἀπαλλάσσεσθαι, πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν Ἴστρον ἰθῦσαι Σκύθας λύσοντας τὴν γέφυραν, ἢ καὶ τι ἴωσι δόξαι τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι.”

Γωβρύης μὲν ταῦτα συνεβούλευε.

Μετὰ δέ, νύξ 135

τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ. τοὺς μὲν καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδήσας, κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. κατέλιπε δέ 2 τοὺς τε ὄνους καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῆς στρατῆς, τῶνδε εἵνεκεν· ὥτα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρέχωνται, οἱ δὲ ἀνθρωποι ἀσθεनेῖς μὲν εἵνεκεν κατελίποντο, προφάσιος δὲ τῆσδε δηλαδὴ αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθησι, οὗτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ῥυοῖατο. ταῦτα τοῖσι ὑπολει- 3 πομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, καὶ πυρὰ ἐκκαύσας, τὴν ταχίστην ἐπείγετο ἐπὶ τὸν Ἴστρον. οἱ δὲ ὄνοι, ἐρημω- 4 θέντες τοῦ ὁμίλου, οὕτω μὲν δὴ μᾶλλον πολλὰ ἴσαν τῆς φωνῆς· ἀκούσαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγῃ κατὰ χώραν ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι.

Ἡμέρης 136

δὲ γενομένης, γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες ὥς προδοδεδόμοι εἶναι ὑπὸ Δαρείου, χεῖράς τε προτείνοντο τοῖσι Σκύθησι,

2 καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα. οἱ δὲ ὥς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν
 ταχίστην συστραφέντες, αἶ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθίων
 καὶ ἡ μία, Σαυρομάται καὶ Βουδῖνοι καὶ Γελωνοὶ, ἐδῶκαν
 3 τοὺς Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἰστρου. ἅτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν
 τοῦ πολλοῦ ἐόντος πεζοῦ στρατοῦ, καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ
 ἐπισταμένου, ὥστε οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν· τοῦ δὲ
 Σκυθικοῦ, ἱππότεω, καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπιστα-
 μένου· ἁμαρτόντες ἀλλήλων, ἔφθησαν πολλῷ οἱ Σκύθαι
 4 τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. Μαθόντες δὲ
 τοὺς Πέρσας οὐκ ἂν ἀπιγμένους, ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἴωνας
 ἐόντας ἐν τῇσι νηυσί. “Ἄνδρες Ἴωνες, αἶ τε ἡμέρας ὑμῖν
 τοῦ ἀριθμοῦ διοίχονται· καὶ οὐ ποιεῖτέ γε δίκαια ἐπὶ
 5 παραμένοντες. ἀλλ’, ἐπεὶ πρότερον δειμαίνοντες ἐμένετε,
 νῦν λύσαντες τὸν πόρον, τὴν ταχίστην ἄπιτε χαίροντες
 6 ἐλεύθεροι, θεοῖσί τε καὶ Σκύθησι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ
 πρότερον ἐόντα ὑμέων δεσπύτην ἡμεῖς παραστυσόμεθα
 οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμὸς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρα-
 τεύσασθαι.”

- 137 Πρὸς ταῦτα οἱ Ἴωνες ἐβουλεύοντο. Μιλτιάδῳ
 μὲν τοῦ Ἀθηναίου στρατηγέοντος καὶ τυραννεύοντος
 Χερσονησιτίων τῶν ἐν Ἑλλησπόντῃ ἦν γνώμη, πείθε-
 2 σθαι Σκύθησι, καὶ ἐλευθεροῦν Ἴωνιν· Ἰστιάου δὲ τοῦ
 Μιλησίου ἐναντίῃ ταύτῃ, λέγοντος “ὥς νῦν μὲν διὰ
 Δαρεῖον ἕκαστος αὐτῶν τυραννεύει πόλιος· τῆς Δαρείου
 δὲ δυνάμιος κατααιρεθείσης, οὔτε αὐτὸς Μιλησίων οἷός τε
 ἔσται ἄρχειν, οὔτε ἄλλον οὐδένα οὐδαμῶν· βουλήσεσθαι
 γὰρ ἐκάστην τῶν πολιῶν δημοκρατέεσθαι μᾶλλον ἢ
 3 τυραννεύεσθαι.” Ἰστιάου δὲ γνώμην ταύτην ἀποδει-
 κνυμένου, αὐτίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύ-
 την τὴν γνώμην, πρότερον τὴν Μιλτιάδῳ αἰρεόμενοι.
 138 Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε τὴν ψῆφον, καὶ ἐόντες

ΟΙ. 68. 2—68. 2.]

λόγου πρὸς βασιλέος· Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι· Δάφνις τε Ἀβυδηνός, καὶ Ἴπποκλος Λαμψακηνός, καὶ Ἡρόφαντος Παριηνός, καὶ Μητρόδωρος Προκοννήσιος, καὶ Ἀρισταγόρης Κυζικηνός, καὶ Ἀρίστων Βυζάντιος· οὗτοι μὲν ἦσαν οἱ ἐξ Ἑλλησπόντου. ἀπ' Ἰωνίης δὲ 2 Στράττις τε Χίως, καὶ Αἰάκης Σάμιος, καὶ Λαοδάμας Φωκαεὺς, καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος, τοῦ ἦν γνώμη ἡ προκειμένη ἐναντί τῇ Μιλτιάδεω. Διολέων δὲ παρῆν λόγιμος μῦθος Ἀρισταγόρης Κυμαῖος.

Οὗτοι ὦν ἐπεὶ τε τὴν Ἰστιαίου αἰρέοντο γνώμη, 139 ἔδοξέ σφι πρὸς ταύτῃ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι· τῆς μὲν γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἰόντα, λύειν δὲ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται· ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι, ποιέοντες μηδὲν, καὶ οἱ Σκύθαι μὴ πειρώατο βιώμενοι καὶ βουλόμενοι διαβῆναι τὸν Ἰστρον κατὰ τὴν γέφυραν· εἰπεῖν τε, λύοντας τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον, ὥς πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθῃσι ἔστι ἐν ἡδονῇ. ταῦτα μὲν προσέθηκαν τῇ γνώμῃ. Μετὰ δὲ, ἐκ πάντων ὑπεκρί- 2 νατο Ἰστιαῖος, τάδε λέγων· “Ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ ἦκετε φέροντες, καὶ ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε· καὶ τὰ τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδῶς ὑπηρετεῖται. ὥς γὰρ ὁράτε, καὶ λύομεν τὸν 3 πόρον, καὶ προθυμίην πᾶσαν ἔχομεν, θέλοντες εἶναι ἐλεύθεροι. Ἐν ᾧ δὲ ἡμέες τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς 4 ἔστι δίξασθαι ἐκείνους· εὐρόντας δὲ, ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως ὥς κείνους πρέπει.” Σκύθαι μὲν τὸ δεύτερον Ἰωσι πιστεύσαντες λέγειν 140 ἀληθεία, ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἴτιοι δὲ τούτου 2 αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομάς τῶν ἵππων τὰς ταύτῃ διαφθείραντες, καὶ τὰ ὕδατα συγχώσαντες. εἰ γὰρ ταῦτα 3

- μὴ ἐποίησαν, παρέιχε ἄν σφι, εἰ ἐβούλοντο, εὐπετέως
 ἐξευρέειν τοὺς Πέρσας· νῦν δέ, τὰ σφι ἐδόκεε ἀριστὶ
 4 βεβουλευσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλισαν. Σκύθαι μὲν νῦν
 τῆς σφετέρης χώρας τῇ χιλός τε τοῖσι ἵπποισι καὶ
 ὕδατα ἦν, ταύτῃ διεξίοντες, ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμῖνας.
 δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιούτων τὴν ἀπόδρῃσιν ποί-
 5 εσθαι. οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωυτῶν γενόμενον
 στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾔσταν· καὶ οὕτω μόνος
 6 εὖρον τὸν πόρον. Οἷα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι, καὶ
 λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες, ἐς πᾶσαν ἀρρωδί-
 ην ἀπίκато μή σφεας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπολελοιπόσι.
 141 Ἦν δὲ περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος, φωνέων μέγιστος
 ἀνθρώπων· τοῦτον δὴ τὸν ἄνδρα καταστάντα ἐπὶ τοῦ
 χεῖλεος τοῦ Ἰστροῦ, ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν Ἰστιάω
 2 Μιλήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίησε ταῦτα· Ἰστιάϊος δὲ, ἐπακοί-
 σας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, τὰς τε νέας ἀπάσας παρέιχε
 διαπορθεμένειν τὴν στρατιήν, καὶ τὴν γέφυραν ἔξευξε.
 142 Πέρσαι μὲν ὧν οὕτω ἐκφεύγουσι· Σκύθαι δὲ διζή-
 2 μενοι, καὶ τὸ δεύτερον ἡμαρτον τῶν Περσέων. καὶ τοῦτο
 μὲν, ὥς ἐόντας Ἴωνας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ
 ἀνανδροτάτους κρίνουσι εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων· τοῦτο
 δὲ, ὥς δούλων Ἴωνων τὸν λόγον ποιούμενοι, ἀνδράποδα
 φιλοδέσποτά φασι εἶναι, καὶ ἄδρηστα μάλιστα. ταῦτα
 μὲν δὴ Σκύθησι ἐς Ἴωνας ἀπέρριπται.
 143 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηίκης πορευόμενος, ἀπίκετο
 ἐς Σηστὸν τῆς Χερσονήσου. ἐνθεύτεν δὲ αὐτὸς μὲν
 διέβη τῇσι νηυσὶ ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν
 τῇ Εὐρώπῃ Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην· τῷ Δαρεῖος κοτε
 2 ἔδωκε γέρας, τοιόνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσι ἔπος. ὠρμημένῳ
 Δαρείου ροιάς τρώγειν, ὥς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτῃν
 τῶν βοιῶν, εἴρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς Ἀρτάβανος, ὁ τι

ΟΙ. 68. 8.]

βούλοιτ' ἄν οἱ τοσοῦτο πλῆθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν τῇ
 ῥοιῇ κόκκοι. Δαρείος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ἄν οἱ τοσοῦ- 8
 τους ἀριθμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα
 ὑπήκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα· 4
 τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατιῆς
 τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. Οὗτος δὲ ὁ Μεγά- 144
 βαζος, εἶπας τότε τὸ ἔπος, ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην
 πρὸς Ἑλλησποντίων. γενόμενος γὰρ ἐν Βυζαντίῳ, ἐπύ- 2
 θετο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον Καλχηδονίους κτί-
 σαντας τὴν χώραν Βυζαντίων· πυθόμενος δὲ, ἔφη Καλ-
 χηδονίους τοῦτον τὸν χρόνον τυγχάνειν ἰόντας τυφλοῦς·
 οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παρεόντος κτίξειν χώραν, τὸν
 αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. οὗτος δὴ ὢν τότε 8
 ὁ Μεγάβαζος στρατηγὸς λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλη-
 σποντίων, τοὺς μὴ μηδίζοντας κατεστρέφετο. οὗτος μὲν
 νυν ταῦτα ἔπραττε.

Τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγένετο ἐπὶ Λιβύην 145
 ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος, διὰ πρόφασιν τὴν ἐγὼ
 ἀπηγγήσομαι, προδιηγησάμενος πρότερον τάδε. Τῶν ἐκ 2
 τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων παῖδες, ἐξελασθέντες ὑπὸ
 Πελασγῶν τῶν ἐκ Βραυρώνων ληϊσαμένων τὰς Ἀθηναίων
 γυναῖκας, ὑπὸ τούτων ἐξελασθέντες ἐκ Δήμνου, οἴχοντο
 πλείοντες ἐς Λακεδαιμόνα· ἰζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηϋγέτῳ,
 πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἰδόντες, ἄγγελον ἔπεμ- 8
 πον, πευσόμενοι τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσὶ. οἱ δὲ τῷ 4
 ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, ὥς “εἴησαν μὲν Μινυαί,
 παῖδες δὲ εἶεν τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεόντων ἡρώων· προ-
 σχόντας δὲ τούτους ἐς Λήμνον, φυτεῦσαι σφεας.” Οἱ 6
 δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀκηκούτες τὸν λόγον τῆς γενεῆς τῶν
 Μινυέων, πέμψαντες τὸ δεύτερον, εἰρώτεον τί θέλοντες
 ἤκοιέν τε ἐς τὴν χώραν, καὶ πῦρ αἴθιοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν, 6

- τῷ ξυλίνῳ τείχει, ἐκλελοιπότες τῶν Βουδίνων, καὶ
 3 κεκενωμένου τοῦ τείχεος πάντων, ἐνέπρησαν αὐτό. τοῦτο
 δὲ ποιήσαντες, εἶποντο αἰεὶ τὸ πρόσω κατὰ στίβον· ἐς
 4 δὲ διεξελθόντες ταύτην, ἐς τὴν ἐρήμον ἀπίκοντο. ἡ δὲ
 ἐρήμος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ
 ὑπὲρ τῆς Βουδίνων χώρας, εὐῶσα πλῆθος ἑπτὰ ἡμερῶν
 5 ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θυσσαγέται οἰκέουσι· ποτα-
 μοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσερες μεγάλοι ῥέοντες διὰ Μαιητίων
 ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιήτιν· τοῖσι
 οὐνόματα κέεται τάδε, Λύκος, Ὅαρος, Τάναϊς, Σύργις.
 124 Ἐπεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος ἦλθε εἰς τὴν ἐρήμον, παυσάμενος
 τοῦ δρόμου, ἴδρυσεν τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὁάρῳ.
 2 τοῦτο δὲ ποιήσας, ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα, ἴσον
 ἀπ' ἀλλήλων ἀπήχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μά-
 3 λιστα κη' τῶν ἑτὶ ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν. Ἐν ᾧ δὲ
 οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι περι-
 ελθόντες τὰ κατύπερθε, ἰπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν.
 4 ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὥς οὐκέτι ἐφαντά-
 ζοντό σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος τείχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμίεργα
 μετήκε· αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦϊε πρὸς ἐσπέρην· δοκεῖν
 τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι, καὶ πρὸς ἐσπέρην
 σφίας φεύγειν.
 125 Ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὴν στρατὸν, ὥς ἐς
 τὴν Σκυθικὴν ἀπίκητο, ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοί-
 ρησι τῶν Σκυθῶν· ἐντυχὼν δὲ, ἐδίωκε ὑπεκφέροντας
 2 ἡμέρης ὁδῷ. καὶ, οὐ γὰρ ἀνίει ἐπιῶν ὁ Δαρεῖος, οἱ
 Σκύθαι κατὰ τὰ βεβουλευμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπα-
 3 μένων τὴν σφετέρην συμμαχίην· πρώτην δὲ, ἐς τῶν
 8 Μελαγχλαίων τὴν γῆν. ὥς δὲ ἐσβαλόντες τούτους ἐτά-
 ραζαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύ-
 4 θαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους. ταραχθέντων δὲ

ΟΙ. 66. 2.—68. 2.]

καὶ τούτων, ὑπήγον ἐπὶ τὴν Νευρίδα. ταρασσομένων δὲ καὶ τούτων, ἦσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς τοὺς Ἀγαθύρσους. Ἀγαθύρσοι δὲ ὁρέοντες καὶ τοὺς ὁμού- 5 ρους φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων, καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ σφί ἐμβαλέειν τοὺς Σκύθας, πέμψαντες κήρυκα, ἀπηγόρευον Σκύθησι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων· προλέγοντες, ὥς εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα διαμαχήσονται. Ἀγαθύρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα, 6 ἐβοήθηον ἐπὶ τοὺς οὖρους, ἐρύκειν ἐν νῶ ἔχοντες τοὺς ἐπιόντας. Μελάγχλαινοι δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Νευ- 7 ροὶ, ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἅμα Σκύθησι, οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, ἐπιλαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς, ἔφευγον αἰεὶ τὸ πρὺς βορέω ἐς τὴν ἐρήμον τεταραγμένοι· οἱ δὲ Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς Ἀγαθύρσους οὐκέτι ἀπείπαντας ἀπικνέοντο· οἱ δὲ ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας ἐς τὴν σφετέρην κατηγέοντο τοῖσι Πέρσῃσι.

Ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο, καὶ οὐκ ἐπαύετο, 126 πέμψας Δαρείος ἱππεία παρὰ τὸν Σκυθέων βασιλέα Ἰδάνθυρσον, ἔλεγε τάδε· “ Δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί φεύγεις αἰεὶ, ἐξόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιεῖν ; εἰ μὲν γὰρ ἀξιο- 2 χρεος δοκέεις εἶναι σεωυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι, σὺ δὲ στάς τε καὶ πανσάμενος πλάνης μάχεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἡσσων, σὺ δὲ καὶ οὕτω πανσάμενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ δῶρα φέρων γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἐλθὲ ἐς λόγους.” Πρὸς ταῦτα ὁ Σκυ- 127 θέων βασιλεὺς Ἰδάνθυρσος ἔλεγε τάδε· “ Οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων δέσας ἔφυγον, οὔτε πρότερον, οὔτε νῦν σε φεύγω· οὐδέ τι νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐώθεα ποιεῖν. 3 ὃ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο σημανέω. 2 ἡμῖν οὔτε ἄσπεα, οὔτε γῆ πεφυτευμένη ἐστὶ, τῶν πέρι

δείσαντες μὴ ἀλφῇ ἢ καρῇ, ταχύτερον συμμίσσομεν ἢ
 3 ἐς μάχην ὑμῶν· εἰ δὲ δέοι πάντως ἐς τοῦτο κατὰ τάξιν
 ἀπικνεῖσθαι, τυγχάνουσι ἡμῖν ἔοντες τάφοι πατρῴων·
 φέρετε, τούτους ἀνευρόντες, συγχέειν πειρᾶσθε αὐτοὺς·
 καὶ γνώσεσθε τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τα-
 φων, εἴτε καὶ οὐ μαχησόμεθα. πρότερον δὲ, ἢν μὴ ἡμέας·
 4 λόγος αἰρῇ, οὐ συμμίξομεν τοι. ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαῦτα
 εἰρήσθω. Δεσπότης δὲ ἐμὸν Δία τε ἐγὼ νομίζω, τὸν
 ἐμὸν πρόγονον, καὶ Ἰστίην τὴν Σκυθῶν βασιλείαν, μου-
 5 νους εἶναι. Σοὶ δὲ ἀντὶ μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος,
 δῶρα πέμψω τοιαῦτα οἷά σοι πρέπει ἐλθεῖν· ἀντὶ δὲ τοῦ
 ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμὸς, κλαίειν λέγω.” (Τοῦτο
 6 ἔστι ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.) Ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώσκε
 ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ.

- 128 Οἱ δὲ Σκυθῶν βασιλέες, ἀκουσάντες τῆς δουλο-
 2 γύνης τὸ οὖνομα, ὀργῆς ἐπλήσθησαν. τὴν μὲν δὴ μετὰ
 Σαυροματέων μοῖραν ταχθεῖσαν, τῆς ἤρχε Σκόπασις,
 πέμπουσι, Ἰωσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τού-
 τοις, οἱ τὸν Ἰστρον ἐξευγμένον ἐφρούρεον· αὐτῶν δὲ
 τοῖσι ὑπολειπομένοις ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι Πέρσας,
 3 σίτα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοις ἐπιτίθεσθαι. νομῶντες
 ὦν σίτα ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου, ἐποίουν τὰ βεβου-
 4 λευμένα. ἢ μὲν δὴ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε ἢ τῶν
 Σκυθῶν· οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἱππῶται φεύγοντες ἐσέπι-
 5 τον ἐς τὸν πεζόν. ὁ δὲ πεζὸς ἄν ἐπεκούρει. οἱ δὲ Σκύθαι
 ἐσαράξαντες τὴν ἵππον ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεό-
 μενοι. ἐποιεῦντο δὲ καὶ τὰς νύκτας παραπλησίας προσ-
 129 βολὰς οἱ Σκύθαι. Τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι τε ἢ
 σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξουν, ἐπιτιθεμένοι
 τῷ Δαρείῳ στρατοπέδῳ, θάυμα μέγιστον ἐρέω· τῶν τε
 2 ὄνων ἢ φωνῇ, καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ εἶδος. οὔτε γὰρ ὄνον

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

οὔτε ἡμίονον γῇ ἢ Σκυθικῇ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν μοι
 δεδήλωται· οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ πάσῃ χώρῃ τὸ
 παράπαν οὔτε ὄνος, οὔτε ἡμίονος, διὰ τὰ ψύχαι. ὑβρί- 8
 ζοντες ὦν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθίων·
 πολλάκις δὲ, ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας, μεταξὺ
 ὅκως ἀκούσειαν οἱ ἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσ-
 σοντό τε ὑποστρεφόμενοι, καὶ ἐν θούματι ἔσκον, ὀρθὰ
 ἰστάντες τὰ ὄτα· ἅτε οὔτε ἀκούσαντες πρότερον φωνῆς
 τοιαύτης, οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ συμ-
 κρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου.

Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυ- 130
 βημένους, ἵνα παραμείναιεν τε ἐπὶ πλέῳ χρόνον ἐν τῇ
 Σκυθικῇ, καὶ παραμένοντες ἀνιψάτο, τῶν πάντων ἐπι-
 δευέες ἑόντες, ἐποίουν τοιάδε. ὅκως τῶν προβάτων τῶν 2
 σφετέρων αὐτῶν καταλίποιν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ ἂν
 ὑπεξήλανον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελ-
 θόντες ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες, ἐπῆρνον
 ἂν τῷ πεπονημένῳ.

Πολλάκις δὲ τοιούτου γινο- 131
 μένου, τέλος Δαρειῦς τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο· καὶ οἱ
 Σκυθίων βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο, ἐπεμπον κήρυκα,
 δῶρα Δαρείῳ φέροντα, ὄρνιθά τε, καὶ μῦν, καὶ βάτρα-
 χον, καὶ οἰστοὺς πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ 2
 δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν
 ἔφη οἱ ἐπεστᾶλθαι ἄλλο ἢ δύναται τὴν ταχίστην ἀπαλ-
 λάσσεσθαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε, εἰ σοφοὶ
 εἰσι, γῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαν-
 τες οἱ Πέρσαι, ἐβουλεύοντο.

Δαρείου μὲν νυν ἡ 132
 γνῶμη ἦν, Σκύθας ἐωυτῷ διδόναι σφέας τε αὐτοὺς, καὶ
 γῇ τε καὶ ὕδωρ· εἰκάζων τῇδε, ὥς μὲν ἐν γῇ γίνε-
 ται, καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος· βάτραχος
 δὲ ἐν ὕδατι· ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἵππῳ· τοὺς δὲ

- 2 οἷστοις, ὥς τὴν ἐνυτῶν ἀλκὴν παραδιδούσι. αὕτη μὲν Δαρεῖφ ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο. Συνεστήκει δὲ ταύτη τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτά ἐνὸς τῶν τῶν
- 3 Μάγον κατελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν· “Ἡ μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὦ Πέρσαι, ἡ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἡ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.” Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἰκαζον.
- 133 Ἡ δὲ Σκυθέων μία μοῖρα ἡ ταχθεῖσα πρότερον μετὰ τὴν Μαίητιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰστρον Ἴωσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὥς ἀπῆκετο ἐπὶ τὴν
- 2 γέφυραν, ἔλεγε τάδε· “Ἄνδρες Ἴωνες, ἐλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἥνπερ γε ἐθέλητε ἐσακούειν. πυρθάνομεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτοῦ μὴ παραγενομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν
- 3 ὑμετέστην. νῦν ὧν ὑμεῖς τάδε ποιεῖντες, ἐκτὸς μὲν ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων· τὰς προκειμένας ἡμέρας παραμείναντες, τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσσεσθε.” Οὗτοι μὲν νυν, ὑποδεξαμένων Ἴόνων ποιήσεν ταῦτα, ὀπίσω τὴν ταχίστην ἐπέειγοντο.
- 134 Πέρσῃσι δὲ, μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖφ, ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῶ καὶ ἵπποισι, ὡς συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύθησι λαγὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὡς ἕκαστοι ὥρεον τὸν λαγόν, ἐδίωκον. παραχθέντων δὲ τῶν Σκυθέων, καὶ βοῇ χρωμένων, εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον· πυθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας, εἶπε ἅρα πρὸς
- 4 τοῦσπερ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· “Οὔτοι ὧνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσι· καὶ μοι νῦν φαίνεται

ΟΙ. 66. 2.—68. 2.]

Γωβρύης εἶπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν δώρων ὀρθῶς. ὥς ὦν δ οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὀπίσω.”

Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν δ μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην τούτων τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην· ἐλθὼν δέ, μᾶλλον ἐξέμαθον, ὁρέων αὐτοὺς ἐμπαίζοντας ἡμῖν. Νῦν ὦν μοι δοκεῖ, ἐπὶν τάχιστα νύξ τ ἐπέλθῃ, ἐκκαύσαντας τὰ πυρὰ, ὥς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιεῖν, τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταιλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδῆσαντας, ἀπαλλάσσεσθαι, πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν ἴστρον ἰθῦσαι Σκύθας λύσοντας τὴν γέφυραν, ἢ καὶ τι ἴωσι δόξαι τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι.”

Γωβρύης μὲν ταῦτα συνεβούλευε.

Μετὰ δέ, νύξ 135

τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ. τοὺς μὲν καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδῆσας, κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. κατέλιπε δέ 2 τοὺς τε ὄνους καὶ τοὺς ἀσθενεῖας τῆς στρατιῆς, τῶνδε εἵνεκεν· ἵνα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρέχωνται, οἱ δέ ἀνθρωποι ἀσθενείης μὲν εἵνεκεν κατελείποντο, προφάσιος δέ τῇσδε δηλαδὴ αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθησι, οὗτοι δέ τὸ στρατόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ῥυοῖατο. ταῦτα τοῖσι ὑπολει- 3 πομένοις ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, καὶ πυρὰ ἐκκαύσας, τὴν ταχίστην ἐπείγετο ἐπὶ τὸν ἴστρον. οἱ δέ ὄνοι, ἐρημω- 4 θέντες τοῦ ὁμίλου, οὕτω μὲν δὴ μᾶλλον πολλῶ ἔσαν τῆς φωνῆς· ἀκούσαντες δέ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγχυ κατὰ χώρην ἠλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι.

Ἡμέρης 136

δὲ γενομένης, γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες ὥς προδεδομένοι εἶναι ὑπὸ Δαρείου, χεῖράς τε προετείνοντο τοῖσι Σκύθησι,

- 2 καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα. οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν
ταχίστην συστραφέντες, αἱ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθίων
καὶ ἡ μία, Σαυρομάται καὶ Βουδίνοι καὶ Γελωροὶ, ἐδίωκον
3 τοὺς Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἰστρου. ἅτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν
τοῦ πολλοῦ ἐόντος πεζοῦ στρατοῦ, καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ
ἐπισταμένου, ὥστε οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν· τοῦ δὲ
Σκυθικοῦ, ἱππότεω, καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπιστα-
μένου· ἁμαρτόντες ἀλλήλων, ἔφθησαν πολλῶ οἱ Σκύθαι
4 τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. Μαθόντες δὲ
τοὺς Πέρσας οὐ κω ἀπιγμένους, ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἴωνας
ἐόντας ἐν τῇσι νηυσί· “Ἄνδρες Ἴωνες, αἱ τε ἡμέραι ὑμῶν
τοῦ ἀριθμοῦ διωίχονται· καὶ οὐ ποιεέτε γε δίκαια ἐπὶ
5 παραμένοντες. ἀλλ’, ἐπεὶ πρότερον δειμαίνοντες ἐμένετε,
νῦν λύσαντες τὸν πόρον, τὴν ταχίστην ἀπιτε χαίροντες
6 ἐλεύθεροι, θεοῖσί τε καὶ Σκύθησι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ
πρότερον ἐόντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα
οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμὸς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρα-
τεύσασθαι.”
- 137 Πρὸς ταῦτα οἱ Ἴωνες ἐβουλεύοντο. Μιλτιάδῳ
μὲν τοῦ Ἀθηναίου στρατηγέοντος καὶ τυραννέοντος
Χερσονησιτέων τῶν ἐν Ἑλλησπόντῃ ἦν γνώμη, πείθε-
2 σθαι Σκύθησι, καὶ ἐλευθεροῦν Ἰωνίην· Ἰστιαίου δὲ τοῦ
Μιλήσιου ἐναντίῃ ταύτῃ, λέγοντος “ὥς νῦν μὲν διὰ
Δαρείον ἕκαστος αὐτῶν τυραννεύει πόλιος· τῆς Δαρείου
δὲ δυνάμειος κατατρεθείσης, οὔτε αὐτὸς Μιλησίων οἷός τε
ἔσται ἄρχειν, οὔτε ἄλλον οὐδένα οὐδαμῶν· βουλήσσεσθαι
γὰρ ἐκάστην τῶν πολιῶν δημοκρατέεσθαι μᾶλλον ἢ
3 τυραννεύεσθαι.” Ἰστιαίου δὲ γνώμην ταύτην ἀποδει-
κνύμενον, αὐτίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύ-
την τὴν γνώμην, πρότερον τὴν Μιλτιάδῳ αἰρέόμενοι.
- 138 Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε τὴν ψῆφον, καὶ ἐόντες

ΟΙ. 68. 2—68. 2.]

λόγου πρὸς βασιλέος· Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι· Δάφνις τε Ἀβυδηνός, καὶ Ἴπποκλος Λαμψακηνός, καὶ Ἡρόφαντος Παριηνός, καὶ Μητρόδωρος Προκοινήσιος, καὶ Ἀρισταγόρης Κυζικηνός, καὶ Ἀρίστων Βυζάντιος· οὗτοι μὲν ἦσαν οἱ ἐξ Ἑλλησπόντου. ἀπ' Ἰωνίης δὲ 2 Στράττις τε Χίος, καὶ Αἰάκης Σάμιος, καὶ Λαοδάμας Φωκαεὺς, καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος, τοῦ ἦν γνώμη ἡ προκειμένη ἐναντίῃ τῇ Μιλιτιάδῳ. Αἰολέων δὲ παρὴν λόγιμος μῦθος Ἀρισταγόρης Κυμαῖος.

Οὗτοι ὦν ἐπεὶ τε τὴν Ἰστιαίου αἰρέοντο γνώμῃ, 139 ἔδοξε σφί πρὸς ταύτῃ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι· τῆς μὲν γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἔντα, λύειν δὲ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται· ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι, ποιεῦντες μηδὲν, καὶ οἱ Σκύθαι μὴ πειρῶτο βιώμενοι καὶ βουλόμενοι διαβῆναι τὸν Ἰστρον κατὰ τὴν γέφυραν· εἰπεῖν τε, λύοντας τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον, ὥς πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. ταῦτα μὲν προσέθηκα τῇ γνώμῃ. Μετὰ δὲ, ἐκ πάντων ἡπεκρί- 2 νατο Ἰστιαῖος, τάδε λέγων· “Ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ ἦκετε φέροντες, καὶ ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε· καὶ τὰ τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδῶς ὑπηρετῆται. ὥς γὰρ ὁράτε, καὶ λύομεν τὸν 8 πόρον, καὶ προθυμῇν πᾶσαν ἔχομεν, θέλοντες εἶναι ἐλεύθεροι. Ἐν ᾧ δὲ ἡμέες τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς 4 ἐστὶ δίξασθαι ἐκείνους· εὐρόντας δὲ, ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως ὥς κείνους πρέπει.” Σκύθαι μὲν τὸ δεύτερον Ἰωσι πιστεύσαντες λέγειν 140 ἀληθεία, ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἴτιοι δὲ τούτου 2 αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομὰς τῶν ἵππων τὰς ταύτῃ διαφθείραντες, καὶ τὰ ὕδατα συγχώσαντες. εἰ γὰρ ταῦτα 8

- μὴ ἐποίησαν, παρέιχε ἄν σφι, εἰ ἐβούλουντο, εὐπετέως
 ἐξευρέειν τοὺς Πέρσας· νῦν δέ, τὰ σφι ἐδόκεε ἄριστα
 4 βεβουλευσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μὲν νῦν
 τῆς σφετέρης χώρας τῇ χιλὸς τε τοῖσι ἵπποισι καὶ
 ὕδατα ἦν, ταύτῃ διεξιόντες, ἐδίξηντο τοὺς ἀντιπολεμίους,
 δοκούντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιούτων τὴν ἀπόδρῃσιν ποιεῖν
 5 εἶναι. οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον
 στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾗσαν· καὶ οὕτω μὲν
 6 εὗρον τὸν πόρον. Οἷα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι, καὶ
 λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες, ἐς πᾶσαν ἀρρωδί-
 ην ἀπίκато μή σφεας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπολελοιπότες.
- 141 Ἦν δὲ περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος, φωνέων μέγιστος
 ἀνθρώπων· τοῦτον δὴ τὸν ἄνδρα καταστάντα ἐπὶ τοῦ
 χειλέος τοῦ Ἰστροῦ, ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν Ἰστιάων
 2 Μιλήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίησε ταῦτα· Ἰστιάϊος δὲ, ἐπακοί-
 σας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, τὰς τε νέας ἀπάσας παρέειχε
 διαπορθμεύειν τὴν στρατιήν, καὶ τὴν γέφυραν ἔξευξε.
- 142 Πέρσαι μὲν ὦν οὕτω ἐκφεύγουσι· Σκύθαι δὲ διζή-
 2 μνοι, καὶ τὸ δεύτερον ἡμαρτον τῶν Περσέων. καὶ τοῦτο
 μὲν, ὥς ἐόντας Ἴωνας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ
 ἀνανδροτάτους κρίνουσι εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων· τοῦτο
 δέ, ὥς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιούμενοι, ἀνδράποδα
 φιλοδέσποτά φασι εἶναι, καὶ ἄδρῃστα μάλιστα. ταῦτα
 μὲν δὴ Σκύθησι ἐς Ἴωνας ἀπέρριπται.
- 143 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηίκης πορευόμενος, ἀπίκετο
 ἐς Σηπτόν τῆς Χερσονήσου. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν
 διέβη τῇσι νηυσὶ ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν
 τῇ Εὐρώπῃ Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην· τῷ Δαρεῖος κοτι
 2 ἔδωκε γέρας, τοιόνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσι ἔπος. ὥρμημένῳ
 Δαρείου βροιάς τρώγειν, ὥς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην
 τῶν βροίων, εἴρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς Ἀρτάβανος, ὁ τι

Ol. 68. 8.]

βούλοι' ἄν οἱ τοσοῦτο πλῆθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν τῇ
 ῥοιῇ κόκκοι. Δαρείος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ἄν οἱ τοσοῦ- 8
 τους ἀριθμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα
 ὑπήκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα' 4
 τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατιῆς
 τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. Οὗτος δὲ ὁ Μεγά- 144
 βαζος, εἶπας τότε τὸ ἔπος, ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην
 πρὸς Ἑλλησποντίων. γενόμενος γὰρ ἐν Βυζαντίῳ, ἐπύ- 2
 θετο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον Καλχηδονίους κτί-
 σαντας τὴν χώραν Βυζαντίων· πυθόμενος δὲ, ἔφη Καλ-
 χηδονίους τοῦτον τὸν χρόνον τυγχάνειν ὄντας τυφλοῦς·
 οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλιόνος παρεόντος κτίξειν χώραν, τὸν
 αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. οὗτος δὴ ὃν τότε 8
 ὁ Μεγάβαζος στρατηγὸς λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλη-
 σποντίων, τοὺς μὴ μηδίζοντας κατεστρέφετο. οὗτος μὲν
 νυν ταῦτα ἔπραξε.

Τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγένετο ἐπὶ Λιβύην 145
 ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος, διὰ πρόφασιν τὴν ἐγὼ
 ἀπηγγέσομαι, προδιηγησάμενος πρότερον τάδε. Τῶν ἐκ 2
 τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων παῖδες, ἐξελασθέντες ὑπὸ
 Πελασγῶν τῶν ἐκ Βραυρώνος ληϊσαμένων τὰς Ἀθηναίων
 γυναῖκας, ὑπὸ τούτων ἐξελασθέντες ἐκ Δήμνου, οἷχοντο
 πλείοντες ἐς Λακεδαιμόνα· ἰζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηϋγέτῳ,
 πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἰδόντες, ἄγγελον ἔπεμ- 8
 πον, πευσόμενοι τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσὶ. οἱ δὲ τῷ 4
 ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, ὥς “εἴησαν μὲν Μινύαι,
 παῖδες δὲ εἶεν τῶν ἐν τῇ Ἀργοὶ πλεόντων ἡρώων· προ-
 σχόντας δὲ τούτους ἐς Λῆμνον, φυτεῦσαί σφεας.” Οἱ 5
 δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀκηκούτες τὸν λόγον τῆς γενεῆς τῶν
 Μινυέων, πέμψαντες τὸ δεύτερον, εἰρώτεον τί θέλοντες
 ἤκοιέν τε ἐς τὴν χώραν, καὶ πῦρ αἴθιοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν, 6

- ὑπὸ Πελασγῶν ἐκβληθέντες, ἤκειν ἐς τοὺς πατέρας
 δικαιοτάτον γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι· δέεσθαι τε
 οἰκέειν ἅμα τούτοισι, μοῖραν τε τιμῶν μετέχοντες, καὶ
 7 τῆς γῆς ἀπολαχόντες. Λακεδαιμονίοισι δὲ ἔαδε δέκεσθαι
 τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγκι
 σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα τῶν Τυνδαριδέων ἢ ναυτιλίῃ
 ἐν τῇ Ἀργοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινύας, γῆς τε μετέδο-
 8 σαν, καὶ ἐς φυλὰς διεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα μὲν γά-
 μους ἔγημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἦγοντο, ἐξέδοσαν ἅλ-
 146 λουσι. Χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διεξελθόντος, αὐτίκα οἱ
 Μινύαι ἐξύβρισαν, τῆς τε βασιληΐης μεταιτέοντες, καὶ
 2 ἄλλα ποιεῦντες οὐκ ὅσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοισι
 ἔδοξε αὐτοὺς ἀποκτείνειν· συλλαβόντες δὲ σφεας κατέ-
 8 8 βαλον ἐς ἔρκτην· κτείνουσι δὲ τοὺς ἄν κτείνωσι Λακε-
 δαιμόνιοι, νυκτός· μετ' ἡμέρην δὲ, οὐδένα. ἐπεὶ ὦν
 ἔμελλόν σφεας καταχρήσεσθαι, παραιτήσαντο αἱ γυ-
 ναῖκες τῶν Μινυέων, εἰῶσαι ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων
 Σπαρτιητέων θυγατέρες, ἐσελθεῖν τε ἐς τὴν ἔρκτην, καὶ
 4 ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ ἑωυτῆς ἀνδρί. οἱ δὲ σφεας
 παρήκαν, οὐδένα δύλον δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. αἱ
 δὲ ἐπεὶ τε ἐσῆλθον, ποιεῦσι τοιάδε· πᾶσαν τὴν εἶχον
 ἐσθῆτα παραδοῦσαι τοῖσι ἀνδράσι, αὐταὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν
 5 ἔλαβον. οἱ δὲ Μινύαι, ἐνδύντες τὴν γυναικῆϊν ἐσθῆτα,
 ἅτε γυναῖκες, ἐξήϊσαν ἔξω, ἐκφυγόντες δὲ τρόπῳ τοιούτῳ,
 ἵζοντο αὖτις ἐς τὸ Τηύγετον.
 147 Τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον χρόνον Θήρας ὁ Αὐτεσίω-
 νος, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θερσάνδρου, τοῦ Πολυνείκεος,
 2 ἔστειλλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμωνος. ἦν δὲ ὁ Θήρας
 οὗτος, γένος ἑὸν Καθμείος, τῆς μητρὸς ἀδελφεὸς τοῖσι
 Ἀριστοδήμου παισὶ, Εὐρυσθένει καὶ Προκλείῃ· ἐόντων
 δ' ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ

11. 68. 8.]

Ἰήρας τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιλιῆν. αὐξηθέντων δὲ τῶν 8
 ἀδελφιδέων, καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχὴν, οὕτω δὴ ὁ
 Θήρας· δεινὸν ποιούμενος ἀρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἐπεὶ τε
 ἐγεύσατο ἀρχῆς, οὐκ ἔφη μένειν ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ, ἀλλ'
 ἀποπλεύσεσθαι εἰς τοὺς συγγενέας. ἦσαν δὲ ἐν τῇ νῦν 4
 Θήρῃ καλεομένη νήσῳ, πρότερον δὲ Καλλίστῃ τῇ αὐτῇ
 ταύτῃ, ἀπόγονοι Μεμβλιάρεω τοῦ Ποικίλειω, ἀνδρὸς Φοί-
 νικος. Κάδμος γὰρ ὁ Ἀγήνορος, Εὐρώπῃν διζήμενος, 5
 προσέσχε εἰς τὴν νῦν Θήρην καλεομένην· προσχόντι δὲ
 εἶτε δὴ οἱ ἡ χώρα ἤρεσε, εἶτε καὶ ἄλλως ἡθέλησε ποιῆ-
 σαι τοῦτο, καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε
 τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ τῶν ἑωυτοῦ συγγενέων Μεμ-
 βλίारον· οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλλίστην καλεομένην ἐπὶ
 γενεάς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ Λακεδαιμόνος, ὅκτῳ ἀν-
 δρῶν.
 Ἐπὶ τούτους δὴ ὦν ὁ Θήρας, λαὸν ἔχων 148
 ἀπὸ τῶν φυλέων, ἔστελλε, συνοικήσων τούτοισι, καὶ
 οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτοὺς, ἀλλὰ κάρτα οἰκτιρεύμενος.
 Ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτῆς ἴζοντο 2
 εἰς τὸ Τηϋγετον, τῶν Λακεδαιμονίων βουλευομένων σφέας
 ἀπολλύναι, παραιτέεται ὁ Θήρας ὅπως μῆτε φόνος γένη-
 ται, αὐτὸς τε ὑπεδέκετό σφέας ἐξάξειν ἐκ τῆς χώρας.
 συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, τρισὶ 8
 τριηκοντέροισι εἰς τοὺς Μεμβλιάρεω ἀπογόνους ἔπλωσε·
 οὗτι πάντας ἄγων τοὺς Μινύας, ἀλλ' ὀλίγους τινάς. οἱ 4
 γὰρ πλεῦνες αὐτῶν ἐτράποντο εἰς τοὺς Παρωρεάτας καὶ
 Καύκωνας· τούτους δ' ἐξελάσαντες ἐκ τῆς χώρας, σφέας
 αὐτοὺς ἐξ μοίρας διεῖλον· καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλιας
 τάσδε ἐν αὐτοῖσι, Λέπρεον, Μάκιστον, Φρίξας, Πύργον,
 Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ τὰς πλεῦνας ἐπ' ἐμέο
 Ἠλείοι ἐπόρθησαν. Τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστῶ Θήρα
 ἡ ἐπωνυμίη ἐγένετο. Ὅ δὲ παῖς, οὐ γὰρ ἔφη οἱ 149

- συμπλεύσεσθαι, τοιγαρῶν ἔφη αὐτὸν καταλείψειν οὐκ ὀ-
 λυκοῖσι· ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὐνομα τῷ νηηνίσκῳ
 τούτῳ Ὀϊόλυκος ἐγένετο· καὶ κως οὐ οὐνομα τοῦτο ἐπὶ
 2 κράτῃσε. Ὀϊόλυκου δὲ γίνεται Αἰγεύς· ἐπ' οὗ Αἰγεΐδα
 3 καλεῦνται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι δὲ ἐν τῇ
 φυλῇ ταύτῃ ἀνδράσι οὐ γὰρ ὑπέμειναν τὰ τέκνα, ἰδρύ-
 σαντο ἐκ θεοπροπίου Ἑρινύων τῶν Παιῶν τε καὶ Οἰδι-
 πόδεω ἱρόν· καὶ μετὰ τοῦτο ὑπέμεινε τὸντο τοῦτο καὶ
 ἐν Θήρῃ τοῖσι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγονόσι.
- 150 Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου Λακεδαιμόνιοι
 Θηραῖοισι κατὰ ταῦτα λέγουσι· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μοῦ-
 2 νοι Θηραῖοι ὧδε γενέσθαι λέγουσι. Γρίνος ὁ Αἰσανίου,
 ἐὼν Θήρῃα τούτου ἀπόγονος, καὶ βασιλεύων Θήρης τῆς
 νήσου, ἀπίκητο ἐς Δελφούς, ἄγων ἀπὸ τῆς πόλιος ἐκα-
 τόμβην· εἵποντο δὲ οἱ καὶ ἄλλοι τῶν πολιητέων, καὶ δὴ
 3 καὶ Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ἐὼν γένος Εὐφημίδης τῶν
 8 Μινυέων. Χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν
 Θηραίων περὶ ἄλλων, χρεῖ ἢ Πυθίῃ “κτίζειν ἐν Λιβύῃ
 4 πόλιν.” ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ἐγὼ μὲν, ὄναξ,
 πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ, καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ
 τινα τῶνδε τῶν νεωτέρων κέλευε ταῦτα ποιέειν.” ἅμα τε
 ἔλεγε ταῦτα, καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν
 5 τοσαῦτα. μετὰ δὲ ἀπελθόντες, ἀλογίην εἶχον τοῦ χρη-
 στηρίου, οὔτε Λιβύην εἰδότες ὅκου γῆς εἴη, οὔτε τολ-
 151 μῶντες ἐς ἀφανές χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. Ἐπ-
 τὰ δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα οὐκ ὕε τὴν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ
 δένδρεα πάντα σφί τὰ ἐν τῇ νήσῳ, πλὴν ἐνός, ἐξαν-
 2 ἄνθη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἢ
 Πυθίῃ τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην. ἐπεὶ τε δὲ κακοῦ οὐδὲν
 ἦν σφί μήχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγγέλους, διζημέ-
 νους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἴη ἐς Λιβύην.

OL 68. 8.]

περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὗτοι, ἀπίκοντο καὶ ἐς Ἴτανον 3
 πόλιν· ἐν ταύτῃ δὲ συμμίσγονσι ἀνδρὶ πορφυρεΐ, ἧς
 οὖνομα ἦν Κορώβιος· ὃς ἔφη ὑπ' ἀνέμων ἀπενειχθεὶς
 ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης ἐς Πλατείαν νῆσον.
 μισθῷ δὲ τούτων πείσαντες ἦγον ἐς Θήρην. ἐκ δὲ Θήρης 4
 ἔπλεον κατάσκοποι ἄνδρες τὰ πρῶτα, οὐ πολλοί. κατη-
 γησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν νῆσον ταύτην δὴ τὴν
 Πλατείαν, τὸν μὲν Κορώβιον λείπουσι, σιτία καταλι-
 πόντες ὕσων δὴ μηνῶν· αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην
 ἀπαγγελέοντες Θηραίοισι περὶ τῆς νήσου. Ἄπο- 152
 δημεόντων δὲ τούτων πλέω χρόνον τοῦ συγκειμένου τὸν
 Κορώβιον ἐπέλιπε τὰ πάντα. μετὰ δὲ νηὺς Σαμὴ, τῆς
 ναύκληρος ἦν Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰγύπτου, ἀπη-
 νείχθη ἐς τὴν Πλατείαν ταύτην. πυθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι 2
 παρὰ τοῦ Κορωβίου τὸν πάντα λόγον, σιτία οἱ ἐναυτοῦ
 καταλείπουσι. αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ τῆς νήσου, καὶ 3
 γλιχόμενοι Αἰγύπτου, ἔπλεον, ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτῃ
 ἀνέμῳ· καὶ, οὐ γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, Ἡρακλέας στήλας
 διεκπερήσαντες, ἀπίκοντο ἐς Ταρτησὸν, θεῇ πομπῇ
 χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τούτων 4
 τὸν χρόνον· ὥστε ἀπονοστήσαντες οὗτοι ὀπίσω, μέγιστα
 δὴ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, ἐκ φορ-
 τίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώστρατον τὸν Λαοδάμαντος,
 Αἰγινήτην· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ 5
 δὲ Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, ἕξ τά-
 λαντα, ἐποίησαντο χαλκήιον, κρητῆρος Ἀργολικοῦ τρό-
 πον· πέριξ δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοὶ εἰσι·
 καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἡραῖον, ὑποστήσαντες αὐτῷ τρεῖς
 χαλκοὺς κολοσσούς ἐπαπῆχας, τοῖσι γούνασι ἐρμει-
 σμένους. Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ 6
 τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλῖαι μεγάλαι συνεκρήθησαν.

153 οἱ δὲ Θηραῖοι, ἐπεὶ τε τὸν Κορώβειον ληπόντες ἐν τῇ νήσῳ, ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἀπήγγελλον ὥς σφι
 2 εἰν νήσος ἐπὶ Λιβύῃ ἐκτισμένη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελφεόν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν, πάλῳ λαχόντα· καὶ ἀπὸ τῶν χώρων ἀπάντων, ἐπὶ τῶν ἐόντων, ἄνδρας· εἶναι δὲ σφῶν καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλεία Βάττον. οὕτω δὴ στέλλουσι δύο πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.

154 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι· τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Κυρηναῖοι γὰρ τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσιν Θηραίοισι.
 2 οἱσι. Λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ἄξος πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο Ἑτέαρχος βασιλεὺς· δς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὐνομα ἦν Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἔγημε ἄλλῃς
 3 γυναῖκα. ἡ δὲ ἐπεσελθοῦσα ἐδικαίειν εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρικῇ τῇ Φρονίμῃ, παρῆχουσά τε κακὰ, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη· καὶ τέλος, μαχλοσύνην ἐπενε!κασά
 4 οἱ, πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ, ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων, ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος, ἐν τῇ Ἄξῳ· τοῦτον ὁ Ἑτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια,
 5 ἐξορκίζῃ, ἡ μὲν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεθῇ. ἐπεὶ τε δι' ἐξόρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παραδιδόει τὴν ἐώντου θυγατέρα,
 6 καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσων, περιμεκτήςας τῇ ἀπύτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξεινίην, ἐποίησε τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε· ὥς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγῳ, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἑτεάρχου, σχοινίοισι αὐτὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπᾶσας δὲ ἀπῖκετο
 155 ἐς τὴν Θήρην. Ἐνθεύτην δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμηστος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος ἐπαλλακεύετο· χρόνου δὲ περιμόντος ἐξεγένετό οἱ πᾶσι

ΟΙ. 68. 3.]

ἰσχνόφωνος καὶ τραυλὸς, τῷ οὐνομα ἐτέθη Βάττος, ὡς
Θηραῖοι τε καὶ Κυρηναῖοι λέγουσι· ὡς μέντοι ἐγὼ δοκέω,
ἄλλο τι· Βάττος δὲ μετωνομάσθη ἐπεὶ τε ἐς Λιβύην
ἀπῖκετο, ἀπὸ τε τοῦ χρηστηρίου τοῦ γενομένου ἐν Δελ-
φοῖσι αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην
ποιούμενος. Λίβυες γὰρ βασιλέα Βάττον καλέουσι, καὶ 2
τούτου εἵνεκα δοκέω θεσπίζουσιν τὴν Πυθίην καλέσαι
μιν Λιβυκὴ γλώσση, εἰδυῖαν ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν
Λιβύῃ. ἐπεὶ τε γὰρ ἠνδρώθη οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφούς 3
περὶ τῆς φωνῆς· ἐπειρωτέοντι δὲ οἱ χρᾶ ἢ Πυθίη τάδε·
Βάττ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἄναξ δὲ σε Φοῖβος Ἀπόλλων 4
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστήρα.

ὥσπερ εἰ ἐποίε· Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· “ὦ βα- 5
σιλεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.” Ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ 6
“ναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ τῆς
φωνῆς· σὺ δὲ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρᾶς, κελεύων Λιβύην
ἀποικίζειν· τέφ δυνάμει; κοίῃ χειρί;” Ταῦτα λέγων, 7
οὐκ ἔπειθε ἄλλα οἱ χρᾶν. ὡς δὲ κατὰ ταῦτα ἐθέ-
σπιζέ οἱ καὶ πρότερον, οἶχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ
Βάττος ἐς τὴν Θήρην. Μετὰ δὲ αὐτῷ τε τούτῳ 156
καὶ τοῖσι ἄλλοις Θηραῖοις συνεφέρετο παλιγκότως.
ἀγνοεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι, ἔπειμπον 2
ἐς Δελφούς περὶ τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη
σφι ἔχρησε συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην τῆς Λιβύης
ἄμεινον πρήξειν. Ἀπέστελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον 3
οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροις. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν
Λιβύην οὗτοι, οὐ γὰρ εἶχον ὅ τι ποιῶσι ἄλλο, ὅπισω
ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην. οἱ δὲ Θηραῖοι καταγομέ- 4
νους ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχεν, ἀλλ'
ὕπισω πλῶειν ἐκέλευον. οἱ δὲ ἀναγκάζομενοι, ὅπισω 5
ἀπέπλωον· καὶ ἔκτισαν νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ

οὔνομα, ὡς καὶ πρότερον εἰρέθη, ἐστὶ Πλατεά. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἢ νῆσος τῇ νῦν Κυρηναίων πόλει.

- 157 Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γάρ σφι χρηστὸν συνεφέρετο, ἵνα αὐτῶν καταλιπόντες, οἱ λοιποὶ πάντες ἀπέπλεον ἐς Δελφούς. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρέωντο, φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην, καὶ οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἢ δὲ Πυθίη σφι πρὸς ταῦτα χρᾶ τάδε·

Αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἔμεινον,
Μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἔγαν ἔγμαι σοφίην σευ.

- Ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον, ἀπέπλων ὀπίσω· οὐ γὰρ δὴ σφεας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπίκωνται ἐς αὐτὴν τὴν Λιβύην. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν νῆσον, καὶ ἀναλαβόντες τὸν ἔλιπον, ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον ἀντίον τῆς νήσου, τῷ οὔνομα ἦν Ἀξιρις, τὸν νάπαι τε κάλλισται ἐπ' ἀμφότερα συγκληϊόουσι, καὶ ποταμὸς τὰ ἐπὶ θάτερα παραρρέει.
- 158 Τοῦτον οἶκεον τὸν χώρον ἐξ ἔτεα· ἐβδόμῃ δὲ σφεας ἔτει παραιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὡς ἐς ἀμείνονα χώρον ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβυες ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, νυκτὸς παρήγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ οὔνομα Ἴρασα. ἀγαγόντες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ οὐρανὸς τέτρηται.”
- Ἐπὶ μὲν νυν Βάττεω τε τοῦ οἰκιστέως τῆς ζῆς, ἄρξαντος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτεα, καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω, ἄρξαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα, οἶκεον οἱ Κυρηναῖοι, ἐόντες τοσοῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, Βάττεω

OL 68. 3.]

τοῦ Εὐδαίμονος καλεομένου, Ἑλληνας πάντας ὥρμησε
 χρῆσασα ἢ Πυθίη πλέειν συνοικήσοντας Κυρηνάιοι
 Λιβύην· ἐπεκαλέοντο γὰρ οἱ Κυρηνάιοι ἐπὶ γῆς ἀνα-
 δασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε ἔχοντα·

3

Ὅς δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ

Γᾶς ἀναδαιομένης, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.

Συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περι- 4
 ταμνόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασι-
 λεὺς αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα τῆς τε χώρης
 στερισκόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηνάιων,
 πέμψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδωσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίην,
 τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ. ὁ δὲ, συλλέξας στρατὸν Αἰγυ- 5
 πτίων πολλόν, ἔπεμπε ἐπὶ τὴν Κυρήνην· οἱ δὲ Κυρηνάιοι
 ἐκοτραπευσάμενοι ἐς Ἰρᾶσα χώρον, καὶ ἐπὶ κρήνῃ Θέ-
 στην, συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυπτίοις, καὶ ἐνίκησαν τῇ
 συμβολῇ. ἅτε γὰρ οὐ πεπειρημένοι πρότερον οἱ Αἰγύ- 6
 πτιοὶ Ἑλλήνων, καὶ παραχρεώμενοι, διεφθάρησαν οὕτω,
 ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον. ἀνι 7
 τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ τὰντὰ ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίην,
 ἀπέατησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Τούτου δὲ τοῦ Βάττεω γίνεται πάϊς Ἀρκεσίλεως 160
 δς βασιλεύσας, πρῶτα τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἑστα-
 σίας, ἐς ὃ μιν οὗτοι ἀπολιπόντες οἰχοντο ἐς ἄλλον
 χώρον τῆς Λιβύης· καὶ ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι, ἔκτισαν
 πόλιν ταύτην, ἣ τότε καὶ νῦν Βάρκη καλεῖται· κτίζοντες
 δ' ἅμα αὐτήν, ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηνάιων τοὺς Λίβυας.
 Μετὰ δὲ, Ἀρκεσίλεως ἐς τοὺς ὑποδεξαμένους τε τῶν 2
 Λιβύων, καὶ ἀποστάντας τοὺς αὐτοὺς τούτους, ἔστρω-
 τεύετο· οἱ δὲ Λίβυες δέισαντες αὐτὸν, οἰχοντο φεύγοντες
 πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως εἵπειο 3
 φεύγουσι· ἐς οὐ ἐν Λεύκωνί τε τῆς Λιβύης ἐγένετο ἐπι-

- 4 διώκων, καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι ἐπιθέσθαι οἱ. συμβα-
 λόντες δὲ ἐνίκησαν τοὺς Κυρηναίους τοσούτο, ὥστε
 ἐπτακισχιλίουσ' ὀπλίτας Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσέειν.
- 6 μετὰ δὲ τὸ τρώμα τοῦτο, Ἀρκεσίλειον μὲν κάμνοντά τε
 καὶ φάρμακον πεπωκότα ὁ ἀδελφεὸς Λέαρχος ἀποπνίγει·
 161 Λέαρχον δὲ ἡ γυνὴ ἡ Ἀρκεσίλειω δόλῳ κτείνει, τῇ οὖ-
 νομα ἦν Ἐρυξώ. Διεδέξατο δὲ τὴν βασιληῖαν
 τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς Βάττος, χωλὸς τε ὢν, καὶ οὐκ
 2 ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμ-
 φορὴν ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς, ἐπειρησομένους, ὅν τινα
 8 τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν. ἡ δὲ Πυ-
 θίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκαδῶν καταρτιστὴρα
 ἀγαγέσθαι. αἷτεον ὧν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες
 ἔδοσαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὖνομα ἦν
 4 Δημόναξ. Οὗτος ὢν ὠνὴρ ἀπικόμενος ἐς τὴν Κυρήνην,
 καὶ μαθὼν ἕκαστα, τοῦτο μὲν, τριψύλους ἐποίησέ
 σφεας, τῇδε διαθείς· Θηραίων μὲν γὰρ καὶ τῶν περιώ-
 κων μίαν μοῖραν ἐποίησε· ἄλλην δὲ, Πελοποννησίων καὶ
 Κρητῶν· τρίτην δὲ, νησιωτέων πάντων· τοῦτο δὲ, τῷ
 Βασιλεῖ Βάττῳ τεμένεα ἐξελὼν, καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα
 πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, ἐς μέσον τῷ
 δήμῳ ἔθηκε.
- 162 Ἐπὶ μὲν δὴ τούτου τοῦ Βάττεω οὕτω διετελεε
 ὢντα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου παιδὸς Ἀρκεσίλειω πολλή
 2 ταραχὴ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο. Ἀρκεσίλειος γὰρ, ὁ
 Βάττῳ τε τοῦ χωλοῦ καὶ Φερετίμης, οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι
 κατὰ τὰ ὁ Μαντινεὺς Δημόναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ
 8 τῶν προγόνων γέρεα. ἐνθευτέων στασιάζων ἐσσώθη, καὶ
 ἔφυγε ἐς Σάμον· ἡ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου
 4 ἔφυγε. Τῆς δὲ Σαλαμίνος τοῦτον τὸν χρόνον ἐπεκράτεε
 Εὐέλθων, ὃς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον, ἐὼν ἀξιοθέη-

ΟΙ. 68. 8.]

τον, ἀνέθηκε, τὸ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ κέεται. ἀπὶ- 5
 κομένη δὲ παρὰ τοῦτον ἡ Φερετίμη, ἔδετο στρατιῆς, ἡ
 κατὰξαι σφέας ἐς τὴν Κυρήνην. ὁ δὲ γε Εὐέλθων πᾶν
 μᾶλλον ἢ στρατιὴν οἱ ἐδίδου. ἡ δὲ, λαμβάνουσα τὸ 6
 διδόμενον, “καλὸν μὲν, ἔφη, καὶ τοῦτο εἶναι, κάλλιον
 δὲ ἐκείνῳ, τὸ δοῦναί οἱ δεομένη στρατιήν.” τοῦτο γὰρ 7
 ἐπὶ παντὶ τῷ διδομένῳ ἔλεγε. Τελευταῖον οἱ ἐξέπεμψε
 δῶρον ὁ Εὐέλθων ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην, προσ-
 ῆν δὲ καὶ εἴριον. εἰπάσης δὲ αὐτὶς τῆς Φερετίμης τῶντὸ
 ἔπος, ὁ Εὐέλθων ἔφη, “τοιαῦτοισι γυναῖκας δωρεέσθαι,
 ἀλλ’ οὐ στρατιῇ.” Ὅ δὲ Ἀρκεσίλειω, τοῦτον 163
 τὸν χρόνον ἐὼν ἐν Σάμφῳ, συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ
 γῆς ἀναδασμῷ. συλλεγομένου δὲ στρατοῦ πολλοῦ,
 ἐστάλη ἐς Δελφούς Ἀρκεσίλειω, χρησόμενος τῷ χρη-
 στηρίῳ περὶ κατόδου. ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ τάδε “Ἐπὶ 2
 μὲν τέσσερας Βάττους, καὶ Ἀρκεσίλειω τέσσερας, ὅκτω
 ἀνδρῶν γενεάς, διδοὶ ὑμῖν Λοξίης βασιλεύειν Κυρήνης·
 πλέον μέντοι τούτου οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. Σὺ 3
 μέντοι ἥσυχος εἶναι, κατελθὼν ἐς τὴν σεωντοῦ. ἦν δὲ
 τὴν κάμινον εὖρης πλὴν ἀμφορέων, μὴ ἐξοπτήσης τοὺς
 ἀμφορέας, ἀλλ’ ἀπόπεμπε κατ’ οὖρον. εἰ δὲ ἐξοπτήσεις 4
 τὴν κάμινον, μὴ ἐσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρρυτον· εἰ δὲ
 μὴ, ἀποθανέαι καὶ αὐτὸς, καὶ ταῦρος ὁ καλλιστεῦν.”
 Ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλειῳ χρᾶ. ὁ δὲ, παραλαβὼν τοὺς 164
 ἐκ τῆς Σάμου, κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην· καὶ ἐπικρατήσας
 τῶν πρηγμάτων, τοῦ μαντηίου οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ δίκας
 τοὺς ἀντιστασιώτας αἵτεε τῆς ἐωντοῦ φυγῆς. τῶν δὲ οἱ 2
 μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλλάσσοντο, τοὺς δὲ
 τινες χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλειω ἐς Κύπρον ἀπέστειλε
 ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νυν Κυνίδιοι ἀπενειχθέντας 3
 πρὸς τὴν σφετέρην, ἐρρύσαντο, καὶ ἐς Θήρην ἀπέστει-

- λαν. ἐτέρους δὲ τινας τῶν Κυρηναίων, ἐς πύργον μέγαν
 Ἀγλωμάχου καταφυγόντας ἰδιωτικὸν, ὕλην περινήσας ὁ
 4 Ἀρκεσίλεως ἐνέπρησε. Μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοισι
 τὸ μαντήϊον ἐὸν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα εὐρόντα
 ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο ἐκὼν
 τῆς τῶν Κυρηναίων πόλιος, δειμαίνων τε τὸν κεχρημένον
 θάνατον, καὶ δοκέων ἀμφίρρυντον τὴν Κυρήνην εἶναι.
 5 Εἶχε δὲ γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ τοῦ τῶν
 Βαρκαίων βασιλέως, τῷ ὄνομα ἦν Ἀλαζίρ· παρὰ τοῦτον
 6 ἀπικνέεται. καὶ μιν Βαρκαῖοί τε ἄνδρες, καὶ τῶν ἐκ
 Κυρήνης φυγάδων τινὲς, καταμαθόντες ἀγοράζοντα, κτεί-
 7 νουσι· πρὸς δὲ, καὶ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Ἀλαζίρα. Ἀρ-
 κesiλεως μὲν νυν, εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἀμαρτῶν τοῦ
 χρησμοῦ, ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ.
 165 Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεσίλεως ἐν
 τῇ Βάρκῃ διαιτᾶτο ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακὸν, ἡ δὲ
 εἶχε αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, καὶ τὰλλα
 νεμομένη, καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα· ἐπεὶ τε δὲ ἔμαθε ἐν
 τῇ Βάρκῃ ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα οἰχώκεε
 2 ἐς Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εὐεργεσίαι
 ἐς Καμβύσεα τὸν Κύρου πεποιημέναι· οὗτος γὰρ ἦν ὁ
 Ἀρκεσίλεως, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ φόρον
 3 ἐτάξατο. Ἀπικομένη δὲ ἐς Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη,
 Ἀρνάνδῳ ἰκέτις ἔζετο, τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα·
 προῖσχομένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ
 166 τέθνηκε. Ὁ δὲ Ἀρνάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου
 ὑπαρχος ὑπὸ Καμβύσεω κατεστεῶς· ὃς ὑστέρῳ χρόνῳ
 2 τούτων παρισεύμενος Δαρεῖφ διεφθάρη. πυνθόμενος γὰρ
 καὶ ἰδὼν Δαρεῖον ἐπιθυμείοντα μνημόσυνον ἑωυτοῦ λιπέ-
 σθαι, τοῦτο τὸ μὴ ἄλλῳ εἴη βασιλεῖ καταεργασμένον,
 3 ἐμίμετο τοῦτον· ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. Δαρεῖος

ΟΙ. 68. 2.]

μὲν γὰρ χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώ-
 τaton, νόμισμα ἐκόψατο· Ἀρυνάνδης δὲ ἀρχων Αἰγύπτου,
 ἀργύριον τῷτὸ τοῦτο ἐποίησε· καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον
 καθαρώτατον τὸ Ἀρυνανδικόν. μαθὼν δὲ Δαρεΐδς μὲν 4
 ταῦτα ποιεῦντα, αἰτίνην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανι-
 στείαιτο, ἀπέκτεινε. Τότε δὲ οὗτος ὁ Ἀρυνάνδης 167
 κατοικτεῖρας Φερετίμην, διδοὶ αὐτῇ στρατὸν τὸν ἐξ
 Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν·
 στρατηγὸν δὲ τοῦ μὲν πεζοῦ Ἀμασιν ἀπέδεξε, ἄνδρα
 Μαράφιον· τοῦ δὲ ναυτικοῦ Βάδρην, ἔοντα Πασαργάδην
 γένος. πρὶν δὲ ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιὴν, ὁ Ἀρυνάνδης 2
 πέμψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα, ἐπυθάνετο τίς εἴη ὁ
 Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑποδεκέντες 3
 πάντες· πολλὰ τε γὰρ κακὰ πάσχειν ὑπὲρ αὐτοῦ.
 πυθόμενοι δὲ ταῦτα ὁ Ἀρυνάνδης, οὕτω δὴ τὴν στρατιὴν
 ἀπέστειλε ἅμα τῇ Φερετίμῃ. Αὕτη μὲν νῦν αἰτὶ πρῶ- 4
 σχημα τοῦ λόγου ἐγένετο· ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς
 ἔμοι δοκεῖν, ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ. Λιβύων γὰρ δὴ
 ἔθνεα πολλὰ καὶ παντοῖά ἐστι· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν
 ὀλίγα βασιλέως ἦν ὑπήκοα, τὰ δὲ πλεῶν ἐφρόντιζε
 Δαρεΐου οὐδέν.

Οἰκεῖν οὖν δὲ κατὰ τάδε Λίβνες. Ἀπὸ Αἰγύπτου ἀρ-168
 ξάμενοι, πρῶτοι Ἀδυρμαχίδαι Λιβύων κατοικηται· οἱ
 νόμοισι μὲν τὰ πλεῶν Αἰγυπτίοισι χρέωνται, ἐσθῆτα δὲ
 φορέουσι οἷον περὶ οἱ ἄλλοι Λίβνες. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν 2
 ψάλλον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων φορέουσι χάλκεον·
 τὰς κεφαλὰς δὲ κομῶσαι, τοὺς φθειράς ἐπεὰν λάβωσι
 τοὺς ἐωυτῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει, καὶ οὕτω ῥίπτει. οὗτοι 3
 δὲ μῦνοι Λιβύων τοῦτο ἐργάζονται· καὶ τῷ βασιλεῖ
 μῦνοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικεῖν ἐπιδει-
 κνύουσι· ἡ δὲ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου

συμπλεύσεσθαι, τοιγαρῶν ἔφη αὐτὸν καταλείψειν οὖν ἐν
 λύκοις· ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὖνομα τῷ νεηνίσκῳ
 τούτῳ Ὀϊόλυκος ἐγένετο· καὶ κως οὐ οὖνομα τούτου ἐπε-
 2 κράτησε. Ὀϊόλυκου δὲ γίνεται Αἰγέυς· ἐπ' οὐ Αἰγείδαι
 3 καλεῦνται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι δὲ ἐν τῇ
 φυλῇ ταύτῃ ἀνδράσι οὐ γὰρ ὑπέμειναν τὰ τέκνα, ἰδρύ-
 σαντο ἐκ θεοπροπίου Ἐρινύων τῶν Λαΐου τε καὶ Οἰδι-
 πόδεω ἱρόν· καὶ μετὰ τούτο ὑπέμεινε τῷ τούτῳ καὶ
 ἐν Θήρῃ τοῖσι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγονόσι.

- 150 Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου Λακεδαιμόνιοι
 Θηραίοις κατὰ ταῦτα λέγουσι· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μού-
 2 νοι Θηραῖοι ὧδε γενέσθαι λέγουσι. Γρίνος ὁ Αἰσανίου,
 ἔων Θήρῃ τούτου ἀπόγονος, καὶ βασιλεύων Θήρης τῆς
 νήσου, ἀπύκετο ἐς Δελφούς, ἄγων ἀπὸ τῆς πόλιος ἐκα-
 τόμβην· εἶποντο δὲ οἱ καὶ ἄλλοι τῶν πολιτῶν, καὶ δὴ
 καὶ Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ἔων γένος Εὐφημίδης τῶν
 3 Μινυέων. Χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν
 Θηραίων περὶ ἄλλων, χρᾶ ἡ Πυθίη “κτίζειν ἐν Λιβύῃ
 4 πόλιν.” ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ἐγὼ μὲν, ὦναξ,
 πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ, καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ
 τινα τῶνδε τῶν νεωτέρων κέλευε ταῦτα ποιεῖν.” ἅμα τε
 ἔλεγε ταῦτα, καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν
 5 τοσαῦτα, μετὰ δὲ ἀπελθόντες, ἀλογίην εἶχον τοῦ χρη-
 στηρίου, οὔτε Λιβύην εἰδότες ὅκου γῆς εἴη, οὔτε τολ-
 151 μῶντες ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. Ἐπ-
 τὰ δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα οὐκ ὕε τὴν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ
 δένδρεα πάντα σφί τὰ ἐν τῇ νήσῳ, πλὴν ἑνός, ἐξαι-
 2 ἴσθη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοις προσέφερε ἡ
 Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην. ἐπεὶ τε δὲ κακοῦ οὐδὲν
 ἦν σφί μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγγέλους, διζημέ-
 νους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἴη ἐς Λιβύην.

OL 68. 8.]

περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὗτοι, ἀπίκοντο καὶ ἐς Ἴτανον δ
πόλιν· ἐν ταύτῃ δὲ συμμίσγονσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ, ἧς
οὖνομα ἦν Κορώβιος· ὃς ἔφη ὑπ' ἀνέμων ἀπενειχθεὶς
ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης ἐς Πλατείαν νήσον.
μισθῷ δὲ τούτων πείσαντες ἦγον ἐς Θήρην. ἐκ δὲ Θήρης δ
ἔπλεον κατάσκοποι ἄνδρες τὰ πρῶτα, οὐ πολλοί. κατη-
γησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν νήσον ταύτην δὴ τὴν
Πλατείαν, τὸν μὲν Κορώβιον λείπουσι, σιτία καταλι-
πόντες ὕσων δὴ μηνῶν· αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην
ἀπαγγελέοντες Θηραίοισι περὶ τῆς νήσου. Ἄπο· 152
δημεόντων δὲ τούτων πλέω χρόνον τοῦ συγκεκμημένου τὸν
Κορώβιον ἐπέλιπε τὰ πάντα. μετὰ δὲ νηὺς Σαμὴν, τῆς
ναύκληρος ἦν Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰγύπτου, ἀπη-
νείχθη ἐς τὴν Πλατείαν ταύτην. πυθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι δ
παρὰ τοῦ Κορωβίου τὸν πάντα λόγον, σιτία οἱ ἐνιαυτοῦ
καταλείπουσι. αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ τῆς νήσου, καὶ δ
γλιχόμενοι Αἰγύπτου, ἔπλεον, ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτῃ
ἀνέμῳ· καὶ, οὐ γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, Ἡρακλέας στήλας
διεκπερήσαντες, ἀπίκοντο ἐς Ταρτησὸν, θεῇ πομπῇ
χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τούτων δ
τὸν χρόνον· ὥστε ἀπονοστήσαντες οὗτοι ὀπίσω, μέγιστα
δὴ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, ἐκ φορ-
τίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώστρατον τὸν Λαοδάμαντος,
Λιβυήτην· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ δ
δὲ Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, ἐξ τά-
λαντα, ἐποίησαντο χαλκήϊον, κρητῆρος Ἀργολικοῦ τρό-
πον· πέριξ δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοὶ εἰσι·
καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἡραϊον, ὑποστήσαντες αὐτῷ τρεῖς
χαλκοὺς κολοσσοὺς ἐπατήχεας, τοῖσι γούνασι ἐρημι-
σμένους. Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ θ
τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλίας μεγάλαι συνεκρήθησαν.

- 153 Οἱ δὲ Θηραῖοι, ἐπεὶ τε τὸν Κορώβιον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ, ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἀπήγγελλον ὥς σφι 2 εἴη νῆσος ἐπὶ Λιβύῃ ἐκτισμένη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελφεὸν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν, πάλῳ λαχόντα· καὶ ἀπὸ τῶν χώρων ἀπάντων, ἑπτὰ ἐόντων, ἄνδρας· εἶναι δὲ σφεων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὴ στέλλουσι δύο πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.
- 154 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι· τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Κυρηναῖοι γὰρ τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι. 2 λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ἀξὸς πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο Ἑτέαρχος βασιλεύς· ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὐνομα ἦν Φρονίμῃ, ἐπὶ ταύτῃ ἔγημε ἄλλῃν 3 γυναῖκα. ἡ δὲ ἐπεσελθοῦσα ἐδικαίει εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρικῇ τῇ Φρονίμῃ, παρεχουσά τε κακὰ, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη· καὶ τέλος, μαχλοσύνην ἐπενείκασά 4 οἱ, πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ, ἀναγνώσθεις ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων, ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος, ἐν τῇ Ἀξῷ· τοῦτον ὁ Ἑτέαρχος παρλαβὼν ἐπὶ ξείνια, 5 ἐξόρκοι, ἡ μὲν οἱ δικηκνήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ. ἐπεὶ τε δὲ ἐξόρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παραδιδοῖ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα, 6 καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντώσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσων, περιημεκτήσας τῇ ἀπύτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ δια- 7 λυσάμενος τὴν ξεινὴν, ἐποίεε τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε· ὥς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγῃ, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἑτεάρχου, σχοινοῖσι αὐτὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπᾶσας δὲ ἀπῖκετο 155 ἐς τὴν Θήρην. Ἐνθεύτην δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος ἐπαλλακεύετο· χρόνου δὲ περιῶντος. ἐξεγένετο οἱ πᾶσι

ΟΙ. 68. 8.]

ἰσχνόφωνος καὶ τραυλὸς, τῷ οὐνομα ἐτέθη Βάττος, ὡς
Θηραῖοι τε καὶ Κυρηναῖοι λέγουσι· ὡς μέντοι ἐγὼ δοκέω,
ἄλλο τι· Βάττος δὲ μετωνομάσθη ἐπεὶ τε ἐς Λιβύην
ἀπῆκετο, ἀπὸ τε τοῦ χρηστηρίου τοῦ γενομένου ἐν Δελ-
φοῖσι αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην
ποιούμενος. Λίβυες γὰρ βασιλέα Βάττον καλέουσι, καὶ 2
τούτου εἵνεκα δοκέω θεσπίζουσιν τὴν Πυθίην καλέσαι
μιν Λιβυκὴ γλώσση, εἰδυῖαν ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν
Λιβύῃ. ἐπεὶ τε γὰρ ἠνδρώθη οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφοὺς 3
περὶ τῆς φωνῆς· ἐπειρωτέοντι δὲ οἱ χρῶ ἡ Πυθὶ τὰδε·
Βάττ', ἐπὶ φωνῇ ἦλθες· ἄναξ δὲ σε Φοῖβος Ἀπόλλων 4
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· “ὦ βα- 5
σιλεῦ, ἐπὶ φωνῇ ἦλθες.” Ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ 6
ἄναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ τῆς
φωνῆς· σὺ δὲ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρᾶς, κελεύων Λιβύην
ἀποικίζειν· τέφω δυνάμει; κοίῃ χειρί;” Ταῦτα λέγων, 7
οὐκ ἔπειθε ἄλλα οἱ χρᾶν. ὡς δὲ κατὰ τὰντὰ ἐθέ-
σπιζέ οἱ καὶ πρότερον, οἷχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ
Βάττος ἐς τὴν Θήρην. Μετὰ δὲ, αὐτῷ τε τούτῳ 156
καὶ τοῖσι ἄλλοις Θηραῖοις συνεφέρετο παλιγκότως.
ἀγνοεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι, ἔπεμπον 2
ἐς Δελφοὺς περὶ τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθὶς
σφί ἔχρησε συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην τῆς Λιβύης
ἄμεινον πρήξειν. Ἀπέστελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον 3
οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροις. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν
Λιβύην οὗτοι, οὐ γὰρ εἶχον ὅ τι ποιέωσι ἄλλο, ὅπισω
ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην. οἱ δὲ Θηραῖοι καταγομέ- 4
νους ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχουν, ἀλλ'
ὑπίσω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ, ἀναγκασόμενοι, ὅπισω 5
ἀπέπλων· καὶ ἔκτισαν νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ

οὔνομα, ὡς καὶ πρότερον εἰρέθη, ἐστὶ Πλατεά. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἢ νήσος τῇ νῦν Κυρηναίων πόλι.

- 157 Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γάρ σφι χρη-
στὸν συνεφέρετο, ἓνα αὐτῶν καταλιπόντες, οἱ λοιποὶ
2 πάντες ἀπέπλεον ἐς Δελφούς. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τὸ
χρηστήριον, ἐχρέωντο, φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην,
3 καὶ οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἡ δὲ Πυθίη σφι
πρὸς ταῦτα χρᾶ τάδε·

Αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἔμεινον,
Μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ.

- 4 Ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον, ἀπέπλων
ὀπίσω· οὐ γὰρ δὴ σφεας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης,
5 πρὶν δὴ ἀπίκωνται ἐς αὐτὴν τὴν Λιβύην. Ἀπικόμενοι
δὲ ἐς τὴν νήσον, καὶ ἀναλαβόντες τὸν ἔλιπον, ἔκτισαν
αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον ἀντίον τῆς νήσου, τῷ οὔνο-
μα ἦν Ἀζιρις, τὸν νάπαι τε κάλλισται ἐπ' ἀμφοτέρα
συγκληίουσι, καὶ ποταμὸς τὰ ἐπὶ θύτερα παραρρέει.
158 Τοῦτον οἶκεον τὸν χώρον ἐξ ἔτεα· ἐβδόμῳ δὲ σφεας
ἔτει παραιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὡς ἐς ἀμείνονα χώρον
2 ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν οἱ
Λίβυες ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον
τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμε-
τρησάμενοι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, νυκτὸς παρήγον· ἔστι
3 δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ οὔνομα Ἴρασα. ἀγαγόντες δὲ σφεας
ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες
Ἕλληνες, ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδευον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ
159 οὐρανὸς τέτρηται.” Ἐπὶ μὲν νυν Βάττεω τε
τοῦ οἰκιστέω τῆς ζῆς, ἄρξαντος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτεα,
καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρκεσίλεω, ἄρξαντος ἐκκαίδεκα
ἔτεα, οἶκεον οἱ Κυρηναῖοι, ἐόντες τοσοῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν
2 ἐς τὴν ἀποικίην ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, Βάττεω

ΟΙ. 68. 3.]

τοῦ Εὐδαίμονος καλεομένου, Ἑλληνας πάντας ὥρμησε
χρήσασα ἢ Πυθίη πλέειν συνοικήσοντας Κυρηνάιοι
Λιβύην· ἐπεκαλέοντο γὰρ οἱ Κυρηνάιοι ἐπὶ γῆς ἀνα-
δασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε ἔχοντα·

Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ

Γᾶς ἀναδαιομένης, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.

Συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περι-
ταμνόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασι-
λεὺς αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα τῆς τε χώρης
στερισκόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων,
πέμψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίη,
τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ. ὁ δὲ, συλλέξας στρατὸν Αἰγυ-
πτίων πολλόν, ἔπεμπε ἐπὶ τὴν Κυρήνην· οἱ δὲ Κυρηνάιοι
ἐκστρατευσάμενοι ἐς Ἰρᾶσα χώραν, καὶ ἐπὶ κρήνην Θέ-
στην, συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυπτίοισι, καὶ ἐνίκησαν τῇ
συμβολῇ. ἅτε γὰρ οὐ πεπειρημένοι πρότερον οἱ Αἰγύ-
πτιοι Ἑλλήνων, καὶ παραχρεώμενοι, διεφθάρησαν οὕτω,
ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον. ἀπὶ
τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ τὰντὰ ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίη,
ἀπέατησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Τούτου δὲ τοῦ Βάττεω γίνεται πάϊς Ἀρκεσίλεως 160
δὲ βασιλεύσας, πρῶτα τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἑστα-
σίασε, ἐς ὃ μιν οὗτοι ἀπολιπόντες οἶχοντο ἐς ἄλλον
χῶρον τῆς Λιβύης· καὶ ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι, ἔκτισαν
πόλιν ταύτην, ἥ τότε καὶ νῦν Βάρκη καλεῖται· κτίζοντες
δ' ἅμα αὐτὴν, ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας.
Μετὰ δὲ, Ἀρκεσίλεως ἐς τοὺς ὑποδεξαμένους τε τῶν
Λιβύων, καὶ ἀποστάντας τοὺς αὐτοὺς τούτους, ἐστρα-
τεύετο· οἱ δὲ Λίβυες δέισαντες αὐτὸν, οἶχοντο φεύγοντες
πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως εἴπειο
φεύγουσι· ἐς οὗ ἐν Δεύκωνί τε τῆς Λιβύης ἐγένετο ἐπι-

- 4 διώκων, καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι ἐπιθέσθαι οἱ. συμβα-
 λόντες δὲ ἐνίκησαν τοὺς Κυρηναίους τοσοῦτο, ὥστε
 ἑπτακισχιλίους ὀπλίτας Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσέειν.
 6 μετὰ δὲ τὸ τῷ τῷ τούτῳ, Ἀρκεσίλειον μὲν κάμνοντά τε
 καὶ φάρμακον πεπωκότα ὁ ἀδελφεὸς Λέαρχος ἀποπνίγει·
 Λέαρχον δὲ ἡ γυνὴ ἡ Ἀρκεσίλειω δόλῳ κτείνει, τῇ οὖ-
 161 νομα ἦν Ἐρυξώ. Διεδέξατο δὲ τὴν βασιληῆν
 τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ πᾶσις Βάττος, χωλὸς τε ἔων, καὶ οὐκ
 2 ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμ-
 φορὴν ἔπεμπον ἐς Δελφούς, ἐπειρησομένους, ὅν τινα
 3 τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα ἂν οἰκείοιεν. ἡ δὲ Πυ-
 θίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκάδων καταρτιστῆρα
 ἀγαγέσθαι. αἶτεον ὧν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες
 ἔδοσαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν
 4 Δημόναξ. Οὗτος ὧν ὡνὴρ ἀπικόμενος ἐς τὴν Κυρήνην,
 καὶ μαθὼν ἕκαστα, τοῦτο μὲν, τριφύλους ἐποίησέ
 σφεας, τῇδε διαθείς· Θηραίων μὲν γὰρ καὶ τῶν περιού-
 κων μίαν μοῖραν ἐποίησε· ἄλλην δὲ, Πελοποννησίων καὶ
 Κρητῶν· τρίτην δὲ, νησιωτέων πάντων· τοῦτο δὲ, τῷ
 βασιλεῖ Βάττῳ τεμένεα ἐξελὼν, καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα
 πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, ἐς μέσον τῷ
 δήμῳ ἔθηκε.
 162 Ἐπὶ μὲν δὴ τούτου τοῦ Βάττεω οὕτω διετέλεσε
 ὅντα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου παιδὸς Ἀρκεσίλειω πολλὴ
 2 ταραχὴ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο. Ἀρκεσίλειος γὰρ, ὁ
 Βάττου τε τοῦ χωλοῦ καὶ Φερετίμης, οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι
 κατὰ τὰ ὁ Μαντινεὺς Δημόναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ
 3 τῶν προγόνων γέρεα. ἐνθεῦτεν στασιάζων ἐσώθη, καὶ
 ἔφυγε ἐς Σάμον· ἡ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου
 4 ἔφυγε. Τῆς δὲ Σαλαμίνας τοῦτον τὸν χρόνον ἐπεκράτее
 Εὐέλθων, ὃς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον, ἐὼν ἀξιοθέη-

ΟΙ. 68. 8.]

τον, ἀνέθηκε, τὸ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ κέεται. ἀπὸ-
 κομένη δὲ παρὰ τοῦτον ἡ Φερετίμη, ἐδέετο στρατιῆς, ἡ
 κατὰξαι σφέας ἐς τὴν Κυρήνην. ὁ δὲ γε Εὐέλθων πᾶν
 μᾶλλον ἢ στρατιὴν οἱ ἐδίδου. ἡ δὲ, λαμβάνουσα τὸ
 διδόμενον, “καλὸν μὲν, ἔφη, καὶ τοῦτο εἶναι, κάλλιον
 δὲ ἐκείνῳ, τὸ δοῦναί οἱ δεομένην στρατιήν.” τοῦτο γὰρ γ
 ἐπὶ παντὶ τῷ διδομένῳ ἔλεγε. Τελευταῖον οἱ ἐξέπεμψε
 δῶρον ὁ Εὐέλθων ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην, προσ-
 ἦν δὲ καὶ εἴριον. εἰπάσης δὲ αὐτὶς τῆς Φερετίμης τῶντὸ
 ἔπος, ὁ Εὐέλθων ἔφη, “τοιαῦτοιςι γυναῖκας δωρέεσθαι,
 ἀλλ’ οὐ στρατιῇ.” Ὅ δὲ Ἀρκεσίλειως, τοῦτον 163
 τὸν χρόνον ἐὼν ἐν Σάμῳ, συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ
 γῆς ἀναδασμῷ. συλλεγομένου δὲ στρατοῦ πολλοῦ,
 ἐστάλη ἐς Δελφούς Ἀρκεσίλειως, χρησόμενος τῷ χρη-
 στηρίῳ περὶ κατόδου. ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ τάδε “Ἐπὶ 2
 μὲν τέσσερας Βάττους, καὶ Ἀρκεσίλειως τέσσερας, ὅκτῳ
 ἀνδρῶν γενεάς, διδοὶ ὑμῖν Λοξίης βασιλεύειν Κυρήνης·
 πλέον μέντοι τούτου οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. Σὺ 8
 μέντοι ἥσυχος εἶναι, κατελθὼν ἐς τὴν σεωντοῦ. ἦν δὲ
 τὴν κάμινον εὖρης πλεὴν ἀμφορέων, μὴ ἐξοπτήσης τοὺς
 ἀμφορέας, ἀλλ’ ἀπόπεμπε κατ’ οὐρον. εἰ δὲ ἐξοπτήσεις 4
 τὴν κάμινον, μὴ ἐσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρρυτον· εἰ δὲ
 μὴ, ἀποθανέαι καὶ αὐτὸς, καὶ ταῦρος ὁ καλλιστεῦν.”
 Ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλειῳ χρᾶ. ὁ δὲ, παραλαβὼν τοὺς 164
 ἐκ τῆς Σάμου, κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην· καὶ ἐπικρατήσας
 τῶν πρηγμάτων, τοῦ μαιτηίου οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ δίκας
 τοὺς ἀντιστασιώτας αἵτεε τῆς ἐωντοῦ φυγῆς. τῶν δὲ οἱ 2
 μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλλάσσοντο, τοὺς δὲ
 τινες χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλειως ἐς Κύπρον ἀπέστειλε
 ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νυν Κνίδιοι ἀπενειχθέντας 8
 πρὸς τὴν σφετέρην, ἐρρύσαντο, καὶ ἐς Θήρην ἀπέστει-

- λαν. ἐτέρους δὲ τινες τῶν Κυρηναίων, ἐς πύργον μέγαν
 Ἀγλωμάχου καταφυγόντας ἰδιωτικὸν, ὕλην περινήσας ὁ
 4 Ἀρκεσίλεως ἐνέπρησε. Μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοις
 τὸ μαντήϊον ἐὸν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα εὐρόντα
 ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο ἐκὼν
 τῆς τῶν Κυρηναίων πόλιος, δειμαίνων τε τὸν κεχρημένον
 θάνατον, καὶ δοκέων ἀμφίρρυτον τὴν Κυρήνην εἶναι.
 5 Εἶχε δὲ γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ τοῦ τῶν
 Βαρκαίων βασιλέως, τῷ ὄνῳμα ἦν Ἀλαζίρ· παρὰ τοῦτον
 6 ἁπικνέεται. καὶ μιν Βαρκαῖοί τε ἄνδρες, καὶ τῶν ἐκ
 Κυρήνης φυγάδων τινές, καταμαθόντες ἀγοράζοντα, κτεί-
 7 νουσι· πρὸς δὲ, καὶ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Ἀλαζίρα. Ἀρ-
 κesiλεως μὲν νυν, εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἁμαρτῶν τοῦ
 χρησμοῦ, ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ.
 165 Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεσίλεως ἐν
 τῇ Βάρκῃ διαιτᾶτο ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακόν, ἡ δὲ
 εἶχε αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, καὶ τὰλλα
 νεμομένη, καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα· ἐπεὶ τε δὲ ἔμαθε ἐν
 τῇ Βάρκῃ ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα οἰχώκεε
 2 ἐς Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εὐεργεσίαι
 ἐς Καμβύσεα τὸν Κύρου πεποιημέναι· οὗτος γὰρ ἦν ὁ
 Ἀρκεσίλεως, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ φόρον
 3 ἐτάξαιτο. Ἀπικομένη δὲ ἐς Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη,
 Ἀρνάνδεω ἱκέτις ἔζετο, τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα·
 προῖσχομένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ
 166 τίθησκε. Ὁ δὲ Ἀρνάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου
 ὑπαρχος ὑπὸ Καμβύσειω κατεστεώς· ὃς ὑστέρῳ χρόνῳ
 2 τούτων παρισεύμενος Δαρείῳ διεφθάρη. πυθόμενος γὰρ
 καὶ ἰδὼν Δαρεῖον ἐπιθυμείοντα μνημόσυνον ἑωυτοῦ λιπέ-
 σθαι, τοῦτο τὸ μὴ ἄλλῳ εἶη βασιλεῖ καταεργασμένον,
 3 ἐμμέετο τοῦτον· ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. Δαρεῖος

ΟΙ. 68. 2.]

μὲν γὰρ χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώ-
 τaton, νόμισμα ἐκόψατο· Ἀρυνάνδης δὲ ἀρχων Αἰγύπτου,
 ἀργύριον τῷτὸ τοῦτο ἐποίηε· καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον
 καθαρώτατον τὸ Ἀρυνανδικόν. μαθὼν δὲ Δαρειδὸς μὲν 4
 ταῦτα ποιεῦντα, αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανι-
 στέαιτο, ἀπέκτεινε. Τότε δὲ οὗτος ὁ Ἀρυνάνδης 167
 κατοικτεῖρας Φερετίμην, διδοῖ αὐτῇ στρατὸν τὸν ἐξ
 Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν·
 στρατηγὸν δὲ τοῦ μὲν πεζοῦ Ἀμασιν ἀπέδεξε, ἄνδρα
 Μαράφιον· τοῦ δὲ ναυτικοῦ Βάδρην, ἑόντα Πασαργάδην
 γένος. πρὶν δὲ ἡ ἀποστείλαι τὴν στρατιήν, ὁ Ἀρυνάνδης 2
 πέμψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα, ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ
 Ἀρκεσίλειων ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑποδεκάτω 3
 πάντες· πολλὰ τε γὰρ καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ.
 πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀρυνάνδης, οὕτω δὴ τὴν στρατιήν
 ἀπέστειλε ἅμα τῇ Φερετίμῃ. Αὕτη μὲν νυν αἰτὶ πρό- 4
 σχημα τοῦ λόγου ἐγένετο· ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς
 ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ. Λιβύων γὰρ δὴ
 ἔθνεα πολλὰ καὶ παντοῖά ἐστι· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν
 ὀλίγα βασιλέος ἦν ὑπήκοα, τὰ δὲ πλέω ἐφρόντιζε
 Δαρείου οὐδέν.

Οἰκέουσι δὲ κατὰ τάδε Λίβυες. Ἀπ' Αἰγύπτου ἀρ- 168
 ξάμενοι, πρῶτοι Ἀδυρμαχίδαὶ Λιβύων κατοικῶνται· οἱ
 νόμοισι μὲν τὰ πλέω Αἰγυπτίοισι χρέωνται, ἐσθῆτα δὲ
 φορέουσι οἷην περ οἱ ἄλλοι Λίβυες. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν 2
 ψέλιον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων φορέουσι χάλκεον·
 τὰς κεφαλὰς δὲ κομῶσαι, τοὺς φθεῖρας ἐπεὰν λάβωσι
 τοὺς ἐωυτῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει, καὶ οὕτω ρίπτει. οὗτοι 3
 δὲ μῦνοι Λιβύων τοῦτο ἐργάζονται· καὶ τῷ βασιλεῖ
 μῦνοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικεῖν ἐπιδει-
 κνύουσι· ἡ δὲ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου

- 4 διαπαρθενεύεται. παρήκουσι δὲ οὗτοι οἱ Ἀδυρμαχίδαι ἀπ' Αἰγύπτου μέχρι λιμένος, τῷ οὐνομα Πλυνός ἐστι.
 169 Τούτων δὲ ἔχονται Γιλιγάμμαι, νεμόμενοι τὴν πρὸς
 2 ἐσπέρην χώραν, μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου. ἐν δὲ τῷ με-
 ταξὺ τούτου χώρῳ ἦ τε Πλατέα νήσος ἐπικέεται, τὴν ἔκτι-
 σαν Κυρηναῖοι· καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μενελαῖος λιμὴν ἐστί, καὶ
 "Αἷρις, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἴκεον· καὶ τὸ σίλφιον ἄρχεται
 8 ἀπὸ τούτου. παρήκει δὲ ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ
 στόματος τῆς Σύρτιος τὸ σίλφιον. νόμοισι δὲ χρέωνται
 170 οὗτοι παραπλησίοις τοῖσι ἐτέροισι. Γιλιγαμμέων
 δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Ἀσβύσται. οὗτοι τὸ ὑπὲρ
 Κυρήνης οἰκέουσι, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι
 Ἀσβύσται· τὸ γὰρ παρὰ θάλασσαν Κυρηναῖοι νέμονται.
 2 τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα Λιβύων
 εἰσί. νόμους δὲ τοὺς πλεῖνας μιμέεσθαι ἐπιτηδεύουσι
 171 τοὺς Κυρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς
 ἐσπέρης Αὐσχίσαι. οὗτοι ὑπὲρ Βάρκης οἰκέουσι, κατή-
 2 κοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐσπερίδας. Αὐσχισέων δὲ
 κατὰ μέσον τῆς χώρας οἰκέουσι Κάβαλες, ὀλίγον ἔθνος,
 κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα πόλιν τῆς Βαρ-
 καίης· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται τοῖσι καὶ οἱ
 172 ὑπὲρ Κυρήνης. Αὐσχισέων δὲ τούτων τὸ πρὸς
 ἐσπέρης ἔχονται Νασαμῶνες, ἔθνος ἐὼν πολλόν· οἱ τὸ
 θέρος καταλείποντες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα, ἀνα-
 βαίνουσι ἐς Αὔγιλα χώραν, ὑπωριεύντες τοὺς φοίνικας·
 οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφές πεφύκασι, πάντες ἐόντες
 2 κυρποφόροι. τοὺς δὲ ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι,
 αἰνῶντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλέουσι, καὶ ἔπειτα ἐπὶ
 8 γάλα ἐπιπύσσοντες, πίνουσι. γυναῖκας δὲ νομίζοντες
 πολλὰς ἔχειν ἕκαστος, ἐπικοινωνοῦν αὐτέων τὴν μίξιν ποι-
 εῦνται· τρόφῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, ἐπεὰν

ΟΙ. 68. 2.]

σκήπωνα προστήσωνται, μίσγονται. πρῶτον δὲ γαμέοντας Νασαμῶνος ἀνδρὸς, νόμος ἐστὶ τὴν νύμφην νυκτὶ τῇ πρώτῃ διὰ πάντων διεξελθεῖν τῶν δαιτυμόνων μισγομένην· τῶν δὲ ὡς ἑκαστός οἱ μυχθῇ, διδοὶ δῶρον τὸ ἂν ἔχη φερόμενος ἐξ οἴκου. Ὅρκίοισι δὲ καὶ μαντικῇ δ καὶ χρειαῖς τοιγῆδε. ὁμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ σφίσι ἀνδρας δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γενέσθαι, τούτους, τῶν τύμβων ἀπτόμενοι. Μαντεύονται δὲ ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτούντες τὰ σήματα, καὶ κατευξάμενοι ἐπικατακοιμῶνται· τὸ δ' ἂν ἴδῃ ἐν τῇ ὄψει ἐνύπνιον, τοῦτ' ἀρετῆς χάρις. Πίστισι δὲ τοιγῆδε χρέωνται. ἐκ τῆς χειρὸς διδοὶ πιεῖν, ἵ καὶ αὐτοὺς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει· ἦν δὲ μὴ ἔχωσι ὕδρον μηδὲν, οἱ δὲ τῆς χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι.

Νασαμῶσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξ- 173 ἀπολώλασι τρόπῳ τοιγῆδε. ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἔλντρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε· ἡ δὲ χώρα σφι πᾶσα ἐντὸς ἐοῦσα τῆς Σύρτιος, ἦν ἀνδρὸς. οἱ δὲ, βουλευσά- 2 μενοι, κοινῇ λόγῳ ἐστρατεύοντο ἐπὶ τὸν νότον· (λέγω δὲ ταῦτα τὰ λέγουσι Λίβυες·) καὶ ἐπεὶ τε ἐγένοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ σφας. ἐξαπολομένων 3 δὲ τούτων, ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες. Τούτων 174 δὲ κατ' ὑπερθε, πρὸς νότον ἄνεμος, ἐν τῇ θηριώδει οἰκέουσι Γαράμαντες· οἱ πάντα ἀνθρώπον φεύγουσι, καὶ παντὸς ὁμίλην· καὶ οὔτε ὄπλον ἐκτέταται ἀρτίον οὐδὲν, οὔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστάται.

Οὗτοι μὲν δὴ κατ' ὑπερθε 175 οἰκέουσι Νασαμῶνων· τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Μάκαι· οἱ λόφους κείρονται, τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χορῇ· ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν καταγαίων θορὰς φορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν 2 Κίνυψ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλευμένου Χαρίτων, ἐς

- 8 θάλασσαν ἐκδιδοί. ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδησί ἐστι, εἰούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς. ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διη-
- 176 κούσιοι εἰσι. Μακέων δὲ τούτων ἐχόμενοι Γίνδανες εἰσι· τῶν αἱ γυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάστη φορέει, κατὰ τοιόνδε τι, ὥς λέγεται· κατ' ἄνδρα ἕκαστον μυχθέντα περισφύριον περιδέεται· ἡ δ' ἂν πλείστα ἔχη, αὕτη ἀρίστη δέδοκται εἶναι, ὥς ὑπὸ πλεί-
- 177 στων ἀνδρῶν φιληθείσα. Ἀκτὴν δὲ προέχουσιν ἐς τὸν πόντον τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται Λωτοφάγοι· 2 οἱ τὸν καρπὸν μῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶουσι. ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπὸς ἐστὶ μέγαθος ὅσον τε τῆς σχίνου· γλυκύτητα δὲ, τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσεῖκελος. ποι-
εῦνται δὲ ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου οἱ Λωτοφάγοι καὶ οἶνον.
- 178 Λωτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν ἔχονται Μάχλυνες τῷ λωτῷ μὲν καὶ οὗτοι χρεώμενοι, ἀτὰρ ἤσσόν γε 2 τῶν πρότερον λεχθέντων. κατήκουσι δὲ ἐπὶ ποταμὸν μέγαν τῷ οὐνομα Τρίτων ἐστί. ἐκδιδοί δὲ οὗτος ἐς λίμ-
νην μεγάλην Τριτωνίδα· ἐν δὲ αὐτῇ νῆσος ἐνι, τῇ οὐνομα 8 Φλά. ταύτην δὲ τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασι λόγιον
- 179 εἶναι κτίσαι. Ἔστι δὲ καὶ ὅδε λόγος λεγόμενος· Ἰήσονα, ἐπεὶ τέ οἱ ἐξεργάσθη ὑπὸ τῷ Πηλίφῃ ἢ Ἀργῷ, ἐσθόμενον ἐς αὐτὴν ἄλλην τε ἐκατόμβην, καὶ δὴ καὶ τρίποδα χάλκεον, περιπλῶειν Πελοπόννησον, βουλόμενον ἐς Δελφούς ἀπικέσθαι· καί μιν, ὥς πλείοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορρῆν, καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην· πρὶν δὲ κατιδέσθαι γῆν, ἐν τοῖσι βρά-
2 χεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος. καὶ οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα, καὶ κελεύειν τὸν Ἰήσονα ἐωυτῷ δοῦναι τὸν τρίποδα· φάμενόν σφι 8 καὶ τὸν πόρον δέξειν, καὶ ἀπήμονας ἀποστελεῖν. πειθο-

ΟΙ. 68. 8.]

μένου δὲ τοῦ Ἰήσονος, οὕτω δὴ τὸν τε διέκπλοον τῶν
 βραχέων δεικνύναι τὸν Τρίτωνά σφι, καὶ τὸν τρίποδι
 θεῖναι ἐν τῷ ἑωυτοῦ ἱρῷ· ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι,
 καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι σημήναντα τὸν πάντα λόγον, ὥς
 “ἐπεὰν τὸν τρίποδα κομίσῃται τῶν ἐκγόνων τις τῶν ἐν
 τῇ Ἀργοῖ συμπλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας οἰκῆσαι
 περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην Ἑλληνίδας πᾶσαν εἶναι
 ἀνάγκη.” ταῦτα ἀκούσοντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν 4
 Λιβύων, κρίναι τὸν τρίποδα. Τούτων δὲ ἔχονται 18C
 τῶν Μαχλῶν Αὐσεῖς. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες πέριξ
 τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι· τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει
 ὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν Μάχλυνες τὰ ὀπίσω κομέουσι τῆς 2
 κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὐσεῖς τὰ ἔμπροσθε. Ὅρτῃ δὲ ἐνιαυσίῃ 8
 Ἀθηναίης αἱ παρθένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχονται
 πρὸς ἀλλήλας λίθοισι τε καὶ ξύλοις, τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ
 λέγουσαι τὰ πάτρια ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην καλέουмен.
 τὰς δὲ ἀποθησκούσας τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων, 4
 ψευδοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνείναι αὐτὰς μάχε- 6
 σθαι, τὰδε ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν
 ἐκάστοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ
 Ἑλληνικῇ, καὶ ἐπ’ ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι τὴν
 λίμνην κυκλῶ. ὅτέοις δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρθέ- 6
 νους, πρὶν ἢ σφι Ἑλληνας παροικισθῆναι, οὐκ ἔχω
 εἶπαι· δοκέω δ’ ὦν Αἰγυπτίοις ὄπλοις κοσμέεσθαι
 αὐτάς. ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος 7
 φημὶ ἀπῖχθαι ἐς τοὺς Ἑλληνας. Τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ 8
 Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης·
 καὶ μὲν μεμφθεῖσάν τι τῷ πατρὶ, δοῦναι ἑωυτὴν τῷ Διὶ·
 τὸν δὲ Δία ἑωυτοῦ μὲν ποιήσασθαι θυγατέρα. ταῦτα μὲν
 λέγουσι. Μίξιν δὲ ἐπικοινων τῶν γυναικῶν ποιεῖνται, 9
 οὔτε συνοικέοντες, κτηνηδόν τε μισγόμενοι. ἐπεὰν δὲ 10

γυναικὶ τὸ παιδίον ὁδρὸν γένηται, συμφυαίτεουσιν ἐς τὼντὸ οἱ ἄνδρες τρίτου μηνός, καὶ τῷ ἂν οἴῃ τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.

- 181 Οὗτοι μὲν οἱ παραθαλάσσιοι τῶν Νομάδων Λιβύων εἰρέαται. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἐς μεσόγαιαν ἡ θηριώδης ἐστὶ Λιβύη· ὑπὲρ δὲ τῆς θηριώδους, ὁφρύνῃ ψάμμης κατήκει, παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτιέων ἐπὶ Ἡρακλείας στήλας. ἐν δὲ τῇ ὁφρύνῃ ταύτῃ μάλιστα διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, ἄλός ἐστι τρύφεια κατὰ χόνδρους μεγάλους ἐν κολωνοῖσι· καὶ ἐν κορυφήσι ἐκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλός ὕδωρ ψυχρόν καὶ γλυκύ. περὶ δὲ αὐτὸ ἄνθρωποι οἰκεύουσι ἔσχατοι πρὸς τῆς ἐρήμου, καὶ ὑπὲρ τῆς θηριώδους.
- 4 Πρῶτοι μὲν, ἀπὸ Θηβέων διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, Ἀμμόνιοι, ἔχοντες τὸ ἱρὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαίου Διός· καὶ γὰρ τὸ ἐν Θήβῃσι, ὥς καὶ πρότερον εἰρηταί μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῷγαλμά ἐστι. τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφι ὕδωρ κρηναῖον ἐόν· τὸ τὸν μὲν ὄρθρον γίνεται χλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυνούσης ψυχρότερον· μεσημβρίῃ τέ ἐστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν· τηλικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπῖεται τοῦ ψυχροῦ, ἐς οὗ δύεται τε ὁ ἥλιος, καὶ τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν· ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὼν ἐς τὸ θερμὸν ἐς μέσας νύκτας πελάζει· τηλικαῦτα δὲ ζεεὶ ἀμβολάδην· 6 παρέρχονταί τε μέσαι νύκτες, καὶ ψύχεται μέχρι ἐς ἡῶ.
- 182 ἐπὶ κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλεῖται Ἡλίου. Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους, διὰ τῆς ὁφρύνῃς τῆς ψάμμου, δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, κολωνός τε ἄλός ἐστι ὁμοίος τῷ Ἀμμωνίῳ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκεύουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ ὄνομα Αὐγυλιά ἐστι. ἐς τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμώνες ὁπωριεῦντες τοὺς φοῖνικας φθει-

ΟΙ. 68. 2.]

οὐσι. Ἄπὸ δὲ Αὐγίλων, διὰ δέκα ἡμερῶν ἀλλέων 183
 ὁδοῦ, ἕτερος ἄλός καλωνός, καὶ ὕδωρ, καὶ φοῖνικες καρ-
 ποφόροι πολλοὶ, κατὰπερ καὶ ἐν τοῖσι ἐτέροισι· καὶ
 ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι οὖνομα Γαράμαντές
 ἐστὶ, ἔθνος μέγα ἰσχυρῶς· οἱ ἐπὶ τὸν ἄλα γῆν ἐπιφο-
 ρέοντες, οὕτω σπείρουσι· συντομώτατον δ' ἐστὶ ἐς τοὺς
 Λωτοφάγους, ἐκ τῶν τριήκοντα ἡμερῶν ἐς αὐτοὺς ὁδός
 ἐστὶ· ἐν τοῖσι καὶ οἱ ὀπισθονόμοι βόες γίνονται· ὀπισθο- 2
 νόμοι δὲ διὰ τούδε εἰσὶ· τὰ κέρεα ἔχουσι κεκυφῶτα ἐς τὸ
 ἔμπροσθε· διὰ τοῦτο ὀπίσω ἀναχωρέοντες, νέμονται· ἐς 3
 γὰρ τὸ ἔμπροσθε οὐκ οἰοί τέ εἰσι, προσεβαλλόντων ἐς
 τὴν γῆν τῶν κερῶν· ἄλλο δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν 4
 ἄλλων βοῶν ὅτι μὴ τοῦτο, καὶ τὸ δέρμα ἐς παχύτητά τε
 καὶ τρίψιν. Οἱ Γαράμαντες δὲ οὗτοι τοὺς Τρωγλοδύτας 5
 Αἰθίοπας θηρεύουσι τοῖσι τεθρίπποισι. οἱ γὰρ Τρωγλο-
 δύται Αἰθίοπες πόδας τάχιστον ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ,
 τῶν ἡμεῖς περὶ λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν. σιτέ- 6
 ονται δὲ οἱ Τρωγλοδύται ὄφεις καὶ σαύρας, καὶ τὰ τοιαῦτα
 τῶν ἐρπετῶν. γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην
 νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασιν, κατὰπερ αἱ νυκτερίδες.

Ἄπὸ δὲ Γαραμάντων δι' ἀλλέων δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ, 184
 ἄλλος ἄλός τε καλωνός, καὶ ὕδωρ· καὶ ἄνθρωποι περὶ
 αὐτὸν οἰκέουσι, τοῖσι οὖνομά ἐστι Ἀτάραντες· οἱ ἀν-
 ὥνυμοι εἰσι μόνοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ἄλῃσι 2
 μὲν γὰρ σφί ἐστι Ἀτάραντες οὖνομα, ἐνὶ δὲ ἐκάστῃ
 αὐτῶν οὖνομα οὐδὲν κέεται. οὗτοι τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι 3
 καταρῶνται, καὶ πρὸς τούτοις πάντα τὰ αἰσχυρὰ λοιδο-
 ρέονται, ὅτι σφέας καίων ἐπιτρίβει, αὐτοὺς τε τοὺς
 ἀνθρώπους, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. Μετὰ δὲ, δι' ἀλλέων 4
 δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ, ἄλλος κολωνός ἄλός, καὶ ὕδωρ, καὶ
 ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ ἄλός τού- 5

- του οὐρος, τῷ οὐνομά ἐστι Ἄτλας· ἔστι δὲ στενωπὸν καὶ κυκλοτερές πάντη· ὑψηλὸν δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται, ὥς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶα τε εἶναι ἰδέσθαι· οὐδέποτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφεα, οὔτε θέρεος, οὔτε χειμῶνος.
- 6 τοῦτο τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. ἐπὶ τούτου τοῦ οὐρεος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες. λέγονται δὲ οὔτε
- 185 ἔμψυχον οὐδὲν σιτέεσθαι, οὔτε ἐνύπνια ὄραν. Μέχρι μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τούτων, ἔχω τὰ οὐνόματα τῶν ἐν τῇ ὀφρύνῃ κατοικημένων καταλέξει· τὸ δ' ἀπὸ
- 2 τούτων, οὐκέτι. διήκει δ' ὧν ἡ ὀφρὺν μέχρι Ἑρακλῆϊων στηλέων, καὶ τὸ ἔξω τούτων· ἔστι δὲ ἄλός τε μέταλλον ἐν αὐτῇ διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, καὶ ἄνθρωποι οἰκέ-
- 3 οντες. τὰ δὲ οἰκία τοῖσι πᾶσι ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται. ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Λιβύης ἀνομβρά ἐστι· οὐ γὰρ ἂν ἡδυάτο μένειν οἱ τοῖχοι ἐόντες ἄλινοι, εἰ ὕε. ὁ δὲ ἄλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος τὸ εἶδος
- 4 ὀρύσσεται. Ὑπὲρ δὲ τῆς ὀφρύνῃς ταύτης, τὸ πρὸς νότον καὶ μεσόγαίαν τῆς Λιβύης, ἐρήμος καὶ ἄνδρος καὶ ἀθηρος καὶ ἀνομβρος καὶ ἄξυλός ἐστι ἡ χώρα· καὶ ἱκμάδος ἐστὶ ἐν αὐτῇ οὐδέν.
- 186 Οὕτω μὲν μέχρι τῆς Τριτωνίδος λίμνης ἀπ' Αἰγύπτου νομάδες εἰσὶ κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται Λίβυες· καὶ θηλέων τε βοῶν οὐ τι γεγυμένοι, διότι περ
- 2 οὐδὲ Αἰγύπτιοι, καὶ ὕς οὐ τρέφοντες. βοῶν μὲν νυν θηλέων οὐδ' αἱ Κυρηναίων γυναῖκες δικαιοῦσι πατέεσθαι, διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἴσιν, ἀλλὰ καὶ νηστείας αὐτῇ καὶ ὀρτὰς ἐπιτελέουσι· αἱ δὲ τῶν Βαρκαίων γυναῖκες οὐδὲ ὧν πρὸς τῇσι βουσί γεύονται. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἔχει.
- 187 Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρας τῆς Τριτωνίδος λίμνης οὐκέτι νομάδες εἰσὶ Λίβυες, οὐδὲ νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρεώ-

ΟΙ. 68. 3.]

μενοι, οὐδὲ κατὰ τὰ παῖδια ποιεῦντες οἷόν τι καὶ οἱ νομάδες ἐώθασιν ποιεῖν. οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες, 2 εἰ μὲν πάντες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἶπαι· ποιεῦσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τοιάδε· τῶν παιδίων τῶν σφετέρων, ἐπεὶ τετραέτεα γένηται, οἴσπη προβάτων καίουσιν τὰς ἐν τῇσι κορυφήσι φλέβας· μετεξέτεροι δὲ αὐτῶν, τὰς ἐν τοῖσι κροτάφοις· τοῦδε εἵνεκα, ὥς μὴ σφεας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλή- 3 ται. καὶ διὰ τοῦτό σφεας λέγουσιν εἶναι ὑγιηροτάτους. 8 εἰσὶ γὰρ ὥς ἀληθῆες οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηροτάτοι, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι, ὑγιηροτάτοι δ' ὧν εἰσί. ἦν δὲ καίουσιν τὰ 4 παῖδια σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφί ἄκος· τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύονται σφεα. λέγω δὲ τὰ λέγουσιν αὐτοὶ Λίβυες.

Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἶδε. 188 ἐπεὰν τοῦ ὠτὸς ἀπάρξωνται τοῦ κτήνεος, ῥιπτέουσι ὑπὲρ τὸν δόμον· τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἀποστρέφουσι τὸν αὐχένα αὐτοῦ. θύουσι δὲ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ μόνουσι. τούτοις μὲν νυν πάντες Λίβυες θύουσι· ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες, τῇ Ἀθηναίῃ μάλιστα, μετὰ δὲ, τῷ Τρίτῳ καὶ τῷ Ποσειδέωνι. Τὴν δὲ 189

ἄρα ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰγίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων ἐποιήσαντο οἱ Ἕλληνες. πλὴν γὰρ ἡ 2 ὅτι σκυτίνη ἢ ἐσθῆς τῶν Λιβυσσέων ἐστὶ, καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων αὐτῇσι οὐκ ὀφίεις εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν ἔσταλται. καὶ δὴ καὶ τὸ 8 οὖνομα κατηγορεῖ, ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων· αἰγέας γὰρ περιβάλλονται ψιλὰς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτὰς αἱ Λίβυσσαι, κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ· ἐκ δὲ τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες υετωνόμασαν. Δοκέει δ' ἐμοί γε καὶ ἡ ὀλολυγὴ ἐν 4

- ἱροῖσι ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι· κάρτα γὰρ ταύτη
 χρέωνται αἱ Λίβυσσαι, καὶ χρέωνται καλῶς. Καὶ τέσ-
 σερας ἵππους συζευγύναι παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες
 190 μεμαθήκασι. Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας
 οἱ νομάδες κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Νασαμώνων.
 οὗτοι δὲ κατημένους θάπτουσι· φυλάσσοντες, ἐπεὶ
 ἀπὴν τὴν ψυχὴν, ὅπως μὴν κατίσουςι, μηδὲ ὑπτιος ἀπο-
 2 θανέεται. Οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνερ-
 μένων περὶ σχοίνους ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητὰ.
 νόμοισι μὲν τοιούτοις οὗτοι χρέωνται.
- 191 Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, Αὐ-
 σέων ἔχονται ἀροτήρες ἤδη Λίβυες, καὶ οἰκίας νομί-
 ζοντες ἐκτῆσθαι, τοῖσι οὖνομα κέεται Μάξινες· οἱ τὰ
 ἐπίδεξιὰ τῶν κεφαλῶν κομώουσι, τὰ δ' ἐπαριστερὰ κεί-
 2 ρουσι· τὸ δὲ σῶμα χρίονται μίλτῳ. φασὶ δὲ οὗτοι εἶναι
 τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν. Ἡ δὲ χώρα αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ
 τῆς Λιβύης ἢ πρὸς ἐσπέρην, πολλῷ θηριωδεστέρῃ τε
 8 καὶ δασυτέρῃ ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ
 δὴ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσι,
 ἔστι ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώδης, μέχρι τοῦ Τρίτωνος
 ποταμοῦ· ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἡ τῶν
 4 ἀροτήρων, ὀρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης. καὶ
 γὰρ οἱ ὄφιοι οἱ ὑπερμεγάρηες καὶ οἱ λέοντες κατὰ τού-
 τους εἰσὶ, καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ ἄρκτοι, καὶ ἀσπίδες
 τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρα ἔχοντες· καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ
 οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχον-
 τες, ὥς δὴ λέγονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες,
 καὶ γυναῖκες ἄγριαι, καὶ ἄλλα πληθεῖ πολλὰ θηρία ἀκα-
 192 τάψευστα. Κατὰ τοὺς Νομάδας δὲ ἐστὶ τούτων
 οὐδέν, ἀλλ' ἄλλα τοιάδε· πύγαργοι, καὶ ζορκάδες, καὶ
 βουβάλιες, καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ τὰ κέρα ἔχοντες, ἀλλὰ

ΟΙ. 68. 8.]

ἄλλοι ἄποτοι· οὐ γὰρ δὴ πίνουσι· καὶ ὄρυες, τῶν τὰ
 κέρα τοῖσι Φοῖνιξι οἱ πῆχες ποιεῦνται· μέγας δὲ τὸ 2
 θηρίον τοῦτο κατὰ βούν ἐστί· καὶ βασσάρια, καὶ ὕαιναί,
 καὶ ὕστριχες, καὶ κριοὶ ἄγριοι, καὶ δίκτυες, καὶ ὄως,
 καὶ πάνθηρες, καὶ βόρυες, καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε
 τριπῆχες χερσαῖοι, τῇσι σαύρησι ἐμφερέστατοι· καὶ
 στρουβοὶ κατάγαιοι, καὶ ὄφεις σμικροὶ, κέρας ἐν ἑκαστος
 ἔχοντες. ταῦτά τε δὴ αὐτόθι ἐστί θηρία, καὶ ἅπερ τῇ 3
 ἄλλῃ, πλὴν ἐλάφου τε καὶ ὕος ἀγρίου· ἔλαφος δὲ καὶ
 ὕς ἄγριος ἐν Λιβύῃ πάμπαν οὐκ ἐστί. μυῶν δὲ γένεα 4
 τριξὺς αὐτόθι ἐστί· οἱ μὲν, διποδες καλέονται· οἱ δὲ,
 ζεγέριμες· τὸ δὲ οὖνομα τοῦτό ἐστι μὲν Λιβυκὸν, δύναται
 δὲ κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, βουνοί· οἱ δὲ, ἐχινέες. εἰσὶ 5
 δὲ καὶ γαλαῖ ἐν τῷ σιλιφίῳ γινόμεναι, τῇσι Ταρτησισήσι
 ὁμοιόταται. Τοσαῦτα μὲν νυν θηρία ἢ τῶν Νομάδων
 Λιβύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον
 οἰοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.

Μαζύων δὲ Λιβύων Ζαύηκες ἔχονται, τοῖσι αἱ γυ- 193
 ναῖκες ἥριοχεῦσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον. Τού- 194
 των δὲ Γύζαντες ἔχονται, ἐν τοῖσι μέλι μὲν πολλὸν
 μέλισσαι κατεργάζονται, πολλῶ δ' ἔτι πλέον λέγεται
 δημιουργοὺς ἀνδρας ποιεῖν. μιλιτοῦνται δ' ὡν πάντες 2
 οὗτοι, καὶ πιθηκοφαγέουσι· οἱ δὲ σφι ἄφθονοι ὅσοι ἐν
 τοῖσι οὖρεσι γίνονται.

Κατὰ τούτους δὲ λέγουσι 195
 Κερχηδόνιοι κέεσθαι νῆσον τῇ οὖνομα εἶναι Κύρανιν·
 μήκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στεεινὴν, δια-
 βατὸν ἐκ τῆς ἠπείρου· ἐλαιῶν τε μεστὴν καὶ ἀμπέλων.
 λίμνην δὲ ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἰ παρθένου τῶν ἐπιχω- 2
 ρίων πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσσῃ ἐκ τῆς Ἰλῦος
 ψήγμα ἀναφέρουσι χρυσοῦ. Ταῦτα εἰ μὲν ἐστί ἀληθῶς 3
 οὐκ οἶδα, τὰ δὲ λέγεται γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν· ὅκου καὶ

- ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην
 4 αὐτὸς ἐγὼ ὤρεον. εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτόθι,
 ἡ δὲ ὦν μεγίστη αὐτέων ἐβδομήκοντα ποδῶν πάντη,
 βάθος δὲ διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν κατιεῖσι ἐπ'
 ἄκρῳ μυρσίην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι
 τῇ μυρσίῃ πίσσαν, ὁδὴν μὲν ἔχουσιν ἀσφάλτου, τὰ
 5 δ' ἄλλα τῆς Πιερικῆς πίσεως ἀμείνω. ἐσχέουσι δὲ ἐς
 λάκκον ὁρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης· ἐπεὰν δὲ ἀθροί-
 σωσι συκνήν, οὕτω ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου
 6 καταχέουσι. ὃ τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν
 ἰὸν, ἀναφαίνεται ἐν τῇ θαλάσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὥς τέσ-
 σερα στάδια ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὦν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
 νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ κειμένης οἰκῶτα ἐστὶ ἀληθινή.
 196 Λέγουσι δὲ καὶ τάδε Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης
 χῶρόν τε καὶ ἀνθρώπους ἕξω Ἑρακληῶν στηλέων κα-
 τοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ
 φορτία, θέντες αὐτὰ ἐπεξῆς παρὰ τὴν κυματῶγην,
 ἐσβάντες ἐς τὰ πλοῖα, τύφειν καπνόν· τοὺς δ' ἐπιχω-
 ρίους, ἰδομένους τὸν καπνόν, ἰέναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
 καὶ ἔπειτα ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέναι, καὶ ἐξανα-
 7 χωρεῖν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τοὺς δὲ Καρχηδονίους
 ἐκβάντας, σκέπτεσθαι· καὶ ἦν μὲν φαίνηται σφί ἀξίος
 ὁ χρυσὸς τῶν φορτίων, ἀπελόμενοι ἀπαλλάσσονται· ἦν
 δὲ μὴ ἀξίος, ἐσβάντες ὀπίσω ἐς τὰ πλοῖα κατέαται· οἱ
 δὲ προσελθόντες ἄλλον πρὸς ὦν ἔθηκαν χρυσόν, ἐς οὗ
 8 ἂν πείθωσι. ἀδικεῖν δὲ οὐδετέρους· οὔτε γὰρ αὐτοὺς
 τοῦ χρυσοῦ ἀπτεσθαι πρὶν ἂν σφί ἀπισωθῇ τῇ ἀξίᾳ τῶν
 φορτίων, οὔτ' ἐκείνους τῶν φορτίων ἀπτεσθαι πρότερον
 ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι.
 197 Οὗτοι μὲν εἰσι τοὺς ἡμεῖς ἔχομεν Λιβύων ὀνομά-
 σαι· καὶ τούτων οἱ πολλοὶ βασιλεῖς τοῦ Μήδων οὔτε

ΟΙ. 68. 8.]

τι νῦν οὔτε τότε ἐφρόντιζον οὐδέν. Τόσον δέ τι ἔχω 2
εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσσερα ἔθνεα νέμεται
αὐτήν, καὶ οὐ πλέω τούτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν· καὶ τὰ
μὲν δύο αὐτόχθονα τῶν ἐθνέων, τὰ δὲ δύο, οὐ. Λίβνες 3
μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες· οἱ μὲν τὰ πρὸς βορέω, οἱ
δὲ τὰ πρὸς νότου τῆς Λιβύης οἰκέοντες· Φοίνικες δὲ καὶ
Ἕλληνες, ἐπήλυδες. Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν 198
εἶναι τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, ὥστε ἡ Ἀσίῃ ἡ Εὐρώπῃ
παραβληθῆναι, πλὴν Κίνυπος μούνης· τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ
οὖνομα ἡ γῆ τῷ ποταμῷ ἔχει. αὕτη δὲ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστῃ 2
γεῶν Διμήτρος καρπὸν ἐκφέρειν· οὐδὲ οἶκε οὐδὲν τῇ
ἄλλῃ Λιβύῃ. μελάγλαιός τε γὰρ ἐστί, καὶ ἔπυθρος 3
πίδαξι· καὶ οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδέν, οὔτε δμ-
βρον πλέω πιούσα δεδήληται· ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς
Λιβύης. τῶν δὲ ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταῦτα μέτρα τῇ 4
Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν Εὐε-
σπερίται νέμονται· ἐπ' ἑκατοστὰ γὰρ, ἐπεὶ αὐτὴ ἐω-
τῆς ἄριστα ἐνείκη, ἐκφέρει· ἡ δὲ ἐν τῇ Κίνυπῃ, ἐπὶ
τριηκόσια. Ἐχει δὲ καὶ ἡ Κυρηναίη χώρα, εἰούσα 199
ἐψηλοτάτῃ ταύτης τῆς Λιβύης τὴν οἱ Νομάδες νέμονται,
τρεις ὥρας ἐν ἐωντῇ ἀξίας θωύματος. πρῶτα μὲν γὰρ 2
τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὀργᾷ ἀμᾶσθαι τε καὶ
τρυγᾶσθαι· τούτων δὲ συγκεκομισμένων, τῶν ὑπερθα-
λασσιδίων χώρων τὰ μέσα ὀργᾷ συγκομίζεσθαι, τὰ
βουνούς καλέουσι· συγκεκόμισται τε οὗτος ὁ μέσος
καρπός, καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς πεπαίνεται τε
καὶ ὀργᾷ. ὥστε ἐκπέποται τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶ- 3
τος καρπός, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνεται. οὕτω ἐπ'
ὀκτῶ μηνas Κυρηναίους ὁπώρῃ ἐπέχει. Ταῦτα μὲν νυν
ἐπὶ τοσούτον εἰρήσθω.

Οἱ δὲ Φερετίμης τιμωροὶ Πέρσαι, ἐπεὶ τε ἐκ τῆς 200

Αιγύπτου σταλέντες ὑπὸ τοῦ Ἀρυνάνδεω ἀπίκατο ἐς τὴν
 Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδο-
 ναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλεω· τῶν δέ,
 πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς
 2 λόγους. ἐνθαῦτα δὲ ἐπολιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας
 ἐννέα, ὀρύσσοντες τε ὀρύγματα ὑπόγαια φέροντα ἐς τὸ
 3 τεῖχος, καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιεῖμενοι. τὰ μὲν νῦν
 ὀρύγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι ὧδε
 ἐπιφρασθεῖς· περιφέρων αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τείχεος προ-
 4 σίσχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος. τὰ μὲν δὴ ἄλλα
 ἔσκε κωφὰ πρὸς ἃ προσίσχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα
 5 ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντορύσσοντες δ' ἂν
 ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν Περσέων τοὺς γεωρυ-
 χέοντας· τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη· τὰς δὲ προσβο-
 201 λὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Χρόνων δὲ δὴ
 πολλῶν τριβομένων, καὶ πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλῶν
 καὶ οὐκ ἦσσαν τῶν Περσέων, Ἄμασις, ὁ στρατηγὸς τοῦ
 2 πεζοῦ, μηχανᾶται τοιάδε. μαθὼν τοὺς Βαρκαίους, ὡς
 κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἵρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἵρετοί,
 3 ποιεῖ τοιάδε. νυκτὸς τάφρην ὀρύξας εὐρέην, ἐπέτεινε
 ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς· κατύπερθε δὲ ἐπιπολῆς τῶν
 ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρῃσε, ποίεων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπε-
 4 δον. ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαί-
 ους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, ἐς ὃ σφι ἔαδε ὁμολο-
 5 γίῃ χρῆσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποιεῖντο τοιήνδε
 τινα, ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὄρκια· “ἔς τ' ἂν
 ἡ γῇ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον κατὰ χάριν·
 καὶ Βαρκαίους τε ὑποτελέειν φάναι ἀξίην βασιλείῃ, καὶ
 6 Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίων.” Μετὰ
 δὲ τὸ ὄρκιον, Βαρκαῖοι μὲν, πιστεύσαντες τούτοις, αὐτοὶ
 τε ἐξήϊσαν ἐκ τοῦ ἀστεος καὶ τῶν πολεμίων ἔων παρίεναι

Ol. 68. 8.]

ἐς τὸ τεῖχος τὸν βουλόμενον, τὰς πύλας πάσας ἀνοίξαν-
τες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες τὴν κρυπτὴν γέφυραν, ἡ
ἔθεον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν
ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορkéοιεν, ταμώντες τοῖσι
Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῆ
μένη κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρρήξασι δὲ, οὐκέτι ἔμενε
τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν.

Τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερε- 202
τίμη, ἐπεὶ τέ οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, ἀνεσκο-
λόπισε κύκλῳ τοῦ τεύχεος· τῶν δὲ σφί γυναικῶν τοὺς
μαζοὺς ἀποταμούσα περιέστιξε καὶ τούτοις τὸ τεῖχος.
τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ληϊὴν ἐκέλευσε θέσθαι 2
τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτῶν ἦσαν Βαττιάδαι τε καὶ
τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι· τούτοις δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρεψε
ἡ Φερετίμη.

Τοὺς δὲν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων 203
οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆσαν ὀπίσω· καὶ ἐπεὶ
τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι
λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος.
διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, Βάρης μὲν ὁ τοῦ ναυτικοῦ 2
στρατοῦ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν πόλιν, Ἄμασις
δὲ ὁ τοῦ πεζοῦ οὐκ ἔα· “ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι
μόνην Ἑλληνίδα πόλιν.” ἐς δὲ διεξελθοῦσι, καὶ ἰζομέ- 3
νοισι ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον, μετεμέλησέ σφί οὐ
σχοῦσι τὴν Κυρήνην, καὶ ἐπειρῶντο τὸ δεύτερον παριέ-
ναι ἐς αὐτήν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρεον. τοῖσι δὲ 4
Πέρσῃσι, οὐδενὸς μαχομένου, φόβος ἐνέπεσε· ἀποδρα-
μόντες δὲ ὅσον ἐξήκοντα στάδια, ἔζοντο. ἰδρυθέντι δὲ
τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Ἀρνάνδεω ἄγγελος,
ἀποκαλέων αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι Κυρηναίων δεηθέντες 5
ἐπ’ αὐτῇ σφί δοῦναι, ἔτυχον· λαβόντες δὲ ταῦτα, ἀπαλ- 6
λάσσοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες δὲ τὸ ἐνθεῦ-

τεν αὐτοὺς Δίβυες, τῆς τε ἐσθῆτος εἵνεκα καὶ τῆς σκευῆς
τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόνεον,
204 ἐς ὃ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπικίατο.

Οὗτος ὁ Περσέων
στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτῳ ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε.
τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ
τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλείᾳ·
βασιλεὺς δὲ σφί Δαρεῖος ἔδωκε τῆς Βακτρίας χώρας
2 κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὖνομα ἔθεντο
Βάρκην, ἣπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκευμένη ἐν τῇ γῇ
205 τῇ Βακτρίῃ.

Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὐ τὴν ζῶν
κατέπλεξε. ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης, τισαμένη
τοὺς Βαρκαίους, ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε
2 κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε. ὥς ἄρα ἀνθρώποισι
αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται.
ἡ μὲν δὴ Φερετίμης τῆς Βάττεω τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη
τιμωρίῃ ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

1

4

3

3

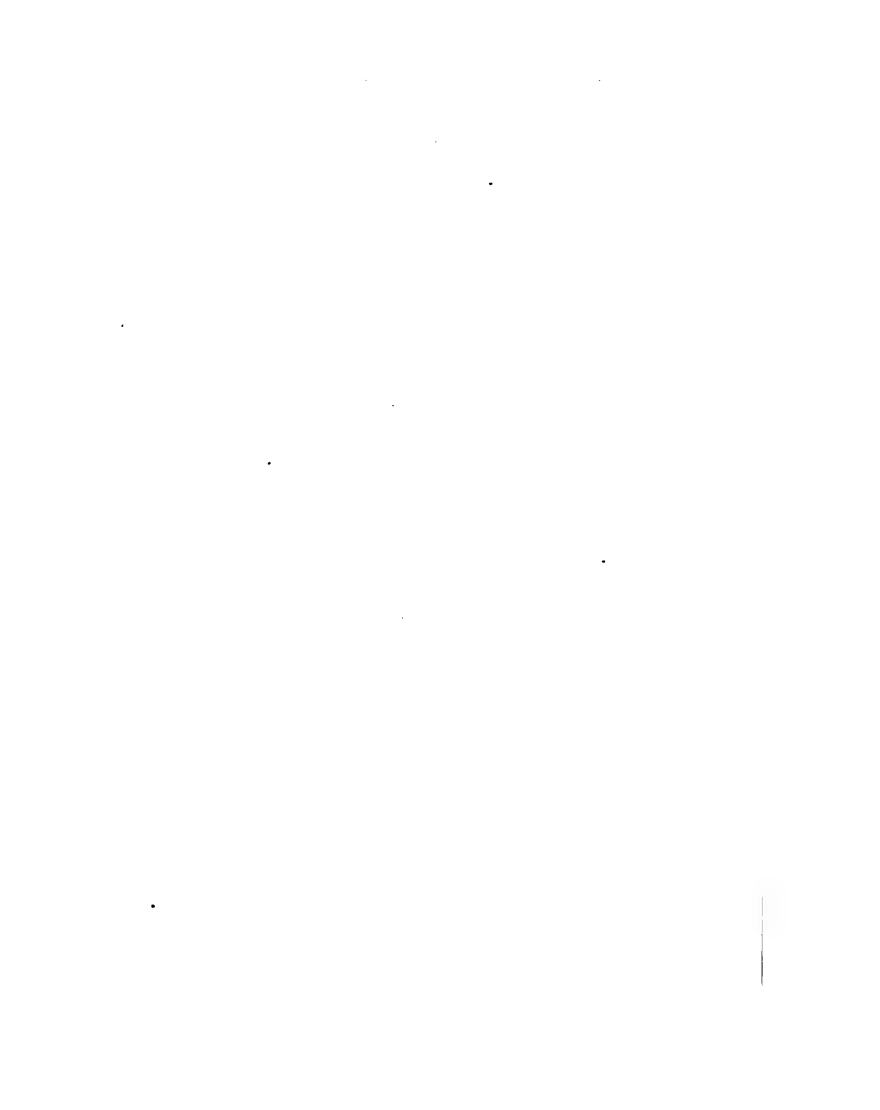
3

D

23

9

1

- ἱρυσὶ ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι· κάρτα γὰρ ταύτῃ
 χρέωνται αἱ Λίβυσσαι, καὶ χρέωνται καλῶς. Καὶ τέσ-
 σερας ἵππους συζευγύναι παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες
 190 μεμαθήκασιν. Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθήσκοοντας
 οἱ νομάδες κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Νασαμώνων.
 οὗτοι δὲ κατημένους θάπτουσι· φυλάσσουντες, ἐπεὶ
 ἀπὴν τὴν ψυχὴν, ὅπως μιν κατίσουσι, μηδὲ ὑπτιος ἀπο-
 2 θανέεται. Οἰκήματα δὲ σύμπηκτα. ἐξ ἀνθερίκων ἐνε-
 μένων περὶ σχοίνους ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητά.
 νόμοισι μὲν τοιούτοις οὗτοι χρέωνται.
- 191 Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, Αὐ-
 σέων ἔχονται ἀροτήρες ἤδη Λίβυες, καὶ οἰκίας νομί-
 ζοντες ἐκτῆσθαι, τοῖσι οὖνομα κέεται Μάξυνες· οἱ τὰ
 ἐπιδεξιὰ τῶν κεφαλῶν κομῶσι, τὰ δ' ἐπαριστερὰ κεί-
 2 ρουσι· τὸ δὲ σῶμα χρίονται μίλτῳ. φασὶ δὲ οὗτοι εἶναι
 τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν. Ἡ δὲ χώρα αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ
 τῆς Λιβύης ἢ πρὸς ἐσπέρην, πολλῷ θηριωδεστέρῃ τε
 3 καὶ δασυτέρῃ ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ
 δὴ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσιν,
 ἐστὶ ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώδης, μέχρι τοῦ Τρίτωνος
 ποταμοῦ· ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἡ τῶν
 4 ἀροτήρων, ὄρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης. καὶ
 γὰρ οἱ ὄφεις οἱ ὑπερμεγάλεις καὶ οἱ λέοντες κατὰ τού-
 τους εἰσὶ, καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ ἄρκτοι, καὶ ἀσπίδες
 τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρεια ἔχοντες· καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ
 οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχον-
 τες, ὥς δὴ λέγονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες,
 καὶ γυναῖκες ἄγριαι, καὶ ἄλλα πλῆθει πολλὰ θηρία ἀκα-
 192 τάψευστα. Κατὰ τοὺς Νομάδας δὲ ἐστὶ τούτων
 οὐδὲν, ἀλλ' ἄλλα τοιάδε· πύγαργοι, καὶ ζορκάδες, καὶ
 βουβάλιες, καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ τὰ κέρεια ἔχοντες, ἀλλὰ

ΟΙ. 68. 8.]

ἄλλοι ἄποτοι· οὐ γὰρ δὴ πίνουσι· καὶ ὄρνεις, τῶν τὰ
 κέρεια τοῖσι Φοίνιξι οἱ πῆχες ποιεῦνται· μέγαθος δὲ τὸ 2
 θηρίον τοῦτο κατὰ βοῦν ἐστὶ· καὶ βασσάρια, καὶ ὕαιναί,
 καὶ ὕστριχες, καὶ κριοὶ ἄγριοι, καὶ δίκτυες, καὶ θῶες,
 καὶ πάνθηρες, καὶ βόρνες, καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε
 τριπῆχες χερσαῖοι, τῇσι σαύρησι ἐμπερέστατοι· καὶ
 στρουθοὶ κατάγαιοι, καὶ ὄφεις σμικροὶ, κέρας ἐν ἑκαστος
 ἔχοντες. ταῦτά τε δὴ αὐτόθι ἐστὶ θηρία, καὶ ἄπερ τῇ 3
 ἄλλῃ, πλὴν ἐλάφου τε καὶ ὕδ' ἀγρίου· ἔλαφος δὲ καὶ
 ὕς ἄγριος ἐν Λιβύῃ πάμπαν οὐκ ἔστι. μυῶν δὲ γένεα 4
 τριζὰ αὐτόθι ἐστὶ· οἱ μὲν, δίποδες καλέονται· οἱ δὲ,
 ζεγέριες· τὸ δὲ οὖνομα τοῦτό ἐστι μὲν Λιβυκὸν, δύναται
 δὲ κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, βουνοί· οἱ δὲ, ἐχινέες. εἰσὶ 5
 δὲ καὶ γαλαὶ ἐν τῇ σιλιφίᾳ γινόμεναι, τῇσι Ταρτησσίῃσι
 ὁμοιόταται. Τοσαῦτα μὲν νυν θηρία ἢ τῶν Νομάδων
 Λιβύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον
 οἰοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.

Μαζύων δὲ Λιβύων Ζαΐηκες ἔχονται, τοῖσι αἱ γυ- 193
 ναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον. Τού- 194
 των δὲ Γύζαντες ἔχονται, ἐν τοῖσι μέλι μὲν πολλὸν
 μέλισσαι κατεργάζονται, πολλῶ δ' ἔτι πλέον λέγεται
 δημιουργοὺς ἀνδρας ποιέειν. μιλιτοῦνται δ' ὦν πάντες 2
 οὗτοι, καὶ πιθηκοφαγέουσι· οἱ δὲ σφίσι ἄφθονοι ὅσοι ἐν
 τοῖσι οὖρεσι γίνονται.

Κατὰ τούτους δὲ λέγουσι 195
 Καρχηδόνιοι κέεσθαι νῆσον τῇ οὖνομα εἶναι Κύραυνιν·
 μήκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στενὴν, δια-
 βατὸν ἐκ τῆς ἡπείρου· ἐλαιέων τε μεστὴν καὶ ἀμπέλων.
 λίμνην δὲ ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἰ' παρθένου τῶν ἐπιχω- 2
 ρίων πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσσῃ ἐκ τῆς Ἰλίους
 ψήγμα ἀναφέρουσι χρυσοῦ. Ταῦτα εἰ μὲν ἐστὶ ἀληθῶς 3
 οὐκ οἶδα, τὰ δὲ λέγεται γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν· ὅκου καὶ

- ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην
 4 αὐτὸς ἐγὼ ὤρεον. εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτόθι,
 ἡ δὲ ὦν μεγίστη αὐτέων ἐβδομήκοντα ποδῶν πάντη,
 βάθος δὲ διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν καταίεσι ἐπ'
 ἄκρῳ μυρσίην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι
 τῇ μυρσίῃ πίσσαν, ὁδμὴν μὲν ἔχουσαν ἀσφάλτου, τὰ
 5 δ' ἄλλα τῆς Πιερικῆς πίσσης ἀμείνω. ἐσχέουσι δὲ ἐς
 λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης· ἐπεὰν δὲ ἀθροί-
 σωσι συκὴν, οὕτω ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου
 6 καταχέουσι. ὁ τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν
 ἰὸν, ἀναφαίνεται ἐν τῇ θαλάσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὡς τέσ-
 σερα στάδια ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὦν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
 νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ κειμένης οἰκῶτα ἐστὶ ἀληθής.
 196 Λέγουσι δὲ καὶ τὰδε Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης
 χωρὸν τε καὶ ἀνθρώπους ἔξω Ἑρακληῶν στηλέων κα-
 τοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ
 φορτία, θέντες αὐτὰ ἐπεξῆς παρὰ τὴν κυματογῆν,
 ἐσβάντες ἐς τὰ πλοῖα, τύφειν καπνόν· τοὺς δ' ἐπιχω-
 ρίους, ἰδομένους τὸν καπνόν, ἰέναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
 καὶ ἔπειτα ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέναι, καὶ ἐξανα-
 7 χωρεῖν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τοὺς δὲ Καρχηδονίους
 ἐκβάντας, σκέπτεσθαι· καὶ ἦν μὲν φαίνηται σφί ἀξίος
 ὁ χρυσὸς τῶν φορτίων, ἀπελόμενοι ἀπαλλάσσονται· ἦν
 δὲ μὴ ἀξίος, ἐσβάντες ὀπίσω ἐς τὰ πλοῖα κατέαται· οἱ
 δὲ προσελθόντες ἄλλον πρὸς ὦν ἔθηκαν χρυσόν, ἐς οὐ
 8 ἂν πείθωσι. ἀδικεῖν δὲ οὐδετέρους· οὔτε γὰρ αὐτοὺς
 τοῦ χρυσοῦ ἀπτεσθαι πρὶν ἂν σφί ἀπισωθῇ τῇ ἀξίῃ τῶν
 φορτίων, οὔτ' ἐκείνους τῶν φορτίων ἀπτεσθαι πρότερον
 ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι.
 197 Οὗτοι μὲν εἰσι τοὺς ἡμεῖς ἔχομεν Λιβύων ὀνομά-
 σαι· καὶ τούτων οἱ πολλοὶ βασιλεῖς τοῦ Μήδων οὔτε

ΟΙ. 68. 2.]

τι νῦν οὔτε τότε ἐφρόντιζον οὐδέν. Τόσον δέ τι ἔχω 2
 εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσσερα ἔθνη νέμεται
 αὐτὴν, καὶ οὐ πλέω τούτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν· καὶ τὰ
 μὲν δύο αὐτόχθονα τῶν ἐθνῶν, τὰ δὲ δύο, οὐ. Λίβυες 3
 μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες· οἱ μὲν τὰ πρὸς βορέω, οἱ
 δὲ τὰ πρὸς νότου τῆς Λιβύης οἰκέοντες· Φοίνικες δὲ καὶ
 Ἕλληνες, ἐπήλυδες. Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν 198
 εἶναι τις ἢ Λιβύῃ σπουδαίῃ, ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ
 παραβληθῆναι, πλὴν Κίνυπος μούνης· τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ
 οὐνομα ἢ γῆ τῷ ποταμῷ ἔχει. αὕτη δὲ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστῃ 2
 γῶν Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν· οὐδὲ οἶκε οὐδὲν τῇ
 ἄλλῃ Λιβύῃ. μελάγλαιός τε γάρ ἐστι, καὶ ἔπυδρος 3
 πίδαξι· καὶ οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν, οὔτε θυ-
 βρον πλέω πιούσα δεδήληται· ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς
 Λιβύης. τῶν δὲ ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταῦτα μέτρα τῇ 4
 Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν Εὐε-
 σπερίται νέμονται· ἐπ' ἑκατοστὰ γὰρ, ἐπεὰν αὕτη ἑω-
 ντὴς ἀριστα ἐνείκη, ἐκφέρει· ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυπῃ, ἐπὶ
 τριηκόσια. Ἐχει δὲ καὶ ἡ Κυρηναίῃ χώρα, ἐοῦσα 199
 ὑψηλοτάτῃ ταύτης τῆς Λιβύης τὴν οἱ Νομάδες νέμονται,
 τρεῖς ὥρας ἐν ἑωυτῇ ἀξίας θωύματος. πρῶτα μὲν γὰρ 2
 τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὀργᾷ ἀμᾶσθαι τε καὶ
 τρυγᾶσθαι· τούτων δὲ συγκεκομισμένων, τῶν ὑπερβα-
 λασσιδίων χώρων τὰ μέσα ὀργᾷ συγκομίζεσθαι, τὰ
 βουνούς καλέουσι· συγκεκόμισται τε οὗτος ὁ μέσος
 καρπός, καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς πεπαίνεται τε
 καὶ ὀργᾷ. ὥστε ἐκπέποται τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶ- 3
 τος καρπός, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαράγινεται. οὕτω ἐπ'
 ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ὁπώρα ἐπέχει. Ταῦτα μὲν νῦν
 ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

Οἱ δὲ Φερετίμης τιμωροὶ Πέρσαι, ἐπεὶ τε ἐκ τῆς 200

Αἰγύπτου σταλίντες ὑπὸ τοῦ Ἀρυνάδεω ἀπίκατο ἐς τὴν
 Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδό-
 ναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλειω· τῶν δέ,
 πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς
 2 λόγους. ἐνθαῦτα δὲ ἐπολιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας
 ἐννέα, ὀρύσσοντές τε ὀρύγματα ὑπόγαια φέροντα ἐς τὸ
 3 τεῖχος, καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιεῦμενοι. τὰ μὲν οὖν
 ὀρύγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι ὡδὲ
 ἐπιφρασθεῖς· περιφέρων αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τεύχεος προ-
 4 σίσχε κωφὰ πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιν. τὰ μὲν δὲ ἄλλα
 ἔσκε κωφὰ πρὸς ἃ προσίσχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα
 5 ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντορύσσοντες δ' ἂν
 ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν Περσέων τοὺς γεωρυ-
 χέοντας· τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη· τὰς δὲ προσβο-
 201 λὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Χρόνων δὲ δὴ
 πολλῶν τριβομένων, καὶ πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλῶν
 καὶ οὐκ ἦσσαν τῶν Περσέων, Ἀμασις, ὁ στρατηγὸς τοῦ
 2 περσέου, μηχανᾶται τοιάδε. μαθὼν τοὺς Βαρκαίους, ὥς
 κυτὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἰρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἰρετοί,
 3 ποιεῖ τοιάδε. νυκτὸς τάφρην ὀρύξας εὐρέην, ἐπέτεινεν
 ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς· κατύπερθε δὲ ἐπιπολῆς τῶν
 ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπε-
 4 δον. ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαί-
 ους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, ἐς ὃ σφί ἐαδε ὁμολο-
 5 γῇ χρῆσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποιεῖντο τοιήνδε
 τινὰ, ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμοντες ὄρκια· “ἐς τ'
 ἂν ἡ γῇ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν”
 καὶ Βαρκαίους τε ὑποτελέειν φάναι ἀξίην βασιλεῖ, καὶ
 6 Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίων.” Μετὰ
 δὲ τὸ ὄρκιον, Βαρκαῖοι μὲν, πιστεύσαντες τούτοις, αὐτοί
 τε ἐξῆϊσαν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν πολεμίων ἔων παρίεναι

Ol. 68. 8.]

ἐς τὸ τεῖχος τὸν βουλόμενον, τὰς πύλας πάσας ἀνοίξαν-
τες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες τὴν κρυπτήν γέφυραν, ὃ
ἔθεον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν
ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορkéοιεν, ταμόντες τοῖσι
Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῆ
μένη κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρρήξασι δὲ, οὐκέτι ἔμενε
τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν.

Τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερε- 202
τίμη, ἐπεὶ τέ οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, ἀνεσκο-
λόπισε κύκλῳ τοῦ τεύχεος· τῶν δὲ σφί γυναικῶν τοὺς
μαζοὺς ἀποταμούσα περιέστιξε καὶ τοῦτοισι τὸ τεῖχος.
τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ληϊὴν ἐκέλευσε θέσθαι 2
τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτῶν ἦσαν Βαττιάδαι τε καὶ
τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι· τοῦτοισι δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρεψε
ἡ Φερετίμη. Τοὺς δὲν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων 203

οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆσαν ὀπίσω· καὶ ἐπεὶ
τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι
λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος.
διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, Βάρης μὲν ὁ τοῦ ναυτικοῦ 2
στρατοῦ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν πόλιν, Ἄμασις
δὲ ὁ τοῦ πεζοῦ οὐκ ἔα· “ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι
μόνην Ἑλληνίδα πόλιν.” ἐς δὲ διεξελθούσι, καὶ ἰζομέ- 3
νοισι ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον, μετεμέλησέ σφί οὐ
σχοῦσι τὴν Κυρήνην, καὶ ἐπειρώντο τὸ δεύτερον παριέ-
ναι ἐς αὐτήν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρεον. τοῖσι δὲ 4
Πέρσῃσι, οὐδενὸς μαχομένου, φόβος ἐνέπεσε· ἀποδρα-
μόντες δὲ ὅσον ἐξήκοντα στάδια, ἵζοντο. ἰδρυθέντι δὲ
τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Ἀρνάνδεω ἄγγελος,
ἀποκαλών αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι Κυρηναίων δεηθέντες 5
ἐπ’ αὐτῷ σφί δοῦναι, ἔτυχον· λαβόντες δὲ ταῦτα, ἀπαλ- 6
λάσσουντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες δὲ τὸ ἐνθεῦ-

τεν αὐτοὺς Δίβνες, τῆς τε ἐσθῆτος εἵρεκα καὶ τῆς σκευῆς
 τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόκειον,
 204 ἐς δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπικίατο. Οὗτος ὁ Περσέων
 στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτῳ ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε.
 τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τοὺτους δὲ ἐκ
 τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλείᾳ·
 βασιλεὺς δέ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς Βακτρίας χώρας
 2 κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὐνομα ἔθεντο
 Βάρκην, ἥπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκευμένη ἐν τῇ γῇ
 205 τῇ Βακτρίῃ. Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὐ τὴν ζόην
 κατέπλεξε. ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης, τισαμένη
 τοὺς Βαρκαίους, ἀπενύστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε
 2 κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε. ὥς ἄρα ἀνθρώποισι
 αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται.
 ἡ μὲν δὲ Φερετίμης τῆς Βάττεω τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη
 τιμωρία ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

